

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 november 2025

WETSONTWERP
houdende diverse technische en
dringende bepalingen

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 novembre 2025

PROJET DE LOI
portant diverses dispositions techniques
et urgentes

Inhoud	Blz.
Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet.....	97
Impactanalyse	119
Advies van de Raad van State.....	131
Wetsontwerp	154
Coördinatie van de artikelen	185

Sommaire	Pages
Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet de loi	97
Analyse d'impact.....	125
Avis du Conseil d'État	131
Projet de loi	154
Coordination des articles	282

<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 19 november 2025 ingediend.</i>	<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 19 novembre 2025.</i>
<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 21 november 2025 door de Kamer ontvangen.</i>	<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 21 novembre 2025.</i>

N-VA : Nieuw-Vlaamse Alliantie
 VB : Vlaams Belang
 MR : Mouvement Réformateur
 PS : Parti Socialiste
 PVDA-PTB : Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
 Les Engagés : Les Engagés
 Vooruit : Vooruit
 cd&v : Christen-Democratisch en Vlaams
 Ecolo-Groen : Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
 Open Vld : Open Vlaamse liberalen en democraten
 DéFI : Démocrate Fédéraliste Indépendant
 ONAFH/INDÉP : Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties: DOC 56 0000/000 Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer QRVA Schriftelijke Vragen en Antwoorden CRIV Voorlopige versie van het Integraal Verslag CRABV Beknopt Verslag CRIV Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen) PLEN Plenum COM Commissievergadering MOT Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)		Abréviations dans la numérotation des publications: DOC 56 0000/000 Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi QRVA Questions et Réponses écrites CRIV Version provisoire du Compte Rendu Intégral CRABV Compte Rendu Analytique CRIV Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) PLEN Séance plénière COM Réunion de commission MOT Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp beoogt een aantal technische diverse maatregelen te nemen. Dit betreft wijzigingen aan de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, het Wetboek van Strafvordering, het Strafwetboek, de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, het Gerechtelijk Wetboek, de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen, de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken, de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, de Basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden, de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie, het Burgerlijk Wetboek en de wetgeving betreffende de tijdelijke personeelsformaties bij de hoven van beroep en van de parketten-generaal.

Daarnaast wijzigt het wetsontwerp de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek om, conform het federale regeerakkoord, de terminologie van het nieuwe Strafwetboek met betrekking tot doding in het verkeer aan te passen en een nieuw artikel in te voegen dat verzwaarde doding in het verkeer strafbaar stelt.

RÉSUMÉ

Le présent projet de loi vise à prendre un certain nombre de mesures diverses techniques. Il s'agit de modifications à la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, au Code d'instruction criminelle, au Code pénal, à la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, à la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, au Code judiciaire, à la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté, à la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, à la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen, à la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus, à la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne, au Code civil et à la législation relative aux cadres temporaires dans les cours d'appel et les parquets généraux.

Par ailleurs, le projet de loi modifie la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal afin, conformément à l'accord de gouvernement fédéral, d'adapter la terminologie du nouveau Code pénal relative à l'homicide dans le cadre de la circulation et d'insérer un nouvel article qui incrimine l'homicide aggravé dans le cadre de la circulation.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Dit ontwerp van wet beoogt een aantal technische diverse maatregelen te nemen.

De voorgestelde maatregelen zijn noodzakelijk en dringend.

Voorafgaandelijk moet worden opgemerkt dat het hoofdstuk 9 van het voorontwerp van wet dat een wijziging betrof van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, volgend op het advies van de Raad van State niet meer wordt behouden in het wetsontwerp. De voorgestelde wijziging strekte ertoe om, zowel in de hypothese van het eerste als het tweede lid van artikel 33, § 1, van de wet van 20 juli 1990, de regel te schrappen dat de onmiddellijke invrijheidsstelling met zich meebrengt dat jegens de beklaagde of beschuldigde geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt. In een nieuw derde lid werd bepaald dat de tenuitvoerlegging van de beslissing tot onmiddellijke invrijheidsstelling plaatsvindt na de overbrenging naar de gevangenis “voor de tijd die strikt noodzakelijk is om vast te stellen dat de betrokkene niet gevangen gehouden wordt om een andere reden en om de vereiste formaliteiten bij het verlaten van de gevangenis te vervullen”. De ontworpen bepaling stelde daarbij dat deze invrijheidsstelling dient plaats te vinden “uiterlijk dezelfde dag van die beslissing”. Deze wijziging werd voorgesteld teneinde een wettelijke basis te voorzien voor hetgeen is voorzien in de op 12 juni 2024 uitgevaardigde ministeriële richtlijn betreffende de praktische toepassing van artikel 33 van de wet van 20 juli 1990, in het bijzonder in het kader van de overbrenging van arrestanten door de federale politie. Deze richtlijn wenste tegemoet te komen aan een aantal bezorgdheden en problemen die zich op het terrein stelden en die werden aangehaald door het College van procureurs-generaal en de Directie beveiliging (DAB) van de Federale Politie. De in het voorontwerp voorgestelde wettelijke regeling kan echter, volgend op het advies van de Raad van State geen doorgang vinden. De Raad van State stelt dat de ontworpen regeling niet op proportionele wijze een legitieme doelstelling nastreeft en er geen voldoende verantwoording wordt geboden die kan stand houden in het licht van de artikelen 12 van de Grondwet

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Le présent projet de loi vise à prendre un certain nombre de mesures diverses techniques.

Les mesures envisagées sont nécessaires et urgentes.

Il convient de relever, à titre préalable, que le chapitre 9 de l'avant-projet de loi, qui portait modification de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, n'a pas été maintenu dans le projet de loi à la suite de l'avis du Conseil d'État. La modification proposée avait pour objet, tant dans l'hypothèse de l'alinéa 1er que de l'alinéa 2 de l'article 33, § 1er, de la loi du 20 juillet 1990, de supprimer la règle disposant que la libération immédiate entraîne l'interdiction de tous moyens de contrainte à l'égard du prévenu ou de l'accusé. Dans un nouvel alinéa 3, il a été disposé que l'exécution de la décision de libération immédiate a lieu après le transfert en prison “pour le temps strictement nécessaire pour établir que la personne n'est pas détenue pour une autre cause et à l'établissement des formalités requises lors de la sortie de la prison”. La disposition en projet prévoit par ailleurs que cette libération doit avoir lieu “au plus tard le jour même de cette décision”. Cette modification avait été proposée en vue d'établir une base légale pour les dispositions de la circulaire ministérielle du 12 juin 2024 relative à la mise en œuvre pratique de l'article 33 de la loi du 20 juillet 1990, en particulier dans le cadre du transfert des personnes arrêtées par la police fédérale. Cette circulaire visait à répondre à un certain nombre de préoccupations et de difficultés rencontrées sur le terrain, soulevées par le Collège des procureurs généraux et par la Direction de la sécurité (DAB) de la Police fédérale. Toutefois, la réglementation légale proposée dans l'avant-projet de loi ne peut pas se concrétiser suite à l'avis du Conseil d'État. Celui-ci considère que le dispositif envisagé ne poursuit pas, de manière proportionnée, un objectif légitime et qu'aucune justification suffisante n'est fournie pour permettre de résister à l'examen au regard de l'article 12 de la Constitution et de l'article 5 de la CEDH. Il a dès lors été décidé de supprimer l'article du présent projet de loi. En concertation avec les acteurs de terrain concernés, il sera examiné comment il sera

en artikel 5 van het EVRM. Er werd dan ook beslist het artikel te schrappen in het voorliggend wetsontwerp. Er zal samen met de betrokken terreinactoren worden bekeken op welke wijze in de praktijk een antwoord kan worden geboden op de gestelde problemen en dit binnen het actuele wettelijke kader.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt

Teneinde de persoonsgegevens van de gerechtelijk mandataris te beschermen, wordt voorgesteld om artikel 12, eerste lid, van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, aan te vullen zodat de gerechtelijke lasthebber kan kiezen om de vermelding van de woonplaats te vervangen door het adres waar hij kantoor houdt.

De voorgestelde wijzigingen aan de artikelen 100 en 102 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt beogen de gebruikte terminologie te corrigeren en de coherentie tussen de Franse en Nederlandse tekst te waarborgen. Het betreffen technische wijzigingen.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering

Wijziging van artikel 39bis

Ingevolge het arrest Landeck van het Europese Hof van Justitie voldoet de huidige regeling zoals voorzien in artikel 39bis Sv. niet langer. Het betreft de uitlezing van in beslag genomen informaticasystemen. Artikel 39bis Sv. wordt integraal aangepast om conform te zijn met de Europese regelgeving en rechtspraak. Er kan verwezen worden naar de artikelsgewijze bespreking voor de nadere toelichting.

Diverse technische wijzigingen

Een aantal technische wijzigingen worden aangebracht aan de artikelen over het DNA-onderzoek in strafzaken.

Er worden een aantal technische aanpassingen doorgevoerd in de artikelen 195, 216ter en 568, § 7, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering.

Er kan verwezen worden naar de artikelsgewijze bespreking.

possible d'apporter, dans le cadre juridique actuel, une réponse concrète aux difficultés identifiées.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat

Afin de protéger les données à caractère personnel du mandataire judiciaire, il est proposé de compléter l'article 12, alinéa 1er, de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat de sorte que le mandataire judiciaire puisse choisir de remplacer la mention du domicile par l'adresse de son étude ou cabinet.

Les modifications proposées aux articles 100 et 102 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat visent à corriger la terminologie utilisée et à assurer la cohérence entre les textes français et néerlandais. Ce sont des modifications techniques.

CHAPITRE 3

Modifications du Code d'instruction criminelle

Modification de l'article 39bis

À la suite de l'arrêt Landeck de la Cour européenne de justice, le régime actuel prévu à l'article 39bis du Code d'instruction criminelle est devenu inadapté. Il s'agit de la lecture des systèmes informatiques saisis. L'article 39bis CIC est entièrement adapté afin de se conformer à la réglementation et à la jurisprudence européennes. On peut se référer aux commentaires des articles pour l'explication complète.

Diverses dispositions techniques

Un certain nombre de modifications techniques sont apportées aux articles sur les analyses ADN en matière pénale.

Un certain nombre d'adaptations techniques sont apportées aux articles 195, 216ter et 568 § 7, alinéa 1er, du Code d'Instruction criminelle.

On peut se référer aux commentaires des articles.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van het Strafwetboek*Diverse technische wijzigingen*

Er worden een aantal terminologische aanpassingen doorgevoerd in artikel 504ter/1 van het Strafwetboek.

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Het decreet van 19 april 2024 over de vrijwillige samenvoeging van de gemeenten Borgloon en Tongeren en tot wijziging van artikel 6 en 19septies decies van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, wat betreft de aanduiding van de nieuwe gemeente, en van de bijlage bij het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, wat betreft de opheffing van de samen te voegen gemeenten en het invoegen van de nieuwe gemeente, bevestigt de fusie van de gemeenten Borgloon en Tongeren tot een nieuwe gemeente, genaamd Tongeren-Borgloon. Het wetsontwerp heeft tot doel om deze fusie te weerspiegelen in de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

Er wordt voorgesteld om de verjaringstermijnen voor de vordering tot herroeping van de probatie opschorsing en van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden, zoals voorzien in de artikelen 13, § 6, tweede lid en 14, § 3, van de wet van 29 juli 1964 betreffende de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, te verlengen.

Er wordt voorgesteld deze termijnen te verlengen tot drie jaar.

CHAPITRE 4

Modifications du Code pénal*Diverses dispositions techniques*

Un certain nombre d'adaptations terminologiques sont apportées à l'article 504ter/1 du Code pénal.

CHAPITRE 5

Modifications de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Le décret du 19 avril 2024 relatif à la fusion volontaire des communes de Looz et Tongres et portant modification des articles 6 et 19septies decies du décret du 5 juillet 2002 réglant la dotation et la répartition du Fonds flamand des Communes, en ce qui concerne la désignation de la nouvelle commune, et de l'annexe au Décret électoral local et provincial du 8 juillet 2011, en ce qui concerne la dissolution des communes à fusionner et l'insertion de la nouvelle commune, confirme la fusion des communes de Looz et de Tongres en une nouvelle commune dénommée Tongres-Looz. Le projet de loi vise à répercuter cette fusion dans la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Il est proposé d'allonger les délais de prescription de l'action en révocation de la suspension probatoire et du sursis probatoire pour non-respect des conditions imposées, prévus aux articles 13, § 6, alinéa 2, et 14, § 3, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation.

Il est proposé de porter ces délais à trois ans.

HOOFDSTUK 7

Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek

Aanwijzing van plaatsvervangende magistraten uit de op rust gestelde federale magistraten en de substituten van de procureur voor de verkeersveiligheid

Artikel 156*bis* van het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd teneinde de magistraten van het federaal parket, van het parket voor de verkeersveiligheid of de magistraten van het openbaar ministerie die met toepassing van artikel 144*bis*, § 3, eerste en tweede lid, of van artikel 326*ter*, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek belast zijn met een opdracht, toe te laten tijdelijk opdrachten in deze entiteiten als plaatsvervangende magistraten uit te oefenen nadat ze zijn toegelaten tot de inruststelling. Door het federaal parket en het parket voor de verkeersveiligheid zo in staat te stellen een beroep te doen op ervaren op rust gestelde magistraten heeft het ontwerp namelijk tot doel om een betere continuïteit van de rechtspleging in deze parketten te garanderen.

Artikel 383 van het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd teneinde erin te voorzien dat de plaatsvervangende magistraten aangewezen uit de op rust gestelde federale magistraten en de magistraten van het openbaar ministerie die met toepassing van artikel 144*bis*, § 3, eerste en tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek belast zijn met een opdracht worden aangewezen op voorstel van de federale procureur.

Deze twee artikelen van het Gerechtelijk Wetboek worden eveneens gewijzigd teneinde de aanwijzing van plaatsvervangende magistraten mogelijk te maken binnen het parket voor de verkeersveiligheid op voorstel van de procureur voor de verkeersveiligheid.

Artikel 392 van het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd teneinde erin te voorzien dat de procureur generaal een einde maakt aan de ambten van plaatsvervangend magistraat aangewezen bij het federaal parket overeenkomstig artikel 383, § 2, hetzij op verzoek van de magistraat, hetzij ambtshalve of op verzoek van het federaal procureur, hetzij indien de magistraat wegens gebrekkigheid niet meer in staat wordt bevonden zijn ambt te vervullen.

De procureur generaal zal ook een einde aan de ambten van plaatsvervangend magistraat aangewezen bij het parket voor de verkeersveiligheid overeenkomstig artikel 383, § 2, maken hetzij op verzoek van de magistraat, hetzij ambtshalve of op verzoek van de procureur

CHAPITRE 7

Modifications du Code judiciaire

Désignation de magistrats suppléants parmi les magistrats fédéraux et les substituts du procureur de la sécurité routière admis à la retraite

L'article 156*bis* du Code judiciaire est modifié afin d'autoriser les magistrats du parquet fédéral, du parquet de la sécurité routière ou les magistrats du ministère public chargés d'une mission en application de l'article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2, ou de l'article 326*ter*, § 3, du Code judiciaire, d'exercer momentanément des fonctions dans ces entités en tant que magistrats suppléants après leur admission à la retraite. En permettant ainsi au parquet fédéral et au parquet de la sécurité routière d'avoir recours à des magistrats retraités expérimentés, le projet poursuit notamment l'objectif d'assurer une meilleure continuité de la justice dans ces parquets.

L'article 383 du Code judiciaire est modifié en vue de prévoir que les magistrats suppléants désignés parmi les magistrats fédéraux et les magistrats du ministère public chargés d'une mission en application de l'article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2, admis à la retraite seront désignés sur proposition du procureur fédéral.

Ces deux articles du Code judiciaire sont également modifiés en vue de rendre possible la désignation de magistrats suppléants au sein du parquet de la sécurité routière sur proposition du procureur de la sécurité routière.

L'article 392 du Code judiciaire est modifié afin de prévoir que le procureur général mettra fin aux fonctions des magistrats suppléants désignés au parquet fédéral conformément à l'article 383, § 2, soit à la demande du magistrat, soit d'office ou à la demande du procureur fédéral, soit si le magistrat est reconnu hors d'état de continuer ses fonctions par suite d'infirmités.

Le procureur général mettra également fin aux fonctions des magistrats suppléants désignés au parquet de la sécurité routière conformément à l'article 383, § 2, soit à la demande du magistrat, soit d'office ou à la demande du procureur de la sécurité routière soit si

voor de verkeersveiligheid het College van het openbaar ministerie, hetzij indien de magistraat wegens gebrekigheid niet meer in staat wordt bevonden zijn ambt te vervullen.

De verkiezingen bij het College van de hoven en rechtbanken

Artikel 182, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek gaat over de verkiezing van de voorzitter en ondervoorzitter van het College van de hoven en rechtbanken. Dit artikel wordt aangepast om expliciet te bevestigen dat de voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College kandidaat kunnen zijn voor de functie van voorzitter en ondervoorzitter en om de mogelijke kandidaten verder uit te breiden naar de in functie zijnde korpschefs, alsook om een regeling in te voeren voor wanneer de stemming niet leidt tot de aanwijzing van een voorzitter en/of ondervoorzitter.

Het aantrekkelijker maken van de gerechtelijke stage voor kandidaat magistraten

In navolging van het regeerakkoord wordt de verloning van de magistraat in opleiding tijdens de gerechtelijke stage aantrekkelijker gemaakt door voortaan de anciënniteit meer te valoriseren. Alzo wordt getracht de instroom van nieuwe magistraten te bevorderen.

Het verlofstelsel van de magistraten

Naar aanleiding van de implementatie van het nieuwe verlofstelsel van de magistraten in zijn systemen is PersoPoint gestoten op een aantal onduidelijkheden en onbedoelde ongelijkheden met het verlofstelsel van de personeelsleden van het openbaar ambt. Daarnaast brachten de Gegevensbeschermingsautoriteit en de Raad van State elk een advies uit naar aanleiding van een ontwerp van uitvoeringsbesluit waarbij de wetgever wordt aanbevolen een aantal wijzigingen aan te brengen in de verlofregeling om de uitkeringsaanvragen bij bepaalde verlopen door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening op dezelfde wijze te laten doorgaan als bij de personeelsleden van het openbaar ambt. Aangezien het nieuwe verlofstelsel van de magistraten in werking is getreden op 1 januari 2025 voert dit ontwerp dan ook dringend de nodige rechtzettingen en gevraagde wijzigingen door.

Met de wet van 12 mei 2024 heeft de wetgever een verlofstelsel voor magistraten willen invoeren dat zo dicht mogelijk wenste aan te sluiten bij dat van de personeelsleden van het openbaar ambt maar dat uiteraard rekening hield met een aantal karakteristieke eigen aan de magistratuur en met de waarborg van de continuïteit van de openbare dienst. Hiervoor kan verwezen worden naar de parlementaire werken van de wet van

le magistrat est reconnu hors d'état de continuer ses fonctions par suite d'infirmités.

Les élections au sein du Collège des cours et tribunaux

L'article 182, § 4, du Code judiciaire traite de l'élection du président et du vice-président du Collège des cours et tribunaux. Cet article est adapté afin de confirmer explicitement que le président et le vice-président du Collège précédent peuvent être candidats à la fonction de président et de vice-président, afin d'élargir encore la liste des candidats potentiels aux chefs de corps en fonction et d'introduire une disposition pour le cas où le vote n'aboutit pas à la désignation d'un président et/ou d'un vice-président.

Rendre le stage judiciaire plus attractif pour les candidats magistrats

Dans la foulée de l'accord de gouvernement, la rémunération du magistrat en formation pendant le stage judiciaire est rendue plus attractive en valorisant désormais davantage l'ancienneté. L'objectif ainsi visé est de promouvoir l'afflux de nouveaux magistrats.

Le régime de congé des magistrats

À la suite de la mise en œuvre du nouveau régime de congés des magistrats dans ses systèmes, PersoPoint a identifié un certain nombre d'ambiguïtés et d'inégalités involontaires avec le système de congés des membres du personnel de la fonction publique. En outre, dans le cadre d'un projet d'arrêté d'exécution, l'Autorité de la protection des données et le Conseil d'État ont chacun émis un avis dans lequel il est recommandé au législateur d'apporter plusieurs modifications au régime de congé afin que les demandes d'allocation pour certains congés soient traitées par l'Office national de l'emploi de la même manière que pour les membres du personnel de la fonction publique. Étant donné que le nouveau régime de congé des magistrats est entré en vigueur le 1er janvier 2025, le présent projet apporte donc d'urgence les corrections nécessaires et les modifications demandées.

Avec la loi du 12 mai 2024, le législateur a voulu instaurer un régime de congé qui correspondait le plus possible à celui des membres du personnel de la fonction publique, mais en tenant bien entendu compte de certaines caractéristiques propres à la magistrature et avec la garantie de la continuité du service public. À ce propos, on peut se référer aux travaux parlementaires de la loi du 12 mai 2024. "Il est clair que l'élaboration

12 mei 2024: “Het moge duidelijk zijn dat het uitwerken van een verlofregeling voor de magistratuur derhalve met tal van premissen eigen aan de magistratuur rekening dient te houden. De magistraten hebben recht op vergelijkbare sociale bescherming zoals bijvoorbeeld wordt voorzien in de reglementering die van toepassing is in de overheidssector doch zonder daarbij de specificiteit van hun ambt en de onafhankelijkheid die door de Grondwet wordt gewaarborgd uit het oog te verliezen.... Voor het uitwerken van de verlofregeling voor de magistraten heeft dit wetsontwerp zich geïnspireerd op reglementering die van toepassing is in de overheidssector en deze die van toepassing is op de personeelsleden van de rechterlijke orde. Het ontwerp tracht qua terminologie zo dicht mogelijk aan te leunen bij deze reglementering zodat de implementatie van de verlofregeling voor de magistraten eenvoudig in de bestaande systemen van Persopoint (scope) en Medex zou kunnen doorgevoerd worden. Persopoint is immers bevoegd voor het behandelen van de personeelsdossiers van de magistraten.” (Wetsontwerp houdende het sociaal statuut van de magistraten I, *Parl. St. Kamer* 2023-24, DOC 55 3812/001, blz. 8-9.).

Wanneer dit ontwerp dringende rechtzettingen en wijzigingen aan het verlofstelsel van de magistraten voorstelt, wil het geen nieuwe initiatieven voorstellen maar louter uitvoering geven aan de wil van de wetgever om de voorziene gelijkheid in behandeling met de leden van het openbaar ambt te behouden. Het gaat immers om wijzigingen die ten onrechte zijn ontstaan bij het verlofstelsel van de magistraten en die bij de uitroiling ervan werden vastgesteld. Aangezien de verlofregeling van de magistraten in werking is getreden op 1 januari 2025 zijn de voorgestelde maatregelen noodzakelijk en dringend omdat anders een ongewenste ongelijke behandeling zou ontstaan.

In dezelfde zin wordt het verlof voor zwangerschapsverlies voor magistraten in dit wetsontwerp ingeschreven aangezien personeelsleden van het openbaar ambt dit omstandigheidsverlof al sedert 1 juli 2024 genieten.

De dagelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfskosten

In het Gerechtelijk Wetboek wordt een wettelijke grondslag ingevoegd teneinde de dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro voor verblijfskosten om maaltijdskosten te dekken opnieuw in te voeren voor de werkende magistraten van de rechterlijke orde, de magistraten in opleiding, de werkende assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank en de referendarissen bij het Hof van Cassatie die zich in België moeten verplaatsen in het kader van de uitoefening van hun ambt.

d'un régime de congés pour la magistrature doit dès lors prendre en considération de nombreux prémisses propres à la magistrature. Les magistrats ont le droit de bénéficier d'une protection sociale analogue à celle prévue par exemple dans la réglementation qui s'applique dans le secteur public, sans pour autant que la spécificité de leur fonction et l'indépendance garantie par la Constitution soient perdues de vue.... Pour l'élaboration du régime de congés des magistrats, le présent projet de loi s'est inspiré de la réglementation qui s'applique dans le secteur public et de celle qui s'applique aux membres du personnel de l'Ordre judiciaire. Le projet tente de se rapprocher le plus possible de cette réglementation en termes de terminologie afin que la mise en œuvre du régime de congés des magistrats puisse s'effectuer simplement dans le cadre des systèmes existants de Persopoint (scope) et de Medex. Persopoint est en effet compétent pour traiter les dossiers personnels des magistrats.” (Projet de loi portant statut social du magistrat I, *Doc. Parl.*, Chambre, 2023-24, DOC 55 3812/001, p. 8-9.).

En apportant des corrections et modifications urgentes au régime de congé des magistrats, le présent projet ne propose pas de nouvelles initiatives, mais veut uniquement exécuter la volonté du législateur de conserver l'égalité de traitement avec les membres du personnel de la fonction publique qui a été prévue. Il s'agit en effet de modifications qui sont apparues à tort dans le régime de congé des magistrats et qui ont été constatées lors de sa mise en application. Étant donné que le régime de congé des magistrats est entré en vigueur le 1er janvier 2025, les mesures proposées sont nécessaires et urgentes, sans quoi une inégalité de traitement non souhaitée en résulterait.

Dans le même sens, le congé pour perte de grossesse des magistrats est inscrit dans ce projet de loi puisque les membres du personnel de la fonction publique bénéficient de ce congé de circonstance depuis le 1er juillet 2024.

L'indemnité forfaitaire journalière pour frais de séjour

Une base légale est insérée dans le Code judiciaire en vue de réinstaurer l'indemnité forfaitaire journalière de 10 euros pour frais de séjour visant à couvrir des frais de repas pour les magistrats effectifs de l'ordre judiciaire, les magistrats en formation, les assesseurs au tribunal de l'application des peines effectifs et les référendaires près la Cour de cassation astreints à se déplacer en Belgique dans le cadre de l'exercice de leurs fonctions.

Ingevolge de opheffing van de artikelen 83 tot 85 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt op 1 januari 2024, kan de vergoeding voor verblijfskosten hun niet langer worden uitbetaald met toepassing van artikel 363 van het Gerechtelijk Wetboek (waarin is bepaald dat de bij de wedde komende toelagen, vergoedingen en uitkeringen, die aan de bestuursambtenaren worden toegekend, in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden worden verleend aan de magistraten van de rechterlijke orde), noch met toepassing van artikel 259octies, § 6, eerste lid, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek (waarin is bepaald dat de magistraat in opleiding de bijslagen, vergoedingen en bijkomende bezoldigingen die aan het personeel van de federale overheidsdiensten worden toegekend, in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor voornoemd personeel ontvangt).

De voornoemde artikelen 83 tot en met 85 werden opgeheven op 1 januari 2024, datum waarop aan de leden van het federaal openbaar ambt maaltijdcheques werden toegekend. Het is gerechtvaardigd om voor de leden van de rechterlijke orde die geen maaltijdcheques ontvangen de vergoeding voor verblijfskosten opnieuw in te voeren voor de prestaties verricht vanaf 1 januari 2024.

Ter herinnering: er worden hen geen maaltijdcheques toegekend, aangezien die niet gekwalificeerd worden als toelage of vergoeding. Maaltijdcheques worden beschouwd als een voordeel dat onder bepaalde voorwaarden kan vrijgesteld worden van sociale bijdragen en belastingen (DOC 55 3896/001 blz. 33).

Deze wijzigingen aangebracht in het Gerechtelijk Wetboek houden geen nieuwe beleidskeuze inhouden in, maar beogen integendeel de consolidatie van een situatie die de wetgever niet zelf heeft gewijzigd of heeft willen wijzigen, en zij moeten voorkomen dat de schade die verband houdt met de opheffing van de artikelen 83 tot 85 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt, bestendig is voor degenen die geen maaltijdcheques krijgen.

De berekening van de geldelijke anciënniteit van het gerechtspersoneel

De voorgestelde wijziging beoogt eerst de regels voor de berekening van de geldelijke anciënniteit die wordt verworven na de indiensttreding die gelden voor het gerechtspersoneel, af te stemmen op de regels die gelden voor de personeelsleden van het openbaar ambt. Volgend op de opheffing van de artikelen 11, § 6 (direct op het gerechtspersoneel van toepassing) en 13, § 4 (hernomen door artikel 366, § 5, derde tot en

Suite à l'abrogation des articles 83 à 85 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale le 1er janvier 2024, l'indemnité de séjour ne peut plus leur être versée en application de l'article 363 du Code judiciaire (qui prévoit que les allocations, indemnités et rétributions complémentaires de traitement qui sont attribuées aux fonctionnaires de l'ordre administratif, sont accordées dans la même mesure et dans les mêmes conditions aux magistrats de l'ordre judiciaire) ni de l'article 259octies, § 6, alinéa 1er, 3° du Code judiciaire (qui prévoit que le magistrat en formation perçoit les allocations, indemnités et rétributions complémentaires de traitement attribuées au personnel des services publics fédéraux, dans la même mesure et aux mêmes conditions que celles imposées à celui-ci).

Les articles 83 à 85 précités ont été abrogés le 1er janvier 2024 en parallèle à l'octroi de chèques-repas aux membres de la fonction publique fédérale. Il se justifie de rétablir l'indemnité de séjour pour les prestations effectuées à partir du 1er janvier 2024 pour les membres de l'ordre judiciaire qui ne perçoivent pas de chèques-repas.

Pour rappel, les chèques-repas ne leur sont pas attribués dès lors que ceux-ci ne reçoivent pas la qualification d'allocation ou d'indemnité. Les chèques-repas sont considérés comme un avantage qui peut être exonéré de cotisations de sécurité sociale et d'impôts sous certaines conditions (DOC 55 3896/001 p. 33).

Ces modifications apportées au Code judiciaire ne contiennent pas un choix politique nouveau mais veillent au contraire à consolider une situation que le législateur n'a pas lui-même modifiée ni voulu modifier et visent à éviter que perdure le dommage lié à l'abrogation des articles 83 à 85 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale pour ceux qui ne bénéficient pas de chèque-repas.

Le calcul de l'ancienneté pécuniaire du personnel judiciaire

La modification proposée vise, premièrement, à aligner les règles relatives au calcul de l'ancienneté pécuniaire acquise après l'entrée en service applicables au personnel judiciaire sur celles applicables aux agents de la fonction publique. Suite à l'abrogation des articles 11, § 6 (directement applicable au personnel judiciaire) et 13, § 4, (reproduit par l'article 366, § 5, alinéas 3 à 5 du Code judiciaire) de l'arrêté royal du 25 octobre 2013

met vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek) van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt, in het openbaar ambt is de vermindering van de valorisatie van de geldelijke anciënniteit die werd verworven in de niveaus B, C en D dus afgeschaft voor zowel de ambtenaren die in niveau A worden aangeworven als voor de ambtenaren die tot het niveau A worden bevorderd, terwijl in de rechterlijke orde de vermindering is behouden voor de leden van het gerechtspersoneel die tot het niveau A worden bevorderd. Dit ontwerp schaft de vermindering af voor personeelsleden die bevorderd zijn tot het niveau A en heft dus de leden 3 tot en met 5 van artikel 366, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek op.

Ten tweede, wordt artikel 366, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek aangevuld om de schaal-, graad- of klasseanciënniteit te regelen van de niveau 1 of niveau 2 preventieadviseurs die respectievelijk zouden worden bevorderd naar niveau A, of tot griffier of secretaris.

Ten derde, wordt artikel 366, § 6, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek aangevuld teneinde te verduidelijken dat het verlot om dwingende redenen van familiaal belang, dat geregeld wordt door de artikelen 35 tot 37 van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden die de rechterlijke macht terzijde staan die in werking zijn getreden op 1 november 2024, geen impact heeft op de opbouw van de geldelijke anciënniteit van de contractuele leden van het gerechtspersoneel.

De tuchtraad voor de notarissen en de gerechtsdeurwaarders

De wet van 22 november 2022 tot wijziging van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, tot invoering van een tuchtraad voor de notarissen en de gerechtsdeurwaarders in het Gerechtelijk Wetboek en diverse bepalingen voorziet in de oprichting van een tuchtraad voor de notarissen en de gerechtsdeurwaarders. Het ambt van griffier wordt uitgevoerd door een griffier aangewezen door de hoofdgriffier van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel en door een griffier aangewezen door de hoofdgriffier van de Franstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel. Om deze bijkomende werklast op te vangen bepaalt het wetsontwerp dat de griffiers die zijn aangewezen bij de tuchtraad, kunnen worden vervangen in overtal.

Verschillende bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de tucht van de notarissen en de gerechtsdeurwaarders worden gewijzigd. Deze wijzigingen

relatif à la carrière pécuniaire des membres du personnel de la fonction publique fédérale, dans la fonction publique, la réduction d'un tiers de la valorisation de l'ancienneté pécuniaire acquise dans les niveaux B, C et D est supprimée tant pour les agents engagés dans le niveau A que pour les agents promus au niveau A, alors que, dans l'ordre judiciaire, la réduction est maintenue pour les membres du personnel promus au niveau A. Le présent projet supprime la réduction pour les membres du personnel promus au niveau A et abroge donc les alinéas 3 à 5 de l'article 366, § 5, du Code judiciaire.

Deuxièmement, l'article 366, § 5, du Code judiciaire est complété en vue de régler l'ancienneté d'échelle, de grade ou de classe, des conseillers en prévention de niveau 1 ou de niveau 2 qui seraient respectivement promus au niveau A ou comme greffier ou secrétaire.

Troisièmement, l'article 366, § 6, alinéa 3, du Code judiciaire est complété dans le but de préciser que le congé pour motifs impérieux d'ordre familial réglé par les articles 35 à 37 de l'arrêté du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire, entré en vigueur le 1er novembre 2024, n'a pas d'impact sur la détermination de l'ancienneté pécuniaire du membre du personnel judiciaire engagé par contrat de travail.

Le conseil de discipline pour les notaires et les huissiers de justice

La loi du 22 novembre 2022 portant modification de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, introduisant un conseil de discipline pour les notaires et les huissiers de justice dans le Code judiciaire et des dispositions diverses prévoit la création d'un conseil de discipline pour les notaires et les huissiers de justice. La fonction du greffier est exercée par un greffier désigné par le greffier en chef du tribunal de première instance francophone de Bruxelles et par un greffier désigné par le greffier en chef du tribunal de première instance néerlandophone de Bruxelles. Pour répondre à cette charge de travail supplémentaire, le projet de loi prévoit que les greffiers désignés dans le conseil de discipline peuvent être remplacés en surnombre.

Plusieurs dispositions du Code judiciaire relatives à la discipline des notaires et des huissiers de justice sont modifiées. Ces modifications actualisent et clarifient

actualiseren en verduidelijken sommige bepalingen of brengen technische of terminologische correcties aan waar het nodig is.

Weglating van een zaak van de algemene rol

Artikel 730 van het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd om rekening te houden met de door een representatieve organisatie van arbeiders, bedienden of zelfstandigen vertegenwoordigde rechtzoekende.

Verzending van een niet ondertekend afschrift van de beslissing

Artikel 792 wordt gewijzigd om specifieke toestanden recht te zetten waarmee geen rekening was gehouden bij de laatste wijzigingen van dit artikel.

Kosten verschuldigd voor verzoeken om uitlegging en verbetering

Artikel 801 van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de kosten verschuldigd voor verzoeken om uitlegging en verbetering van de rechterlijke beslissing en herstel van het verzuim uitspraak te doen over een punt van de vordering, wordt bijgewerkt. Het uitvoeringsbesluit ervan is vervallen en wordt hierbij ingetrokken.

De berichten van gerechtelijke reorganisatie, overdracht onder gerechtelijk gezag en faillissement, alsook de berichten van delegatie, collectieve schuldregeling, protest en minnelijke schuldbemiddeling

De gegevens die moeten worden vermeld in de berichten van gerechtelijke reorganisatie, overdracht onder gerechtelijk gezag en faillissement, toegevoegd aan het Centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest (CBB) door de wet van 15 mei 2024 houdende maatregelen in de strijd tegen de overmatige schuldenlast en ter bescherming van ondernemingen in moeilijkheden, zijn aangepast om ze in overeenstemming te brengen met de gegevens die in het *Belgisch Staatsblad* worden gepubliceerd in overeenstemming met het Wetboek van economisch recht.

Gegevens met betrekking tot de berichten van delegatie, collectieve schuldregeling, protest en minnelijke schuldbemiddeling zijn ook aangevuld.

Verwijzing naar systeem van gekoppelde registers (BRIS)

Wetboek wordt gewijzigd om rekening te houden met het systeem van gekoppelde registers (BRIS).

certaines dispositions ou apportent des corrections techniques ou terminologiques lorsque cela est nécessaire.

Omission d'une cause du rôle général

L'article 730 du Code judiciaire est modifié pour prendre en compte le justiciable représenté par une organisation représentative d'ouvriers, d'employés ou d'indépendants.

Envoi d'une copie non signée de la décision

L'article 792 est modifié afin de réparer des situations spécifiques qui n'ont pas été prises en compte lors de dernières modifications de cet article.

Frais et dépens dus pour les demandes en interprétation et rectification

L'article 801 du Code judiciaire relatif aux frais et dépens dus pour les demandes en interprétation et rectification de la décision judiciaire et réparation de l'omission d'un chef de demande est mis à jour. Son arrêté d'exécution, devenu caduque, est concomitamment abrogé.

Les avis de réorganisation judiciaire, transfert sous autorité judiciaire et faillite, ainsi que les avis de délégation, de règlement collectif de dettes, de protêt et de médiation de dettes amiable

Les données qui doivent être reprises dans les avis de réorganisation judiciaire, de transfert sous autorité judiciaire et de faillite, ajoutés au Fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt (FCA) par la loi du 15 mai 2024 portant des mesures dans la lutte contre le surendettement et de protection des entreprises en difficultés, sont adaptées pour être alignées sur les données qui sont publiées au *Moniteur belge* conformément au Code de droit économique.

Les données relatives aux avis de délégation, de règlement collectif de dettes, de protêt et de médiation de dettes amiable sont également complétées.

Référence au système d'interconnexion des registres (BRIS)

L'article 1394/20 du Code Judiciaire est modifié afin de tenir compte du système d'interconnexion des registres (BRIS).

Bedragen van de inkomens niet vatbaar voor beslag

Er wordt een technische wijziging doorgevoerd aan artikel 1409, § 2, derde en vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek om tegemoet te komen aan de wetwijziging van 19 december 2023, waarbij de bedragen in artikel 1409, §§ 1 en *1bis* voortaan in euro worden uitgedrukt, en niet meer in Belgische frank.

De collectieve schuldenregeling

De wijziging van artikel 1675/9 van het Gerechtelijk Wetboek is technisch van aard. Het beoogt de rechtzetting van een kruisverwijzing naar een paragraaf die werd opgeheven alsook een terminologische correctie.

HOOFDSTUK 8

Bepaling tot wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen

Dit hoofdstuk betreft een louter technische wijziging van artikel 9 van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen.

HOOFDSTUK 9

Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken

In dit hoofdstuk worden een aantal technische wijzigingen aangebracht in verband met het toepassingsgebied van artikel 5 van de DNA-wet. Er kan verwezen worden naar de artikelsgewijze bespreking.

Les montants des revenus insaisissables

Une modification technique est apportée à l'article 1409, § 2, alinéas 3 et 4, du Code judiciaire pour tenir compte de la modification législative du 19 décembre 2023, suite à laquelle les montants de l'article 1409, §§ 1er et *1bis* sont dorénavant exprimés en euros et non plus en francs belges.

Le règlement collectif de dettes

La modification de l'article 1675/9 du Code judiciaire revêt un caractère technique. Elle vise à corriger un renvoi croisé vers un paragraphe qui a été abrogé ainsi qu'une correction terminologique.

CHAPITRE 8

Disposition modifiant la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté

Ce chapitre concerne une modification purement technique de l'article 9 de la loi du 23 mai 1990 relative au transfèrement interétatique des personnes condamnées, à la prise en charge et au transfert de la surveillance des personnes condamnées ou libérées sous condition et à la prise en charge et au transfert de l'exécution des peines et mesures privatives de liberté.

CHAPITRE 9

Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Ce chapitre apporte un certain nombre de modifications techniques liées au champ d'application de l'article 5 de la loi ADN. Il est fait référence aux commentaires des articles.

HOOFDSTUK 10

**Wijziging van de wet van 19 december 2003
betreffende het Europees aanhoudingsbevel**

Deze wetswijziging beoogt de aanvulling van de omzetting in het Belgische recht van Kaderbesluit 2002/584/JBZ van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten teneinde gevolg te geven aan het met redenen omkleed advies van 24 april 2024 van de Europese Commissie aan de Belgische regering met betrekking tot de onjuiste omzetting in nationaal recht van verschillende bepalingen van dat kaderbesluit.

Overeenkomstig artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, kan de Europese Commissie, indien de betrokken lidstaat haar met redenen omkleed advies niet opvolgt, de zaak aanhangig maken bij het Hof van Justitie van de Europese Unie. In bepaalde gevallen kan de betrokken lidstaat door het hof worden veroordeeld tot zware financiële sancties. In haar met redenen omkleed advies van 24 april 2024 heeft de Europese Commissie het Koninkrijk België verzocht om binnen een termijn van twee maanden de nodige maatregelen te nemen. Gelet op het voorgaande is hoogdringendheid gevraagd.

Bij kennisgeving van 18 mei 2015 heeft het Koninkrijk België formeel kennisgegeven van zijn nationale uitvoeringsmaatregelen, namelijk de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de ministeriële circulaire van 8 augustus 2005 inzake het Europees aanhoudingsbevel. Op basis van het onderzoek door de commissie van de door de Belgische autoriteiten ingediende omzettingsmaatregelen, werd een inbreukprocedure ingesteld tegen het Koninkrijk België wegens onjuiste omzetting van het kaderbesluit.

Op 9 juni 2021 heeft de Europese Commissie een aanmaning aan België gericht omdat ze van oordeel was dat België heel wat artikelen uit het kaderbesluit niet correct heeft omgezet in zijn nationale recht, inzonderheid:

— artikel 4, leden 1, 3 en 4 van het kaderbesluit (onjuiste omzetting van bepaalde facultatieve weigeringsgronden);

— artikel 17, lid 2 van het kaderbesluit (geen omzetting van de termijn om uitspraak te doen over de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel indien de gezochte persoon met zijn overlevering instemt).

CHAPITRE 10

**Modification de la loi du 19 décembre 2003
relative au mandat d'arrêt européen**

La présente modification législative vise à compléter la transposition en droit belge de la décision-cadre 2002/584/JAI du 13 juin 2002 relative au mandat d'arrêt européen et aux procédures de remise entre États membres afin de donner suite à l'avis motivé de la Commission européenne adressé au gouvernement belge le 24 avril 2024 ayant pour l'objet la transposition incorrecte en droit national de plusieurs dispositions de ladite décision-cadre.

Conformément à l'article 258 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, si l'État membre en cause ne se conforme pas à l'avis motivé de la Commission européenne, celle-ci peut saisir la Cour de justice de l'Union européenne. Dans certains cas, l'État membre en cause peut être condamné par la Cour à payer de lourdes sanctions financières. Dans son avis motivé du 24 avril 2024, la Commission européenne a invité le Royaume de Belgique à prendre les mesures requises dans un délai de deux mois. Eu égard à ce qui précède, l'urgence est demandée.

Par notification du 18 mai 2015, le Royaume de Belgique a notifié formellement ses mesures nationales d'exécution, à savoir la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen et la circulaire ministérielle du 8 août 2005 relative au mandat d'arrêt européen. Sur la base de l'examen par la Commission des mesures de transposition présentées par les autorités belges, une procédure d'infraction a été engagée contre le Royaume de Belgique pour transposition incorrecte de la décision-cadre.

Le 9 juin 2021, la Commission européenne a adressé à la Belgique une mise en demeure parce qu'elle estimait que la Belgique n'a pas correctement transposé toute une série des articles de la décision-cadre dans son droit national, et ce notamment:

— l'article 4, paragraphes 1er, 3 et 4 de la décision-cadre (transposition incorrecte de certains motifs de refus facultatifs);

— l'article 17, paragraphe 2 de la décision-cadre (absence de transposition du délai pour statuer sur la décision définitive sur l'exécution du mandat d'arrêt européen lorsque la personne recherchée consent à sa remise).

Wat de weigeringsgronden betreft, beogen de grieven van de commissie meer in het bijzonder de omzetting van de gronden tot facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel ingeval het feit waarop het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, krachtens het Belgische recht niet strafbaar is, ingeval ten aanzien van de betrokken persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde feiten een andere definitieve beslissing is genomen die de latere instelling van vervolging belet en ingeval de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard en de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten (artikel 4, leden 1, 3 en 4 van het kaderbesluit, omgezet in artikel 5, § 1 en artikel 4, 2° en 4°, van de wet van 19 december 2003).

In 2003 heeft de Belgische wetgever die facultatieve weigeringsgronden omgezet als gronden tot verplichte weigering van de tenuitvoerlegging, zonder zijn uitvoerende rechterlijke autoriteiten enige beoordelingsmarge te laten. De keuze van de wetgever berustte toen inzonderheid op de vaststelling dat die weigeringsgronden invloed hebben op de mogelijkheid van de strafvervolgning en niet op de opportuniteit ervan. De Belgische autoriteiten hebben op 9 augustus 2021 in die zin geantwoord op de aanmaning van de Europese Commissie van 9 juni 2021, overeenkomstig de procedure als bedoeld in artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De Europese Commissie heeft op die opmerkingen van de Belgische autoriteiten geantwoord in haar met redenen omkleed advies van 24 april 2024, waarin ze opnieuw heeft bevestigd dat het Koninkrijk België artikel 4, leden 1, 3 en 4 van het kaderbesluit niet correct heeft omgezet, krachtens de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie sinds de aanneming van het kaderbesluit.

In zijn arrest van 29 juni 2017, *Popławski*, zaak C-579/15, en in zijn arrest van 29 april 2021, X, C-665/20 PPU, heeft het Hof van Justitie erop gewezen dat het kaderbesluit ten eerste de gronden tot verplichte weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel noemt (artikel 3 van het kaderbesluit) en ten tweede de gronden tot facultatieve weigering van die tenuitvoerlegging waarvoor het de lidstaten vrijstaat om ze al dan niet in hun nationale recht om te zetten (artikel 4 van het kaderbesluit). Het Hof van Justitie meent vervolgens dat wanneer de facultatieve weigeringsgronden worden omgezet, de lidstaten niet kunnen bepalen dat de rechterlijke autoriteiten verplicht zijn de tenuitvoerlegging van elk betrokken Europees aanhoudingsbevel automatisch te weigeren. In zijn arrest van 19 april 2021, X, C-665/20 PPU (punten 43 en 44), heeft het Hof van Justitie inzonderheid het volgende aangehaald: “Uit de bewoordingen van artikel 4 van het kaderbesluit, in het bijzonder uit het gebruik van het werkwoord “kunnen” in

Concernant les motifs de refus, plus particulièrement, les griefs de la Commission visent la transposition des motifs de non-exécution facultative du mandat d'arrêt européen lorsque le fait qui est à la base du mandat d'arrêt européen ne constitue pas une infraction au regard du droit belge, lorsque la personne concernée a fait l'objet en Belgique ou dans un autre État membre d'une autre décision définitive pour les mêmes faits qui fait obstacle à l'exercice ultérieur de poursuites et lorsqu'il y a prescription de l'action publique ou de la peine selon la loi belge et que les faits relèvent de la compétence des juridictions belges (l'article 4, paragraphes 1er, 3 et 4 de la décision-cadre transposé à l'article 5, § 1er et l'article 4, 2° et 4° de la loi du 19 décembre 2003).

En 2003, le législateur belge a transposé ces motifs de refus facultatifs en tant que motifs de non-exécution obligatoire, sans laisser de marge d'appréciation à ses autorités judiciaires d'exécution. Le choix du législateur à l'époque reposait notamment sur le constat que ces motifs de refus affectent la possibilité et non l'opportunité des poursuites pénales. C'est en ce sens que les autorités belges ont répondu le 9 août 2021 à la mise en demeure de la Commission européenne adressée le 9 juin 2021, conformément à la procédure prévue à l'article 258 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne. La Commission européenne a répondu à ces observations des autorités belges dans l'avis motivé du 24 avril 2024 en réaffirmant que le Royaume de Belgique n'a pas transposé correctement l'article 4, points 1), 3) et 4), de la décision-cadre, et ce, en vertu de la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne depuis l'adoption de la décision-cadre.

Dans son arrêt du 29 juin 2017, *Popławski*, affaire C-579/15 ainsi que son arrêt du 29 avril 2021, X, C-665/20 PPU, la Cour de justice a rappelé que la décision-cadre énonce, premièrement, des motifs de non-exécution obligatoire du mandat d'arrêt européen (article 3 de la décision-cadre) et, deuxièmement, des motifs de non-exécution facultative que les États membres sont libres de transposer ou non dans leur droit interne (article 4 de la décision-cadre). La Cour de justice ensuite considère que lorsque les motifs de refus facultatifs sont transposés, les États membres ne sauraient prévoir que les autorités judiciaires sont tenues de refuser automatiquement l'exécution de tout mandat d'arrêt européen concerné. Dans son arrêt du 19 avril 2021, X, C-665/20 PPU (points 43 et 44), la Cour de justice a notamment soulevé “qu'il ressort ainsi du libellé de l'article 4 de la décision-cadre, en particulier de l'emploi du verbe “pouvoir”, combiné avec l'infinitif du verbe “refuser”, dont le sujet est l'autorité judiciaire d'exécution, que cette

combinatie met de onbepaalde wijs van het werkwoord “weigeren”, welke combinatie de uitvoerende rechterlijke autoriteit als onderwerp heeft, blijkt dus dat deze autoriteit zelf over een zekere marge dient te beschikken om te beoordelen of de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel al dan niet moet worden geweigerd op de in dat artikel 4 genoemde gronden. [...] Hieruit volgt dat de lidstaten, wanneer zij ervoor kiezen om een of meer van de in artikel 4 van het kaderbesluit genoemde gronden tot facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging in nationaal recht om te zetten, niet kunnen bepalen dat de rechterlijke autoriteiten verplicht zijn de tenuitvoerlegging te weigeren van elk Europees aanhoudingsbevel dat formeel binnen de werkingssfeer van die gronden valt, zonder dat zij de omstandigheden van het concrete geval in aanmerking kunnen nemen.”

Op grond van die rechtspraak van het Hof van Justitie is de Europese Commissie van oordeel dat het nationale recht van een lidstaat dat de facultatieve weigeringsgronden waarin Kaderbesluit 2002/584/JBZ voorziet, omzet in verplichte weigeringsgronden niet in overeenstemming kan worden geacht met dit kaderbesluit.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de recente rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie en de evolutieve interpretatie van het kaderbesluit sinds de aanneming ervan in 2002 de wetgever geen enkele manoeuvreerruimte laten op die punten. Om te voorkomen dat de ingestelde inbreukprocedure met betrekking tot die punten wordt voortgezet voor het Hof van Justitie, dient de omzetting van de bovenstaande bepalingen dringend te worden gewijzigd.

Wat betreft het tweede punt met betrekking tot de termijn van de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel indien de gezochte persoon met zijn overlevering instemt, beoogt de grief van de commissie het ontbreken van de vermelding van die termijn in de nationale omzettingbepaling (artikel 17, lid 2, van het kaderbesluit, omgezet in artikel 13, § 3, van de wet van 19 december 2003).

In lid 2 van artikel 17 van het kaderbesluit met als opschrift “Termijnen en modaliteiten van de beslissing” wordt verduidelijkt dat indien de gezochte persoon met zijn overlevering instemt, de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel binnen tien dagen na deze instemming zou moeten worden genomen. Er dient te worden opgemerkt dat die termijn verschilt van de termijn van zestig dagen na de aanhouding waarin het kaderbesluit voorziet voor de definitieve beslissing over de overlevering indien de gezochte persoon niet instemt met zijn overlevering (artikel 17, lid 3, van het kaderbesluit).

dernière doit, elle-même, jouir d’une marge d’appréciation concernant la question de savoir s’il y a lieu, ou non, de refuser d’exécuter le mandat d’arrêt européen pour les motifs visés à cet article 4. Il s’ensuit que, lorsqu’ils optent pour la transposition d’un ou de plusieurs des motifs de non-exécution facultative prévus à l’article 4 de la décision-cadre, les États membres ne sauraient prévoir que les autorités judiciaires sont tenues de refuser d’exécuter tout mandat d’arrêt européen relevant formellement du champ d’application desdits motifs, sans possibilité pour celles-ci de prendre en considération les circonstances propres à chaque espèce”.

En se basant sur cette jurisprudence de la Cour de justice, la Commission européenne considère que le droit national d’un État membre transposant les motifs de refus facultatifs prévus par la décision-cadre 2002/584/JAI en motifs de refus obligatoires ne saurait être considérée comme étant conforme à ladite décision-cadre.

Par conséquent, force est de constater que la jurisprudence récente de la Cour de justice de l’Union européenne et l’interprétation évolutive de la décision-cadre qui s’en suit depuis son adoption en 2002 ne laissent aucune marge de manœuvre au législateur sur ces points. Afin d’éviter que la procédure d’infraction entamée se poursuive devant la Cour de justice sur ces points, il est urgent de modifier la transposition des dispositions ci-dessus citées.

Concernant le deuxième point à adresser à propos du délai de la décision définitive sur l’exécution du mandat d’arrêt européen lorsque la personne recherchée consent à sa remise, le grief de la Commission vise l’absence de l’indication de ce délai dans la disposition nationale de transposition (l’article 17, paragraphe 2 de la décision cadre transposé à l’article 13, § 3 de la loi du 19 décembre 2003).

L’article 17 de la décision-cadre intitulé “Délais et modalités de la décision d’exécution du mandat d’arrêt européen” précise en son paragraphe 2 que lorsque la personne recherchée consent à sa remise, la décision définitive sur l’exécution du mandat d’arrêt européen devrait être prise dans les dix jours suivant ledit consentement. Il est à noter que ce délai diffère du délai de 60 jours à compter de l’arrestation prévu par la décision-cadre pour la décision définitive sur la remise en l’absence de consentement de la personne recherchée à sa remise (l’article 17, paragraphe 3 de la décision-cadre).

De Belgische wetgeving voorziet in een vereenvoudigde procedure wanneer de persoon instemt met zijn overlevering. Artikel 11, § 1, 2° bepaalt dat het aan de onderzoeksrechter is om de persoon in kennis te stellen van de mogelijkheid in te stemmen met zijn overlevering. Indien de gezochte persoon aangeeft dat hij instemt met zijn overlevering wanneer hij na zijn aanhouding voor de onderzoeksrechter verschijnt, moet hij zich aanbieden voor de procureur des Konings, die rechtsgeldig akte neemt van zijn instemming teneinde te waarborgen dat de persoon vrijelijk instemt en zich ten volle bewust is van de daaruit voortvloeiende gevolgen. In dat geval is de rechterlijke autoriteit die bevoegd is om uitspraak te doen over de definitieve beslissing over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel de procureur des Konings, overeenkomstig artikel 13 van de wet van 19 december 2003, dat zich bevindt in onderafdeling 3 met als opschrift "Procedure in geval van toestemming van de betrokken persoon", zoals meegedeeld door het Koninkrijk België krachtens artikel 6.3 van het voornoemde kaderbesluit. De gezochte persoon wordt in kennis gesteld van de gevolgen van zijn instemming. Vervolgens beslist de procureur des Konings over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel overeenkomstig artikel 13, § 3. Die bepaling in artikel 13, § 3 vermeldt echter niet uitdrukkelijk de termijn van tien dagen waarin het kaderbesluit voorziet om uitspraak te doen.

Uit de afzonderlijke bepalingen waarin de artikelen 13, 16 en 17 van de Belgische wet voorzien en uit de *ratio legis* blijkt echter dat de procedures en termijnen niet eenvormig zijn ten opzichte van die waarin is voorzien bij gebrek aan instemming door de gezochte persoon. Dat onderscheid treedt reeds naar voren in de memorie van toelichting bij de wet van 19 december 2003 waarin het volgende wordt verduidelijkt: "Deze mogelijkheid, waarover de gezochte persoon beschikt, kan immers geheel in zijn voordeel spelen omdat hij daardoor zo vlug mogelijk voor de rechter van de uitvaardigende Staat kan verschijnen teneinde zijn rechten te doen gelden en hij tevens de duur van een eventuele voorlopige inhechtenisneming vóór zijn overlevering aan de uitvaardigende Staat met evenveel tijd kan verkorten."

In haar aanmaningsbrief van 9 juni 2021 was de Europese Commissie van mening dat artikel 17, lid 2 en artikel 17, lid 3 naar Belgisch recht zijn omgezet met een uniforme termijn, aangezien de besluitvormingsprocedure in geval van instemming door de persoon met zijn overlevering zoals vastgelegd in artikel 13, § 3, van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel de termijn van tien dagen om uitspraak te doen niet duidelijk vermeldt.

La législation belge prévoit une procédure simplifiée dans le cas où la personne consent à sa remise. L'article 11, § 1er, 2° prévoit qu'il appartient au juge d'instruction d'informer la personne de la possibilité qui lui est offerte de consentir à sa remise. Si la personne recherchée indique qu'elle consent à sa remise lorsqu'elle comparaît devant le juge d'instruction après son arrestation, elle doit se présenter devant le procureur du Roi qui actera valablement son consentement afin d'assurer que la personne donne son consentement volontairement et en étant pleinement consciente des conséquences qui en résultent. Dans ce cas de figure, l'autorité judiciaire compétente pour statuer sur la décision définitive sur l'exécution du mandat d'arrêt européen est le procureur du Roi, conformément à l'article 13 de la loi du 19 décembre 2003 dans la sous-section 3 intitulée "la procédure en cas de consentement de la personne", comme notifié par le Royaume de Belgique au titre de l'article 6.3 de ladite décision-cadre. La personne recherchée est informée des conséquences de son consentement. Le procureur du Roi décide ensuite de l'exécution du mandat d'arrêt européen conformément à l'article 13, § 3. Cette disposition de l'article 13, § 3 ne mentionne toutefois pas expressément le délai de 10 jours prévu par la décision-cadre pour statuer.

Toutefois, il ressort des dispositions distinctes prévues aux articles 13, 16 et 17 de la loi belge ainsi que du *ratio legis* que les procédures et les délais ne sont pas uniformes par rapport à ceux prévus en cas d'absence de consentement de la personne recherchée. Cette distinction apparaît déjà dans l'exposé des motifs de la loi du 19 décembre 2003, précisant que "cette possibilité, laissée au choix de la personne recherchée, peut en effet s'avérer tout à son avantage puisqu'elle lui permet de comparaître au plus vite devant le juge de l'État d'émission aux fins de faire valoir ses droits. Elle lui permet également de raccourcir d'autant la durée d'une éventuelle mise en détention préventive préalable à sa remise à l'État d'émission".

Dans sa lettre de mise en demeure du 9 juin 2021, la Commission européenne a considéré que l'article 17, paragraphe 2, et l'article 17, paragraphe 3, ont été transposés en droit belge avec un délai uniforme étant donné que la procédure décisionnelle en cas de consentement de la personne à sa remise consacrée à l'article 13, § 3 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen ne mentionne pas clairement le délai de 10 jours pour statuer.

In hun antwoordbrief van 9 augustus 2021 hebben de Belgische autoriteiten verduidelijkt dat in geval van instemming met de overlevering en de toepassing van artikel 13, § 3, van de Belgische wet, de termijn van tien dagen in de praktijk in acht wordt genomen. In antwoord op die verdere toelichting blijft de Europese Commissie er in haar met redenen omkleed advies van 24 april 2024 echter bij dat het Koninkrijk België artikel 17, lid 2, van het kaderbesluit niet correct heeft omgezet.

Om tegemoet te komen aan de bezorgdheden van de Europese Commissie en om te voorkomen dat de inbreukprocedure met betrekking tot dat punt wordt voortgezet, dient in de Belgische wet duidelijk te worden bepaald dat in geval van instemming door de betrokken persoon met zijn overlevering de procureur des Konings over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel beslist binnen tien dagen na deze instemming.

Uit het voorgaande volgt dat deze wetswijzigingen dus beogen tegemoet te komen aan het met redenen omkleed advies van 24 april 2024 van de Europese Commissie betreffende de omzetting in nationaal recht van Kaderbesluit 2002/584/JBZ betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten. Aangezien het Koninkrijk België in dat met redenen omkleed advies wordt verzocht binnen een termijn van twee maanden corrigerende maatregelen te nemen, is de wijziging dringend noodzakelijk.

HOOFDSTUK 11

Wijzigingen van de Basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden.

Dit ontwerp past de Basiswet aan op twee punten. Enerzijds worden de artikelen 139 en 142 van deze wet aangepast nu uit een arrest van 18 juni 2024 is gebleken dat de Raad van State aan deze artikelen een andere interpretatie geeft dan deze die er jarenlang door de gevangenisdirecties werd aan verleend. Omdat deze interpretatie van de Raad van State een aantal ongewenste effecten genereert en teneinde aldus de wijze waarop deze artikelen in de praktijk steeds zijn toegepast te herstellen, is een wetswijziging noodzakelijk.

Het artikel 145 van deze wet wordt gewijzigd door te voorzien dat in het geval van ernstige en opzettelijke aantasting van de interne veiligheid of indien door het aanzetten of voeren van collectieve acties de veiligheid in de gevangenis ernstig in gevaar wordt gebracht niet alleen het verplicht verblijf in de toegewezen verblijfsruimte en de onderbrenging in de veiligheidscel kunnen worden opgelegd, maar – logischerwijs – ook

Dans leur lettre de réponse du 9 août 2021, les autorités belges ont précisé qu'en cas du consentement à la remise et l'application de l'article 13, § 3 de la loi belge, le délai de 10 jours est respecté en pratique. En réponse à ces explications complémentaires, la Commission européenne maintient toutefois dans son avis motivé du 24 avril 2024 que le Royaume de Belgique n'a pas transposé correctement l'article 17, paragraphe 2 de la décision-cadre.

Afin de répondre aux préoccupations de la Commission européenne et éviter la poursuite de la procédure d'infraction sur ce point, il convient d'inscrire clairement dans la loi belge qu'en cas de consentement de la personne concernée à sa remise, le procureur du Roi décide de l'exécution du mandat d'arrêt européen dans les dix jours suivant ledit consentement.

Il ressort de ce qui précède que les présentes modifications législatives visent donc à répondre à l'avis motivé de la Commission européenne du 24 avril 2024 concernant la transposition en droit national de la décision-cadre 2002/584/JAI relative au mandat d'arrêt européen et aux procédures de remise entre États membres. Cet avis motivé invitant le Royaume de Belgique à prendre les mesures rectificatives dans un délai de deux mois, la modification est nécessaire et urgente.

CHAPITRE 11

Modifications de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus.

Ce projet adapte la loi de principes sur deux points. D'une part, les articles 139 et 142 sont adaptés maintenant qu'un arrêt du 18 juin 2024 a démontré que le Conseil d'État donne à ces articles une interprétation différente de celle que leur donnaient les directions de prison depuis des années. Étant donné que cette interprétation du Conseil d'État génère un certain nombre d'effets indésirables et afin de rétablir ainsi la manière dont ces articles ont toujours été appliqués dans la pratique, une modification législative est nécessaire.

L'article 145 de cette loi est modifié en prévoyant qu'en cas d'atteinte volontaire grave à la sécurité interne ou si, par l'instigation ou la conduite d'actions collectives, la sécurité dans la prison est gravement menacée, non seulement le séjour obligatoire dans l'espace de séjour attribué et le placement en cellule sécurisée peuvent être imposés, mais aussi – logiquement – les mesures provisoires de moindre portée, c'est-à-dire le retrait

de minder verregaande voorlopige maatregelen, met name het ontnemen of onthouden van voorwerpen, de uitsluiting van deelname aan bepaalde gemeenschappelijke of individuele activiteiten en observatie overdag en tijdens de nacht maar met maximale eerbiediging van de nachtrust.

HOOFDSTUK 12

Wijzigingen van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie

Dit wetsontwerp past de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie aan om te bevestigen dat, in de relaties met de staten die gebonden zijn door de Verordening (EU) 2018/1805 van 14 november 2018 inzake de wederzijdse erkenning van bevroingsbevelen en confiscatiebevelen, enkel de in deze verordening bepaalde weigeringsgronden van toepassing zijn, en om een interpretatie in overeenstemming met artikel 2, § 2, van de wet te verzekeren.

HOOFDSTUK 13

Wijziging van het Burgerlijk Wetboek

Om tegemoet te komen aan het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 49/2024 van 25 april 2024 en teneinde aan deze schending te remediëren, wordt voorgesteld om het derde lid van artikel 3.62, § 2, van het Burgerlijk Wetboek te vervangen door de mogelijkheid in te schrijven voor de nabuur om het overschrijdende inherente bestanddeel te laten verwijderen, zonder dat dit een omvangrijke inname uitmaakt of een potentiële schade doet ontstaan in hoofde van de nabuur.

HOOFDSTUK 14

Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek

De volgende bepalingen beogen een wijziging van artikel 107 van het nieuwe Strafwetboek van 29 februari 2024, dat het dodelijk verkeersongeval strafbaar stelt, alsook van artikel 108 van hetzelfde wetboek, dat een verzwarende factor bevat, met name op basis van het wetsvoorstel tot wijziging van het Strafwetboek van 29 februari 2024, teneinde er de doodslag in het verkeer in op

ou la privation d'objets, l'exclusion de la participation à certaines activités communes ou individuelles et l'observation de jour comme de nuit, tout en respectant au maximum le repos nocturne.

CHAPITRE 12

Modifications de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne

Ce présent projet de loi adapte la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne afin de confirmer que, dans les relations avec les États liés par le règlement (UE) 2018/1805 du 14 novembre 2018 concernant la reconnaissance mutuelle des décisions de gel et des décisions de confiscation, seuls les motifs de refus prévus par ce règlement s'appliquent et d'assurer une interprétation conforme à l'article 2, § 2, de la loi.

CHAPITRE 13

Modification du Code civil

Afin de se conformer à l'arrêt de la Cour Constitutionnelle n° 49/2024 du 25 avril 2024 et de remédier à cette violation, il est proposé de remplacer l'alinéa 3 de l'article 3.62, § 2, du Code civil en laissant au voisin le choix d'exiger ou non l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète, sans qu'il doive y avoir une emprise considérable ou un préjudice potentiel dans le chef du voisin.

CHAPITRE 14

Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Les dispositions qui suivent visent à modifier l'article 107 du nouveau Code pénal du 29 février 2024 incriminant l'accident de la circulation mortel, ainsi que l'article 108 du même Code portant sur le facteur aggravant, en s'inspirant notamment de la proposition de loi modifiant le Code pénal du 29 février 2024 en vue d'y instaurer l'homicide routier (*Doc. Parl.*, Chambre,

te nemen (*Parl. St.*, Kamer, 2024-2025, nr. 56-617/001). Zij beogen ook een nieuw artikel 107/1 in te voegen dat verzwaarde doding in het verkeer strafbaar stelt.

Het nieuwe Strafwetboek van 29 februari 2024 bevat het misdrijf “dodelijk verkeersongeval”. Aangezien dit misdrijf is opgenomen in de afdeling met als opschrift “Doden door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid”, is het coherent om ook in het opschrift van artikel 107 van het nieuwe Strafwetboek het woord “doding” te laten voorkomen.

Volgens het wetsvoorstel tot wijziging van het Strafwetboek van 29 februari 2024, teneinde er de doodslag in het verkeer in op te nemen: “Door woorden als “onopzettelijk” of gewoon “ongeval” te hanteren, wordt onvoldoende rekening gehouden met het actieve gedrag van de personen die aan de oorsprong van die overlijdens liggen. Er gaan stemmen op om dergelijke misdrijven om te zetten in opzettelijke doodslag.

In Engeland en Wales, in bijna alle staten van de Verenigde Staten en in Nederland vormt doden door toedoen van een automobilist een specifiek misdrijf. In Frankrijk is naar aanleiding van een recente wetgevingswijziging op aansturen van onder meer slachtofferverenigingen het begrip “doding in het verkeer” (homicide routier) ingevoerd.

Door een soortgelijke terminologie aan te nemen, zou de wetgeving volgens de indieners van dit amendement beter afgestemd zijn op de realiteit.”

De term “doding in het verkeer” maakt het mogelijk te verwijzen naar zowel de ernst van de gevolgen, als de ernst van het gedrag op de weg. Die kwalificatie stuurt aan op meer bewustwording bij de daders of potentiële daders, ook wat de gevolgen van hun onverantwoordelijk gedrag betreft. Ze sluit ook beter aan bij wat de families van de slachtoffers van zulke drama's ervaren. Het woordgebruik moet zo worden aangepast dat het beter aansluit bij de ervaringen van de nabestaanden, want de gerechtelijke procedures kunnen op dit moment inderdaad als traumatisch worden ervaren.

Het gebruik van de woorden “doding in het verkeer” zou des te logischer zijn daar met betrekking tot het nieuwe artikel 107 wordt aangegeven dat het om “doden” gaat.

Degenen die, met name door het (opzettelijk) gebruik van alcohol of drugs, uiterst gevaarlijke omstandigheden creëren brengen het leven van anderen in gevaar. Dit gedrag is reeds strafbaar onder de wegverkeerswet (artikel 35). Echter, wanneer dit gedrag leidt tot de dood van het slachtoffer, moet dit tot uiting komen in een

2024-2025, n° 56-617/001). Elles prévoient aussi d'insérer un nouvel article 107/1 punissant l'homicide dans le cadre de la circulation aggravé.

Le nouveau Code pénal du 29 février 2024 prévoit l'infraction d'accident de la circulation mortel. Étant donné que cette infraction est incluse dans la section intitulée “L'homicide par défaut grave de prévoyance et de précaution” du nouveau Code pénal, il est cohérent d'inclure également le mot “homicide” dans le titre de l'article 107 du nouveau Code pénal.

Selon la proposition de loi modifiant le Code pénal du 29 février 2024 en vue d'y instaurer l'homicide routier: “Retenir le terme d'involontaire ou simplement d'accidentel ne tient pas compte à suffisance du comportement actif des personnes à l'origine de ces décès. Des voix se sont élevées appelant à transformer ce type d'infractions en homicide volontaire.

En Angleterre et au Pays de Galles, dans presque tous les États des États-Unis ainsi qu'aux Pays-Bas, l'homicide commis par un automobiliste constitue une infraction spécifique. En France, une évolution législative récente, portée notamment par des associations de victimes, a amené à adopter l'expression “homicide routier”.

L'adoption d'une terminologie similaire nous semble correspondre de manière plus adéquate à la réalité du terrain”.

L'expression “homicide dans le cadre de la circulation” permet de rappeler à la fois la gravité des conséquences ainsi que la gravité du comportement adopté sur la route. Cette expression invite à une meilleure prise de conscience des auteurs, ou auteurs potentiels, ainsi que des conséquences de leurs agissements. Elle est plus en phase avec le ressenti des familles des victimes confrontées à ces drames. Si, à l'heure actuelle, les procédures judiciaires peuvent être vécues comme des traumatismes, l'adaptation de la qualification doit amener également plus de cohérence avec le vécu de ces familles.

L'utilisation des mots “homicide dans le cadre de la circulation” est d'autant plus cohérente que le nouvel article 107 précise qu'il vise un homicide.

Ceux qui, notamment par l'usage (intentionnel) d'alcool ou de drogues, créent des conditions extrêmement dangereuses mettant la vie d'autrui en péril. Ce comportement est déjà punissable par la loi sur la circulation routière (article 35). Néanmoins, lorsque ce comportement a pour conséquence d'entraîner la mort de la victime, cela doit

verzwaring van de straf, wat precies is wat dit wetsontwerp beoogt. Andere gedragingen, zoals rijden met een mobiele telefoon achter het stuur, door het rode licht rijden, etc., worden ook zwaarder bestraft.

Dit ontwerp wijzigt ook artikel 218 om de verwijzing naar de term “ongeval” te schrappen en een verzwarende factor aan dit misdrijf toe te voegen. Deze wijzigingen passen binnen dezelfde logica als de overtreding van doding in het verkeer.

HOOFDSTUK 15

Wijziging van de wetgeving betreffende de tijdelijke personeelsformaties bij de hoven van beroep en van de parketten-generaal

Dit hoofdstuk heeft tot doel om de tijdelijke kaders van de raadsheren bij de hoven van beroep en de substituten-procureur-generaal te verlengen met twee jaar aangezien de werklastmeting van het openbaar ministerie nog niet is afgerond, de kaders nog niet zijn aangepast en het allocatiemodel op basis waarvan de middelen in de toekomst zullen worden verdeeld nog moet worden uitgewerkt.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet bepaalt artikel 1 dat de ontwerpwet de aangelegenheden regelt bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt

Art. 2

Artikel 12 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt bepaalt de gegevens die de akten moeten vermelden en de wijze waarop de akte moet worden toegelicht aan de partijen.

se traduire par une aggravation de la peine, ce à quoi répond le présent projet de loi. D'autres comportements entraînent également une aggravation de peine comme la conduite avec un GSM au volant, le fait de bruler un feu rouge, etc.

Ce projet modifie également l'article 218 afin de supprimer la référence au terme “accident” et afin d'introduire un facteur aggravation associé à cette infraction. Ces modifications s'inscrivent dans la même logique que l'infraction d'homicide dans le cadre de la circulation.

CHAPITRE 15

Modification de la législation relative aux cadres temporaires dans les cours d'appel et les parquets généraux

Le présent chapitre vise à prolonger les cadres temporaires de conseillers dans les cours d'appel et de substituts du procureur général de 2 ans dès lors que la mesure de la charge de travail du ministère public n'est pas achevée, que les cadres n'ont pas été adaptés et que le modèle d'allocation sur la base duquel les moyens seront répartis à l'avenir doit encore être élaboré.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1ER

Dispositions générales

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, l'article 1er précise que le projet de loi règle des matières visées à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat

Art. 2

L'article 12 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat précise les données que les actes doivent énoncer et la manière dont l'acte doit être expliqué aux parties.

Voor comparanten die enkel als vertegenwoordiger of gemachtigde optreden, of die enkel bijstand verlenen, voorziet het eerste lid van dit artikel in de verplichting dat enkel de naam, voornamen en woonplaats van de vertegenwoordiger of gemachtigde in de akte moet worden vermeld. Deze verplichting heeft als doel de formele identificatie van de vertegenwoordiger of gemachtigde te vervolledigen, teneinde de substitutie van de persoon onmogelijk te maken. De vertegenwoordigers of gemachtigden zijn reeds vrijgesteld van de andere identificatie-elementen die worden opgelegd aan de vertegenwoordigde partijen (geboorteplaats en -datum en uniek identificatienummer).

De wet voorziet een uitzondering voor notarismedewerkers. Wanneer de vertegenwoordiger of gemachtigde een medewerker is van een notariskantoor, in die hoedanigheid aangesteld, kan de vermelding van de woonplaats van de vertegenwoordiger of gemachtigde worden vervangen door een keuze van woonplaats op de zetel van het notariskantoor.

Eenzelfde bescherming van de persoonsgegevens van de gerechtelijke lasthebber in het geval van gerechtelijke lastgeving is echter niet voorzien in de wet, waardoor een gerechtelijke mandataris wordt verplicht om zijn privé woonplaats te vermelden in de akte, zonder dat hij de keuze heeft om zijn woonplaats te laten vervangen door het adres waar hij kantoor houdt.

Teneinde de persoonsgegevens van de gerechtelijk lasthebber te beschermen, wordt voorgesteld om het eerste lid aan te vullen zodat de gerechtelijke lasthebber kan kiezen om de vermelding van de woonplaats te vervangen door het adres waar hij kantoor houdt.

Art. 3

Het betreft een terminologische aanpassing van artikel 100 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt. Wanneer het betrokken lid binnen een maand de minnelijke schikking aanvaardt en na betaling, wordt de vervolging beëindigd.

Art. 4

Teneinde het tweede lid van de Nederlandse tekst van artikel 102 van dezelfde wet in overeenstemming te brengen met de Franse tekst, wordt de aanstelling van de syndicus en de aanstelling van de auditeur op eenzelfde wijze geformuleerd.

Pour les comparants qui n'agissent qu'en tant que représentants ou mandataires, ou qui ne font que prêter assistance, l'alinéa 1er de cet article prévoit l'obligation de ne mentionner que le nom, les prénoms et le domicile du représentant ou du mandataire dans l'acte. Cette obligation a pour but de compléter l'identification formelle du représentant ou du mandataire afin de rendre impossible toute substitution. Les représentants ou les mandataires sont déjà exemptés des autres éléments d'identification imposés aux parties représentées (lieu et date de naissance et numéro d'identification unique).

La loi prévoit une exception pour les collaborateurs d'étude notariale. Lorsque le représentant ou le mandataire est un collaborateur d'une étude notariale, désigné en cette qualité, la mention du domicile du représentant ou du mandataire peut être remplacée par une élection de domicile au siège de l'étude notariale.

Une protection similaire des données à caractère personnel du mandataire judiciaire dans le cas d'un mandat judiciaire n'est pas prévue par la loi, ce qui oblige le mandataire judiciaire à mentionner son domicile privé dans l'acte, sans avoir le choix de faire remplacer son domicile par l'adresse de son étude ou cabinet.

Afin de protéger les données à caractère personnel du mandataire judiciaire, il est proposé de compléter l'alinéa 1er en ce sens que le mandataire judiciaire peut choisir de remplacer la mention de son domicile par l'adresse de son étude ou cabinet.

Art. 3

Il s'agit d'une adaptation terminologique de l'article 100 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat. Si le membre concerné accepte la transaction dans un délai d'un mois, les poursuites sont abandonnées après paiement.

Art. 4

Afin d'aligner le deuxième alinéa du texte néerlandais de l'article 102 de la même loi sur le texte français, la désignation du syndic et celle de l'auditeur sont formulées de la même manière.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering

Art. 5

Dit artikel betreft een grondige wijziging van artikel 39*bis* van het Wetboek van Strafvordering.

Op 4 oktober 2024 velde de Grote kamer van het Hof van Justitie van de Europese Unie het arrest C.G. tegen *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (EHJ 4 oktober 2024, C-548/21; hierna: het arrest Landeck). Het gaat over de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten. In de uitspraak verduidelijkte het Hof de voorwaarden waaraan de politie moet voldoen om toegang te krijgen tot gegevens van o.a. mobiele telefoons.

Er werd een prejudiciële vraag gesteld over de inbeslagneming van de mobiele telefoon van C.G. door de politiediensten en hun pogingen om in het kader van een onderzoek naar drugshandel die telefoon te ontgrendelen om toegang te krijgen tot de daarop opgeslagen gegevens.

Volgens het Hof kan de toegang tot persoonsgegevens die op een mobiele gegevensdrager worden bewaard, een (zeer) ernstige inmenging zijn in de grondrechten van de betrokkene. De term “mobiele gegevensdrager” behelst alle informaticasystemen zoals laptop, tablet, GPS, *wearables*, autosystemen, USB, SD-cards.

Toch is deze toegang in ons huidig Wetboek van Strafvordering niet per se beperkt tot de bestrijding van zware criminaliteit, waardoor ook voor de bestrijding van gewone criminaliteit toegang kan genomen worden tot mobiele gegevensdragers.

Volgens het Europese Hof verzet de Richtlijn 2016/680 zich niet tegen een nationale regeling die de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid biedt om zich toegang te verschaffen tot de op een mobiele telefoon opgeslagen gegevens, met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten in het algemeen, op voorwaarde dat die regeling:

- de aard of de categorieën van de betrokken strafbare feiten voldoende nauwkeurig omschrijft;
- de eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel waarborgt; en

CHAPITRE 3

Modifications du Code d’instruction criminelle

Art. 5

Cet article modifie en profondeur l’article 39*bis* du Code d’instruction criminelle.

Le 4 octobre 2024, la Grande Chambre de la Cour européenne de justice a rendu l’arrêt C.G. contre *Bezirkshauptmannschaft Landeck* (CEJ 4 octobre 2024, C-548/21; ci-après: l’arrêt Landeck). Celui-ci traite de la protection des personnes physiques à l’égard du traitement des données à caractère personnel par des autorités compétentes à des fins de prévention et de détection des infractions pénales, d’enquêtes et de poursuites en la matière. Dans sa décision, la Cour a précisé les conditions que la police doit remplir pour accéder aux données des téléphones portables, notamment.

Une question préjudicielle a été posée quant à la saisie du téléphone portable de C.G. par les services de police et leurs tentatives, dans le cadre d’une enquête sur un trafic de stupéfiants, de le déverrouiller afin d’accéder aux données qui y sont stockées.

Selon la Cour, l’accès aux données personnelles stockées sur un support de données mobile peut constituer une ingérence (très) grave dans les droits fondamentaux de la personne concernée. Le terme “support de données mobile” couvre tous les systèmes informatiques tels que les ordinateurs portables, les tablettes, les GPS, les *wearables*, les systèmes de voiture, les cartes USB et SD.

Or, dans notre Code d’instruction criminelle actuel, cet accès n’est pas limité en soi à la lutte contre la grande criminalité, ce qui signifie que l’accès aux supports de données mobiles peut également être utilisé pour lutter contre la criminalité ordinaire.

Selon la Cour européenne, la directive 2016/680 ne s’oppose pas à une réglementation nationale qui octroie aux autorités compétentes la possibilité d’accéder aux données contenues dans un téléphone portable, à des fins de prévention, de recherche, de détection et de poursuite d’infractions pénales en général, si cette réglementation:

- définit de manière suffisamment précise la nature ou les catégories des infractions concernées;
- garantit le respect du principe de proportionnalité; et

— de gebruikmaking van die mogelijkheid onderwerpt aan een voorafgaande toetsing door een rechter of een onafhankelijk bestuursorgaan, behalve in naar behoren gemotiveerde spoedeisende gevallen.

De Richtlijn verzet zich wél tegen een nationale regeling die toestaat dat de bevoegde autoriteiten proberen om toegang te verkrijgen tot op een mobiele telefoon opgeslagen gegevens zonder de betrokkene, in het kader van de toepasselijke nationale procedures, in kennis te stellen van de gronden waarop de door een rechter of een onafhankelijk bestuursorgaan verleende toestemming voor toegang tot die gegevens is gebaseerd, vanaf het moment waarop de mededeling van deze informatie de taken van die autoriteiten krachtens deze richtlijn niet langer in gevaar kan brengen.

Dit houdt in dat de huidige regeling zoals vervat in artikel 39*bis* Sv. tot doorzoeking van een in beslag genomen informaticasysteem niet langer voldoet aan deze vereisten en wel om volgende redenen:

1. het bepaalt niet voor welke strafbare feiten deze maatregel genomen kan worden;

2. het voorziet niet in een voorafgaande machtiging door een rechterlijke instantie of onafhankelijke autoriteit.

Om die redenen wordt het huidige artikel 39*bis* Sv. op verschillende punten aangepast.

Vooreerst kan een zoeking in een informaticasysteem enkel worden gevraagd of bevolen bij het opsporen van misdaden en wanbedrijven, en dus niet voor overtredingen.

Vervolgens worden drie scenario's uitgewerkt: (1) zoeking met toestemming van de betrokkene, (2) zoeking zonder toestemming van de betrokkene en (3) zoeking bij spoedeisendheid.

Wat betreft het eerste scenario (buiten spoedeisendheid) wordt een nieuwe regeling ingeschreven die bepaalt dat de gebruiker van de mobiele gegevensdrager voorafgaandelijk en schriftelijk toestemming dient te geven tot uitlezing, met dien verstande dat vooraf aan die persoon ter kennis wordt gebracht dat alle informatie die tijdens de uitlezing wordt gevonden, in rechte tegen hem kan worden gebruikt. Betreft het een minderjarige, dan zal die pas toestemming kunnen geven na consultatie van een advocaat. Voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens zijn minderjarigen kwetsbaar gedurende de volledige wettelijke minderjarigheid, wat in België dus betekent dat de grens op achttien jaar ligt. De uitlezing van een informaticasysteem is minstens even indringend als een verhoor, waardoor men hier de redenering vanuit

— soumet l'exercice de cette possibilité, sauf cas d'urgence dûment justifié, à un contrôle préalable d'un juge ou d'une entité administrative indépendante.

La directive s'oppose toutefois à une réglementation nationale qui autorise les autorités compétentes à tenter d'accéder à des données contenues dans un téléphone portable sans informer la personne concernée, dans le cadre des procédures nationales applicables, des motifs sur lesquels repose l'autorisation d'accéder à ces données, délivrée par un juge ou une entité administrative indépendante, à partir du moment où la communication de cette information n'est plus susceptible de compromettre les missions incombant à ces autorités en vertu de cette directive.

Cela signifie que la disposition actuelle contenue à l'article 39*bis* du Code d'instruction criminelle relative à la recherche d'un système informatique saisi ne répond plus à ces exigences pour les raisons suivantes:

1. elle ne précise pas les infractions pour lesquelles cette mesure peut être prise;

2. elle ne prévoit pas d'autorisation préalable d'une autorité judiciaire ou d'une autorité indépendante.

Pour ces raisons, l'article 39*bis* du Code d'instruction criminelle actuel est adapté sur plusieurs points.

Tout d'abord, une recherche dans un système informatique ne peut être demandée ou ordonnée que dans le cadre de la détection de crimes et de délits, et donc pas pour des contraventions.

Ensuite, trois scénarios sont élaborés: (1) recherche avec le consentement de la personne concernée, (2) recherche sans le consentement de la personne concernée et (3) recherche en cas d'urgence.

Dans le premier scénario (absence de cas d'urgence), une nouvelle disposition est inscrite qui prévoit que l'utilisateur du support de données mobile doit donner son consentement écrit préalable à la lecture, étant entendu que cette personne est informée au préalable que toute information trouvée lors de la lecture pourra être utilisée contre elle en justice. S'il s'agit d'un mineur, il ne pourra donner son consentement qu'après avoir consulté un avocat. Selon la Cour européenne des droits de l'homme, les mineurs sont vulnérables pendant toute la durée de leur minorité légale, ce qui signifie en Belgique que la limite est de dix-huit ans. La lecture d'un support de données mobile est au moins aussi intrusive qu'une interrogation; c'est pourquoi le raisonnement de l'article 47*bis* du Code d'instruction criminelle est

artikel 47*bis* van het Wetboek van Strafvordering doortrekt: toestemming door een minderjarige kan slechts mits bijstand van een advocaat.

Voor het tweede scenario (ook buiten spoedeisendheid) wordt het artikel 39*bis* aangevuld met de regel dat een voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter nodig is opdat de procureur des Konings tot zoeking zonder toestemming van de betrokkene kan overgaan.

Het derde scenario behelst de spoedeisendheid en het wegvallen van de voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter.

In elk scenario dient het criterium van proportionaliteit in acht te worden genomen: de behoefte aan de gegevens moet in verhouding staan tot de ernst van het misdrijf en de noodzaak om de gegevensdrager uit te lezen voor het oplossen van het misdrijf. In overeenstemming met het advies van de Raad van State wordt een zin toegevoegd in paragraaf 2 van artikel 39*bis*, die bepaalt dat de proportionaliteit ten opzichte van de persoonlijk levenssfeer en het nagestreefde doel weerspiegeld moet zijn in de motivering.

Paragraaf 2

Paragraaf 2 (geen spoedeisendheid) wordt in zijn geheel vervangen omwille van een groot aantal wijzigingen.

Het nieuwe eerste lid bepaalt nu dat bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven, de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie kan beslissen tot een zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande schriftelijke toestemming van de gebruiker van het informaticasysteem. Het onderscheid in het huidige artikel 39*bis* tussen informaticasystemen die in beslag zijn genomen en informaticasystemen die in beslag kunnen worden genomen, wordt verlaten omdat dit in de praktijk niet (meer) relevant is.

Er werd gekozen voor de term “de gebruiker” om alle potentieel betrokken personen te viseren, bijvoorbeeld ook wanneer bij een verdachte een gsm-toestel van iemand anders wordt aangetroffen. Hij wordt op dat moment beschouwd als de gebruiker ervan. Het is ook een consistente woordkeuze naast andere bepalingen uit het Wetboek van Strafvordering.

De toestemming moet geïnformeerd zijn: de betrokkene moet vooraf weten dat alles wat tijdens de zoeking wordt aangetroffen, tegen hem kan worden gebruikt. In

appliqué ici. Le consentement d'un mineur n'est possible qu'après consultation d'un avocat.

Dans le deuxième scénario (absence de cas d'urgence), l'article 39*bis* est complété par la disposition selon laquelle une autorisation préalable du juge d'instruction est nécessaire pour que le procureur du Roi puisse procéder à la recherche sans le consentement de la personne concernée.

Le troisième scénario a trait à l'urgence et à la suppression de l'autorisation préalable du juge d'instruction.

Dans chaque scénario, le critère de proportionnalité doit être respecté: la nécessité des données doit être proportionnée à la gravité de l'infraction et à la nécessité de lire le support de données pour résoudre l'affaire. Conformément à l'avis du Conseil d'État, une phrase est ajoutée au paragraphe 2 de l'article 39*bis*, qui stipule que la proportionnalité par rapport à la vie privée et à l'objectif poursuivi doit être reflétée dans la motivation.

Paragraphe 2

Le paragraphe 2 (absence de cas d'urgence) est remplacé dans son intégralité en raison d'un grand nombre de modifications.

Le nouvel alinéa 1er précise désormais que, dans le cadre de la détection des crimes et des délits, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à une recherche dans un système informatique qui a été saisi, ou une partie de celui-ci, moyennant le consentement écrit préalable de l'utilisateur du système informatique. La distinction prévue dans l'actuel article 39*bis* entre les systèmes informatiques saisis et les systèmes informatiques susceptibles d'être saisis est abandonnée car elle n'est pas pertinente dans la pratique.

Le terme “l'utilisateur” a été choisi afin de viser toutes les personnes potentiellement concernées, y compris, par exemple, lorsqu'un téléphone portable appartenant à une tierce personne est trouvé chez un suspect. Il est considéré comme son utilisateur à cette époque. Il s'agit également d'une formulation cohérente par rapport à d'autres dispositions du Code d'instruction criminelle.

Le consentement doit être éclairé: l'intéressé doit savoir à l'avance que tout ce qui sera trouvé lors de la recherche pourra être utilisé contre lui. Conformément

navolging van het advies van de Raad van State wordt gepreciseerd dat voor minderjarigen onder de leeftijd van zestien jaar deze toestemming enkel kan gegeven worden door de wettelijke vertegenwoordiger of de voogd ad hoc. Dit loopt parallel met de regeling die ook al voorzien wordt door artikel 44septies inzake DNA-onderzoek. Dit wordt vastgelegd in het tweede lid.

Het derde lid bepaalt dat de procureur des Konings ook zonder toestemming van de betrokkene een zoeking kan bevelen in een informaticasysteem dat in beslag is genomen. Daarvoor is echter een voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter nodig.

Ten slotte worden in het nieuwe vierde lid de woorden “het eerste en het tweede lid” vervangen door “deze paragraaf”, zodat alle handelingen gedekt zijn.

In het advies van de Raad van State wordt over het toepassingsgebied het volgende bepaald: “De ontworpen bepalingen maken de zoeking in een informaticasysteem, zowel in geval van toestemming, als op bevel van de procureur des Konings na machtiging door de onderzoeksrechter, als in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, mogelijk “bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven” (ontworpen artikel 39bis, § 2, van het Wetboek van Strafvordering). Aldus worden enkel de overtredingen uitgesloten. Aangezien de categorie van de overtredingen zal verdwijnen bij de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek, zal deze mogelijkheid tot zoeking in een informaticasysteem vanaf dat ogenblik bestaan bij het opsporen van alle misdrijven. De vraag rijst of de ontworpen regeling aldus voldoet aan het vereiste dat de wet voldoende duidelijk en nauwkeurig omschrijft in welke gevallen de beperking van het recht op bescherming van het privéleven en van het recht op bescherming van persoonsgegevens als gevolg van de zoeking in een informaticasysteem toelaatbaar is.”

Dit is een terechte opmerking van de Raad van State. Een algemeen toepassingsgebied is inderdaad niet in overeenstemming met het arrest van 4 oktober 2024 van het Hof van Justitie. In het ontworpen artikel 39bis, § 2 wordt echter onderscheid gemaakt tussen twee situaties: het eerste lid betreft de zoeking in een informaticasysteem met schriftelijke toestemming van de gebruiker, het derde lid zonder toestemming van de gebruiker. Indien er schriftelijke toestemming is, is het niet noodzakelijk om het toepassingsgebied te beperken. Het eerste lid hoeft niet gewijzigd te worden. Wat betreft het derde lid, zal een aanpassing dienen te gebeuren om opnieuw tegemoet te komen aan de vereisten van het arrest. Deze wijziging dient echter te gebeuren in het voorontwerp van wet houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek

à l’avis du Conseil d’État, il est précisé que pour les mineurs âgés de moins de seize ans, ce consentement ne peut être donné que par le représentant légal ou le tuteur *ad hoc*. Cela est parallèle à la disposition déjà prévue à l’article 44septies concernant l’analyse ADN. C’est établi à l’alinéa 2.

Le troisième alinéa prévoit que le procureur du Roi peut également ordonner une recherche dans un système informatique saisi sans le consentement de la personne concernée. Toutefois, cela nécessite une autorisation préalable du juge d’instruction.

Enfin, dans le nouveau quatrième alinéa, les mots “aux alinéas 1er et 2” sont remplacés par “au présent paragraphe” de manière à ce que tous les actes soient couverts.

Dans son avis, le Conseil d’État précise ce qui suit concernant le champ d’application: “Les dispositions en projet permettent la recherche dans un système informatique “[d]ans le cadre de la détection des crimes et délits” (article 39bis, § 2, en projet, du Code d’instruction criminelle) tant en cas de consentement que sur ordre du procureur du Roi après autorisation du juge d’instruction ou en cas d’extrême urgence. Seules les contraventions sont donc exclues. Dès lors que la catégorie des contraventions disparaîtra lors de l’entrée en vigueur du nouveau Code pénal, cette possibilité de recherche dans un système informatique existera dès ce moment-là pour toutes les infractions. La question se pose de savoir si le dispositif en projet satisfait ainsi à l’exigence que la loi définisse de manière suffisamment claire et précise les cas dans lesquels peut être admise une limitation du droit à la protection de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel consécutivement à la recherche dans un système informatique”.

Il s’agit là d’une remarque pertinente du Conseil d’État. Un champ d’application général n’est en effet pas conforme à l’arrêt rendu le 4 octobre 2024 par la Cour de justice. L’article 39bis, § 2 en projet établit toutefois une distinction entre deux situations: le premier alinéa concerne la recherche dans un système informatique avec le consentement écrit de l’utilisateur, le troisième alinéa concerne la recherche sans le consentement de l’utilisateur. En cas de consentement écrit, il n’est pas nécessaire de limiter le champ d’application. Le premier alinéa ne doit pas être modifié. En ce qui concerne le troisième alinéa, une modification devra être apportée afin de répondre à nouveau aux exigences de l’arrêt. Cette modification doit toutefois être apportée dans l’avant-projet de loi relatif à la mise en concordance de la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure

van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 met het Strafwetboek van 29 februari 2024, aangezien er nog niet verwezen kan worden naar misdrijven die met een bepaald strafniveau bestraft worden voor de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek.

Paragraaf 3

Er wordt een volledig nieuwe derde paragraaf ingeschreven, die het scenario van de spoedeisendheid behelst.

De invulling van het begrip “uiterst dringende noodzakelijkheid” in de nieuwe derde paragraaf zal een feitenkwestie zijn, doch in regel afhangen van (1) het risico op verlies van (toegang tot) gegevens of (2) de bescherming van de rechten van verdachten en slachtoffers en (3) de bescherming van de openbare veiligheid.

In eerdere rechtspraak gaf het EHRM reeds aan dat indien een gegevensdrager al in handen is van de politie en een toelating door een rechter het onderzoek niet ondermijnt, er geen sprake kan zijn van urgentie die dergelijke toegang zonder rechterlijke controle verantwoordt (EHRM 30 mei 2017, no. 32.600/12, Trabajo Rueda t. Spanje; EHRM 5 september 2024, nr. 39.503/17, Mukhtarli t. Azerbaïjan en Georgië).

De nieuwe § 3 bepaalt dat in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie tot de zoeking in § 2, derde lid kan beslissen zonder voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter.

In voorkomend geval moet de officier van gerechtelijke politie onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing meedelen aan de procureur des Konings en motiveert hij daarbij tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid.

De politiediensten kunnen hier dus autonoom, d.w.z. zonder voorafgaandelijke contactname met het Openbaar Ministerie, mobiele gegevensdragers doorzoeken, maar enkel wanneer het risico op verlies van (toegang tot) de gegevens dermate spoedeisend is dat de politie strikt noodzakelijke handelingen moet kunnen stellen om dit risico te verhinderen, of wanneer er een ernstig en onmiddellijk gevaar is voor de bescherming van personen en van de openbare veiligheid of gezondheid. Er moet nadien zo spoedig mogelijk door het parket een bevestiging van deze maatregel gevraagd worden aan de onderzoeksrechter. De onderzoeksrechter vermeldt in de bevestiging de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

pénale, le Code d’instruction criminelle et la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive avec le Code pénal du 29 février 2024, étant donné qu’il n’est pas encore possible de faire référence à des infractions punies d’un certain niveau de peine avant l’entrée en vigueur du nouveau Code pénal.

Paragraphe 3

Un troisième paragraphe entièrement nouveau est inscrit, qui couvre le scénario d’urgence.

Le contenu de la notion d’“extrême urgence” dans le nouveau paragraphe 3 sera une question de fait, mais dépendra en règle générale (1) du risque de perte de données (ou d’accès à celles-ci) ou (2) de la protection des droits des suspects et des victimes et (3) de la protection de la sécurité publique.

Dans une jurisprudence antérieure, la Cour européenne des droits de l’homme indiquait que si un support de données est déjà entre les mains de la police et qu’une autorisation donnée par un juge ne nuit pas à l’enquête, il ne peut être question d’urgence justifiant un tel accès sans contrôle judiciaire (CEDH 30 mai 2017, n° 32.600/12, Trabajo Rueda c. Espagne; CEDH 5 septembre 2024, n° 39.503/17, Mukhtarli c. Azerbaïdjan et Géorgie).

Le nouveau § 3 prévoit qu’en cas d’extrême urgence, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à la recherche visée au § 2, alinéa 3, sans autorisation préalable du juge d’instruction.

Le cas échéant, l’officier de police judiciaire doit communiquer sa décision au procureur du Roi sans délai et au plus tard dans les 24 heures, en motivant également l’extrême urgence.

Les services de police peuvent donc examiner des supports de données mobiles en toute autonomie, c’est-à-dire sans contact préalable avec le ministère public, mais uniquement lorsque le risque de perte de données (d’accès à ces données) rend l’urgence telle que la police doit pouvoir poser des actes strictement nécessaires afin de le prévenir ou lorsqu’il existe un danger grave et imminent pour la protection de personnes et de la sécurité ou santé publique. Une confirmation de cette mesure doit être demandée dès que possible par le parquet au juge d’instruction. Le juge d’instruction indique les raisons de l’extrême urgence dans la confirmation.

De vraag rijst hierbij wat er gebeurt als de onderzoeksrechter van mening is dat er niet voldaan werd aan de voorwaarden voor hoogdringendheid en er dus een niet-conforme uitlezing gebeurde.

Daaromtrent herhaalde het Hof van Cassatie in een recent arrest van 10 september 2024 (P.24.0338.N) nogmaals dat het aan de nationale strafrechter toekomt om de bewijzen te waarderen en desgevallend uit te sluiten, hierbij het doeltreffendheidscriterium respecterende.

Kortom, als de verdachte tegenspraak kan voeren over het bewijs, dat niet doorslaggevend is, en er voldaan is aan de vereisten van artikel 32 V.T.Sv. (Antigooncriteria), kan de rechter hiermee verder.

Hierbij kan nog verwezen worden naar het reeds aangehaalde arrest Mukhtarli t. Azerbaïjan en Georgië waar het EHRM oordeelde dat indien er geen voorafgaande rechterlijke controle was, dit opgevangen kan worden door voldoende procedurele waarborgen. Deze procedurele waarborgen bestaan uit een *ex post factum* rechterlijke toetsing van zowel de wettigheid als de noodzaak van de toegang tot de digitale gegevensdrager in kwestie.

Paragraaf 5

In § 5, eerste lid wordt ook de zinsnede “mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter” toegevoegd, om conform te zijn met het Landeck-arrest. De procureur des Konings kan nog steeds de beveiliging van een informaticasysteem opheffen zonder toestemming van de gebruiker ervan, maar vanaf heden slechts na toelating van de onderzoeksrechter.

Ook in deze paragraaf wordt echter de situatie van hoogdringendheid ingeschreven, in welk geval de procureur des Konings en zelfs een officier van gerechtelijke politie de bevoegdheid krijgen om te beslissen tot opheffing van de beveiliging zonder voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter.

Opnieuw moet die machtiging achteraf zo spoedig mogelijk worden bevestigd.

Paragraaf 6

In § 6, laatste lid worden nog de artikelen 417/51 en 417/52 van het Strafwetboek toegevoegd aan de lijst van misdrijven die een mondeling bevel van de procureur des Konings verantwoorden waardoor alle passende technische middelen kunnen worden aangewend om de

La question se pose de savoir ce qui se passe si le juge d'instruction estime que les conditions justifiant l'urgence n'étaient pas remplies et qu'une lecture non conforme a donc eu lieu.

Dans un arrêt récent du 10 septembre 2024 (P.24.0338.N), la Cour de cassation rappelle à cet égard qu'il incombe au juge pénal national d'apprécier les éléments de preuve et, le cas échéant, de les exclure, tout en respectant le critère d'efficacité.

En résumé, si le suspect peut contredire les éléments de preuve, qui ne sont pas concluants, et si les exigences de l'article 32 du titre préliminaire du Code d'instruction criminelle sont remplies (critères d'Antigone), le juge peut procéder de la sorte.

Dans ce contexte, il peut encore être renvoyé à l'arrêt Mukhtarli c. Azerbaïdjan et Géorgie évoqué plus haut, dans lequel la CEDH a jugé que l'absence d'un contrôle juridictionnel préalable pouvait être compensée par des garanties procédurales suffisantes qui consistent en un contrôle juridictionnel *ex post factum* tant de la légalité que de la nécessité de l'accès au support de données mobile en cause.

Paragraphe 5

Au § 5, alinéa 1er, le membre de phrase “moyennant l'autorisation écrite préalable du juge d'instruction” est également ajouté, pour être en conformité avec l'arrêt Landeck. Le procureur du Roi peut toujours lever la protection d'un système informatique sans le consentement de l'utilisateur ou du responsable de celui-ci, mais dorénavant uniquement après avoir reçu l'autorisation du juge d'instruction.

Toutefois, ce paragraphe prévoit également la situation d'extrême urgence, cas dans lequel le procureur du Roi et même un officier de police judiciaire se voient attribuer la compétence d'ordonner la levée de la protection sans autorisation préalable du juge d'instruction.

À nouveau, cette autorisation doit être confirmée par la suite dans les plus brefs délais.

Paragraphe 6

Au § 6, dernier alinéa, les articles 417/51 et 417/52 du Code pénal sont également ajoutés à la liste des infractions justifiant une ordonnance orale du procureur du Roi, dans un cas d'extrême urgence, afin que tous les moyens appropriés soient utilisés pour rendre inaccessibles les

gegevens, die het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en die strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, ontoegankelijk te maken. Het gaat om het vervaardigen of verspreiden van inhoud van extreem pornografische of gewelddadige aard. Artikel 417/56 Sw., dat de weigering om zijn technische medewerking te verlenen aan de verwijdering van bepaalde seksueel getinte en extreem pornografische en gewelddadige beelden strafbaar stelt, verwijst immers naar artikel 39*bis*, § 6 van het Wetboek van Strafvordering, hoewel de artikelen 417/51 en 417/52 Sw. thans niet in de lijst van misdrijven zijn opgenomen. Deze vergetelheid wordt nu rechtgezet.

Paragraaf 7

In het eerste lid van § 7 wordt het woord “verantwoordelijke” vervangen door het woord “gebruiker” om coherent te zijn met de woordkeuzes in de andere paragrafen van het artikel 39*bis*.

Bovendien wordt ingeschreven dat de betrokken gebruiker van het informaticasysteem in kennis moet worden gesteld van een uitlezing die gebeurde zonder zijn toestemming zodra dit het onderzoek niet langer kan schaden, zodat hij desgevallend een rechtsmiddel kan aanwenden.

Art. 6

Dit artikel betreft een wijziging aan artikel 44*quater* van het Wetboek van strafvordering, onlangs gewijzigd door de wet van 7 maart 2024 houdende wijziging van het wetboek van strafvordering, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken en van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt. Deze wet bracht een aantal fundamentele wijzigingen aan inzake het gebruik van DNA-onderzoek in strafzaken. Een van deze wijzigingen betreft het opstellen van Y-STR-profielen van aangetroffen sporen.

In de memorie van toelichting bij de wet van 7 maart 2024 staat te lezen dat “Y-STR-profielen vooral interessant zijn bij feiten van seksuele agressie waarbij de vrouwelijke en mannelijke component in een sporenprofiel niet van elkaar kunnen onderscheiden worden aan de hand van een autosomaal STR-profiel. Aangezien het Y-STR-profiel enkel voorkomt bij mannen, is het echter in zulke gevallen toch mogelijk de mannelijke bijdrager, of een mannelijke bloedverwant, te identificeren. Het is om die redenen dat huidig ontwerp van wet ook voorziet in het systematisch vaststellen van die Y-STR-profielen

gegevens die vormen het voorwerp van de inbreuk of die voortvloeien uit de inbreuk en die strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, ontoegankelijk te maken. Het gaat om het vervaardigen of verspreiden van inhoud van extreem pornografische of gewelddadige aard. Artikel 417/56 du Code pénal, qui criminalise le refus de prêter son concours technique à la suppression de certaines images à caractère sexuel ou à caractère extrêmement pornographique ou violent, fait référence à l'article 39*bis*, § 6 du Code d'instruction criminelle, alors que les articles 417/51 et 417/52 du Code pénal ne sont pas actuellement inclus dans la liste des infractions. Cette lacune est désormais corrigée.

Paragraphe 7

Dans le premier alinéa du § 7 les mots “le responsable” sont remplacés par “l'utilisateur” afin d'être cohérent avec la formulation dans les autres paragraphes de l'article 39*bis*.

En outre, il est inscrit que l'utilisateur du système informatique concerné doit être informé d'une lecture qui a été effectuée sans son consentement dès que cela ne peut plus nuire à l'enquête, afin qu'il puisse, le cas échéant, introduire un recours.

Art. 6

Cet article concerne une modification de l'article 44*quater* du Code d'instruction criminelle, récemment modifié par la loi du 7 mars 2024 modifiant le Code d'instruction criminelle, la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police. Cette loi a apporté un certain nombre de modifications fondamentales concernant le recours à l'analyse ADN en matière pénale. L'une de ces modifications porte sur l'établissement des profils Y-STR de traces découvertes.

Il est indiqué dans l'exposé des motifs de la loi du 7 mars 2024 que “les profils Y-STR sont particulièrement intéressants dans les cas d'agression sexuelle où les composantes féminine et masculine d'un profil de trace ne peuvent être distinguées à l'aide d'un profil STR autosomal. Toutefois, comme le profil Y-STR n'apparaît que chez les hommes, il est toujours possible, dans ce cas, d'identifier le contributeur masculin ou un parent biologique masculin. C'est pour ces raisons que le présent projet de loi prévoit également la possibilité de faire établir systématiquement ces profils Y-STR en cas

in zaken van seksueel geweld" (*Parl. St.*, Kamer, nr. 55-3620/001, blz. 34).

De artikelen 44*quater* (sporen), 44*quinqüies* (verdachten met toestemming) en 90*undecies* (verdachten onder dwang) van het Wetboek van strafvordering en artikel 5 van de DNA-wet (veroordeelden) voorzien dan ook dat de deskundige die het DNA-profiel van het betrokken spoor of referentiestaal opstelt systematisch ook het Y-STR-profiel zal opstellen in zaken van seksueel geweld.

Voor wat betreft de sporen in artikel 44*quater* is echter gebleken dat het niet altijd nodig is om een Y-STR-profiel op te stellen van alle aangetroffen sporen, en dat dit zelfs contraproductief zou kunnen werken, ook bij de seksuele misdrijven. Wanneer er bijvoorbeeld een match is tussen het autosomale DNA-profiel van een aangetroffen spoor en dat van een verdachte (betreft directe vergelijking 1 op 1), zal het Y-STR-profiel van de verdachte sowieso worden opgesteld en zal dit ook in de DNA-gegevensbank opgenomen worden. Op dat moment is het geen meerwaarde om ook nog Y-STR-profiel van het spoor op te stellen. De huidige formulering van de wet laat deze nuance echter niet toe: er dient systematisch van elk spoor een Y-STR-profiel opgesteld te worden. Stel dat er dan in een ander dossier een onbekend spoor is, wordt het DNA-profiel van dit spoor sowieso vergeleken met de volledige DNA-gegevensbank "Criminalistiek", waarin het Y-STR-profiel van de verdachte is opgeslagen, zodat er een link gelegd kan worden naar zowel het eerste spoor als het nieuwe onbekende spoor.

Bovendien is er een kost verbonden aan het opstellen van Y-STR-profielen van aangetroffen sporen, waardoor de gerechtskosten een beduidende verhoging zouden kennen indien van alle aangetroffen sporen verplicht een Y-STR-profiel opgesteld zou worden. Tot slot dient er ook rekening gehouden te worden met het feit dat het opstellen van Y-STR-profielen leidt tot een verhoogd gebruik van het DNA-extract, wat tot gevolg zou kunnen hebben dat er niet voldoende extract over is om een tegenonderzoek of verder onderzoek op het spoor mogelijk te maken.

Aangezien het doel van de wetgever was om een hogere ophelderingsgraad te bereiken van seksuele misdrijven, dient een correctie aangebracht te worden aan artikel 44*quater*.

Er wordt dan ook voorgesteld om in het geval van seksuele misdrijven systematisch overleg te organiseren tussen het openbaar ministerie en het DNA-onderzoekslaboratorium dat het autosomale DNA-profiel van het spoor zal opstellen. Daarbij kan rekening

de violences sexuelles" (*Doc. Parl.*, Chambre, n° 55-3620/001, p. 34).

Les articles 44*quater* (traces), 44*quinqüies* (suspects avec consentement) et 90*undecies* (suspects sous la contrainte) du Code d'instruction criminelle et l'article 5 de la loi ADN (condamnés) prévoient donc que l'expert qui a établi le profil ADN de la trace ou de l'échantillon de référence concerné établit systématiquement également le profil Y-STR en cas de violences sexuelles.

Cependant, en ce qui concerne les traces visées à l'article 44*quater*, il s'est avéré qu'il n'est pas toujours nécessaire d'établir un profil Y-STR pour l'ensemble des traces découvertes et que cela pourrait même être contre-productif, également dans le cas des infractions à caractère sexuel. Par exemple, lorsqu'il existe une correspondance entre le profil ADN autosomal d'une trace découverte et celui d'un suspect (comparaison directe de 1 sur 1), le profil Y-STR du suspect sera de toute façon établi et également enregistré dans la banque de données ADN. À ce moment-là, établir également le profil Y-STR de la trace n'apporte aucune plus-value. Toutefois, la formulation actuelle de la loi ne permet pas cette nuance: un profil Y-STR de chaque trace doit être systématiquement établi. Supposons qu'il existe une trace inconnue dans le cadre d'un autre dossier, le profil ADN de cette trace sera de toute façon comparé à l'ensemble de la banque de données ADN "Criminalistique", dans laquelle le profil Y-STR du suspect est enregistré, de sorte qu'un lien peut être établi tant avec la première trace qu'avec la nouvelle trace inconnue.

En outre, comme l'établissement de profils Y-STR de traces découvertes a un coût, les frais de justice augmenteraient considérablement si un profil Y-STR devait obligatoirement être établi pour toutes les traces découvertes. Enfin, il convient également de tenir compte du fait que l'établissement de profils Y-STR entraîne une utilisation accrue de l'extrait d'ADN, ce qui pourrait avoir pour conséquence qu'il ne reste pas suffisamment d'extrait pour permettre une contre-expertise ou une analyse plus approfondie de la trace.

L'objectif du législateur étant de parvenir à un taux d'élucidation plus élevé des infractions à caractère sexuel, une correction doit être apportée à l'article 44*quater*.

Il est dès lors proposé d'organiser systématiquement, dans le cas d'infractions sexuelles, une concertation entre le ministère public et le laboratoire d'analyse ADN qui établira le profil ADN autosomal de la trace. À cet égard, il peut être tenu compte des circonstances

gehouden worden met de hoger bedoelde omstandigheden (is er al dan niet een verdachte? Is er voldoende extract om verschillende onderzoeken op te doen? Wat zijn de te verwachten kosten?). De bedoeling blijft wel om de nationale DNA-gegevensbank “Criminalistiek” te blijven voeden met Y-STR-profielen van aangetroffen sporen bij seksuele misdrijven, maar het openbaar ministerie kan hier in overleg met de deskundige van het DNA-onderzoekslaboratorium opteren voor een gefaseerde aanpak waarbij in eerste instantie gewerkt wordt met het autosomale DNA-profiel. De deskundige kan een selectie van de sporen maken op basis van de resultaten van de voorbereidende tests, de kwantificering van het DNA en de relevantie van het spoor om de kans te verhogen een bruikbaar DNA-profiel te verkrijgen. Uiteindelijk zal het dan de procureur des Konings zijn die op basis daarvan zal beslissen van welke van de aangetroffen sporen een Y-STR-profiel wordt opgesteld.

Art. 7 en 8

De wijzigingen aan deze artikelen zijn een gevolg van de wijziging die wordt aangebracht aan artikel 5 van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken. Er kan verwezen worden naar de artikelsgewijze bespreking bij deze wijzigingen.

Art. 9

Deze bepaling wijzigt een kruisverwijzing in artikel 195 van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 4 van de wet van 19 december 2023 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen (*Belgisch Staatsblad* 29 december, in werking getreden op 8 januari 2024) heeft drie leden ingevoegd na het eerste lid van artikel 195 Sv. Daardoor zijn het tweede en zevende lid van dit artikel respectievelijk het vijfde en het tiende lid geworden en is deze laatste niet dienovereenkomstig aangepast, waardoor nog steeds ten onrechte wordt verwezen naar het tweede lid en niet naar het vijfde lid. De woorden “Het tweede lid” in het tiende lid van artikel 195 Sv. moeten daarom worden vervangen door de woorden “Het vijfde lid”.

De legistieke opmerking van de Raad van State werd doorgevoerd.

précitées (y a-t-il un suspect ou non? L'extrait est-il suffisant pour effectuer plusieurs recherches? Quels sont les coûts escomptés?). L'objectif reste cependant de continuer à alimenter la banque nationale de données ADN “Criminalistique” avec les profils Y-STR de traces découvertes dans le cadre d'infractions à caractère sexuel, mais le ministère public peut, en concertation avec l'expert du laboratoire d'analyse ADN, opter dans ce cas pour une approche par phase privilégiant dans un premier temps l'utilisation du profil ADN autosomal. L'expert peut procéder à une sélection des traces sur la base des résultats des tests préparatoires, de la quantification de l'ADN et de la pertinence de la trace afin d'accroître les chances d'obtenir un profil d'ADN exploitable. Finalement, ce sera le procureur du Roi qui décidera, sur cette base, de quelles traces découvertes un profil Y-STR sera établi.

Art. 7 et 8

Les modifications apportées à ces articles sont la conséquence de la modification apportée à l'article 5 de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale. On peut se référer aux commentaires des articles concernant ces modifications.

Art. 9

Cette disposition prévoit une modification d'une référence croisée dans l'article 195 du Code d'instruction criminelle.

L'article 4 de la loi du 19 décembre 2023 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses (*Moniteur belge* 29 décembre, entrée en vigueur le 8 janvier 2024) ayant inséré trois alinéas après le 1er alinéa de l'article 195 C.i.cr. Les 2e et 7e alinéas de cet article sont dès lors respectivement devenus ses 5e et 10e alinéas, et on a omis d'adapter en conséquence ce dernier, qui indique encore erronément le 2e alinéa et non le 5e alinéa. Il y a donc lieu, dans le 10e alinéa de l'article 195 C.i.cr., de remplacer les mots “Le deuxième alinéa” par les mots “Le cinquième alinéa”.

La remarque légistique formulée par le Conseil d'État a été intégrée.

Art. 10

Deze wijziging komt tegemoet aan een vraag geformuleerd door het College van Procureurs generaal in een schrijven dat aan de minister werd gericht op 22 april 2025.

Het College wijst in dit schrijven op de moeilijkheden veroorzaakt door een wijziging van het wettelijk bevoegdheidscriterium voor de bevoegde diensten van de gemeenschappen in het kader van de procedure bemiddeling in strafzaken door de wet van 18 maart 2018 houdende wijzigingen van diverse bepalingen van het strafrecht, de strafvordering en het Gerechtelijk Wetboek.

Het is inderdaad zo dat het College reeds bij de voorbereiding van deze wetswijziging deze problemen identificeerde en tijdens de hoorzittingen daaromtrent de aandacht vestigde op het feit dat het voorgesteld bevoegdheidscriterium inefficiënt zou blijken te zijn in de praktijk. Volgend op de evaluatie van de gemeenschappelijke omzendbrief COL 1/2021 van de minister van Justitie, de deelstaten en het College van procureurs-generaal, waarin inzake de bevoegdheid uitgebreide richtlijnen werden opgenomen om de wet en de toepassing in praktijk bevattelijk te maken, moet inderdaad worden vastgesteld dat de regeling van dit wettelijk kader niet efficiënt is.

Ingeval van een zuivere bemiddeling *sensu stricto* stelt zich geen probleem aangezien de wet deze procedure niet regelt en in de richtlijnen werd beslist in deze de gewone strafrechtelijke bevoegdheidsregels toe te passen, zodat de procureur van de plaats van de feiten bevoegd is en dus ook de desbetreffende bevoegde dienst van de gemeenschappen. Ingeval van dossiers met enkel dadergerichte maatregelen bepalen de richtlijnen dat de procureur van de verblijfplaats van de verdachte bevoegd is en aldus ook de desbetreffende bevoegde dienst van de gemeenschappen. Dit is logisch en efficiënt aangezien de maatregelen geografisch zullen worden uitgevoerd in de nabijheid van de verblijfplaats van de verdachte.

Echter, voor dossiers met meerdere daders en in dossiers waarin zowel bemiddeling als maatregelen worden voorgesteld blijkt het actuele door artikel 216ter, § 2, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering bepaalde bevoegdheidscriterium, met name de verblijfplaats van de verdachte, aanleiding te geven tot problemen. Indien in deze dossiers het criterium van de verblijfplaats van de verdachte zou worden gehanteerd, zou dit impliceren dat het slachtoffer(s) zich desgevallend moet(en) verplaatsen naar meerdere justitiehuizen, wat niet meer rechtvaardig aanvoelt. Vandaar dat werd beslist de richtlijn te geven dat

Art. 10

Cette modification répond à une demande formulée par le Collège des procureurs généraux dans sa lettre adressée à la ministre le 22 avril 2025.

Dans cette lettre, le Collège souligne les difficultés causées par une modification du critère de compétence légale pour les services compétents des communautés dans la procédure de médiation en matière pénale par la loi du 18 mars 2018 modifiant diverses dispositions du droit pénal, de la procédure pénale et du Code judiciaire.

Il est en effet exact que le Collège identifiait déjà ces difficultés en préparation de ce texte de loi et lors des auditions au parlement à ce sujet, il a attiré l'attention sur le fait que ce critère de compétence s'avérerait inefficace dans la pratique. Suite à l'évaluation de la circulaire COL commune 1/2021 du ministre de la Justice, des ministres des entités fédérées et du Collège des procureurs généraux, qui contient des directives extensives relative à la compétence afin de rendre la loi et son application compréhensibles dans la pratique, le constat doit en effet être fait que la réglementation via ce cadre légale n'est pas efficace.

En cas de procédure de médiation *sensu stricto*, aucun problème ne se pose, puisque la loi ne réglemente pas cette procédure et que les directives stipulent que les principes classiques en matière de compétence pénale s'appliquent. Ainsi, le procureur du lieu des faits est compétent, de même que le service compétent des communautés concerné. En cas de procédure axée uniquement sur des mesures à l'égard de l'auteur, les directives précisent que le procureur du lieu de résidence du suspect est compétent, tout comme le service compétent des communautés concerné. Cette approche est logique et efficace, puisque les mesures seront exécutées à proximité du lieu de résidence de l'auteur.

Toutefois, pour les dossiers impliquant plusieurs auteurs et ceux dans lesquels à la fois une médiation et des mesures sont proposées, le critère de compétence actuellement fixé par l'article 216ter, § 2, alinéa premier, du Code d'instruction criminelle, notamment le lieu de résidence du suspect, semble poser des problèmes. Si dans ces dossiers le critère du lieu de résidence est appliqué, cela impliquerait que la ou les victimes doivent, le cas échéant, se déplacer dans plusieurs maisons de justice, ce qui ne semble pas juste. Il a donc été décidé de donner instruction que, dans ces cas, la maison de

in dergelijk gevallen het justitiehuis van de plaats van de feiten bevoegd is voor de voorbereidende fase en zowel de overeenkomst betreffende de “bemiddeling” als de overeenkomst betreffende “de maatregelen” voorbereidt wat toelaat dat zowel de daders als de slachtoffer(s) worden gehoord door een enkele justitieassistent en op eenzelfde plaats. In deze gevallen gaf de richtlijn ook aan dat het justitiehuis van de plaats van de feiten fungeerde als “moeder”justitiehuis, dat voor de uitvoering van de maatregelen het dossier overmaakte aan het justitiehuis van de respectievelijke verblijfplaatsen van de verdachten. Bij de evaluatie van de omzendbrief bleek echter dat in de praktijk het overmaken van het dossier naar de justitiehuizen van de verblijfplaats van de daders voor het uitvoeren van de maatregelen tot praktische problemen aanleiding gaf voor het opvolgen van het dossier en uiteindelijk dus weinig gebeurde.

Bij de herwerking van de omzendbrief in het bevoegde expertisenetwerk van het College werd daarom beslist deze aan te passen en in te schrijven dat het justitiehuis van de plaats van de feiten ook bevoegd blijft voor de uitvoering, zowel van het dossier “bemiddeling” als wat betreft de maatregelen. Deze richtlijn is echter niet conform de wettelijke bevoegdheidsregeling, maar is verkieslijk om pragmatische proceseconomische redenen en werd tevens reeds afgetoetst met alle betrokken actoren, inclusief de gemeenschappen aangezien het een gemeenschappelijke omzendbrief betreft.

In haar schrijven dringt het College van procureurs-generaal bijgevolg aan om het huidige bevoegdheidscriterium vervat in artikel 216ter, § 2, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering te wijzigen door als basisprincipe te voorzien dat het justitiehuis van de plaats van feiten bevoegd is (zowel wat betreft de bemiddeling als wat betreft de maatregelen en zowel voor wat betreft de voorbereiding als voor de uitvoering). Het justitiehuis van de plaats van de feiten kan eventueel rechtstreeks, na de ondertekening van de overeenkomst, het dossier overmaken aan het justitiehuis van de verblijfplaats van de verdachte, dit enkel voor wat betreft de uitvoering van de maatregelen, indien dit een meerwaarde zou inhouden/opportuun lijkt.

Teneinde aan deze dringende en terechte vraag van het College van procureurs-generaal tegemoet te komen, beoogt voorliggende wijziging dan ook artikel 216ter, § 2, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering in die zin aan te passen zodat de richtlijnen in ontwerp, vervat in de herziening van de gemeenschappelijke omzendbrief COL 1/2021, conform de wet zijn.

De taalkundige opmerking van de Raad van State werd doorgevoerd. Eveneens volgend op dit advies

justice du lieu des faits est compétente aussi bien en ce qui concerne la préparation de la convention “mesures” que la préparation de la convention “médiation”; ce qui permet aux auteurs et à la ou les victimes d’être entendus par un seul assistant de justice en un seul et même endroit’. En outre, la directive précisait que la maison de justice du lieu des faits fonctionnait comme la maison de justice “mère” qui est chargée de transmettre le dossier à la maison de justice du lieu de résidence des suspects respectifs pour l’exécution des mesures. Elle centralise également les rapports relatifs à l’exécution des mesures et rédige le rapport de clôture. Toutefois, l’évaluation de la circulaire a révélé qu’en pratique la transmission du dossier vers les maisons de justice du lieu de résidence des auteurs pour l’exécution de mesures amenait des difficultés pratiques pour le suivi du dossier et finalement se faisait rarement.

Lors de la révision de la circulaire au sein du réseau d’expertise compétent du Collège, il a donc été décidé de modifier cette directive et de préciser que la maison de justice du lieu des faits reste également compétent pour l’exécution, tant du dossier de médiation que des mesures. Toutefois, cette directive n’est pas conforme au régime de compétence territoriale prévu par la loi. Néanmoins, elle est privilégiée pour des raisons pragmatiques, liées au processus et à l’économie des moyens. Elle a d’ailleurs déjà été validée par tous les acteurs concernés, y compris les communautés, puisqu’il s’agit d’une circulaire commune.

Dans sa lettre le Collège des procureurs généraux insiste par conséquent pour modifier le critère actuel de compétence visé à l’article 216ter, § 2, alinéa 1er, du Code d’instruction criminelle en prévoyant comme principe de base que la maison de justice du lieu des faits est compétente (en ce qui concerne tant la médiation que les mesures et tant pour la préparation que pour l’exécution). La maison de justice du lieu des faits peut éventuellement transmettre directement, après la signature de la convention, le dossier à la maison de justice du lieu de résidence du suspect, et ce, uniquement en ce qui concerne l’exécution des mesures, si cela apporte une plus-value/semble opportun.

Par conséquent, afin de répondre à cette demande urgente et légitime du Collège des procureurs généraux, la présente modification vise à adapter l’article 216ter, § 2, alinéa premier, du Code d’Instruction criminelle de manière à ce que les lignes directrices en projet, contenues dans la révision de la circulaire COL commun 1/2021, soient conformes à la loi.

La remarque linguistique formulée par le Conseil d’État a été intégrée. Également suite à son avis, une

werd een (elektronische) Interministeriële Conferentie Justitiehuisen georganiseerd op 14 oktober 2025. Volgend op het advies van deze voornoemde Conferentie werd zowel de tekst van de voorgestelde wijziging onder 2° als de memorie van toelichting taalkundig verbeterd.

Art. 11

Deze bepaling wijzigt een kruisverwijzing in artikel 568, § 7, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering.

Tijdens de parlementaire besprekingen van de wet van 28 maart 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen *Ibis* (Amendementen 79 en 80 van de regering, DOC 55 3728/006, blz. 71-72/83) werden de artikelen 563 en 564 Sv. in ontwerp hernummerd tot de artikelen 568 en 569 Sv. (DOC 55 3728/006, blz. 70-71/83). De kruisverwijzing in artikel 568, § 7, eerste lid, Sv. naar het artikel 564 werd echter niet gewijzigd.

De kruisverwijzing naar artikel 564 Sv. wordt bijgevolg vervangen door artikel 569 Sv.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van het Strafwetboek

Art. 12

Deze bepaling wijzigt de terminologie in artikel 504ter/1 Sw.

De Franse tekst van artikel 504ter/1 Sw. wordt gewijzigd om deze terminologisch in overeenstemming te brengen met de terminologie van artikel 3, § 1, van de Wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (de “Wapenwet”).

De Franse en Nederlandse tekst worden ook op elkaar afgestemd door een aantal taalkundige wijzigingen.

De legistieke opmerking van de Raad van State werd doorgevoerd.

Conférence interministérielle des Maisons de justice (électronique) a été organisée le 14 octobre 2025. Suite l’avis de la Conférence précitée, tant le texte de la modification proposée sous le point 2° que l’exposé des motifs ont été corrigés sur le plan linguistique.

Art. 11

Cette disposition prévoit une modification d’une référence croisée dans l’article 568, § 7, alinéa 1er, du Code d’instruction criminelle.

Au cours des discussions parlementaires de la loi du 28 mars 2024 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses *Ibis* (Amendements 79 et 80 du gouvernement, DOC 55 3728/006, p. 71-72/83), les articles 563 et 564 C.i.cr. en projet, ont été renumérotés en tant qu’articles 568 et 569 C.i.cr. (DOC 55 3728/006, p. 70-71/83). Toutefois, la référence croisée à l’article 564 dans l’article 568, § 7, alinéa 1er, C.i.cr. n’a pas été modifiée.

Par conséquent, la référence croisée à l’article 564 C.i.cr. est remplacée par l’article 569 C.i.cr.

CHAPITRE 4

Modifications du Code pénal

Art. 12

Cette disposition modifie la terminologie de l’article 504ter/1 CP.

Le texte français de l’article 504ter/1 CP est modifié afin d’en aligner la terminologie sur celle de l’article 3, § 1er, de la loi du 8 juin 2006 réglant des activités économiques et individuelles avec des armes (la “Loi sur les armes”).

Les textes français et néerlandais sont également alignés par quelques modifications linguistiques.

La remarque légistique formulée par le Conseil d’État a été intégrée.

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Art. 13 en 14

In de periode van 2019 tot 2024 liepen er een hele reeks fusiegesprekken tussen Vlaamse gemeenten.

Enkele van deze fusies hebben een impact op de afbakening van gerechtelijke kantongrenzen zoals vastgelegd in het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek betreffende de gebiedsomschrijving en zetel van hoven en rechtbanken. Aldus werden er in de wet van 15 mei 2024 houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen II enkele kantongrenzen hertekend voor de fusies die in werking zijn getreden op 1 januari 2025.

Het decreet van 19 april 2024 over de vrijwillige samenvoeging van de gemeenten Borgloon en Tongeren en tot wijziging van artikel 6 en 19*septies decies* van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds, wat betreft de aanduiding van de nieuwe gemeente, en van de bijlage bij het Lokaal en Provinciaal Kiesdecreet van 8 juli 2011, wat betreft de opheffing van de samen te voegen gemeenten en het invoegen van de nieuwe gemeente, bevestigt de fusie van de gemeenten Borgloon en Tongeren tot een nieuwe gemeente, genaamd Tongeren-Borgloon.

Deze fusie werd door de reeds vermelde wet van 15 mei 2024 weerspiegeld in het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek betreffende de gebiedsomschrijving en zetel van hoven en rechtbanken.

De naam van het kanton Tongeren werd aangepast in de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken ten gevolge van de fusie van de gemeenten Borgloon en Tongeren.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

Art. 15 en 16

Er wordt voorgesteld om de verjaringstermijn voor de vordering tot herroeping van de probatieopschorting en van het probatieuitstel wegens niet-naleving van de

CHAPITRE 5

Modifications de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Art. 13 et 14

Au cours de la période de 2019 à 2024, toute une série de discussions ont eu lieu entre les communes flamandes en ce qui concerne les fusions.

Certaines de ces fusions ont un impact sur la définition des limites des cantons judiciaires établies dans l'annexe au Code judiciaire concernant les limites territoriales et siège des cours et tribunaux. Ainsi, dans la loi du 15 mai 2024 portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses II, certaines limites de cantons ont été redéfinies pour les fusions qui sont entrées en vigueur le 1er janvier 2025.

Le décret du 19 avril 2024 relatif à la fusion volontaire des communes de Looz et Tongres et portant modification des articles 6 et 19*septies decies* du décret du 5 juillet 2002 réglant la dotation et la répartition du Fonds flamand des Communes, en ce qui concerne la désignation de la nouvelle commune, et de l'annexe au Décret électoral local et provincial du 8 juillet 2011, en ce qui concerne la dissolution des communes à fusionner et l'insertion de la nouvelle commune, confirme la fusion des communes de Looz et de Tongres en une nouvelle commune dénommée Tongres-Looz.

Cette fusion a été répercutée par la loi précitée du 15 mai 2024 dans l'annexe au Code judiciaire concernant les limites territoriales et siège des cours et tribunaux.

La dénomination du canton de Tongres est adaptée dans la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire suite à la fusion des communes de Looz et de Tongres.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Art. 15 et 16

Il est proposé d'allonger les délais de prescription de l'action en révocation de la suspension probatoire et du sursis probatoire pour non-respect des conditions

opgelegde voorwaarden, te verlengen. Deze wijziging volgt op grote bezorgdheid van het College van procureurs-generaal en de Raad van procureurs des Konings over de praktische gevolgen van de rechtspraak van het Hof van Cassatie van 18 december 2024. Zij vrezen dat veel personen, die veroordeeld zijn tot probatieopschorting of tot probatieuitstel en zich niet aan deze maatregelen houden, van dit systeem gebruik zullen maken om een straf te ontlopen.

Volgens de artikelen 13, § 6, tweede lid, en 14, § 3, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, verjaart een vordering tot herroeping na verloop van een vol jaar na de dag waarop zij bij het bevoegde gerecht is aangebracht.

Volgens het Hof van Cassatie maakt de vordering tot herroeping deel uit van de strafvordering, aangezien zij met name gericht is op het opleggen van een straf. De artikelen 22 tot en met 25 en 28 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering zijn van toepassing op deze verjaringstermijn, hoewel dit noch in de tekst noch in de parlementaire werkzaamheden van de wet van 1964 duidelijk wordt gesteld.

Artikel 22 van de voorafgaande titel betreffende de oorzaken van stuiting is echter ingetrokken bij de wet van 9 april 2024 (wet strafprocedure I, die een hervorming van de verjaringsregels bevat). Bijgevolg verjaart een vordering tot herroeping op basis van artikelen 13 en 14 van de wet van 1964 (die niet zijn gewijzigd) een jaar na de datum waarop de zaak aan de bevoegde rechter is voorgelegd, zonder dat deze termijn kan worden gestuit. Het Hof van Cassatie (arrest van 18 december 2024) bevestigde dat de verjaringstermijn voor een vordering tot herroeping vereist dat de procedure wordt afgesloten binnen een jaar na de datum waarop deze werd ingesteld totdat een definitieve beslissing is genomen, indien nodig op verzet en/of hoger beroep. In de praktijk worden veel vorderingen tot herroeping binnen zo'n korte termijn verjaard verklaard. De termijn tussen het verstekvonnis en het vonnis op verzet is één van de elementen die het meestal onmogelijk maakt om de procedure binnen een jaar te beëindigen.

Daarom wordt voorgesteld deze termijnen te verlengen tot drie jaar, zoals al voorzien voor de herroeping van de probatieopschorting in geval van een nieuw misdrijf overeenkomstig artikel 13, § 6, eerste lid, van voormelde wet.

imposées. Cette modification fait suite aux fortes préoccupations exprimées par le Collège des Procureurs généraux et le Conseil des procureurs du Roi quant aux conséquences pratiques de la jurisprudence du 18 décembre 2024 de la Cour de cassation. Ils craignent que de nombreuses personnes condamnées à des mesures de suspensions probatoires ou de sursis probatoires, et ne respectant ces mesures, profitent de ce système pour échapper à toute sanction.

Selon les articles 13, § 6, alinéa 2, et 14, § 3, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, l'action en révocation est prescrite après une année révolue à compter du jour où la juridiction compétente en a été saisie.

L'action en révocation relève de l'action publique selon la Cour de cassation, dès lors qu'elle tend notamment à faire prononcer une peine. Les articles 22 à 25 et 28 du titre préliminaire du Code de procédure pénale s'appliquent bien à cette prescription, bien que ni le texte ni les travaux préparatoires de la loi de 1964 ne le précisent.

Or, l'article 22 du titre préliminaire relatif aux causes d'interruption a été abrogé par la loi du 9 avril 2024 (loi droit de la procédure I qui contient une réforme des règles de prescription). Dès lors, sur base des articles 13 et 14 de la loi de 1964 (qui n'ont pas été modifiés), l'action en révocation se prescrit par un an à compter du jour où le juge compétent en est saisi, sans possibilité d'interruption de ce délai. La Cour de cassation (arrêt du 18 décembre 2024) a confirmé que le délai de prescription de l'action en révocation impose de clôturer la procédure dans un délai d'un an à compter de la date d'introduction et ce jusqu'à une décision définitive le cas échéant sur opposition et/ou en appel. Sur le terrain, de très nombreuses actions en révocation sont déclarées prescrites sur un délai aussi court. Le délai entre le jugement par défaut et le jugement sur opposition constitue un des éléments qui rend le plus souvent impossible de terminer la procédure en un an.

Il est donc proposé de porter ces délais à trois ans, à l'instar du délai de révocation d'une suspension probatoire en cas de nouvelle infraction conformément à l'article 13, § 6, alinéa 1er, de la loi précitée.

HOOFDSTUK 7

Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 17

De specifieke aard van de taken die aan het federaal parket zijn opgedragen, rechtvaardigde het verbod bedoeld in artikel 156*bis* van het Gerechtelijk Wetboek om plaatsvervangende magistraten in te zetten om een lid van het federaal parket of een lid van het openbaar ministerie dat gedelegeerd wordt naar het federaal parket of een opdracht krijgt van de federale procureur, te vervangen (DOC 50 0897/001, blz. 11).

Die zienswijze is thans achterhaald. Ondanks de specifieke aard van de taken van het federaal parket is de meest klassieke opdracht ervan immers de uitoefening van de strafvordering.

De nadruk ligt voortaan dus op de gemeenschappelijke opdracht van de verschillende parketten:

— bij de uitoefening van zijn bevoegdheden beschikt de federale procureur over alle wettelijke bevoegdheden van de procureur des Konings. In het kader daarvan kan hij over het gehele grondgebied van het Rijk alle opsporingshandelingen of handelingen van gerechtelijk onderzoek verrichten of gelasten die tot zijn bevoegdheden behoren, alsmede de strafvordering uitoefenen;

— de federale procureur voert, in de gevallen en op de wijze bepaald door de wet, alle opdrachten van het openbaar ministerie uit in strafzaken bij de hoven van beroep, de hoven van assisen, de rechtbanken van eerste aanleg en de politierechtbanken.

Vanwege de continuïteit bij de uitvoering van die opdrachten is het gerechtvaardigd dat op rust gestelde magistraten van het federaal parket, binnen de grenzen bepaald in artikel 156*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, kunnen worden ingezet, bijvoorbeeld voor een terechtzitting of om een precieze procedurehandeling te stellen.

Ook leidt de opruststelling van een federale magistraat tot vertraging bij de behandeling van omvangrijke, technische en/of complexe dossiers, wat kan worden verzacht door ad hoc een beroep te doen op de deskundigheid van de magistraat. Dankzij de aanwijzing van een plaatsvervangende magistraat kan het dossier worden behandeld zonder nadelige vertraging voor de organisatie en de samenleving.

Het is dus een win-winsituatie voor enerzijds het federaal parket en anderzijds de op rust gestelde magistraat

CHAPITRE 7

Modifications du Code judiciaire

Art. 17

La nature spécifique des missions conférées au parquet fédéral a justifié l'interdiction prévue à l'article 156*bis* du Code judiciaire de recourir à des magistrats suppléants pour remplacer un membre du parquet fédéral ou un membre du ministère public délégué au parquet fédéral ou mandaté par le procureur fédéral (DOC 50 0897/001 p. 11).

Cette façon de voir est aujourd'hui dépassée. Malgré la spécificité de ses missions, la tâche la plus classique du parquet fédéral est en effet l'exercice de l'action publique.

L'accent est donc désormais mis sur la mission commune aux différents parquets:

— dans l'exercice de ses compétences, le procureur fédéral dispose de tous les pouvoirs que la loi confère au procureur du Roi. Dans le cadre de ceux-ci, il peut procéder ou faire procéder à tous actes d'information ou d'instruction relevant de ses attributions sur l'ensemble du territoire du Royaume, de même qu'exercer l'action publique;

— le procureur fédéral exerce, dans les cas et selon les modalités déterminés par la loi, toutes les fonctions du ministère public dans les affaires pénales près les cours d'appel, les cours d'assises, les tribunaux de première instance et les tribunaux de police.

La continuité dans l'exercice de ces tâches justifie qu'il puisse, dans les limites fixées par l'article 156*bis* du Code judiciaire, être fait appel à des magistrats du parquet fédéral retraités comme par exemple pour une audience ou pour poser un acte de procédure.

De même, le départ à la pension d'un magistrat fédéral entraîne un ralentissement dans le traitement de dossiers volumineux, techniques et/ou complexes qui pourra être atténué en ayant ponctuellement recours à l'expertise de ce magistrat. Grâce à la désignation d'un magistrat suppléant le dossier pourra être traité sans retard préjudiciable à l'organisation et à la société.

Il s'agit donc d'une opération de *win-win* entre le parquet fédéral et le magistrat qui, bien que pensionné,

die zich toch nog wil inzetten voor de goede werking van het federaal parket.

Ook wordt het verbod opgeheven om een lid van het openbaar ministerie dat gedelegeerd wordt naar het federaal parket of een opdracht krijgt van de federale procureur, te vervangen door een plaatsvervangende magistraat.

Aangezien het verbod om een beroep te doen op plaatsvervangende magistraten bij het parket voor de verkeersveiligheid ook gerechtvaardigd was door de specifieke aard van de materie (en procedures) waarmee het is belast, wordt ook voorgesteld om dit verbod op te heffen.

De nadruk ligt ook hier op de gemeenschappelijke taken van de verschillende parketten:

— in de strafzaken waarvoor de procureur voor de verkeersveiligheid bevoegd is, oefent hij alle opdrachten uit van het openbaar ministerie bij de hoven van beroep, de rechtbanken van eerste aanleg en de politierechtbanken;

— naast zijn opdracht in Europese aangelegenheden is het eerste takenpakket van het parket voor de verkeersveiligheid de uitoefening van de strafvordering.

Nadat de procureur-generaal van het bevoegde hof van beroep, overeenkomstig artikel 383, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek, een beschikking tot aanwijzing als plaatsvervangende magistraat heeft genomen, beslist de federale procureur, op basis van artikel 144*bis*, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek, of de plaatsvervangende magistraat afkomstig van een ander parket zijn bevoegdheden zal uitoefenen vanuit zijn standplaats of in het federaal parket. *Mutatis mutandis* is, wat het parket voor de verkeersveiligheid betreft, artikel 326*ter*, § 3 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing. In dat geval komt de beslissing tot delegatie of detachering van een plaatsvervangende magistraat afkomstig van een ander parket aan het College van het openbaar ministerie toe.

Door in het nieuwe derde lid van artikel 156*bis* van het Gerechtelijk Wetboek uitdrukkelijk op te nemen dat men om de functies van plaatsvervangend magistraat te kunnen uitoefenen in die twee parketten daar functies moet hebben uitgeoefend, zorgt de voorgestelde tekst ervoor dat de specifieke opdrachten van die parketten enkel kunnen worden uitgeoefend door ervaren gepensioneerde magistraten die reeds langdurig functies hebben uitgeoefend in die parketten.

De opmerkingen van de Raad van State werden gevolgd.

souhaite encore s'investir dans le bon fonctionnement du parquet fédéral.

Il est également mis fin à l'interdiction de remplacer un membre du ministère public délégué au parquet fédéral ou mandaté par le procureur fédéral par un magistrat suppléant.

L'interdiction de recourir à des magistrats suppléants au parquet de la sécurité routière ayant également été justifiée par la spécificité de la matière qui lui est confié (et des procédures), il est également proposé de lever cette interdiction.

L'accent est ici aussi mis sur les tâches communes aux différents parquets:

— dans les affaires pénales qui relèvent de sa compétence le procureur de la sécurité routière exerce toutes les fonctions du ministère public près les cours d'appel, les tribunaux de première instance et les tribunaux de police;

— à côté de sa mission dans des matières européennes, le premier paquet de tâches du parquet de la sécurité routière est l'exercice de l'action publique.

Après que le procureur général de la cour d'appel compétente, conformément à l'article 383, § 2, du Code judiciaire, a pris une ordonnance de désignation de magistrat suppléant, le procureur fédéral décidera, sur la base de l'article 144*bis*, § 3, du Code judiciaire, si le magistrat suppléant issu d'un autre parquet exercera ses compétences à partir de sa résidence ou dans le parquet fédéral. *Mutatis mutandis*, en ce qui concerne le parquet de la sécurité routière, l'article 326*ter*, § 3, du Code judiciaire est applicable. Dans ce cas la décision de déléguer ou de détacher un magistrat suppléant issu d'un autre parquet appartient au Collège du ministère public.

En inscrivant explicitement dans le nouvel alinéa 3 de l'article 156*bis* du Code judiciaire que pour pouvoir exercer les fonctions de magistrat suppléant dans ces deux parquets il faut y avoir exercé des fonctions, le texte proposé veille à ce que les missions spécifiques de ces parquets ne puissent être exercées que par des magistrats pensionnés expérimentés qui ont déjà exercé des fonctions de longue durée dans ces parquets.

Les remarques du Conseil d'État ont été suivies.

Art. 18

Artikel 182, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek gaat over de verkiezing van de voorzitter en ondervoorzitter van het College van de hoven en rechtbanken, elk behorende tot een verschillende taalrol. Na tweeënhal jaar wisselen de voorzitter en ondervoorzitter van functie. Het College kiest een voorzitter en een ondervoorzitter uit zijn leden of uit de erekorpsschefs bedoeld in artikel 259*quater*, § 5/1, van het Gerechtelijk Wetboek. Deze erekorpsschef moet minstens vijf jaar verwijderd zijn van zijn inruststelling. Bij het voortijdig openvallen van het mandaat of bij het oplopen van een tuchtstraf wordt voorzien in een vervanging door een ander verkozen lid van het College of door een erekorpsschef van dezelfde taalrol. Het mandaat van voorzitter en ondervoorzitter is een voltijdse functie waarop artikel 323*bis* van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is.

Het koninklijk besluit van 16 juni 2024 tot vaststelling van de nadere regels inzake de verkiezing van de korpsschefs en de hoofdgriffiers zetelend in het College van de hoven en rechtbanken bedoeld in artikel 181 van het Gerechtelijk Wetboek, regelt de verkiezingen van de leden van het College, alsook van de voorzitter en ondervoorzitter.

Tijdens de eerste fase van de verkiezing van de voorzitter en ondervoorzitter, op basis van artikel 20 van het koninklijk besluit van 16 juni 2024, kunnen alle nieuw verkozen leden van het College, alsook de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College zich kandidaat stellen. De mogelijkheid tot kandidaatstelling van de voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College, ook al is deze niet langer korpsschef of lid van het College, wordt afgeleid uit het gebruik van de term “hernieuwbare termijn” in artikel 182, § 4, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Tijdens de tweede fase van de verkiezing van de voorzitter en ondervoorzitter, op basis van artikel 21 van het koninklijk besluit van 16 juni 2024, wordt er een oproep tot kandidaten in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt, gericht tot de erekorpsschefs bedoeld in artikel 259*quater*, § 5/1, van het Gerechtelijk Wetboek, waarna zij zich kandidaat kunnen stellen voor het mandaat.

Het College van de hoven en rechtbanken heeft reeds sinds november 2024 twee volledige verkiezingsprocedures doorlopen. Aan Franstalige zijde werd de voormalige voorzitter, die ook de functies van ondervoorzitter uitoefende op basis van de wet van 26 december 2022 houdende diverse bepalingen inzake rechterlijke organisatie II, herverkozen. Echter is de Nederlandstalige positie van voorzitter of ondervoorzitter niet ingevuld. Het

Art. 18

L'article 182, § 4, du Code judiciaire traite de l'élection du président et du vice-président du Collège des cours et tribunaux, chacun appartenant à un rôle linguistique différent. Après deux ans et demi, le président et le vice-président échangent leurs fonctions. Le Collège élit un président et un vice-président parmi ses membres ou parmi les chefs de corps honoraires visés à l'article 259*quater*, § 5/1, du Code judiciaire. Ce chef de corps honoraire doit être éloigné d'au moins cinq ans de son admission à la retraite. Le président ou le vice-président dont le mandat devient vacant avant son terme ou qui encourt une sanction disciplinaire est remplacé par un autre membre élu du Collège ou par un chef de corps honoraire du même rôle linguistique. Le mandat du président et vice-président est une fonction à temps plein à laquelle s'applique l'article 323*bis* du Code judiciaire.

L'arrêté royal du 16 juin 2024 fixant les modalités de l'élection des chefs de corps et des greffiers en chef siégeant dans le Collège des cours et tribunaux visé à l'article 181 du Code judiciaire règle les élections des membres du Collège, ainsi que celles du président et du vice-président.

Lors de la première phase de l'élection du président et du vice-président, sur la base de l'article 20 de l'arrêté royal du 16 juin 2024, tous les membres du Collège nouvellement élus ainsi que les anciens président et vice-président du Collège précédent peuvent se porter candidats. La possibilité pour le président et le vice-président du Collège précédent de se porter candidats, même s'ils ne sont plus chef de corps ou membre du Collège, se déduit de l'utilisation de l'expression “terme renouvelable” à l'article 182, § 4, alinéa 1er, du Code judiciaire.

Lors de la deuxième phase de l'élection du président et du vice-président, sur la base de l'article 21 de l'arrêté royal du 16 juin 2024, un appel à candidatures est publié au *Moniteur belge*, adressé aux chefs de corps honoraires visés à l'article 259*quater*, § 5/1, du Code judiciaire, après quoi ceux-ci peuvent se porter candidat pour le mandat.

Le Collège des cours et tribunaux a déjà mené deux procédures électorales complètes depuis novembre 2024. Du côté francophone, l'ancienne présidente qui exerçait également les fonctions de vice-présidente sur la base de la loi du 26 décembre 2022 portant des dispositions diverses en matière d'organisation judiciaire II a été réélue. Toutefois, le poste néerlandophone de président ou de vice-président n'est pas pourvu. Le Collège en a conclu

College heeft hieruit geconcludeerd dat de voorwaarden om zich kandidaat te stellen moeten worden verruimd teneinde meer kandidaten aan te trekken.

Door de voorgestelde wijziging van het Gerechtelijk Wetboek kan het College eveneens kiezen uit de in functie zijnde korpschefs om het in de toekomst makkelijker te maken om de functies van voorzitter en ondervoorzitter in te vullen. Aangezien de taalpariteit wordt nageleefd binnen het College en bepaalde categorieën van rechtbanken slechts één verkozen vertegenwoordiger hebben, is het niet ondenkbaar dat een magistraat die ondanks een goede score niet werd verkozen omdat hij tot de andere taalrol behoort, tot voorzitter of ondervoorzitter kan worden benoemd.

Daarnaast wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om in het Gerechtelijk Wetboek expliciet te vermelden dat de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College zich kandidaat kunnen stellen voor de functie van voorzitter en voorzitter. Zoals reeds vermeld, wordt dit momenteel afgeleid uit de mogelijkheid tot het vervullen van een “hernieuwbare termijn” van vijf jaar in artikel 182, § 4, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek. De impliciete mogelijkheid tot kandidaatstelling van de voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College door het gebruik van de term “hernieuwbare termijn” is echter onduidelijk. Teneinde elke verwarring omtrent deze mogelijkheid te vermijden, wordt expliciet in het Gerechtelijk Wetboek ingeschreven dat het College kan kiezen uit de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College.

De voormalige voorzitter en ondervoorzitter hebben logischerwijs reeds een zeer nuttige ervaring in het uitoefenen van deze functie en het bestaande beleid kan desgevallend worden voortgezet. Het spreekt voor zich dat deze kandidaatstelling niet betekent dat zij steeds verkozen zullen worden. De leden van het College kunnen immers nog steeds een andere kandidaat kiezen.

Het volgt uit de tekst van artikel 182, § 4, eerste lid, dat het in de eerste plaats de bedoeling blijft om een voorzitter en ondervoorzitter te kiezen onder de eigen leden of de voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College. Desalniettemin, indien dit niet mogelijk is, laat het artikel toe om een voorzitter en ondervoorzitter te kiezen uit de in functie zijnde korpschefs en uit de erekorpschefs.

Artikel 182, § 4, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangepast teneinde te bepalen dat niet enkel de erekorpschef zoals bedoeld in artikel 259*quater*, § 5/1, van het Gerechtelijk Wetboek minstens vijf jaar verwijderd moet zijn van zijn inruststelling, maar dat deze voorwaarde geldt voor alle kandidaten. Dit zorgt

que les conditions pour poser sa candidature doivent être étendues afin d’attirer davantage de candidats.

La modification du Code judiciaire proposée permet également au Collège de choisir parmi les chefs de corps en fonction afin qu’il soit, à l’avenir, plus facile de pourvoir les fonctions de président et de vice-président. La parité linguistique étant respectée au sein du Collège et certaines catégories de juridictions ne comptant qu’un seul représentant élu, il n’est pas inconcevable qu’un magistrat qui n’a pas été élu malgré un bon score, parce qu’il appartient à l’autre rôle linguistique, puisse être désigné président ou vice-président.

En outre, l’occasion est saisie pour mentionner explicitement dans le Code judiciaire que les anciens président et vice-président du Collège précédent peuvent se porter candidats à la fonction de président et de vice-président. Comme déjà mentionné, cela découle actuellement de la possibilité d’accomplir “un terme renouvelable” de cinq ans comme le prévoit l’article 182, § 4, alinéa 1er, du Code judiciaire. Toutefois, la possibilité implicite pour le président et le vice-président du Collège précédent de se porter candidats par l’utilisation de l’expression “terme renouvelable” n’est pas claire. Pour éviter toute confusion concernant cette possibilité, il est explicitement inscrit dans le Code judiciaire que le Collège peut choisir parmi les anciens président et vice-président du Collège précédent.

Les anciens président et vice-président ont logiquement déjà une expérience très utile dans l’exercice de cette fonction et la politique existante peut être poursuivie, le cas échéant. Cette candidature ne signifie bien entendu pas qu’ils seront toujours élus. Les membres du Collège peuvent en effet toujours choisir un autre candidat.

Il ressort du texte de l’article 182, § 4, alinéa 1er, que l’intention première est toujours d’élire un président et vice-président parmi ses propres membres ou parmi les anciens président et vice-président du Collège précédent. Néanmoins, si cela n’est pas possible, l’article permet d’élire un président et vice-président parmi les chefs de corps en fonction et les chefs de corps honoraires.

L’article 182, § 4, alinéa 1er, du Code judiciaire est adapté afin de préciser que non seulement le chef de corps honoraire visé à l’article 259*quater*, § 5/1, du Code judiciaire doit être éloigné d’au moins cinq ans de son admission à la retraite, mais que cette condition s’applique à l’ensemble des candidats. Cela permet de

ervoor dat er geen onnodige veranderingen zijn tijdens het ambtstermijn omwille van de inruststelling.

In lijn met de uitbreiding van de mogelijke kandidaten wordt in artikel 182, § 4, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College en de in functie zijnde korpschefs toegevoegd als mogelijke vervanger van de voorzitter of ondervoorzitter bij het voortijdig openvallen van het mandaat of wanneer deze een tuchtstraf zouden oplopen.

In artikel 182, § 4, wordt een lid ingevoegd die een regeling voorziet voor wanneer de stemming niet leidt tot de aanwijzing van een voorzitter en/of ondervoorzitter.

Indien er enkel een voorzitter of een ondervoorzitter verkozen wordt, wordt de andere functie tijdelijk waargenomen door het lid van het College met de hoogste anciënniteit of, indien deze anciënniteit geen uitsluitend geeft, door het lid met de hoogste anciënniteit als korpschef binnen de rechterlijke orde, behorende tot de andere taalrol dan de reeds verkozen voorzitter of ondervoorzitter.

Indien er zowel geen voorzitter als geen ondervoorzitter verkozen wordt, worden beide functies tijdelijk waargenomen door de leden van het College met de hoogste anciënniteit of, indien deze anciënniteit geen uitsluitend geeft, door de leden met de hoogste anciënniteit als korpschef binnen de rechterlijke orde, behorende tot een verschillende taalrol.

Er werd geopteerd om te werken met het criterium van de hoogste anciënniteit aangezien het lid van het College met de hoogste anciënniteit of in voorkomend geval, het lid met de hoogste anciënniteit als korpschef in de rechterlijke orde, reeds op basis van artikel 20, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juni 2024 tot vaststelling van de nadere regels inzake de verkiezing van de korpschefs en de hoofdgriffiers zetelend in het College van de hoven en rechtbanken bedoeld in artikel 181 van het Gerechtelijk Wetboek, de eerste vergadering van het nieuw samengestelde College voorziet en de verkiezing van de voorzitter en de ondervoorzitter dient te organiseren en oefent de functie van voorzitter tijdelijk uit tot er een nieuwe voorzitter werd verkozen. Het criterium van de hoogste anciënniteit wordt eveneens in artikel 319 van het Gerechtelijk Wetboek gebruikt om de vervanging te regelen van de korpschef die geen vervanger heeft aangewezen.

Aangezien in beide gevallen de vervanger(s) slechts tijdelijk de rol van voorzitter of ondervoorzitter vervullen, tot de stemming een voorzitter, respectievelijk ondervoorzitter aanwijst, is de verplichting dat ze hun mandaat

s'assurer qu'il n'y ait pas de changements inutiles durant la période d'exercice de la fonction pour des raisons d'admission à la retraite.

Dans le droit fil de l'élargissement de la liste des candidats potentiels, l'article 182, § 4, alinéa 3, du Code judiciaire ajoute les anciens président et vice-président du Collège précédent, ainsi que les chefs de corps en fonction comme remplaçants potentiels du président ou du vice-président dont le mandat deviendrait vacant avant son terme ou qui encourrait une sanction disciplinaire.

Dans l'article 182, § 4, un alinéa est inséré qui prévoit une disposition pour les cas où le vote n'aboutit pas à la désignation d'un président et/ou d'un vice-président.

Si seul un président ou un vice-président est élu, l'autre fonction est assurée temporairement par le membre du Collège ayant le plus d'ancienneté ou, si cette ancienneté ne permet pas de les départager, par le membre ayant le plus d'ancienneté en tant que chef de corps au sein de l'ordre judiciaire, appartenant à l'autre rôle linguistique que celui du président ou vice-président déjà élu.

Si aucun président ni vice-président n'est élu, les deux fonctions sont temporairement assurées par les membres du Collège ayant le plus d'ancienneté ou, si cette ancienneté ne permet pas de les départager, par les membres ayant le plus d'ancienneté en tant que chef de corps au sein de l'ordre judiciaire, appartenant à un rôle linguistique différent.

Il a été décidé d'utiliser le critère de l'ancienneté la plus élevée vu que, sur la base de l'article 20, § 1er, de l'arrêté royal du 16 juin 2024 fixant les modalités de l'élection des chefs de corps et des greffiers en chef siégeant dans le Collège des cours et tribunaux visé à l'article 181 du Code judiciaire, le membre du Collège ayant le plus d'ancienneté ou, le cas échéant, le membre ayant le plus d'ancienneté en tant que chef de corps au sein de l'ordre judiciaire préside déjà la première réunion du collège nouvellement composé, doit organiser l'élection du président et du vice-président et exerce provisoirement la fonction de président jusqu'à l'élection d'un nouveau président. Le critère de l'ancienneté la plus élevée est utilisé également dans l'article 319 du Code judiciaire pour régler le remplacement du chef de corps qui n'a pas désigné de remplaçant.

Vu que, dans les deux cas d'espèce, le(s) remplaçant(s) n'endosse(nt) que provisoirement le rôle de président ou de vice-président, jusqu'à ce que le vote désigne respectivement un président ou un vice-président, l'obligation

voltijds oefenen niet van toepassing en behouden ze hun mandaat van korpschef en de wedde die daaraan verbonden is. Artikel 323*bis* van het Gerechtelijk Wetboek is niet op hen van toepassing.

Het koninklijk besluit van 16 juni 2024 tot vaststelling van de nadere regels inzake de verkiezing van de korpschefs en de hoofdgriffiers zetelend in het College van de hoven en rechtbanken bedoeld in artikel 181 van het Gerechtelijk Wetboek zal overeenkomstig worden aangepast.

Art. 19

De wijzigingen aan paragraaf 6 van artikel 259*octies* van het Gerechtelijk Wetboek zijn tweeledig en hebben beiden betrekking op de verloning van de magistraat in opleiding (vroegere gerechtelijke stagiair).

Magistraten in opleiding bezitten niet de hoedanigheid van magistraat. Ze ontvangen een wedde, berekend in de weddeschaal NA 11, die wordt toegekend aan het personeel van de federale overheidsdienst.

Ze ontvangen daarnaast de bij de wedde komende toelagen, vergoedingen en uitkeringen die aan het personeel van de federale overheidsdiensten worden toegekend, in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor voornoemd personeel.

Aangezien maaltijdcheques niet gekwalificeerd worden als toelage of vergoeding, en bijgevolg niet worden toegekend aan de magistraten in opleiding, wordt de dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro, als bedoeld in het nieuwe artikel 363/1 van Gerechtelijk Wetboek, toepasselijk gemaakt op de magistraten in opleiding die in België verplaatsingen moeten maken in het kader van de uitoefening van hun ambt.

De tweede wijziging heeft betrekking op de wedde van de magistraat in opleiding die berekend wordt in weddeschaal NA 11. Het tweede lid van paragraaf 6 stelt dat bij de benoeming tot de stage, de wedde wordt vastgesteld door enkel de periode van twee jaar in aanmerking te nemen die geldt als de ervaring vereist als voorwaarde voor deelname aan het vergelijkend toelatingsexamen tot de stage. In tegenstelling tot bij het gerechtspersoneel, de kandidaat-magistraten en de magistraten is de anciënniteit waarmee wordt rekening gehouden derhalve zeer beperkt.

Deze wijziging wil hieraan tegemoet komen en volgt hiermee het regeerakkoord dat stelt dat: "Om de instroom van nieuwe magistraten te bevorderen, verbeteren we de salarisvoorwaarden tijdens de gerechtelijke stages.

d'exercer leur mandat à temps plein ne s'applique pas et ils conservent leur mandat de chef de corps et le traitement qui y est attaché. L'article 323*bis* du Code judiciaire, ne lui/leur sont pas applicables.

L'arrêté royal du 16 juin 2024 fixant les modalités de l'élection des chefs de corps et des greffiers en chef siégeant dans le Collège des cours et tribunaux visé à l'article 181 du Code judiciaire sera adapté en conséquence.

Art. 19

Les modifications apportées au paragraphe 6 de l'article 259*octies* du Code judiciaire sont doubles et portent toutes deux sur la rémunération du magistrat en formation (ancien stagiaire judiciaire).

Les magistrats en formation n'ont pas la qualité de magistrat. Ils perçoivent une rémunération calculée dans l'échelle de traitement NA 11 qui est accordée au personnel de la fonction publique fédérale.

Ils perçoivent en outre les allocations, indemnités et rétributions complémentaires de traitement attribuées au personnel des services publics fédéraux dans la même mesure et aux mêmes conditions que celles imposées à celui-ci.

Dès lors que les chèques-repas ne reçoivent pas la qualification d'allocation ou d'indemnité et qu'ils ne sont dès lors pas accordés aux magistrats en formation, l'indemnité forfaitaire journalière de 10 euros prévue dans le nouvel article 363/1 du Code judiciaire est rendue applicable aux magistrats en formation qui doivent effectuer des déplacements en Belgique dans le cadre de l'exercice de leur fonction.

La deuxième modification porte sur le traitement du magistrat en formation, calculé dans l'échelle de traitement NA 11. L'alinéa 2 du paragraphe 6 précise que lors de la nomination au stage, le traitement est fixé en prenant uniquement en considération deux années au titre de l'expérience exigée comme condition de participation au concours d'admission au stage. Contrairement au personnel judiciaire, aux candidats magistrats et aux magistrats, l'ancienneté prise en compte est donc très limitée.

Cette modification vise à remédier à cette situation et s'inscrit dans la ligne de l'accord de gouvernement qui dispose que: "Pour promouvoir l'afflux de nouveaux magistrats, nous améliorons les conditions salariales

Door het valoriseren van de anciënniteit hopen we meer kandidaat-magistraten aan te trekken.”.

De invoering van een financieel aantrekkelijker statuut voor de magistraat in opleiding zou aanleiding moeten geven tot een toename van het aantal goed gekwalificeerde kandidaten die reeds over meerdere jaren beroepservaring beschikken. Het valoriseren van de anciënniteit is niet alleen nodig om concurrentieel te blijven op de arbeidsmarkt, en dus voldoende aantrekkingskracht te behouden voor de bekwame kandidaten, maar ook omdat een groot deel van de magistraten in opleiding een loopbaan van enkele jaren, met soms aantrekkelijke voorwaarden, inruilt voor het nog steeds enigszins onzekere bestaan van de magistraat in opleiding.

Voortaan zal bij de vaststelling van de wedde van de magistraat in opleiding rekening gehouden worden met de hoogte van de wedde die hij genoot wanneer hij voor de aanvang van de gerechtelijke stage een vast ambt bij de overheid uitoefende in toepassing van artikel 365, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek alsook met de relevante professionele ervaring die ook voor het gerechtspersoneel voor de berekening van de geldelijke anciënniteit in aanmerking worden genomen zoals voorzien in het artikel 366, § 2 tot § 4, van het Gerechtelijk Wetboek. De verhoging van weddetrap blijft evenwel steeds gebeuren binnen de weddeschaal NA 11, ook bij toepassing van artikel 365, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek.

Tijdens de gerechtelijke stage die in principe twee jaar duurt, zal de geldelijke anciënniteit daarenboven verder mee evolueren per volledige maand. De onvolledige maanden worden niet in aanmerking genomen. Dit volgt opnieuw de regeling zoals ze van toepassing is op het gerechtspersoneel overeenkomstig artikel 366, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 20

Artikel 331/12 van het Gerechtelijk Wetboek somt de gebeurtenissen op waarvoor een magistraat omstandigheidsverlof wordt toegekend. Het artikel is gelijklopend aan artikel 15 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen en aan artikel 11 van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan.

Bij koninklijk besluit van 9 juni 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de

pendant les stages judiciaires. En valorisant l'ancienneté, nous espérons attirer davantage de candidats magistrats.”.

L'introduction d'un statut plus attractif financièrement pour le magistrat en formation devrait induire une augmentation du nombre de candidats bien qualifiés disposant déjà de plusieurs années d'expérience professionnelle. La valorisation de l'ancienneté est non seulement nécessaire pour rester compétitif sur le marché du travail, et donc maintenir une attractivité suffisante pour les candidats compétents, mais aussi parce qu'une partie importante des magistrats en formation troquent une carrière de plusieurs années, parfois assortie de conditions attractives, contre l'existence encore un peu précaire du magistrat en formation.

Désormais, lors de la fixation du traitement du magistrat en formation, il sera tenu compte du montant du traitement dont celui-ci bénéficiait, avant le début du stage judiciaire, lorsqu'il occupait une fonction permanente auprès de l'autorité, en application de l'article 365, § 1er, du Code judiciaire, ainsi que de l'expérience pertinente et de fonctions qui sont également prises en considération, pour le personnel judiciaire, pour le calcul de l'ancienneté pécuniaire comme prévu à l'article 366, § 2 à § 4, du Code judiciaire. Le passage d'échelon continue toutefois toujours de s'effectuer dans l'échelle de traitement NA 11, même en cas d'application de l'article 365, § 1er, du Code judiciaire.

En outre, pendant le stage judiciaire, qui dure en principe deux ans, l'ancienneté pécuniaire continuera d'évoluer par mois complet. Les mois incomplets ne sont pas pris en considération. Cette disposition s'inscrit, à nouveau, dans le régime applicable au personnel judiciaire, conformément à l'article 366, § 5, du Code judiciaire.

Art. 20

L'article 331/12 du Code judiciaire énumère les événements pour lesquels un magistrat se voit accorder un congé de circonstance. L'article est similaire à l'article 15 de l'arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État et à l'article 11 de l'arrêté royal du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire.

Par arrêté royal du 9 juin 2024 modifiant l'arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations

personeelsleden van de rijksbesturen betreffende een omstandigheidsverlof bij zwangerschapsverlies, werd het zwangerschapsverlof als omstandigheidsverlof sedert 1 juli 2024 voorzien voor de personeelsleden van het openbaar ambt. Voor de leden van het gerechtspersoneel zal het hogergenoemd koninklijk besluit van 16 maart 2001 daartoe worden aangepast.

Deze wetswijziging wil dit verlof onder dezelfde voorwaarden als voor de personeelsleden van het openbaar ambt inschrijven voor de magistraten. Voor de nadere toelichting van dit nieuwe omstandigheidsverlof wordt het Verslag aan de Koning bij het hogervermelde koninklijk besluit van 9 juni 2024 hier dan ook aangehaald.

Het nieuwe omstandigheidsverlof wordt voorzien voor vrouwelijke magistraten die zwanger waren en worden geconfronteerd met een zwangerschapsverlies alsook voor de magistraten wiens echtgenote wordt geconfronteerd met zwangerschapsverlies. Voor de toepassing van dit verlof is het belangrijk te vermelden dat artikel 331/1, § 3, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek de echtgenote reeds gelijk stelt met de persoon, van verschillend of gelijk geslacht, met wie de magistraat samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats. Er wordt daarbij geen onderscheid gemaakt tussen feitelijk en wettelijk samenleven.

Momenteel kan een magistrate pas een akte van een levenloos kind mét toekenning van enige rechten (o.a. moederschapsrust, geboorteverlof en/of omstandigheidsverlof) bekomen wanneer de drempel van 180 kalenderdagen zwangerschap wordt overschreden. Met deze wetswijziging wordt ook een omstandigheidsverlof toegekend in geval van zwangerschapsverlies vóór het bereiken van die drempel van 180 kalenderdagen. Er wordt voorgesteld magistraten dan het recht op een omstandigheidsverlof van twee werkdagen direct volgend op het zwangerschapsverlies te verlenen. Dit wil hen tijd geven om deze gebeurtenis een plaats te geven.

Het verlies staat los van de vorm van het zwangerschapsverlies, of dit nu medisch of spontaan werd ingeleid, vanaf het ogenblik dat het verlies zich voordoet, vanaf het begin van de zwangerschap tot en met 180 kalenderdagen zwangerschap.

De magistrate of magistraat die wordt geconfronteerd met zwangerschapsverlies kan het omstandigheidsverlof enkel bekomen wanneer zij de korpschef voorafgaandelijk op de hoogte hebben gebracht van de zwangerschap doch moeten geen attest van het zwangerschapsverlies voorleggen. De magistrate of de magistraat moet dus enkel de korpschef verwittigen. De beperking tot en met 180 kalenderdagen zwangerschap

de l'État concernant un congé de circonstances en cas de perte de grossesse, la perte de grossesse est prévue comme congé de circonstances depuis le 1er juillet 2024 pour les membres du personnel de la fonction publique. L'arrêté royal du 16 mars 2001 précité sera adapté en ce sens pour les membres du personnel judiciaire.

La présente modification législative vise à étendre ce congé aux magistrats, dans les mêmes conditions que pour les membres du personnel de la fonction publique. Pour une explication plus détaillée de ce nouveau congé de circonstances, il est fait référence au rapport au Roi relatif à l'arrêté royal précité du 9 juin 2024.

Le nouveau congé de circonstances est prévu pour les magistrates qui étaient enceintes et qui ont été confrontées à une perte de grossesse, ainsi que pour les magistrats dont l'épouse a été confrontée à une perte de grossesse. Pour l'application de ce congé, il est important de noter que l'article 331/1, § 3, 2°, du Code judiciaire assimile déjà l'épouse à la personne, de sexe différent ou de même sexe, avec laquelle le magistrat vit en couple au même domicile. Dans ce cadre, aucune distinction n'est établie entre la cohabitation de fait et la cohabitation légale.

Actuellement, une magistrate ne peut obtenir un acte d'enfant sans vie assorti de l'octroi de droits divers (notamment le congé de maternité, le congé de naissance et/ou le congé de circonstances) que lorsque le seuil de 180 jours civils de grossesse est dépassé. Par cette modification législative, un congé de circonstances est également accordé en cas de perte de grossesse avant que ce seuil de 180 jours civils ne soit atteint. Il est proposé que les magistrats aient dès lors droit à un congé de circonstances de deux jours ouvrables suivant immédiatement la perte de grossesse. Cela doit leur permettre de disposer de temps pour donner une place à cet événement.

La perte de grossesse est indépendante de la forme qu'elle prend, qu'elle soit d'origine médicale ou spontanée, à partir du moment où la perte se produit, depuis le début de la grossesse jusqu'à 180 jours civils de grossesse inclus.

La magistrate ou le magistrat confronté(e) à une perte de grossesse ne peut obtenir un congé de circonstances que s'il ou elle a informé le chef de corps au préalable de la grossesse, mais ne doit pas présenter d'attestation de la perte de grossesse. La magistrate ou le magistrat doit donc uniquement avvertir le chef de corps. La limitation à 180 jours civils de grossesse est inscrite parce qu'il existe déjà un régime en cas de perte de grossesse après

wordt ingeschreven omdat er reeds een regeling is bij een zwangerschapsverlies na 180 kalenderdagen met name het moederschapsverlof en het geboorteverlof voor de partner.

De terminologische opmerking van de Raad van State werd gevolgd.

Art. 21

Artikel 331/13 van het Gerechtelijk Wetboek biedt de magistraat de mogelijkheid uitzonderlijk verlof te nemen voor het verlenen van persoonlijke zorg of steun aan een gezinslid of een familielid dat om medische redenen behoefte heeft aan zorg of steun.

Ter staving van de verlofaanvraag dient de magistraat een doktersattest van de behandelend arts van het betrokken gezinslid of het familielid voor te leggen waaruit blijkt dat deze om een medische reden behoefte heeft aan zorg of steun. Dit attest mag evenwel noch de medische reden zelf noch de identiteit van het betrokken gezinslid of familielid vermelden.

Het verbod op het vermelden van de identiteit van het betrokken gezinslid of familielid wordt niet gesteld bij het gelijkkluidende verlof dat de personeelsleden van het openbaar ambt genieten (artikel 20 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen). Het verbod werd evenwel op uitdrukkelijk vraag van de Gegevensbeschermingsautoriteit ingeschreven (wetsontwerp houdende het sociaal statuut van de magistraat I, *Par. St. Kamer* 2023-24, nr. 55- 3812/002, blz. 6). Opmerking 11 uit zijn advies 163/2023 van 18 december 2023 stelt op p. 39. immers het volgende: “Om deze redenen, is de Autoriteit van oordeel dat [...] 11. Behoudens overtuigende rechtvaardiging in de andere zin zouden, in overeenstemming met het beginsel van gegevensminimalisering, de medische attesten die in het kader van het zorgverlof ingediend moeten worden, de persoon die de aanwezigheid van de magistraat nodig heeft niet mogen identificeren (consideransen nrs. 68-69);”.

Naar aanleiding van een uitvoeringsbesluit van de wet van 12 mei 2024 houdende het sociaal statuut van de magistraat I, bracht de Gegevensbeschermingsautoriteit op 29 november 2024 het advies 109/2024 uit. Het uitvoeringsbesluit stelt het bedrag van de uitkeringen en de wijze waarop deze kunnen aangevraagd worden vast in het kader van het ouderschapsverlof en de zorgverloven van de magistraten. De Gegevensbeschermingsautoriteit onderzocht opnieuw het verbod op het vermelden van

180 jours civils, notamment le congé de maternité et le congé de naissance pour le partenaire.

La remarque terminologique du Conseil d'État a été suivie.

Art. 21

L'article 331/13 du Code judiciaire offre la possibilité au magistrat de prendre des congés exceptionnels dans le but de fournir des soins personnels ou une aide personnelle à un membre du ménage ou à un membre de la famille qui nécessite des soins ou une aide pour une raison médicale.

À l'appui de la demande de congé, le magistrat doit présenter un certificat médical délivré par le médecin traitant du membre du ménage ou de la famille concerné dont il apparaît que ce dernier nécessite des soins ou une aide pour une raison médicale. Toutefois, ce certificat ne peut ni indiquer la raison médicale elle-même ni l'identité du membre du ménage ou de la famille.

L'interdiction de mentionner l'identité du membre du ménage ou de la famille concerné n'est pas prévue pour le congé analogue dont bénéficient les membres du personnel de la fonction publique (article 20 de l'arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État). Cependant, cette interdiction a été inscrite à la demande expresse de l'Autorité de protection des données (projet de loi portant statut social du magistrat I, *Doc. Parl.*, Chambre, 2023-24, n° 55-3812/002, p. 6). En effet, l'observation 11 de son avis 163/2023 du 18 décembre 2023 indique ce qui suit à la page 37: “Par ces motifs, l'Autorité est d'avis que [...] 11. Sauf justification contraire convaincante, conformément au principe de minimisation des données, les certificats médicaux à remettre dans le cadre du congé d'assistance ne devraient pas identifier la personne devant bénéficier de la présence du magistrat (considerants n°s 68-69);”.

Dans le cadre d'un arrêté d'exécution de la loi du 12 mai 2024 portant statut social du magistrat I, l'Autorité de protection des données a émis l'avis 109/2024 le 29 novembre 2024. L'arrêté d'exécution fixe le montant et les modalités de demande des allocations dans le cadre du congé parental et des congés d'aidant des magistrats. L'Autorité de protection des données a réexaminé l'interdiction d'indiquer l'identité du patient pour lequel le congé d'aidant est demandé et parvient

de identiteit van de patiënt waarvoor het zorgverlof wordt aangevraagd en komt thans tot de tegenovergestelde conclusie: “Bijgevolg volgt uit een van de voorwaarden voor de toekenning van de toelage in het kader van een verlof voor palliatieve zorgen of medische bijstand, zoals respectievelijk omschreven in de artikelen 331/47, § 1, 331/48, § 1, en 331/49, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek, dat de identiteit van de patiënt een toereikend, ter zake dienend en noodzakelijk gegeven is om de betrokken magistraat de mogelijkheid te bieden om de toekenning van de bedoelde toelage aan te vragen en de RVA de mogelijkheid te bieden om de hoedanigheid van gezinslid of familielid of minderjarig kind te controleren van de persoon voor wie het verlof wordt opgenomen. Bovendien beperkt artikel 331/48 van het Gerechtelijk Wetboek het verlof voor medische bijstand wegens ernstige ziekte tot maximaal twaalf maanden per patiënt. Er lijkt dus geen reden te zijn om in de artikelen 331/47 tot 331/49 van het Gerechtelijk Wetboek te bepalen dat de identiteit van de patiënt moet worden weggelaten uit het attest dat door de behandelende geneesheer van de patiënt wordt afgeleverd” (opmerking onder punt 9 van zijn advies 109/2024.).

Thans nodigt de autoriteit de wetgever uit om “uit paragraaf 3 van de artikelen 331/47 tot 331/49 van het Gerechtelijk Wetboek de precisering te schrappen dat de identiteit van de patiënt niet moet worden vermeld op het door de behandelende geneesheer afgeleverde relevante attest. Zo kan worden voorkomen dat de RVA in een enigszins problematische situatie wordt gebracht wat betreft de controle van de voorwaarde voor de toekenning van de toelage met betrekking tot de hoedanigheid van gezinslid of familielid of minderjarig kind in het kader van een zorgverlof (voor palliatieve zorgen of voor medische bijstand)” (punt 10 van zijn advies 109/2024).

Deze wetswijziging komt hieraan tegemoet en heft het verbod op het vermelden van de identiteit van de patiënt waarvoor het uitzonderlijk verlof wordt gevraagd derhalve op.

Art. 22 en 28

De artikelen 331/25, § 6, tweede lid, en 331/50, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek kennen de Koning in het kader van het ouderschapsverlof en de zorgverloven van magistraten de bevoegdheid toe de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure vast te leggen.

Op grond van deze artikels werd het koninklijk besluit van 10 januari 2025 betreffende de uitkering voor magistraten in het kader van het ouderschapsverlof en de zorgverloven genomen. Hoewel de Raad van State deze

à présent à la conclusion opposée: “Par conséquent, il découle d’une des conditions d’octroi de l’allocation dans le cadre d’un congé pour soins palliatifs ou pour assistance médicale, telle que définie respectivement aux articles 331/47, § 1er, 331/48, § 1er et 331/49, § 1er du Code judiciaire, que l’identité du patient est une donnée pertinente, adéquate et nécessaire afin de permettre au magistrat concerné de demander l’octroi de l’allocation visée ainsi qu’à l’ONEM de pouvoir vérifier la qualité de membre de ménage ou de la famille ou d’enfant mineur de la personne pour laquelle le congé est pris. De plus, pour le congé d’assistance médicale pour maladie grave, l’article 331/48 du Code judiciaire limite le bénéfice de ce congé à un maximum de douze mois par patient. Il ne semble dès lors y avoir aucune raison justifiant de préciser aux articles 331/47 à 331/49 du Code judiciaire que l’identité du patient doit être omise de l’attestation du médecin traitant dudit patient” (commentaire dans le point 9 de son avis 109/2024.).

L’autorité invite dorénavant le législateur à “supprimer du paragraphe 3 des articles 331/47 à 331/49 du Code judiciaire la précision selon laquelle l’identité du patient ne doit pas être mentionnée sur l’attestation pertinente délivrée par le médecin traitant. Cela permettrait d’éviter de placer l’ONEM dans une situation quelque peu problématique quant à la vérification de la condition d’octroi de l’allocation relative à la qualité de membre du ménage ou de la famille ou d’enfant mineur, dans le cadre d’un congé d’aidant (pour soins palliatifs ou pour assistance médicale)” (point 10 de son avis 109/2024).

Cette modification de la loi répond à cette invitation et supprime dès lors l’interdiction d’indiquer l’identité du patient pour lequel le congé exceptionnel est demandé.

Art. 22 et 28

Les articles 331/25, § 6, alinéa 2, et 331/50, alinéa 5, du Code judiciaire habilitent le Roi, dans le cadre du congé parental et des congés d’aidant destinés aux magistrats, à fixer les modalités de demande de l’allocation et la procédure.

L’arrêté royal du 10 janvier 2025 relatif à l’allocation pour les magistrats dans le cadre du congé parental et des congés d’aidant a été pris sur la base de ces articles. Bien que le Conseil d’État ait adopté ces fondements

rechtsgronden aannam, stelde hij niettemin op pagina 6 van zijn advies 77.311/16 van 20 december 2024: “Uit het voorgaande blijkt dat de wetgever de regeling voor de magistraten aansluiting wil doen vinden bij die voor het overheidspersoneel. Er kan dan ook worden aangenomen dat voor de artikelen 4 tot 10 van het ontwerp rechtsgrond wordt geboden door de artikelen 331/25, § 6, en 331/50, vierde en vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, in voorkomend geval samen gelezen met artikel 108 van de Grondwet. Het verdient evenwel aanbeveling om die rechtsgronden bij de eerste gelegenheid nauwkeuriger af te bakenen en af te stemmen op de delegatie aan de Koning voor het overheidspersoneel in de artikelen 100, derde lid, en 102, § 1, derde lid, van de Herstelwet van 22 januari 1985.”

Deze wetswijzigingen willen tegemoet komen aan deze aanbeveling en bakenen daarom zoals gevraagd de rechtsgronden in de betrokken artikelen nauwkeuriger af en stemmen ze af op de regeling van het openbaar ambt.

Art. 23

De wet van 12 mei 2024 houdende het sociaal statuut van de magistratuur I voerde met ingang van 1 januari 2025 het artikel 331/27 in het Gerechtelijk Wetboek in en kende hiermee de magistratuur het recht op adoptieverlof toe.

De wetgever wenste dat magistraten eenzelfde recht op adoptieverlof kregen zoals de personeelsleden van het openbaar ambt dat genieten.

Bij de implementatie van dit nieuwe verlofstelsel door PersoPoint, werd vastgesteld dat de redactie van het artikel voor wat de periode van het verlof en het voorziene groeipad enigszins ongelukkig is en voor verwarring zorgt.

Artikel 331/27 van het Gerechtelijk Wetboek stelt dat een adoptieverlof wordt toegekend gedurende een periode van maximum negen weken aan de magistratuur die een minderjarig kind adopteert. Het adoptieverlof van negen weken per adoptieouder wordt als volgt opgetrokken voor de adoptieouder of voor beide adoptieouders samen: met een week vanaf 1 januari 2025 en met twee weken vanaf 1 januari 2027. In geval van twee adoptieouders worden deze bijkomende weken onderling tussen hen verdeeld.

Zoals reeds hierboven werd gesteld, spiegelde de wetgever dit adoptieverlof aan dat van de personeelsleden van het openbaar ambt zoals het is opgenomen in artikel 36 van het koninklijk besluit van 19 november

juridiques, il a néanmoins indiqué à la page 11 de son avis 77.311/16 du 20 décembre 2024: “Il ressort de ce qui précède que le législateur souhaite aligner le régime destiné aux magistrats sur le régime applicable au personnel de la fonction publique. On peut dès lors admettre que les articles 4 à 10 du projet trouvent un fondement juridique dans les articles 331/25, § 6, et 331/50, alinéas 4 et 5, du Code judiciaire, combinés le cas échéant avec l’article 108 de la Constitution. Il est toutefois recommandé de délimiter plus précisément ces fondements juridiques à la première occasion et de les aligner sur la délégation accordée au Roi pour le personnel de la fonction publique figurant dans les articles 100, alinéa 3, et 102, § 1er, alinéa 3, de la Loi de redressement du 22 janvier 1985”.

Ces modifications législatives entendent répondre à cette recommandation. Comme cela a été demandé, elles délimitent dès lors plus précisément les fondements juridiques dans les articles concernés et elles alignent ceux-ci sur le régime de la fonction publique.

Art. 23

La loi du 12 mai 2024 portant statut social du magistrat I a inséré l’article 331/27 dans le Code judiciaire à compter du 1er janvier 2025 et a ainsi accordé au magistrat le droit au congé d’adoption.

Le législateur souhaitait que les magistrats bénéficient d’un même droit au congé d’adoption que celui accordé aux membres du personnel de la fonction publique.

Lors de l’implémentation de ce nouveau régime de congés par PersoPoint, il a été constaté que la formulation de l’article concernant la période du congé et l’allongement progressif était quelque peu malheureuse et prêtait à confusion.

L’article 331/27 du Code judiciaire indique qu’un congé d’adoption est accordé pendant une période de maximum neuf semaines au magistrat qui adopte un enfant mineur. Le congé d’adoption de neuf semaines par parent adoptif est allongé, comme suit, pour le parent adoptif ou pour les deux parents adoptifs ensemble: d’une semaine à partir du 1er janvier 2025 et de deux semaines à partir du 1er janvier 2027. S’il y a deux parents adoptifs, ceux-ci se répartissent entre eux ces semaines supplémentaires.

Comme déjà indiqué plus haut, le législateur a pris pour exemple le congé d’adoption prévu pour les membres du personnel de la fonction publique tel qu’il est repris à l’article 36 de l’arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif

1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen. Dit artikel stelt dat een adoptieverlof wordt toegestaan gedurende een periode van maximum zes weken aan de ambtenaar die een minderjarig kind adopteert. Het adoptieverlof van zes weken per adoptieouder wordt als volgt opgetrokken voor de adoptieouder of voor beide adoptieouders samen: 1° met twee weken vanaf 1 januari 2021; 2° met drie weken vanaf 1 januari 2023; 3° met vier weken vanaf 1 januari 2025; 4° met vijf weken vanaf 1 januari 2027. In geval van twee adoptieouders worden deze bijkomende weken onderling tussen hen verdeeld.

Het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 27 juni 2021 tot wijziging van diverse bepalingen inzake de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen betreffende het zorgouderschap, dat artikel 36 invoegde in het koninklijk besluit van 19 november 1998, licht dit artikel 36 als volgt toe: “Daarnaast is er een groeipad voorzien om het aantal weken verlof geleidelijk te laten toenemen. Hierdoor zal er tegen 2027 een adoptieverlof zijn van 17 weken, waarvan twee keer 6 weken op te nemen door beide adoptieouders afzonderlijk en 5 weken die onderling tussen de beide adoptieouders verdeeld moeten worden.”

Bij het redigeren van artikel 331/27, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek in 2024 werden de groeipaden van 2021 en 2023 ten onrechte onmiddellijk geïntegreerd in de tekst zodat een adoptieverlof van negen weken (6 weken vermeerderd met drie weken van groeipad 2023) werd toegekend. Dit is niet correct gebleken aangezien de magistraat zo individueel over meer adoptieverlof zou beschikken terwijl het gedeelte van het bijkomende verlof uit het groeipad over beide adoptieouders dient verdeeld te worden indien er twee adoptieouders zijn. Dit onbedoeld verschil in behandeling tussen de personeelsleden van het openbaar ambt en de magistraten dient rechtgezet te worden. De huidige verwoording gaat immers in tegen de wil van de wetgever om het adoptieverlof van de magistraat te spiegelen aan het adoptieverlof van de personeelsleden van het openbaar ambt. Dit artikel komt daaraan tegemoet. Er wordt duidelijk gesteld dat de magistraat individueel recht heeft op zes weken adoptieverlof en dat er vier weken bijkomen (groeipad 2025 gelet op de datum van inwerkingtreding van artikel 331/27 van het Gerechtelijk wetboek) voor hem/haar of voor beide adoptieouders samen, alsook nog een bijkomende week vanaf 2027.

aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État. Cet article indique qu'un congé d'adoption est accordé pendant une période de maximum six semaines à l'agent qui adopte un enfant mineur. Le congé d'adoption de six semaines par parent adoptif est allongé de la manière suivante pour le parent adoptif ou pour les deux parents adoptifs ensemble: 1° de deux semaines à partir du 1er janvier 2021; 2° de trois semaines à partir du 1er janvier 2023; 3° de quatre semaines à partir du 1er janvier 2025; 4° de cinq semaines à partir du 1er janvier 2027. S'il y a deux parents adoptifs, ceux-ci se répartissent entre eux ces semaines supplémentaires.

Le rapport au Roi pour l'arrêté royal du 27 juin 2021 modifiant des dispositions diverses relatives aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État concernant la parenté sociale, qui a inséré l'article 36 dans l'arrêté royal du 19 novembre 1998, explique l'article 36 comme suit: “En outre, un allongement progressif sera également prévu pour faire augmenter le nombre de semaines de congé. Pour 2027, il y aura donc un congé d'adoption de 17 semaines, dont deux fois six semaines doivent être prises par les deux parents adoptifs séparément et les cinq autres semaines à répartir entre les deux parents adoptifs”.

Lors de la rédaction de l'article 331/27, § 1er, du Code judiciaire en 2024, les allongements progressifs de 2021 et 2023 ont été à tort immédiatement intégrés dans le texte, de sorte qu'un congé d'adoption de neuf semaines (6 semaines augmenté de trois semaines d'allongement progressif en 2023) était accordé. Il est apparu qu'il s'agissait d'une erreur étant donné que le magistrat disposerait d'un congé d'adoption plus long, alors que la partie de congé supplémentaire résultant de l'allongement progressif doit être répartie entre les deux parents adoptifs si ces derniers sont au nombre de deux. Cette différence involontaire de traitement entre les membres du personnel de la fonction publique et les magistrats doit être corrigée. En effet, la formulation actuelle va à l'encontre de la volonté du législateur de calquer le congé d'adoption du magistrat sur le congé d'adoption des membres du personnel de la fonction publique. Cet article apporte une solution à ce problème. Il est clairement indiqué que le magistrat a droit individuellement à six semaines de congé d'adoption et que quatre semaines s'ajoutent (allongement progressif de 2025 étant donné la date de l'entrée en vigueur de l'article 331/27 du Code judiciaire) pour lui ou pour les deux parents adoptifs ensemble, ainsi qu'une semaine supplémentaire à partir de 2027.

Art. 24

Voor deze wijziging wordt verwezen naar de toelichting hierboven bij de wijziging van artikel 331/27, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek aangezien ze dezelfde gedachtegang volgt.

Artikel 331/30 zoals op 1 januari 2025 in het Gerechtelijk Wetboek ingevoegd door de wet van 12 mei 2024, kent de magistrat een pleegouderverlof toe gedurende een aaneengesloten periode van maximum negen weken. Het pleegouderverlof van negen weken per ouder wordt als volgt opgetrokken voor de pleegouder of voor beide pleegouders samen: met een week vanaf 1 januari 2025, en met twee weken vanaf 1 januari 2027. Indien het pleeggezin bestaat uit twee personen, die beiden zijn aangesteld als pleegouder van het kind, worden de bijkomende weken bedoeld in het derde lid onderling tussen hen verdeeld.

De wetgever spiegelde zich ook hier aan het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen. Artikel 36*quater* van dit koninklijk besluit kent de ambtenaar pleegouderverlof toe gedurende een aaneengesloten periode van maximum zes weken. Het pleegouderverlof van zes weken per ouder wordt als volgt opgetrokken voor de pleegouder of voor beide pleegouders samen: 1° met twee weken vanaf 1 januari 2021; 2° met drie weken vanaf 1 januari 2023; 3° met vier weken vanaf 1 januari 2025; 4° met vijf weken vanaf 1 januari 2027. Indien het pleeggezin bestaat uit twee personen, die beiden zijn aangesteld als pleegouder van het kind, worden de bijkomende weken onderling tussen hen verdeeld.

Ook hier werden de groeipaden van 2021 en 2023 ongelukkigierwijze onmiddellijk geïntegreerd in artikel 331/30 van het Gerechtelijk Wetboek zodat de magistrat individueel recht zou hebben op negen weken (6 weken vermeerderd 3 weken van het groeipad 2023) terwijl het personeelslid van het openbaar ambt individueel recht heeft op 6 weken vermeerderd met drie weken die evenwel verdeeld dienen te worden onder twee pleegouders, mochten die er zijn.

Het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 27 juni 2021 dat artikel 36*quater* invoegde in het koninklijk besluit van 19 november 1998 stelt: "Het pleegouderverlof van 6 weken per pleegouder wordt opgetrokken met een aantal bijkomende weken volgens hetzelfde groeipad als dat waarin is voorzien voor het adoptieverlof (zie hierboven). Net zoals in het geval van adoptieverlof moeten de bijkomende weken tussen de

Art. 24

Pour cette modification, il est renvoyé à l'explication ci-dessus de l'article 331/27, § 1er, du Code judiciaire, étant donné que le même raisonnement est suivi.

L'article 331/30, tel qu'inséré dans le Code judiciaire le 1er janvier 2025 par la loi du 12 mai 2024, accorde au magistrat un congé parental d'accueil pendant une période ininterrompue de maximum neuf semaines. Le congé parental d'accueil de neuf semaines par parent d'accueil est allongé, comme suit, pour le parent d'accueil ou pour les deux parents d'accueil ensemble: d'une semaine à partir du 1er janvier 2025 et de deux semaines à partir du 1er janvier 2027. Si la famille d'accueil comprend deux personnes, qui sont désignées ensemble comme parent d'accueil de l'enfant, ceux-ci se répartissent entre eux les semaines supplémentaires visées à l'alinéa 3.

Ici également, le législateur a effectué un calque de l'arrêté royal du 19 novembre 1998 relatif aux congés et aux absences accordés aux membres du personnel des administrations de l'État. L'article 36*quater* de cet arrêté royal accorde à l'agent un congé parental d'accueil pendant une période ininterrompue de maximum six semaines. Le congé parental d'accueil de six semaines par parent est allongé de la manière suivante pour le parent d'accueil ou pour les deux parents d'accueil ensemble: 1° de deux semaines à partir du 1er janvier 2021; 2° de trois semaines à partir du 1er janvier 2023; 3° de quatre semaines à partir du 1er janvier 2025; 4° de cinq semaines à partir du 1er janvier 2027. Si la famille d'accueil comprend deux personnes, qui sont désignées ensemble comme parent d'accueil de l'enfant, ceux-ci se répartissent entre eux les semaines supplémentaires.

Ici également, les allongements progressifs de 2021 et 2023 ont été immédiatement intégrés à tort dans l'article 331/30 du Code judiciaire, de sorte que le magistrat aurait individuellement droit à 9 semaines (6 semaines augmentées de 3 semaines de l'allongement progressif de 2023), alors que le membre du personnel de la fonction publique a individuellement droit à 6 semaines, augmentées de trois semaines qui doivent cependant être réparties entre les deux parents d'accueil, s'ils devaient être au nombre de deux.

Le rapport au Roi de l'arrêté royal du 27 juin 2021 qui a inséré l'article 36*quater* dans l'arrêté royal du 19 novembre 1998 indique: "Le congé parental d'accueil de 6 semaines par parent d'accueil est augmenté d'un nombre de semaines supplémentaires selon le même allongement progressif que celui qui est prévu pour le congé d'adoption (voir ci-dessus). Comme dans le cas du congé d'adoption, les semaines supplémentaires

twee pleegouders onderling worden verdeeld in het geval dat er twee pleegouders zijn aangesteld.”.

Dit artikel wil de onbedoelde ongelijke behandeling tussen de magistraat en het personeelslid van het openbaar ambt dan ook rechtzetten en stelt dat de magistraat recht heeft op 6 weken pleegouderverlof. Het pleegouderverlof van zes weken per ouder wordt opgetrokken met vier weken voor de pleegouder of voor beide pleegouders samen, alsook met een bijkomende week vanaf 1 januari 2027.

Art. 25 tot 27

De artikelen 331/47 tot 331/49 van het Gerechtelijk Wetboek verlenen de magistraat de mogelijkheid om een aantal zorgverloven op te nemen. Zo voorziet artikel 331/47 in het zorgverlof voor palliatieve zorg voor het bijstaan van een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad, artikel 331/48 in de bijstand van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad dat lijdt aan een ernstige ziekte en artikel 331/49 in het verlof voor de bijstand of de verzorging van een minderjarig kind, tijdens of vlak na de hospitalisatie van het kind als gevolg van een zware ziekte.

Telkens dient de magistraat bij zijn aanvraag een attest voor te leggen van de behandelende geneesheer van de persoon die zorg behoeft waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard deze zorg te verlenen, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld.

Zoals hierboven bij de voorgestelde wijziging aan artikel 331/13 van het Gerechtelijk Wetboek reeds werd aangehaald, werd het verbod op het vermelden van de identiteit in artikel 331/47 van het Gerechtelijk Wetboek expliciet in de wet ingeschreven op vraag van de Gegevensbeschermingsautoriteit. De Autoriteit stelt in zijn advies 163/2023 van 18 december 2023 in opmerking 11 op p. 39 het volgende: “Om deze redenen, is de Autoriteit van oordeel dat [...] 11. Behoudens overtuigende rechtvaardiging in de andere zin zouden, in overeenstemming met het beginsel van gegevensminimalisering, de medische attesten die in het kader van het zorgverlof ingediend moeten worden, de persoon die de aanwezigheid van de magistraat nodig heeft niet mogen identificeren (consideransen nrs. 68-69).”.

In zijn nieuwe advies 109/2024 van 29 november 2024 nodigt de Autoriteit de wetgever er thans uitdrukkelijk toe uit om “uit paragraaf 3 van de artikelen 331/47 tot 331/49 van het Gerechtelijk Wetboek de precisering te

doivent être réparties entre les deux parents d'accueil, dans le cas où deux parents d'accueil sont désignés.”.

Cet article a donc pour but de corriger l'inégalité de traitement involontaire entre le magistrat et le membre du personnel de la fonction publique et dispose que le magistrat a droit à 6 semaines de congé parental d'accueil. Le congé parental d'accueil de six semaines par parent d'accueil est allongé de quatre semaines pour le parent d'accueil ou pour les deux parents d'accueil, ainsi que d'une semaine supplémentaire à partir du 1er janvier 2027.

Art. 25 à 27

Les articles 331/47 à 331/49 du Code judiciaire permettent au magistrat de prendre un certain nombre de congés d'aidant. Ainsi, l'article 331/47 prévoit le congé d'aidant pour des soins palliatifs en vue d'assister un membre de son ménage ou un membre de sa famille jusqu'au deuxième degré; l'article 331/48 prévoit un congé pour l'assistance ou l'octroi de soins à un membre de son ménage ou à un membre de sa famille, jusqu'au deuxième degré, qui souffre d'une maladie grave et l'article 331/49, un congé pour l'assistance ou les soins à un enfant mineur pendant ou juste après l'hospitalisation de l'enfant des suites d'une maladie grave.

À chaque fois, le magistrat doit joindre à sa demande une attestation délivrée par le médecin traitant de la personne qui nécessite les soins et dont il ressort que le magistrat s'est déclaré prêt à donner ces soins sans que l'identité du patient soit mentionnée.

Comme déjà indiqué plus haut pour la proposition de modification de l'article 331/13 du Code judiciaire, l'interdiction d'indiquer l'identité prévue à l'article 331/47 du Code judiciaire a été explicitement inscrite dans la loi à la demande de l'Autorité de protection des données. Dans son avis 163/2023 du 18 décembre 2023, l'Autorité indique ce qui suit à l'observation 11, p. 37: “Par ces motifs, l'Autorité est d'avis que [...] 11. Sauf justification contraire convaincante, conformément au principe de minimisation des données, les certificats médicaux à remettre dans le cadre du congé d'assistance ne devraient pas identifier la personne devant bénéficier de la présence du magistrat (considérants n°s 68-69).”.

Dans son nouvel avis 109/2024 du 29 novembre 2024, l'Autorité invite dorénavant explicitement le législateur à “supprimer du paragraphe 3 des articles 331/47 à 331/49 du Code judiciaire la précision selon laquelle l'identité du

schrappen dat de identiteit van de patiënt niet moet worden vermeld op het door de behandelende geneesheer afgeleverde relevante attest. Zo kan worden voorkomen dat de RVA in een enigszins problematische situatie wordt gebracht wat betreft de controle van de voorwaarde voor de toekenning van de toelage met betrekking tot de hoedanigheid van gezinslid of familielid of minderjarig kind in het kader van een zorgverlof (voor palliatieve zorgen of voor medische bijstand)” (punt 10 van zijn advies 109/2024).

Deze wetswijzigingen komen tegemoet aan die uitnodiging.

Art. 29

De wet van 12 mei 2024 houdende het sociaal statuut van de magistratuur I, voegt een nieuwe verlofregeling in voor de magistraten dewelke in werking is getreden op 1 januari 2025. De nieuwe artikelen 331/51 en 331/52 van het Gerechtelijk Wetboek bieden voortaan de mogelijkheid aan de magistratuur om zijn ambt deeltijds uit te oefenen vanaf de leeftijd van 57 respectievelijk 60 jaar.

Deze deeltijdse uitoefening van het ambt kan gebeuren ten belope van 50 %, 60 % of 80 % van een voltijdse uitoefening. Paragraaf 3 van artikel 331/52 van het gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de magistratuur hierbij zijn maandelijkse wedde met toelagen en premies ontvangt die gelijk is aan 50 %, 60 % of 80 % van zijn voltijdse wedde aangevuld met de premie zoals ze van toepassing is voor de personeelsleden van het openbaar ambt.

Het is bij de implementatie van het nieuwe verlofsysteem in PersoPoint duidelijk geworden dat enige verduidelijking met betrekking tot deze aanvullende premie aangewezen is.

Personeelsleden van het openbaar ambt, alsook het gerechtspersoneel, kennen ook de mogelijkheid tot deeltijds werk vanaf een zekere leeftijd, met name vanaf 50 of 55 jaar doch dit enkel aan 50 %. Ingevolge artikel 8, § 1, van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector, ontvangt het personeelslid dat gebruik maakt van het recht op deeltijds werk de helft van de wedde alsook een maandelijkse premie ten bedrage van 295,99 euro. Wanneer de helft van de wedde niet volledig betaald wordt, wordt de premie bedoeld in het eerste lid, *pro rata* verminderd.

Aangezien de personeelsleden van het openbaar ambt slechts de mogelijkheid hebben hun werk halftijds (50 %)

patient ne doit pas être mentionnée sur l’attestation pertinente délivrée par le médecin traitant. Cela permettrait d’éviter de placer l’ONEM dans une situation quelque peu problématique quant à la vérification de la condition d’octroi de l’allocation relative à la qualité de membre du ménage ou de la famille ou d’enfant mineur, dans le cadre d’un congé d’aidant (pour soins palliatifs ou pour assistance médicale)” (point 10 de son avis 109/2024).

Ces modifications législatives répondent à cette invitation.

Art. 29

La loi du 12 mai 2024 portant statut social du magistrat I insère un nouveau régime de congé pour les magistrats qui est entré en vigueur le 1er janvier 2025. Les nouveaux articles 331/51 et 331/52 du Code judiciaire permettent désormais au magistrat d’exercer ses fonctions à temps partiel à partir de l’âge de 57 et 60 ans respectivement.

Cet exercice à temps partiel de la fonction pourra s’effectuer à concurrence de 50 %, 60 % ou 80 % d’un exercice à temps plein. Le paragraphe 3 de l’article 331/52 du Code judiciaire précise que le magistrat perçoit son traitement mensuel majoré des allocations et des primes qui correspond à 50 %, 60 % ou 80 % de son traitement à temps plein majoré de la prime, comme cela s’applique aux membres du personnel de la fonction publique.

La mise en place du nouveau régime de congé dans PersoPoint a clairement montré la nécessité d’apporter des précisions quant à cette prime complémentaire.

Les membres du personnel de la fonction publique, ainsi que le personnel judiciaire, ont également la possibilité de travailler à temps partiel à partir d’un certain âge, à savoir à partir de 50 ou 55 ans, mais uniquement à 50 %. Conformément à l’article 8, § 1er, de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de 50 ou 55 ans dans le secteur public, le membre du personnel qui fait usage de son droit au travail à temps partiel reçoit la moitié du traitement ainsi qu’une prime mensuelle d’un montant de 295,99 euros. Lorsque la moitié du traitement n’est pas entièrement payée, la prime est réduite de façon proportionnelle.

Étant donné que les membres du personnel de la fonction publique n’ont la possibilité de travailler qu’à

uit te voeren is uiteraard ook enkel voor deze situatie de premie ten bedrage van 295,99 euro wettelijk ingeschreven. Niettegenstaande magistraten hun ambt ook deeltijds aan 60 % en 80 % kunnen uitoefenen, wordt in artikel 331/52, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek enkel verwezen naar de premie zoals die van toepassing is voor de personeelsleden van het openbaar ambt.

Dit artikel wil, in samenspraak met de Federale Overheidsdienst Beleid en Ondersteuning, daarom de aanvullende premie duidelijker omschrijven. Aan het basisbedrag van 295,99 euro bij een halftijdse uitoefening van het ambt wordt niet geraakt. Wel wordt duidelijker omschreven dat wanneer de magistraat zijn ambt deeltijds uitoefent aan 60 % of 80 % de premie *pro rata* wordt aangepast en hoe dat gebeurt. Bij een deeltijdse uitoefening van het ambt aan 60 % wordt 80 % van de premie genoten, zijnde het bedrag van 236,79 euro. Bij een deeltijdse uitoefening aan 80 % zal 40 % van de premie genoten worden, zijnde 118,39 euro.

Er werd zoals voor het gerechtspersoneel het geval is (artikel 90/5 van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan) geopteerd om de bedragen niet expliciet in de wet te schrijven doch te verwijzen naar de regeling van het openbaar ambt, met name naar artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector. Indien het bedrag aldaar zou wijzigen, dient er geen nieuwe wetwijziging voor de magistraten doorgevoerd te worden.

Daarnaast wordt voor tevens verduidelijkt dat de weddebijlagen als een onderdeel van de wedde moet gezien worden en bijgevolg samen met de wedde *pro rata* worden verminderd.

Tenslotte wordt in navolging van artikel 90/5 van het voorgenoemde koninklijk besluit van 16 maart 2001 verduidelijkt hoe de premie wordt berekend wanneer de deeltijdse uitoefening van het ambt tijdelijk opgeschort wordt omwille van enkele andere verloven.

De technische opmerking van de Raad van State werd gevolgd.

Art. 30

In artikel 355ter, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aan de werkende assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank de wedde van een rechter in de rechtbank van eerste aanleg toegekend. Aangezien hun wedde is afgestemd op die van de beroepsmagistraten

mi-tijds (50 %), la prime d'un montant de 295,99 euros n'est évidemment inscrite dans la loi que pour cette situation. Nonobstant le fait que les magistrats peuvent également exercer leur fonction à temps partiel à 60 % et 80 %, l'article 331/52, § 3, du Code judiciaire ne renvoie qu'à la prime applicable aux membres du personnel de la fonction publique.

C'est la raison pour laquelle cet article entend définir plus précisément la prime complémentaire, en concertation avec le Service public fédéral Stratégie et Appui. Le montant de base de 295,99 euros pour l'exercice de la fonction à mi-tijds n'est pas affecté. En revanche, il est précisé de manière plus claire que lorsque le magistrat exerce sa fonction à temps partiel à 60 % ou 80 %, la prime est adaptée au prorata et la manière de procéder. En cas d'exercice à temps partiel de la fonction à 60 %, 80 % de la prime est perçue, soit un montant de 236,79 euros. En cas d'exercice à temps partiel à 80 %, 40 % de la prime est perçue, soit 118,39 euros.

Comme pour le personnel judiciaire (article 90/5 de l'arrêté royal du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire), il a été décidé de ne pas inscrire explicitement les montants dans la loi mais de renvoyer à la réglementation de la fonction publique, à savoir l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-tijds à partir de 50 ou 55 ans dans le secteur public. Si le montant devait y changer, il n'y aurait pas lieu d'apporter une nouvelle modification législative pour les magistrats.

En outre, il est également précisé que les suppléments de traitement doivent être considérés comme faisant partie du traitement et sont donc réduits de façon proportionnelle.

Enfin, conformément à l'article 90/5 de l'arrêté royal du 16 mars 2001 précité, le mode de calcul de la prime est précisé lorsque l'exercice à temps partiel de la fonction est temporairement suspendu en raison d'autres congés.

La remarque technique du Conseil d'État a été suivie.

Art. 30

L'article 355ter, alinéa 1er, du Code judiciaire accorde aux assesseurs au tribunal de l'application des peines effectifs le traitement d'un juge au tribunal de première instance. Dès lors que leur traitement est aligné sur celui des magistrats professionnels et qu'ils ne bénéficient

en zij bijgevolg geen maaltijdcheques ontvangen, wordt de dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro waarin in het nieuwe artikel 363/1 van Gerechtelijk Wetboek wordt voorzien, toepasselijk gemaakt op de werkende assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank die in België verplaatsingen moeten maken in het kader van de uitoefening van hun ambt.

Art. 31

De bij de wedde komende toelagen, vergoedingen en uitkeringen, aan de bestuursambtenaren toegekend, worden in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden verleend aan de magistraten van de rechterlijke orde op grond van artikel 363 van het Gerechtelijk Wetboek. Op grond van dat artikel hadden de magistraten in het kader van hun dienstverplaatsingen recht op de dagelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfskosten in België bedoeld in de artikelen 83 tot 85 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.

Het koninklijk besluit van 26 oktober 2023 betreffende de toekenning van maaltijdcheques aan de personeelsleden van het federaal administratief openbaar ambt heeft de artikelen 83 tot 85 van het voormelde koninklijk besluit van 13 juli 2017 opgeheven voor niet-reizende personeelsleden, aangezien zij sinds 1 januari 2024 toegang hebben tot maaltijdcheques.

Aangezien er geen maaltijdcheques werden toegekend aan de magistraten van de rechterlijke orde om de redenen uiteengezet in parlementair stuk DOC 55 3896/001, blz. 33 en 34, voert het nieuwe artikel 363/1 van het Gerechtelijk Wetboek de dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro opnieuw in voor de werkende magistraten van de rechterlijke orde die in België verplaatsingen moeten maken in het kader van de uitoefening van hun ambt, zulks om hun maaltijdkosten te dekken.

Het nieuwe artikel 363/1 van het Gerechtelijk Wetboek is niet bedoeld om nieuwe rechten aan de magistraten van de rechterlijke orde te verlenen. Het enige doel ervan is de juridische situatie van vóór de opheffing van de artikelen 83 tot 85 van het voormelde koninklijk besluit van 13 juli 2017 te herstellen. De wetgever heeft die vergoeding immers niet willen afschaffen. Het betreft slechts een onbedoeld indirect gevolg van de opheffing van de artikelen 83 tot 85 van het voormelde koninklijk besluit van 13 juli 2017.

De voorwaarden voor de toekenning van de verblijfsvergoeding in het kader van een dienstverplaatsing

par conséquent pas de chèques repas, l'indemnité forfaitaire journalière de 10 euros prévue dans le nouvel article 363/1 du Code judiciaire est rendue applicable aux assesseurs au tribunal de l'application des peines effectifs qui doivent effectuer des déplacements en Belgique dans le cadre de l'exercice de leur fonction.

Art. 31

Les allocations, indemnités et rétributions complémentaires de traitement attribuées aux fonctionnaires de l'ordre administratif sont accordées dans la même mesure et dans les mêmes conditions aux magistrats de l'ordre judiciaire sur la base de l'article 363 du Code judiciaire. Sur la base de cet article, les magistrats pouvaient bénéficier, dans le cadre de leurs déplacements de service, de l'indemnité forfaitaire journalière pour frais de séjour en Belgique visée aux articles 83 à 85 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale.

L'arrêté royal du 26 octobre 2023 relatif à l'octroi de chèques-repas aux membres du personnel de la fonction publique fédérale administrative a abrogé les articles 83 à 85 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 précité pour les membres du personnel non itinérant dès lors que ceux-ci ont accès aux chèques repas depuis le 1er janvier 2024.

L'octroi des chèques repas n'ayant pas été prévu pour les magistrats de l'ordre judiciaire pour les raisons expliquées dans le document parlementaire DOC 55 3896/001 p. 33 et 34, le nouvel article 363/1 du Code judiciaire réinstalle l'indemnité forfaitaire journalière de 10 euros pour les magistrats effectifs de l'Ordre judiciaire qui doivent effectuer des déplacements en Belgique dans le cadre de l'exercice de leur fonction et ce afin de couvrir leurs frais de repas.

Le nouvel article 363/1 du Code judiciaire ne tend pas à octroyer de nouveaux droits aux magistrats de l'ordre judiciaire. Il vise uniquement à rétablir la situation juridique antérieure à l'abrogation des articles 83 à 85 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 précité. La suppression de cette indemnité n'a en effet pas été voulue par le législateur. Il s'agit uniquement d'une conséquence indirecte non voulue de l'abrogation des articles 83 à 85 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 précité.

Les conditions d'octroi de l'indemnité de séjour dans le cadre d'un déplacement de service sont dès lors

zijn dus dezelfde als de voorwaarden die eerder waren vastgesteld in de artikelen 83 tot 85 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017.

Aangezien deze vergoeding bij het federaal openbaar ambt tegelijkertijd met de invoering van de maaltijdcheques werd opgeheven, kan de vergoeding bedoeld in het nieuwe artikel 363/1 van het Gerechtelijk Wetboek niet langer worden uitgekeerd aan de werkende magistraten, aan de magistraten in opleiding, aan de assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank en aan de referendarissen bij het Hof van Cassatie vanaf het ogenblik dat hen maaltijdcheques worden toegekend. Er wordt thans een bepaling ingevoerd die de cumulatie van deze vergoeding en de maaltijdcheques verhindert, ook in het geval dat de maaltijdcheques hun bij vonnis zouden worden toegekend op grond van artikel 363 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 32

In artikel 365*bis* van het Gerechtelijk Wetboek wordt de wedde van de referendarissen bij het Hof van Cassatie bepaald. Aangezien hun wedde is afgestemd op die van de magistraten en zij bijgevolg geen maaltijdcheques ontvangen, wordt de dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro waarin in het nieuwe artikel 363/1 van Gerechtelijk Wetboek wordt voorzien, toepasselijk gemaakt op de referendarissen bij het Hof van Cassatie die in België verplaatsingen moeten maken in het kader van de uitoefening van hun ambt.

Daarnaast wordt ook de foutieve verwijzing naar artikel 259*ter* in artikel 365*bis*, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek gecorrigeerd. De stage van drie jaar van de referendarissen bij het Hof van Cassatie wordt in feite bedoeld in artikel 259*terdecies* van het Gerechtelijk Wetboek.

Deze bepaling werd op 6 oktober 2025 aan de vakbonden voorgelegd.

Art. 33

Artikel 366 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt de componenten van de geldelijke anciënniteit van het gerechtspersoneel – deze die is erkend als verworven bij de indiensttreding en deze die wordt verworven na de indiensttreding – en de berekeningswijze ervan.

Paragraaf 5 van die bepaling wordt gewijzigd ten einde de regels voor de berekening van de geldelijke anciënniteit die wordt verworven na de indiensttreding die gelden voor het gerechtspersoneel, af te stemmen

identiques à celles précédemment fixées par les articles 83 à 85 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017.

Compte tenu de ce que cette indemnité a été supprimée dans la fonction publique fédérale concomitamment à l'introduction des chèques repas, l'indemnité visée au nouvel article 363/1 du Code judiciaire ne pourra plus être versée aux magistrats effectifs, aux magistrats en formation, aux assesseurs au tribunal de l'application des peines et aux référendaires près la Cour de cassation à partir du moment où des chèques repas leur seront octroyés. Une disposition est dès introduite qui empêche le cumul de cette indemnité et des chèques repas, y compris dans l'hypothèse où les chèques repas leur seraient attribués par jugement sur la base de l'article 363 du Code judiciaire.

Art. 32

L'article 365*bis* du Code judiciaire fixe le traitement des référendaires près la Cour de cassation. Dès lors que leur traitement est aligné sur celui des magistrats et qu'ils ne bénéficient par conséquent pas de chèques repas, l'indemnité forfaitaire journalière de 10 euros prévue dans le nouvel article 363/1 du Code judiciaire est rendue applicable aux référendaires près la Cour de cassation qui doivent effectuer des déplacements en Belgique dans le cadre de l'exercice de leur fonction.

De plus, la référence fautive à l'article 259*ter* figurant à l'article 365*bis*, alinéa 1er, du Code judiciaire est également corrigée. Le stage de 3 ans des référendaires près la Cour de cassation est en réalité visé à l'article 259*terdecies* du Code judiciaire.

Cette disposition a été soumise aux syndicats le 6 octobre 2025.

Art. 33

L'article 366 du Code judiciaire détermine les composantes de l'ancienneté pécuniaire du personnel judiciaire – celle reconnue comme acquise lors de l'entrée en service et celle acquise après l'entrée en service – et leur mode de calcul.

Le paragraphe 5 de cette disposition est modifié afin d'aligner les règles relatives au calcul de l'ancienneté pécuniaire acquise après l'entrée en service applicables au personnel judiciaire sur celles applicables aux agents

op de regels die gelden voor de personeelsleden van het openbaar ambt zoals die werden gewijzigd bij het koninklijk besluit van 29 maart 2024 houdende diverse regelingen inzake de selectie en het statuut van het rijkspersoneel.

In artikel 366 van het Gerechtelijk Wetboek zijn *mutatis mutandis* de artikelen 10 tot en met 13 van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt overgenomen.

In artikel 366, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek is de lijst vastgelegd van de diensten die in aanmerking komen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit.

In artikel 366, §§ 3 en 4, van het Gerechtelijk Wetboek wordt geregeld hoe de geldelijke anciënniteit die als verworven is erkend bij de indiensttreding wordt berekend. Er is bepaald dat de berekening van de diensten die overeenkomstig paragraaf 2 in aanmerking worden genomen, gebeurt overeenkomstig artikel 11, §§ 2 tot 7, van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013.

De opheffing van artikel 11, § 6, van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 door artikel 22 van het voormelde koninklijk besluit van 29 maart 2024 was dus direct op het gerechtspersoneel van toepassing op grond van artikel 366, § 3 van het Gerechtelijk Wetboek.

De opgeheven bepaling voorzag erin dat de diensten gepresteerd in niveaus die vergelijkbaar zijn met de niveaus B, C en D slechts voor twee derden werden gevaloriseerd wanneer de indiensttreding op het niveau A gebeurde.

De wijze waarop de geldelijke anciënniteit die als lid van het gerechtspersoneel wordt verworven na de indiensttreding wordt berekend, is bepaald in artikel 366, §§ 5 en 6, van het Gerechtelijk Wetboek.

In artikel 366, § 5, derde, vierde en vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek is bepaald dat wanneer het personeelslid van niveau B of C tot het niveau A wordt bevorderd, de geldelijke anciënniteit die als lid van het gerechtspersoneel na de indiensttreding werd verworven in de niveaus B, C en D, met een derde wordt vermindert. De voornoemde leden hernemen artikel 13, § 4, van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013, dat werd opgeheven bij artikel 24 van het koninklijk besluit van 29 maart 2024.

In het openbaar ambt is de vermindering van de valorisatie van de geldelijke anciënniteit die werd verworven in de niveaus B, C en D dus afgeschaft voor zowel de ambtenaren die in niveau A worden aangeworven als

de la fonction publique telles qu'elles ont été modifiées par l'arrêté royal du 29 mars 2024 portant diverses mesures relatives à la sélection et au statut des agents de l'État.

L'article 366 du Code judiciaire reproduit *mutatis mutandis* les articles 10 à 13 de l'arrêté royal du 25 octobre 2013 relatif à la carrière pécuniaire des membres du personnel de la fonction publique fédérale.

L'article 366, § 2, du Code judiciaire fixe la liste des services qui entrent en compte pour le calcul de l'ancienneté pécuniaire.

L'article 366, §§ 3 et 4, du Code judiciaire, qui règle la manière dont est calculée l'ancienneté pécuniaire reconnue comme acquise lors de l'entrée en service, dispose que le calcul des services valorisés conformément au paragraphe 2 s'effectue selon l'article 11, §§ 2 à 7 de l'arrêté royal du 25 octobre 2013.

L'abrogation de l'article 11, § 6, de l'arrêté royal du 25 octobre 2013, par l'article 22 de l'arrêté royal du 29 mars 2024 précité est donc directement applicable au personnel judiciaire sur la base de l'article 366, § 3, du Code judiciaire.

Cette disposition prévoyait que les services prestés dans des niveaux analogues aux niveaux B, C et D n'étaient valorisés qu'à concurrence de 2/3 lorsque l'entrée en service se faisait au niveau A.

La manière dont est calculée l'ancienneté pécuniaire acquise en tant que membre du personnel après l'entrée en service est déterminée dans l'article 366, § 5 et 6 du Code judiciaire.

L'article 366, § 5, alinéas 3, 4 et 5, du Code judiciaire prévoit que lorsque le membre du personnel de niveau B ou C est promu au niveau A, l'ancienneté pécuniaire acquise en tant que membre du personnel après l'entrée en service dans les niveaux B, C et D est réduite d'un tiers. Ces alinéas reproduisent l'article 13, § 4, de l'arrêté royal du 25 octobre 2013, abrogé par l'article 24 de l'arrêté royal du 29 mars 2024.

Dans la fonction publique, la réduction de la valorisation de l'ancienneté pécuniaire acquise dans les niveaux B, C et D est donc supprimée tant pour les agents engagés dans le niveau A que pour les agents promus au

voor de ambtenaren die tot het niveau A worden bevorderd, terwijl in de rechterlijke orde de vermindering is behouden voor de leden van het gerechtspersoneel die tot het niveau A worden bevorderd. Derhalve is er thans een verschil in behandeling tussen zowel de personeelsleden van het openbaar ambt en de leden van het gerechtspersoneel als tussen de leden van het gerechtspersoneel die tot het niveau A worden bevorderd en de personen die in de rechterlijke orde in niveau A worden aangeworven.

Teneinde de nadelen te verhelpen die soortgelijke verschillen in behandeling zouden kunnen teweegbrengen op de arbeidsmarkt, worden derde tot en met vijfde lid van artikel 366, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek opgeheven.

Net als in het federaal openbaar ambt zal deze bepaling het mogelijk maken om de geldelijke loopbaan van de leden van het gerechtspersoneel te versnellen en zal ze de rechterlijke orde aantrekkelijker maken.

Een artikel 56/2 dat de wedde regelt van de personeelsleden die een functie uitoefenen waarvoor het diploma van niveau 1 of niveau 2 preventieadviseur is vereist, wordt ingevoegd in het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel door het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel en het koninklijk besluit van 8 maart 2009 tot uitvoering van de wet van 25 april 2007 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van de griffiers van de Rechterlijke Orde, de referendarissen bij het Hof van Cassatie en de referendarissen en parketjuristen bij de hoven en rechtbanken. Deze bepaling neemt artikel 9/2 van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt over. Dit artikel bepaalt onder andere dat het personeelslid dat een functie uitoefent waarvoor het diploma van niveau 2 preventieadviseur is vereist, de weddeschaal bekomt die hem zou worden toegekend als hij naar niveau B wordt bevorderd. Als hij later zonder onderbreking wordt bevorderd naar niveau B, met uitzondering van bevorderingen tot griffier en secretaris, wordt zijn anciënniteit berekend vanaf de datum waarop hij de functie van preventieadviseur is begonnen uit te oefenen.

Artikel 366, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek wordt dus aangevuld om de schaal-, graad- of klasseanciënniteit te regelen van de niveau 1 of niveau 2 preventieadviseurs die respectievelijk zouden worden bevorderd naar niveau A, of tot griffier of secretaris, op dezelfde wijze als het ontwerpartikel 56/2.

niveau A, alors que, dans l'ordre judiciaire, la réduction est maintenue pour les membres du personnel promu au niveau A. Par conséquent, il existe actuellement une différence de traitement tant entre les agents de la fonction publique et les membres du personnel judiciaire qu'entre les membres du personnel judiciaire promu au niveau A et les personnes qui sont engagées dans l'ordre judiciaire dans le niveau A.

Afin d'éviter les désavantages que de telles différences de traitement pourraient avoir sur le marché du travail, les alinéas 3 à 5 de l'article 366, § 5, du Code judiciaire sont abrogés.

Comme pour la fonction publique fédérale, cette disposition permettra d'accélérer la carrière pécuniaire des membres du personnel judiciaire et rendra l'ordre judiciaire plus attrayant.

Un article 56/2 réglant le traitement des membres du personnel exerçant une fonction nécessitant le diplôme de conseiller en prévention de niveau 1 ou de niveau 2 est inséré dans l'arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire par le projet d'arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire et l'arrêté royal du 8 mars 2009 portant exécution de la loi du 25 avril 2007 organisant les relations entre les autorités publiques et les organisations syndicales des greffiers de l'Ordre judiciaire, les référendaires près la Cour de cassation, et les référendaires et juristes de parquet près les cours et tribunaux. Cette disposition reproduit l'article 9/2 de l'arrêté royal du 25 octobre 2013 relatif à la carrière pécuniaire des membres du personnel de la fonction publique fédérale. Cet article prévoit entre autres que le membre du personnel qui exerce une fonction nécessitant le diplôme de conseiller en prévention de niveau 2 bénéficie de l'échelle de traitement qui lui serait attribuée s'il était promu au niveau B. Lorsqu'il est ultérieurement promu, sans interruption, au niveau B, à l'exception des promotions comme greffier et secrétaire, son ancienneté est calculée à partir de la date à laquelle il a commencé à exercer la fonction de conseiller en prévention.

L'article 366, § 5, du Code judiciaire est donc complété en vue de régler l'ancienneté d'échelle, de grade ou de classe, des conseillers en prévention de niveau 1 ou de niveau 2 qui seraient respectivement promus au niveau A ou comme greffier ou secrétaire au même titre que l'article 56/2 en projet.

Artikel 366, § 6, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt ook aangevuld teneinde te verduidelijken dat het verlof om dwingende redenen van familiaal belang, dat geregeld wordt door de artikelen 35 tot 37 van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden die de rechterlijke macht terzijde staan die in werking treden op 1 november 2024, geen impact heeft op de opbouw van de geldelijke anciënniteit van de contractuele leden van het gerechtspersoneel.

Het koninklijk besluit van 26 september 2024 tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan en van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, beoogt de verlobepalingen die van toepassing zijn op de personeelsleden van de rechterlijke orde aan te passen aan een aantal aanpassingen die reeds in werking zijn getreden binnen het federaal openbaar ambt. Dit besluit breidt het verlof om dwingende redenen van familiaal belang uit tot de contractuele personeelsleden. De invoeging van artikel 13, § 3, tweede lid, 4°/1, dat voorschrijft dat dit verlobstelsel de evolutie van de geldelijke anciënniteit van contractspersoneelsleden niet verhindert, in het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 maakt deel uit van aanpassingen die in de rechterlijke orde dienden worden overgenomen. Een wijziging van artikel 366, § 6, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek is dus noodzakelijk.

Zoals in het federaal openbaar ambt is het verlof om dwingende redenen van familiaal belang voor de contractuelen, net als voor de statutairen, onbezoldigd. Er is geen impact op de opbouw van de geldelijke anciënniteit. Bovendien wordt dit verlobstelsel ook toegevoegd aan de opsomming in artikel 366, § 6, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Deze bepaling werd op 6 oktober 2025 aan de vakbonden voorgelegd.

Art. 34

Artikel 383, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt welke autoriteit de plaatsvervangende magistraten aanwijst. De bevoegdheid voor de aanwijzing van de plaatsvervangende magistraten bij de parketten(-generaal) en auditoraten(-generaal) behoort toe aan de procureur-generaal bij het hof van beroep.

De basisbenoeming van de federale magistraat in zijn oorspronkelijke parket is het element op basis waarvan

L'article 366, § 6, alinéa 3, du Code judiciaire est également complété dans le but de préciser que le congé pour motifs impérieux d'ordre familial réglé par les articles 35 à 37 de l'arrêté du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire, entré en vigueur le 1er novembre 2024, n'a pas d'impact sur la détermination de l'ancienneté pécuniaire du membre du personnel judiciaire engagé par contrat de travail.

L'arrêté royal du 26 septembre 2024 modifiant l'arrêté royal du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire et de l'arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire visait à adapter les dispositions en matière de congé applicables aux membres du personnel de l'ordre judiciaire suite à un certain nombre d'adaptations déjà entrées en vigueur dans la fonction publique fédérale. Cet arrêté étend le bénéfice du congé pour raisons impérieuses d'ordre familial aux membres du personnel contractuel. L'insertion de l'article 13, § 3, alinéa 2, 4°/1, qui prévoit que ce régime de congé n'empêche pas l'évolution de l'ancienneté pécuniaire des membres du personnel contractuel de la fonction publique, dans l'arrêté royal du 25 octobre 2013 fait partie des adaptations qui devaient être reproduites dans l'ordre judiciaire. Une modification de l'article 366, § 6, alinéa 3, du Code judiciaire est donc nécessaire.

Comme dans la fonction publique fédérale, le congé pour motifs impérieux d'ordre familial étant non rémunéré pour les contractuels, tout comme pour les statutaires, il n'y a aucun impact sur la détermination de l'ancienneté pécuniaire. Ce régime de congé est donc ajouté à l'énumération figurant à l'article 366, § 6, alinéa 3, du Code judiciaire.

Cette disposition a été soumise aux syndicats le 6 octobre 2025.

Art. 34

L'article 383, § 2, du Code judiciaire détermine l'autorité qui désigne les magistrats suppléants. Pour la désignation des magistrats suppléants dans les parquets (généraux) et auditorats (généraux), cette compétence appartient au procureur général près la cour d'appel.

La nomination à la base dans son parquet d'origine du magistrat fédéral est l'élément déterminant pour fixer

wordt bepaald welke autoriteit hem als plaatsvervangend magistraat aanwijst. De federale procureur is nochtans het best geplaatst om te bepalen welke op rust gestelde (federale) magistraat het federaal parket op basis van zijn deskundigheid de meest zinvolle hulp zal bieden. De plaatsvervangende magistraten worden daarom aangewezen op voorstel van de federale procureur.

Er zijn gelijkaardige regels vastgelegd voor het parket voor de verkeersveiligheid: de plaatsvervangende magistraten worden door de procureur-generaal bij het hof van beroep op voorstel van de procureur voor de verkeersveiligheid aangewezen om hun opdrachten binnen dit parket uit te voeren.

Art. 35

Artikel 392 van het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd teneinde erin te voorzien dat de procureur-generaal een einde maakt aan het ambt van plaatsvervangend magistraat aangewezen in het federaal parket en in het parket voor de verkeersveiligheid overeenkomstig artikel 383, § 2, hetzij op verzoek van de magistraat, hetzij ambtshalve of respectievelijk op verzoek van de federale procureur of van de procureur voor de verkeersveiligheid, hetzij indien de magistraat wegens gebrekkigheid niet meer in staat wordt bevonden zijn ambt te vervullen.

Art. 36

De procedure voor de tuchtcommissie werd opgeheven bij wet van 22 november 2022 tot wijziging van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, tot invoering van een tuchtraad voor de notarissen en de gerechtsdeurwaarders in het Gerechtelijk Wetboek en diverse bepalingen. Het opschrift van deel II, boek IV, hoofdstuk VII, afdeling II, van het Gerechtelijk Wetboek: “Tuchtprocedure voor de tuchtcommissie”, is dus niet langer relevant. Deze afdeling gaat nu enkel over “het auditoraat”.

Art. 37

Artikel 555/5 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt de modaliteiten van de preventieve schorsing die de bevoegde tuchtkamer kan opleggen.

Paragraaf 5 van dit artikel bepaalt dat de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer op verzoek van de procureur des Konings, van de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen of van betrokkene, de maatregel op elk ogenblik kan opheffen. Dit verzoek wordt middels verzoekschrift aanhangig gemaakt.

l'autorité qui les désigne comme magistrat suppléant. Le procureur fédéral est toutefois le mieux placé pour déterminer quel magistrat (fédéral) pensionné apportera, en fonction de son expertise, l'aide la plus utile au parquet fédéral. Les magistrats suppléants seront par conséquent désignés sur proposition du procureur fédéral.

Des règles semblables sont prévues pour le parquet de la sécurité routière: les magistrats suppléants seront désignés par le procureur général près la cour d'appel pour exercer leurs fonctions au sein de ce parquet sur proposition du procureur de la sécurité routière.

Art. 35

L'article 392 du Code judiciaire est modifié afin de prévoir que le procureur général met fin aux fonctions des magistrats suppléants désignés au parquet fédéral et au parquet de la sécurité routière conformément à l'article 383, § 2, soit à la demande du magistrat, soit d'office ou respectivement à la demande du procureur fédéral ou du procureur de la sécurité routière, soit si le magistrat est reconnu hors d'état de continuer ses fonctions par suite d'infirmités.

Art. 36

La procédure devant les commissions disciplinaires a été abrogée par la loi du 22 novembre 2022 portant modification de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, introduisant un conseil de discipline pour les notaires et les huissiers de justice dans le Code judiciaire et des dispositions diverses. L'intitulé de la deuxième partie, livre IV, chapitre VII, section II, du Code judiciaire: “De la procédure en matière de discipline devant la commission disciplinaire” n'est plus d'actualité. Cette section ne traite plus que de “L'auditorat”.

Art. 37

L'article 555/5 du Code judiciaire définit les modalités de la suspension préventive qui peut être imposée par la chambre de discipline compétente.

Le paragraphe 5 de cet article prévoit que le président de la chambre de discipline compétente peut, à la demande du procureur du roi, de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou de l'intéressé, lever à tout moment la mesure. Cette demande est introduite par requête.

De memorie van toelichting bij paragraaf 5 van artikel 555/5 van het Gerechtelijk Wetboek (DOC 55 2868, blz. 69) bepaalt uitdrukkelijk dat dit een verzoekschrift op tegenspraak uitmaakt. Ten einde elke mogelijk verwarring te vermijden wordt voorgesteld om paragraaf 5 te verduidelijken door te vermelden dat het een verzoekschrift op tegenspraak betreft.

Art. 38

De wet van 22 november 2022 tot wijziging van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, tot invoering van een tuchtraad voor de notarissen en de gerechtsdeurwaarders in het Gerechtelijk Wetboek en diverse bepalingen heeft voorzien in de oprichting van een tuchtraad in januari 2024 die bevoegd is ten aanzien van de notarissen en de gerechtsdeurwaarders.

De tuchtraad bestaat uit een Nederlandstalige tuchtkamer en een Franstalige tuchtkamer en houdt zitting te Brussel.

Daaruit volgt dat de rechtbank van eerste aanleg niet langer bevoegd is in tuchtzaken voor notarissen, noch voor gerechtsdeurwaarders.

Artikel 555/5*bis*, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt evenwel dat het ambt van griffier bij de tuchtraad wordt uitgeoefend door een griffier van de rechtbank van eerste aanleg in de zetel waar de tuchtraad zijn zittingen houdt. Hij wordt aangewezen door de hoofdgriffier.

Er moet dus een griffier worden aangewezen door de hoofdgriffier van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg en er moet een griffier worden aangewezen door de hoofdgriffier van de Franstalige rechtbank van eerste aanleg.

Die nieuwe bevoegdheid zorgt voor een grotere werklast bij de griffies van die rechtscollèges, die reeds regelmatig kampen met een personeelstekort en met structurele problemen die nog versterkt worden door de specifieke kenmerken van de Brusselse rechtbanken van eerste aanleg.

Aangezien de tuchtraad voor de notarissen en de gerechtsdeurwaarders een orgaan is dat volledig losstaat van de Brusselse rechtbanken van eerste aanleg, valt het niet te verantwoorden dat de werklast van de griffiers van de tuchtraad simpelweg wordt toegevoegd aan die van de griffiers van de Brusselse rechtbanken van eerste aanleg.

De ontworpen wijziging bepaalt derhalve dat griffiers die zijn aangewezen om het ambt van griffier bij

En ce qui concerne le paragraphe 5, l'exposé des motifs de l'article 555/5 du Code judiciaire (DOC 55 2868, p. 69) précise expressément que cette requête est contradictoire. Afin d'éviter toute confusion éventuelle, il est proposé de préciser au paragraphe 5 qu'il s'agit d'une requête contradictoire.

Art. 38

La loi du 22 novembre 2022 portant modification de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, introduisant un conseil de discipline pour les notaires et les huissiers de justice dans le Code judiciaire et des dispositions diverses a prévu la création en janvier 2024 d'un conseil de discipline compétent à l'égard des notaires et des huissiers de justice.

Le conseil de discipline est composé d'une chambre de discipline francophone et d'une chambre de discipline néerlandophone et siège à Bruxelles.

Il en découle que le tribunal de première instance n'a plus de compétence en matière de discipline ni pour les notaires ni pour les huissiers de justice.

L'article 555/5*bis*, § 3, du Code judiciaire prévoit cependant que la fonction de greffier auprès du conseil de discipline est exercée par un greffier du tribunal de première instance au siège duquel le conseil de discipline tient ses audiences. Il est désigné par le greffier en chef.

Un greffier doit donc être désigné par le greffier en chef du tribunal de première instance francophone et un greffier doit être désigné par le greffier en chef du tribunal de première instance néerlandophone.

Cette nouvelle compétence alourdit la charge de travail des greffes de ces juridictions qui sont déjà régulièrement confrontés à un manque de personnel et à des difficultés structurelles renforcées par les spécificités des tribunaux de première instance de Bruxelles.

Dès lors que le conseil de discipline des notaires et des huissiers de justice est un organe complètement distinct des tribunaux de première instance de Bruxelles il ne se justifie pas que la charge de travail des greffiers du conseil de discipline soit simplement ajoutée à celle des greffiers des tribunaux de première instance de Bruxelles.

La modification en projet prévoit dès lors que les greffiers désignés pour exercer la fonction de greffier

de tuchtraad uit te oefenen, kunnen worden vervangen in overtal, teneinde te voorkomen dat die aanvullende opdracht een negatieve impact heeft op de opdrachten die rechtstreeks onder de bevoegdheid van de griffie van de Brusselse rechtbanken van eerste aanleg vallen.

Deze bepaling werd op 6 oktober 2025 aan de vakbonden voorgelegd.

Art. 39

Artikel 555/5ter, § 2, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangepast door de gerechtsbrief toe te voegen als wijze van oproeping, in zoverre dat de griffier die de betrokkene oproept om voor de bevoegde tuchtkamer te verschijnen gebruik maakt van gerechtsbrieven.

Art. 40

Artikel 555/5quater, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangepast door de gerechtsbrief toe te voegen als wijze van kennisgeving van de beslissing, in zoverre dat de griffier die de beslissingen ter kennis brengt, gebruik maakt van gerechtsbrieven.

Art. 41

Teneinde de coherentie ten aanzien van artikel 555/5ter, § 1, laatste lid van het Gerechtelijk Wetboek te waarborgen, wordt artikel 555/5quinquies, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek gewijzigd. Zo wordt dezelfde terminologie gehanteerd doorheen de tuchtprocedure.

Art. 42

Dit artikel wijzigt artikel 555/5septies van het Gerechtelijk Wetboek. Het brengt actualiserende en terminologische wijzigingen aan.

Het eerste lid wordt aangepast door de gerechtsbrief toe te voegen als wijze van kennisgeving van de beslissing, in zoverre dat de griffier die de beslissingen ter kennis brengt, gebruik maakt van gerechtsbrieven.

Voorts wordt in het tweede lid verduidelijkt dat enkel de beslissing die wordt gewezen bij verstek vatbaar is voor verzet. Het verzet is immers een rechtsmiddel dat enkel kan worden ingesteld tegen beslissingen gewezen bij verstek.

Daarnaast wordt er een terminologische aanpassing doorgevoerd in de Nederlandse tekst van hetzelfde lid.

auprès du conseil de discipline peuvent être remplacés en surnombre de manière à éviter que cette mission supplémentaire ait un impact négatif sur les missions qui relèvent directement des compétences du greffe des tribunaux de première instance de Bruxelles.

Cette disposition a été soumise aux syndicats le 6 octobre 2025.

Art. 39

L'article 555/5ter, § 2, alinéa 2, du Code judiciaire est modifié par l'ajout du pli judiciaire comme modalité de convocation, dans la mesure où le greffier qui convoque l'intéressé devant la chambre de discipline compétente utilise ce mode de convocation.

Art. 40

L'article 555/5quater, alinéa 4, du Code judiciaire est modifié par l'ajout du pli judiciaire comme modalité de notification de la décision, dans la mesure où le greffier qui notifie les décisions utilise ce mode de notification.

Art. 41

Par souci de cohérence avec l'article 555/5ter, § 1er, dernier alinéa, du Code judiciaire, l'article 555/5quinquies, § 1er, du Code judiciaire est modifié. Ainsi, la même terminologie est utilisée tout au long de la procédure disciplinaire.

Art. 42

Cet article modifie l'article 555/5septies du Code judiciaire. Il s'agit d'actualisations et de modifications terminologiques.

Le premier alinéa est modifié par l'ajout du pli judiciaire comme modalité de notification de la décision, dans la mesure où le greffier qui notifie les décisions utilise ce mode de notification.

Ensuite, le deuxième alinéa précise que seule la décision rendue par défaut est susceptible d'opposition. En effet, l'opposition est un recours qui ne peut être introduit que contre les décisions rendues par défaut.

En outre, une modification terminologique est apportée dans le texte néerlandais du même alinéa. Un recours

Een rechtsmiddel wordt ingesteld, niet betekend. De betekening is immers een formele handeling.

Ook in hetzelfde lid wordt “de beslissing” gewijzigd naar “de kennisgeving”, aangezien de mogelijkheid van beroep en de termijnen waarbinnen het beroep kan worden ingesteld worden vermeld in de kennisgeving, en niet in de beslissing zelf.

Tot slot wordt in hetzelfde lid de verwijzing naar artikel 427^{septies} opgeheven, gezien dit een onbestaand artikel betreft.

Art. 43

Dit artikel wijzigt artikel 555/50^cties van het Gerechtelijk Wetboek. Het brengt verduidelijkingen en terminologische wijzigingen aan.

In de eerste paragraaf, eerste lid, wordt verduidelijkt dat het verzet wordt ingesteld bij de instantie die de beslissing bij verstek heeft gewezen, en niet bij de beroepsinstantie.

In dezelfde paragraaf, tweede lid wordt verduidelijkt dat het verzet door de betrokkene wordt ingeleid en behandeld overeenkomstig boek III, titel II van het Vierde deel. Zonder de verwijzing naar het Vierde deel kan er verwarring bestaan over welk boek en titel er precies wordt bedoeld.

In dezelfde paragraaf, vierde lid, wordt verduidelijkt dat het beroep wordt ingeleid en behandeld overeenkomstig boek III, titel III van het Vierde deel. Zonder de verwijzing naar het vierde deel kan er verwarring bestaan over welk boek en titel er precies wordt bedoeld.

Art. 44

Artikel 571 van het Gerechtelijk Wetboek verwijst nog naar het voormalig artikel 544 van het Gerechtelijk Wetboek, dat werd opgeheven bij de wet van 22 november 2022 tot wijziging van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, tot invoering van een tuchtraad voor de notarissen en de gerechtsdeurwaarders in het Gerechtelijk Wetboek en diverse bepalingen. In navolging van deze opheffing dient ook artikel 571 van het Gerechtelijk Wetboek te worden opgeheven.

Art. 45

Artikel 730, § 2, a), eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek werd onlangs bij de wet van 28 maart

est formé et non signifié. La signification est en effet un acte formel.

Également dans le même alinéa, “la décision” est remplacée par “la notification”, étant donné que la possibilité de recours et les délais de recours sont mentionnés dans la notification, et non dans la décision elle-même.

Enfin, dans le même alinéa, la référence à l’article 427^{septies} est supprimée, car il s’agit d’un article inexistant.

Art. 43

Cet article modifie l’article 555/50^cties du Code judiciaire. Il apporte des clarifications et des modifications terminologiques.

Il est précisé au paragraphe 1er, alinéa 1er, que l’opposition est formée auprès de l’instance qui a rendu la décision par défaut, et non auprès de l’instance de recours.

Le même paragraphe, alinéa 2, précise que l’opposition est introduite par l’intéressé et traitée conformément au livre III, titre II de la Quatrième partie. Sans la référence à la Quatrième partie, il peut y avoir confusion quant au livre et au titre visés.

Il est précisé au même paragraphe, alinéa 4, que l’appel est interjeté et traité conformément au livre III, titre III de la Quatrième partie. Sans la référence à la Quatrième partie, il peut y avoir confusion quant au livre et au titre visés.

Art. 44

L’article 571 du Code judiciaire fait encore référence à l’ancien article 544 du Code judiciaire, qui a été abrogé par la loi du 22 novembre 2022 portant modification de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, introduisant un conseil de discipline pour les notaires et les huissiers de justice dans le Code judiciaire et des dispositions diverses. À la suite de cette abrogation, l’article 571 doit également être abrogé.

Art. 45

L’article 730, § 2, a), alinéa 1er, du Code judiciaire a récemment été modifié par la loi du 28 mars 2024,

2024 gewijzigd om een nieuwe procedure in te voeren om een zaak van de algemene rol weg te laten. In dat nieuwe artikel 730 wordt er echter geen rekening mee gehouden dat bepaalde partijen kunnen worden bijgestaan of vertegenwoordigd door de afgevaardigde van een representatieve organisatie van arbeiders, bedienden of zelfstandigen. Die afgevaardigde vervult ten opzichte van de partijen dan dezelfde rol als een advocaat. Het is dan ook logisch dat hij in artikel 730 met een advocaat wordt gelijkgesteld.

Daarom zullen dergelijke afgevaardigden, net als advocaten, voortaan elk jaar kennis moeten nemen van de zaken die dreigen te worden weggelaten en die op elektronische wijze zijn opgelijst overeenkomstig het koninklijk besluit van 6 september 2024 houdende uitvoering van artikel 730, § 2, a), van het Gerechtelijk Wetboek.

In artikel 730 wordt nu dus gepreciseerd dat alleen partijen die niet door een advocaat of door een afgevaardigde van een representatieve organisatie worden vertegenwoordigd of bijgestaan, een aangetekende brief met ontvangstbewijs ontvangen waarin hen wordt meegedeeld dat hun zaak van de algemene rol dreigt te worden weggelaten.

Art. 46

Artikel 792, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt enerzijds gewijzigd om de woorden “zonder advocaat is verschenen” te veranderen in “niet door een advocaat wordt bijgestaan of vertegenwoordigd”. De wet van 25 mei 2018 had immers het eerste lid van artikel 792 gewijzigd om de procedure in te voeren waarbij de griffier aan elke partij of aan hun advocaten kennis moet geven van een niet-ondertekend afschrift van de beslissing. In het lid worden de verschillende manieren opgesomd waarop van dat afschrift kennis kan worden gegeven aan de partijen zonder advocaat. Door de uitdrukkelijke vermelding van de partij die “zonder advocaat is verschenen”, richt dit artikel zich niet op de niet-verschenen partijen. Als dit artikel op de brief wordt toegepast, zullen de niet-verschenen partijen die kennisgeving dus niet ontvangen.

Dit lid werd onlangs gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024 om de procedure te wijzigen in een kennisgeving door de griffie dat de rechterlijke beslissing beschikbaar en raadpleegbaar is via het portaal van Justitie. Het bovenvermelde probleem werd echter niet opgelost.

Daarom wordt het hier opgelost door eenvoudigweg de formulering te veranderen. We spreken voortaan van

afin de créer une nouvelle procédure d'omission d'une cause au rôle général. Cependant, ce nouvel article 730 ne prend pas en compte que certaines parties peuvent être assistées ou représentées par le délégué d'une organisation représentative d'ouvriers, d'employés ou d'indépendants. Ce délégué remplit alors, vis-à-vis des parties, le même rôle qu'un avocat et il est donc logique qu'il y soit assimilé dans l'article 730.

C'est pourquoi, désormais, ces délégués devront, comme les avocats, prendre connaissance annuellement des causes qui risquent d'être omises et qui sont listées de manière électronique conformément à l'arrêté royal du 6 septembre 2024 portant exécution de l'article 730, § 2, a), du Code judiciaire.

Il est donc désormais précisé dans l'article 730 que seules les parties qui ne sont pas représentées ni assistées par un avocat ni par le délégué d'une organisation représentative reçoivent un courrier recommandé avec accusé de réception les informant que leur cause risque d'être omise du rôle général.

Art. 46

L'article 792, alinéa 1er, du Code judiciaire est d'une part modifié pour adapter les termes “la partie qui a comparu sans avocat” en “la partie qui n'est pas assistée ou représentée par un avocat”. En effet, la loi du 25 mai 2018 avait modifié l'alinéa 1er de l'article 792 afin de mettre en place la procédure selon laquelle le greffier doit notifier à chacune des parties ou à leurs avocats une copie non signée de la décision. L'alinéa liste les différentes manières de notifier cette copie aux parties sans avocat. Cependant, en mentionnant expressément, “la partie qui a comparu sans avocat”, cet article ne vise pas les parties défaillantes. Si cet article est appliqué à la lettre, les parties défaillantes ne reçoivent donc pas cette notification.

Cet alinéa a été récemment modifié par la loi du 15 mai 2024 pour changer la procédure en une notification par le greffier que la décision judiciaire est disponible et consultable sur le portail de la Justice. Le problème relevé ci-dessus n'a néanmoins pas été résolu.

C'est pourquoi il y est ici remédié, en changeant simplement les termes. On parle désormais de la partie qui

de partij die niet door een advocaat wordt bijgestaan of vertegenwoordigd, en niet langer van de partij die “zonder advocaat is verschenen”.

Anderzijds wordt de laatste zin van dit lid, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, gewijzigd om rekening te houden met een praktisch probleem. Deze zin bepaalt dat de partij die de kennisgeving bij gewone brief heeft ontvangen aan de griffier kan vragen om een kosteloos niet-ondertekend afschrift van de beslissing te ontvangen, bij gewone brief of op elektronische wijze op een elektronisch adres van haar keuze. Het is evenwel gebleken dat bepaalde personen in een situatie kunnen verkeren die hen technisch verhindert om verbinding te maken met het portaal van Justitie. Zo kunnen personen die geen Belgische identiteitskaart of vreemdelingenkaart hebben thans geen verbinding maken met het portaal van Justitie. Daarin zou op termijn echter verandering kunnen komen.

Om dit probleem te verhelpen en daarbij geen categorieën van personen te vergeten, en om ervoor te zorgen dat de bepaling niet moet worden gewijzigd telkens er een nieuwe techniek is om verbinding te maken met het portaal van Justitie, werd derhalve beslist om voor een algemenere formulering te kiezen en te bepalen dat alle partijen die niet door een advocaat worden bijgestaan of vertegenwoordigd en die in de technische onmogelijkheid verkeren om verbinding te maken met het portaal van Justitie aan de griffier kunnen vragen om een kosteloos afschrift van de beslissing te ontvangen.

Met “in de technische onmogelijkheid verkeren” worden de personen beoogd voor wie het buiten hun wil om technisch onmogelijk is om verbinding te maken met het portaal van Justitie en niet de personen die gewoon een kosteloos afschrift willen ontvangen. Het gaat om de personen die geen elektronische identiteitskaart hebben, personen die in het buitenland wonen en mogelijkwerwijs met technische problemen worden geconfronteerd (informatiecatools, enz.), enz.

Art. 47

Artikel 801 van het Gerechtelijke Wetboek betreft de kosten verschuldigd voor verzoeken om uitlegging en verbetering van de rechterlijke beslissing en herstel van het verzuim uitspraak te doen over een punt van de vordering. Het bepaalt dat de kosten die door de Koning worden aangewezen, in consignatie ter griffie moeten worden gegeven. Deze kosten worden terugbetaald indien het verzoek wordt ingewilligd.

Het koninklijk besluit van 6 november 1968 tot vaststelling van het bedrag van de kosten, ter griffie in consignatie

n'est pas assistée ou représentée par un avocat, et non plus de la partie qui a “comparu sans avocat”

D'autre part, la dernière phrase de cet alinéa, insérée par la loi du 15 mai 2024, est modifiée pour tenir compte d'un problème pratique. Cette phrase dispose que la partie qui a reçu la notification par courrier simple, peut demander au greffier de recevoir gratuitement une copie non signée de la décision, par simple lettre ou par voie électronique à l'adresse électronique de son choix. Cependant, il est apparu que certaines personnes peuvent être dans une situation qui les empêche, techniquement, de se connecter au portail de la Justice. Par exemple, à l'heure actuelle, les personnes qui n'ont pas de carte d'identité belge ni de carte électronique pour étrangers ne peuvent pas se connecter au portail de la Justice. À terme, ceci pourrait néanmoins évoluer.

Dès lors, pour parer à ce problème tout en évitant d'oublier des catégories de personnes, et pour s'assurer que la disposition ne doive pas être modifiée à la suite de chaque nouvelle technique de connexion au portail de la Justice, il a été décidé de choisir une formulation plus générale, en précisant que toutes les parties, qui ne sont pas assistées ou représentées par un avocat, et qui sont dans l'impossibilité technique de se connecter au portail de la Justice, peuvent demander au greffier une copie gratuite de la décision.

Par impossibilité technique, on vise bien les personnes qui sont dans l'impossibilité technique de se connecter au portail de la Justice, indépendamment de leur volonté, et non les personnes qui souhaitent simplement recevoir une copie gratuite. Cela comprend les personnes n'ayant pas de carte d'identité électronique, les personnes vivant à l'étranger qui pourraient rencontrer des problèmes techniques (outils informatiques, etc.), etc.

Art. 47

L'article 801 du Code judiciaire est relatif aux frais et dépens dus pour les demandes en interprétation et rectification de la décision judiciaire et réparation de l'omission d'un chef de demande. Il prévoit que les frais et dépens désignés par le Roi doivent faire l'objet d'une consignation au greffe. Ces frais sont restitués si la décision accueille la demande.

L'arrêté royal du 6 novembre 1968 fixant le montant des frais et dépens à consigner au greffe par le demandeur

te geven door degene die uitlegging of verbetering van een vonnis vordert, bepaalt de volgende kosten:

1° de aan de gerechtsdeurwaarder verschuldigde lonen en voorschotten, wanneer de partijen tot de dagvaardingsprocedure besluiten;

2° het registratie- en zegelrecht voor het dagvaardingsexploot;

3° het griffierecht voor de inschrijving op de rol ongeacht de wijze van instellen van de vordering.

Noch artikel 801 van het Gerechtelijk Wetboek noch het koninklijk besluit tot uitvoering ervan houdt rekening met de verschillende wetwijzigingen die hen verouderd maken.

Sinds de wet van 24 oktober 2013 worden vorderingen ingediend door middel van een verzoekschrift in plaats van door middel van een dagvaarding. Alle verwijzingen naar dagvaardingen zijn daarom achterhaald.

Sinds de wet van 14 oktober 2018 worden de rolrechten bovendien niet langer vooraf betaald, maar zijn ze onderworpen aan veroordeling door de rechter.

De drie punten uit het koninklijk besluit van 6 november 1968 zijn daarom niet langer relevant en het besluit kan worden opgeheven.

Anderzijds houdt de wet geen rekening met een ander bedrag dat algemeen verschuldigd is bij het indienen van een vordering, namelijk de bijdrage bedoeld in artikel 4, § 2, van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Voor zover de bedragen die verschuldigd zijn op het moment dat een vordering wordt ingediend, aan wetwijzigingen onderhevig zijn, en om te voorkomen dat artikel 801 in de toekomst systematisch moet worden gewijzigd, is de ontwerpbeplanning bedoeld om in het algemeen te verwijzen naar alle kosten die normaliter door of krachtens de wet verschuldigd zijn op het moment dat een vordering wordt ingediend.

Art. 48

Het doel van het ontworpen artikel bestaat erin om, in voorkomend geval het ondernemingsnummer van de delegataris toe te voegen aan de gegevens die moeten worden opgenomen in een bericht van delegatie dat in het Centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest (CBB) wordt neergelegd. Op die manier kan

en interprétation ou en rectification de jugement, énonce les frais suivants:

1° les salaires et déboursés dus à l'huissier de justice, quand les parties recourent à la procédure de citation;

2° le droit d'enregistrement et le droit de timbre pour l'exploit de citation;

3° le droit de greffe de mise au rôle, quel que soit le mode d'introduction de la demande.

Ni l'article 801 du Code judiciaire, ni son arrêté royal d'exécution ne tiennent compte de différentes modifications législatives qui les rendent caduques.

En effet, depuis la loi du 24 octobre 2013, les demandes sont introduites par requête et non plus par citation. Toute référence à la citation est donc désuète.

En outre, depuis la loi du 14 octobre 2018, les droits de mise au rôle ne sont plus payés en amont mais font l'objet d'une condamnation par le juge.

Les trois points repris dans l'arrêté royal du 6 novembre 1968 n'ont donc plus lieu d'être et l'arrêté peut être abrogé.

En revanche, la loi ne tient pas compte d'un autre montant qui est généralement dû au moment de l'introduction d'une demande, à savoir la contribution visée à l'article 4, § 2, de la loi du 19 mars 2017 instituant un fonds budgétaire relatif à l'aide juridique de deuxième ligne.

Dans la mesure où les montants qui sont dus au moment de l'introduction d'une demande sont susceptibles de faire l'objet de modifications législatives et pour éviter que l'article 801 ne doive être systématiquement modifié à l'avenir, la disposition en projet tend à viser de manière générale tous les frais et dépens qui sont normalement dus par ou en vertu de la loi lors de l'introduction de la demande.

Art. 48

L'article en projet vise à ajouter, parmi les données qui doivent se trouver dans un avis de délégation déposé au Fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt (FCA), le cas échéant, le numéro d'entreprise du délégataire. Cette donnée permet ainsi d'avoir un résultat de recherche complet lorsque la recherche est faite sur

een volledig zoekresultaat worden verkregen wanneer de zoekopdracht wordt uitgevoerd op basis van het ondernemingsnummer. Dat is belangrijk wanneer de delegataris een zelfstandige is.

Art. 49

Artikel 1390*quater* van het Gerechtelijk Wetboek, dat betrekking heeft op het bericht van collectieve schuldenregeling, wordt gewijzigd om de informatie over de schuldbemiddelaar die in het bericht van collectieve schuldenregeling moet worden opgenomen, aan te vullen. Aan de hand van de gegevens met betrekking tot het ondernemingsnummer en de rechtsvorm kan de schuldbemiddelaar nauwkeuriger worden geïdentificeerd. De contactgegevens van de schuldbemiddelaar in het kader van een collectieve schuldenregeling zijn ook nodig om de gerechtsdeurwaarder die een invorderingsopdracht moet uitvoeren, in staat te stellen te voldoen aan zijn verplichting die voortvloeit uit artikel 1391*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt dat hij de schuldbemiddelaar moet informeren van zijn opdracht wanneer hij vaststelt dat er zich in het CBB een bericht van collectieve schuldenregeling of een bericht van minnelijke schuldbemiddeling op naam van de schuldenaar bevindt. Onder “contactgegevens” wordt inzonderheid het e-mailadres en/of het telefoonnummer verstaan.

Art. 50

Deze ontwerpbeeping maakt het mogelijk om de gegevens betreffende de verzoeker in het kader van het bericht van protest bedoeld in artikel 1390*quater*/1 van het Gerechtelijk Wetboek aan te vullen. Momenteel vermeldt dit artikel alleen de naam van de verzoeker, maar aan de hand van dat ene gegeven kan de verzoeker niet nauwkeurig worden geïdentificeerd. De toegevoegde gegevens zijn dus nodig voor die identificatie.

Art. 51

Artikel 1390*quinquies*/1 van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoerd door de wet van 15 mei 2024 houdende maatregelen in de strijd tegen de overmatige schuldenlast en ter bescherming van ondernemingen in moeilijkheden, creëert berichten van faillissement en van gerechtelijke reorganisatie of overdracht onder gerechtelijk gezag in het centrale register van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest (bestand van berichten). Deze bepaling stelt dat de gegevens in deze berichten zo snel mogelijk door de ondernemingsrechtbanken worden verstrekt met behulp van gepaste informaticatechnieken. Deze informatie

base du numéro d'entreprise. Ceci est important lorsque le délégataire est un indépendant.

Art. 49

L'article 1390*quater* du Code judiciaire, qui porte sur l'avis de règlement collectif de dettes est modifié afin de compléter les informations relatives au médiateur de dettes, qui doivent apparaître dans l'avis de règlement collectif de dettes. Les données relatives au numéro d'entreprise et la forme légale permettent d'identifier plus précisément le médiateur de dettes. Les coordonnées du médiateur de dettes dans le cadre d'un règlement collectif de dettes sont également nécessaires afin de permettre à l'huissier de justice qui doit effectuer une mission de recouvrement, de remplir son obligation découlant de l'article 1391*bis* du Code judiciaire, qui lui impose d'informer le médiateur de dettes de sa mission lorsqu'il constate qu'un avis de règlement collectif de dettes ou de médiation de dettes amiable est présent au nom du débiteur dans le FCA. Par “coordonnées”, on vise notamment l'adresse mail et/ou le numéro de téléphone.

Art. 50

Cette disposition en projet permet de compléter les données relatives au requérant dans le cadre de l'avis de protêt visé à l'article 1390*quater*/1 du Code judiciaire. Actuellement, cet article ne cite que le nom du requérant, or cette donnée unique ne permet pas d'identifier précisément ce requérant. Les données ajoutées sont donc nécessaires pour cette identification.

Art. 51

L'article 1390*quinquies*/1 du Code judiciaire, introduit par la loi du 15 mai 2024 portant des mesures dans la lutte contre le surendettement et de protection des entreprises en difficultés, crée les avis de faillite et de réorganisation judiciaire ou de transfert sous autorité judiciaire dans le fichier central des avis de saisie, de délégation, de cession, de règlement collectif de dettes et de protêt (fichier des avis). Cette disposition indique que les données qui sont reprises dans ces avis sont fournies par les tribunaux de l'entreprise dans les meilleurs délais et via des techniques informatiques appropriées. Il s'agit par ailleurs de données qui sont

wordt ook gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* in overeenstemming met boek XX van het Wetboek van economisch recht.

De ontwerpbeëindiging beoogt een aantal technische correcties aan te brengen in artikel 1390*quinquies*/1 van het Gerechtelijk Wetboek om de in het gewijzigde artikel opgenomen gegevens, die bijgevolg door het CBB worden verwerkt, in overeenstemming te brengen met de gegevens die overeenkomstig boek XX van het Wetboek van economisch recht bij uittreksel in het *Belgisch Staatsblad* worden bekendgemaakt.

Art. 52

Artikel 1390*octies*, § 4, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek wordt gewijzigd om het ondernemingsnummer van de schuldbemiddelaar toe te voegen. Aan de hand van die informatie kan de schuldbemiddelaar nauwkeuriger worden geïdentificeerd en kunnen de gegevens van de schuldbemiddelaar in het kader van een collectieve schuldregeling en in het kader van een minnelijke schuldbemiddeling ook worden gekoppeld.

Art. 53

De artikelen 1394/20 tot 27 van het Gerechtelijk Wetboek regelen de procedure tot invordering van onbetwiste geldschulden.

De procedure tot invordering van onbetwiste geldschulden is een administratieve procedure tot invordering van schuldvorderingen ingevoerd bij de wet van 19 oktober 2015 houdende wijziging van het burgerlijk procesrecht en houdende diverse bepalingen inzake justitie (de zogenaamde “potpourri I-wet”), die de artikelen 1394/20 tot 27 in het Gerechtelijk Wetboek heeft ingevoegd. Die procedure biedt de mogelijkheid een uitvoerbare titel te verkrijgen zonder een beroep te moeten doen op de rechter.

Er moet aan verschillende voorwaarden worden voldaan om die procedure te kunnen gebruiken. Zo is in artikel 1394/20, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek gesteld dat uit het toepassingsgebied van die procedure zijn uitgesloten de schulden van of ten aanzien van “schuldeisers of schuldenaren die niet zijn ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen of in een van de ondernemingsdatabanken van de andere lidstaten van de Europese Unie in de zin van de Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede

publiées au *Moniteur belge* conformément au livre XX du Code de droit économique.

La disposition en projet vise à apporter quelques corrections techniques à l'article 1390*quinquies*/1 du Code judiciaire afin d'aligner les données publiées par extrait au *Moniteur belge* conformément au livre XX du Code de droit économique et les données reprises dans l'article modifié, et qui sont donc traitées par le FCA.

Art. 52

L'article 1390*octies*, § 4, alinéa 2 du Code judiciaire est modifié afin d'ajouter le numéro d'entreprise du médiateur de dettes. Cette information permet de l'identifier plus précisément et permet également d'aligner les données du médiateur de dettes dans le cadre d'un règlement collectif de dettes et dans le cadre d'une médiation de dettes amiable.

Art. 53

Les articles 1394/20 à 27 du Code judiciaire régissent la procédure de recouvrement des dettes d'argent non contestées.

La procédure de recouvrement des dettes d'argent non contestées est une procédure administrative de recouvrement de créances mise en place par la loi du 19 octobre 2015 modifiant le droit de la procédure civile et portant des dispositions diverses en matière de justice (dite “loi pot-pourri I”), qui a inséré les articles 1394/20 à 27 dans le Code judiciaire. Cette procédure permet d'obtenir un titre exécutoire sans avoir à passer par le juge.

Plusieurs conditions sont nécessaires pour pouvoir recourir à cette procédure. Ainsi, l'article 1394/20, 2°, du Code judiciaire dispose que sont exclues du champ d'application de cette procédure les dettes concernant “des créanciers ou débiteurs qui ne sont pas inscrits dans la Banque Carrefour des Entreprises ou dans une des banques de données d'entreprises des autres États membres de l'Union européenne au sens de la directive 2009/101/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 tendant à coordonner, pour les rendre équivalentes, les garanties qui sont exigées, dans les États membres, des sociétés au sens de l'article 48, deuxième alinéa, du traité, pour protéger les intérêts tant

alineea van artikel 48 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, waarvan de gelijkwaardigheid met de Kruispuntbank van Ondernemingen door de Koning wordt vastgesteld.”

Oorspronkelijk had de wet van 19 oktober 2015 enkel betrekking op de Belgische Kruispuntbank van Ondernemingen. De verwijzing naar de ondernemingsdatabanken van de andere lidstaten van de EU werd toegevoegd bij artikel 127 van de wet van 4 mei 2016 houdende internering en diverse bepalingen inzake Justitie (de zogenaamde “potpourri III-wet”). In de memorie van toelichting staat het volgende: “Daarbij rijst echter het probleem dat in de nieuwe procedure zowel de schuldeiser als de schuldenaar moeten zijn ingeschreven in de Kruispuntbank van de ondernemingen, terwijl buitenlandse ondernemingen enkel in de (Belgische) KBO staan wanneer zij een Belgisch kantoor hebben. Anderzijds zijn de ondernemingen die zijn gevestigd in andere lidstaten van de EU ongetwijfeld ingeschreven in een met de KBO vergelijkbare databank van de betrokken lidstaat (zie de lijst van de ondernemingsregisters in de lidstaten van de EU op https://ejustice.europa.eu/content_business_registers_in_member_states-106-nl.do?clang=nl) maar die registers moeten formeel met de Belgische KBO worden gelijkgeschakeld opdat zij in het nieuwe systeem als referentiepunt kunnen worden gehanteerd. Die validatie gebeurt immers niet op Europees niveau. Daarom volstaat het om aan artikel 1394/20, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek toe te voegen dat met een inschrijving in de KBO wordt gelijkgesteld de inschrijving in een ondernemingsdatabank van een andere lidstaat van de Europese Unie in de zin van de Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 “strekende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede lid van artikel 48 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken”, waarvan de gelijkwaardigheid met de Kruispuntbank van Ondernemingen wordt vastgesteld door de Koning. Op grond van die opdracht kan dan bij koninklijk besluit een lijst worden opgesteld van de in aanmerking komende registers, zodat de juistheid en volledigheid van de erin opgenomen informatie kan worden gevalideerd, uiteraard door eenvoudige erkenning van de validatie van overheidswege in de betrokken lidstaat. In de toekomst zal wellicht gebruik kunnen worden gemaakt van de koppeling die tussen al die Europese ondernemingsregisters zal gebeuren, krachtens de Richtlijn 2012/17/EU “Richtlijn 2012/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2012 tot wijziging van Richtlijn

des associés que des tiers dont l'équivalence avec la Banque carrefour des Entreprises est établie par le Roi”.

À l'origine, la loi du 19 octobre 2015 ne visait que la Banque Carrefour des Entreprises belge. La référence aux banques de données d'entreprises des autres États membres de l'UE a été ajoutée par l'article 127 de la loi du 4 mai 2016 relative à l'internement et à diverses dispositions en matière de Justice (dite “loi pot-pourri III”). On peut lire dans l'exposé des motifs ce qui suit: “En outre se pose néanmoins le problème, dans la nouvelle procédure, de l'inscription obligatoire du créancier et du débiteur dans la Banque Carrefour des Entreprises, alors que les entreprises étrangères ne sont inscrites dans la BCE (belge) que lorsqu'elles ont un établissement en Belgique. Par ailleurs, les entreprises établies dans d'autres États membres de l'UE sont indubitablement inscrites dans la banque de données de l'État membre concerné comparable à la CBE (voir la liste des registres des entreprises dans les États membres de l'UE sur https://ejustice.europa.eu/content_business_registers_in_member_states-106-fr.do?clang=fr), mais ces registres doivent formellement être assimilés à la BCE belge pour que le nouveau système puisse être utilisé comme point de référence. Cette validation ne s'effectue pas au niveau européen. Pour ce faire, il suffit d'ajouter à l'article 1394/20, 2°, du Code judiciaire que l'inscription dans la BCE est assimilée à l'inscription dans une banque de données d'entreprises d'un autre État membre de l'Union européenne au sens de la directive 2009/101/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 “tendant à coordonner, pour les rendre équivalentes, les garanties qui sont exigées, dans les États membres, des sociétés au sens de l'article 48, deuxième alinéa, du traité, pour protéger les intérêts tant des associés que des tiers” dont l'équivalence avec la Banque carrefour des Entreprises est établie par le Roi. Sur cette base, la liste des registres entrant en ligne de compte peut alors être établie par arrêté royal de manière à pouvoir valider l'exactitude et l'exhaustivité des informations qui y figurent, par simple reconnaissance évidemment de la validation par les pouvoirs publics dans l'État membre concerné. Dans l'avenir, il sera peut-être possible d'utiliser la connexion établie entre tous ces registres d'entreprises européens, en application de la “directive 2012/17/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 juin 2012 modifiant la directive 89/666/CEE du Conseil et les directives 2005/56/CE et 2009/101/CE du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne l'interconnexion des registres centraux, du commerce et des sociétés” (Journal des Publications de l'Union européenne n° L 156 du 16 juin 2012, p. 1-9)

89/666/EEG van de Raad en Richtlijnen 2005/56/EG en 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de koppeling van centrale, handels- en vennootschapsregisters betreft” (Publicatieblad van de Europese Unie nr. L 156 van 16 juni 2012, blz. 1-9), aan de hand van het zogenaamde “*Business Registers Interconnection System*” (BRIS). Zodra BRIS operationeel zal zijn, zal het op EU-niveau toegang bieden tot informatie over in de lidstaten geregistreerde ondernemingen, en voor het eerst de elektronische communicatie tussen alle EU-ondernemingsregisters mogelijk maken. Maar BRIS wordt ten vroegste operationeel op 8 juni 2017. In afwachting daarvan moeten de registers nog steeds per land worden geraadpleegd, dit zijn dus de nationale handelsregisters, registers van vennootschappen en alle andere registers waarin informatie over ondernemingen wordt opgeslagen en voor het publiek beschikbaar wordt gesteld in de zin van de Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 48 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken (Publicatieblad van de Europese Unie nr. L 258 van 1 oktober 2009, blz. 11-17).”

De lijst van de buitenlandse databanken die gelijkwaardig aan de Kruispuntbank van Ondernemingen zijn verklaard, werd vastgesteld bij het koninklijk besluit van 17 augustus 2018 tot uitvoering van artikel 1394/20, 2°, *in fine* van het Gerechtelijk Wetboek.

Het “*Business Registers Interconnection System*” (BRIS) is operationeel sedert 8 juni 2017. Aangezien het mogelijk is op Europees niveau toegang te krijgen tot de informatie met betrekking tot de in de lidstaten geregistreerde ondernemingen, moet artikel 1394/20 van het Gerechtelijk Wetboek worden gewijzigd om naar dat systeem van gekoppelde registers te verwijzen.

Dit artikel wijzigt artikel 1394/20, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek om rekening te houden met het systeem van gekoppelde registers (BRIS).

De regels inzake het systeem van gekoppelde ondernemingsregisters werden vastgesteld in Richtlijn 2012/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 juni 2012 tot wijziging van Richtlijn 89/666/EEG van de Raad en Richtlijnen 2005/56/EG en 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de koppeling van centrale, handels- en vennootschapsregisters betreft. Die regels werden overgenomen in Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van

au moyen du “*Business Registers Interconnection System*” (BRIS). Dès que le BRIS sera opérationnel, il sera possible d’accéder au niveau européen aux informations concernant les entreprises enregistrées dans les États membres et la communication électronique entre tous les registres d’entreprises de l’UE sera pour la première fois possible. Le BRIS ne sera toutefois opérationnel que le 8 juin 2017 au plus tôt. En attendant, les registres doivent toujours être consultés par pays, à savoir donc les registres de commerce nationaux, les registres des sociétés et tous les autres registres dans lesquels sont sauvegardées et mises à disposition du public des informations concernant les entreprises au sens de la directive 2009/101/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 tendant à coordonner, pour les rendre équivalentes, les garanties qui sont exigées, dans les États membres, des sociétés au sens de l’article 48, deuxième alinéa, du traité, pour protéger les intérêts tant des associés que des tiers (Journal des Publications de l’Union européenne n° L 258 du 1er octobre 2009, p. 11-17).”

La liste des banques de données étrangères déclarées comme équivalentes à la Banque carrefour des Entreprises a été établie par l’arrêté royal du 17 août 2018 portant exécution de l’article 1394/20, 2°, *in fine* du Code judiciaire.

Le “*Business Registers Interconnections System*” (BRIS) est opérationnel depuis le 8 juin 2017. Dès lors qu’il est possible d’accéder au niveau européen aux informations concernant les entreprises enregistrées dans les États membres, il y a lieu de modifier l’article 1394/20 du Code judiciaire afin de faire référence à ce système d’interconnexion des registres.

Cet article modifie l’article 1394/20, 2°, du Code judiciaire afin de tenir compte du système d’interconnexion des registres (BRIS).

Les règles régissant le système d’interconnexion des registres des entreprises ont été établies par la directive 2012/17/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 juin 2012 modifiant la directive 89/666/CEE du Conseil et les directives 2005/56/CE et 2009/101/CE du Parlement européen et du Conseil en ce qui concerne l’interconnexion des registres centraux, du commerce et des sociétés. Ces règles ont été reprises dans la directive (UE) 2017/1132 du Parlement européen et du

14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht.

BRIS verbindt de ondernemingsregisters van elke lidstaat met een “Europees centraal platform” en biedt een uniek toegangspunt via het Europees e-justitieportaal, waarmee burgers, ondernemingen en overheidsadministraties informatie kunnen zoeken over ondernemingen en de bijkantoren ervan geopend in andere lidstaten. BRIS biedt de gebruikers aldus de mogelijkheid informatie over de in andere lidstaten geregistreerde ondernemingen te zoeken en te verkrijgen, en de uitwisseling van gegevens tussen de nationale registers te vergemakkelijken om te waarborgen dat de informatie over de ondernemingen up-to-date en nauwkeurig is. De nationale registers kunnen ook automatische kennisgevingen ontvangen over belangrijke wijzigingen in de informatie van de ondernemingen die transnationaal opereren.

Door de wijziging van artikel 1394/20 van het Gerechtelijk Wetboek zal de procedure tot invordering van onbetwiste geldschulden kunnen worden toegepast op de ondernemingen die zijn ingeschreven in een van de ondernemingsregisters die via het Europees centraal platform gekoppeld zijn, zonder dat er een koninklijk besluit nodig is tot vaststelling van de lijst van de registers die gelijkwaardig zijn aan de Kruispuntbank van Ondernemingen.

Art. 54

Artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt de bedragen van de inkomens die niet voor beslag vatbaar zijn. Met de recentelijk wetwijziging van 19 december 2023 zijn de bedragen in dit artikel voortaan in euro vermeld. Teneinde het derde en vierde lid van artikel 1409, § 2 conform te maken aan de bedragen in euro, worden de bedragen voortaan afgerond op de hogere euro, in plaats van op het hogere honderdtal, wat van toepassing was op de bedragen in Belgische frank.

Art. 55

Thans voorziet artikel 1675/9, § 3, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek erin dat de schuldbemiddelaar de tekst van artikel 1675/9 en van de mededeling in paragraaf 1bis meedeelt wanneer hij een schuldeiser die geen aangifte heeft gedaan van de schuldvordering meedeelt dat deze alsnog aangifte kan doen overeenkomstig de voorwaarden bepaald in artikel 1675/9, § 3, eerste lid.

In het vooruitzicht van de informatisering van de procedures van collectieve schuldenregeling, voorzag de wetgever in 2019 in een aangepaste regeling voor wat

Conseil du 14 juin 2017 relative à certains aspects du droit des sociétés.

Le BRIS connecte les registres d'entreprises de chaque État membre à une “Plateforme Centrale Européenne” et fournit un point d'accès unique via le portail européen e-Justice, par lequel les citoyens, les entreprises et les administrations publiques peuvent rechercher des informations sur les entreprises et leurs succursales ouvertes dans d'autres États membres. Le BRIS permet ainsi aux utilisateurs de rechercher et d'obtenir des informations sur les entreprises enregistrées dans d'autres États membres et de faciliter l'échange de données entre les registres nationaux pour garantir que les informations sur les entreprises soient à jour et précises. Les registres nationaux peuvent également recevoir des notifications automatiques sur des changements importants dans les informations des entreprises opérant transnationalement.

Par le biais de la modification de l'article 1394/20 du Code judiciaire, la procédure de recouvrement de dettes d'argent incontestées pourra s'appliquer aux entreprises inscrites dans un des registres des entreprises interconnecté via la plateforme centrale européenne, sans nécessité d'un arrêté royal établissant la liste des registres équivalents à la Banque Carrefour des Entreprises.

Art. 54

L'article 1409 du Code judiciaire définit les montants des revenus insaisissables. Suite à la récente modification législative du 19 décembre 2023, les montants de cet article sont désormais exprimés en euros. Afin de rendre les alinéas 3 et 4 de l'article 1409, § 2, conformes aux montants en euros, les montants sont désormais arrondis à l'euro supérieur, et non plus à la centaine supérieure, comme c'était le cas pour les montants en francs belges.

Art. 55

En l'état, l'article 1675/9, § 3, alinéa 2, du Code judiciaire prévoit que le médiateur de dettes communique le texte de l'article 1675/9 et de la communication visée au paragraphe 1^{er}bis lorsqu'il informe le créancier qui n'a pas fait de déclaration de créance que celui-ci peut encore faire une déclaration dans les conditions prévues à l'article 1675/9, § 3, alinéa 1er.

Dans la perspective de l'informatisation des procédures de règlement collectif de dettes, le législateur a prévu en 2019 une réglementation adaptée pour ce qui concerne

betreft de aangifte van de schuldvordering. Concreet zou de nieuwe regeling erin bestaan dat de griffier enkel nog kennis zou geven van de beschikking van toelaatbaarheid aan de schuldbemiddelaar. Deze laatste zou daarop de beschikking via het centraal register meedelen aan de in de wet voorziene categorieën van personen. Alvorens de nieuwe regeling in werking trad stapte de wetgever echter terug af van deze regeling, omdat die voorbijging aan de mogelijkheid van het instellen van een rechtsmiddel tegen de beslissing waarvoor overeenkomstig artikel 1675/16ter, vijfde lid, van het Gerechtelijk Wetboek enkel de kennisgeving geldt als betekening (voor de volledige toelichting zie: *Parl. St. Kamer 2022-2023*, nr. 3436, 002, 21-23).

De wetgever nam in 2023 de regeling dus op de schop en artikel 1675/9 werd in haar vorm hersteld. De wetgever vergat hierbij echter de verwijzing naar paragraaf 1 in de voorliggende bepaling te herstellen.

Een tweede punt dat de wetgever in 2019 beoogde, bestond erin de schuldeiser de voorafgaande mededeling door de schuldbemiddelaar in herinnering te brengen. Aangezien er in de actuele tekst geen sprake meer is van deze mededeling, wordt verduidelijkt dat de schuldbemiddelaar de kennisgeving van paragraaf 1 in herinnering brengt. Het betreft een terminologische correctie.

HOOFDSTUK 8

Bepaling tot wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen

Art. 56

Artikel 37 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij wijzigde artikel 9 van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen. De voorgestelde wijziging in de Nederlandse tekst is echter niet correct en brengt een wijziging aan in deze tekst die niet kan worden doorgevoerd door een vergissing in de invoeging van de woorden in de bestaande tekst. De

la déclaration de la créance. Concrètement, aux termes de la nouvelle disposition, le greffier ne notifierait plus la décision d'admissibilité qu'au médiateur de dettes. Ce dernier communiquerait ensuite la décision via le registre central aux catégories de personnes prévues par la loi. Avant l'entrée en vigueur de la nouvelle disposition, le législateur a toutefois fait marche arrière, car il a ignoré la possibilité d'introduire un recours contre la décision pour laquelle, conformément à l'article 1675/16ter, alinéa 5, du Code judiciaire, seule la notification vaut signification (pour l'explication complète, voir: *Doc. Parl., Chambre, 2022-2023*, n° 3436, 002, 21-23).

En 2023, le législateur a renoncé à cette réglementation et l'article 1675/9 a été rétabli dans sa forme initiale. Ce faisant, le législateur a toutefois omis de rétablir le renvoi au paragraphe 1er dans la présente disposition.

Un deuxième point visé par le législateur en 2019 consistait à rappeler au créancier la communication préalable du médiateur de dettes. Le texte actuel ne mentionnant plus cette communication, il est précisé que le médiateur de dettes rappelle la notification du paragraphe 1er. Il s'agit d'une correction terminologique.

CHAPITRE 8

Disposition modifiant la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté

Art. 56

L'article 37 de la loi du 29 février 2024 en vue d'insérer une mesure de sûreté pour la protection de la société modifiait l'article 9 de la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté. Cependant, la modification proposée au texte néerlandais n'est pas correcte et apporte à ce texte une modification qui ne peut être faite en raison d'une erreur dans les mots insérés dans le texte existant de l'article. La modification proposée dans le texte français de l'article est correcte.

voorgestelde wijziging in de Franse tekst van het artikel is correct. De Nederlandse tekst van artikel 9 van de wet van 23 mei moet op dezelfde wijze worden aangepast zoals dit in de Franse tekst is gebeurd.

De taalkundige opmerking van de Raad van State werd doorgevoerd.

HOOFDSTUK 9

Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken

Art. 57

Artikel 5 van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken betreft de DNA-gegevensbank "Veroordeelden". Deze DNA-gegevensbank bevat de DNA-profielen van alle personen die voor het plegen van een van de misdrijven, bedoeld in het derde lid van artikel 5, door een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden, zijn veroordeeld tot een autonome probatiestraf, een werkstraf, een straf onder elektronisch toezicht, een gevangenisstraf of een zwaardere straf, of ten aanzien van wie een interneringsmaatregel is gelast.

De wet van 7 maart 2024 houdende wijziging van het wetboek van strafvordering, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken en van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt heeft dit derde lid aangepast als gevolg van de adoptie van de wet van 21 maart 2022 houdende wijzigingen aan het Strafwetboek met betrekking tot het seksueel strafrecht. Dit gezegd zijnde, de aanpassing voorziet niet alle strafbare feiten bedoeld door deze wet. Zo ontbreken o.a. een aantal strafbare feiten m.b.t. het reclame maken voor ontucht en prostitutie van een minderjarige, het bezitten en verwerven van en zich toegang verschaffen tot beelden van seksueel misbruik van minderjarigen en openbare zedenschennis zoals bijvoorbeeld exhibitionisme.

Huidig artikel verhelpt daaraan door in de bepaling onder 8° van het derde lid te verwijzen naar het volledige Hoofdstuk I/1 betreffende de misdrijven tegen de seksuele integriteit, het seksuele zelfbeschikkingsrecht en de goede zeden.

Dit heeft tot gevolg dat de bepalingen onder 9° en 10° ook gewijzigd moeten worden, en dat er geen bepaling onder 11° meer is. Een ander gevolg is dat de verwijzingen in zowel het Wetboek van strafvordering als in de DNA-wet zelf naar artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° en 10°

Le texte néerlandais de l'article 9 de la loi du 23 mai doit être modifié de la même manière que le texte français.

La remarque linguistique formulée par le Conseil d'État a été intégrée.

CHAPITRE 9

Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Art. 57

L'article 5 de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale concerne la banque de données ADN "Condamnés". Cette banque de données ADN contient les profils ADN des personnes qui, par une décision judiciaire coulée en force de chose jugée, ont été condamnées à une peine de probation autonome, à une peine de travail, à une peine de surveillance électronique, à une peine d'emprisonnement ou à une peine plus lourde, ou ont fait l'objet d'une mesure d'internement, pour avoir commis une des infractions visées à l'alinéa 3 de l'article 5.

La loi du 7 mars 2024 modifiant le code d'instruction criminelle, la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale et la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police a modifié cet alinéa 3 suite à l'adoption de la loi du 21 mars 2022 modifiant le Code pénal en ce qui concerne le droit pénal sexuel. Ceci dit, contrairement à l'objectif du législateur, la modification ne prévoit pas toutes les infractions visées par cette loi. Il manque notamment un certain nombre d'infractions relatives à la publicité pour la débauche et la prostitution d'un mineur, à la détention et l'acquisition d'images d'abus sexuels de mineurs et l'accès à des images d'abus sexuels sur des mineurs et à l'outrage public aux bonnes mœurs tel que l'exhibitionnisme.

Le présent article remédie à cette situation en faisant référence à l'ensemble du chapitre I/1 sur les infractions portant atteinte à l'intégrité sexuelle, au droit à l'auto-détermination sexuelle et aux bonnes mœurs dans la disposition figurant au 8° du troisième paragraphe.

Par conséquent, les dispositions sous les points 9° et 10° doivent également être modifiées et il n'existe plus de disposition sous le point 11°. Une autre conséquence est que les références à l'article 5, § 1er, troisième alinéa, 8°, 9° et 10°, tant dans le Code d'instruction criminelle

aangepast moeten worden. Deze aanpassingen maken het voorwerp uit van aparte artikelen.

De tweede wijziging aangebracht in artikel 5, § 1 is een gevolg van de eerste wijziging: een verwijzing moet aangepast worden.

Art. 58

De wijziging aangebracht aan dit artikel is ook een gevolg van de wijziging in het vorige artikel en past de verwijzing aan.

HOOFDSTUK 10

Wijziging van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Art. 59

Artikel 4 van de wet van 19 december 2003, waarin de gronden tot verplichte weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel zijn opgesomd, wordt op twee punten aangepast, naar aanleiding van de door de Europese Commissie ingestelde inbreukprocedure.

Punten 2° en 4° betreffen respectievelijk de verplichte weigering ingeval ten aanzien van de betrokken persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde feiten een andere definitieve beslissing is genomen die de latere instelling van vervolging belet, en de verplichte weigering ingeval de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard en de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten. In Kaderbesluit 2002/584/JBZ bevinden die punten zich in artikel 4, leden 3 en 4, tussen de facultatieve weigeringsgronden.

In 2003 heeft de Belgische wetgever die facultatieve weigeringsgronden echter omgezet als gronden tot verplichte weigering van de tenuitvoerlegging, zonder zijn uitvoerende rechterlijke autoriteiten enige beoordelingsmarge te laten. De keuze van de wetgever berustte toen inzonderheid op de vaststelling dat die weigeringsgronden invloed hebben op de mogelijkheid van de strafvervolgung en niet op de opportuniteit ervan. Die keuze werd ondersteund door het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 11 februari 2003 in de zaken tegen H. Gözütok en K. Brügge, waarbij het toepassingsgebied van het “*ne bis in idem*”-beginsel werd uitgebreid naar de beslissingen van de parketten, aangezien die beslissingen een definitief einde maken aan de vervolging. De Belgische autoriteiten hebben op 9 augustus 2021 in die zin geantwoord op

que dans la loi ADN elle-même, doivent être adaptées. Ces adaptations font l’objet d’articles distincts.

La deuxième modification apportée à l’article 5, § 1er, est une conséquence de la première modification: une référence doit être ajustée.

Art. 58

La modification apportée à cet article est également une conséquence de la modification apportée à l’article précédent et ajuste la référence.

CHAPITRE 10

Modification de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d’arrêt européen

Art. 59

L’article 4 de la loi du 19 décembre 2003 énumérant les motifs de non-exécution obligatoires du mandat d’arrêt européen est adapté sur deux points, à la suite de la procédure d’infraction engagée par la Commission européenne.

Les points 2° et 4° visent respectivement le refus obligatoire lorsque la personne concernée a fait l’objet en Belgique ou dans un autre État membre d’une autre décision définitive pour les mêmes faits qui fait obstacle à l’exercice ultérieur de poursuites et le refus obligatoire lorsqu’il y a prescription de l’action publique ou de la peine selon la loi belge et que les faits relèvent de la compétence des juridictions belges. Ces points se trouvent dans la décision-cadre 2002/584/JAI à l’article 4, 3° et 4° parmi les motifs facultatifs de refus.

En 2003, le législateur belge a toutefois transposé ces motifs de refus facultatifs en tant que motifs de non-exécution obligatoire, sans laisser de marge d’appréciation à ses autorités judiciaires d’exécution. Le choix du législateur à l’époque reposait notamment sur le constat que ces motifs de refus affectent la possibilité et non l’opportunité des poursuites pénales. Ce choix a été corroboré par l’arrêt de la Cour de Justice des Communautés européennes intervenu le 11 février 2003 dans les affaires H. Gözütok et K. Brügge qui a étendu le champ d’application du principe *Ne Bis In Idem* aux décisions prises par les parquets, dès lors que celles-ci mettent définitivement un terme aux poursuites. C’est en ce sens que les autorités belges ont répondu le 9 août 2021 à la mise en demeure de la Commission européenne adressée le 9 juin 2021. La Commission

de aanmaning van de Europese Commissie van 9 juni 2021. De Europese Commissie heeft op die opmerkingen van de Belgische autoriteiten geantwoord in haar met redenen omkleed advies van 24 april 2024, waarin ze opnieuw heeft bevestigd dat het Koninkrijk België het kaderbesluit op die punten niet correct heeft omgezet, krachtens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie sinds de aanneming van het kaderbesluit.

In zijn arrest van 29 juni 2017, Popławski, zaak C-579/15, en in zijn arrest van 29 april 2021, X, C-665/20 PPU, heeft het Hof van Justitie het volgende bevestigd: “Uit de bewoordingen van artikel 4 van het kaderbesluit, in het bijzonder uit het gebruik van het werkwoord “kunnen” in combinatie met de onbepaalde wijs van het werkwoord “weigeren”, welke combinatie de uitvoerende rechterlijke autoriteit als onderwerp heeft, blijkt dus dat deze autoriteit zelf over een zekere marge dient te beschikken om te beoordelen of de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel al dan niet moet worden geweigerd op de in dat artikel 4 genoemde gronden. [...] Hieruit volgt dat de lidstaten, wanneer zij ervoor kiezen om een of meer van de in artikel 4 van het kaderbesluit genoemde gronden tot facultatieve weigering van de tenuitvoerlegging in nationaal recht om te zetten, niet kunnen bepalen dat de rechterlijke autoriteiten verplicht zijn de tenuitvoerlegging te weigeren van elk Europees aanhoudingsbevel dat formeel binnen de werkingssfeer van die gronden valt, zonder dat zij de omstandigheden van het concrete geval in aanmerking kunnen nemen.”

Aangezien de rechtspraak van het hof zeer duidelijk is, lijkt de nationale wetgever geen enkele manoeuvreerruimte te hebben om een facultatieve weigeringsgrond van het kaderbesluit in de nationale wetgeving om te zetten als een verplichte weigeringsgrond.

Aangezien het gaat om de toepassing van de facultatieve weigeringsgrond die op het “*ne bis in idem*”-beginsel gestoeld is, zal de uitvoerende rechterlijke autoriteit moeten beoordelen of de buitenlandse beslissing die uitspraak doet over de grond van de zaak de latere instelling van vervolging definitief belet. Als dat het geval is, zal de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel moeten worden geweigerd, overeenkomstig de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie inzake *ne bis in idem*.

Art. 60

Artikel 5, § 1, van de wet van 19 december 2003 betreffende de verplichte weigering van de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel ingeval het

européenne a répondu à ces observations des autorités belges dans l’avis motivé du 24 avril 2024 en réaffirmant que le Royaume de Belgique n’a pas transposé correctement la décision-cadre sur ces points, en vertu de la jurisprudence constante de la Cour de justice de l’Union européenne depuis l’adoption de la décision-cadre.

Dans l’arrêt du 29 juin 2017, Popławski, affaire C-579/15 ainsi que dans l’arrêt du 29 avril 2021, X, C-665/20 PPU, la Cour de justice a affirmé que “qu’il ressort ainsi du libellé de l’article 4 de la décision-cadre, en particulier de l’emploi du verbe “pouvoir”, combiné avec l’infinitif du verbe “refuser”, dont le sujet est l’autorité judiciaire d’exécution, que cette dernière doit, elle-même, jouir d’une marge d’appréciation concernant la question de savoir s’il y a lieu, ou non, de refuser d’exécuter le mandat d’arrêt européen pour les motifs visés à cet article 4. Il s’ensuit que, lorsqu’ils optent pour la transposition d’un ou de plusieurs des motifs de non-exécution facultative prévus à l’article 4 de la décision-cadre, les États membres ne sauraient prévoir que les autorités judiciaires sont tenues de refuser d’exécuter tout mandat d’arrêt européen relevant formellement du champ d’application desdits motifs, sans possibilité pour celles-ci de prendre en considération les circonstances propres à chaque espèce”.

La jurisprudence de la Cour étant très claire, le législateur national ne semble disposer d’aucune marge de manoeuvre pour transposer un motif de refus facultatif de la décision-cadre en motif de refus obligatoire dans la législation nationale.

S’agissant de l’application du motif de refus facultatif fondé sur le *Ne Bis In Idem*, l’autorité judiciaire d’exécution devra évaluer si la décision étrangère statuant sur le fond de l’affaire fait définitivement obstacle à l’exercice ultérieur de poursuites. Auquel cas, l’exécution du mandat d’arrêt européen devra être refusé, conformément à la jurisprudence constante de la Cour de Justice en matière de *Ne Bis In Idem*.

Art. 60

L’article 5, § 1er de la loi du 19 décembre 2003 concernant la non-exécution obligatoire du mandat d’arrêt européen lorsque le fait qui est à la base du mandat

feit waarop het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, krachtens het Belgische recht niet strafbaar is, wordt eveneens aangepast naar aanleiding van de door de Europese Commissie ingestelde inbreukprocedure.

In Kaderbesluit 2002/584/JBZ bevindt die weigeringsgrond zich in artikel 4, lid 1, tussen de facultatieve weigeringsgronden. In 2003 heeft de Belgische wetgever die facultatieve weigeringsgrond echter omgezet als grond tot verplichte weigering van de tenuitvoerlegging. De keuze van de wetgever berustte toen inzonderheid op de vaststelling dat die situatie invloed heeft op de mogelijkheid van de strafvervolgning en niet op de opportuniteit ervan. De Belgische autoriteiten hebben op 9 augustus 2021 in die zin geantwoord op de aanmaning van de Europese Commissie van 9 juni 2021. De Europese Commissie heeft op die opmerkingen van de Belgische autoriteiten geantwoord in haar met redenen omkleed advies van 24 april 2024, waarin ze opnieuw heeft bevestigd dat het Koninkrijk België het kaderbesluit op die punten niet correct heeft omgezet, krachtens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie sinds de aanneming van het kaderbesluit.

De Europese Commissie baseert zich op het arrest van 29 juni 2017, *Popławski*, zaak C-579/15, en het arrest van 29 april 2021, X, C-665/20 PPU. Op grond van die rechtspraak kan het nationaal recht van een lidstaat waarin de facultatieve weigeringsgronden bedoeld in artikel 4 van Kaderbesluit 2002/584/JBZ als verplichte weigeringsgronden zijn omgezet, niet in overeenstemming worden geacht met het kaderbesluit. Aangezien de rechtspraak van het hof op dit punt zeer duidelijk is, lijkt de nationale wetgever geen enkele manoeuvreerruimte te hebben om een facultatieve weigeringsgrond van het kaderbesluit in de nationale wetgeving om te zetten als een verplichte weigeringsgrond.

Art. 61

Om in overeenstemming te zijn met het met redenen omkleed advies van de Europese Commissie van 24 april 2024 en met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 29 juni 2017, *Popławski*, zaak C-579/15, en in zijn arrest van 29 april 2021, X, C-665/20 PPU, wordt artikel 6 van de wet van 19 december 2003, waarin de facultatieve weigeringsgronden zijn opgesomd, aangevuld met twee gronden die voorheen waren opgenomen onder de verplichte weigeringsgronden bedoeld in artikel 4, 2° (gedeeltelijk) en 4°, van de wet van 19 december 2003.

Het betreft de situaties waarin ten aanzien van de betrokken persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde feiten een andere definitieve beslissing

d'arrêt européen ne constitue pas une infraction au regard du droit belge est également adapté à la suite de la procédure d'infraction engagée par la Commission européenne.

Ce motif de refus est contenu dans la décision-cadre 2002/584/JAI à l'article 4, 1° parmi les motifs facultatifs de refus. En 2003, le législateur belge a toutefois transposé ce motif de refus facultatif en tant que motif de non-exécution obligatoire. Le choix du législateur à l'époque reposait notamment sur le constat que cette situation affecte la possibilité et non l'opportunité des poursuites pénales. C'est en ce sens que les autorités belges ont répondu le 9 août 2021 à la mise en demeure de la Commission européenne adressée le 9 juin 2021. La Commission européenne a répondu à ces observations des autorités belges dans l'avis motivé du 24 avril 2024 en réaffirmant que le Royaume de Belgique n'a pas transposé correctement la décision-cadre sur ces points, en vertu de la jurisprudence constante de la Cour de justice de l'Union européenne depuis l'adoption de la décision-cadre.

La Commission européenne se fonde sur l'arrêt du 29 juin 2017, *Popławski*, affaire C-579/15 et l'arrêt du 29 avril 2021, X, C-665/20 PPU. Sur base de cette jurisprudence, le droit national d'un État membre transposant les motifs de refus facultatifs prévus par l'article 4 de décision-cadre 2002/584/JAI en motifs de refus obligatoires ne saurait être considérée comme étant conforme à la décision-cadre. La jurisprudence de la Cour étant très claire sur ce point, le législateur national ne semble disposer d'aucune marge de manoeuvre pour transposer un motif de refus facultatif de la décision-cadre en motif de refus obligatoire dans la législation nationale.

Art. 61

Afin de se conformer à l'avis motivé de la Commission européenne du 24 avril 2024 et à la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne dans l'arrêt du 29 juin 2017, *Popławski*, affaire C-579/15 et dans l'arrêt du 29 avril 2021, X, C-665/20 PPU, l'article 6 de la loi du 19 décembre 2003 énumérant les motifs de refus facultatifs est complété par deux motifs précédemment contenus dans les motifs de refus obligatoires visés à l'article 4, 2° (en partie) et 4, 4° de la loi du 19 décembre 2003.

Il s'agit des situations lorsque la personne concernée a fait l'objet en Belgique ou dans un autre État membre d'une autre décision définitive pour les mêmes faits

is genomen die de latere instelling van vervolging belet en de situaties waarin de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard en de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten.

Die punten vloeien voort uit de facultatieve weigeringsgronden van artikel 4, leden 3 en 4, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ. Rekening houdend met het feit dat het Hof van Justitie en de Europese Commissie op constante en duidelijke wijze van oordeel zijn dat het nationaal recht van een lidstaat waarin de facultatieve weigeringsgronden bedoeld in artikel 4 van Kaderbesluit 2002/584/JBZ als verplichte weigeringsgronden zijn omgezet, niet in overeenstemming kan worden geacht met het kaderbesluit, is de wijziging noodzakelijk.

Art. 62

De aanpassing van artikel 13, § 3, is louter van technische aard, met als doel de termijn van tien dagen om uitspraak te doen over de overlevering in geval van instemming door de gezochte persoon, waarin artikel 17, lid 2, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ voorziet, in het nationaal recht om te zetten.

De wet van 19 december 2003 voorziet in artikel 13, dat zich bevindt in onderafdeling 3 met als opschrift “Procedure in geval van toestemming van de betrokken persoon”, reeds in een vereenvoudigde procedure ingeval de persoon instemt met zijn overlevering, zoals meegedeeld door het Koninkrijk België krachtens artikel 6.3 van het voornoemde kaderbesluit. De gezochte persoon wordt in kennis gesteld van de gevolgen van zijn instemming. Vervolgens beslist de procureur des Konings over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel overeenkomstig artikel 13, § 3.

Rekening houdend met het feit dat in artikel 13, § 3, de termijn van tien dagen waarin het kaderbesluit in dit geval voorziet om uitspraak te doen, niet duidelijk is vermeld, is de Europese Commissie van oordeel dat in het Belgische recht dezelfde termijn van zestig dagen van toepassing zou zijn als die waarin is voorzien bij gebrek aan instemming door de gezochte persoon en dat het kaderbesluit dan ook niet correct is omgezet.

Naar aanleiding van het met redenen omkleed advies van de Europese Commissie van 24 april 2024 dient die termijn van tien dagen op voldoende duidelijke en nauwkeurige wijze in de bepaling van artikel 13, § 3, te worden opgenomen.

qui fait obstacle à l'exercice ultérieur de poursuites et lorsqu'il y a prescription de l'action publique ou de la peine selon la loi belge et que les faits relèvent de la compétence des juridictions belges.

Ces points proviennent des motifs de refus facultatifs de l'article 4, 3° et 4° de la décision-cadre 2002/584/JAI. Compte tenu du fait que la Cour de justice et la Commission européenne considèrent de manière constante et claire que le droit national d'un État membre transposant les motifs de refus facultatifs prévus par l'article 4 de décision-cadre 2002/584/JAI en motifs de refus obligatoires ne saurait être considérée comme étant conforme à la décision-cadre, la modification est nécessaire.

Art. 62

L'adaptation de l'article 13, § 3 est d'ordre purement technique afin de transposer dans le droit national le délai de dix jours pour statuer sur la remise prévu à l'article 17, § 2 de la décision-cadre 2002/584/JAI en cas de consentement de la personne recherchée à sa remise.

La loi du 19 décembre 2003 prévoit déjà une procédure simplifiée dans le cas où la personne consent à sa remise prévue à l'article 13 dans la sous-section 3 intitulée “la procédure en cas de consentement de la personne”, comme notifié par le Royaume de Belgique au titre de l'article 6.3 de ladite décision-cadre. La personne recherchée est informée des conséquences de son consentement. Le procureur du Roi décide ensuite de l'exécution du mandat d'arrêt européen conformément à l'article 13, § 3.

Compte tenu du fait que l'article 13, § 3 ne mentionne pas clairement le délai de dix jours prévu pour statuer dans ce cas de figure par la décision-cadre, la Commission européenne considère que le délai applicable en droit belge serait identique au délai de soixante jours prévu en l'absence de consentement de la personne recherché et que la décision-cadre est dès lors incorrectement transposée.

À la suite de l'avis motivé de la Commission européenne du 24 avril 2024, il convient d'inscrire ce délai de dix jours dans la disposition de l'article 13, § 3 avec un degré de clarté et de précision suffisant.

Art. 63

De aanpassing van artikel 5 door artikel 55 houdt in dat in artikel 14, § 1, de woorden “op grond van de artikelen 3 tot 6” worden vervangen door de woorden “op grond van de artikelen 3 en 4”. Aangezien artikel 5 een facultatieve weigeringsgrond is geworden, kan de onderzoeksrechter een beslissing houdende niet-tenuitvoerlegging enkel op grond van een verplichte weigeringsgrond nemen.

HOOFDSTUK 11

Wijzigingen van de Basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden.

Art. 64 en 65

De artikelen 139 en 142 van de Basiswet van 12 januari 2005 worden gewijzigd naar aanleiding van een arrest van de Raad van State (nr. 260.166) van 18 juni 2024 met betrekking tot de interpretatie van het artikel 142.

Dit artikel, dat de verlenging van de tuchtsanctie “afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte” betreft omwille van een door de gedetineerde tijdens de looptijd van die sanctie gepleegde nieuwe tuchtinbreuk, luidt momenteel als volgt: “Indien, tijdens zijn periode van afzondering in (de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte), de gedetineerde een zware aanslag pleegt op de fysieke integriteit van een persoon, kan deze afzondering op cel verlengd worden, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. De afzondering in (de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte) kan als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen in geen geval vijfenveertig dagen overschrijden.”

In de praktijk werd dit artikel jarenlang toegepast in de zin dat een verlenging van de afzondering in de toegewezen verblijfsruimte tot maximum 45 dagen enkel mogelijk was in geval van een tijdens de looptijd van deze tuchtsanctie gepleegde nieuwe tuchtinbreuk die een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon uitmaakt, doch dat in geval tijdens deze afzondering een nieuwe tuchtinbreuk zou worden gepleegd die geen zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon uitmaakt, de lopende afzondering kon worden verlengd tot het in artikel 132, 3° bepaalde maximum van 30 dagen. Dit uiteraard in zoverre dit aantal dagen nog niet opgelegd was bij de initiële tuchtsanctie.

Art. 63

L'adaptation de l'article 5 par l'article 55 implique qu'à l'article 14, § 1, les mots les mots “sur la base des articles 3 à 6” sont remplacés par les mots “sur la base des articles 3 et 4”. L'article 5 étant devenu un motif de refus facultatif, le juge d'instruction ne peut prendre une décision de non-exécution que sur la base d'un motif de refus obligatoire.

CHAPITRE 11

Modifications de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus.

Art. 64 et 65

Les articles 139 et 142 de la loi de principes du 12 janvier 2005 sont modifiés suite à un arrêt du Conseil d'État (n° 260.166) du 18 juin 2024 relatif à l'interprétation de l'article 142.

Cet article, qui concerne la prolongation de la sanction disciplinaire d'isolement dans l'espace de séjour attribué au détenu en raison d'une nouvelle infraction disciplinaire commise par le détenu pendant la durée de cette sanction, est actuellement libellé comme suit: “Si, pendant sa période d'isolement (dans l'espace de séjour attribué au détenu), le détenu commet une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne, l'isolement (dans l'espace de séjour attribué au détenu) peut être prolongé, sur la base d'une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. L'isolement (dans l'espace de séjour attribué au détenu) ne peut en aucun cas excéder quarante-cinq jours par suite de ces décisions successives”.

En pratique, cet article a été appliqué pendant de nombreuses années en ce sens qu'une prolongation de l'isolement dans l'espace de séjour jusqu'à un maximum de 45 jours n'était possible qu'en cas de nouvelle infraction disciplinaire commise pendant la durée de cette sanction disciplinaire qui constituait une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne, mais qu'en cas de nouvelle infraction disciplinaire commise pendant cet isolement et ne constituant pas une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne, l'isolement en cours pouvait être prolongé jusqu'au maximum de 30 jours prévu à l'article 132, 3°. Ceci, bien entendu, dans la mesure où ce nombre de jours n'avait pas déjà été imposé lors de la sanction disciplinaire initiale.

De Raad van State interpreteerde dit artikel echter in de zin dat elke verlenging van een lopende tuchtsanctie van afzondering in de toegewezen verblijfsruimte beperkt was tot de hypothese van een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon. Bijgevolg kan naar de redenering van de Raad van State in het geval van een nieuwe tuchtinbreuk die geen zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon uitmaakt, een lopende afzondering in de toegewezen verblijfsruimte nooit verlengd worden, ook niet wanneer de initieel opgelegde tuchtsanctie minder dan 30 dagen bedraagt.

Gezien de zeer analoge tekst van artikel 142 en artikel 139 strekt de toepassing van dit arrest zich *de facto* ook uit tot het laatstgenoemde artikel.

Deze zeer letterlijke interpretatie van de wettekst door de Raad van State creëert onder gedetineerden een geest van straffeloosheid. Het arrest heeft immers als gevolg dat het de directeur onmogelijk wordt gemaakt om een gedetineerde, in geval van het plegen van een nieuwe tuchtinbreuk tijdens een lopende sanctie van afzondering in de toegewezen verblijfsruimte of opsluiting in de strafcel, opnieuw met één van deze sancties te bestraffen en dus met andere woorden om de lopende afzondering in de verblijfsruimte of opsluiting in de strafcel te verlengen, ook al is de maximale duur van de tuchtsanctie (30 dagen) nog niet bereikt en zelfs als de ernst van de nieuwe inbreuk hier aanleiding zou toe geven. Het is pas in het meest ernstige geval (een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon) dat een lopende tuchtsanctie van afzondering in de toegewezen verblijfsruimte of opsluiting in de strafcel zou kunnen worden verlengd. Dit terwijl er ook andere ernstige inbreuken denkbaar zijn die een dergelijke sanctie/verlenging zouden kunnen verantwoorden.

Teneinde deze ongewenste en voor de handhaving van de veiligheid in de gevangenissen ronduit zeer nefaste effecten van dit arrest te kunnen verhelpen en om te kunnen terugkeren naar de wijze waarop in de praktijk steeds aan deze artikelen uitvoering is gegeven, is een aanpassing van de wettekst aldus noodzakelijk.

De gewijzigde tekst maakt duidelijk dat, in geval van het plegen van een nieuwe inbreuk tijdens een lopende sanctie van afzondering in de toegewezen verblijfsruimte of van opsluiting in de strafcel deze sanctie kan worden verlengd tot het bij wet voorziene maximum van respectievelijk 30 dagen afzondering in toegewezen verblijfsruimte (artikel 132, 3°) en 9 dagen strafcel (artikel 132, 4°). Een verlenging boven dit aantal dagen (tot 45 dagen bij afzondering in de toegewezen verblijfsruimte en tot 14 dagen bij opsluiting in de strafcel) is enkel mogelijk

Le Conseil d'État a toutefois interprété cet article en ce sens que toute prolongation d'une sanction disciplinaire en cours d'isolement dans l'espace de séjour était limitée à l'hypothèse d'une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne. Par conséquent, selon le raisonnement du Conseil d'État, en cas d'une nouvelle infraction disciplinaire ne constituant pas une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne, un isolement dans l'espace de séjour en cours ne peut jamais être prolongé, même si la sanction prononcée initialement n'excède pas 30 jours.

Vu le texte très similaire de l'article 142 et de l'article 139, l'application de cet arrêt s'est *de facto* également étendue à ce dernier article.

Cette interprétation très littérale du texte de loi par le Conseil d'État génère un sentiment d'impunité parmi les détenus. L'arrêt a en effet pour conséquence qu'il est impossible pour le directeur, en cas de commission d'une nouvelle infraction pendant l'exécution d'une sanction dans l'espace de séjour ou l'enfermement dans une cellule de punition, de sanctionner à nouveau un détenu avec l'une de ces sanctions et donc, en d'autres mots, de prolonger l'isolement dans l'espace de séjour ou l'enfermement en cellule de punition en cours, même si la durée maximale de la sanction disciplinaire (30 jours) n'a pas encore été atteinte et même si la gravité de la nouvelle infraction le justifierait. Ce n'est que dans le cas le plus grave (une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne) qu'une sanction disciplinaire d'isolement dans l'espace de séjour ou d'enfermement en cellule de punition en cours peut être prolongée. Et cela, alors que d'autres infractions graves pourraient également justifier une telle sanction/prolongation.

Afin de remédier à ces effets indésirables et très néfastes de cet arrêt pour la sécurité dans les prisons et de pouvoir revenir à la manière dont ces articles ont toujours été mis en œuvre dans la pratique, une modification du texte de loi est nécessaire.

Le texte modifié précise qu'en cas de commission d'une nouvelle infraction pendant l'exécution d'une sanction d'isolement dans l'espace de séjour ou d'enfermement en cellule de punition, cette sanction peut être prolongée jusqu'au maximum prévu par la loi de respectivement 30 jours d'isolement dans l'espace de séjour (article 132, 3°) et de 9 jours de cellule de punition (article 132, 4°). Une prolongation au-delà de ce nombre de jours (jusqu'à 45 jours en cas d'isolement dans l'espace de séjour et jusqu'à 14 jours en cas d'enfermement en cellule

als de nieuwe inbreuk een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon uitmaakt.

Een belangrijke nuance in de wijziging van artikel 139 is erin gelegen dat enkel tot een verlenging van de opsluiting in de strafcel kan worden overgegaan indien de gedetineerde een in artikel 129 van de wet bedoelde tuchtsanctie van de eerste categorie pleegt. Dit betreffen de meest ernstige tuchtinbreuken. Gelet op het zwaarder karakter van de sanctie tot opsluiting in de strafcel ten opzichte van de afzondering in de toegewezen verblijfruimte, lijkt het passend om de mogelijkheden tot verlenging in de strafcel beperkter te houden.

In een advies van de Centrale Toezichtsraad voor het Gevangeniswezen (CTRG) van 19 juni 2025 wordt negatief geadviseerd voor de wijziging van artikel 139, terwijl ze de wijziging van artikel 142 als “niet onredelijk” bestempelen.

Nochtans is het ook van belang om ook wat het verblijf in de strafcel betreft de verlengingsmogelijkheid niet enkel te beperken tot het geval van zware aanslag op de fysieke integriteit. In tegenstelling tot wat de CTRG aangeeft is het niet omdat deze cellen vaak afgezonderd zijn van andere cellen dat het plegen van een nieuwe tuchtinbreuk door de gedetineerde in kwestie geen impact kan hebben op de orde en de veiligheid in de gevangenis als geheel. De contacten met het personeel zijn tijdens een verblijf in de strafcel inderdaad minimaal, doch het zijn dan net deze weinige contactmomenten die extra kwetsbaar zijn en tijdens dewelke ook tuchtinbreuken kunnen worden gepleegd die geen zware aanslag op de fysieke integriteit uitmaken (aantasting van de psychische integriteit, bedreigingen, opzettelijke aantasting van de orde etc.). Tijdens deze contacten momenten kan de veiligheid van het personeel onder druk komen te staan en is het dus van belang om in voorkomend geval ook tuchtrechtelijk te kunnen optreden.

Aan de bezorgdheden van de CTRG omtrent ernstige weerslag van isolatie in de strafcel op de fysieke en mentale toestand van de gedetineerde wordt reeds voor een aanzienlijk deel tegemoet gekomen door de mogelijkheid tot verlenging te beperken tot de tuchtinbreuken van de eerste categorie. Dit element was immers nog niet geïntegreerd in de teksten die voor advies aan de CTRG werden voorgelegd.

de punition) n'est possible que si la nouvelle infraction constitue une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne.

Une nuance importante dans la modification de l'article 139 est qu'une prolongation de l'enfermement en cellule de punition ne peut être effectuée que si le détenu commet une infraction disciplinaire de première catégorie visée à l'article 129 de la loi. Il s'agit des infractions disciplinaires les plus graves. Étant donné la nature plus sévère de la sanction d'enfermement en cellule de punition par rapport à l'isolement dans l'espace de séjour, il semble approprié de limiter les possibilités de prolongation de l'enfermement en cellule de punition.

Le Conseil central de surveillance pénitentiaire (CCSP) a rendu un avis négatif le 19 juin 2025 sur la modification de l'article 139, tout en décrivant la modification de l'article 142 comme “pas déraisonnable”.

Néanmoins, il est également important, en ce qui concerne le séjour en cellule de punition, de ne pas limiter la possibilité de prolongation aux seuls cas d'atteintes graves à l'intégrité physique. Contrairement à ce qu'indique le CCSP, ce n'est pas parce que ces cellules sont souvent séparées des autres cellules que la commission d'une nouvelle infraction disciplinaire par le détenu en question ne peut pas avoir d'impact sur l'ordre et la sécurité de la prison dans son ensemble. Les contacts avec le personnel lors d'un séjour en cellule de punition sont certes minimales, mais ce sont précisément ces quelques moments de contact qui sont particulièrement sensibles et au cours desquels peuvent également être commises des infractions disciplinaires qui ne constituent pas une atteinte grave à l'intégrité physique (atteintes à l'intégrité psychique, menaces, atteintes délibérées à l'ordre, etc.). Pendant ces moments de contact, la sécurité du personnel peut être menacée et il est donc important de pouvoir également prendre les mesures disciplinaires qui s'imposent.

Les inquiétudes du CCSP concernant les effets graves de l'isolement en cellule de punition sur l'état physique et mental du détenu sont déjà en grande partie satisfaites par la limitation de la possibilité de prolongation aux infractions disciplinaires de la première catégorie. En effet, cet élément n'avait pas encore été intégré dans les textes soumis à l'avis du CCSP.

Art. 66

Artikel 145 van deze wet handelt over de voorlopige maatregelen die de directeur kan nemen ten aanzien van een gedetineerde in afwachting van een tuchtprocedure.

Overeenkomstig dit artikel kan de directeur voorlopige maatregelen nemen, in twee gevallen:

1) in geval van ernstige en opzettelijke aantasting van de interne veiligheid of indien door het aanzetten of voeren van collectieve acties de veiligheid in de gevangenis ernstig in gevaar wordt gebracht, kan de directeur beslissen om de in artikel 112, § 1, 4° en 5°, bedoelde bijzondere veiligheidsmaatregelen op te leggen ten aanzien van de gedetineerde, met name het verplicht verblijf in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte of de onderbrenging in een beveiligde cel, zonder voorwerpen waarvan het gebruik gevaarlijk kan zijn;

2) in geval van gevaar voor de orde of de veiligheid kan de directeur, in afwachting van de tuchtprocedure, voorlopige maatregelen nemen en daartoe de in artikel 112, § 1, 1°, 2° en 3°, bedoelde bijzondere veiligheidsmaatregelen opleggen, met name het ontnemen of onthouden van voorwerpen; de uitsluiting van deelname aan bepaalde gemeenschappelijke of individuele activiteiten; of de observatie overdag en tijdens de nacht, maar met maximale eerbiediging van de nachtrust.

In de gevallen bedoeld in punt 1) bepaalt de wet dat de directeur enkel de in artikel 112, § 1, 4° en 5° bedoelde maatregelen kan nemen. Deze betreffen het verplicht verblijf in de toegewezen verblijfsruimte en de onderbrenging in de beveiligde cel. Het is niet meer dan logisch dat *“qui peut le plus, peut le moins”* en dat dus de mogelijkheid zou bestaan dat de directeur ook in deze gevallen de minder verregaande voorlopige maatregelen (met name het ontnemen en onthouden van voorwerpen, de uitsluiting van bepaalde gemeenschappelijke of individuele activiteiten en de observatie overdag en tijdens de nacht maar met maximale eerbiediging van de nachtrust) kan nemen. Immers kan het in sommige gevallen van bijvoorbeeld ernstige en opzettelijke aantasting van de interne veiligheid volstaan om, ter onmiddellijke vrijwaring van de veiligheid, één van de drie laatstgenoemde minder verregaande voorlopige maatregelen te nemen. Deze mogelijkheid wordt nu dus uitdrukkelijk bij wet voorzien, wat zal verhinderen dat in de rechtspraak van de Klachten- en Beroepscommissies voorlopige maatregelen worden vernietigd om de reden dat in het geval van ernstige en opzettelijke aantasting van de interne veiligheid één van de op dit moment nog niet met zoveel woorden in de wet voorziene (minder verregaande) voorlopige maatregelen werden opgelegd.

Art. 66

L'article 145 de cette loi est relatif aux mesures provisoires que le directeur peut prendre à l'égard d'un détenu dans l'attente d'une procédure disciplinaire.

Conformément à cet article, le directeur peut prendre des mesures provisoires dans deux cas de figure:

1) en cas d'atteinte volontaire grave à la sécurité interne ou si l'instigation ou la conduite d'actions collectives menacent gravement la sécurité au sein de la prison, le directeur peut décider d'imposer au détenu les mesures de sécurité particulières visées à l'article 112, § 1er, 4° et 5°, soit le séjour obligatoire dans l'espace de séjour attribué au détenu ou le placement en cellule sécurisée, sans objets dont l'utilisation peut être dangereuse;

2) en cas de danger pour l'ordre ou la sécurité, le directeur peut, dans l'attente de la procédure disciplinaire, prendre des mesures provisoires et imposer à cet effet les mesures de sécurité particulières visées à l'article 112, § 1er 1°, 2° et 3°, soit le retrait ou la privation d'objets, l'exclusion de certaines activités communes ou individuelles ou l'observation durant la journée et la nuit, tout en respectant au maximum le repos nocturne.

Dans les cas visés au point 1), la loi prévoit que le directeur ne peut prendre que les mesures visées à l'article 112, § 1, 4° et 5°. Il s'agit du séjour obligatoire dans l'espace de séjour et d'un placement dans la cellule sécurisée. Il est logique que *“qui peut le plus, peut le moins”* et que, par conséquent, le directeur ait la possibilité de prendre des mesures provisoires de moindre portée (c'est-à-dire le retrait et la privation d'objets, l'exclusion de certaines activités communes ou individuelles et l'observation pendant le jour et la nuit, tout en respectant au maximum le repos nocturne) également dans ces cas. En effet, dans certains cas d'atteinte volontaire grave à la sécurité interne, par exemple, il peut suffire de prendre l'une de ces trois mesures provisoires de moindre portée pour garantir immédiatement la sécurité. Cette possibilité est donc désormais explicitement prévue par la loi, ce qui empêchera l'annulation de mesures provisoires par les Commissions des plaintes et d'appel au motif qu'en cas d'atteinte volontaire grave à la sécurité interne, l'une des mesures provisoires (de moindre portée) qui ne sont pas actuellement prévues en tant que telles dans la loi a été imposée.

HOOFDSTUK 12

**Wijziging van de wet van 5 augustus 2006
inzake de toepassing van het beginsel van
de wederzijdse erkenning van rechterlijke
beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten
van de Europese Unie**

Art. 67

Deze bepaling brengt een technische aanpassing aan in artikel 30 van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie. De verordening (EU) 2018/1805 van 14 november 2018 inzake de wederzijdse erkenning van bevroingsbevelen en confiscatiebevelen heeft betrekking op de wederzijdse erkenning van bevroings- en verbeurdverklaringsbevelen. Deze is rechtstreeks van toepassing in de lidstaten van de EU, met uitzondering van Ierland en Denemarken.

De wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie blijft integraal van toepassing op de betrekkingen die België onderhoudt met de staten die gebonden zijn door het Kaderbesluit 2003/577/JBZ van de Raad van 22 juli 2003 inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevroening van voorwerpen of bewijsstukken, met de staten die gebonden zijn door Kaderbesluit 2006/783/JBZ van de Raad van 6 oktober 2006 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie, en met de staten die gebonden zijn door het Kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties. Daarentegen blijven enkel de bepalingen die uitdrukkelijk zijn vermeld in artikel 2, paragraaf 2, van toepassing in het kader van de betrekkingen die onderhouden worden door België en de staten die gebonden zijn door verordening (EU) 2018/1805. Het gaat om bepalingen die noodzakelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van deze verordening, zoals de bepalingen tot vaststelling van de procedureregels." (*Parl. St.*, Kamer, DOC 55 2174/001, blz. 65).

Artikel 30, § 3, van de wet van 5 augustus 2006 betreft de elementen die de procureur des Konings moet controleren om een beslissing te nemen over het verzoek tot tenuitvoerlegging van een verbeurdverklaringsbeslissing, inclusief de weigeringsgronden vermeld in artikelen 6, 7, 7/2 en 7/3 van de wet van 5 augustus 2006. Artikel 30, § 3 is alleen van toepassing in de betrekkingen van België

CHAPITRE 12

**Modification de la loi du 5 août 2006 relative
à l'application du principe de reconnaissance
mutuelle des décisions judiciaires en matière
pénale entre les États membres
de l'Union européenne**

Art. 67

Cette disposition apporte une adaptation technique à l'article 30 de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne. Le règlement (UE) 2018/1805 du 14 novembre 2018 concernant la reconnaissance mutuelle des décisions de gel et des décisions de confiscation, a trait à la reconnaissance mutuelle des décisions de gel et de confiscation. Celui-ci est directement applicable dans les États membres de l'UE, à l'exception de l'Irlande et du Danemark.

Ainsi, la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne continue de s'appliquer dans son ensemble dans les relations qu'entretient la Belgique avec les États liés par la décision-cadre 2003/577/JAI du conseil du 22 juillet 2003 relative à l'exécution dans l'Union européenne des décisions de gel de biens ou d'éléments de preuve, les États liés par la décision-cadre 2006/783/JAI du conseil du 6 octobre 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux décisions de confiscation et les États liés par la décision-cadre 2005/214/JAI du conseil du 24 février 2005 concernant l'application du principe de reconnaissance mutuelle aux sanctions pécuniaires. Par contre, seules les dispositions expressément mentionnées à l'article 2, paragraphe 2, continuent de s'appliquer dans les relations qu'entretient la Belgique et les États liés par le règlement (UE) 2018/1805. Il s'agit de dispositions qui sont nécessaires à l'exécution dudit règlement, telles que les dispositions fixant les règles de procédure." (*Doc. Parl.*, Chambre, DOC 55 2174/001, p. 65).

L'article 30, § 3, de la loi du 5 août 2006 concerne les éléments que le procureur du Roi doit vérifier en vue de statuer sur la demande d'exécution d'une décision de confiscation, y compris les causes de refus visées par les articles 6, 7, 7/2 et 7/3 de la loi du 5 août 2006. L'article 30, § 3 ne s'applique que dans les relations qu'entretient la Belgique avec les États liés par la décision-cadre

met de staten die gebonden zijn door het kaderbesluit 2003/577/JBZ, aangezien het niet wordt vermeld in artikel 2, § 2, van de wet van 5 augustus 2006.

Artikel 30, § 6, van de wet van 5 augustus 2006 regelt de tenuitvoerlegging en de rechtsmiddelen in het kader van de procedure voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring, en is ook van toepassing in de betrekkingen tussen België en de staten die gebonden zijn door Verordening (EU) 2018/1805 (zie artikel 2 van de wet van 5 augustus 2006). Deze bepaling verwijst naar artikel 30, § 3 en leidt in de praktijk tot de toepassing van paragraaf 3 ook in het kader van verordening 2018/1805, wat in strijd is met de filosofie van artikel 2 van de wet van 5 augustus 2006. Dit leidt tot de toepassing van de weigeringsgronden, zoals beschreven in de artikelen 6, 7 en 7/3 van de wet van 2006, in plaats van de hogere weigeringsdrempels die zijn vastgesteld in Verordening 2018/1805, wat resulteert in een niet-conforme toepassing van het recht van de Europese Unie door de Belgische rechtbanken.

Artikel 30 wordt dus aangepast om te verduidelijken dat de weigeringsgronden zoals beschreven in de artikelen 6, 7 en 7/3 van de wet van 2006 niet langer van toepassing zijn in de relaties tussen België en de staten die gebonden zijn door Verordening (EU) 2018/1805, in overeenstemming met artikel 2 van deze wet.

De legistieke opmerking van de Raad van State werd doorgevoerd.

HOOFDSTUK 13

Wijziging van het Burgerlijk Wetboek

Art. 68

Artikel 3.62 van het Burgerlijk Wetboek regelt de situatie van grensoverschrijding, waarbij een bouwwerk ten dele op, boven of onder de grond van de nabuur is gebouwd.

Het derde lid van paragraaf 2 van dit artikel voorziet in een recht dat de nabuur toekomt indien de grensoverschrijding te kwader trouw is, waarbij hij de verwijdering van het overschrijdende inherente bestanddeel kan eisen tenzij er noch een omvangrijke inname is noch een potentiële schade is in hoofde van laatstgenoemde.

Het Grondwettelijk Hof heeft in haar arrest nr. 49/2024 van 25 april 2024 – in het kader van een prejudiciële vraag (gesteld door de Vrederechter van het kanton Hamme in zijn vonnis van 18 augustus 2023) – geoordeeld dat artikel 3.62, § 2, derde lid van het Burgerlijk Wetboek niet verenigbaar is met het

2003/577/JAI, n'étant pas mentionné à l'article 2, § 2, de la loi du 5 août 2006.

L'article 30, § 6, de la loi du 5 août 2006 règle l'exécution ainsi que les voies de recours dans le cadre de la procédure d'exécution de la confiscation, et s'applique également dans les relations qu'entretient la Belgique et les États liés par le règlement (UE) 2018/1805 (voir article 2 de la loi du 5 août 2006). Cette disposition renvoie vers l'article 30, § 3 et conduit en pratique à l'application du paragraphe 3 également dans le cadre du règlement 2018/1805, ce qui est contraire à la philosophie de l'article 2 de la loi du 5 août 2006. Cela entraîne l'application des causes de refus, tels que décrits dans les articles 6, 7 et 7/3 de la loi de 2006, au lieu des seuils de refus plus élevés établis dans le règlement 2018/1805, conduisant à une application non conforme du droit de l'Union européenne par les tribunaux belges.

L'article 30 est donc adapté afin de clarifier que les motifs de refus tels que décrits dans les articles 6, 7 et 7/3 de la loi de 2006 ne s'appliquent plus dans les relations qu'entretient la Belgique et les États liés par le règlement (UE) 2018/1805, conformément à l'article 2 de cette loi.

La remarque légistique formulée par le Conseil d'État a été intégrée.

CHAPITRE 13

Modification du Code civil

Art. 68

L'article 3.62 du Code civil régit la situation de l'empiètement, lorsqu'un ouvrage est réalisé en partie sur, au-dessus ou en dessous du fonds du voisin.

L'alinéa 3 du paragraphe 2 de cet article accorde un droit au voisin, si l'auteur de l'empiètement est de mauvaise foi, par lequel il peut exiger l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète sauf s'il n'y a ni emprise considérable, ni préjudice potentiel dans le chef du voisin.

La Cour constitutionnelle a dans son arrêt n° 49/2024 du 25 avril 2024 – dans le cadre d'une question préjudicielle (posée par le juge de paix du canton de Hamme dans son jugement du 18 août 2023) – jugé que l'article 3.62, § 2, alinéa 3, du Code civil, n'est pas compatible avec l'article 16 de la Constitution, lu en combinaison

artikel 16 van de Grondwet, gelezen in samenhang met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre die bepaling de nabuur die de eigenaar ervan op de hoogte heeft gebracht dat de geplande of lopende werken van die laatste onrechtmatig zijn wegens grensoverschrijding, verhindert om binnen een redelijke termijn de verwijdering van het inherente overschrijdende element te eisen wanneer de inname op zijn eigendom, door de eigenaar die te kwader trouw de werken heeft verdergezet, niet omvangrijk is en er geen potentiële schade is in zijn hoofde.

Teneinde aan deze schending te remediëren, wordt voorgesteld om het derde lid van artikel 3.62, § 2, van het Burgerlijk Wetboek te vervangen door de keuze te laten aan de nabuur om al dan niet de verwijdering van het overschrijdende inherente bestanddeel te eisen, zonder dat er sprake moet zijn van een omvangrijke inname of potentiële schade in hoofde van de nabuur. Maakt hij hier geen gebruik van, blijft evenwel de keuze bestaan om ofwel een recht van opstal voor de duur van het bestaan van het gebouw toe te kennen ofwel het daartoe benodigde gedeelte van het perceel over te dragen, in beide gevallen tegen schadeloosstelling op grond van ongerechtvaardigde verrijking.

De voorgestelde wijziging beoogt evenwel geen afbreuk te doen aan de toepassing van rechtsmisbruik, dat in elk afzonderlijk geval moet worden beoordeeld in het licht van alle omstandigheden van het concrete geval (en niet alleen de omvang van de inname of de afwezigheid van potentiële schade). Het is dus mogelijk dat in bepaalde omstandigheden de uitoefening van het recht om de verwijdering te vorderen, zelfs ten aanzien van een eigenaar te kwader trouw, rechtsmisbruik kan opleveren. In een dergelijk geval zou de nabuur enkel een schadevergoeding kunnen eisen.

HOOFDSTUK 14

Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van Boek II van het Strafwetboek

Art. 69

Deze bepaling wijzigt allereerst het opschrift van artikel 107 van het nieuwe Strafwetboek om de termen “doding in het verkeer” op te nemen. Momenteel gebruikt dit artikel de term “dodelijk verkeersongeval”, die ontleend is aan artikel 419, tweede lid, van het Strafwetboek van 1867.

In vergelijking met het Strafwetboek van 1867, waarin de lichtste fout (*culpa levissima*) aanleiding kon geven tot

avec l'article 1er du Premier Protocole additionnel à la Convention européenne des droits de l'homme, en ce que cette disposition empêche le voisin ayant informé le propriétaire de l'irrégularité pour cause d'empiètement des travaux planifiés ou en cours d'exécution d'exiger dans un délai raisonnable l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète lorsque l'emprise sur sa propriété, par le propriétaire ayant poursuivi les travaux de mauvaise foi, n'est pas considérable et qu'il n'existe aucun préjudice potentiel dans son chef.

Afin de remédier à cette violation, il est proposé de remplacer le troisième alinéa de l'article 3.62, § 2, du Code civil en laissant au voisin le choix d'exiger ou non l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète, sans qu'il doive y avoir une emprise considérable ou un préjudice potentiel dans le chef du voisin. S'il n'en fait pas usage, il a le choix soit d'accorder un droit de superficie pour la durée de l'existence de la construction, soit de céder la partie de la parcelle nécessaire, moyennant, dans les deux cas, dédommagement sur la base de l'enrichissement injustifié.

La modification proposée n'affecte pas l'application de l'abus de droit, qui doit être apprécié dans chaque cas d'espèce au regard de toutes les circonstances de la cause (et non pas uniquement l'étendue de l'emprise ou l'absence de préjudice potentiel). Il est donc possible que dans certaines circonstances, l'exercice du droit visant à demander l'enlèvement, même à l'égard d'un propriétaire de mauvaise foi, soit abusif. Dans cette hypothèse, le voisin ne pourrait demander qu'un dédommagement.

CHAPITRE 14

Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Art. 69

Cette disposition modifie tout d'abord l'intitulé de l'article 107 du nouveau Code pénal afin d'inscrire les termes “homicide dans le cadre de la circulation”. Actuellement, cet article reprend les termes “accident de la circulation mortel”, qui sont tirés de l'article 419, alinéa 2, du Code pénal de 1867.

Par rapport au Code pénal de 1867, où la moindre erreur (*culpa levissima*) pouvait entraîner des poursuites

vervolgving op basis van artikel 419, tweede lid, heeft de wetgever van 2024 ervoor gekozen voortaan de zware fout (“het ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid”) als constitutief bestanddeel van het misdrijf te benoemen. Deze vereiste van een zware fout bij de dader rechtvaardigt de vervanging van de term “ongeval” door “doding”. Met andere woorden, bij een zware fout gaat het niet langer om een accidenteel feit, maar om een grote verantwoordelijkheid van de dader.

De keuze om de term “doding” in het opschrift van artikel 107 op te nemen beoogt een betere samenhang met de structuur van het nieuwe Strafwetboek, en in het bijzonder met de afdeling waarin dit misdrijf is opgenomen.

De term “doding in het verkeer” is gekozen in plaats van “doodslag in het verkeer”, zoals oorspronkelijk voorgesteld in het wetsvoorstel tot wijziging van het Strafwetboek van 29 februari 2024 om deze misdrijf daarin op te nemen. Deze keuze is gebaseerd op het advies van de Commissie tot Hervorming van het Strafrecht, waarin gesteld wordt dat:

“De Nederlandse tekst van het voorstel is ons inziens evenwel problematisch door het gebruik van het woord “doodslag”. Doodslag is het equivalent van het Franse “meurtre” en in die zin uitdrukkelijk voorbehouden aan het geval waarin het doden van het slachtoffer niet enkel het gevolg is van een opzettelijk handelen, maar er daarenboven een bijzonder opzet aanwezig is in hoofde van de dader doordat hij ook moet hebben gehandeld met het oogmerk om te doden. Waar de indieners van het wetsvoorstel stellen dat de grove fouten zoals het deelnemen aan het verkeer na het gebruik van alcohol of drugs of het rijden aan extreme snelheden in zekere mate te assimileren zijn met een opzettelijk handelen, lijkt het ons toch een stap te ver te gaan de terminologie te hanteren die voorbehouden is voor daders die nog een stuk verdergaan dan louter opzettelijk handelen en uitdrukkelijk het oogmerk hebben iemand te doden. Dit zou onrecht aandoen aan de slachtoffers van de zwaarste misdrijven uit ons strafrecht en aan hun nabestaanden. Indien de wetgever van oordeel is dat een wijziging van het opschrift van artikel 107 van het Strafwetboek van 2024 zich opdringt, adviseren wij dan ook om de Nederlandse tekst aan te passen naar “doding in het verkeer” in plaats van “doodslag in het verkeer”. Dit sluit ook beter aan bij de Franse tekst van het voorstel (“homicide routière”).”

Er is in de Franstalige ontwerp tekst niet geopteerd voor de term “circulation routière” omdat in het advies uitgebracht door het Koninklijk Verbond van de Vrede- en Politie-rechters (KVVP), tijdens de hoorzittingen van de Commissie op 29 april 2024, wordt benadrukt

sur la base de l’article 419, alinéa 2, le législateur de 2024 a choisi de mentionner désormais la faute grave (“le manque grave de précaution ou de prudence”) comme élément constitutif du crime. Cette exigence de faute grave de l’auteur peut justifier le remplacement du terme “accident” par celui de “homicide”. Autrement dit, en cas d’erreur grave, il ne s’agit plus d’un accident, mais d’une grande responsabilité de la part de son auteur.

Le choix d’introduire le terme “homicide” dans l’intitulé de l’article vise à assurer une meilleure cohérence avec la structure du nouveau Code pénal, et plus particulièrement avec la section dans laquelle cette infraction est intégrée.

L’expression “homicide dans le cadre de la circulation” a été retenue en lieu et place de “homicide routier”, terme initialement proposé dans la proposition de loi modifiant le Code pénal du 29 février 2024 visant à instaurer cette infraction. Ce choix repose sur l’avis rendu par la Commission de réforme du Droit pénal, selon lequel:

“De Nederlandse tekst van het voorstel is ons inziens evenwel problematisch door het gebruik van het woord “doodslag”. Doodslag is het equivalent van het Franse “meurtre” en in die zin uitdrukkelijk voorbehouden aan het geval waarin het doden van het slachtoffer niet enkel het gevolg is van een opzettelijk handelen, maar er daarenboven een bijzonder opzet aanwezig is in hoofde van de dader doordat hij ook moet hebben gehandeld met het oogmerk om te doden. Waar de indieners van het wetsvoorstel stellen dat de grove fouten zoals het deelnemen aan het verkeer na het gebruik van alcohol of drugs of het rijden aan extreme snelheden in zekere mate te assimileren zijn met een opzettelijk handelen, lijkt het ons toch een stap te ver te gaan de terminologie te hanteren die voorbehouden is voor daders die nog een stuk verdergaan dan louter opzettelijk handelen en uitdrukkelijk het oogmerk hebben iemand te doden. Dit zou onrecht aandoen aan de slachtoffers van de zwaarste misdrijven uit ons strafrecht en aan hun nabestaanden. Indien de wetgever van oordeel is dat een wijziging van het opschrift van artikel 107 van het Strafwetboek van 2024 zich opdringt, adviseren wij dan ook om de Nederlandse tekst aan te passen naar “doding in het verkeer” in plaats van “doodslag in het verkeer”. Dit sluit ook beter aan bij de Franse tekst van het voorstel (“homicide routière”).”

Le terme “circulation routière” n’a pas été retenu dans le projet de texte français vu que dans l’avis rendu par l’Union royale des juges de paix et de police (URJPP), lors des auditions devant la Commission le 29 avril 2024, il a été souligné que “La terminologie “circulation

dat “De Franstalige term “*circulation routière*” trein-ongevallen zou uitsluiten van de bevoegdheid van de politierechtbank.”

De term “doding in het verkeer” is verkozen om zowel ongevallen in het wegverkeer als in het spoorverkeer te omvatten, binnen het kader van artikel 107 van het Strafwetboek.

Daarnaast worden de termen “verkeersongeval” aangepast, zodat de notie van “ongeval” wordt geschrapt, aangezien deze de ernst van de gevolgen van bepaalde gedragingen onvoldoende weerspiegelt.

Art. 70

Dit artikel voegt een nieuw artikel 107/1 toe aan het nieuwe Strafwetboek om verzwaarde doding in het verkeer strafbaar te stellen.

Om de draagwijdte van deze verzwarende omstandigheid te begrijpen, is het nuttig om te verwijzen naar het voornoemde wetsvoorstel. Volgens dit wetsvoorstel zijn alcohol, drugs en overdreven snelheid vaak de oorzaak van het grote aantal verkeersongevallen in ons land die zoveel slachtoffers eisen.

Het wetsvoorstel gaat als volgt verder: “Wat rijden onder invloed van alcohol betreft, bedraagt in België het percentage chauffeurs onder invloed op willekeurige plaatsen en tijdstippen 1,9 %, wat een van de hoogste percentages van Europa is. Elk jaar sterven meer dan honderd mensen in ongevallen die te wijten zijn aan alcohol.

Wat verdovende middelen betreft, is er onvoldoende nauwkeurige informatie over de overlijdens, maar uit het Esra2-onderzoek van 2019 over het aantal gevallen waarbij de bevroagden zelf aangeven dat ze onder invloed van drugs rijden, blijkt dat in België 7 % van de bevroagde chauffeurs aangaven dat ze de voorbij dertig dagen minstens eenmaal achter het stuur waren gekropen binnen het uur nadat ze drugs hadden ingenomen.

Nog volgens de cijfers van Vias werden in de eerste negen maanden van 2023, 3027 ongevallen opgetekend waarbij een chauffeur onder invloed was. Gemiddeld gaat het dus om twaalf ongevallen per dag, dat wil zeggen een om de twee uur. Volgens het hoofd van de federale wegpolitie is de toename van rijden onder invloed van drugs nog zorgwekkender. Van de ruim 420.000 chauffeurs die werden gecontroleerd, testte 3 % positief op drugs, tegenover 1,80 % op alcohol.

routière” exclurait les accidents impliquant un train de sa compétence matérielle”.

L’expression “homicide dans le cadre de la circulation” a été privilégiée afin d’englober tant les accidents liés à la circulation routière que ceux relevant de la circulation ferroviaire, dans le cadre de l’article 107 du Code pénal.

Les termes “accident de la circulation” sont également adaptés afin de supprimer la notion d’accident, qui ne reflète pas la gravité des conséquences qu’entraînent certains comportements.

Art. 70

Cet article insère un nouvel article 107/1 dans le nouveau Code pénal afin de punir l’homicide routier aggravé.

Pour comprendre la portée de cet élément aggravant, il est utile de se référer ici à la proposition de loi précitée. Suivant celle-ci, l’alcool et les drogues ou la vitesse excessive sont bien souvent les causes du grand nombre d’accident de la route faisant de nombreuses victimes dans notre pays.

La proposition de loi poursuit comme suit: “En ce qui concerne la conduite sous influence d’alcool, le pourcentage de conducteurs sous l’influence de l’alcool à des endroits et des moments aléatoires est de 1,9 % en Belgique, soit l’un des plus élevés d’Europe. Plus d’une centaine de personnes meurent dans des accidents dus à l’alcool chaque année.

En ce qui concerne les stupéfiants, on manque d’informations précises quant aux décès, mais l’enquête Esra2 de 2019 à propos de la prévalence autodéclarée de la consommation de drogues au volant renseignait qu’en Belgique 7 % de conducteurs interrogés indiquaient avoir conduit dans l’heure après avoir consommé des drogues au moins une fois au cours des 30 derniers jours.

Concernant les neufs premiers mois de l’année 2023, 3027 accidents impliquant un conducteur sous influence ont été enregistrés, toujours selon les chiffres de l’Institut Vias. Soit une moyenne de 12 accidents par jour, un toutes les deux heures. Selon le directeur de la police fédérale de la route, l’augmentation de la conduite sous influence de la drogue est encore plus préoccupante. Sur plus de 420.000 conducteurs contrôlés, 3 % étaient positifs à un stupéfiant, pour 1,80 % à l’alcool.

Het Agence wallonne de la Sécurité routière wijst erop dat drugs- en/of alcoholgebruik de remmingen wegnemen, waardoor men riskanter rijgedrag gaat vertonen. Ook maken drugs en alcohol het gezichtsveld kleiner, waardoor gevaar minder snel wordt opgemerkt. Ze verlengen de reactietijd, vertragen de reflexen en vergroten ten slotte het risico op indommelen.”

In het advies dat de Commissie tot Hervorming van het Strafrecht heeft uitgebracht over bovengenoemd wetsvoorstel, stellen de experts voor om een leesbaar, accuraat en coherent antwoord te bieden aan deze problematiek, met name door een verzwaard misdrijf in te voeren. In plaats van het basismisdrijf te bestraffen met een straf van niveau 4, zou de invoering van een verzwarend bestanddeel de strafbaarstelling van doding in het verkeer genuanceerder kunnen maken.

Het wetsontwerp voorziet dus in een verzwaring van de straf wanneer de feiten worden gepleegd met een van de verzwarende elementen vermeld in dit nieuwe artikel 107/1, dat een bijzonder ernstige fout kenmerkt.

Ten eerste zal de rechter een straf van niveau 4 kunnen opleggen indien de persoon die verantwoordelijk is voor het doden door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een overtreding van de 4de graad pleegt zoals bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer (punt 1°). Het is belangrijk om te voorzien in een verhoging van de straffen voor deze overtredingen voor zover het volgens artikel 29, § 1, eerste lid, van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer gaat om overtredingen die de veiligheid van personen rechtstreeks in gevaar brengen en die van die aard zijn dat ze bij een ongeval bijna onvermijdbaar leiden tot fysieke schade.

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 groepeerde overtredingen van de 4° graad als volgt:

1° de volgende bevelen negeren van een bevoegd persoon:

— de arm of de armen horizontaal uitgestrekt, wat stoppen betekent voor de weggebruikers die naderen uit richtingen welke deze aangewezen door de arm of armen, dwarsen;

— het overdwers zwaaien met een rood licht, wat stoppen betekent voor de bestuurders naar wie het licht gekeerd is;

L'agence wallonne de la sécurité routière rappelle que la consommation de drogue et/ou d'alcool lève les inhibitions entraînant une conduite plus risquée, rétrécit le champ de vision diminuant la perception des dangers, augmente le temps de réaction et diminue les réflexes, accroît le risque de somnolence”.

Dans l'avis que la Commission de réforme du droit pénal a rendu sur la proposition de loi précitée, les experts suggèrent d'apporter une réponse lisible, précise et cohérente à cette problématique, notamment par l'instauration d'une infraction aggravée. Plutôt que d'augmenter la sanction de l'infraction de base à une peine de niveau 4, la création d'un élément aggravant permet d'apporter plus de nuances dans l'incrimination de l'homicide routier.

L'avant-projet prévoit donc une aggravation de la peine lorsque les faits sont commis avec l'un des éléments aggravants mentionnés dans ce nouvel article 107/1, qui caractérise une faute d'une particulière gravité.

Tout d'abord, le juge pourra prononcer une peine de niveau 4 si la personne responsable d'un homicide par défaut grave de prévoyance ou de précaution commet une infraction du 4° degré visée par l'article 4 de l'arrêté royal du 30 septembre 2005 désignant les infractions par degré aux règlements généraux pris en exécution de la loi relative à la police de la circulation routière (point 1°). Il importe de prévoir un alourdissement des peines pour ces infractions dans la mesure où, suivant l'article 29, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière de la loi sur la circulation routière, ces infractions sont celles qui mettent directement en danger la sécurité des personnes et qui sont de nature à mener presque irrémédiablement à des dommages physiques lors d'un accident.

L'article 4 de l'arrêté royal du 30 septembre 2005 rassemble les infractions du 4° degré comme suit:

1° transgresser les ordres suivant d'une personne habilitée:

— le ou les bras tendus horizontalement, qui signifie arrêt pour les usagers qui viennent de directions coupant celles indiquées par le ou les bras tendus;

— le balancement transversal d'un feu rouge, qui signifie arrêt pour les conducteurs vers lesquels le feu est dirigé;

2° het is verboden een bestuurder aan te sporen of uit te dagen overdreven snel te rijden;

3° het links inhalen van een gespan of van een voertuig met meer dan twee wielen is verboden bij het naderen van de top van een helling en in bochten, wanneer de zichtbaarheid onvoldoende is, behalve indien kan ingehaald worden zonder de doorlopende witte streep te overschrijden die het voor de tegenliggers bestemde deel van de rijbaan aflijnt;

4° het is verboden zich op een overweg te begeven:

- wanneer de slagbomen in beweging of gesloten zijn;
- wanneer de rode knipperlichten branden;
- wanneer het geluidsein werkt;

5° op autosnelwegen en autowegen is het verboden:

- de dwarsverbindingen te gebruiken;
- te keren;
- achteruit te rijden of te rijden in de tegenovergestelde rijrichting;

6° het is verboden een voertuig te laten stilstaan of te laten parkeren op de overwegen;

7° behoudens speciale toelating van de wettelijke gemachtigde overheid zijn verboden op de openbare weg, alle snelheids- en sportwedstrijden, inzonderheid snelheids-, regelmatigheids- of behendighedsritten of -wedstrijden.

De overtredingen van de derde graad opgesomd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 30 september 2005, omvatten overtredingen die de veiligheid van personen rechtstreeks in gevaar brengen en overtredingen die bestaan uit het negeren van een bevel van een bevoegd persoon. Er wordt echter voorgesteld om slechts twee gedragingen op te nemen in de lijst van overtredingen die een strafverhoging rechtvaardigen: rijden door rood licht en rijden terwijl men een mobiele telefoon vasthoudt of hanteert. Deze overtredingen zijn bijzonder gevaarlijk en vereisen wanneer zij leiden tot een doding in het deelnemen aan het verkeer een strengere strafrechtelijke reactie.

In zijn advies is de Raad van State van mening dat het wenselijk zou zijn om een aantal preciseringen aan te brengen in de opsomming van de omstandigheden die worden genoemd in artikel 107/1, lid 1, en artikel 218/1,

2° il est interdit d'inciter ou de provoquer un conducteur à circuler à une vitesse excessive;

3° le dépassement par la gauche d'un véhicule attelé ou d'un véhicule à plus de deux roues est interdit à l'approche du sommet d'une côte et dans les virages, lorsque la visibilité est insuffisante, sauf si le dépassement peut se faire sans franchir la ligne blanche continue délimitant la partie de la chaussée affectée à la circulation venant en sens inverse;

4° il est interdit de s'engager sur un passage à niveau:

- lorsque les barrières sont en mouvement ou fermées;
- lorsque les feux rouges clignotants sont allumés;
- lorsque le signal sonore fonctionne;

5° il est interdit sur les autoroutes et les routes pour automobiles:

- d'emprunter les raccordements transversaux;
- de faire demi-tour;
- de faire marche arrière ou de rouler en sens contraire au sens obligatoire;

6° il est interdit de mettre un véhicule à l'arrêt ou en stationnement sur les passages à niveau;

7° sauf autorisation spéciale de l'autorité légalement habilitée, il est interdit de se livrer sur la voie publique à des luttes de vitesse, ainsi qu'à des épreuves sportives, notamment des courses ou concours de vitesse, de régularité ou d'adresse.

Les infractions de troisième degré, énumérées à l'article 3 de l'arrêté royal du 30 septembre 2005, englobent celles qui mettent directement en danger la sécurité des personnes et les infractions qui consistent à négliger une injonction d'un agent qualifié. Toutefois, il est proposé de ne reprendre, dans la liste des infractions justifiant une aggravation de peine, que deux comportements: la conduite en franchissant un feu rouge et la conduite en tenant ou manipulant un appareil de téléphonie mobile. Ces infractions, par leur nature particulièrement dangereuse, appellent une réponse pénale renforcée lorsqu'ils entraînent un homicide dans le cadre de la circulation.

Dans son avis, le Conseil d'État estime qu'il serait opportun d'apporter certaines précisions à l'énumération des circonstances figurant aux articles 107/1, alinéa 1er, et 218/1, alinéa 1er, en projet. Cette recommandation

lid 1, in ontwerp. Deze aanbeveling is gebaseerd op het legaliteitsbeginsel in strafzaken, dat vereist dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is, zodat elk risico van willekeurig optreden vanwege de uitvoerende of de rechterlijke macht bij het vaststellen en het toepassen van de straffen wordt uitgesloten. Wat punt 1° betreft, wijst de Raad van State erop dat er moet worden verwezen naar het koninklijk besluit van 30 september “2005” in plaats van “2015”. Met deze opmerking is rekening gehouden.

Door rood licht rijden is risicovol gedrag en is de oorzaak van veel ernstige of dodelijke ongevallen, vooral op drukke kruispunten. Deze overtreding toont een duidelijk gebrek aan respect voor de essentiële regels voor collectieve veiligheid (punt 2°). Het gebruik van een mobiele telefoon tijdens het rijden is nu geïdentificeerd als een afleidende factor gelijk aan alcohol in bepaalde contexten (punt 3°). Het heeft een ernstige invloed op de aandachtsspanne en de reactietijden, vooral in stedelijke omgevingen.

Wat punt 3 betreft, merkt de Raad van State op dat de formulering meer in overeenstemming moet worden gebracht met die van artikel 8.4 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg, om rekening te houden met de daarin vermelde uitzondering “tenzij het in een daartoe bestemde houder aan het voertuig bevestigd is”. Met deze opmerking is rekening gehouden.

Ter vergelijking: andere overtredingen van de derde graad brengen weliswaar de veiligheid in gevaar, maar leveren niet dezelfde mate van onmiddellijk gevaar op. Dit zijn onder andere overtredingen met betrekking tot verplichtingen tegenover gekwalificeerd personeel, algemene verkeersregels, gedrag ten opzichte van het openbaar vervoer en verwachte reacties op voorrangsvoertuigen. Deze overtredingen komen overeen met nalatig, onvoorzichtig of gevaarlijk gedrag, maar leveren niet noodzakelijk een onmiddellijk gevaar op. Deze overtredingen kunnen op de lange termijn leiden tot een risicovolle situatie en moeten daarom serieus worden genomen. Ze creëren echter niet noodzakelijk een onmiddellijk gevaar, maar dragen wel bij aan de algemene verkeersveiligheid.

Er moet worden opgemerkt dat er een reeks bepalingen is met betrekking tot zwakkere weggebruikers zoals voetgangers, kinderen en fietsers, zoals de verplichting voor bestuurders om dubbel voorzichtig te zijn binnen de woonerven, de voetgangerszones en de erven. Deze

s'appuie sur le principe de légalité en matière pénale, lequel exige que la loi pénale soit formulée en des termes qui permettent à chacun de déterminer, au moment où il adopte un comportement, si celui-ci est ou non punissable, de manière à exclure tout risque d'intervention arbitraire de la part du pouvoir exécutif ou du pouvoir judiciaire dans l'établissement et l'application des peines. En ce qui concerne le point 1°, le Conseil d'État souligne qu'il faut viser l'arrêté royal du 30 septembre “2005” au lieu de “2015”. Il a été tenu compte de cette remarque.

Le franchissement d'un feu rouge représente un comportement à grand risque d'accident, à l'origine de nombreux accidents graves ou mortels, en particulier dans les carrefours à grande circulation. Cette infraction révèle un mépris manifeste des règles essentielles régissant la sécurité collective (point 2°). L'usage d'un GSM au volant est aujourd'hui identifié comme un facteur de distractibilité équivalent à l'alcool dans certains contextes (point 3°). Il affecte gravement la capacité d'attention et les temps de réaction, notamment en milieu urbain.

Pour le point 3°, le Conseil d'État fait remarque que la formulation doit être davantage alignée sur celle de l'article 8.4 de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique, afin de tenir compte de l'exception “à moins qu'il ne soit fixé au véhicule dans un support destiné à cette fin” qui y est mentionnée. Cette remarque a été prise en considération.

À titre de comparaison, d'autres infractions du troisième degré, bien qu'elles puissent mettre en danger la sécurité, ne présentent pas le même degré de danger immédiat. Il s'agit notamment des infractions liées aux obligations envers les agents qualifiés, aux règles générales de circulation, au comportement à adopter à l'égard des transports en commun, ou encore aux réactions attendues face aux véhicules prioritaires. Ces infractions correspondent davantage à des comportements négligents, imprudents ou dangereux, mais sans nécessairement créer un danger immédiat. Ces infractions peuvent néanmoins mener, à terme, à une situation risquée et doivent donc être prises au sérieux. Elles relèvent plutôt d'un danger non immédiat, dans la mesure où elles n'entraînent pas forcément un risque instantané, mais participent à l'insécurité routière globale.

On remarque qu'il y a une série de dispositions qui concernent les usagers faibles tels que les piétons, les enfants et les cyclistes comme le fait, pour un conducteur, de devoir redoubler de prudence dans les zones résidentielles, piétonnes, ou de rencontre. Ces infractions

overtredingen worden gedekt door het verzwarend bestanddeel van het overschrijden van de toegelaten maximumsnelheid, dat bestuurders viseert die de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 30 kilometer per uur overschrijden binnen een bebouwde kom, in een zone 30, schoolomgeving, erf of woonerf.

Ten tweede voorziet artikel 107/1 in een verhoging van de straf voor snelheidsovertredingen (punt 4°). Het is de bedoeling dat deze bepaling van toepassing is op het overschrijden van de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 kilometer per uur, of het overschrijden van de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 30 kilometer per uur binnen een bebouwde kom, in een zone 30, schoolomgeving, erf of woonerf. Deze bepaling is overgenomen uit artikel 29, § 3, van de wet betreffende de politie over het wegverkeer. Omwille van de duidelijkheid en rechtszekerheid lijkt het ons aangeraden om de maximumsnelheden uit artikel 107/1 gelijk te trekken met die uit deze wet.

Deze drempels hebben het voordeel dat ze eenvoudiger toe te passen zijn, zowel voor de autoriteiten als voor de justitiabelen, die de toepasselijke regels dus beter kunnen begrijpen. Door gebruik te maken van de drempels in deze wet wordt vermeden dat de drempels worden vermenigvuldigd en wordt een zekere samenhang tussen de verschillende regels bewaard.

We hadden kunnen werken met een percentage van de snelheid die de bestuurder bereikt. Deze limiet legt echter een rekenregel op aan de bestuurder, die niet direct kan zien welke drempelwaarde zal leiden tot een verhoogde straf.

Voorts wordt, geïnspireerd door artikel 221-6-1 van het Franse Strafwetboek, voorgesteld om de lijst van verzwarende bestanddelen uit te breiden met het besturen van een motorvoertuig zonder wettelijk vereist rijbewijs, het besturen met een rijbewijs dat is ingetrokken, ongeldig verklaard, geschorst of ingehouden, alsook met zware snelheidsovertredingen (punt 5°).

Om te vermijden dat eenvoudige vergetelheden inzake de vernieuwing van het rijbewijs worden gelijkgesteld met ernstigere situaties van het ontbreken van een rijbewijs, wordt voorgesteld te verduidelijken dat het verzwarende bestanddeel betreffende het rijden zonder rijbewijs niet van toepassing is op de bestuurder die houder is van een rijbewijs waarvan de administratieve geldigheidsduur minder dan één jaar is verstreken. Deze uitzondering maakt het mogelijk om situaties van eenmalige nalatigheid uit te sluiten, die dus niet onder de beoogde ontwerpregeling zouden moeten vallen.

sont couvertes par celle relative à l'excès de vitesse qui interdit les dépassements de plus de 30 kilomètres par heure dans une agglomération, dans une zone 30, aux abords d'écoles, dans une zone de rencontre ou une zone résidentielle.

Ensuite, l'article 107/1 prévoit une aggravation de la peine lorsque le conducteur commet un excès de vitesse (point 4°). Il est prévu ici de viser les dépassements de la vitesse maximale autorisée de plus de 40 kilomètres par heure ou de plus de 30 kilomètres par heure dans une agglomération, dans une zone 30, aux abords d'écoles, dans une zone de rencontre ou une zone résidentielle. Cette disposition reprend l'article 29, § 3, de la loi relative à la circulation routière. Pour des raisons de clarté et de sécurité juridique, il nous paraît préférable d'aligner les vitesses maximales figurant à l'article 107/1 sur ceux prévus par cette loi.

Ces seuils présentent l'avantage d'être plus simples à appliquer, tant pour les autorités que pour les justiciables, qui peuvent ainsi mieux comprendre les règles applicables. Ainsi, reprendre les seuils prévus dans cette loi permet d'éviter de multiplier les seuils et présente l'avantage de conserver une certaine cohérence entre les différentes règles.

On aurait pu fonctionner avec un pourcentage de la vitesse atteinte par le conducteur. Cependant, cette limite impose une règle de calcul au conducteur qui ne voit pas directement quel seuil entraîne une aggravation de peine.

Par ailleurs, en s'inspirant de l'article 221-6-1 du Code pénal français, il est proposé d'élargir la liste des éléments aggravants à la conduite sans permis légalement requis, à la conduite avec un permis annulé, invalidé, suspendu ou retenu, ainsi qu'à l'excès de vitesse grave (point 5°).

Afin d'éviter que de simples oublis de renouvellement ne soient assimilés à des situations plus graves de défaut de permis, il est proposé de préciser que l'élément aggravant relatif à la conduite sans permis ne s'applique pas au conducteur titulaire d'un permis dont la durée de validité administrative a expiré depuis moins d'un an. Cette exception permet d'exclure les situations de négligence ponctuelle qui ne devraient donc pas être visées par cette disposition en projet.

Een verzwaring van de straf is eveneens voorzien indien het doden door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van het deelnemen aan het verkeer bestaat uit of mede bestaat uit het rijden in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat als gevolg van substanties die de alertheid achter het stuur verminderen (punt 6°).

Artikel 107/1 is gedeeltelijk geïnspireerd op artikel 35 van de wegverkeerswet van 16 maart 1968, dat het volgende bepaalt: “Met geldboete van 200 euro tot 2000 euro en met het verval van het recht tot besturen van een motorvoertuig voor een duur van ten minste een maand en ten hoogste vijf jaar of levenslang, wordt gestraft hij die op een openbare plaats een voertuig of een rijdier bestuurt of een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert of in een soortgelijke staat met name ten gevolge van het gebruik van drugs of van geneesmiddelen.”

In zijn advies beveelt de Raad van State aan om de formulering van punt 6° in overeenstemming te brengen met die van artikel 35 van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, om rekening te houden met de daarin gehanteerde notie van een “soortgelijke staat” als de dronkenschap. De Raad van State wijst er namelijk op dat het punt in zijn huidige formulering in het tweede deel ook betrekking zou kunnen hebben op gewone alcoholintoxicatie, wat niet de bedoeling lijkt te zijn. Het ontwerp is aangepast teneinde rekening te houden met deze opmerking.

De rechter kan eveneens een verzwaring van de straf opleggen wanneer het misdrijf wordt gepleegd door een persoon van wie het voertuig is uitgerust met een alcoholslot, maar die een ander voertuig bestuurt (punt 7°). Hiermee wordt beoogd de persoon te viseren die reeds werd veroordeeld wegens rijden in staat van dronkenschap of onder alcoholimpregnatie, en ten aanzien van wie de rechter de geldigheid van het rijbewijs heeft beperkt tot voertuigen die zijn uitgerust met een alcoholslot.

Ten slotte beveelt de Raad van State aan om de formulering van punt 7° in overeenstemming te brengen met die van artikel 55, § 1, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, om de betrokken bestuurders en voertuigen waarmee de overtreding begaan kan worden beter af te lijnen. De Raad van State preciseert hier dat, in de huidige formulering, een bestuurder die geen verplicht alcoholslot laat installeren, onbedoeld buiten het toepassingsgebied van dit punt zou kunnen vallen, terwijl een bestuurder die met een voertuig rijdt dat met een dergelijk apparaat is uitgerust, maar dat

Une aggravation de peine est également prévue si l'homicide par défaut grave de prévoyance ou de précaution dans le cadre de la circulation consiste en ou inclut la conduite en état d'ivresse ou dans un état analogue résultant de l'emploi de substances qui réduisent la vigilance au volant (point 6°).

L'article 107/1 s'inspire en partie de l'article 35 de la loi sur la circulation routière du 16 mars 1968 qui prescrit ce qui suit: “Est puni d'une amende de 200 à 2000 euros et d'une déchéance du droit de conduire un véhicule à moteur d'une durée d'un mois au moins et cinq ans au plus ou à titre définitif quiconque dans un lieu public, conduit un véhicule ou une monture ou accompagne un conducteur en vue de l'apprentissage, alors qu'il se trouve en état d'ivresse ou dans un état analogue résultant notamment de l'emploi de drogues ou de médicaments”.

Dans son avis, le Conseil d'État recommande de mettre la formulation du point 6° en conformité avec celle de l'article 35 de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968, afin de tenir compte de la notion d'un “état analogue” à l'ivresse utilisée dans cette disposition. Le Conseil d'État souligne en effet que, dans sa formulation actuelle, le point pourrait également viser une simple intoxication alcoolique dans sa deuxième partie, ce qui ne semble pas être l'intention. Le projet a été adapté afin de tenir compte de cette observation.

Le juge pourra également prononcer une aggravation de peine lorsque l'infraction est commise par une personne dont le véhicule est équipé d'un éthylotest antidémarrage, mais qui conduit un autre véhicule (point 7°). Est ainsi visée la personne déjà condamnée pour conduite en état d'ivresse ou sous imprégnation alcoolique, et à l'égard de laquelle le juge a restreint la validité du permis de conduire aux seuls véhicules équipés d'un éthylotest antidémarrage.

Enfin, le Conseil d'État préconise doit d'harmoniser la formulation du point 7° avec celle de l'article 55, § 1er, alinéa 1er, 7°, de la loi relative à la police de la circulation routière, coordonnée le 16 mars 1968, afin de mieux définir les conducteurs concernés et les véhicules avec lesquels l'infraction peut être commise. Le Conseil d'État précise ici que, dans sa formulation actuelle, un conducteur qui ne fait pas installer un éthylotest antidémarrage obligatoire pourrait, sans que telle ne soit l'intention, ne pas être visé par ce point, alors qu'un conducteur circulant avec un véhicule équipé d'un tel dispositif, mais qui ne lui appartient pas, pourrait être involontairement visé.

niet zijn eigendom is, onbedoeld wel onder dit punt zou kunnen vallen. In de nieuwe versie van dit punt 7° wordt volledig rekening gehouden met deze opmerking.

Het ontwerp voorziet een straf niveau 4 voor dit misdrijf. Het is belangrijk om hier op te merken dat artikel 35 van de wegverkeerswet een geldboete oplegt van 200 tot 2.000 euro aan iedereen die een voertuig bestuurt terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert of in een soortgelijke staat met name ten gevolge van het gebruik van drugs of van geneesmiddelen. Als deze bedragen worden vermenigvuldigd met de opdecimen, stijgt de geldboete tot 1.600 en kan oplopen tot 16.000 euro.

Op grond van het voorgestelde niveau 4 van het nieuwe artikel 107/1 kan de rechter een bijkomende geldboete opleggen van 200 euro tot ten hoogste 15.000 euro (artikel 52, paragraaf 1, tweede lid, 5°, van het nieuwe Strafwetboek). De maximale geldboete is hier lager dan de maximale geldboete voor rijden in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat. Daarom wordt voorgesteld het bedrag van de bijkomende geldboete van niveau 4 te verhogen, zodat deze minstens even hoog is als de geldboete voor rijden in staat van dronkenschap verkeert of in een soortgelijke staat.

Er is ook rekening gehouden met de opmerking van de Raad van State in zijn slotopmerkingen (Nederlandse tekst van de laatste alinea van artikel 107/1).

Art. 71

Deze bepaling wijzigt artikel 108 van het nieuwe Strafwetboek, dat een verzwarende factor bevat. Dit is een technische aanpassing om ook verzwaarde doding in het verkeer onder de bepaling te laten vallen.

Art. 72

Deze bepaling wijzigt artikel 218 om de notie "ongeval" te schrappen, zoals ook wordt voorgesteld voor doding in het verkeer.

Er is ook rekening gehouden met de opmerking van de Raad van State in zijn slotopmerkingen (Nederlandse tekst van punt 2°).

Art. 73

Deze bepaling voert in een nieuw artikel 218/1 verzwarende factoren in. De factoren waarmee de rechter

Il est pleinement tenu compte de cette remarque dans la nouvelle version de ce point 7°.

Le projet prévoit une peine de niveau 4 pour cette infraction. Il est important de signaler ici que l'article 35 de la loi sur la circulation routière punit d'une peine d'amende de 200 euros à 2.000 euros celui qui conduit un véhicule en état d'ivresse ou dans un état analogue résultant notamment de l'emploi de drogues ou de médicaments. Si on multiplie ces montants avec les décimes additionnels, l'amende s'élève à 1.600 et peut aller jusqu'à 16.000 euros.

Avec le niveau 4 qui est proposé à l'article 107/1 nouveau, le juge peut prononcer une peine accessoire d'amende de 200 euros à 15.000 euros au plus (article 52, § 1er, alinéa 2, 5°, du nouveau Code pénal). Le maximum de l'amende est ici plus bas que le maximum de l'amende en cas de conduite en état d'ivresse ou dans un état analogue. Il est donc proposé d'augmenter le montant de l'amende accessoire de niveau 4 afin que celle-ci soit au moins aussi élevée que celle qui sanctionne les faits commis en état d'ivresse en état d'ivresse ou dans un état analogue.

La remarque exprimée par le Conseil d'État dans ses observations finales a également été prise en considération (texte néerlandais du dernier alinéa de l'article 107/1).

Art. 71

Cette disposition modifie l'article 108 du nouveau Code pénal qui contient un facteur aggravant. Il s'agit d'une adaptation d'ordre technique afin de viser également l'homicide routier aggravé.

Art. 72

Cette disposition adapte l'article 218 afin de supprimer la notion d'accident, à l'instar de ce qui est proposé pour l'homicide dans le cadre de la circulation.

La remarque exprimée par le Conseil d'État dans ses observations finales a également été prise en considération (texte néerlandais du point 2°).

Art. 73

Cette disposition introduit, dans un nouvel article 218/1, des facteurs aggravants. Les facteurs que le juge est

rekening moet houden, zijn identiek aan die welke zijn voorzien in het ontworpen artikel 107/1 van het nieuwe Strafwetboek.

Artikel 218 vervult een gelijkaardige rol als artikel 107 (toepasselijk op onopzettelijke doodslag) ten aanzien van het basismisdrijf van integriteitsaantastingen ten gevolge van een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid. In beide gevallen is de verzwarende factor gebaseerd op de aanvaarding, door de bestuurder, van de risico's die inherent zijn aan deelname aan het verkeer. Het is dus coherent om in identieke omstandigheden een verzwarende factor van de straf te voorzien.

Er werd echter voor gekozen om deze omstandigheden onder de vorm van verzwarende factoren in te voeren, en niet als bestanddelen van een verzwaard misdrijf.

De invoering van verzwarende bestanddelen voor integriteitsaantastingen die plaatsvinden in het kader van het verkeer zou namelijk tot inconsistenties leiden met de straffenschaal van het nieuwe Strafwetboek. Artikel 218 heeft betrekking op aantastingen van uiteenlopende ernst (eerste, tweede of derde graad), zonder dat dit weerspiegeld wordt in de toepasselijke straffen. Ongeacht de ernst van de aantasting blijft de strafmaat in geval van een verkeersongeval identiek. Dit zou ook het geval zijn bij verzwarende bestanddelen.

Bovendien zou een dergelijke strafverhoging leiden tot een inconsistentie ten opzichte van de sancties voor opzettelijke misdrijven, alsook met de straf voorzien in artikel 107. Zo zou bijvoorbeeld een integriteitsaantasting van de tweede graad, begaan in een verzwarende verkeerscontext, kunnen worden bestraft met een straf die gelijk is aan die voor een onopzettelijke doodslag in vergelijkbare omstandigheden.

De invoering van verzwarende factoren maakt het dus mogelijk om het bijzonder ernstige karakter van bepaalde situaties te onderlijnen, terwijl de coherentie van de straffenschaal zoals voorzien in het nieuwe Strafwetboek behouden blijft.

Het nieuwe artikel 218/1 werd aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State in zijn advies (zie nieuw artikel 107/1).

Er is ook rekening gehouden met de opmerking van de Raad van State in zijn slotopmerkingen (inleidende zin van artikel 74).

tenu de prendre en considération sont identiques à ceux prévus à l'article 107/1 du nouveau Code pénal, en projet.

L'article 218 joue un rôle analogue à celui de l'article 107 (applicable à l'homicide involontaire) par rapport à l'infraction de base d'atteinte à l'intégrité résultant d'un défaut grave de prévoyance ou de précaution. Dans les deux cas, l'aggravation repose sur l'acceptation, par le conducteur, des risques inhérents à la participation au trafic. Il est donc cohérent de prévoir une aggravation de la peine dans des circonstances identiques.

Il a toutefois été choisi d'introduire ces circonstances sous la forme de facteurs aggravants, plutôt que comme éléments constitutifs d'une infraction aggravée.

En effet, l'introduction d'éléments aggravants pour les atteintes à l'intégrité commises dans le cadre de la circulation soulèverait des problèmes de cohérence au regard de l'échelle des peines instaurée par le nouveau Code pénal. L'article 218 couvre des atteintes de gravité variable (au premier, deuxième ou troisième degré), sans distinction dans les peines applicables. Ainsi, quelle que soit la gravité de l'atteinte, la peine encourue en cas d'accident reste identique. Il en serait de même en cas d'éléments aggravants.

Par ailleurs, une telle majoration créerait une incohérence par rapport aux sanctions prévues pour les infractions volontaires, ainsi qu'à la peine applicable à l'article 107. À titre d'exemple, une atteinte à l'intégrité du deuxième degré, commise dans un contexte aggravé de circulation, pourrait se voir punir d'une peine équivalente à celle prévue pour un homicide involontaire dans des circonstances similaires.

L'introduction de facteurs aggravants permet donc de souligner la gravité particulière de certaines situations, tout en maintenant la cohérence de l'échelle des peines établie par le nouveau Code pénal.

Le nouvel article 218/1 a été adapté aux remarques soulevées par le Conseil d'État dans son avis (cf. nouvel article 107/1).

La remarque exprimée par le Conseil d'État dans ses observations finales a également été prise en considération (phrase liminaire de l'article 74).

HOOFDSTUK 15

Wijziging van de wetgeving betreffende de tijdelijke personeelsformaties bij de hoven van beroep en van de parketten-generaal

Door diverse wetten werd de personeelsformatie van de raadsheren bij de hoven van beroep en deze van de substituten- procureur-generaal tijdelijk versterkt met het oog op een snelle oplossing voor de oplopende gerechtelijke achterstand in de vijf hoven van beroep.

De wetgever voorzag in de mogelijkheid om bepaalde tijdelijke plaatsen te bestendigen bij het verstrijken van de termijn zoals die initieel was bepaald in deze wetten. De beslissing daartoe moest echter zijn gebaseerd op een evaluatie aan de hand van een meting van de werklast van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem.

Er is op dit moment nog geen werklastmeting (WLM) afgerond om de werkelijke en huidige behoeften van de parketten-generaal te objectiveren.

Door de ingebruikname begin 2025 van het dossierbeheersysteem JustOne-PG (*JustOne* is de nieuwe benaming voor de gemoderniseerde interface op de MACH-applicatie Correctioneel) op de vijf parketten-generaal, is nu voldaan aan de voorwaarde van een nationaal uniform registratiesysteem om een objectieve en betrouwbare werklastmeting voor de parketten-generaal uit te kunnen voeren. Doch er zullen pas na één jaar van registraties de nodige gegevens beschikbaar zijn om de meting uit te kunnen voeren. Ingevolge deze ingebruikname voorziet het College van het openbaar ministerie, dat strategische beslissingen neemt over het BPM-programma (*Business Process Management*) en prioriteiten bepaalt bij de ontwikkeling en uitvoering van BPM- en WLM-projecten, in een snelle doorstart van het BPM-WLM-project bij de parketten-generaal. Gezien de noodzaak aan voldoende registraties voorziet het College van het openbaar ministerie echter pas betrouwbare metingen in 2026.

Op niveau van de hoven van beroepen daalde het aantal nieuwe dossiers van 2021 tot 2022, maar is opnieuw in stijgende lijn sinds 2023. Aangezien het totaal aantal dossiers zo goed als niet is gedaald, zou het niet verlengen van de tijdelijke kaders betekenen dat elke magistraat meer dossiers zal moeten behandelen, aangezien er de laatste jaren nauwelijks een vermindering van het aantal dossiers is geweest.

Dit hoofdstuk heeft ook tot doel om de tijdelijke kaders van de raadsheren bij de hoven van beroep en de substituten-procureur-generaal te verlengen met

CHAPITRE 15

Modification de la législation relative aux cadres temporaires dans les cours d'appel et les parquets généraux

Par différentes lois, le cadre des conseillers près les cours d'appel et celui des substituts du procureur général ont été temporairement renforcés en vue d'apporter une solution rapide à l'augmentation, à l'époque, de l'arriéré judiciaire dans les cinq cours d'appel.

Le législateur prévoyait la possibilité de pérenniser certains des postes temporaires à l'expiration du délai initialement prévu dans ces lois. La décision en ce sens devait toutefois se baser sur une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel.

À l'heure actuelle, il n'y a pas encore de mesure finalisée de la charge de travail (MCT) permettant d'objectiver les besoins réels et actuels des parquets généraux.

Avec la mise en service du système de gestion des dossiers JustOne-PG (*JustOne* est la nouvelle dénomination de l'interface modernisée de l'application MACH Correctionnel) dans les cinq parquets généraux début 2025, l'exigence d'un système d'enregistrement uniforme à l'échelle nationale est désormais satisfaite afin de pouvoir effectuer une mesure objective et fiable de la charge de travail des parquets-généraux. Toutefois, les données nécessaires à la réalisation de la mesure ne seront disponibles qu'après un an d'enregistrement. Suite à cette mise en service, le Collège du Ministère public, qui prend les décisions stratégiques concernant le programme BPM (*Business Process Management*) et fixe les priorités pour le développement et la mise en œuvre des projets BPM et MCT, prévoit un redémarrage rapide du projet BPM-MCT dans les parquets généraux. Toutefois, compte tenu de la nécessité d'enregistrements suffisants, le collège du ministère public ne prévoit pas de mesures fiables avant 2026.

Au niveau des cours d'appel, le nombre de nouveaux dossiers a diminué de 2021 à 2022, mais a de nouveau augmenté depuis 2023. Étant donné que, le nombre total de dossiers n'a pratiquement pas diminué, ne pas prolonger les cadres temporaires signifierait que chaque magistrat devra traiter plus de dossiers étant donné qu'il n'y a quasiment pas eu de diminution du nombre de dossiers au cours des dernières années.

Le présent chapitre vise également à prolonger les cadres temporaires de conseillers dans les cours d'appel et de substituts du procureur général de 2 ans dès lors

twee jaar aangezien de kaders nog niet zijn aangepast en het allocatiemodel op basis waarvan de middelen in de toekomst zullen worden verdeeld nog moet worden uitgewerkt.

HOOFDSTUK 16

Opheffingsbepalingen

Art. 83

Artikel 1394/20, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, voorzag in de opstelling door de Koning van een lijst van de ondernemingsdatabanken van de andere lidstaten van de Europese Unie die gelijkwaardig zijn aan de Kruispuntbank van Ondernemingen. Aangezien dit ontwerp van wet rechtstreeks verwijst naar de ondernemingsregisters die in BRIS zijn opgenomen, is het niet langer nodig een koninklijk uitvoeringsbesluit aan te nemen en wordt het koninklijk besluit van 17 augustus 2018 zonder voorwerp.

Art. 84

Zie de toelichting bij het artikel in dit ontwerp tot wijziging van artikel 801 van het Gerechtelijk wetboek.

HOOFDSTUK 17

Overgangsbepalingen

Art. 85

De valorisatie van de geldelijke anciënniteit van de magistraten in opleiding zoals ingevoegd door artikel 19, b) van deze wet, wordt zoals artikel 259octies, § 6, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek voorschrijft, doorgevoerd op het ogenblik van de benoeming tot de stage en dit ingevolge de inwerkingtreding van artikel 19, b), van deze wet, vanaf 1 oktober 2025.

De gerechtelijke stage heeft in principe een duur van twee jaar. Teneinde geen ongelijkheid te creëren tussen de magistraten in opleiding onderling, zijnde de magistraten in opleiding die hun stage hebben aangevat op 1 oktober 2024 en deze die hun stage beginnen 1 oktober 2025, stelt deze overgangsbepaling dat de nieuwe valorisatie van de geldelijke anciënniteit vanaf 1 oktober 2025 ook zal toegepast worden op de lopende wedden van de magistraten in opleiding die benoemd zijn tot de stage op 1 oktober 2024. Op 1 oktober 2025 zal hun wedde derhalve herberekend worden voor de toekomst. Er wordt geen retroactieve werking voorzien.

que les cadres n'ont pas été adaptés et que le modèle d'allocation sur la base duquel les moyens seront répartis à l'avenir doit encore être élaboré.

CHAPITRE 16

Dispositions abrogatoires

Art. 83

L'article 1394/20, 2°, du Code judiciaire, tel que modifié par la loi du 4 mai 2016, prévoyait l'établissement, par le Roi, d'une liste des banques de données d'entreprises des autres États membres de l'Union européenne équivalentes à la Banque Carrefour des Entreprises. Dès lors que le présent projet de loi renvoie directement aux registres des entreprises renseignés sur le BRIS, il n'y a plus lieu d'adopter un arrêté royal d'exécution et l'arrêté royal du 17 août 2018 devient sans objet.

Art. 84

Il est renvoyé au commentaire de l'article du présent projet qui modifie l'article 801 du Code judiciaire.

CHAPITRE 17

Dispositions transitoires

Art. 85

La valorisation de l'ancienneté pécuniaire des magistrats en formation, telle qu'insérée par l'article 19, b), de la présente loi est appliquée, comme le prescrit l'article 259octies, § 6, alinéa 2, du Code judiciaire, au moment de la nomination au stage et ce, à la suite de l'entrée en vigueur de l'article 19, b), de la présente loi, à partir du 1er octobre 2025.

En principe, le stage judiciaire a une durée de deux ans. Afin de ne pas créer d'inégalité entre les magistrats en formation, à savoir les magistrats en formation qui ont entamé leur stage le 1er octobre 2024 et ceux qui commencent leur stage le 1er octobre 2025, la présente disposition transitoire précise que la nouvelle valorisation de l'ancienneté pécuniaire sera également appliquée à partir du 1er octobre 2025 aux rémunérations en cours des magistrats en formation nommés au stage le 1er octobre 2024. Le 1er octobre 2025, leur traitement sera donc recalculé pour l'avenir. Aucun effet rétroactif n'est prévu.

Art. 86

Voor artikel 363/1 van het Gerechtelijk Wetboek wordt een retroactief toepassingsgebied in de tijd vastgesteld, aangezien het de bedoeling is om een reeds bestaande vergoeding te handhaven die de wetgever niet heeft willen afschaffen. Het startpunt van het toepassingsgebied in de tijd van deze bepaling wordt derhalve vastgesteld op de dag waarop de artikelen 83 tot 85 van het voormelde koninklijk besluit van 13 juli 2017 werden opgeheven, namelijk 1 januari 2024.

Concreet betekent dit dat de dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro voor verblijfkosten bedoeld in artikel 363/1 van het Gerechtelijk Wetboek zal kunnen worden gevraagd voor verplaatsingen gedaan vanaf 1 januari 2024.

HOOFDSTUK 18

Inwerkingtreding

Art. 87

De betaling van de verblijfsvergoeding bedoeld in artikel 363/1 van het Gerechtelijk Wetboek zal kunnen worden gevraagd vanaf de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt. Het is bijgevolg ook vanaf die datum dat de betalingsverzoeken betreffende verplaatsingen die tussen 1 januari 2024 en de datum van bekendmaking van de wet in het *Belgisch Staatsblad* zijn gedaan, zullen kunnen worden ingediend.

Art. 88

De wijzigingen aan de artikelen 331/13, 331/25, 331/47, 331/48, 331/49, 331/50 en 331/52 van het Gerechtelijk Wetboek dienen uitwerking te hebben met ingang van 1 januari 2025 aangezien deze artikelen vanaf deze datum door de wet van 12 mei 2024 houdende het sociaal statuut van de magistraten I immers in het Gerechtelijk Wetboek zijn ingevoegd en derhalve ook in werking zijn getreden.

De opmerking van de Raad van State met betrekking tot inwerkingtreding van de artikelen 23 en 24 van het ontwerp werd gevolgd.

Art. 89

Het valoriseren van de geldelijke anciënniteit bij de berekening van de wedde van magistraten in opleiding treedt in werking op 1 oktober 2025. Op deze datum

Art. 86

Un champ d'application dans le temps rétroactif est fixé pour l'article 363/1 du Code judiciaire dès lors qu'il s'agit de maintenir une indemnité préexistante que le législateur ne voulait pas supprimer. Le point de départ du champ d'application dans le temps de cette disposition est dès lors fixé à la date à laquelle les articles 83 à 85 de l'arrêté du 13 juillet 2017 précité ont été abrogés c'est-à-dire le 1er janvier 2024.

Concrètement cela signifie que l'indemnité forfaitaire journalière de 10 euros pour frais de séjour visée à l'article 363/1 du Code judiciaire pourra être réclamée pour les déplacements effectués à partir du 1er janvier 2024.

CHAPITRE 18

Entrée en vigueur

Art. 87

Le paiement de l'indemnité de séjour visée à l'article 363/1 du Code judiciaire pourra être demandé à partir du jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*. C'est donc également à partir de cette date que les demandes de paiement concernant les déplacements effectués entre le 1er janvier 2024 et la date de publication de la loi au *Moniteur belge* pourront être introduites.

Art. 88

Les modifications apportées aux articles 331/13, 331/25, 331/47, 331/48, 331/49, 331/50 et 331/52 du Code judiciaire doivent produire leur effets le 1er janvier 2025, vu que ces articles ont été insérés dans le Code judiciaire à compter de cette date par la loi du 12 mai 2024 portant statut social du magistrat I et sont donc également entrés en vigueur à cette date.

La remarque du Conseil d'État relative à l'entrée en vigueur des articles 23 et 24 du projet a été suivie.

Art. 89

La valorisation de l'ancienneté pécuniaire dans le calcul du traitement des magistrats en formation entrera en vigueur le 1er octobre 2025. À cette date débutera en

start immers de nieuwe gerechtelijke stage in 2025. De nieuwe berekening is bijgevolg onmiddellijk van toepassing op al diegenen die geïnteresseerd zijn in het ambt van magistraat en die het ambt ambiëren via de gerechtelijke stage. De toegang tot het ambt van magistraat wordt zodoende dus onmiddellijk aantrekkelijker gemaakt voor nieuwe kandidaten.

Art. 90

Deze bepaling bepaalt dat de wijziging van artikel 366, § 5, van het Gerechtelijk Wetboek betreffende schaal-, graad- of klasseanciënniteit van de niveau 1 of niveau 2 preventieadviseurs die respectievelijk zouden worden bevorderd naar niveau A, of tot griffier of secretaris, in werking treedt op een door de Koning te bepalen datum. Deze datum zal worden bepaald in het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel en het koninklijk besluit van 8 maart 2009 tot uitvoering van de wet van 25 april 2007 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van de griffiers van de Rechterlijke Orde, de referendarissen bij het Hof van Cassatie en de referendarissen en parketjuristen bij de hoven en rechtbanken, met een gelijkaardige bepaling voor de niveau 2 preventieadviseurs die zouden worden bevorderd naar niveau B (met uitzondering van bevordering tot secretaris of griffier).

De bepalingen betreffende de aanwijzing van plaatsvervangende magistraten bij het federaal parket en bij het parket voor de verkeersveiligheid zullen op hetzelfde ogenblik in werking treden als het ministerieel besluit dat de vergoeding zal vaststellen die aan deze plaatsvervangende magistraten wordt toegekend op grond van artikel 379*bis* van het Gerechtelijk Wetboek. De inwerkingtreding ervan wordt bijgevolg door de Koning vastgesteld.

Art. 91

Deze bepaling voorziet dat de wijziging van artikel 366, § 6, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek uitwerking heeft met ingang van 1 november 2024. Dit artikel wordt aangevuld teneinde te verduidelijken dat het verlof om dwingende redenen van familiaal belang, dat geregeld wordt door de artikelen 35 tot 37 van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden die de rechterlijke macht terzijde staan die in werking treden

effet le nouveau stage judiciaire en 2025. Le nouveau calcul est, dès lors, immédiatement applicable à toutes les personnes intéressées par la fonction de magistrat et qui aspirent à cette fonction par le biais du stage judiciaire. L'accès à la fonction de magistrat est ainsi immédiatement rendu plus attractif pour les nouveaux candidats.

Art. 90

Cette disposition prévoit que la modification de l'article 366, § 5, du Code judiciaire portant sur l'ancienneté d'échelle, de grade ou de classe, des conseillers en prévention de niveau 1 ou de niveau 2 qui seraient respectivement promus au niveau A ou comme greffier ou secrétaire entre en vigueur à une date déterminée par le Roi. Cette date sera déterminée dans le projet d'arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire et l'arrêté royal du 8 mars 2009 portant exécution de la loi du 25 avril 2007 organisant les relations entre les autorités publiques et les organisations syndicales des greffiers de l'Ordre judiciaire, les référendaires près la Cour de cassation, et les référendaires et juristes de parquet près les cours et tribunaux, ce projet prévoyant une disposition similaire pour les conseillers en prévention de niveau 2 qui seraient promus au niveau B (autre que secrétaire ou greffier).

Les dispositions relatives à la désignation de magistrats suppléants au parquet fédéral et au parquet de la sécurité routière entreront en vigueur en même temps que l'arrêté ministériel qui fixera l'indemnité allouée à ces magistrats suppléants sur la base de l'article 379*bis* du Code judiciaire. Leur entrée en vigueur est par conséquent fixée par le Roi.

Art. 91

Cette disposition prévoit que la modification de l'article 366, § 6, alinéa 3, du Code judiciaire produit ses effets le 1er novembre 2024. En effet, cet article est complété dans le but de préciser que le congé pour motifs impérieux d'ordre familial réglé par les articles 35 à 37 de l'arrêté royal du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire, qui entrent en vigueur au 1er novembre 2024, n'a pas d'impact sur

op 1 november 2024, geen impact heeft op de opbouw van de geldelijke anciënniteit van de contractuele leden van het gerechtspersoneel.

Art. 92

Dit artikel bepaalt dat de bepalingen tot verlenging van de bestaande tijdelijke personeelsformaties in werking treden op de datum waarop de wetten tot instelling van deze tijdelijke personeelsformaties verstrijken.

De betrekkingen in overtal houden op te bestaan op 31 december 2025.

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

la détermination de l'ancienneté pécuniaire du membre du personnel judiciaire engagé par contrat de travail.

Art. 92

Cet article fixe l'entrée en vigueur des dispositions prolongeant les cadres temporaires existants à la date d'échéance des lois fixant ces cadres temporaires.

Les emplois en surnombre cessent d'exister le 31 décembre 2025.

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

VOORONTWERP VAN WET**onderworpen aan het advies van de Raad van State****Voorontwerp van wet houdende diverse technische en dringende bepalingen****HOOFDSTUK 1 – Algemene bepaling**

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt

Art. 2. In artikel 12, eerste lid, van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 november 2022, wordt het eerste lid aangevuld met de woorden “Wanneer een gerechtelijke lasthebber handelt in uitvoering van zijn mandaat, kan de vermelding van de woonplaats worden vervangen door het adres waar hij kantoor houdt.”.

Art. 3. In artikel 100, § 2, zevende lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden “het dossier geseponneerd” vervangen door de woorden “de vervolging beëindigd”.

Art. 4. In artikel 102, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden “de auditeur de tuchtprocedure in voor de tuchtraad” vervangen door de woorden “het de auditeur aan die de tuchtprocedure inleidt voor de tuchtraad”.

HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering

Art. 5. In artikel 39*bis* van het Wetboek van Strafvordering, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° § 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie beslissen tot een zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande schriftelijke toestemming van de gebruiker van het informaticasysteem.

Deze toestemming is alleen geldig indien de in het eerste lid bedoelde persoon er voorafgaandelijk van in kennis werd gesteld dat de gegevens die tijdens de zoeking worden aangetroffen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt. Wanneer het een minderjarige betreft, kan deze toestemming enkel worden gegeven na voorafgaand overleg met een advocaat.

Onverminderd het eerste lid, kan de procureur des Konings bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven, ook zonder de toestemming van de gebruiker, een zoeking bevelen

AVANT-PROJET DE LOI**soumis à l'avis du Conseil d'État****Avant-projet de loi portant diverses dispositions techniques et urgentes****CHAPITRE 1ER – Disposition générale**

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2 – Modifications de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat

Art. 2. À l'article 12, alinéa 1er, de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, modifié en dernier lieu par la loi du 22 novembre 2022, l'alinéa 1er est complété par les mots “Lorsqu'un mandataire judiciaire agit en exécution de son mandat, la mention du domicile peut être remplacée par l'adresse de son étude ou cabinet.”.

Art. 3. Dans l'article 100, § 2, alinéa 7, de la même loi, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les mots “le dossier est classé sans suite” sont remplacés par les mots “les poursuites se terminent”.

Art. 4. Dans l'article 102, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 22 novembre 2022, dans le texte néerlandais, les mots “de auditeur de tuchtprocedure in voor de tuchtraad” sont remplacés par les mots “het de auditeur aan die de tuchtprocedure inleidt voor de tuchtraad”.

CHAPITRE 3 – Modifications du Code d'instruction criminelle

Art. 5. À l'article 39*bis* du Code d'instruction criminelle, modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° Le § 2 est remplacé comme suit:

“§ 2. Dans le cadre de la détection des crimes et des délits, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à une recherche dans un système informatique qui a été saisi, ou une partie de celui-ci, moyennant le consentement écrit préalable de l'utilisateur du système informatique.

Ce consentement n'est valable que si la personne visée à l'alinéa 1er a été informée au préalable que les données trouvées lors de la recherche pourront être utilisées comme preuve en justice. Lorsqu'il s'agit d'un mineur, ce consentement ne peut être donné qu'après consultation préalable d'un avocat.

Sans préjudice de l'alinéa 1er, le procureur du Roi peut ordonner, dans le cadre de la détection des crimes et des délits, y compris sans le consentement écrit préalable de

in een informaticasysteem of een deel ervan in beslag genomen is, mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter.

De zoekingen bedoeld in deze paragraaf kunnen zich enkel uitstrekken tot de gegevens die opgeslagen zijn op het informaticasysteem dat in beslag genomen is. Met het oog daarop wordt elke externe verbinding van dit informaticasysteem verhinderd, alvorens de zoeking wordt aangevat.”;

2° § 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie tot de zoeking bedoeld in paragraaf 2, derde lid beslissen zonder voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter. In voorkomend geval deelt de officier van gerechtelijke politie onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing mee aan de procureur des Konings en motiveert hij tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid.

De maatregel dient vervolgens zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd te worden door de onderzoeksrechter, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.”;

3° In § 5, eerste lid, worden de woorden “mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter,” ingevoegd tussen de woorden “procureur des Konings,” en “of de onderzoeksrechter” en worden de woorden “hetzij de eigenaar of zijn rechthebbende, hetzij” geschrapt;

4° In § 5 wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende: “In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie beslissen tot deze maatregel. In voorkomend geval deelt de officier van gerechtelijke politie onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing mee aan de procureur des Konings en motiveert hij tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid. De maatregel dient vervolgens zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd te worden door de onderzoeksrechter, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.”;

5° In § 6, laatste lid, wordt het woord “of” tussen de woorden “417/10” en “417/44” vervangen door een komma, en worden de woorden “417/51 of 417/52” ingevoegd tussen de woorden “417/44” en “van het Strafwetboek”;

6° In § 7, eerste zin, worden de woorden “de verantwoordelijke” vervangen door de woorden “de gebruiker” en worden de woorden “en zodra dit het onderzoek niet langer kan schaden” ingevoegd tussen de woorden “zo spoedig mogelijk” en “op de hoogte van de zoeking”.

Art. 6. In artikel 44^{quater}, § 4, van het Wetboek van Strafvordering, laatstelijk gewijzigd bij de wet 7 maart 2024, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8° van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, overlegt

l'utilisateur une recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci qui a été saisi, moyennant l'autorisation préalable du juge d'instruction.

Les recherches visées au présent paragraphe peuvent uniquement s'étendre aux données sauvegardées dans le système informatique qui est saisi. À cette fin, toute connexion externe de ce système informatique est empêchée avant que la recherche soit entamée.”;

2° Le § 3 est remplacé comme suit:

“§ 3. En cas d'extrême urgence, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à la recherche visée au § 2, alinéa 3, sans autorisation préalable du juge d'instruction. Le cas échéant, l'officier de police judiciaire communique sa décision au procureur du Roi sans délai et au plus tard dans les 24 heures, en motivant également l'extrême urgence.

La mesure doit ensuite être confirmée par écrit dans les meilleurs délais par le juge d'instruction, avec mention des motifs de l'extrême urgence.”;

3° Dans le § 5, alinéa 1, les mots “moyennant l'autorisation préalable du juge d'instruction,” sont insérés entre les mots “le procureur du Roi” et les mots “ou le juge d'instruction” et les mots “du propriétaire ou de son ayant droit, ou” sont supprimés;

4° Dans le § 5, un nouvel alinéa 2 est inséré, rédigé comme suit: “En cas d'extrême urgence, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de cette mesure. Le cas échéant, l'officier de police judiciaire communique sa décision au procureur du Roi sans délai et au plus tard dans les 24 heures, en motivant également l'extrême urgence. La mesure doit ensuite être confirmée par écrit dans les meilleurs délais par le juge d'instruction, avec mention des motifs de l'extrême urgence.”;

5° Dans le § 6, dernier alinéa, le mot “ou” entre les mots “417/10” et “417/44” est remplacé par une virgule, et les mots “417/51 ou 417/52” sont insérés entre les mots “417/44” et “du Code pénal”;

6° Dans le § 7, première phrase, les mots “le responsable” sont remplacés par les mots “et dès que cela ne peut plus nuire à l'enquête, l'utilisateur”.

Art. 6. Dans l'article 44^{quater}, § 4 du Code d'instruction criminelle, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, l'alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8° de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, le procureur du Roi se

de procureur des Konings systematisch met de deskundige bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, om te bepalen van welke van de aangetroffen sporen een Y-STR-profiel wordt opgesteld.”.

Art. 7. In artikel 44^{quinq}ies van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, tweede lid, worden in de bepaling onder 8° de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”;

2° in § 4 worden in de bepaling onder 3° de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”.

Art. 8. In artikel 90^{undecies} van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, tweede lid, worden in de bepaling onder 9° de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”;

2° in § 4 worden in de bepaling onder 3° de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”.

Art. 9. In artikel 195, tiende lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de woorden “Het tweede lid” vervangen door de woorden “Het vijfde lid”.

Art. 10. In artikel 216ter, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “van de verblijfplaats van de verdachte, die onverwijld een verantwoordelijke aanwijst die wordt belast met de uitwerking en met de opvolging van de maatregelen” worden vervangen door de woorden “van de plaats van de feiten, die onverwijld een verantwoordelijke aanwijst die wordt belast met de uitwerking en de opvolging zowel voor wat betreft, in voorkomend geval, de bemiddeling als de maatregelen”;

2° het lid wordt aangevuld met de volgende zin:

“In voorkomend geval kan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de plaats van de feiten het dossier rechtstreeks overmaken voor wat betreft de uitvoering van de maatregelen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van de verdachte indien dit met het oog op de opvolging van de maatregelen opportuun wordt geacht.”

Art. 11. In artikel 568, § 7, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2024, worden de woorden “artikel 564, § 1” vervangen door de woorden “artikel 569, § 1”.

concerte systématiquement avec l’expert visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, pour déterminer lesquelles des traces découvertes feront l’objet de l’établissement d’un profil Y-STR.”.

Art. 7. À l’article 44^{quinq}ies du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 1er, alinéa 2, dans le 8°, les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”;

2° dans le § 4, dans le 3°, les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”.

Art. 8. À l’article 90^{undecies} du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 1er, alinéa 2, dans le 9°, les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”;

2° dans le § 4, dans le 3°, les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”.

Art. 9. Dans l’article 195, alinéa 10, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, les mots “Le deuxième alinéa” sont remplacés par les mots “Le cinquième alinéa”.

Art. 10. Dans l’article 216ter, § 2, alinéa premier, du même Code, remplacé par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “de la résidence du suspect, qui désigne sans délai un responsable qui sera chargé de l’élaboration et du suivi des mesures” sont remplacés par les mots “du lieu des faits, qui désigne sans délai un responsable qui sera chargé de l’élaboration et du suivi tant en ce qui concerne, le cas échéant, la médiation que les mesures”;

2° l’alinéa est complété par la phrase suivante:

“Le cas échéant, le service compétent des communautés du lieu des faits peut transférer le dossier directement au service compétent des communautés du lieu de résidence du suspect en ce qui concerne la mise en œuvre des mesures, si cela est jugé approprié aux fins du suivi des mesures.”

Art. 11. Dans l’article 568, § 7, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2024, les mots “l’article 564, § 1er” sont remplacés par les mots “l’article 569, § 1er”.

HOOFDSTUK 4 – Wijzigingen van het Strafwetboek

Art. 12. In artikel 504ter/1, van het Strafwetboek, ingevoegd bij de wet van 18 januari 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst worden de woorden “*non conçus*” telkens vervangen door de woorden “*non conçu*”;

2° in de paragrafen 1 en 2 worden de woorden “verboden en” telkens vervangen door de woorden “verboden of”;

3° in paragraaf 3 worden de woorden “verboden en” vervangen door de woorden “verboden of”;

4° in de Franse tekst van paragraaf 3 worden de woorden “*des armes interdites*” vervangen door de woorden “*des armes prohibées*”.

HOOFDSTUK 5 – Wijzigingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Art. 13. In artikel 46 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, gewijzigd door de wet van 25 december 2017, wordt het woord “Tongeren” vervangen door het woord “Tongeren-Borgloon”.

Art. 14. In artikel 53, § 5, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd door de wet van 25 december 2017, wordt het woord “Tongeren” vervangen door het woord “Tongeren-Borgloon”.

HOOFDSTUK 6 – Wijzigingen van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

Art. 15. In artikel 13, § 6, tweede lid, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, worden de woorden “een vol jaar” vervangen door de woorden “drie volle jaren”.

Art. 16. In artikel 14, § 3, van dezelfde wet, worden de woorden “een vol jaar” vervangen door de woorden “drie volle jaren”.

HOOFDSTUK 7 – Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 17. In artikel 156bis van het Gerechtelijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 december 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de vrederechten en de politierechtbanken,” vervangen door de woorden “de vrederechten, de politierechtbanken, het federaal parket en het parket voor de verkeersveiligheid,”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt: “Enkel plaatsvervangende magistraten die voordien het ambt van federaal magistraat hebben uitgeoefend of die voordien door de federale

CHAPITRE 4 – Modifications du Code pénal

Art. 12. Dans l'article 504ter/1, du Code pénal, inséré par la loi du 18 janvier 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “*non conçus*” sont à chaque fois remplacés par les mots “*non conçu*”;

2° dans les paragraphes 1er et 2, les mots “*des armes interdites et*” sont à chaque fois remplacés par les mots “*des armes prohibées ou*”;

3° dans le texte néerlandais du paragraphe 3, les mots “*verboden en*” sont remplacés par les mots “*verboden of*”;

4° dans le paragraphe 3, les mots “*des armes interdites*” sont remplacés par les mots “*des armes prohibées*”.

CHAPITRE 5 – Modifications de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Art. 13. Dans l'article 46 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, modifié par la loi du 25 décembre 2017, le mot “Tongres” est remplacé par le mot “Tongres-Borgloon”.

Art. 14. Dans l'article 53, § 5, alinéa 2, de la même loi, modifié par la loi du 25 décembre 2017, le mot “Tongres” est remplacé par le mot “Tongres-Borgloon”.

CHAPITRE 6 – Modifications de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Art. 15. Dans l'article 13, § 6, alinéa 2, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, les mots “*une année révolue*” sont remplacés par les mots “*trois années révolues*”.

Art. 16. Dans l'article 14, § 3, de la même loi, les mots “*une année révolue*” sont remplacés par les mots “*trois années révolues*”.

CHAPITRE 7 – Modifications du Code judiciaire

Art. 17. Dans l'article 156bis du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 23 décembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “*des justices de paix et des tribunaux de police,*” sont remplacés par les mots “*des justices de paix, des tribunaux de police, du parquet fédéral et du parquet de la sécurité routière,*”;

2° l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit: “Seuls les magistrats suppléants qui ont précédemment exercé la fonction de magistrat fédéral ou qui ont précédemment été chargés

procureur met toepassing van artikel 144*bis*, § 3, eerste en tweede lid werden belast met een opdracht bij het federaal parket, kunnen een federaal magistraat of een lid van het Openbaar Ministerie dat met toepassing van artikel 144*bis*, § 3, eerste en tweede lid met een opdracht bij het federaal parket werd belast, vervangen.

Enkel plaatsvervangende magistraten die voordien het ambt van parketmagistraat voor de verkeersveiligheid hebben uitgeoefend of die voordien met toepassing van artikel 326*ter*, § 3, werden belast met een opdracht bij het parket van verkeersveiligheid kunnen een parketmagistraat voor de verkeersveiligheid vervangen.”.

Art. 18. In artikel 182, § 4, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, eerste zin, wordt vervangen als volgt:

“§ 4. Het College kiest uit zijn leden bedoeld in paragraaf 2 en uit de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College, desgevallend uit de in functie zijnde korpschefs die niet verkozen werden in het College en uit de erekorpschefs zoals bedoeld in artikel 259*quater*, § 5/1, een voorzitter en een ondervoorzitter voor een termijn van vijf jaar dewelke van rechtswege een einde neemt bij het aflopen van de termijn bedoeld in paragraaf 2, eerste lid.”;

2° het eerste lid, tweede zin, wordt vervangen als volgt:

“De kandidaten moeten minstens vijf jaar verwijderd zijn van hun inruststelling.”;

3° in het derde lid worden de woorden “door een ander verkozen lid van het College of door een erekorpschef” vervangen door de woorden “door een ander verkozen lid van het College, de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College, een in functie zijnde korpschef of een erekorpschef”;

4° tussen het derde en het vierde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“Wanneer de stemming niet leidt tot de aanwijzing van een voorzitter of een ondervoorzitter wordt de functie van voorzitter of ondervoorzitter tijdelijk waargenomen door het lid van het College met de hoogste anciënniteit of in voorkomend geval door het lid met de hoogste anciënniteit als korpschef binnen de rechterlijke orde, behorende tot de andere taalrol dan de reeds verkozen voorzitter of ondervoorzitter. Wanneer de stemming niet leidt tot de aanwijzing van een voorzitter en een ondervoorzitter worden beide functies tijdelijk waargenomen door de leden van het College met de hoogste anciënniteit of in voorkomend geval door de leden met de hoogste anciënniteit als korpschef binnen de rechterlijke orde, behorende tot een verschillende taalrol. Het vijfde lid is in dit geval niet van toepassing.”.

Art. 19. In artikel 259*octies*, § 6, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998, vervangen bij

par le procureur fédéral d’une mission en application de l’article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2 au parquet fédéral, peuvent remplacer un magistrat fédéral ou un membre du ministère public qui a été chargé d’une mission en application de l’article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2 au parquet fédéral.

Seuls les magistrats suppléants qui ont précédemment exercé la fonction de magistrat du parquet de la sécurité routière ou un membre du ministère public qui a été chargé d’une mission en application de l’article 326*ter*, § 3, peuvent remplacer un magistrat du parquet de la sécurité routière.”.

Art. 18. Dans l’article 182, § 4, du même Code, inséré par la loi du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er, première phrase, est remplacé par ce qui suit:

“§ 4. Le Collège élit parmi ses membres visés au paragraphe 2 et parmi les anciens président et vice-président du Collège précédent, le cas échéant, parmi les chefs de corps en fonction qui n’ont pas été élus au sein du Collège et parmi les chefs de corps honoraires visés à l’article 259*quater*, § 5/1, un président et un vice-président pour un terme de cinq ans, lequel prend fin d’office à l’expiration du terme visé au paragraphe 2, alinéa 1er.”;

2° l’alinéa 1er, deuxième phrase, est remplacé par ce qui suit:

“Les candidats sont éloignés d’au moins cinq ans de leur admission à la retraite.”;

3° dans l’alinéa 3, les mots “par un autre membre élu du Collège ou par un chef de corps honoraire” sont remplacés par les mots “par un autre membre élu du Collège, les anciens président et vice-président du Collège précédent, un chef de corps en fonction ou un chef de corps honoraire”;

4° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre l’alinéa 3 et l’alinéa 4:

“Si le vote n’aboutit pas à la désignation d’un président ou d’un vice-président, la fonction de président ou de vice-président est assurée temporairement par le membre du Collège ayant le plus d’ancienneté ou, le cas échéant, par le membre ayant le plus d’ancienneté en tant que chef de corps au sein de l’ordre judiciaire, appartenant à l’autre rôle linguistique que celui du président ou vice-président déjà élu. Si le vote n’aboutit pas à la désignation d’un président et d’un vice-président, les deux fonctions sont temporairement assurées par les membres du Collège ayant le plus d’ancienneté ou, le cas échéant, par les membres ayant le plus d’ancienneté en tant que chef de corps au sein de l’ordre judiciaire, appartenant à un rôle linguistique différent. L’alinéa 5 ne s’applique pas en l’espèce.”.

Art. 19. Dans l’article 259*octies*, § 6, du même Code, inséré par la loi du 22 décembre 1998, remplacé par la loi du 6 juillet

de wet van 6 juli 2017 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid, wordt een bepaling onder 3°/1 ingevoegd, luidende:

“3°/1 de dagelijkse forfaitaire vergoeding bedoeld in artikel 363/1;”;

b) in het tweede lid, worden de woorden “wordt de wedde vastgesteld door enkel een periode van twee jaar in aanmerking te nemen die geldt als de ervaring vereist overeenkomstig § 1, eerste lid, als voorwaarde voor deelname aan het vergelijkend toelatingsexamen tot de stage” vervangen door de woorden “wordt de wedde, berekend in de weddeschaal NA 11, vastgesteld door het in aanmerking nemen van artikel 365, § 1, en de geldelijke anciënniteit bedoeld in artikel 366, §§ 2, 3 en 4. Tijdens de stage evolueert de geldelijke anciënniteit per volledige maand. De onvolledige maanden worden niet in aanmerking genomen.”.

Art. 20. Artikel 331/12, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, wordt aangevuld met een bepaling onder 14°, luidende:

“14° zwangerschapsverlies van de magistrate die zwanger was en de zwangerschap heeft gemeld aan haar korpschef en zwangerschapsverlies van de echtgenote van de magistraat die zwanger was: twee werkdagen volgend op het zwangerschapsverlies als de magistrate of de magistraat het heeft gemeld aan zijn korpschef. Onder zwangerschapsverlies wordt verstaan voor de toepassing van deze bepaling, alle vormen van zwangerschapsverlies, zowel medisch als spontaan ingeleid, vanaf het ogenblik dat het verlies zich voordoet, vanaf het begin van de zwangerschap tot en met 180 dagen zwangerschap, zonder dat de magistrate of de magistraat een attest hoeft voor te leggen.”.

Art. 21. In artikel 331/13, § 1, vierde lid, tweede zin, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “noch de medische reden zelf noch de identiteit van het betrokken gezinslid of familielid” vervangen door de woorden “de medische reden zelf niet”.

Art. 22. In artikel 331/25, § 6, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure” vervangen door de woorden “voorwaarden en regelen tot toekenning van deze uitkering”.

Art. 23. In artikel 331/27, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, wordt het woord “negen” vervangen door het woord “zes”;

2° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“Het adoptieverlof van zes weken per adoptieouder wordt opgetrokken met vier weken voor de adoptieouder of voor

2017 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, il est inséré un 3°/1 rédigé comme suit:

“3°/1 l'indemnité forfaitaire journalière visée à l'article 363/1;”;

b) dans l'alinéa 2, les mots “le traitement est fixé en prenant uniquement en considération deux années au titre de l'expérience exigée, conformément au § 1er, alinéa 1er, comme condition de participation au concours d'admission au stage” sont remplacés par les mots “le traitement, calculé dans l'échelle de traitement NA 11, est fixé en prenant en considération l'article 365, § 1er, et l'ancienneté pécuniaire visée à l'article 366, § 2, 3 et 4. Pendant le stage, l'ancienneté pécuniaire évolue par mois complet. Les mois incomplets ne sont pas pris en considération.”.

Art. 20. L'article 331/12, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, est complété par un 14° rédigé comme suit:

“14° la perte de grossesse de la magistrate qui était enceinte et a déclaré la grossesse au son chef de corps et la perte de grossesse de l'épouse du magistrat qui était enceinte: deux jours ouvrables suivant la perte de grossesse si la magistrate ou le magistrat l'a communiqué à son chef de corps. On entend par “perte de grossesse” toutes les formes de perte de grossesse, qu'elle soit d'origine médicale ou spontanée, à partir du moment où la perte se produit, depuis le début de la grossesse jusqu'à 180 jours de grossesse inclus, sans que la magistrate ou le magistrat ne doive présenter de certificat.”.

Art. 21. À l'article 331/13, § 1er, alinéa 4, deuxième phrase, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “ni indiquer la raison médicale elle-même ni l'identité du membre du ménage ou de la famille” sont remplacés par les mots “pas indiquer la raison médicale elle-même”.

Art. 22. Dans l'article 331/25, § 6, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “modalités de demande de l'allocation et la procédure” sont remplacés par les mots “conditions et modalités d'octroi de cette allocation”.

Art. 23. À l'article 331/27, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, le mot “neuf” est remplacé par le mot “six”;

2° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le congé d'adoption de six semaines par parent adoptif est allongé de quatre semaines pour le parent adoptif ou pour

beide adoptieouders samen, alsook met een bijkomende week vanaf 1 januari 2027.”.

Art. 24. In artikel 331/30, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, wordt het woord “negen” vervangen door het woord “zes”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“Het pleegouderverlof van zes weken per ouder wordt opgetrokken met vier weken voor de pleegouder of voor beide pleegouders samen, alsook met een bijkomende week vanaf 1 januari 2027.”.

Art. 25. In artikel 331/47, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld” opgeheven.

Art. 26. In artikel 331/48, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld” opgeheven.

Art. 27. In artikel 331/49, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld” telkens opgeheven.

Art. 28. In artikel 331/50, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024 worden de woorden “regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure” vervangen door de woorden “voorwaarden en regelen tot toekenning van deze uitkering”.

Art. 29. In 331/52, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De magistraat ontvangt zijn maandelijks wedde met toelagen en premies die, naargelang het percentage van deeltijdse uitoefening van het ambt:

bij een ambtsuitoefening van 50 % gelijk is aan 50 % van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijlagen, aangevuld met de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector;

bij een ambtsuitoefening van 60 % gelijk is aan 60 % van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijlagen, aangevuld met 80 % van de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector;

les deux parents adoptifs, ainsi que d’une semaine supplémentaire à partir du 1er janvier 2027.”.

Art. 24. À l'article 331/30, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, le mot “neuf” est remplacé par le mot “six”;

2° l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Le congé parental d'accueil de six semaines par parent est allongé de quatre semaines pour le parent d'accueil ou pour les deux parents d'accueil ensemble, ainsi que d'une semaine supplémentaire à partir du 1er janvier 2027.”.

Art. 25. À l'article 331/47, § 3, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “sans que l'identité du patient soit mentionnée” sont abrogés.

Art. 26. À l'article 331/48, § 3, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “sans que l'identité du patient soit mentionnée” sont abrogés.

Art. 27. À l'article 331/49, § 3, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “sans que l'identité du patient soit mentionnée” sont chaque fois abrogés.

Art. 28. Dans l'article 331/50, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “modalités de demande de l'allocation et la procédure” sont remplacés par les mots “conditions et modalités d'octroi de cette allocation”.

Art. 29. À l'article 331/52, § 3, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le magistrat perçoit son traitement mensuel majoré des allocations et des primes qui, en fonction du pourcentage d'exercice à temps partiel de la fonction:

correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 50 %, à 50 % de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public;

correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 60 %, à 60 % de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de 80 % de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public;

bij een ambtsuitoefening van 80 % gelijk is aan 80 % van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijslagen, aangevuld met 40 % van de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector.”;

2° de paragraaf wordt aangevuld met een lid luidende:

“Wanneer de magistraat, in toepassing van paragraaf 2, tweede lid, niet tijdens een volledige maand het verlof voor de deeltijdse uitoefening van het ambt vanaf 57 of 60 jaar heeft genoten, dan wordt de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller het aantal kalenderdagen van de periode van het verlof voor de deeltijdse uitoefening van het ambt bevat en de noemer het aantal kalenderdagen van de maand. In de andere gevallen, wanneer de 50, 60 of 80 % van de wedde niet volledig wordt betaald, wordt de premie *pro rata* verminderd.”.

Art. 30. In artikel 355ter, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 mei 2006 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “363 en 377” vervangen door de woorden “363, 363/1 en 377”.

Art. 31. In boek II, titel III, hoofdstuk I, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 363/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 363/1. § 1. In afwijking van artikel 363, eerste lid, wordt er een dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro voor verblijfskosten om maaltijdkosten te dekken, toegekend aan de magistraat die zich in België moet verplaatsen in het kader van de uitoefening van zijn ambt.

De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedde van het personeel van de federale overheidsdiensten, geldt eveneens voor deze vergoeding. Het bedrag van deze vergoeding wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.

§ 2. De vergoeding wordt toegekend als aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1° de verplaatsing duurt minimaal 6 uur;

2° de verplaatsing is verder dan een straal van 25 km buiten de agglomeratie van de administratieve standplaats als er een bestaat, of, als er geen bestaat, verder dan een straal van 25 km buiten de gemeente van de administratieve standplaats. De verplaatsing wordt berekend van centrum tot centrum van een agglomeratie of van een gemeente;

3° de verplaatsing geeft er geen aanleiding toe dat de Federale Overheidsdienst Justitie of een derde de kost van de maaltijd op zich neemt;

4° de verplaatsing geeft geen aanleiding tot enig ander voordeel om maaltijdkosten te dekken.

correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 80 %, à 80 % de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de 40 % de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public.”;

2° le paragraphe est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lorsque le magistrat, en application du paragraphe 2, alinéa 2, n'a pas bénéficié du congé pour l'exercice à temps partiel de la fonction à partir de 57 ou 60 ans pendant un mois complet, la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public est alors multipliée par une fraction dont le numérateur est le nombre de jours calendrier de la période du congé pour l'exercice à temps partiel de la fonction et le dénominateur est le nombre de jours calendrier du mois. Dans les autres cas, lorsque les 50, 60 ou 80 % du traitement ne sont pas entièrement payés, la prime est réduite de façon proportionnelle.”.

Art. 30. Dans l'article 355ter, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 17 mai 2006 et modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “363 et 377” sont remplacés par les mots “363, 363/1 et 377”.

Art. 31. Dans le livre II, titre III, chapitre Ier, du même Code, il est inséré un article 363/1 rédigé comme suit:

“Art. 363/1. § 1er. Par dérogation à l'article 363, alinéa 1er, une indemnité forfaitaire journalière de 10 euros pour frais de séjour visant à couvrir des frais de repas est accordée au magistrat astreint à se déplacer en Belgique dans le cadre de l'exercice de ses fonctions.

Le régime de mobilité applicable aux rétributions des agents de l'État en activité de service s'applique également à cette indemnité. Le montant de cette indemnité est rattaché à l'indice pivot 138,01.

§ 2. L'indemnité est allouée si les conditions cumulatives suivantes sont remplies:

1° le déplacement est d'une durée minimale de 6 heures;

2° le déplacement est supérieur à un rayon de 25 km en dehors de l'agglomération de la résidence administrative s'il en existe une, ou à défaut à un rayon de 25 km en dehors de la commune de la résidence administrative. Le déplacement est calculé de centre à centre d'une agglomération ou d'une commune;

3° le déplacement ne donne pas lieu à la prise en charge par le service public fédéral Justice ou par un tiers du repas;

4° le déplacement ne donne lieu à aucun autre avantage visant à couvrir des frais de repas.

§ 3. De duur van de verplaatsing wordt gerekend vanaf het vertrek uit de administratieve standplaats op de heenweg tot zijn werkelijke uur van aankomst bij de terugkeer.

Onverminderd paragraaf 2, 3° en 4°, echter is, als de magistraat zich verplaatst zonder langs zijn administratieve standplaats te gaan, de dagelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfkosten verschuldigd voor zover aan de afstand- en duurvoorwaarden bepaald in paragraaf 2, 1° en 2°, is voldaan en er daarenboven ook aan zou zijn voldaan indien de verplaatsing vanuit zijn administratieve standplaats was gebeurd.

Het gebied van een agglomeratie is dat gebied bepaald in artikel 8 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.

De berekeningswijze van de afstand van de verplaatsing wordt bepaald door de voorzitter van de Federale Overheidsdienst Justitie of zijn afgevaardigde. In geval van betwisting wordt de afstand berekend door het Nationaal Geografisch Instituut op basis van de officiële middenschale referentiegegevens.

§ 4. De dagelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfkosten kan niet gecumuleerd worden met maaltijdcheques.”

Art. 32. In artikel 365*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 mei 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “artikel 259*ter*” vervangen door de woorden “artikel 259*terdecies*”;

2° in het tweede lid worden de woorden “363, 365 en 377” vervangen door de woorden “363, 363/1, 365 en 377”.

Art. 33. In artikel 366 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5 worden het derde tot en met het vijfde lid opgeheven;

2° paragraaf 5 wordt aangevuld met drie leden, luidende:

“Indien het personeelslid dat een functie uitoefent waarvoor het diploma van niveau 1 preventieadviseur is vereist en de weddeschaal bekomt die hem zou worden toegekend als hij wordt bevorderd naar niveau A overeenkomstig artikel 56/2, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, later zonder onderbreking wordt bevorderd naar niveau A, wordt hij voor de schaal- en klasseanciënniteit geacht te zijn bevorderd op de datum waarop hij de functie van preventieadviseur is beginnen uit te oefenen. Deze datum kan niet verder teruggaan dan de datum waarop het personeelslid aan alle statutaire voorwaarden voor bevordering naar niveau A heeft voldaan.

§ 3. La durée du déplacement est comptée depuis le départ de la résidence administrative à l'aller jusqu'à l'heure réelle d'arrivée de celui-ci au retour.

Toutefois, sans préjudice du paragraphe 2, 3° et 4°, lorsque le magistrat se déplace sans passer par sa résidence administrative, l'indemnité forfaitaire journalière pour frais de séjour est due pour autant que les conditions de distance et de durée définies au paragraphe 2, 1° et 2°, soient remplies et qu'en outre elles eussent été remplies si le déplacement avait été effectué depuis sa résidence administrative.

Le ressort d'une agglomération est celui défini à l'article 8 de l'arrêté du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale.

Le mode de calcul de la distance du déplacement est déterminé par le président du service public fédéral Justice ou son délégué. En cas de contestation, la distance est calculée par l'Institut Géographique National sur base de données officielles de références à moyenne échelle.

§ 4. L'indemnité forfaitaire journalière pour frais de séjour ne peut être cumulée avec des chèques repas.”

Art. 32. Dans l'article 365*bis* du même Code, inséré par la loi du 6 mai 1997, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “l'article 259*ter*” sont remplacés par les mots “l'article 259*terdecies*”;

2° dans l'alinéa 2, les mots “363, 365 et 377” sont remplacés par les mots “363, 363/1, 365 et 377”.

Art. 33. Dans l'article 366 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 5, les alinéas 3 à 5 sont abrogés;

2° le paragraphe 5 est complété par trois alinéas rédigés comme suit:

“Si le membre du personnel exerçant une fonction nécessitant le diplôme de conseiller en prévention de niveau 1 qui bénéficie de l'échelle de traitement qui lui serait attribuée s'il était promu au niveau A conformément à l'article 56/2, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire, est ultérieurement promu, sans interruption, au niveau A, il est considéré, pour l'ancienneté d'échelle et de classe, comme ayant été promu à la date à laquelle il a commencé à exercer la fonction de conseiller en prévention. Cette date ne peut remonter au-delà de la date à laquelle le membre du personnel a rempli toutes les conditions statutaires de promotion au niveau A.

Indien het personeelslid dat een functie uitoefent waarvoor het diploma van niveau 2 preventieadviseur is vereist en de weddeschaal bekomt die hem zou worden toegekend als hij wordt bevorderd naar niveau B overeenkomstig artikel 56/2, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, later zonder onderbreking wordt bevorderd tot griffier of secretaris, wordt hij voor de schaal- en graadanciënniteit geacht te zijn bevorderd op de datum waarop hij de functie van preventieadviseur is beginnen uit te oefenen. Deze datum kan niet verder teruggaan dan de datum waarop het personeelslid aan alle statutaire voorwaarden voor bevordering tot griffier of secretaris heeft voldaan.

De terugwerkende kracht waarin de leden 3 en 4 voorzien, geldt alleen voor zover zij gunstig is voor het personeelslid.”;

3° paragraaf 6, derde lid wordt aangevuld met de bepaling onder 6°, luidende:

“6° indien de contractueel het verlof om dwingende redenen van familiaal belang geniet dat geregeld is door artikel 35 tot 37 van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden die de rechterlijke macht terzijde staan na 1 november 2024.”.

Art. 34. In artikel 383, § 2, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met de volgende zinnen: “Magistraten die aangewezen worden om de functies van plaatsvervangend magistraat bij het federaal parket uit te oefenen, worden aangewezen op voorstel van de federale procureur. Magistraten die worden aangewezen om de functies van plaatsvervangend magistraat in het parket voor de verkeersveiligheid uit te oefenen, worden aangewezen op voorstel van de procureur voor de verkeersveiligheid.”;

2° het tweede lid wordt aangevuld met de volgende zinnen: “De beschikking tot verlenging van de plaatsvervangende magistraat aangewezen bij het federaal parket wordt genomen op voorstel van de federale procureur. De beschikking tot verlenging van de plaatsvervangende magistraat aangewezen bij het parket voor de verkeersveiligheid wordt genomen op voorstel van de procureur voor de verkeersveiligheid.”.

Art. 35. In artikel 392, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 1984, worden de woorden “hetzij ambtshalve” vervangen door de woorden “hetzij ambtshalve of op verzoek van, de federale procureur of de procureur voor de verkeersveiligheid indien hij plaatsvervangend magistraat is die zijn functies uitoefent bij het federaal parket of het parket van verkeersveiligheid”.

Art. 36. Het opschrift van deel II, boek IV, hoofdstuk VII, afdeling II, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij wet van 7 januari 2014, wordt vervangen als volgt:

“Afdeling II. – Het auditoraat”.

Si le membre du personnel exerçant une fonction nécessitant le diplôme de conseiller en prévention de niveau 2 qui bénéficie de l'échelle de traitement qui lui serait attribuée s'il était promu au niveau B conformément à l'article 56/2, § 2, alinéa 2, de l'arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire, est ultérieurement promu, sans interruption, greffier ou secrétaire, il est considéré, pour l'ancienneté d'échelle et de grade, comme ayant été promu à la date à laquelle il a commencé à exercer la fonction de conseiller en prévention. Cette date ne peut remonter au-delà de la date à laquelle le membre du personnel a rempli toutes les conditions statutaires de promotion comme greffier ou secrétaire.

La rétroactivité prévue aux alinéas 3 et 4 ne s'applique que dans la mesure où elle est favorable au membre du personnel.”;

3° le paragraphe 6, alinéa 3, est complété par le 6° rédigé comme suit:

“6° si le contractuel bénéficie du congé pour motifs impérieux d'ordre familial réglé par les articles 35 à 37 de l'arrêté du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire après le 1er novembre 2024.”.

Art. 34. Dans l'article 383, § 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est complété par les phrases suivantes: “Les magistrats désignés pour exercer des fonctions de magistrat suppléant au parquet fédéral sont désignés sur proposition du procureur fédéral. Les magistrats désignés pour exercer des fonctions de magistrat suppléant au parquet de la sécurité routière sont désignés sur proposition du procureur de la sécurité routière.”;

2° l'alinéa 2 est complété par les phrases suivantes: “L'ordonnance de renouvellement d'un magistrat suppléant désigné au parquet fédéral est prise sur proposition du procureur fédéral. L'ordonnance de renouvellement d'un magistrat suppléant désigné au parquet de la sécurité routière est prise sur proposition du procureur de la sécurité routière.”.

Art. 35. Dans l'article 392, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 1984, les mots “soit d'office” sont remplacés par les mots “soit d'office ou à la demande du procureur fédéral ou du procureur de la sécurité routière s'il s'agit d'un magistrat suppléant exerçant ses fonctions au parquet fédéral ou au parquet de la sécurité routière”.

Art. 36. L'intitulé de la deuxième partie, livre IV, chapitre VII, section II, du même Code, remplacé par la loi du 7 janvier 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Section II. – L'auditorat”.

Art. 37. In artikel 555/5, § 5, tweede zin, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden “op tegenspraak” ingevoegd tussen de woorden “middels verzoekschrift” en de woorden “aanhangig gemaakt”.

Art. 38. Artikel 555/5bis, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De griffier die is aangewezen om het ambt van griffier bij de tuchtraad uit te oefenen op grond van het eerste lid kan worden vervangen door middel van een benoeming of een werving in overtal.”.

Art. 39. In artikel 555/5ter, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, wordt het woord “gerechtsbrief,” ingevoegd tussen de woorden “aangetekende zending,” en het woord “gerechtsdeurwaardersexploot”.

Art. 40. In artikel 555/5quater, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, wordt het woord “gerechtsbrief,” ingevoegd tussen de woorden “aangetekende zending,” en het woord “gerechtsdeurwaardersexploot”.

Art. 41. In artikel 555/5quinquies, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden “De zitting voor de debatten” vervangen door de woorden “De eerste zitting”.

Art. 42. In artikel 555/5septies van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “gerechtsbrief,” ingevoegd tussen de woorden “aangetekende zending,” en het woord “gerechtsdeurwaardersexploot”;

2° in het tweede lid, eerste zin, worden de woorden “tegen de beslissing” vervangen door de woorden “tegen een beslissing gewezen bij verstek” en wordt in de Nederlandse tekst het woord “betekend” vervangen door het woord “ingesteld”;

3° in hetzelfde lid, tweede zin, worden de woorden “de beslissing” vervangen door de woorden “de kennisgeving”, worden de woorden “van beroep,” vervangen door de woorden “van beroep en” en worden de woorden “en de tekst van artikel 427septies” opgeheven.

Art. 43. In artikel 555/5octies van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022 en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “bij die tuchtkamer” ingevoegd tussen de woorden “verzet worden ingesteld” en de woorden “of beroep worden ingesteld”;

2° in dezelfde paragraaf wordt het tweede lid aangevuld met de woorden “, Vierde deel.”;

Art. 37. L'article 555/5, § 5, deuxième phrase, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, est complété par le mot “contradictoire”.

Art. 38. L'article 555/5bis, § 3, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Le greffier désigné pour exercer les fonctions de greffier auprès du conseil de discipline sur la base de l'alinéa 1er peut être remplacé par la voie d'une nomination ou d'un recrutement en surnombre.”.

Art. 39. Dans l'article 555/5ter, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les mots “pli judiciaire,” sont insérés entre les mots “envoi recommandé,” et les mots “exploit d'huissier”.

Art. 40. Dans l'article 555/5quater, alinéa 4, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les mots “pli judiciaire,” sont insérés entre les mots “envoi recommandé,” et les mots “exploit d'huissier”.

Art. 41. Dans l'article 555/5quinquies, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les mots “L'audience consacrée aux débats” sont remplacés par les mots “La première audience”.

Art. 42. À l'article 555/5septies du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “pli judiciaire,” sont insérés entre les mots “envoi recommandé,” et les mots “exploit d'huissier”;

2° dans l'alinéa 2, première phrase, les mots “à l'encontre de la décision” sont remplacés par les mots “à l'encontre d'une décision rendue par défaut” et dans le texte néerlandais, le mot “betekend” est remplacé par le mot “ingesteld”;

3° dans le même alinéa, deuxième phrase, les mots “la décision” sont remplacés par les mots “la notification”, les mots “d'un recours,” sont remplacés par les mots “d'un recours et” et les mots “et le texte de l'article 427septies” sont abrogés.

Art. 43. À l'article 555/5octies du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022 et modifié par la loi du 27 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “devant cette chambre de discipline” sont insérés entre les mots “chambre de discipline compétente” et les mots “ou un appel interjeté”;

2° dans le même paragraphe, l'alinéa 2 est complété par les mots “, Quatrième partie.”;

3° in dezelfde paragraaf, vierde lid, worden de woorden “, Vierde deel.” ingevoegd tussen de woorden “boek III, titel III” en de woorden “Het hoger beroep”.

Art. 44. Artikel 571 van het hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 45. Artikel 730, § 2, a), eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 maart 2024, worden de woorden “noch een afgevaardigde van een representatieve organisatie van arbeiders, bedienden of zelfstandigen,” ingevoegd tussen de woorden “door een advocaat” en de woorden “worden vertegenwoordigd”.

Art. 46. In artikel 792, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 mei 2018 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzingen aangebracht:

1° de woorden “zonder advocaat is verschenen” worden vervangen door de woorden “niet door een advocaat wordt bijgestaan of vertegenwoordigd”;

2° het woord “kan” wordt vervangen door de woorden “en de partij niet door een advocaat wordt bijgestaan of vertegenwoordigd en die in de technische onmogelijkheid verkeert om verbinding te maken met het portaal van Justitie, kunnen”;

3° het woord “zijn” wordt vervangen door het woord “hun”.

Art. 47. In artikel 801 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 24 juni 1970 en de wet van 24 oktober 2013, worden de woorden “het door de Koning te bepalen bedrag van de kosten in consignatie ter griffie. De dagvaarding wordt in debet betekend” vervangen door de woorden “het bedrag van de kosten die normaliter door of krachtens de wet verschuldigd zijn op het moment dat de vordering wordt ingediend, in consignatie ter griffie”.

Art. 48. In artikel 1390*bis*, tweede lid, 1°, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 21 december 2018, worden de woorden “alsook, in voorkomend geval, het ondernemingsnummer en de rechtsvorm” ingevoegd tussen het woord “geboortedatum” en de woorden “van de delegataris”.

Art. 49. In artikel 1390*quater*, § 1, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 29 mei 2000, worden de woorden “alsook het ondernemingsnummer, de rechtsvorm en de contactgegevens” ingevoegd tussen de woorden “en zetel” en de woorden “van de schuldbemiddelaar”.

Art. 50. In artikel 1390*quater*/1, eerste lid, 9°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 januari 2013, worden de woorden “, woonplaats, of bij gebreke daarvan verblijfplaats of naam, rechtsvorm, ondernemingsnummer en zetel” ingevoegd tussen de woorden “de naam” en de woorden “van de verzoeker”.

Art. 51. In artikel 1390*quinquies*/1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

3° dans le même paragraphe, alinéa 4, les mots “, Quatrième partie.” sont insérés entre les mots “livre III, titre III” et les mots “L’appel”.

Art. 44. L'article 571 du même Code est abrogé.

Art. 45. À l'article 730, § 2, a), alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 28 mars 2024, les mots “ni par le délégué d'une organisation représentative d'ouvriers, d'employés ou d'indépendants” sont insérés à la fin de la troisième phrase.

Art. 46. A l'article 792, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 25 mai 2018 et modifié par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “a comparu sans avocat” sont remplacés par les mots “n'est pas assistée ou représentée par un avocat”;

2° le mot “peut” est remplacé par les mots “et la partie, ni assistée ni représentée par un avocat, qui se trouve dans l'impossibilité technique de se connecter au portail de la Justice peuvent”;

3° le mot “son” est remplacé par le mot “leur”.

Art. 47. Dans l'article 801 du même Code, modifié par la loi du 24 juin 1970 et la loi du 24 octobre 2013, les mots “, qui sera fixé par le Roi. La citation est signifiée en débet” sont remplacés par les mots “qui sont normalement dus par ou en vertu de la loi au moment de l'introduction de la demande”.

Art. 48. Dans l'article 1390*bis*, alinéa 2, 1°, du même Code, modifié par la loi du 21 décembre 2018, les mots “ainsi que, le cas échéant, le numéro d'entreprise et la forme légale” sont insérés entre les mots “date de naissance” et les mots “du délégataire”.

Art. 49. Dans l'article 1390*quater*, § 1er, alinéa 1er, 2°, du même Code, remplacé par la loi du 29 mai 2000, les mots “ainsi que le numéro d'entreprise, la forme légale et les coordonnées” sont insérés entre les mots “et le siège” et les mots “du médiateur de dettes”.

Art. 50. Dans l'article 1390*quater*/1, alinéa 1er, 9°, du même Code, inséré par la loi du 14 janvier 2013, les mots “, le domicile, à défaut de domicile, la résidence ou le nom, la forme légale, le numéro d'entreprise et le siège” sont insérés entre les mots “le nom” et les mots “du requérant”.

Art. 51. A l'article 1390*quinquies*/1, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° de bepaling onder 1° wordt aangevuld met de woorden “en de rechtbank die het heeft gewezen”;

2° de bepaling onder 2° wordt aangevuld met de woorden “evenals het elektronisch adres van de gedelegeerd rechter en, in voorkomend geval, het adres en elektronisch adres van de herstructureringsdeskundige of van de vereffeningsdeskundige”;

3° in de bepaling onder 3° worden de woorden “naam en voornamen van de gedelegeerd rechter,” vervangen door de woorden “naam, voornamen en elektronisch adres van de gedelegeerd rechter evenals de naam, voornamen, adres en elektronisch adres”;

4° de bepaling onder 7° wordt aangevuld met de woorden “en de rechtbank die het heeft gewezen alsook de datum van de staking van betaling en de termijn om aangifte van de schuldvorderingen te doen”;

5° de bepaling onder 8° wordt aangevuld met de woorden “evenals het adres en elektronisch adres van de curator”;

6° de bepaling onder 9° wordt aangevuld met de woorden “evenals het adres en elektronisch adres van de vervangen curator”;

7° het lid wordt aangevuld met een bepaling onder 13° luidende:

“13° de gegevens van de onderneming die het voorwerp is van een procedure van openbare gerechtelijke reorganisatie, van overdracht onder gerechtelijk gezag of van faillissement, te weten: in het geval van een natuurlijke persoon, de naam, de voornamen, de plaats en datum van geboorte, de aard van de voornaamste activiteit alsmede de handelsnaam waaronder die activiteit wordt uitgeoefend, het adres van zijn hoofdvestiging en het ondernemingsnummer; in het geval van een rechtspersoon, de naam van de rechtspersoon, de rechtsvorm, de handelsnaam waaronder de activiteit wordt uitgeoefend, de zetel en het ondernemingsnummer; in het geval van een onderneming als bedoeld in artikel I.1, eerste lid, 1°, c), van het Wetboek economisch recht, de handelsnaam waaronder de activiteit wordt uitgeoefend, in voorkomend geval het ondernemingsnummer en de zetel van de activiteit en de identificatiegegevens van de gemachtigde, in voorkomend geval.”.

Art. 52. In artikel 1390octies, § 4, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “, de zetel, het ondernemingsnummer” ingevoegd tussen de woorden “de naam” en de woorden “en contactgegevens”.

Art. 53. In artikel 1394/20, 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 oktober 2015 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “of in een van de ondernemingsdatabanken van de andere lidstaten van de Europese Unie in de zin van de Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de

1° le 1° est complété par les mots “et le tribunal qui l’a rendu”;

2° le 2° est complété par les mots “ainsi que l’adresse électronique du juge délégué et, le cas échéant, l’adresse et l’adresse électronique du praticien de la réorganisation ou du praticien de la liquidation”;

3° dans le 3°, les mots “les nom et prénoms du juge délégué,” sont remplacés par les mots “les nom, prénoms et adresse électronique du juge-délégué ainsi que les nom, prénoms, adresse et adresse électronique”;

4° le 7° est complété par les mots “et le tribunal qui l’a prononcée ainsi que le cas échéant, la date de cessation de paiement et le délai des déclarations de créance”;

5° le 8° est complété par les mots “ainsi que l’adresse et l’adresse électronique du curateur”;

6° le 9° est complété par les mots “ainsi que l’adresse et l’adresse électronique du curateur remplaçant désigné”;

7° l’alinéa est complété par un 13° rédigé comme suit:

“13° les données de l’entreprise qui fait l’objet de la procédure de réorganisation judiciaire publique, de transfert sous autorité judiciaire ou de faillite, à savoir: s’il s’agit d’une personne physique, les nom, prénoms, lieu et date de naissance, la nature de l’activité principale, le nom commercial sous lequel l’activité est exercée, l’adresse de l’établissement principal et le numéro d’entreprise; s’il s’agit d’une personne morale, la dénomination sociale, la forme juridique, le nom commercial sous lequel l’activité est exercée, le siège et le numéro d’entreprise; s’il s’agit d’une entreprise visée à l’article I.1, alinéa 1er, 1°, c), du Code de droit économique, le nom commercial sous lequel l’activité est exercée, le cas échéant le numéro d’entreprise, le siège de l’activité et les données d’identification du fondé de pouvoir, le cas échéant.”.

Art. 52. Dans l’article 1390octies, § 4, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots “, le siège, le numéro d’entreprise” sont insérés entre les mots “les nom” et les mots “et coordonnées”.

Art. 53. Dans l’article 1394/20, 2°, du même Code, inséré par la loi du 19 octobre 2015 et modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “ou dans une des banques de données d’entreprises des autres États membres de l’Union européenne au sens de la Directive 2009/101/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 tendant à coordonner, pour les rendre équivalentes, les garanties qui sont exigées, dans les États membres, des sociétés au sens de l’article 48, deuxième

zin van de tweede alinea van artikel 48 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, waarvan de gelijkwaardigheid met de Kruispuntbank van Ondernemingen door de Koning wordt vastgesteld” vervangen door de woorden “of in een van de centrale, handels- of vennootschapsregisters van de andere lidstaten van de Europese Unie die interoperabel zijn via het systeem van gekoppelde registers bedoeld in artikel 22 van Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht”.

Art. 54. In artikel 1409, § 2, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid worden de woorden “het hogere honderdtal” vervangen door de woorden “op de hogere euro”;

2° in het vierde lid worden de woorden “het hogere honderdtal” vervangen door de woorden “op de hogere euro”.

Art. 55. In artikel 1675/9, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 december 2005 en vervangen bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “mededeling bedoeld in paragraaf 1*bis*” vervangen door de woorden “kennisgeving bedoeld in paragraaf 1”.

HOOFDSTUK 8 – Bepaling tot wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen

Art. 56. De Nederlandse tekst van artikel 9 van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen, gewijzigd door de wetten van 5 mei 2014 en 29 februari 2024, wordt vervangen als volgt:

“Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van titel III van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering en hoofdstuk II van titel III van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank in wier rechtsgebied de geïnterneerde persoon zijn domicilie heeft, of bij ontstentenis daarvan de kamer voor de bescherming van de maatschappij van het rechtsgebied waar de betrokkene nog familiale of sociale banden heeft of waarin hij zijn sociale re-integratie wenst uit te werken, opdat deze de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.”.

alinéa, du traité, pour protéger les intérêts tant des associés que des tiers dont l'équivalence avec la Banque carrefour des Entreprises est établie par le Roi” sont remplacés par les mots “ou dans un des registres centraux, du commerce ou des sociétés des autres États membres de l'Union européenne qui sont interoperables via le système d'interconnexion des registres visés à l'article 22 de la directive (UE) 2017/1132 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2017 relative à certains aspects du droit des sociétés”.

Art. 54. À l'article 1409, § 2, du même Code, modifié par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 3, les mots “à la centaine supérieure” sont remplacés par les mots “à l'euro supérieur”;

2° dans l'alinéa 4, les mots “au centième supérieur” sont remplacés par les mots “à l'euro supérieur”.

Art. 55. Dans l'article 1675/9, § 3, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 13 décembre 2005 et remplacé par la loi du 5 mai 2019, les mots “communication visée au § 1er*bis*” sont remplacés par les mots “notification visée au paragraphe 1er”.

CHAPITRE 8 – Disposition modifiant la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté

Art. 56. Le texte néerlandais de l'article 9 de la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté, modifié par les lois du 5 mai 2014 et 29 février 2024, est remplacé comme suit:

“Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van titel III van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering en hoofdstuk II van titel III van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank in wier rechtsgebied de geïnterneerde persoon zijn domicilie heeft, of bij ontstentenis daarvan de kamer voor de bescherming van de maatschappij van het rechtsgebied waar de betrokkene nog familiale of sociale banden heeft of waarin hij zijn sociale re-integratie wenst uit te werken, opdat deze de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.”.

HOOFDSTUK 9 – Wijziging van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis

Art. 57. In artikel 33, § 1, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, laatstelijk gewijzigd door de wet van 2 augustus 2002, wordt de zin “De onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde brengt met zich dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.”, opgeheven;

2° in het tweede lid, ingevoegd door de wet van 31 juli 2023 wordt de zin “De onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde brengt met zich dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.”, opgeheven;

3° tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De tenuitvoerlegging van de beslissing tot onmiddellijke invrijheidstelling, bedoeld in het eerste en tweede lid, vindt plaats na de overbrenging naar de gevangenis voor de tijd die strikt noodzakelijk is om vast te stellen dat de betrokkene niet gevangengehouden wordt om een andere reden en om de vereiste formaliteiten bij het verlaten van de gevangenis te vervullen, en uiterlijk dezelfde dag van die beslissing.”.

HOOFDSTUK 10 – Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken

Art. 58. In artikel 5, § 1, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid worden de bepalingen onder 8° tot 11° vervangen als volgt:

“8° de strafbare feiten bedoeld in Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk I/1, van hetzelfde Wetboek;

9° de artikelen 428 tot 430, van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 433^{quater}/1 en 433^{quater}/4, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 433^{quater}/1 van hetzelfde Wetboek;”;

2° In het vijfde lid worden de woorden “het derde lid, 8° 9° of 10°,” vervangen door de woorden “het derde lid, 8°”.

Art. 59. In artikel 5ter, § 3, tweede lid van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8° 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”.

CHAPITRE 9 – Modifications de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive

Art. 57. À l'article 33, § 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa premier, modifié en dernier lieu par la loi du 2 août 2002, la phrase “La libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.”, est abrogé;

2° dans le deuxième alinéa, inséré par la loi du 31 juillet 2023, la phrase “La libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.” est abrogé;

3° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3:

“L'exécution de la décision de libération immédiate, visée aux alinéas 1er et 2, a lieu après le transfert en prison pour le temps strictement nécessaire pour établir que la personne n'est pas détenue pour une autre cause et à l'établissement des formalités requises lors de la sortie de la prison, et au plus tard le jour même de cette décision.”.

CHAPITRE 10 – Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Art. 58. A l'article 5, § 1er, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 3, les 8° à 11° sont remplacés par ce qui suit:

“8° les infractions visées au Livre II, Titre VIII, Chapitre I/1 du même Code;

9° les articles 428 à 430 du même Code;

10° les articles 433^{quater}/1 et 433^{quater}/4, pour ce qui concerne l'infraction visée à l'article 433^{quater}/1 du même Code;”;

2° Dans l'alinéa 5, les mots “l'alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l'alinéa 3, 8°”.

Art. 59. Dans l'article 5ter, § 3, alinéa 2 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les mots “l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”.

HOOFDSTUK 11 – Wijziging van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Art. 60. In artikel 4 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° worden de woorden “of ingeval ten aanzien van de betrokken persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde feiten een andere definitieve beslissing is genomen die de latere instelling van vervolging belet” opgeheven;

2° punt 4° wordt opgeheven.

Art. 61. In artikel 5, § 1, van dezelfde wet worden de woorden “wordt geweigerd” vervangen door de woorden “kan worden geweigerd”.

Art. 62. In artikel 6 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° worden de woorden “of ingeval ten aanzien van de gezochte persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde feiten een andere definitieve beslissing is genomen die de latere instelling van vervolging belet” ingevoegd na de woorden “of een einde te maken aan die vervolging”;

2° het artikel wordt aangevuld met een punt 6°, luidende: “6° ingeval de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard en de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten”.

Art. 63. In artikel 13, § 3, van dezelfde wet worden de woorden “binnen tien dagen na deze instemming” ingevoegd tussen de woorden “beslist de procureur des Konings” en “over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel”.

Art. 64. In artikel 14, § 1, van dezelfde wet worden de woorden “op grond van de artikelen 3 tot 6” vervangen door de woorden “op grond van de artikelen 3 en 4”.

HOOFDSTUK 12 – Wijziging van de Basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden

Art. 65. Artikel 139 van de wet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden wordt vervangen als volgt:

“Indien gedurende de tijd van zijn verblijf in de strafcel de gedetineerde een in artikel 129 bedoelde tuchtinbreuk pleegt, kan de opsluiting in de strafcel worden verlengd, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. Het verblijf in de strafcel kan als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen enkel de negen dagen overschrijden in geval van een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon. In geen geval kan het verblijf in de strafcel veertien dagen overschrijden.”

CHAPITRE 11 – Modification de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d’arrêt européen

Art. 60. Dans l’article 4 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d’arrêt européen, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 2° les mots “ou lorsque la personne concernée a fait l’objet en Belgique ou dans un autre État membre d’une décision définitive pour les mêmes faits qui fait obstacle à l’exercice ultérieur de poursuites” sont abrogés;

2° le 4° est abrogé.

Art. 61. Dans l’article 5, § 1er de la même loi, les mots “est refusée” sont remplacés par les mots “peut être refusée”.

Art. 62. Dans l’article 6 de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans 2° les mots “ou lorsque la personne recherchée a fait l’objet en Belgique ou dans un autre État membre d’une décision définitive pour les mêmes faits qui fait obstacle à l’exercice ultérieur de poursuites;” sont insérés après les mots “soit d’y mettre fin”;

2° L’article est complété par un 6°, rédigé comme suit: “6° lorsqu’il y a prescription de l’action publique ou de la peine selon la loi belge et que les faits relèvent de la compétence des juridictions belges”;

Art. 63. L’article 13, § 3, de la même loi, les mots “dans les dix jours suivant ledit consentement” sont insérés entre les mots “le procureur du Roi décide” et “de l’exécution du mandat d’arrêt européen”.

Art. 64. Dans l’article 14, § 1er, de la même loi, les mots “sur la base des articles 3 à 6” sont remplacés par les mots “sur la base des articles 3 et 4”.

CHAPITRE 12 – Modification de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l’administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus

Art. 65. L’article 139 de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l’administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus, est remplacé comme suit:

“Si, pendant son séjour en cellule de punition, le détenu commet une infraction disciplinaire visée dans l’article 129, l’enfermement en cellule de punition peut être prolongé, sur la base d’une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. Le séjour en cellule de punition ne peut par suite de ces décisions successives excéder neuf jours qu’en cas d’atteinte grave à l’intégrité physique d’une personne. Le séjour en cellule de punition ne peut en aucun cas excéder quatorze jours.”

Art. 66. Artikel 142 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 23 december 2005, wordt vervangen als volgt:

“Indien, tijdens zijn periode van afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte, de gedetineerde een nieuwe tuchtinbreuk pleegt, kan deze afzondering verlengd worden, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. De afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte kan als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen enkel de dertig dagen overschrijden in geval van een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon. In geen geval kan de afzondering vijfenveertig dagen overschrijden.”.

Art. 67. In artikel 145, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 2 maart 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “4° en 5°” opgeheven;

2° er wordt een derde lid toegevoegd, luidende:

“Wanneer de situatie van gevaar geen enkel uitstel duldt, kunnen ook andere personeelsleden van de gevangenis voorlopige maatregelen nemen, mits deze binnen het uur worden bevestigd door de directeur. Bij gebreke daarvan worden de voorlopige maatregelen opgeheven”.

HOOFDSTUK 13 – Wijziging van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie

Art. 68. In artikel 30 van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie, vervangen door de wet van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een paragraaf *3bis* wordt ingevoegd luidende:

“§ *3bis*. In geval van beroep tegen de beslissing van de procureur des Konings, doet de rechtbank uitspraak op basis van de artikelen als bedoeld in § 3.”.

2° in paragraaf 6, vierde lid, wordt de eerste zin opgeheven.

HOOFDSTUK 14 – Wijziging van het Burgerlijk Wetboek

Art. 69. In artikel 3.62, § 2, van het Burgerlijk Wetboek wordt het derde lid vervangen als volgt:

“Indien de grensoverschrijding te kwader trouw is, kan de nabuur de verwijdering van het overschrijdende inherente bestanddeel eisen, met inachtneming van artikel 1.10. Vordert hij niet de verwijdering, dan is de tweede zin van het tweede lid van toepassing.”.

Art. 66. L'article 142 de la même loi, modifié par la loi du 23 décembre 2005, est remplacé comme suit:

“Si, pendant sa période d'isolement dans l'espace de séjour attribué au détenu, le détenu commet une nouvelle infraction disciplinaire, l'isolement peut être prolongé, sur la base d'une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. L'isolement dans l'espace de séjour attribué au détenu ne peut par suite de ces décisions successives excéder trente jours qu'en cas d'atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne. L'isolement ne peut en aucun cas excéder quarante-cinq jours.”.

Art. 67. Dans l'article 145, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 2 mars 2010, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “4° et 5°” sont supprimés;

2° un troisième alinéa est ajouté, rédigé comme suite:

“Si le danger n'autorise aucun retard, d'autres membres du personnel de la prison peuvent également imposer des mesures provisoires à condition qu'elles soient confirmées par le directeur dans l'heure. À défaut, les mesures provisoires sont levées.”

CHAPITRE 13 – Modification de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne

Art. 68. Dans l'article 30 de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne, remplacé par la loi du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° un paragraphe *3bis* est inséré, rédigé comme suit:

“§ *3bis*. Si un recours est formé contre la décision du procureur du Roi, le tribunal se prononce sur la base des articles tels que visés au § 3.”;

2° dans le paragraphe 6, alinéa 4, la première phrase est abrogée.

CHAPITRE 14 – Modification du Code civil

Art. 69. À l'article 3.62, § 2, du Code civil, l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Si l'auteur de l'empiètement est de mauvaise foi, le voisin peut exiger l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète, sous réserve de l'article 1.10. S'il ne demande pas l'enlèvement, l'alinéa 2, deuxième phrase, est d'application.”.

HOOFDSTUK 15 – Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van Boek II van het Strafwetboek

Art. 70. In artikel 2 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht aan artikel 107 van het Strafwetboek:

1° het opschrift wordt vervangen als volgt:

“Art. 107. Doding in het verkeer”;

2° In het enige lid, worden de woorden “van een verkeersongeval” vervangen door de woorden “van het deelnemen aan het verkeer”.

Art. 71. In artikel 2 van dezelfde wet, wordt een artikel 107/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 107/1. Verzwaarde doding in het verkeer

Het doden door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van het deelnemen aan het verkeer wordt bestraft met een straf van niveau 4 indien:

1° de bestuurder een overtreding van de 4de graad begaat zoals bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 2015 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer;

2° de bestuurder door het rode licht rijdt;

3° de bestuurder rijdt terwijl hij een mobiel elektronisch apparaat met een scherm vasthoudt of manipuleert;

4° de bestuurder de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 kilometer per uur of de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 30 kilometer per uur binnen een bebouwde kom, in een zone 30, schoolomgeving, erf of woonerf overschrijdt;

5° de bestuurder geen houder is van het bij wet of regelgeving vereiste rijbewijs of zijn rijbewijs werd ingetrokken, ongeldig verklaard, geschorst of ingehouden;

6° de bestuurder rijdt in staat van dronkenschap of onder invloed van substanties die de alertheid achter het stuur verminderen;

7° het voertuig van de bestuurder is uitgerust met een alcoholslot en hij de overtreding begaat met een ander voertuig;

De in 5° bedoelde omstandigheid is niet van toepassing op de bestuurder die houder is van een rijbewijs waarvan de administratieve geldigheidsduur minder dan een jaar is verstreken.

In afwijking bij artikel 52, § 1, tweede lid, 5° bedraagt de geldboete ten hoogste 16.000 euro.”.

CHAPITRE 15 – Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Art. 70. Dans l'article 2 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées à l'article 107 du Code pénal:

1° l'intitulé est remplacé par ce qui suit:

“Art. 107. L'homicide dans le cadre de la circulation”;

2° dans l'alinéa unique, les mots “d'un accident de la circulation” sont remplacés par les mots “de la circulation”.

Art. 71. Dans l'article 2 de la même loi, il est inséré un article 107/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 107/1. L'homicide dans le cadre de la circulation aggravé

L'homicide par défaut grave de prévoyance ou de précaution commis dans le cadre de la circulation est puni d'une peine de niveau 4 si:

1° le conducteur commet une infraction du 4ème degré visée par l'article 4 de l'arrêté royal du 30 septembre 2015 désignant les infractions par degré aux règlements généraux pris en exécution de la loi relative à la police de la circulation routière;

2° le conducteur transgresse un feu rouge;

3° le conducteur conduit en tenant en main ou en manipulant un appareil électronique mobile doté d'un écran;

4° le conducteur dépasse la vitesse maximale autorisée de plus de 40 kilomètres par heure ou de plus de 30 kilomètres par heure dans une agglomération, dans une zone 30, aux abords d'écoles, dans une zone de rencontre ou une zone résidentielle;

5° le conducteur n'est pas titulaire du permis de conduire exigé par la loi ou le règlement ou son permis est annulé, invalidé, suspendu ou retenu;

6° le conducteur conduit en état d'ivresse ou sous l'influence de substances qui réduisent la vigilance au volant;

7° le véhicule du conducteur est équipé d'un éthylotest antidémarrage, et il commet l'infraction avec un autre véhicule.

La circonstance visée au 5° ne s'applique pas au conducteur, porteur d'un permis de conduire dont la durée de validité administrative a expiré depuis moins d'un an.

Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 5°, l'amende s'élève à 16.000 euros au plus.”.

Art. 72. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 108 van het Strafwetboek, worden de woorden “in de artikelen 106 en 107” vervangen door de woorden “in de artikelen 106 tot 107/1”.

Art. 73. In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 218 van het Strafwetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het opschrift van het artikel, worden de woorden “een verkeersongeval” vervangen door de woorden “het verkeer”;

2° in de enige lid, worden de woorden “een verkeersongeval” vervangen door de woorden “het deelnemen aan het verkeer”.

Art. 74. In artikel 2, boek II, titel 3, hoofdstuk 4, afdeling 2, van dezelfde wet, wordt een artikel 218/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 218/1. Verzwarende factoren

Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor het in artikel 218 bedoeld misdrijf neemt de rechter in overweging dat:

1° de bestuurder een overtreding van de 4de graad begaat zoals bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 2015 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer;

2° de bestuurder door het rode licht rijdt;

3° de bestuurder rijdt terwijl hij een mobiel elektronisch apparaat met een scherm vasthoudt of manipuleert;

4° de bestuurder de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 kilometer per uur of de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 30 kilometer per uur binnen een bebouwde kom, in een zone 30, schoolomgeving, erf of woonerf overschrijdt;

5° de bestuurder geen houder is van het bij wet of regelgeving vereiste rijbewijs of zijn rijbewijs werd ingetrokken, ongeldig verklaard, geschorst of ingehouden;

6° de bestuurder rijdt in staat van dronkenschap of onder invloed van substanties die de alertheid achter het stuur verminderen;

7° het voertuig van de bestuurder is uitgerust met een alcoholslot en hij de overtreding begaat met een ander voertuig;

De in 5° bedoelde omstandigheid is niet van toepassing op de bestuurder die houder is van een rijbewijs waarvan de administratieve geldigheidsduur minder dan een jaar is verstreken.”.

Art. 72. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 108 du Code pénal, les mots “aux articles 106 et 107” sont remplacés par les mots “aux articles 106 à 107/1”.

Art. 73. Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 218 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'intitulé de l'article, les mots “d'un accident” sont abrogés;

2° dans l'alinéa unique, les mots “d'un accident” sont abrogés.

Art. 74. Dans l'article 2, livre II, titre 3, chapitre 4, section 2, de la même loi, il est inséré un article 218/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 218/1. Les facteurs aggravants

Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée à l'article 218, le juge prend en considération le fait que:

1° le conducteur commet une infraction du 4ème degré visée par l'article 4 de l'arrêté royal du 30 septembre 2015 désignant les infractions par degré aux règlements généraux pris en exécution de la loi relative à la police de la circulation routière;

2° le conducteur transgresse un feu rouge;

3° le conducteur conduit en tenant en main ou en manipulant un appareil électronique mobile doté d'un écran;

4° le conducteur dépasse la vitesse maximale autorisée de plus de 40 kilomètres par heure ou de plus de 30 kilomètres par heure dans une agglomération, dans une zone 30, aux abords d'écoles, dans une zone de rencontre ou une zone résidentielle;

5° le conducteur n'est pas titulaire du permis de conduire exigé par la loi ou le règlement ou son permis est annulé, invalidé, suspendu ou retenu;

6° le conducteur conduit en état d'ivresse ou sous l'influence de substances qui réduisent la vigilance au volant;

7° le véhicule du conducteur est équipé d'un éthylotest antidémarrage, et il commet l'infraction avec un autre véhicule.

La circonstance visée au 5° ne s'applique pas au conducteur, porteur d'un permis de conduire dont la durée de validité administrative a expiré depuis moins d'un an.”.

HOOFDSTUK 16 – Wijziging van de wetgeving betreffende de tijdelijke personeelsformaties bij de hoven van beroep en van de parketten-generaal

Afdeling I. Wijzigingen van de wet van 29 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken

Art. 75. In artikel 2 van de wet van 29 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Art. 76. In artikel 3, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 december 2021, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Afdeling 2. Wijzigingen van de wet van 14 december 2004 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, van de wet van 2 juli 1975 tot vaststelling van de personeelsformatie van de rechtbanken van eerste aanleg en van artikel 211 van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 77. In artikel 9, eerste lid, van de wet van 14 december 2004 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, van de wet van 2 juli 1975 tot vaststelling van de personeelsformatie van de rechtbanken van eerste aanleg en van artikel 211 van het Gerechtelijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Afdeling III. Wijzigingen van de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoemingen van magistraten, wat het hof van beroep te Gent betreft”

Art. 78. In artikel 3, eerste lid, van de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoemingen van magistraten, wat het hof van beroep te Gent betreft, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Art. 79. In artikel 4 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Art. 80. In artikel 5, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Afdeling 4. Wijziging van de wet van 20 december 2005 houdende diverse bepalingen betreffende justitie

Art. 81. In artikel 8 van de wet van 20 december 2005 houdende diverse bepalingen betreffende justitie, laatstelijk

CHAPITRE 16 – Modification de la législation relative aux cadres temporaires dans les cours d’appel et les parquets généraux

Section 1re. Modifications de la loi du 29 novembre 2001 fixant un cadre temporaire de conseillers en vue de résorber l’arriéré judiciaire dans les cours d’appel

Art. 75. Dans l’article 2 de la loi du 29 novembre 2001 fixant un cadre temporaire de conseillers en vue de résorber l’arriéré judiciaire dans les cours d’appel, modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Art. 76. Dans l’article 3, alinéa 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Section 2. Modifications de la loi du 14 décembre 2004 modifiant la loi du 3 avril 1953 d’organisation judiciaire, la loi du 2 juillet 1975 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de première instance et l’article 211 du Code judiciaire

Art. 77. Dans l’article 9, alinéa 1er, de la loi du 14 décembre 2004 modifiant la loi du 3 avril 1953 d’organisation judiciaire, la loi du 2 juillet 1975 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de première instance et l’article 211 du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Section 3. Modifications de la loi du 10 août 2005 modifiant la loi du 3 avril 1953 d’organisation judiciaire et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d’appel de Gand

Art. 78. Dans l’article 3, alinéa 1er, de la loi du 10 août 2005 modifiant la loi du 3 avril 1953 d’organisation judiciaire et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d’appel de Gand, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Art. 79. Dans l’article 4 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Art. 80. Dans l’article 5, alinéa 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Section 4. Modification de la loi du 20 décembre 2005 portant des dispositions diverses en matière de justice

Art. 81. Dans l’article 8 de la loi du 20 décembre 2005 portant des dispositions diverses en matière de justice, modifié en

gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Afdeling V. Wijziging van de wet van 12 maart 2007 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voor wat het hof van beroep te Bergen en de rechtbank van eerste aanleg te Gent betreft en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoeming van magistraten, wat het hof van beroep te Bergen betreft

Art. 82. In artikel 4 van de wet van 12 maart 2007 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voor wat het hof van beroep te Bergen en de rechtbank van eerste aanleg te Gent betreft en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoeming van magistraten, wat het hof van beroep te Bergen betreft, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Art. 83. In artikel 5, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

HOOFDSTUK 17 – Opheffingsbepalingen

Art. 84. Het koninklijk besluit van 17 augustus 2018 tot uitvoering van artikel 1394/20, 2°, *in fine* van het Gerechtelijk Wetboek wordt opgeheven.

Art. 85. Het koninklijk besluit van 6 november 1968 tot vaststelling van het bedrag van de kosten, ter griffie in consignatie te geven door degene die uitlegging of verbetering van een vonnis vordert, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 18 – Overgangsbepalingen

Art. 86. De valorisatie van de geldelijke anciënniteit van de magistraten in opleiding zoals ingevoegd door artikel 19, b) van deze wet, zal vanaf 1 oktober 2025 toegepast worden op de wedden van de magistraten in opleiding die hun gerechtelijke stage hebben aangevat op 1 oktober 2024.

Art. 87. Betaling van de dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro voor verblijfskosten kan worden verkregen voor verplaatsingen die sinds 1 januari 2024 zijn gedaan onder de voorwaarden van artikel 363/1 van het Gerechtelijk Wetboek.

HOOFDSTUK 19 – Inwerkingtreding

Art. 88. De artikelen 19, a) en 30 tot 32 en 87 treden in werking de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Art. 89. De artikelen 21 tot 29 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2025.

Art. 90. Artikel 19, b), treedt in werking op 1 oktober 2025.

Art. 91. De artikelen 17, 33, 2°, 34 en 35 treden in werking op een door de Koning te bepalen datum en ten laatste op 1 januari 2027.

dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est chaque fois remplacé par le chiffre “2027”

Section 5. Modifications de la loi du 12 mars 2007 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne la cour d'appel de Mons et le tribunal de première instance de Gand et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Mons

Art. 82. Dans l'article 4 de la loi du 12 mars 2007 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne la cour d'appel de Mons et le tribunal de première instance de Gand et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Mons, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est chaque fois remplacé par le chiffre “2027”.

Art. 83. Dans l'article 5, alinéa 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est chaque fois remplacé par le chiffre “2027”.

CHAPITRE 17 – Dispositions abrogatoires

Art. 84. L'arrêté royal du 17 août 2018 portant exécution de l'article 1394/20, 2°, *in fine* du Code judiciaire est abrogé.

Art. 85. L'arrêté royal du 6 novembre 1968 fixant le montant des frais et dépens à consigner au greffe par le demandeur en interprétation ou en rectification de jugement est abrogé.

CHAPITRE 18 – Dispositions transitoires

Art. 86. La valorisation de l'ancienneté pécuniaire des magistrats en formation, telle qu'insérée par l'article 19, b), de la présente loi, sera appliquée à partir du 1er octobre 2025 aux traitements des magistrats en formation qui ont entamé leur stage judiciaire le 1er octobre 2024.

Art. 87. Le paiement de l'indemnité forfaitaire journalière de 10 euros pour frais de séjour peut être obtenu pour les déplacements effectués depuis le 1er janvier 2024 dans les conditions visées à l'article 363/1 du Code judiciaire.

CHAPITRE 19 – Entrée en vigueur

Art. 88. Les articles 19, a) et 30 à 32 et 87 entrent en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Art. 89. Les articles 21 à 29 produisent leurs effets le 1er janvier 2025.

Art. 90. L'article 19, b), entre en vigueur le 1er octobre 2025.

Art. 91. Les articles 17, 33, 2°, 34 et 35 entrent en vigueur à une date déterminée par le Roi et au plus tard le 1er janvier 2027.

Art. 92. Artikel 33, 3°, heeft uitwerking met ingang van 1 november 2024.

Art. 93. De artikelen 75 en 76 treden in werking op 18 december 2025.

De artikelen 77 tot 83 treden in werking op 31 december 2025.

Art. 92. L'article 33, 3°, produit ses effets le 1er novembre 2024.

Art. 93. Les articles 75 et 76 entrent en vigueur le 18 décembre 2025.

Les articles 77 à 83 entrent en vigueur le 31 décembre 2025.

Regelgevingsimpactanalyse

RiA-AiR

- :: Vul het formulier bij voorkeur online in ria-air.fed.be
- :: Contacteer de helpdesk indien nodig ria-air@premier.fed.be
- :: Raadpleeg de handleiding, de FAQ, enz. www.veroeenvoudiging.be

Beschrijvende fiche

Auteur .a.

Bevoegd regeringslid	Minister van Justitie
Contactpersoon beleidscel (naam, e-mail, tel.)	Christophe Reineson, christophe.reineson@verlinden.belgium.be , 0473 25 10 54
Overheidsdienst	FOD Justitie
Contactpersoon overheidsdienst (naam, e-mail, tel.)	De Mulder Catherine, catherine.demulder@just.fgov.be , 0492 48 23 92

Ontwerp .b.

Titel van het ontwerp van regelgeving	Voorontwerp van wet
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit ...), de beoogde doelen van uitvoering.	Dit voorontwerp van wet beoogt een aantal technische diverse maatregelen te nemen.
Impactanalyses reeds uitgevoerd	☐ Ja ☒ Nee
	Indien ja, gelieve een kopie bij te voegen of de referentie van het document te vermelden: --

Raadpleging over het ontwerp van regelgeving .c.

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen:	Inspecteur van Financiën , Minister van Ambtenarenzaken , Staatssecretaris voor Begroting , vakorganisaties

Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren .d.

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en contactpersonen:	--

Datum van beëindiging van de impactanalyse .e.

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

Een ontwerp van regelgeving zal meestal slechts impact hebben op enkele thema's.

Een niet-exhaustieve lijst van trefwoorden is gegeven om de inschatting van elk thema te vergemakkelijken.

Indien er een **positieve en/of negatieve impact** is, leg deze uit (gebruik indien nodig trefwoorden) en vermeld welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve effecten te verlichten/te compenseren.

Voor de thema's **3, 10, 11** en **21** worden meer gedetailleerde vragen gesteld.

Raadpleeg de [handleiding](#) of contacteer de helpdesk ria-air@premier.fed.be indien u vragen hebt.

Kansarmoedebestrijding .1.

Menswaardig minimuminkomen, toegang tot kwaliteitsvolle diensten, schuldenoverlast, risico op armoede of sociale uitsluiting (ook bij minderjarigen), ongeletterdheid, digitale kloof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

↓ Leg uit.

☐ Geen impact

Gelijke Kansen en sociale cohesie .2.

Non-discriminatie, gelijke behandeling, toegang tot goederen en diensten, toegang tot informatie, tot onderwijs en tot opleiding, loonkloof, effectiviteit van burgerlijke, politieke en sociale rechten (in het bijzonder voor kwetsbare bevolkingsgroepen, kinderen, ouderen, personen met een handicap en minderheden).

☒ Positieve impact

☐ Negatieve impact

↓ Leg uit.

☐ Geen impact

Artikel 792 Ger.W. wordt gewijzigd en voegt de personen in die niet door een advocaat worden bijgestaan of vertegenwoordigd en die in de technische onmogelijkheid verkeren om verbinding te maken met het portaal van Justitie. Deze personen kunnen aan de griffier vragen om een kosteloos niet-ondertekend afschrift van de beslissing te ontvangen, bij gewone brief of op elektronische wijze op een elektronisch adres van hun keuze. Daarnaast worden in de verlobbepalingen van de magistraten een aantal ongelukkige ongelijkheden met het openbaar ambt recht gezet.

Gelijkheid van vrouwen en mannen .3.

Toegang van vrouwen en mannen tot bestaansmiddelen: inkomen, werk, verantwoordelijkheden, gezondheid/zorg/welzijn, veiligheid, opleiding/kennis/vorming, mobiliteit, tijd, vrije tijd, etc.

Uitoefening door vrouwen en mannen van hun fundamentele rechten: burgerlijke, sociale en politieke rechten.

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Indien geen enkele persoon betrokken is, leg uit waarom.

Invoering van onbetwiste geldschulden (artikel 1394/20, 2° Ger.W.) : alleen bedrijven zijn betrokken.

↓ Indien er personen betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

↓ Indien er verschillen zijn, beantwoord dan vragen 3 en 4.

3. Beperken bepaalde van deze verschillen de toegang tot bestaansmiddelen of de uitoefening van fundamentele rechten van vrouwen of mannen (problematische verschillen)? [J/N] > Leg uit

--

4. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de gelijkheid van vrouwen en mannen, rekening houdend met de voorgaande antwoorden?

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 5.

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Gezondheid .4.

Toegang tot kwaliteitsvolle gezondheidszorg, efficiëntie van het zorgaanbod, levensverwachting in goede gezondheid, behandelingen van chronische ziekten (bloedvatenziekten, kankers, diabetes en chronische ademhalingsziekten), gezondheidsdeterminanten (sociaaleconomisch niveau, voeding, verontreiniging), levenskwaliteit.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

Werkgelegenheid .5.

Toegang tot de arbeidsmarkt, kwaliteitsvolle banen, werkloosheid, zwartwerk, arbeids- en ontslagomstandigheden, loopbaan, arbeidstijd, welzijn op het werk, arbeidsongevallen, beroepsziekten, evenwicht privé- en beroepsleven, gepaste verloning, mogelijkheid tot beroepsopleiding, collectieve arbeidsverhoudingen.

☒ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

De wijzigingen van artikel 366, § 5 Ger. W. hebben een positieve impact op de geldelijke anciënniteit van de personeelsleden van de rechterlijke orde en meer specifiek op van de niveau 1 of niveau 2 preventieadviseurs die respectievelijk zouden worden bevorderd naar niveau A, of tot griffier of secretaris.

Consumptie- en productiepatronen .6.

Prijsstabiliteit of -voorzienbaarheid, inlichting en bescherming van de consumenten, doeltreffend gebruik van hulpbronnen, evaluatie en integratie van (sociale- en milieu-) externaliteiten gedurende de hele levenscyclus van de producten en diensten, beheerpatronen van organisaties.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

Economische ontwikkeling .7.

Oprichting van bedrijven, productie van goederen en diensten, arbeidsproductiviteit en productiviteit van hulpbronnen/grondstoffen, competitiviteitsfactoren, toegang tot de markt en tot het beroep, markttransparantie, toegang tot overheidsopdrachten, internationale handels- en financiële relaties, balans import/export, ondergrondse economie, bevoorradingszekerheid van zowel energiebronnen als minerale en organische hulpbronnen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

Investeringen .8.

Investeringen in fysiek (machines, voertuigen, infrastructuur), technologisch, intellectueel (software, onderzoek en ontwikkeling) en menselijk kapitaal, nettoinvesteringcijfer in procent van het bbp.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

Onderzoek en ontwikkeling .9.

Mogelijkheden betreffende onderzoek en ontwikkeling, innovatie door de invoering en de verspreiding van nieuwe productiemethodes, nieuwe ondernemingspraktijken of nieuwe producten en diensten, onderzoeks- en ontwikkelingsuitgaven.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

 Leg uit.

☐ Geen impact
KMO .10.

Impact op de ontwikkeling van de kmo's.

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (< 50 werknemers), waaronder het % micro-ondernemingen (< 10 werknemers).

Indien geen enkele onderneming betrokken is, leg uit waarom.

[Artikel 1394/20, 2° Ger.W: Alle bedrijven, of het nu kmo's of grote ondernemingen zijn, worden hierdoor getroffen. De wijziging heeft een impact op buitenlandse ondernemingen die zijn ingeschreven in de ondernemingsregisters van de EU-lidstaten.](#)

Indien er kmo's betrokken zijn, beantwoord dan vraag 2.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. De impact op de administratieve lasten moet bij thema 11 gedetailleerd worden.

[Artikel 1394/20, 2° Ger. W: Een positief effect wordt verwacht voor de ondernemingen, inclusief de buitenlandse kmo's, die zich op deze procedure zullen kunnen beroepen.](#)

Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vragen 3 tot 5.

3. Is deze impact verhoudingsgewijs zwaarder voor de kmo's dan voor de grote ondernemingen? [J/N] > Leg uit

--

4. Staat deze impact in verhouding tot het beoogde doel? [J/N] > Leg uit

--

5. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?

--

Administratieve lasten .11.

Verlaging van de formaliteiten en administratieve verplichtingen die direct of indirect verbonden zijn met de uitvoering, de naleving en/of de instandhouding van een recht, een verbod of een verplichting.

Indien burgers (zie thema 3) en/of ondernemingen (zie thema 10) betrokken zijn, beantwoord dan volgende vragen.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving. Indien er geen enkele formaliteiten of verplichtingen zijn, leg uit waarom.

a. [Huidige regelgeving](#)

b. [Regelgeving in ontwerp](#)

Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige* regelgeving, beantwoord dan vragen 2a tot 4a.

Indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving**, beantwoord dan vragen 2b tot 4b.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

a.

b.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

a.

b.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?
- a. b.
5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?
-

Energie .12.

Energienmix (koolstofarm, hernieuwbaar, fossiel), gebruik van biomassa (hout, biobrandstoffen), energie-efficiëntie, energieverbruik van de industrie, de dienstensector, de transportsector en de huishoudens, bevoorradingszekerheid, toegang tot energiediensten en -goederen.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

--

Mobiliteit .13.

Transportvolume (aantal afgelegde kilometers en aantal voertuigen), aanbod van gemeenschappelijk personenvervoer, aanbod van wegen, sporen en zee- en binnenvaart voor goederenvervoer, verdeling van de vervoerswijzen (modal shift), veiligheid, verkeersdichtheid.

☒ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

Voeding .14.

Toegang tot veilige voeding (kwaliteitscontrole), gezonde en voedzame voeding, verspilling, eerlijke handel.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

--

Klimaatverandering .15.

Uitstoot van broeikasgassen, aanpassingsvermogen aan de gevolgen van de klimaatverandering, veerkracht, energietransitie, hernieuwbare energiebronnen, rationeel energiegebruik, energie-efficiëntie, energieprestaties van gebouwen, winnen van koolstof.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

--

Natuurlijke hulpbronnen .16.

Efficiënt beheer van de hulpbronnen, recycling, hergebruik, waterkwaliteit en -consumptie (oppervlakte- en grondwater, zeeën en oceanen), bodemkwaliteit en -gebruik (verontreiniging, organisch stofgehalte, erosie, drooglegging, overstromingen, verdichting, fragmentatie), ontbossing.

☐ Positieve impact

☐ Negatieve impact

Leg uit.

☐ Geen impact

--

Buiten- en binnenlucht .17.

Luchtkwaliteit (met inbegrip van de binnenlucht), uitstoot van verontreinigende stoffen (chemische of biologische agentia: methaan, koolwaterstoffen, oplosmiddelen, SO _x , NO _x , NH ₃), fijn stof.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	<input checked="" type="button" value="↓"/> Leg uit. ☐ Geen impact

Biodiversiteit .18.

Graad van biodiversiteit, stand van de ecosystemen (herstelling, behoud, valorisatie, beschermde zones), verandering en fragmentatie van de habitats, biotechnologieën, uitvindingsoctrooien in het domein van de biologie, gebruik van genetische hulpbronnen, diensten die de ecosystemen leveren (water- en luchtzuivering, enz.), gedomesticeerde of gecultiveerde soorten, invasieve uitheemse soorten, bedreigde soorten.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	<input checked="" type="button" value="↓"/> Leg uit. ☐ Geen impact

Hinder .19.

Geluids-, geur- of visuele hinder, trillingen, ioniserende, niet-ioniserende en elektromagnetische stralingen, lichtoverlast.		
☐ Positieve impact	☐ Negatieve impact	<input checked="" type="button" value="↓"/> Leg uit. ☐ Geen impact

Overheid .20.

Democratische werking van de organen voor overleg en beraadslaging, dienstverlening aan gebruikers, klachten, beroep, protestbewegingen, wijze van uitvoering, overheidsinvesteringen.		
☒ Positieve impact	☐ Negatieve impact	<input checked="" type="button" value="↓"/> Leg uit. ☐ Geen impact
De wijzigingen in de wet van 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie zijn bedoeld om herroeping effectief te kunnen toepassen door de verjaringstermijnen te verlengen.		

Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling .21.

Inachtneming van de onbedoelde neveneffecten van de Belgische beleidsmaatregelen op de belangen van de ontwikkelingslanden.	
1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: - o voedselveiligheid - o gezondheid en toegang tot geneesmiddelen - o waardig werk - o lokale en internationale handel - o inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie) - o mobiliteit van personen - o leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling) - o vrede en veiligheid Indien er geen enkel ontwikkelingsland betrokken is, leg uit waarom.	
<input checked="" type="button" value="↓"/>	Indien er een positieve en/of negatieve impact is, beantwoord dan vraag 2.
2. Verduidelijk de impact per regionale groepen of economische categorieën (eventueel landen oplijsten). Zie bijlage	
<input checked="" type="button" value="↓"/>	Indien er een negatieve impact is, beantwoord dan vraag 3.
3. Welke maatregelen worden genomen om de negatieve impact te verlichten / te compenseren?	

Analyse d'impact de la réglementation

RiA-AiR

- :: Remplissez de préférence le formulaire en ligne ria-air.fed.be
- :: Contactez le Helpdesk si nécessaire ria-air@premier.fed.be
- :: Consultez le manuel, les FAQ, etc. www.simplification.be

Fiche signalétique

Auteur .a.

Membre du Gouvernement compétent	Ministre de la Justice
Contact cellule stratégique (nom, email, tél.)	Christophe Reineson , christophe.reineson@verlinden.belgium.be , 0473 25 10 54
Administration compétente	SPF Justice
Contact administration (nom, email, tél.)	De Mulder Catherine , catherine.demulder@just.fgov.be , 0492 48 23 92

Projet .b.

Titre du projet de réglementation	Avant-projet de loi
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.	Le présent avant-projet de loi vise à prendre un certain nombre de mesures diverses techniques.
Analyses d'impact déjà réalisées	☐ Oui ☒ Non
	Si oui, veuillez joindre une copie ou indiquer la référence du document : --

Consultations sur le projet de réglementation .c.

Consultations obligatoires, facultatives ou informelles :	Inspecteur de Finances , Ministre de la Fonction publique , Secrétaire d'Etat du Budget , syndicats

Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact .d.

Statistiques, documents de référence, organisations et personnes de référence :	--

Date de finalisation de l'analyse d'impact .e.

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

Un projet de réglementation aura généralement des impacts sur un nombre limité de thèmes. Une liste non-exhaustive de mots-clés est présentée pour faciliter l'appréciation de chaque thème. S'il y a des **impacts positifs et / ou négatifs**, **expliquez-les** (sur base des mots-clés si nécessaire) et **indiquez** les mesures prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs. Pour les thèmes **3, 10, 11 et 21**, des questions plus approfondies sont posées. Consultez le [manuel](#) ou contactez le helpdesk ria-air@premier.fed.be pour toute question.

Lutte contre la pauvreté .1.

Revenu minimum conforme à la dignité humaine, accès à des services de qualité, surendettement, risque de pauvreté ou d'exclusion sociale (y compris chez les mineurs), illettrisme, fracture numérique.

☐ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☐ Pas d'impact

Égalité des chances et cohésion sociale .2.

Non-discrimination, égalité de traitement, accès aux biens et services, accès à l'information, à l'éducation et à la formation, écart de revenu, effectivité des droits civils, politiques et sociaux (en particulier pour les populations fragilisées, les enfants, les personnes âgées, les personnes handicapées et les minorités).

☒ Impact positif

☐ Impact négatif

Expliquez.

☐ Pas d'impact

L'article 792 du Code judiciaire est modifié pour prendre en compte les personnes, ni assistées ni représentées par un avocat, qui se trouvent dans l'impossibilité technique de se connecter au portail de la Justice. Ces personnes pourront demander au greffier de recevoir gratuitement une copie non signée de la décision, par simple lettre ou par voie électronique à l'adresse électronique de leur choix. En outre, les dispositions relatives aux congés des magistrats corrigent un certain nombre d'inégalités regrettables avec la fonction publique.

Égalité entre les femmes et les hommes .3.

Accès des femmes et des hommes aux ressources : revenus, travail, responsabilités, santé/soins/bien-être, sécurité, éducation/savoir/formation, mobilité, temps, loisirs, etc.

Exercice des droits fondamentaux par les femmes et les hommes : droits civils, sociaux et politiques.

1. Quelles personnes sont directement et indirectement concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Si aucune personne n'est concernée, expliquez pourquoi.

[Recouvrement de créances d'argent incontestées \(article 1394/20, 2° Code judiciaire\)](#) : seules les entreprises sont concernées

Si des personnes sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

S'il existe des différences, répondez aux questions 3 et 4.

3. Certaines de ces différences limitent-elles l'accès aux ressources ou l'exercice des droits fondamentaux des femmes ou des hommes (différences problématiques) ? [O/N] > expliquez

--

4. Compte tenu des réponses aux questions précédentes, identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur l'égalité des femmes et les hommes ?

--

S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 5.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Santé .4.

Accès aux soins de santé de qualité, efficacité de l'offre de soins, espérance de vie en bonne santé, traitements des maladies chroniques (maladies cardiovasculaires, cancers, diabète et maladies respiratoires chroniques), déterminants de la santé (niveau socio-économique, alimentation, pollution), qualité de la vie.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

↓ Expliquez.

☐ Pas d'impact

--

Emploi .5.

Accès au marché de l'emploi, emplois de qualité, chômage, travail au noir, conditions de travail et de licenciement, carrière, temps de travail, bien-être au travail, accidents de travail, maladies professionnelles, équilibre vie privée - vie professionnelle, rémunération convenable, possibilités de formation professionnelle, relations collectives de travail.

☒ Impact positif☐ Impact négatif

↓ Expliquez.

☐ Pas d'impact

Les modifications apportées à l'article 366, § 5 du Code judiciaire ont un impact positif sur l'ancienneté pécuniaire des membres du personnel de l'ordre judiciaire et plus particulièrement sur les conseillers en prévention de niveau 1 ou de niveau 2 qui seraient respectivement promus au niveau A ou comme greffier ou secrétaire.

Modes de consommation et production .6.

Stabilité/prévisibilité des prix, information et protection du consommateur, utilisation efficace des ressources, évaluation et intégration des externalités (environnementales et sociales) tout au long du cycle de vie des produits et services, modes de gestion des organisations.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

↓ Expliquez.

☐ Pas d'impact**Développement économique .7.**

Création d'entreprises, production de biens et de services, productivité du travail et des ressources/matières premières, facteurs de compétitivité, accès au marché et à la profession, transparence du marché, accès aux marchés publics, relations commerciales et financières internationales, balance des importations/exportations, économie souterraine, sécurité d'approvisionnement des ressources énergétiques, minérales et organiques.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

↓ Expliquez.

☐ Pas d'impact

--

Investissements .8.

Investissements en capital physique (machines, véhicules, infrastructures), technologique, intellectuel (logiciel, recherche et développement) et humain, niveau d'investissement net en pourcentage du PIB.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

↓ Expliquez.

☐ Pas d'impact

--

Recherche et développement .9.

Opportunités de recherche et développement, innovation par l'introduction et la diffusion de nouveaux modes de production, de nouvelles pratiques d'entreprises ou de nouveaux produits et services, dépenses de recherche et de développement.

☐ Impact positif☐ Impact négatif

↓ Expliquez.

☐ Pas d'impact

--

PME .10.

Impact sur le développement des PME.

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées par le projet ?

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (< 50 travailleurs) dont le % de micro-entreprise (< 10 travailleurs).

Si aucune entreprise n'est concernée, expliquez pourquoi.

Article 1394/20, 2° CJ : toutes les entreprises, que ce soient des PME ou de grandes entreprises, sont concernées. La modification a un impact pour les entreprises étrangères qui sont inscrites dans les registres des entreprises des Etats membre de l'UE.

↓ Si des PME sont concernées, répondez à la question 2.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Article 1394/20, 2° CJ : un impact positif est attendu pour les entreprises, y compris les PME, étrangères qui pourront se prévaloir de cette procédure.

↓ S'il y a un impact négatif, répondez aux questions 3 à 5.

3. Ces impacts sont-ils proportionnellement plus lourds sur les PME que sur les grandes entreprises ? [O/N] > expliquez

--

4. Ces impacts sont-ils proportionnels à l'objectif poursuivi ? [O/N] > expliquez

--

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les impacts négatifs ?

--

Charges administratives .11.

Réduction des formalités et des obligations administratives liées directement ou indirectement à l'exécution, au respect et/ou au maintien d'un droit, d'une interdiction ou d'une obligation.

↓ Si des citoyens (cf. thème 3) et/ou des entreprises (cf. thème 10) sont concernés, répondez aux questions suivantes.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

S'il n'y a aucune formalité ou obligation, expliquez pourquoi.

a. réglementation actuelle*

b. réglementation en projet**

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation actuelle*, répondez aux questions 2a à 4a.

↓ S'il y a des formalités et des obligations dans la réglementation en projet**, répondez aux questions 2b à 4b.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

a.

b.

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

a.

b.

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

a.

b.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

--

Énergie .12.

Mix énergétique (bas carbone, renouvelable, fossile), utilisation de la biomasse (bois, biocarburants), efficacité énergétique, consommation d'énergie de l'industrie, des services, des transports et des ménages, sécurité d'approvisionnement, accès aux biens et services énergétiques.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.
☐ Pas d'impact		

Mobilité .13.

Volume de transport (nombre de kilomètres parcourus et nombre de véhicules), offre de transports collectifs, offre routière, ferroviaire, maritime et fluviale pour les transports de marchandises, répartitions des modes de transport (modal shift), sécurité, densité du trafic.		
☒ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.
☐ Pas d'impact		

Alimentation .14.

Accès à une alimentation sûre (contrôle de qualité), alimentation saine et à haute valeur nutritionnelle, gaspillages, commerce équitable.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.
☐ Pas d'impact		

Changements climatiques .15.

Émissions de gaz à effet de serre, capacité d'adaptation aux effets des changements climatiques, résilience, transition énergétique, sources d'énergies renouvelables, utilisation rationnelle de l'énergie, efficacité énergétique, performance énergétique des bâtiments, piégeage du carbone.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.
☐ Pas d'impact		

Ressources naturelles .16.

Gestion efficace des ressources, recyclage, réutilisation, qualité et consommation de l'eau (eaux de surface et souterraines, mers et océans), qualité et utilisation du sol (pollution, teneur en matières organiques, érosion, assèchement, inondations, densification, fragmentation), déforestation.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.
☐ Pas d'impact		

Air intérieur et extérieur .17.

Qualité de l'air (y compris l'air intérieur), émissions de polluants (agents chimiques ou biologiques : méthane, hydrocarbures, solvants, SOx, NOx, NH3), particules fines.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.
☐ Pas d'impact		

Biodiversité .18.

Niveaux de la diversité biologique, état des écosystèmes (restauration, conservation, valorisation, zones protégées), altération et fragmentation des habitats, biotechnologies, brevets d'invention sur la matière biologique, utilisation des ressources génétiques, services rendus par les écosystèmes (purification de l'eau et de l'air, ...), espèces domestiquées ou cultivées, espèces exotiques envahissantes, espèces menacées.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez.
☐ Pas d'impact		

Nuisances .19.

Nuisances sonores, visuelles ou olfactives, vibrations, rayonnements ionisants, non ionisants et électromagnétiques, nuisances lumineuses.		
☐ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☐ Pas d'impact

Autorités publiques .20.

Fonctionnement démocratique des organes de concertation et consultation, services publics aux usagers, plaintes, recours, contestations, mesures d'exécution, investissements publics.		
☒ Impact positif	☐ Impact négatif	↓ Expliquez. ☐ Pas d'impact
Les modifications apportées à la loi de 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation visent à permettre une application effective de la révocation en allongeant les délais de prescription.		

Cohérence des politiques en faveur du développement .21.

Prise en considération des impacts involontaires des mesures politiques belges sur les intérêts des pays en développement.									
1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>○ sécurité alimentaire</td> <td>○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)</td> </tr> <tr> <td>○ santé et accès aux médicaments</td> <td>○ mobilité des personnes</td> </tr> <tr> <td>○ travail décent</td> <td>○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)</td> </tr> <tr> <td>○ commerce local et international</td> <td>○ paix et sécurité</td> </tr> </table>		○ sécurité alimentaire	○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)	○ santé et accès aux médicaments	○ mobilité des personnes	○ travail décent	○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)	○ commerce local et international	○ paix et sécurité
○ sécurité alimentaire	○ revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation)								
○ santé et accès aux médicaments	○ mobilité des personnes								
○ travail décent	○ environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre)								
○ commerce local et international	○ paix et sécurité								
Expliquez si aucun pays en développement n'est concerné.									
↓ S'il y a des impacts positifs et/ou négatifs, répondez à la question 2.									
2. Précisez les impacts par groupement régional ou économique (lister éventuellement les pays). Cf. manuel									
↓ S'il y a des impacts négatifs, répondez à la question 3.									
3. Quelles mesures sont prises pour les alléger / compenser les impacts négatifs ?									

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 78.061/2/V/16 VAN 7 OKTOBER 2025

Op 23 juli 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Justitie verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 8 september 2025,* een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende diverse technische en dringende bepalingen'.

De hoofdstukken 1, 2, 7, 14 en 17 van het voorontwerp zijn door de tweede vakantiekamer onderzocht op 3 september 2025. De kamer was samengesteld uit Bernard BLERO, kamer-voorzitter, Pierre-Olivier DE BROUX en Laurence VANCRAVEBECK, staatsraden, Sébastien VAN DROOGHENBROECK, assessor, en Béatrice DRAPIER FACCO, griffier.

De verslagen zijn opgesteld door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur afdelingshoofd, Pauline LAGASSE, auditeur, en Timo TALLGREN, adjunct-auditeur, en uitgebracht door Xavier DELGRANGE en Pauline LAGASSE.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Pierre-Olivier DE BROUX.

De hoofdstukken 1, 3 tot 13, 15 en 16, 18 en 19 van het voorontwerp zijn door de zestiende kamer onderzocht op 18 en 25 september 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D'ESPALLIER, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Ilse ANNÉ, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Peter SCHOLLEN, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 oktober 2025.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N°78.061/2/V/16 DU 7 OCTOBRE 2025

Le 23 juillet 2025, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la ministre de la Justice à communiquer un avis dans un délai de trente jours prorogé de plein droit* jusqu'au 8 septembre 2025 sur un avant-projet de loi 'portant diverses dispositions techniques et urgentes'.

Les chapitres 1er, 2, 7, 14 et 17 de l'avant-projet ont été examinés par la deuxième chambre des vacances le 3 septembre 2025. La chambre était composée de Bernard BLERO, président de chambre, Pierre-Olivier DE BROUX et Laurence VANCRAVEBECK, conseillers d'État, Sébastien VAN DROOGHENBROECK, assesseur, et Béatrice DRAPIER FACCO, greffier.

Les rapports ont été rédigés par Xavier DELGRANGE, premier auditeur chef de section, Pauline LAGASSE, auditeur, et Timo TALLGREN, auditeur adjoint, et présentés par Xavier DELGRANGE et Pauline LAGASSE.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Pierre-Olivier DE BROUX.

Les chapitres 1er, 3 à 13, 15 et 16, 18 et 19 de l'avant-projet ont été examinés par la seizième chambre les 18 et 25 septembre 2025. La chambre était composée de Wouter PAS, président f.f., Toon MOONEN et Annelies D'ESPALLIER, conseillers d'État, Jan VELAERS et Johan PUT, assesseurs, et Ilse ANNÉ, greffier.

Le rapport a été présenté par Peter SCHOLLEN, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 7 octobre 2025.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite essentiellement son examen à la compétence de l'auteur de l'acte, au fondement juridique[†] ainsi qu'à l'accomplissement des formalités prescrites, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées.

* Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, *in fine*, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973 qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juin au 15 août.

† S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet is een verzamelwet waarin verschillende wijzigingen zijn opgenomen aan regelgeving in het federale beleidsdomein justitie.¹

VOORAFGAANDE VORMVEREISTEN

1. Volgens artikel 2, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ‘met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de Justitiehuizen’ verbinden de partijen er zich toe om in het kader van de Interministeriële Conferentie voor de Justitiehuizen (hierna: “IMCJH”) voorafgaand overleg te plegen over de wijziging van de opdrachten van de Justitiehuizen en alle initiatieven van de partijen die een impact hebben of kunnen hebben op de uitvoeringscapaciteit van de Justitiehuizen in de uitoefening van hun opdrachten.

Gevraagd of dit overleg in de IMCJH reeds gevoerd werd met betrekking tot artikel 10 van het voorontwerp, dat een wijziging aanbrengt in de territoriale bevoegdheid van de bevoegde diensten van de gemeenschappen in het kader van de procedure van strafbemiddeling, antwoordt de gemachtigde als volgt:

“Dit overleg werd gevoerd in de technische werkgroep IMC Justitiehuizen van 13 juni 2025. Het definitief proces-verbaal, dat niet op Federaal niveau wordt opgesteld, is nog in redactie, maar kan u indien gewenst worden overgemaakt zodra dit gefinaliseerd is.”

Vermits een beperkt overleg, louter in een technische werkgroep, niet volstaat, dienen de stellers van het voorontwerp – als dit nog niet gebeurd is – het nodige te doen om het resultaat van het overleg binnen de werkgroep aan de bevoegde ministers voor te leggen met het oog op hun instemming.

2. Artikel 32 van het voorontwerp heeft betrekking op het statuut van de referendarissen bij het Hof van Cassatie en artikel 33 van het voorontwerp op het statuut van het gerechtspersoneel.

Gevraagd of over deze bepalingen werd onderhandeld met de vakorganisaties,² bevestigt de gemachtigde dat deze artikelen nog aan de vakorganisaties zullen worden voorgelegd.

De stellers van het voorontwerp dienen het nodige te doen voor het naleven van dit voorafgaande vormvereiste.

¹ Het verdient aanbeveling in het opschrift van het voorontwerp tot uiting te laten komen dat het betrekking heeft op justitie.

² Zie artikel 3 van de wet van 25 april 2007 ‘tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van de griffiers van de Rechterlijke Orde, de referendarissen bij het Hof van Cassatie, de referendarissen, de parketjuristen en de criminologen bij de hoven en rechtbanken’ en artikel 2, § 2, van de wet van 19 december 1974 ‘tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel’.

PORTÉE DE L’AVANT-PROJET

L’avant-projet de loi soumis pour avis est un avant-projet de loi “fourre-tout” contenant différentes modifications de la réglementation dans le domaine politique fédéral de la justice¹.

FORMALITÉS PRÉALABLES

1. Selon l’article 2, alinéa 3, de l’accord de coopération du 17 décembre 2013 entre l’État fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française et la Communauté germanophone ‘relatif à l’exercice des missions des Maisons de justice’, les parties s’engagent, dans le cadre de la Conférence interministérielle pour les Maisons de justice (ci-après: “CIMJ”), à se concerter préalablement au sujet de la modification des missions des Maisons de justice et de toutes les initiatives des parties qui ont ou sont susceptibles d’avoir un impact sur la capacité d’exécution des Maisons de justice dans le cadre de l’exercice de leurs missions.

À la question de savoir si cette concertation dans le cadre de la CIMJ a déjà eu lieu pour ce qui concerne l’article 10 de l’avant-projet, qui modifie la compétence territoriale des services compétents des communautés dans le cadre de la procédure de médiation pénale, le délégué a répondu en ces termes:

“Dit overleg werd gevoerd in de technische werkgroep IMC Justitiehuizen van 13 juni 2025. Het definitief proces-verbaal, dat niet op Federaal niveau wordt opgesteld, is nog in redactie, maar kan u indien gewenst worden overgemaakt zodra dit gefinaliseerd is”.

Une concertation limitée, dans le simple cadre d’un groupe de travail technique, n’étant pas suffisante, les auteurs de l’avant-projet doivent faire le nécessaire, si ce n’est déjà fait, pour soumettre le résultat de la concertation au sein du groupe de travail aux ministres compétents dans le but de recueillir leur assentiment.

2. L’article 32 et l’article 33 de l’avant-projet concernent respectivement le statut des référendaires à la Cour de cassation et le statut du personnel judiciaire.

À la question de savoir si ces dispositions ont fait l’objet de négociations avec les organisations syndicales², le délégué a confirmé que ces articles leur seront encore soumis.

Les auteurs de l’avant-projet feront le nécessaire pour que cette formalité préalable soit respectée.

¹ Il est recommandé de mentionner dans l’intitulé de l’avant-projet que celui-ci concerne la justice.

² Voir l’article 3 de la loi du 25 avril 2007 ‘organisant les relations entre les autorités publiques et les organisations syndicales des greffiers de l’Ordre judiciaire, des référendaires près la Cour de cassation, des référendaires, des juristes de parquet et des criminologues près les cours et tribunaux’ et l’article 2, § 2, de la loi du 19 décembre 1974 ‘organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités’.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERPHOOFDSTUK 1 – ALGEMENE BEPALING

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 2 – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 16 MAART 1803
OP HET NOTARISAMBT

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 3 – WIJZIGINGEN VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERINGArtikel 5

1. Artikel 5 van het voorontwerp wijzigt artikel 39*bis* van het Wetboek van Strafvordering dat de regels bevat voor de zoeking in een informaticasysteem.

2. Met de ontworpen wijzigingen beogen de stellers de Belgische wetgeving in overeenstemming te brengen met de lering uit het arrest van 4 oktober 2024 in de zaak C-548/21 van het Hof van Justitie van de Europese Unie.³

Zoals in de memorie van toelichting wordt uiteengezet, wijst het Hof van Justitie er in dit arrest-*Landeck* op dat de toegang tot persoonsgegevens die op een mobiele gegevensdrager of telefoon worden opgeslagen een ernstige of zelfs bijzonder ernstige inmenging vormen in de door de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie gewaarborgde grondrechten (hierna: “Handvest”), zijnde het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens.

Het Hof komt daarbij tot het besluit dat richtlijn 2016/680⁴, gelezen in het licht van de artikelen 7 en 8 alsmede artikel 52, lid 1, van het Handvest zich niet verzet tegen een regeling die de bevoegde autoriteiten de mogelijkheid biedt om zich toegang te verschaffen tot de op een mobiele telefoon opgeslagen gegevens, met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten in het algemeen. Dat geldt niettemin op voorwaarde dat die regeling de aard of de categorieën van de betrokken strafbare feiten voldoende nauwkeurig omschrijft, de eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel waarborgt en de gebruikmaking van die mogelijkheid onderwerpt aan een voorafgaande toetsing door een rechter of een onafhankelijk bestuursorgaan, behalve in naar behoren gemotiveerde spoedeisende gevallen.⁵

³ HvJ (Grote kamer) 4 oktober 2024, C-548/21, *CG t. Bezirkshauptmannschaft Landeck*, ECLI:EU:C:2024:830.

⁴ Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad’.

⁵ Arrest-*Landeck*, punt 110.

EXAMEN DE L'AVANT-PROJETCHAPITRE 1er – DISPOSITION GÉNÉRALE

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 2 – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 16 MARS 1803 CONTE-
NANT ORGANISATION DU NOTARIAT

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 3 – MODIFICATIONS DU CODE D'INSTRUCTION CRIMINELLEArticle 5

1. L'article 5 de l'avant-projet modifie l'article 39*bis* du Code d'instruction criminelle, qui régit la recherche dans un système informatique.

2. Par les modifications en projet, les auteurs visent à mettre en conformité la législation belge avec les enseignements de l'arrêt de la Cour de justice de l'Union européenne du 4 octobre 2024 dans l'affaire C-548/21³.

Ainsi qu'il est précisé dans l'exposé des motifs, la Cour de justice attire l'attention dans cet arrêt *Landeck* sur le fait que l'accès aux données personnelles stockées sur un support de données mobile ou un téléphone constitue une ingérence grave, voire particulièrement grave, dans les droits fondamentaux garantis aux articles 7 et 8 de la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne (ci-après: la “Charte”), à savoir le droit au respect de la vie privée et le droit à la protection des données à caractère personnel.

Dans ce cadre, la Cour en conclut que la directive 2016/680⁴, lue à la lumière des articles 7 et 8 ainsi que de l'article 52, paragraphe 1, de la Charte ne s'oppose pas à une réglementation qui octroie aux autorités compétentes la possibilité d'accéder aux données contenues dans un téléphone portable, à des fins de prévention, de recherche, de détection et de poursuite d'infractions pénales en général. Ce qui précède ne vaut toutefois que si cette réglementation définit de manière suffisamment précise la nature ou les catégories des infractions concernées, garantit le respect du principe de proportionnalité et soumet l'exercice de cette possibilité, sauf cas d'urgence dûment justifié, à un contrôle préalable d'un juge ou d'une entité administrative indépendante⁵.

³ C.J. (Grande chambre), 4 octobre 2024, C-548/21, *CG contre Bezirkshauptmannschaft Landeck*, ECLI:EU:C:2024:830.

⁴ Directive (UE) 2016/680 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 ‘relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel par les autorités compétentes à des fins de prévention et de détection des infractions pénales, d'enquêtes et de poursuites en la matière ou d'exécution de sanctions pénales, et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la décision-cadre 2008/977/JAI du Conseil’.

⁵ Arrêt *Landeck*, point 110.

3. De ontworpen bepalingen maken de zoeking in een informaticasysteem, zowel in geval van toestemming, als op bevel van de procureur des Konings na machtiging door de onderzoeksrechter, als in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, mogelijk “bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven” (ontworpen artikel 39*bis*, § 2, van het Wetboek van Strafvordering). Aldus worden enkel de overtredingen uitgesloten.

Aangezien de categorie van de overtredingen zal verdwijnen bij de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek, zal deze mogelijkheid tot zoeking in een informaticasysteem vanaf dat ogenblik bestaan bij het opsporen van alle misdrijven.⁶

4. De vraag rijst of de ontworpen regeling aldus voldoet aan het vereiste dat de wet voldoende duidelijk en nauwkeurig omschrijft in welke gevallen de beperking van het recht op bescherming van het privéleven en van het recht op bescherming van persoonsgegevens als gevolg van de zoeking in een informaticasysteem toelaatbaar is.

Het Hof van Justitie oordeelde in dit verband het volgende:

“Indien zou worden geoordeeld dat alleen de bestrijding van zware criminaliteit de toegang tot gegevens op een mobiele telefoon kan rechtvaardigen, zou dit echter de onderzoeksbevoegdheden van de bevoegde autoriteiten, in de zin van richtlijn 2016/680, beperken ten aanzien van strafbare feiten in het algemeen. Dit zou leiden tot een hoger risico van strafeloosheid van die strafbare feiten, gelet op het belang dat zulke gegevens kunnen hebben voor strafonderzoeken. Een dergelijke beperking zou derhalve in strijd zijn met de specifieke aard van de taken die deze autoriteiten uitvoeren voor de in artikel 1, lid 1, van die richtlijn genoemde doeleinden, zoals benadrukt in de overwegingen 10 en 11 ervan, en afbreuk doen aan de met die richtlijn nagestreefde doelstelling om een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht tot stand te brengen binnen de Unie.”⁷

De ontworpen regeling inzake de zoeking in informaticasystemen hoeft dus niet beperkt te worden tot de gevallen van zware criminaliteit. Een uitbreiding tot alle misdrijven, zonder enig onderscheid, zoals het geval zal zijn na de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek, lijkt evenwel moeilijk verenigbaar met het vereiste dat bepaalde categorieën van strafbare feiten moeten worden omschreven.

De gemachtigde antwoordt in dit verband:

“Na de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek wordt de omschrijving ‘bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven’ vervangen door ‘bij het opsporen van de misdrijven’, zodat er opnieuw een algemeen toepassingsgebied

3. Les dispositions en projet permettent la recherche dans un système informatique “[d]ans le cadre de la détection des crimes et délits” (article 39*bis*, § 2, en projet, du Code d’instruction criminelle) tant en cas de consentement que sur ordre du procureur du Roi après autorisation du juge d’instruction ou en cas d’extrême urgence. Seules les contraventions sont donc exclues.

Dès lors que la catégorie des contraventions disparaîtra lors de l’entrée en vigueur du nouveau Code pénal, cette possibilité de recherche dans un système informatique existera dès ce moment-là pour toutes les infractions⁶.

4. La question se pose de savoir si le dispositif en projet satisfait ainsi à l’exigence que la loi définisse de manière suffisamment claire et précise les cas dans lesquels peut être admise une limitation du droit à la protection de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel consécutivement à la recherche dans un système informatique.

La Cour de justice a jugé à cet égard ce qui suit:

“Toutefois, considérer que seule la lutte contre la criminalité grave est susceptible de justifier l’accès à des données contenues dans un téléphone portable limiterait les pouvoirs d’enquête des autorités compétentes, au sens de la directive 2016/680, à l’égard des infractions pénales en général. Il en résulterait un accroissement du risque d’impunité pour de telles infractions, compte tenu de l’importance que peuvent avoir de telles données pour les enquêtes pénales. Ainsi, une telle limitation méconnaîtrait la nature spécifique des missions accomplies par ces autorités aux fins énoncées à l’article 1er, paragraphe 1, de cette directive, mise en exergue aux considérants 10 et 11 de celle-ci, et nuirait à l’objectif de réalisation d’un espace de liberté, de sécurité et de justice au sein de l’Union que poursuit ladite directive”⁷.

Le dispositif en projet en matière de recherche dans des systèmes informatiques ne doit donc pas être limité aux cas de criminalité grave. Une extension à toutes les infractions, sans distinction d’aucune sorte, comme ce sera le cas après l’entrée en vigueur du nouveau Code pénal, semble toutefois difficilement compatible avec l’exigence que certaines catégories d’infractions pénales soient définies.

Le délégué a répondu ce qui suit à ce sujet:

“Na de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek wordt de omschrijving ‘bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven’ vervangen door ‘bij het opsporen van de misdrijven’, zodat er opnieuw een algemeen toepassingsgebied

⁶ Zie artikel 45 van het voorontwerp van wet ‘houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024’, dat aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor advies werd voorgelegd onder rolnummer 78.195/16.

⁷ Arrest-Landeck, punt 97.

⁶ Voir l’article 45 de l’avant-projet de loi ‘relatif à la mise en concordance de la loi contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, le Code d’instruction criminelle et la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive avec le Code pénal du 29 février 2024’, qui a été soumis pour avis au Conseil d’État, section de législation, sous le numéro de rôle 78.195/16.

⁷ Arrêt Landeck, point 97.

voorzien wordt. Dit lijkt inderdaad niet in overeenstemming te zijn met het arrest van 4 oktober 2024 van het Hof van Justitie. Niettemin moeten we opmerken dat in het ontworpen artikel 39bis, § 2 onderscheid gemaakt wordt tussen twee situaties: het eerste lid betreft de zoeking in een informatiesysteem met schriftelijke toestemming van de gebruiker (bevoegdheid PK of OGP), het derde lid zonder toestemming van de gebruiker (bevoegdheid OR).

Indien er schriftelijke toestemming is, lijkt het ons niet noodzakelijk om het toepassingsgebied te beperken. Het eerste lid hoeft dan niet gewijzigd te worden. Wat betreft het derde lid, zou kunnen voorgesteld worden om ‘de misdrijven’ te vervangen door ‘de misdrijven bestraft met een straf van niveau 2 of hoger’. Zo wordt tegemoetgekomen aan de vereisten van het arrest. Deze wijziging dient echter te gebeuren in het voorontwerp van wet houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024, en dus niet in het voorontwerp diverse bepalingen.”

5. De door de gemachtigde gesuggereerde aanpassing van de toekomstige versie van artikel 39bis van het Wetboek van Strafvordering houdt in dat de misdrijven die bestraft worden met een straf van niveau 1 worden uitgezonderd.⁸ Hoewel deze afbakening nog steeds zeer ruim is en slechts de lichtst bestrafte misdrijven uitsluit, kan worden aangenomen dat deze werkwijze een meer nauwkeurige omschrijving waarborgt van de gevallen waarin een zoeking mogelijk is. Deze noodzakelijke inperking dient niet in het thans voorliggende voorontwerp te worden aangebracht, maar in het voorontwerp dat aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voor advies werd voorgelegd onder rolnummer 78.195/16.⁹

6. Wat betreft de door het Hof van Justitie benadrukte waarborg dat het evenredigheidsbeginsel wordt geëerbiedigd, schiet het voorontwerp tekort.

De memorie van toelichting vermeldt weliswaar dat “[i]n elk scenario [...] het criterium van proportionaliteit in acht [dient] te worden genomen: de behoefte aan de gegevens moet in verhouding staan tot de ernst van het misdrijf en de noodzaak om de gegevensdrager uit te lezen voor het oplossen van het misdrijf”.

⁸ Krachtens artikel 36 van het nieuwe Strafwetboek bestaat de straf van niveau 1 uit een van de volgende straffen: 1° de geldboete van 200 euro tot ten hoogste 20.000 euro; 2° de werkstraf van twintig uur tot ten hoogste honderdtwintig uur; 3° de probatiestraf van zes maanden tot ten hoogste twaalf maanden; 4° de verbeurdverklaring, met inbegrip van de verruimde verbeurdverklaring; 5° de geldstraf vastgesteld op basis van het verwachte of uit het misdrijf behaalde voordeel; 6° de veroordeling bij schuldigverklaring. Een straf van niveau 2 of hoger houdt in dat het misdrijf minstens bestraft wordt met 1° de gevangenisstraf van zes maanden tot ten hoogste drie jaar; 2° de behandeling onder vrijheidsberoving van zes maanden tot ten hoogste twee jaar; 3° de straf onder elektronisch toezicht van een maand tot ten hoogste een jaar; 4° de werkstraf van meer dan honderdtwintig uur tot ten hoogste driehonderd uur; 5° de probatiestraf van meer dan twaalf maanden tot ten hoogste twee jaar; 6° de veroordeling bij schuldigverklaring.

⁹ Zie voetnoot 6.

voorzien wordt. Dit lijkt inderdaad niet in overeenstemming te zijn met het arrest van 4 oktober 2024 van het Hof van Justitie. Niettemin moeten we opmerken dat in het ontworpen artikel 39bis, § 2 onderscheid gemaakt wordt tussen twee situaties: het eerste lid betreft de zoeking in een informatiesysteem met schriftelijke toestemming van de gebruiker (bevoegdheid PK of OGP), het derde lid zonder toestemming van de gebruiker (bevoegdheid OR).

Indien er schriftelijke toestemming is, lijkt het ons niet noodzakelijk om het toepassingsgebied te beperken. Het eerste lid hoeft dan niet gewijzigd te worden. Wat betreft het derde lid, zou kunnen voorgesteld worden om ‘de misdrijven’ te vervangen door ‘de misdrijven bestraft met een straf van niveau 2 of hoger’. Zo wordt tegemoetgekomen aan de vereisten van het arrest. Deze wijziging dient echter te gebeuren in het voorontwerp van wet houdende harmonisatie van de wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met het Strafwetboek van 29 februari 2024, en dus niet in het voorontwerp diverse bepalingen”.

5. L'adaptation de la future version de l'article 39bis du Code d'instruction criminelle suggérée par le délégué implique que les infractions punies d'une peine de niveau 1 sont exclues⁸. Bien que cette délimitation reste très large et n'exclue que les infractions les plus légèrement sanctionnées, il peut être admis que ce procédé garantit une définition plus précise des cas dans lesquels une recherche est possible. Cette restriction nécessaire ne doit pas être apportée dans l'avant-projet actuellement à l'examen, mais dans l'avant-projet qui a été soumis pour avis au Conseil d'État, section de législation, sous le numéro de rôle 78.195/16⁹.

6. L'avant-projet laisse à désirer en ce qui concerne la garantie du respect du principe de proportionnalité mise en exergue par la Cour de justice.

L'exposé des motifs mentionne certes que “[d]ans chaque scénario, le critère de proportionnalité doit être respecté: la nécessité des données doit être proportionnée à la gravité de l'infraction et à la nécessité de lire le support de données pour résoudre l'affaire”.

⁸ Conformément à l'article 36 du nouveau Code pénal, la peine de niveau 1 est constituée d'une des peines suivantes: 1° l'amende de 200 euros à 20.000 euros au plus; 2° la peine de travail d'une durée de vingt heures à cent-vingt heures au plus; 3° la peine de probation d'une durée de six mois à douze mois au plus; 4° la peine de confiscation, en ce compris la peine de confiscation élargie; 5° la peine pécuniaire fixée en fonction du profit escompté ou obtenu de l'infraction; 6° la condamnation par déclaration de culpabilité. Une peine de niveau 2 ou d'un niveau supérieur implique que l'infraction est punie par au moins 1° l'emprisonnement de six mois à trois ans au plus; 2° le traitement sous privation de liberté de six mois à deux ans au plus; 3° la peine de surveillance électronique d'une durée d'un mois à un an au plus; 4° la peine de travail de plus de cent-vingt heures à trois cents heures au plus; 5° la peine de probation de plus de douze mois à deux ans au plus; 6° la condamnation par déclaration de culpabilité.

⁹ Voir la note de bas de page 6.

De ontworpen bepaling maakt hiervan echter geen melding. Om in eenklank te zijn met de lering uit het arrest *Landeck*, moet de tekst van het voorontwerp worden aangevuld met een bepaling die uitdrukkelijk voorschrijft dat de toelating tot de zoeking slechts kan worden verleend indien de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer *in concreto* evenredig is met het nagestreefde doel van waarheidsvinding.

7. In het ontworpen artikel 39*bis*, § 2, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering wordt bepaald dat de toestemming tot zoeking, wanneer het een minderjarige betreft, enkel kan worden gegeven na voorafgaand overleg met een advocaat.

Er wordt niet bepaald of deze toestemming door de minderjarige zelf moet worden gegeven of door zijn wettelijk vertegenwoordiger. Dit moet worden verduidelijkt. Indien de toestemming door de minderjarige zelf moet worden gegeven, verdient het aanbeveling een minimale leeftijdsgrens vast te stellen (zie bijvoorbeeld artikel 44*septies* van het Wetboek van Strafvordering).

HOOFDSTUK 4 – WIJZIGINGEN VAN HET STRAFWETBOEK

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 5 – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 15 JUNI 1935 OP HET GEBRUIK DER TALEN IN GERECHTSZAKEN

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 6 – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 29 JUNI 1964 BETREFFENDE DE OPSCHORTING, HET UITSTEL EN DE PROBATIE

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 7 – WIJZIGINGEN VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Artikel 17

1. In het ontworpen derde lid van artikel 156*bis* van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 17, 2°, van het voorontwerp) moeten de woorden “door de federale procureur” worden weggelaten voor de woorden “met toepassing van artikel 144*bis*, § 3, eerste en tweede lid werden belast met een opdracht bij het federaal parket”. In het geval van artikel 144*bis*, § 3, tweede lid, is het immers de minister van Justitie die de opdracht geeft (weliswaar op voorstel van de federale procureur).

2. Er is een discordantie tussen de Franse tekst en de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 156*bis*, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek, waarvan niet duidelijk is of ze een inhoudelijk verschil inhoudt (artikel 17, 2°, van het voorontwerp). Dit moet worden verholpen.

La disposition en projet ne fait toutefois aucune mention de ce point. Afin d'être en phase avec les enseignements de l'arrêt *Landeck*, le texte de l'avant-projet doit être complété par une disposition prescrivant expressément que l'autorisation de recherche ne peut être accordée que si l'atteinte à la vie privée est concrètement proportionnée à l'objectif poursuivi de découverte de la vérité.

7. L'article 39*bis*, § 2, alinéa 2, en projet, du Code d'instruction criminelle dispose que, lorsqu'il s'agit d'un mineur, le consentement à la recherche ne peut être donné qu'après consultation préalable d'un avocat.

Il n'est pas précisé si ce consentement doit être donné par le mineur lui-même ou par son représentant légal. Il convient de préciser ce point. Si le consentement doit être donné par le mineur lui-même, il est recommandé de fixer une limite d'âge minimale (voir, par exemple, l'article 44*septies* du Code d'instruction criminelle).

CHAPITRE 4 – MODIFICATIONS DU CODE PÉNAL

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 5 – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 15 JUIN 1935 CONCERNANT L'EMPLOI DES LANGUES EN MATIÈRE JUDICIAIRE

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 6 – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 29 JUIN 1964 CONCERNANT LA SUSPENSION, LE SURSIS ET LA PROBATION

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 7 – MODIFICATIONS DU CODE JUDICIAIRE

Article 17

1. À l'alinéa 3, en projet, de l'article 156*bis* du Code judiciaire (article 17, 2°, de l'avant-projet), les mots “par le procureur fédéral” seront omis avant les mots “d'une mission en application de l'article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2 au parquet fédéral”. En effet, dans le cas de l'article 144*bis*, § 3, alinéa 2, c'est le ministre de la Justice qui charge de la mission (certes sur proposition du procureur fédéral).

2. Les textes français et néerlandais de l'article 156*bis*, alinéa 4, en projet, du Code judiciaire présentent une discordance dont il n'est pas clair si elle implique une différence sur le fond (article 17, 2°, de l'avant-projet). Il y a lieu d'y remédier.

Artikel 18

Teneinde rechtsonzekerheid te vermijden, dienen de uitdrukkingen “desgevallend” in de ontworpen nieuwe eerste zin van het eerste lid van artikel 182, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek (artikel 18, 1°, van het voorontwerp), en “in voorkomend geval” in het ontworpen nieuwe vierde lid daarvan (artikel 18, 4°, van het voorontwerp), te worden vervangen door een zinsnede die duidelijker maakt wat hiermee bedoeld wordt.

Uit de tekst van de eerste zin van artikel 182, § 4, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek moet blijken dat er slechts uit de in functie zijnde korpschefs die niet verkozen werden in het College en uit de erekorpschefs zoals bedoeld in artikel 259*quater*, § 5/1, gekozen kan worden wanneer een verkiezing uit de leden bedoeld in paragraaf 2 en uit de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College geen resultaat heeft opgeleverd. Uit het nieuwe vierde lid moet blijken dat slechts op het criterium van de hoogste anciënniteit als korpschef binnen de rechterlijke orde een beroep wordt gedaan als het criterium van de hoogste anciënniteit binnen het College geen doorslag geeft.

Ook dient in het nieuwe vierde lid gepreciseerd te worden wanneer de “tijdelijke” waarneming van de functie van voorzitter of ondervoorzitter een einde neemt.

Artikel 20

Er is een discordantie tussen de Nederlandse en de Franse tekst van artikel 20 van het voorontwerp. De Franse versie van het ontworpen artikel 331/12, eerste lid, 14°, van het Gerechtelijk Wetboek bevat geen tegenhanger van de woordgroep “voor de toepassing van deze bepaling” uit de Nederlandse tekst. Hieraan moet worden verholpen.

Artikel 44

1. Artikel 44 heft artikel 571 van het Gerechtelijk Wetboek op dat twee leden omvat.

2. Het eerste lid wijst de bevoegdheid voor de geschillen bedoeld in artikel 544 van het Gerechtelijk Wetboek toe aan de rechtbank van eerste aanleg. Op de vraag of dit artikel vervangen is door een andere bepaling en of de bevoegdheid die bij artikel 571, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek toegewezen wordt aan de rechtbank van eerste aanleg voortaan in een andere bepaling aan bod komt, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“L'article 544 du Code judiciaire a été abrogé par la loi du 22 novembre 2022 portant modification de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, introduisant un conseil de discipline pour les notaires et les huissiers de justice dans le Code judiciaire et des dispositions diverses. Cette loi a en effet remplacé les organes disciplinaires existants pour les notaires et les huissiers de justice et a entièrement remanié la procédure disciplinaire antérieure. L'article 544 du Code judiciaire, abrogé par cette loi, n'a pas été remplacé de sorte

Article 18

Afin d'éviter toute insécurité juridique, il y a lieu de remplacer les expressions “le cas échéant” dans la nouvelle première phrase, en projet, de l'alinéa 1er de l'article 182, § 4, du Code judiciaire (article 18, 1°, de l'avant-projet), et dans le nouvel alinéa 4 en projet de cette disposition (article 18, 4°, de l'avant-projet) par un segment de phrase exprimant plus clairement ce qu'il y a lieu d'entendre par là.

Il doit ressortir du texte de la première phrase de l'article 182, § 4, alinéa 1er, du Code judiciaire qu'il ne peut y avoir d'élection parmi les chefs de corps en fonction qui n'ont pas été élus au sein du Collège et parmi les chefs de corps honoraires visés à l'article 259*quater*, § 5/1, que lorsqu'une élection parmi les membres visés au paragraphe 2 et parmi les anciens président et vice-président du Collège précédent n'a pas abouti. Il doit ressortir du nouvel alinéa 4 qu'il n'est recouru au critère de la plus grande ancienneté en tant que chef de corps au sein de l'ordre judiciaire que si le critère de la plus grande ancienneté au sein du Collège ne permet pas de trancher.

Il y a également lieu de préciser dans le nouvel alinéa 4 quand prend fin l'exercice “temporaire” de la fonction de président ou de vice-président.

Article 20

Les textes français et néerlandais de l'article 20 de l'avant-projet présentent une discordance. La version française de l'article 331/12, alinéa 1er, 14°, en projet, du Code judiciaire ne contient pas d'équivalent du groupe de mots “pour de toepassing van deze bepaling” mentionné dans le texte néerlandais. Il convient d'y remédier.

Article 44

1. L'article 44 abroge l'article 571 du Code judiciaire, qui comprend deux alinéas.

2. L'alinéa 1er attribue au tribunal de première instance le contentieux visé à l'article 544 du Code judiciaire. Interrogé si cet article a été remplacé par une autre disposition et si la compétence attribuée au tribunal de première instance par l'article 571, alinéa 1er, du Code judiciaire est désormais visée dans une autre disposition, le délégué a répondu:

“L'article 544 du Code judiciaire a été abrogé par la loi du 22 novembre 2022 portant modification de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, introduisant un conseil de discipline pour les notaires et les huissiers de justice dans le Code judiciaire et des dispositions diverses. Cette loi a en effet remplacé les organes disciplinaires existants pour les notaires et les huissiers de justice et a entièrement remanié la procédure disciplinaire antérieure. L'article 544 du Code judiciaire, abrogé par cette loi, n'a pas été remplacé de sorte

que la compétence du tribunal de première instance telle que visée par l'alinéa 1er de l'article 571 du Code judiciaire soit désormais visée dans une autre disposition. La nouvelle procédure de recours est toutefois bel et bien définie dans une autre disposition introduite par la loi du 22 novembre 2022: il s'agit de l'article 555/5octies du Code judiciaire."

3. Artikel 571, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek wijst aan de rechtbank van eerste aanleg de bevoegdheid toe om uitspraak te doen in hoger beroep, zoals bedoeld in de artikelen 107 en 110 van de wet van 25 ventôse jaar XI. De gemachtigde verantwoordt de opheffing ervan als volgt:

"Dans la mesure où l'article 571 du Code judiciaire, en entier, ne s'inscrit plus dans le cadre de la nouvelle procédure disciplinaire introduite par la loi du 22 novembre 2022, il convient de l'abroger complètement. La règle consacrée dans cet article n'est en effet plus applicable, compte tenu de la nouvelle procédure. Il s'agit de la correction d'un oubli dans la cadre de la loi de 2022."

HOOFDSTUK 8 – BEPALING TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 23 MEI 1990 INZAKE DE OVERBRENGING TUSSEN STATEN VAN VEROORDEELDE PERSONEN, DE OVERNAME EN DE OVERDRACHT VAN HET TOEZICHT OP VOORWAARDELIJK VEROORDEELDE OF VOORWAARDELIJK IN VRIJHEID GESTELDE PERSONEN, EN DE OVERNAME EN DE OVERDRACHT VAN DE TENUITVOERLEGGING VAN VRIJHEIDSBENEMENDE STRAFFEN EN MAATREGELEN

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 9 – WIJZIGING VAN DE WET VAN 20 JULI 1990 BETREFFENDE DE VOORLOPIGE HECHTENIS

Artikel 57

1. Artikel 57 van het voorontwerp strekt tot aanpassing van zowel het eerste als het tweede lid van artikel 33, § 1, van de wet van 20 juli 1990 'betreffende de voorlopige hechtenis'. Daarnaast wordt in dit artikel een nieuw derde lid ingevoegd.

2. Op grond van het huidige artikel 33, § 1, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 wordt de beklaagde of de beschuldigde die onder de banden voor de vonnisrechter is verschenen, onmiddellijk in vrijheid gesteld als hij wordt vrijgesproken, veroordeeld wordt met uitstel, veroordeeld wordt tot een straf onder elektronisch toezicht, tot een werkstraf, tot een autonome probatiestraf, of tot een geldboete alleen, of indien een eenvoudige schuldigverklaring wordt uitgesproken of indien hij opschorting heeft gekregen van de uitspraak van de veroordeling, niettegenstaande hoger beroep, tenzij hij gevangen gehouden wordt om een andere reden. Hieraan wordt toegevoegd dat de onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde met zich brengt dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt.

Artikel 33, § 1, tweede lid, dat werd ingevoegd bij de wet van 31 juli 2023 'om justitie menselijker, sneller en straffer te maken IV', voorziet in een gelijkaardige regeling voor de beklaagde of de beschuldigde die onder de banden voor de vonnisrechter is verschenen en die wordt veroordeeld tot een

que la compétence du tribunal de première instance telle que visée par l'alinéa 1er de l'article 571 du Code judiciaire soit désormais visée dans une autre disposition. La nouvelle procédure de recours est toutefois bel et bien définie dans une autre disposition introduite par la loi du 22 novembre 2022: il s'agit de l'article 555/5octies du Code judiciaire".

3. L'article 571, alinéa 2, du Code judiciaire attribue au tribunal de première instance la compétence d'appel visée aux articles 107 et 110 de la loi du 25 ventôse an XI. Le délégué justifie ainsi son abrogation:

"Dans la mesure où l'article 571 du Code judiciaire, en entier, ne s'inscrit plus dans le cadre de la nouvelle procédure disciplinaire introduite par la loi du 22 novembre 2022, il convient de l'abroger complètement. La règle consacrée dans cet article n'est en effet plus applicable, compte tenu de la nouvelle procédure. Il s'agit de la correction d'un oubli dans la cadre de la loi de 2022".

CHAPITRE 8 – DISPOSITION MODIFIANT LA LOI DU 23 MAI 1990 SUR LE TRANSFÈREMENT INTERÉTATIQUE DES PERSONNES CONDAMNÉES, LA REPRISE ET LE TRANSFERT DE LA SURVEILLANCE DE PERSONNES CONDAMNÉES SOUS CONDITION OU LIBÉRÉES SOUS CONDITION AINSI QUE LA REPRISE ET LE TRANSFERT DE L'EXÉCUTION DE PEINES ET DE MESURES PRIVATIVES DE LIBERTÉ

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 9 – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 20 JUILLET 1990 RELATIVE À LA DÉTENTION PRÉVENTIVE

Article 57

1. L'article 57 de l'avant-projet a pour objet l'adaptation tant de l'alinéa 1er que de l'alinéa 2 de l'article 33, § 1er, de la loi du 20 juillet 1990 'relative à la détention préventive'. Un nouvel alinéa 3 est en outre inséré dans cet article.

2. En vertu de l'actuel article 33, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990, le prévenu ou l'accusé qui a comparu en détention devant la juridiction de jugement est mis immédiatement en liberté s'il est acquitté, condamné avec sursis, condamné à une peine de surveillance électronique, à une peine de travail, à une peine de probation autonome ou seulement à une amende, ou si une simple déclaration de culpabilité a été prononcée, ou s'il bénéficie de la suspension du prononcé de la condamnation, nonobstant appel, à moins qu'il ne soit retenu pour une autre cause. À quoi il est ajouté que la libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte.

L'article 33, § 1er, alinéa 2, inséré par la loi du 31 juillet 2023 'visant à rendre la justice plus humaine, plus rapide et plus ferme IV', prévoit un dispositif analogue pour le prévenu ou l'accusé qui a comparu en détention devant la juridiction de jugement et qui est condamné à un emprisonnement principal

hoofdgevangenisstraf zonder uitstel van minder dan drie jaar of die wordt veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf zonder uitstel van minder dan een jaar op basis van de artikelen van titel I^{ter} van boek II, de artikelen 417/5 tot 417/41, 417/43 tot 417/47, 417/50 tot 417/55, 433^{quater}/1 tot 433^{quater}/4 van het Strafwetboek.¹⁰

3. Artikel 57 van het voorontwerp strekt ertoe, zowel in de hypothese van het eerste als het tweede lid van artikel 33, § 1, van de wet van 20 juli 1990, de regel te schrappen dat de onmiddellijke invrijheidsstelling met zich meebrengt dat jegens de beklaagde of beschuldigde geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt. In de plaats daarvan stelt het nieuwe derde lid dat de tenuitvoerlegging van de beslissing tot onmiddellijke invrijheidstelling plaatsvindt na de overbrenging naar de gevangenis “voor de tijd die strikt noodzakelijk is om vast te stellen dat de betrokkene niet gevangengehouden wordt om een andere reden en om de vereiste formaliteiten bij het verlaten van de gevangenis te vervullen”. De ontworpen bepaling stelt daarbij dat deze invrijheidsstelling dient plaats te vinden “uiterlijk dezelfde dag van die beslissing”.

4. De laatste zin van huidig artikel 33, § 1, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 die bepaalt dat de onmiddellijke invrijheidstelling van de beklaagde of de beschuldigde met zich brengt dat jegens hem geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt, werd bij de wet van 2 augustus 2002 toegevoegd. Deze wet beoogde uitdrukkelijk de praktijk te beëindigen waarbij een aangehouden persoon die werd vrijgesproken of die wel veroordeeld werd, maar niet tot een effectieve vrijheidsstraf, en die ook niet gevangengehouden werd om een andere reden, nog geboeid werd na de uitspraak van het vonnis of arrest.¹¹

5. De memorie van toelichting bij het voorontwerp bevat een uitgebreide verduidelijking waarom de stellers van het voorontwerp van mening zijn dat de wetgever thans op de door hem uitdrukkelijk gewilde regeling (namelijk in de wet van 2 augustus 2002 en in de bevestiging ervan bij de wet van 31 juli 2023) zou moeten terugkomen.

De stellers zijn van mening dat de regel dat jegens de invrijheidgestelde persoon geen dwangmiddelen mogen worden gebruikt praktische problemen veroorzaakt. In dit verband wordt erop gewezen dat om veiligheidsredenen het vervoer terug naar de gevangenis van gedetineerden, die voor de rechtbank zijn verschenen, moet gebeuren via dezelfde procedures en onder dezelfde voorwaarden als het vervoer naar het gerechtshof, wat onder meer betekent dat de overgebrachte personen geboeid moeten zijn, in overeenstemming met de wet van 5 augustus 1992 ‘op het politieambt’.

sans sursis de moins de trois ans ou qui est condamné à une peine principale d'emprisonnement sans sursis de moins d'un an sur la base des articles du titre I^{er}ter du livre II, articles 417/5 à 417/41, 417/43 à 417/47, 417/50 à 417/55, 433^{quater}/1 à 433^{quater}/4 du Code pénal¹⁰.

3. L'article 57 de l'avant-projet a pour objet, tant dans l'hypothèse de l'alinéa 1er que de l'alinéa 2 de l'article 33, § 1er, de la loi du 20 juillet 1990, de supprimer la règle disposant que la libération immédiate entraîne l'interdiction de tous moyens de contrainte à l'égard du prévenu ou de l'accusé. En lieu de quoi le nouvel alinéa 3 dispose que l'exécution de la décision de libération immédiate a lieu après le transfert en prison “pour le temps strictement nécessaire pour établir que la personne n'est pas détenue pour une autre cause et à l'établissement des formalités requises lors de la sortie de la prison”. La disposition en projet prévoit par ailleurs que cette libération doit avoir lieu “au plus tard le jour même de cette décision”.

4. La dernière phrase de l'actuel article 33, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990, qui dispose que la libération immédiate du prévenu ou de l'accusé entraîne, à son égard, l'interdiction de l'usage de tous moyens de contrainte, a été ajoutée par la loi du 2 août 2002. Cette loi visait expressément à mettre fin à la pratique selon laquelle une personne arrêtée qui était acquittée ou qui était bien condamnée, mais pas à une peine privative de liberté effective, et qui n'était pas non plus retenue pour une autre cause, était encore menottée après le prononcé du jugement ou de l'arrêt¹¹.

5. L'exposé des motifs de l'avant-projet explique en détail pourquoi les auteurs de ce dernier estiment que le législateur devrait revenir sur le dispositif qu'il a expressément voulu (à savoir dans la loi du 2 août 2002 et dans sa confirmation par la loi du 31 juillet 2023).

Les auteurs estiment que la règle prévoyant l'interdiction de tous moyens de contrainte à l'égard de la personne libérée soulève des problèmes d'ordre pratique. À cet égard, il est noté que, pour des raisons de sécurité, le transfert de retour vers la prison des détenus ayant comparu devant le tribunal doit se faire selon les mêmes procédures et dans les mêmes conditions que le transfert vers le palais de justice, ce qui implique entre autres le menottage de personnes transférées, conformément à la loi du 5 août 1992 ‘sur la fonction de police’.

¹⁰ Met dien verstande dat er in dit geval wel een debat gevoerd kan worden over de vraag of de beklaagde of de beschuldigde een hoofdverblijfplaats heeft, bij gebreke waarvan hij aangehouden blijft tenzij het hof of de rechtbank oordeelt dat deze situatie geen risico met zich meebrengt op het zich onttrekken aan de straf. De onmiddellijke invrijheidstelling leidt bovendien enkel tot een einde van de aanhouding, en sluit niet uit dat de uitgesproken gevangenisstraf na het definitief worden van het vonnis of arrest nog ten uitvoer wordt gelegd.

¹¹ Zie *Parl. St. Kamer* 1999-00, nr. 50-641/1.

¹⁰ Étant entendu que, dans ce cas de figure, la question de savoir si le prévenu ou l'accusé a une résidence principale peut effectivement faire l'objet d'un débat, et s'il n'en a pas, il reste détenu, sauf si la cour ou le tribunal estime que cette situation n'entraîne pas de risques quant au fait de se soustraire à l'exécution de la peine. En outre, la libération immédiate entraîne uniquement la fin de l'arrestation et n'exclut pas que la peine d'emprisonnement prononcée soit encore exécutée après que le jugement ou l'arrêt est devenu définitif.

¹¹ Voir *Doc. parl.*, Chambre, 1999-2000, n° 50-641/1.

Als gevolg van de aangevoerde problemen in de praktijk werd op 12 juni 2024 een ministeriële richtlijn uitgevaardigd.¹² Deze ministeriële richtlijn herinnert aan het feit dat de regel in artikel 33, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 woordelijk is overgenomen van het oudere artikel 33, § 1, eerste lid. Volgens de richtlijn heeft deze bepaling jaren bestaan vóór de invoering van het tweede lid van artikel 33, § 1, bij de wet van 31 juli 2023 “zonder dat dit ooit problemen opleverde”.

Zoals de memorie van toelichting vermeldt, stelt de richtlijn dat

“ongeacht de reden waarom de gedetineerde moet verschijnen en ongeacht het resultaat van de verschijning, de algemene regel luidt dat de persoon die vanuit de gevangenis voor de rechtbank wordt gebracht om voor de rechter te verschijnen, terug naar de gevangenis moet worden gebracht. De toepassing van dit algemeen beginsel is van essentieel belang om verschillende redenen:

— de gevangenis moet, alvorens betrokkene daadwerkelijk in vrijheid wordt gesteld, het dossier controleren om na te gaan of er geen andere detentietitels zijn die de invrijheidstelling verhinderen (zie de inleidende zin van art. 33, § 1, tweede lid: ‘Tenzij de beklaagde of de beschuldigde gevangengehouden wordt om een andere reden...’) en gaat vervolgens over tot de vereiste formaliteiten met het oog op de effectieve invrijheidstelling. Dit kan enkel in aanwezigheid van de betrokkene. Dergelijke controle kan tijdens de terechtzitting niet gebeuren. Deze controle kan ook niet direct na de zitting in het gerechtshuis worden uitgevoerd. Immers, de andere gedetineerden die op de zitting zijn verschenen moeten worden teruggebracht naar de gevangenis, en in het gerechtshuis is er ook geen ruimte of personeel ter beschikking om deze noodzakelijke controles uit te voeren;

— in het geval de persoon geen verblijfstitel heeft en artikel 33, § 1, van toepassing is, wordt de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gebracht van de invrijheidstelling en kan deze, indien nodig, de persoon een bevel sturen om het grondgebied te verlaten en/of de betrokkene dezelfde dag nog komen halen. Het feit dat de politie de persoon na de zitting niet terugbrengt naar de gevangenis zou dit echter onmogelijk maken.

— het terugbrengen naar de gevangenis laat de gedetineerde toe om aldaar nog de noodzakelijke administratieve en logistieke zaken af te handelen (meenemen persoonlijke bezittingen, afsluiten van de rekeningen, ...).”

6. Aangezien de stellers van het voorontwerp inzien dat de wettelijkheid van deze richtlijn op zijn minst betwistbaar is, achten ze het van essentieel belang dat de wetgever duidelijkheid schept ter zake.

¹² Ministeriële richtlijn van 12 juni 2024 ‘betreffende de praktische toepassing van artikel 33 van de wet van 20 juli 1990, in het bijzonder in het kader van de overbrenging van arrestanten door de federale politie’, gericht aan de commissaris-generaal van de Federale Politie en aan de directeur-generaal van het Directoraat-generaal Penitentiare Inrichtingen.

Une directive ministérielle a été édictée le 12 juin 2024 consécutivement aux problèmes pratiques soulevés¹². Cette directive ministérielle rappelle que la règle inscrite à l'article 33, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 est une reproduction littérale de l'ancien article 33, § 1er, alinéa 1er. Selon la directive, cette disposition existait déjà depuis des années avant l'introduction de l'alinéa 2 de l'article 33, § 1er, par la loi du 31 juillet 2023, “sans que cela ait jamais créé de problème”.

Comme l'indique l'exposé des motifs, la directive dispose que

“quelle que soit la raison pour laquelle le détenu doit comparaître et quelle que soit l'issue de la comparution, la règle générale est que la personne extraite de prison pour comparaître devant un tribunal doit être ramenée en prison. L'application de ce principe général est essentielle pour plusieurs raisons:

— la prison doit, avant de libérer effectivement la personne concernée, vérifier le dossier afin de s'assurer qu'il n'y a pas d'autre titre de détention qui empêche la libération (voir phrase introductive de l'art. 33, § 1er, alinéa 2: ‘À moins qu'il ne soit retenu pour une autre cause...’) et procède ensuite aux formalités requises en vue de la libération effective. Cela ne peut se faire qu'en présence de la personne concernée. Ce contrôle ne peut avoir lieu pendant l'audience. Ce contrôle ne peut pas non plus se réaliser au palais de justice, directement après l'audience. Notamment parce qu'il faut ramener les autres détenus comparissant à cette audience à la prison, mais également car aucun espace ou personnel n'est prévu au palais de justice pour réaliser les vérifications nécessaires;

— dans les cas où la personne n'a pas de titre de séjour et que l'article 33, § 1er s'applique, l'Office des Étrangers est averti de la libération, et peut, le cas échéant, envoyer un ordre de quitter le territoire à signifier à la personne et/ou peut venir la chercher le jour-même. Le fait que les services de police ne ramènent pas la personne à la prison suite à l'audience empêche cela.

— le retour en prison permet au détenu d'y effectuer encore des démarches administratives et logistiques (prise d'effets personnels, clôture de comptes, ...) qui sont nécessaires”.

6. Les auteurs de l'avant-projet reconnaissant que la légalité de cette directive est à tout le moins contestable, ils estiment qu'il est essentiel que le législateur fasse la clarté à ce sujet.

¹² Directive ministérielle du 12 juin 2024 ‘relative à l'application concrète de l'article 33 de la loi du 20 juillet 1990 particulièrement dans la cadre du transfèrement des détenus par la Police Fédérale’, adressée au Commissaire général de la Police fédérale et à la Directrice générale de la Direction générale des Établissements pénitentiaires.

De stellers van het voorontwerp erkennen dat de toenmalige wetgever een einde wilde stellen aan de praktijk waarbij de toenmalige rijkswachters handboeien aanlegden aan diegene die net werd vrijgesproken of zich bevond in één van de op grond van artikel 33, § 1, eerste lid, gelijkgestelde gevallen, omdat de toenmalige wetgever van mening was dat deze praktijk in strijd zou zijn met de artikelen 3 en 5 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM). Desondanks zijn de stellers van mening dat er

“destijds lijkt voorbij te zijn gegaan aan een praktische realiteit die zich stelt: de enige wijze waarop kan worden vastgesteld of een persoon zich in de voorwaarden bevindt om van een onmiddellijke invrijheidsstelling te kunnen genieten, is door deze persoon over te brengen naar de gevangenis, alwaar de griffie terdege kan controleren of aan deze voorwaarden is voldaan. Bovendien, zoals het College van procureurs generaal ook opmerkte, is het van belang dat de persoon zijn persoonlijke bezittingen die zich nog in de gevangenis bevinden op een eenvoudige wijze kan recupereren. Men kan toch niet verwachten dat deze persoon zich met eigen middelen opnieuw naar de gevangenis zou moeten begeven om dit te kunnen doen. Deze vaststelling van het College wordt bijgetreden. Deze personen worden trouwens zonder enige persoonlijke bezitting of document overgebracht van de gevangenis naar het gerechtsgebouw.”

De memorie van toelichting stelt bovendien:

“Het transport van de gevangenis naar het gerechtsgebouw en terug moet bovendien op een ordentelijke en veilige wijze kunnen worden georganiseerd en dit zowel voor de personen die het voorwerp uitmaken van het transport als van de leden van de politiediensten die voor het transport moeten instaan. Dit betekent dat de dwangmaatregelen die inherent zijn aan de procedure voor het transport, waaronder het boeien, ook moeten worden toegepast tijdens het vervoer terug. Dergelijke maatregelen gelden enkel voor de korte periode van overbrenging en zijn derhalve proportioneel met het beoogde doel, met name de veiligheid garanderen van de personeelsleden van de politiediensten die instaan voor het transport en van de personen die worden overgebracht.

Deze vaststellingen gelden niet enkel voor het door de wet van 31 juli 2023 om justitie menselijker, sneller en straffer te maken IV ingevoerde nieuwe geval van onmiddellijke invrijheidsstelling maar ook voor de gevallen van onmiddellijke invrijheidsstelling omschreven in het eerste lid van paragraaf 1 van artikel 33 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.”

Daarnaast haalt de memorie van toelichting ook de volgende argumenten aan:

“Om alle hierboven aangehaalde redenen is het duidelijk dat dit moment [namelijk het moment van de effectieve invrijheidsstelling] niet kan worden bepaald op het moment van de terechtzitting. En het is evenmin mogelijk, zoals in het advies van de CTRG en in het door de Franstalige en Nederlandstalige rechtbanken van eerste aanleg goedgekeurde advies van 19 juni 2025, van de Nationale Conferentie, wordt gesuggereerd, om

Les auteurs de l'avant-projet reconnaissent que le législateur de l'époque souhaitait mettre fin à la pratique selon laquelle les gendarmes passaient les menottes à la personne qui venait d'être acquittée ou qui se trouvait dans un des cas assimilés en vertu de l'article 33, § 1er, alinéa 1er, le législateur de l'époque estimant que cette pratique serait contraire aux articles 3 et 5 de la Convention européenne des droits de l'homme (CEDH). Néanmoins, les auteurs estiment

“qu'une réalité pratique semble avoir été oubliée à l'époque: la seule manière de déterminer si une personne est dans les conditions pour bénéficier d'une libération immédiate est de la transférer en prison, où le greffe peut dûment vérifier si ces conditions sont réunies. En outre, comme l'a également relevé le Collège des procureurs généraux, il est important que la personne puisse facilement récupérer ses effets personnels qui se trouvent encore en prison. On ne peut certainement pas s'attendre à ce que cette personne doive retourner en prison par ses propres moyens pour le faire. Il est souscrit à ce constat du Collège. Ces personnes sont de plus transférées de la prison au palais de justice sans aucun effet personnel ou document”.

L'exposé des motifs indique en outre ce qui suit:

“En outre, le transport de la prison au palais de justice et retour doit pouvoir être organisé de manière ordonnée et sûre, et ce tant pour les personnes qui font l'objet du transport que pour les membres des services de police chargés du transfert. Cela implique que les mesures de contrainte inhérentes à la procédure de transfert, dont le menottage, soient également mises en œuvre à l'occasion du transfert de retour. De telles mesures ne s'appliquent que pour la courte durée du transfert et sont donc proportionnées à l'objectif poursuivi, à savoir assurer la sécurité des membres des services de police chargés du transport et des personnes transférées.

Ces constats s'appliquent non seulement au nouveau cas de libération immédiate introduit par la loi du 31 juillet 2023 pour rendre la justice plus humaine, plus rapide et plus répressive IV, mais aussi aux cas de libération immédiate définis au premier alinéa du paragraphe 1er de l'article 33 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive”.

Par ailleurs, l'exposé des motifs avance également les arguments suivants:

“Pour toutes les raisons évoquées ci-dessus, il est clair que cela ne peut avoir lieu au moment de l'audience. Il n'est pas non plus possible de faire ces vérifications avant l'audience comme il est suggéré dans l'avis du CCSP et l'avis rendu et l'avis du 19 juin 2025 de la Conférence nationale, approuvé par les tribunaux de première instance francophones et néerlandophones 2025. Ceci pour des raisons de charge

deze controles vóór de terechtzitting te verrichten. Dit omwille van de werklust voor de griffies (die telkens alle dossiers voor elke verschijning zouden moeten controleren). Voorts omdat het ook praktisch gezien niet mogelijk is (het zou betekenen dat voor elke verschijning alle of een deel van de voorwerpen die de gedetineerde op cel heeft, moeten worden meegenomen). En, bovenal, omdat men zo zou vooruitlopen op de ter terechtzitting genomen beslissing wat aanleiding geeft tot hoop op vrijlating, die dan vervolgens vaak wordt tegengesproken. De mogelijkheid die in het hierboven vermelde advies van de Nationale Conferentie wordt voorgesteld — namelijk om een terugkeer naar de gevangenis enkel toe te staan in de hypothese dat de betrokkene daar zelf om vraagt — biedt evenmin een oplossing voor de genoemde probleemstelling. Bovendien roept dit nieuwe vragen op: moet deze toestemming formeel worden vastgelegd? Moet de betrokkene ook akkoord gaan met het gebruik van dwangmiddelen? Is de terugkeer enkel bedoeld om persoonlijke bezittingen op te halen of moet dit ook de griffie van de gevangenis en, bij uitbreiding, de Dienst Vreemdelingenzaken in staat stellen om alsnog de nodige controles uit te voeren? Want zoals eerder aangehaald, is het onmogelijk om die controles voorafgaand aan elke zitting te doen, terwijl het voorstel spreekt over het ‘verrichten van de nodige formaliteiten’.

7. Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom zowel in de ministeriële richtlijn als in de memorie van toelichting beweerd wordt dat de bestaande wettelijke regeling voor de invoering van artikel 33, § 1, eerste lid, nooit problemen opleverde, en waarom bij de toepassing van de gelijkaardige regel voor personen in de hypothese van artikel 33, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990, klaarblijkelijk wel problemen opduiken.

De gemachtigde verduidelijkt dat de wet van 2 augustus 2002 in de praktijk zijn beoogde effect niet zou hebben bereikt, maar dat er daarrond geen problemen werden gemaakt:

“Als er wordt aangegeven dat de toepassing van art. 33, § 1, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 ‘nooit problemen opleverde’, wordt daarmee *niet* bedoeld dat de invrijheidstelling in toepassing van die bepaling daadwerkelijk zonder problemen ter zitting werd uitgevoerd. Dit laatste was namelijk niet mogelijk. In de praktijk werd betrokkene na de uitspraak in alle gevallen terug overgebracht naar de gevangenis met de celwagen en met toepassing van de gebruikelijke beveiligingsmaatregelen, om van daaruit effectief vrijgesteld te worden. Het is deze praktijk die nooit op structurele wijze werd geproblematiseerd.”

De gemachtigde geeft ook aan dat de situatie voor de toepassing van het eerste en het tweede lid van artikel 33, § 1, van de wet van 20 juli 1990 praktisch gezien dezelfde is:

“De praktijk onder de toepassing van het eerste lid was en is niet anders dan de praktijk onder de toepassing van het tweede lid. Het enige verschil is dat diezelfde praktijk nu wel - mogelijk wegens het verhoogde aantal gevallen en de nieuwigheid van de bepaling – werd geproblematiseerd (met name door de politiediensten). Die praktijk zoals deze nu uitdrukkelijk wordt omschreven in het ontwerp is echter volgens de stellers van het ontwerp, om alle redenen aangegeven in de memorie van toelichting, te beschouwen als het na te

de travail des greffes (qui devraient vérifier tous les dossiers pour chaque comparution alors que tout l’esprit des modifications apportées à la loi de 1990 ces dernières années vise à diminuer le travail de tous les acteurs visés). Ce n’est pas non plus possible au niveau pratique (cela impliquerait pour chaque comparution de munir de tout ou partie des biens que le détenu a en cellule). Et, surtout, cela préjugerait des décisions prises à l’audience et donnerait des espoirs de libération souvent contredits par la suite. La possibilité proposée dans l’avis précité de la Conférence nationale – à savoir n’autoriser un retour en prison que dans l’hypothèse où l’intéressé en fait lui-même la demande – ne constitue pas non plus une solution à la problématique soulevée. Elle soulève en outre de nouvelles questions: cette autorisation doit-elle être formellement constatée? L’intéressé doit-il également consentir à l’usage de moyens de contrainte? Ce retour vise-t-il uniquement à permettre la récupération des effets personnels, ou doit-il aussi permettre au greffe de la prison, et par extension au Service des Étrangers, d’effectuer malgré tous les contrôles nécessaires? Car, comme indiqué précédemment, il est impossible de procéder à ces contrôles à l’avance pour chaque audience, alors que la proposition évoque ‘l’accomplissement des formalités nécessaires’.

7. Il a été demandé au délégué pourquoi tant la directive ministérielle que l’exposé des motifs affirment que le régime légal existant avant l’insertion de l’article 33, § 1er, alinéa 1er, n’a jamais entraîné de difficultés, et pourquoi l’application de la règle similaire aux personnes dans l’hypothèse de l’article 33, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990 semble, elle, manifestement problématique.

Le délégué précise que la loi du 2 août 2002 n’aurait pas produit l’effet escompté dans la pratique, mais que cela n’avait pas posé de problèmes:

“Als er wordt aangegeven dat de toepassing van art. 33, § 1, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 ‘nooit problemen opleverde’, wordt daarmee niet bedoeld dat de invrijheidstelling in toepassing van die bepaling daadwerkelijk zonder problemen ter zitting werd uitgevoerd. Dit laatste was namelijk niet mogelijk. In de praktijk werd betrokkene na de uitspraak in alle gevallen terug overgebracht naar de gevangenis met de celwagen en met toepassing van de gebruikelijke beveiligingsmaatregelen, om van daaruit effectief vrijgesteld te worden. Het is deze praktijk die nooit op structurele wijze werd geproblematiseerd.”

Le délégué indique également que, d’un point de vue pratique, la situation est la même pour l’application des alinéas 1er et 2 de l’article 33, § 1er, de la loi du 20 juillet 1990:

“De praktijk onder de toepassing van het eerste lid was en is niet anders dan de praktijk onder de toepassing van het tweede lid. Het enige verschil is dat diezelfde praktijk nu wel - mogelijk wegens het verhoogde aantal gevallen en de nieuwigheid van de bepaling – werd geproblematiseerd (met name door de politiediensten). Die praktijk zoals deze nu uitdrukkelijk wordt omschreven in het ontwerp is echter volgens de stellers van het ontwerp, om alle redenen aangegeven in de memorie van toelichting, te beschouwen als het na te

streven minimum. (...) Het korte uitstel van tenuitvoerlegging van de invrijheidstelling is voor deze categorie personen even onvermijdelijk als voor de personen die onder toepassing van het eerste lid vallen. De problematiek is dus dezelfde voor alle personen die vanuit voorlopige hechtenis verschijnen en t.a.v. wie de uitspraak van de strafrechter de onmiddellijke invrijheidstelling met zich brengt.”

8.1. Artikel 12 van de Grondwet waarborgt de vrijheid van de persoon. Artikel 12, derde lid, van de Grondwet verduidelijkt onder meer dat behalve bij ontdekking op heterdaad niemand kan worden aangehouden dan krachtens een met redenen omkleed bevel van de rechter, dat uiterlijk binnen achtenveertig uren te rekenen van de vrijheidsberoving moet worden betekend. Artikel 5 van het EVRM bepaalt de gevallen waarin vrijheidsberoving mogelijk is en biedt daarbij een aantal procedurele waarborgen. Artikel 12, derde lid, van de Grondwet en artikel 5 van het EVRM vormen een onlosmakelijk geheel, zodat alle waarborgen die in artikel 5 zijn vermeld ook constitutionele waarborgen vormen.¹³

8.2. Krachtens artikel 5 van het EVRM is vrijheidsberoving slechts mogelijk in één van de gevallen die limitatief in het eerste lid worden opgesomd. Deze gevallen moeten strikt worden geïnterpreteerd.¹⁴

Bovendien benadrukt het EHRM dat de vrijheidsberoving slechts kan worden verantwoord wanneer de doelstellingen die deze nastreeft niet op een andere wijze bereikbaar zijn: “La privation de liberté est une mesure si grave qu’elle ne se justifie qu’en dernier recours, lorsque d’autres mesures, moins sévères, ont été considérées et jugées insuffisantes pour sauvegarder l’intérêt personnel ou public exigeant la détention.”¹⁵ Vrijheidsberoving is met andere woorden enkel toelaatbaar als ze subsidiair is ten aanzien van andere maatregelen en ze evenredig is.¹⁶

9. De ontworpen bepalingen voorzien in een bijkomende vrijheidsberoving van de betrokken personen. De daadwerkelijke invrijheidstelling van de persoon wordt immers uitgesteld tot hij, met toepassing van de daarvoor geldende dwangmaatregelen, overgebracht is naar de gevangenis en daar de vereiste formaliteiten worden vervuld.

Deze bijkomende vrijheidsberoving kan, in de gevallen bedoeld in artikel 33, § 1, eerste lid, van de wet van 20 juli

streven minimum. (...) Het korte uitstel van tenuitvoerlegging van de invrijheidstelling is voor deze categorie personen even onvermijdelijk als voor de personen die onder toepassing van het eerste lid vallen. De problematiek is dus dezelfde voor alle personen die vanuit voorlopige hechtenis verschijnen en t.a.v. wie de uitspraak van de strafrechter de onmiddellijke invrijheidstelling met zich brengt”.

8.1. L'article 12 de la Constitution garantit la liberté individuelle. L'article 12, alinéa 3, de la Constitution précise entre autres que, hors le cas de flagrant délit, nul ne peut être arrêté qu'en vertu d'une ordonnance motivée du juge qui doit être signifiée au plus tard dans les quarante-huit heures de la privation de liberté. L'article 5 de la CEDH définit les cas dans lesquels une privation de liberté est possible et offre un certain nombre de garanties procédurales à cet égard. L'article 12, alinéa 3, de la Constitution et l'article 5 de la CEDH constituent un ensemble indissociable, de sorte que toutes les garanties mentionnées à l'article 5 constituent également des garanties constitutionnelles¹³.

8.2. En vertu de l'article 5 de la CEDH, la privation de liberté n'est possible que dans un seul des cas énumérés de manière exhaustive au paragraphe 1er. Ces cas doivent être interprétés strictement¹⁴.

La Cour européenne des droits de l'homme souligne en outre que la privation de liberté ne peut être justifiée que si les objectifs poursuivis ne peuvent être atteints par d'autres moyens: “La privation de liberté est une mesure si grave qu’elle ne se justifie qu’en dernier recours, lorsque d’autres mesures, moins sévères, ont été considérées et jugées insuffisantes pour sauvegarder l’intérêt personnel ou public exigeant la détention”¹⁵. En d’autres termes, la privation de liberté est donc uniquement admissible si elle est subsidiaire par rapport à d’autres mesures et si elle est proportionnée¹⁶.

9. Les dispositions en projet prévoient une privation de liberté supplémentaire pour les personnes concernées. La libération effective de la personne est en effet retardée jusqu'à ce que celle-ci ait été transférée à la prison, en application des mesures de contrainte y afférentes, et que les formalités requises y aient été accomplies.

Cette privation de liberté supplémentaire ne peut, dans les cas visés à l'article 33, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet

¹³ Zie bijvoorbeeld GwH 15 maart 2018, nr. 31/2018, B.18.4.

¹⁴ EHRM 12 oktober 2006, *Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga t. België*, § 96; EHRM 13 december 2011, *Kanagaratnam en anderen t. België*, § 79; EHRM 20 december 2011, *Yoh-Ekale Mwanje t. België*, § 113.

¹⁵ EHRM (GK) 29 januari 2008, *Saadi t. Verenigd Koninkrijk*, § 70.

¹⁶ Zie ook adv.RvS 51.310/AV van 5 juni 2012 over een wetsvoorstel dat geleid heeft tot de wet van 3 augustus 2012 ‘tot wijziging van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en de bijzondere veiligheid en tot opheffing van het koninklijk besluit van 4 april 2006 betreffende de afbakening van de plaatsen die deel uitmaken van de infrastructuur, uitgebaat door de openbare vervoersmaatschappijen, waarop de bepalingen van hoofdstuk IIIbis van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid van toepassing zijn met het oog op het versterken van de veiligheid in het openbaar vervoer’, *Parl.St. Kamer*, 2011-12, nr. 53-2323/1.

¹³ Voir, par exemple, C.C., 15 mars 2018, n° 31/2018, B.18.4.

¹⁴ Cour eur. D.H., 12 octobre 2006, *Mubilanzila Mayeka et Kaniki Mitunga c. Belgique*, § 96; Cour eur. D.H., 13 décembre 2011, *Kanagaratnam et autres c. Belgique*, § 79; Cour eur. D.H., 20 décembre 2011, *Yoh-Ekale Mwanje c. Belgique*, § 113.

¹⁵ Cour eur. D. H. (GC), 29 janvier 2008, *Saadi c. Royaume-Uni*, § 70.

¹⁶ Voir également l'avis C. E. 51.310/AG du 5 juin 2012 relatif à une proposition de loi devenue la loi du 3 août 2012 ‘modifiant la loi du 10 avril 1990 réglementant la sécurité privée et particulière et abrogeant l’arrêté royal du 4 avril 2006 relatif à la délimitation des lieux, faisant partie de l’infrastructure exploitée par les sociétés publiques de transports en commun, auxquels s’appliquent les dispositions visées au chapitre IIIbis de la loi du 10 avril 1990 réglementant la sécurité privée et particulière, en vue de renforcer la sécurité dans les transports en commun’, *Doc. parl.*, Chambre, 2011-2012, n° 53-2323/1.

1990, niet onder één van de in artikel 5, lid 1, van het EVRM bedoelde gevallen worden geplaatst.

In de gevallen bedoeld in artikel 33, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990, kan worden aangenomen dat de betrokkene veroordeeld is tot een gevangenisstraf, en dat aldus artikel 5, lid 1, a), van het EVRM van toepassing is.

10.1. In beide hypothesen moet echter worden vastgesteld dat de ontworpen regeling niet op proportionele wijze een legitieme doelstelling nastreeft.

10.2.1. De stellers van het voorontwerp verantwoorden de ontworpen regeling door ten eerste te verwijzen naar de noodzakelijke administratieve afhandeling van de effectieve invrijheidstelling, ten tweede de noodzaak om te kunnen vaststellen of er een andere detentietitel is, en ten derde de noodzaak om de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte te brengen zodat deze dienst indien nodig een bevel kan sturen om het grondgebied te verlaten of de betrokkene te komen halen.

Geen van deze argumenten kunnen, in het licht van de *sub* opmerking 8 in herinnering gebrachte beginselen, overtuigen.

10.2.2. Weliswaar heeft het EHRM aanvaard “qu’un certain délai dans l’exécution d’une décision de remise en liberté est compréhensible, et souvent inévitable, compte tenu des nécessités pratiques du fonctionnement des juridictions et de l’accomplissement de formalités particulières.”¹⁷ Het Hof benadrukt echter tegelijkertijd dat “cependant, les autorités nationales doivent s’efforcer de réduire autant que possible ce délai.”¹⁸ Meer bepaald stelt het Hof dat “les formalités administratives occasionnées par une remise en liberté ne sauraient justifier un délai supérieur à quelques heures.”¹⁹

De nodige administratieve afhandeling verantwoordt een kort tijdsverloop tussen de beslissing die de onmiddellijke invrijheidsstelling tot gevolg heeft en de effectieve uitvoering

1990, être rattachée à aucun des cas visés à l’article 5, paragraphe 1, de la CEDH.

Dans les cas visés à l’article 33, § 1er, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1990, on peut considérer que la personne concernée a été condamnée à une peine d’emprisonnement, et que, dès lors, l’article 5, paragraphe 1, a), de la CEDH est applicable.

10.1. Dans les deux hypothèses, force est cependant de constater que le dispositif en projet ne poursuit pas un objectif légitime d’une manière proportionnée.

10.2.1. Les auteurs de l’avant-projet justifient le dispositif en projet en se référant, premièrement, au nécessaire règlement administratif de la libération effective, deuxièmement, à la nécessité de pouvoir constater qu’il n’existe pas d’autres titres de détention, et troisièmement, à la nécessité d’informer l’Office des étrangers afin que celui-ci puisse, le cas échéant, envoyer un ordre de quitter le territoire ou venir chercher l’intéressé.

Aucun de ces arguments n’est convaincant au regard des principes rappelés sous l’observation 8.

10.2.2. Certes, la Cour européenne des droits de l’homme a admis “qu’un certain délai dans l’exécution d’une décision de remise en liberté est compréhensible, et souvent inévitable, compte tenu des nécessités pratiques du fonctionnement des juridictions et de l’accomplissement de formalités particulières”¹⁷. La Cour souligne toutefois en même temps que “cependant, les autorités nationales doivent s’efforcer de réduire autant que possible ce délai”¹⁸. Plus précisément, la Cour juge que “les formalités administratives occasionnées par une remise en liberté ne sauraient justifier un délai supérieur à quelques heures”¹⁹.

Le règlement administratif nécessaire justifie un bref délai entre la décision entraînant la libération immédiate et son exécution effective, mais ne justifie pas en soi que la personne

¹⁷ Zie EHRM 4 juni 2015, 5425/11, *Yakovenko t. Oekraïne*, § 68.

¹⁸ Zie EHRM 4 juni 2015, 5425/11, *Yakovenko t. Oekraïne*, § 68, met verwijzing naar EHRM 22 maart 1995, *Quinn t. Frankrijk*, § 42; EHRM, 1 juli 1997, *Giulia Manzoni t. Italië*, § 25 *in fine*; EHRM 27 november 1997, *K.-F. t. Duitsland*, § 71; EHRM 2 augustus 2001, *Mancini t. Italië*, § 24.

¹⁹ Zie EHRM 4 juni 2015, *Yakovenko t. Oekraïne*, § 68, met verwijzing naar EHRM 30 januari 2003, *Nikolov t. Bulgarije*, § 82.

¹⁷ Voir Cour eur. D.H., 4 juin 2015, 5425/11, *Yakovenko c. Ukraine*, § 68.

¹⁸ Voir Cour eur. D.H., 4 juin 2015, 5425/11, *Yakovenko c. Ukraine*, § 68, en référence à Cour eur. D.H., 22 mars 1995, *Quinn c. France*, § 42; Cour eur. D.H., 1er juillet 1997, *Giulia Manzoni c. Italie*, § 25 *in fine*; Cour eur. D.H., 27 novembre 1997, *K.-F. c. Allemagne*, § 71; Cour eur. D.H., 2 août 2001, *Mancini c. Italie*, § 24.

¹⁹ Voir Cour eur. D.H., 4 juin 2015, 5425/11, *Yakovenko c. Ukraine*, § 68, en référence à Cour eur. D.H., 30 janvier 2003, *Nikolov c. Bulgarie*, § 82.

ervan, maar verantwoordt op zich niet dat de betrokkene, met toepassing van de bijbehorende dwangmiddelen, gedwongen naar de gevangenis wordt overgebracht.²⁰

Het feit dat het terugbrengen naar de gevangenis in de meeste gevallen de meest praktische en wellicht ook door de betrokkene gekozen werkwijze is (bijvoorbeeld met het oog op het meenemen van zijn persoonlijke bezittingen), verantwoordt op zich evenmin dat deze maatregel dwingend aan iedere onmiddellijk in vrijheid gestelde persoon wordt opgelegd.

10.2.3. De noodzaak om te controleren of de betrokkene omwille van een andere reden aangehouden moet blijven, verantwoordt evenmin de gedwongen overbrenging naar de gevangenis.

Er is immers niet overtuigend aangetoond dat het praktisch onmogelijk of overdreven moeilijk zou zijn om reeds bij de behandeling van een vervolging tegen een beschuldigde of beklagde, over de nodige informatie te beschikken of ten aanzien van deze persoon andere redenen voor zijn aanhouding bestaan. Het volstaat in dit verband te verwijzen naar hetgeen wordt opgemerkt in het advies van de conferentie van rechtbanken van eerste aanleg van 19 juni 2025, dat ook wordt aangehaald in het advies van het College van de hoven en rechtbanken van 23 juni 2025:

“Dans la pratique, dans le bulletin d'extraction que le procureur du Roi a à l'audience, il est indiqué si la personne est détenue pour autre cause ou encore s'il s'agit d'un étranger à réintégrer, donc le président de la chambre peut savoir immédiatement par le biais du procureur si la personne est 'retenue pour autre cause' ou non.

C'est, à notre estime, dans ce sens-là qu'il faut envisager les choses:

1. la personne doit être libérée;
2. y-a-t-il une autre cause de rétention? si non, elle est libre immédiatement;
3. si oui, en fonction des renseignements fournis par le procureur du Roi, la personne retourne en prison.

Il ne nous semble pas admissible que, lorsque la personne doit être libérée mais qu'on ignore s'il y a une autre cause de

concernée soit forcée, par l'application des moyens de contrainte y afférents, à être transférée vers la prison²⁰.

Le fait que le retour en prison constitue, dans la plupart des cas, la solution la plus pratique et peut-être aussi celle choisie par l'intéressé (par exemple, pour la prise de ses effets personnels) ne justifie pas non plus en soi que cette mesure soit obligatoirement imposée à toute personne immédiatement libérée.

10.2.3. La nécessité de vérifier si la personne concernée doit être maintenue en détention pour une autre raison ne justifie pas non plus son transfert forcé vers la prison.

Il n'a en effet pas été démontré de manière convaincante qu'il serait pratiquement impossible ou exagérément difficile de disposer, dès le traitement de poursuites contre un prévenu ou un accusé, des informations nécessaires permettant de savoir si d'autres raisons justifient sa rétention. À ce propos, il suffit de faire référence aux observations formulées dans l'avis de la conférence des tribunaux de première instance du 19 juin 2025, que l'avis du Collège des cours et tribunaux du 23 juin 2025 cite également:

“Dans la pratique, dans le bulletin d'extraction que le procureur du Roi a à l'audience, il est indiqué si la personne est détenue pour autre cause ou encore s'il s'agit d'un étranger à réintégrer, donc le président de la chambre peut savoir immédiatement par le biais du procureur si la personne est 'retenue pour autre cause' ou non.

C'est, à notre estime, dans ce sens-là qu'il faut envisager les choses:

1. la personne doit être libérée;
2. y-a-t-il une autre cause de rétention? si non, elle est libre immédiatement;
3. si oui, en fonction des renseignements fournis par le procureur du Roi, la personne retourne en prison.

Il ne nous semble pas admissible que, lorsque la personne doit être libérée mais qu'on ignore s'il y a une autre cause de

²⁰ Met inbegrip van het eventueel gedurende uren wachten op transport. De gemachtigde verklaart immers: “Het transport terug naar de gevangenis gebeurt met hetzelfde voertuig als het transport naar het gerechtsgebouw. Als er slechts één persoon op dat transport naar het gerechtsgebouw werd gebracht, vertrekt het transport onmiddellijk nadat de zaak van deze persoon is behandeld. Indien er echter meerdere personen op eenzelfde transport naar het gerechtsgebouw werden gebracht, moet er worden gewacht tot alle personen weer terug mee kunnen voordat het transport kan vertrekken. Dit kan enkele uren in beslag nemen, maar normaal gezien ook niet meer dan dat. Eens de persoon weer in de gevangenis is, wordt het administratieve werk voor de vrijlating zo snel mogelijk afgerond. Het gegeven voorbeeld van een vonnis in de voormiddag en een vrijlating 's avonds zou zich dus in regel niet kunnen voordoen.”

²⁰ Y compris les heures d'attente éventuelles liées au transport. Le délégué déclare en effet: “Het transport terug naar de gevangenis gebeurt met hetzelfde voertuig als het transport naar het gerechtsgebouw. Als er slechts één persoon op dat transport naar het gerechtsgebouw werd gebracht, vertrekt het transport onmiddellijk nadat de zaak van deze persoon is behandeld. Indien er echter meerdere personen op eenzelfde transport naar het gerechtsgebouw werden gebracht, moet er worden gewacht tot alle personen weer terug mee kunnen voordat het transport kan vertrekken. Dit kan enkele uren in beslag nemen, maar normaal gezien ook niet meer dan dat. Eens de persoon weer in de gevangenis is, wordt het administratieve werk voor de vrijlating zo snel mogelijk afgerond. Het gegeven voorbeeld van een vonnis in de voormiddag en een vrijlating 's avonds zou zich dus in regel niet kunnen voordoen.”

rétenion, à défaut d'information pertinente, on continue à la priver de liberté dans le doute, qu'on lui remette les menottes à l'audience et qu'on la ramène en prison.

S'il y a un problème au niveau de la communication de l'information à ce niveau-là, il s'agit de:

— rappeler à l'administration pénitentiaire la nécessité de mettre toutes les informations nécessaires dans le bulletin d'extraction, ou de lui demander de joindre tout autre document expliquant la situation carcérale de la personne;

— sensibiliser les substituts sur l'importance de disposer de toutes les informations sur le bulletin d'extraction ou autre document expliquant la situation carcérale de la personne."

Ook het EHRM wijst erop dat het bestaan van moderne communicatiemiddelen in rekening moet worden gebracht bij het beoordelen van wat als minimale duur van uitstel van het effectief worden van de invrijheidstelling kan worden aanvaard.²¹

Voor zover nodig kan tot slot herinnerd worden aan de fundamentele regel, voortvloeiend uit het wezenlijke karakter van de persoonlijke vrijheid in een democratische samenleving, dat een persoon slechts van zijn vrijheid beroofd mag worden ingeval een wettelijke grond daartoe bestaat. De vrijheidsbevoegdheid steunen op het feit dat een overheid niet weet of er al dan niet zulk een grond bestaat om hem van zijn vrijheid te beroven, hoe kort ook, zet de zaken op hun kop.

De memorie van toelichting bij het voorontwerp lijkt dit uit het oog te verliezen en biedt aldus geen voldoende verantwoording die kan standhouden in het licht van de artikelen 12 van de Grondwet en artikel 5 van het EVRM.

10.2.4. Het argument dat de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte moet worden gebracht, stuit op dezelfde principiële weerlegging.

11. Bij de effectieve uitvoering van de onmiddellijke invrijheidsstelling moet bijgevolg een regeling gelden én toegepast worden die een minder verregaande inperking van de persoonlijke vrijheid inhoudt dan de ontworpen regeling.

Deze praktijk lijkt erin te kunnen bestaan dat het nazicht van de detentietoestand van de beklaagde of beschuldigde vóór de zitting zou gebeuren, zodat een vrijgesproken beklaagde of beschuldigde als hij niet om een andere reden gevangen gehouden zou worden, wel ter zitting in vrijheid zou worden gesteld, met dien verstande dat de mogelijkheid geboden wordt aan de betrokkene om wegens praktische redenen op

²¹ "Compte tenu de la place primordiale que le droit à la liberté occupe dans une société démocratique, l'État défendeur aurait dû déployer tous les moyens modernes de communication de l'information afin de réduire à son minimum le délai d'exécution de la décision de remise en liberté du requérant.", EHRM 4 juni 2015, *Yakovenko/Oekraïne*, § 69.

rétenion, à défaut d'information pertinente, on continue à la priver de liberté dans le doute, qu'on lui remette les menottes à l'audience et qu'on la ramène en prison.

S'il y a un problème au niveau de la communication de l'information à ce niveau-là, il s'agit de:

— rappeler à l'administration pénitentiaire la nécessité de mettre toutes les informations nécessaires dans le bulletin d'extraction, ou de lui demander de joindre tout autre document expliquant la situation carcérale de la personne;

— sensibiliser les substituts sur l'importance de disposer de toutes les informations sur le bulletin d'extraction ou autre document expliquant la situation carcérale de la personne."

La Cour européenne des droits de l'homme souligne également que l'existence de moyens modernes de communication doit être prise en compte lors de l'évaluation de ce qui peut être admis comme délai minimum de report de la remise en liberté effective²¹.

Pour autant que de besoin, on peut enfin rappeler la règle fondamentale découlant du caractère essentiel de la liberté individuelle dans une société démocratique, à savoir qu'une personne ne peut être privée de liberté que s'il existe un fondement légal à cet effet. Fonder la privation de liberté sur le fait qu'une autorité ignore s'il existe ou non un tel fondement pour priver cette personne de liberté, même brièvement, inverse les choses.

L'exposé des motifs de l'avant-projet semble perdre cet aspect de vue et ne fournit donc aucune justification suffisante soutenable au regard de l'article 12 de la Constitution et de l'article 5 de la CEDH.

10.2.4. L'argument selon lequel l'Office des étrangers doit être informé se heurte à la même réfutation de principe.

11. L'exécution effective de la libération immédiate doit dès lors reposer sur un dispositif applicable et appliqué impliquant une limitation moins importante de la liberté individuelle que le dispositif en projet.

Cette pratique semble pouvoir consister à ce que la situation de détention du prévenu ou de l'accusé soit vérifiée avant l'audience, de sorte que le prévenu ou l'accusé acquitté, s'il ne doit pas être maintenu en détention pour une autre raison, soit effectivement libéré à l'audience, étant entendu qu'il a la possibilité, pour des raisons pratiques et sur une base volontaire, de retourner à la prison à bord du fourgon

²¹ "Compte tenu de la place primordiale que le droit à la liberté occupe dans une société démocratique, l'État défendeur aurait dû déployer tous les moyens modernes de communication de l'information afin de réduire à son minimum le délai d'exécution de la décision de remise en liberté du requérant", Cour eur. D.H., 4 juin 2015, *Yakovenko c. Ukraine*, § 69.

vrijwillige basis, en dan met toepassing van de gebruikelijke beveiligingsmaatregelen, met de celwagen terug te keren naar de gevangenis voor het ophalen van zijn persoonlijke bezittingen en dergelijke.

12. De ontworpen bepalingen kunnen geen doorgang vinden.

HOOFDSTUK 10 – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 22 MAART 1999 BETREFFENDE DE IDENTIFICATIEPROCEDURE VIA DNA-ANALYSE IN STRAFZAKEN

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 11 – WIJZIGING VAN DE WET VAN 19 DECEMBER 2003 BETREFFENDE HET EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL

Artikelen 60 en 62

De artikelen 60, 1°, en 62, 1°, van het voorontwerp strekken ertoe een weigeringsgrond die gebaseerd is op artikel 4, lid 3, van het kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 'betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten' te verplaatsen in de wet van 19 december 2003 'betreffende het Europees aanhoudingsbevel' van de verplichte naar de facultatieve weigeringsgronden.

Hierbij ontbreekt in de Franse tekst van het op te heffen deel van artikel 4, 2°, van de wet van 19 december 2003 het woord "autre" voor het woord "décision" (artikel 60, 1°, van het voorontwerp).²²

In de Nederlandse tekst van het in artikel 6, 2°, van de wet van 19 december 2003 in te voegen zinsgedeelte dient dan weer het woord "andere" te worden weggelaten voor de woorden "definitieve beslissing" vermits dat in die bepaling nergens meer op zou terugslaan (artikel 62, 1°, van het voorontwerp).²³

HOOFDSTUK 12 – WIJZIGING VAN DE BASISWET VAN 12 JANUARI 2005 BETREFFENDE HET GEVANGENISWEZEN EN DE RECHTSPOSITIE VAN DE GEDETINEERDEN

Artikel 67

Naar aanleiding van een vraag omtrent hoe bepaald zou worden welke de "andere personeelsleden van de gevangenis" zijn die bedoeld worden in het ontworpen derde lid van artikel 145, § 1, van de basiswet van 12 januari 2005 'betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden' (artikel 67, 2°, van het voorontwerp), gaf de gemachtigde aan dat werd besloten om artikel 67, 2° weg te laten.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, brengt geen advies uit over deze bepaling.

²² In beide landstalen ontbreekt bovendien de komma voor het op te heffen zinsgedeelte.

²³ In beide landstalen ontbreekt bovendien de komma voor het in te voegen zinsgedeelte.

cellulaire moyennant les mesures de sécurité usuelles afin de récupérer ses effets personnels et autres.

12. Les dispositions en projet ne peuvent se concrétiser.

CHAPITRE 10 – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 22 MARS 1999 RELATIVE À LA PROCÉDURE D'IDENTIFICATION PAR ANALYSE ADN EN MATIÈRE PÉNALE

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 11 – MODIFICATION DE LA LOI DU 19 DÉCEMBRE 2003 RELATIVE AU MANDAT D'ARRÊT EUROPÉEN

Articles 60 et 62

Les articles 60, 1°, et 62, 1°, de l'avant-projet visent à déplacer un motif de refus fondé sur l'article 4, paragraphe 3, de la décision-cadre 2002/584/JAI du Conseil du 13 juin 2002 'relative au mandat d'arrêt européen et aux procédures de remise entre États membres', des motifs de refus obligatoires vers les motifs de refus facultatifs dans la loi du 19 décembre 2003 'relative au mandat d'arrêt européen'.

À cet égard, dans le texte français de la partie à abroger de l'article 4, 2°, de la loi du 19 décembre 2003, le mot "autre" fait défaut devant le mot "décision" (article 60, 1°, de l'avant-projet)²².

Dans le texte néerlandais du segment de phrase à insérer à l'article 6, 2°, de la loi du 19 décembre 2003, le mot "andere" sera quant à lui omis devant les mots "definitieve beslissing" dès lors qu'il ne renverrait plus à rien dans cette disposition (article 62, 1°, de l'avant-projet)²³.

CHAPITRE 12 – MODIFICATION DE LA LOI DE PRINCIPES DU 12 JANVIER 2005 CONCERNANT L'ADMINISTRATION PÉNITENTIAIRE AINSI QUE LE STATUT JURIDIQUE DES DÉTENUS

Article 67

À la suite d'une question concernant la manière dont on déterminerait quels sont les "autres membres du personnel de la prison" visés à l'alinéa 3, en projet, de l'article 145, § 1er, de la loi de principes du 12 janvier 2005 'concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus' (article 67, 2°, de l'avant-projet), le délégué a indiqué qu'il avait été décidé d'omettre l'article 67, 2°.

Le Conseil d'État, section de législation, ne rend pas d'avis au sujet de cette disposition.

²² Dans les deux langues nationales, il manque en outre la virgule avant le segment de phrase à abroger.

²³ Dans les deux langues nationales, il manque en outre la virgule avant le segment de phrase à insérer.

HOOFDSTUK 13 – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 5 AUGUSTUS 2006 INZAKE DE TOEPASSING VAN HET BEGINSSEL VAN DE WEDERZIJDE ERKENNING VAN RECHTERLIJKE BESLISSINGEN IN STRAFZAKEN TUSSEN DE LIDSTATEN VAN DE EUROPESE UNIE

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 14 – WIJZIGING VAN HET BURGERLIJK WETBOEK

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 15 – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 29 FEBRUARI 2024 TOT INVOERING VAN BOEK II VAN HET STRAFWETBOEK

Artikelen 71 en 74

Rekening houdend met het legaliteitsbeginsel in strafzaken,²⁴ dat onder meer inhoudt dat de strafwet moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik waarop hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar

is, zodat elk risico van willekeurig optreden vanwege de uitvoerende of de rechterlijke macht bij het vaststellen en het toepassen van de straffen wordt uitgesloten, dienen er een aantal preciseringen te worden aangebracht in de opsomming van omstandigheden in de ontworpen artikelen 107/1, eerste lid, en 218/1, eerste lid, van het nieuwe Strafwetboek:

– in het punt 1° dient verwezen te worden naar het koninklijk besluit van 30 september “2005” in plaats van “2015”;

– de formulering van het punt 3° dient nader te worden afgestemd op deze van artikel 8.4 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 ‘houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg’ om rekening te houden met de daarin vermelde uitzondering “tenzij het in een daartoe bestemde houder aan het voertuig bevestigd is”;

– de formulering van het punt 6° dient nader te worden afgestemd op deze van artikel 35 van de wet ‘betreffende de politie over het wegverkeer’, gecoördineerd op 16 maart 1968, om rekening te houden met de daarin gehanteerde notie van een “soortgelijke staat” als de dronkenschap (zoals het punt nu geformuleerd is, zou een gewone alcoholintoxicatie ook onder het tweede deel daarvan kunnen vallen, wat niet de bedoeling lijkt);

– de formulering van het punt 7° dient nader te worden afgestemd op deze van artikel 55, § 1, eerste lid, 7°, van de wet ‘betreffende de politie over het wegverkeer’, gecoördineerd op 16 maart 1968, om de betrokken bestuurders en voertuigen

²⁴ Zie artikel 7, lid 1, van het EVRM, artikel 15, lid 1, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en de artikelen 12 en 14 van de Grondwet.

CHAPITRE 13 – MODIFICATION DE LA LOI DU 5 AOÛT 2006 RELATIVE À L'APPLICATION DU PRINCIPE DE RECONNAISSANCE MUTUELLE DES DÉCISIONS JUDICIAIRES EN MATIÈRE PÉNALE ENTRE LES ÉTATS MEMBRES DE L'UNION EUROPÉENNE

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 14 – MODIFICATION DU CODE CIVIL

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 15 – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 29 FÉVRIER 2024 INTRODUISANT LE LIVRE II DU CODE PÉNAL

Articles 71 et 74

Compte tenu du principe de légalité en matière pénale²⁴, qui implique notamment que la loi pénale soit formulée en des termes qui permettent à chacun de déterminer, au moment où il adopte un comportement, si celui-ci est ou non punissable, de manière à exclure tout risque d'intervention arbitraire de la part du pouvoir exécutif ou du pouvoir judiciaire dans l'établissement

et l'application des peines, il s'impose d'apporter un certain nombre de précisions dans l'énumération des circonstances figurant aux articles 107/1, alinéa 1er, et 218/1, alinéa 1er, en projet, du nouveau Code pénal:

– le 1° devra viser l'arrêté royal du 30 septembre “2005” au lieu de “2015”;

– la formulation du 3° doit être davantage alignée sur celle de l'article 8.4 de l'arrêté royal du 1er décembre 1975 ‘portant règlement général sur la police de la circulation routière et de l'usage de la voie publique’, afin de tenir compte de l'exception “à moins qu'il ne soit fixé au véhicule dans un support destiné à cette fin” qui y est mentionnée;

– la formulation du 6° doit être mise en conformité avec celle de l'article 35 de la loi ‘relative à la police de la circulation routière’, coordonnée le 16 mars 1968, afin de tenir compte de la notion d'un “état analogue” à l'ivresse utilisée dans cette disposition (dans sa formulation actuelle, le point pourrait également viser une simple intoxication alcoolique dans sa deuxième partie, ce qui ne semble pas être l'intention);

– la formulation du 7° doit être davantage harmonisée avec celle de l'article 55, § 1er, alinéa 1er, 7°, de la loi ‘relative à la police de la circulation routière’, coordonnée le 16 mars 1968, afin de mieux définir les conducteurs concernés et les

²⁴ Voir l'article 7, paragraphe 1, de la CEDH, l'article 15, paragraphe 1, du Pacte international relatif aux droits civils et politiques et les articles 12 et 14 de la Constitution.

waarmee de overtreding begaan kan worden beter af te lijnen (in de huidige formulering zou een bestuurder die een verplicht alcoholslot niet laat installeren, onbedoeld niet onder dit punt vallen, en een bestuurder die rijdt met een niet-eigen voertuig met alcoholslot, onbedoeld wel).

HOOFDSTUK 16 – WIJZIGING VAN DE WETGEVING BETREFFENDE DE TIJDELIJKE PERSONEELSFORMATIES BIJ DE HOVEN VAN BEROEP EN VAN DE PARKETTEN-GENERAAL

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 17 – OPHEFFINGSBEPALINGEN

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 18 – OVERGANGSBEPALINGEN

De afdeling Wetgeving heeft geen opmerkingen over dit hoofdstuk.

HOOFDSTUK 19 – INWERKINGTREDING

Artikel 89

Op grond van artikel 89 van het voorontwerp zullen de wijzigingen aan het sociaal statuut van de magistraten uit de artikelen 21 tot 29 van het voorontwerp terugwerkende kracht hebben met ingang van 1 januari 2025.

Op de vraag of er personen zijn voor wie reeds toegekend adoptieverlof of pleegouderverlof ingekort zou worden ten gevolge van de terugwerkende kracht van de artikelen 23 en 24 van het voorontwerp, en zo ja, wat er gebeurt als dit verlof in de tussentijd reeds daadwerkelijk opgenomen werd, antwoordt de gemachtigde als volgt:

“Deze artikelen zetten een verkeerde overname van de termijnen van het adoptie -en het pleegouderverlof uit het stelsel van het openbaar ambt recht. De totale periode van deze verloven dient ingekort te worden en gelijkgesteld te worden met die van het openbaar ambt zoals door de wetgever bedoeld.

Wij hebben geen concreet zicht of er reeds magistraten een van deze verloven zou aangevraagd hebben. De kans dat zij evenwel al verlof voor de totale periode aangevraagd hebben, lijkt klein.

Doch in de hypothese dat mocht blijken dat intussentijd het verlof reeds daadwerkelijk zou opgenomen zijn, lijkt het aanneembaar te stellen dat individuele rechten geschonden zouden kunnen zijn. Daarom wordt voorgesteld om de terugwerkende kracht voor de artikelen 23 en 24 niet in te schrijven.”

Het voorontwerp moet in die zin worden aangepast.

véhicules avec lesquels l’infraction peut être commise (dans sa formulation actuelle, un conducteur qui ne fait pas installer un éthylotest antidémarrage obligatoire pourrait, sans que telle ne soit l’intention, ne pas être visé par ce point, alors qu’un conducteur circulant avec un véhicule équipé d’un tel dispositif, mais qui ne lui appartient pas, pourrait être involontairement visé).

CHAPITRE 16 – MODIFICATION DE LA LÉGISLATION RELATIVE AUX CADRES TEMPORAIRES DANS LES COURS D’APPEL ET LES PARQUETS GÉNÉRAUX

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

CHAPITRE 17 – DISPOSITIONS ABROGATOIRES

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

CHAPITRE 18 – DISPOSITIONS TRANSITOIRES

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

CHAPITRE 19 – ENTRÉE EN VIGUEUR

Article 89

En vertu de l’article 89 de l’avant-projet, les modifications apportées au statut social des magistrats, prévues aux articles 21 à 29 de l’avant-projet, rétroagiront au 1er janvier 2025.

À la question de savoir s’il existe des personnes pour lesquelles le congé d’adoption ou le congé parental d’accueil déjà accordé serait réduit consécutivement à la rétroactivité des articles 23 et 24 de l’avant-projet et, dans l’affirmative, ce qu’il advient si ce congé a déjà été effectivement pris dans l’intervalle, le délégué a répondu en ces termes:

“Deze artikelen zetten een verkeerde overname van de termijnen van het adoptie -en het pleegouderverlof uit het stelsel van het openbaar ambt recht. De totale periode van deze verloven dient ingekort te worden en gelijkgesteld te worden met die van het openbaar ambt zoals door de wetgever bedoeld.

Wij hebben geen concreet zicht of er reeds magistraten een van deze verloven zou aangevraagd hebben. De kans dat zij evenwel al verlof voor de totale periode aangevraagd hebben, lijkt klein.

Doch in de hypothese dat mocht blijken dat intussentijd het verlof reeds daadwerkelijk zou opgenomen zijn, lijkt het aanneembaar te stellen dat individuele rechten geschonden zouden kunnen zijn. Daarom wordt voorgesteld om de terugwerkende kracht voor de artikelen 23 en 24 niet in te schrijven”.

L’avant-projet sera adapté en ce sens.

Artikel 93

Vermits sinds de wijziging daarvan bij de wet van 19 december 2023 ‘houdende bepalingen inzake digitalisering van justitie en diverse bepalingen’, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 november 2001 ‘tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken’ ook 31 december 2025 als einddatum vermelden, kan voor de artikelen 75 en 76 van het voorontwerp eenzelfde datum van inwerkingtreding worden bepaald als voor de artikelen 77 tot 83.

Artikel 93, eerste lid, van het voorontwerp moet in die zin worden aangepast.

SLOTOPMERKING

De tekst van het voorontwerp heeft baat bij een nazicht op taalkundig vlak en wat betreft de vermelde wetshistoriek. Zo kan gewezen worden op het volgende:

– in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 39*bis*, § 2, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering ontbreekt het woord “dat” na de woorden “een deel ervan” (artikel 5, 1°, van het voorontwerp);

– artikel 44*quater*, § 4, van het Wetboek van Strafvordering werd niet “laatstelijk gewijzigd”, maar “ingevoegd” bij de wet van 7 maart 2024 (artikel 6 van het voorontwerp);

– artikel 195, tiende lid, van het Wetboek van Strafvordering werd niet “laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023”, maar “vervangen bij de wet van 27 april 1987” (artikel 9 van het voorontwerp);

– in de Franse tekst van de zin waarmee artikel 216*ter*, § 2, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering wordt aangevuld, ontbreekt het woord “la” voor het woord “résidence” (artikel 10, 2°, van het voorontwerp);

– vermits artikel 12, 2°, van het voorontwerp strekt tot het aanbrengen van meer wijzigingen in de Franse versie van te wijzigen bepalingen dan in de Nederlandse versie, zou dit opgesplitst moeten worden in een punt over de Franse versie en een punt over de Nederlandse versie zoals ook gebeurt in artikel 12, 3° en 4°, van het voorontwerp (met dien verstande dat in de versies in beide landstalen van de verschillende punten telkens moet aangegeven worden of zij betrekking hebben of de Nederlandse of Franse tekst);

– in de inleidende zin van artikel 13 van het voorontwerp moet voor de vermelding van de wijziging van het te wijzigen artikel, ook vermeld worden dat dit artikel vervangen werd bij de wet van 25 maart 1999;

– in de inleidende zin van artikel 14 van het voorontwerp moet worden vermeld dat het te wijzigen artikel niet alleen werd “gewijzigd”, maar werd “vervangen en gewijzigd” bij de wet van 25 december 2017;

Article 93

Dès lors que depuis leur modification par la loi du 19 décembre 2023 ‘portant dispositions en matière de digitalisation de la justice et dispositions diverses’, les articles 2 et 3 de la loi du 29 novembre 2001 ‘fixant un cadre temporaire de conseillers en vue de résorber l’arriéré judiciaire dans les cours d’appel’ mentionnent également le 31 décembre 2025 comme date limite, une même date d’entrée en vigueur que celle fixée pour les articles 77 à 83 peut être fixée pour les articles 75 et 76 de l’avant-projet.

L’article 93, alinéa 1er, de l’avant-projet sera adapté en ce sens.

OBSERVATION FINALE

Le texte de l’avant-projet gagnerait à être réexaminé sur le plan de la correction de la langue et en ce qui concerne l’historique mentionné. Ainsi, on relèvera ce qui suit:

– dans le texte néerlandais de l’article 39*bis*, § 2, alinéa 3, en projet, du Code d’instruction criminelle, le mot “dat” fait défaut après les mots “een deel ervan” (article 5, 1°, de l’avant-projet);

– l’article 44*quater*, § 4, du Code d’instruction criminelle n’a pas été “modifié en dernier lieu”, mais “inséré” par la loi du 7 mars 2024 (article 6 de l’avant-projet);

– l’article 195, alinéa 10, du Code d’instruction criminelle n’a pas été “modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023”, mais “remplacé par la loi du 27 avril 1987” (article 9 de l’avant-projet);

– dans le texte français de la phrase qui complète l’article 216*ter*, § 2, alinéa 1er, du Code d’instruction criminelle, le mot “la” fait défaut avant le mot “résidence” (article 10, 2°, de l’avant-projet);

– dès lors que l’article 12, 2°, de l’avant-projet vise à apporter davantage de modifications dans la version française des dispositions à modifier que dans la version néerlandaise, il conviendrait de le scinder en un point concernant la version française et un point concernant la version néerlandaise, à l’instar de l’article 12, 3° et 4°, de l’avant-projet (étant entendu que les versions des différents points dans les deux langues nationales doivent chaque fois indiquer si ces modifications concernent le texte français ou le texte néerlandais);

– dans la phrase liminaire de l’article 13 de l’avant-projet, il faut également indiquer avant la mention de la modification de l’article à modifier que cet article a été remplacé par la loi du 25 mars 1999;

– dans la phrase liminaire de l’article 14 de l’avant-projet, il faut mentionner que l’article à modifier n’a pas été seulement “modifié”, mais bien “remplacé et modifié” par la loi du 25 décembre 2017;

– de vermelding “§ 4.” maakt geen deel uit van de eerste zin van het eerste lid van artikel 182, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek en dient dus niet in de ontworpen nieuwe versie van die zin te worden opgenomen (artikel 18, 1°, van het voorontwerp);

– in de nieuwe woordgroep die in het derde lid van artikel 182, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek zal worden opgenomen dient te worden gesproken over “de voormalige voorzitter of ondervoorzitter” in plaats van “de voormalige voorzitter en ondervoorzitter (artikel 18, 3°, van het voorontwerp);

– in de Nederlandse tekst van de inleidende zin van artikel 29 van het voorontwerp ontbreekt het woord “artikel” voor “331/52”;

– in de inleidende zin van artikel 31 van het voorontwerp moet worden gepreciseerd dat het gaat om boek II, titel III, hoofdstuk I, van “Deel II” van het Gerechtelijk Wetboek;

– in de inleidende zin van artikel 43 van het voorontwerp dient te worden gesproken over de wet van “28 maart 2024” in plaats van “27 maart 2024”;²⁵

– in de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 9 van de wet van 23 mei 1990 ‘inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen’, dat werd “vervangen” bij de wet van 5 mei 2014 en “gewijzigd” bij deze van 29 februari 2024, ontbreekt het woord “in” voor de woorden “hoofdstuk II van titel III van de wet van 29 februari 2024” (artikel 56 van het voorontwerp);

– in artikel 57 van het voorontwerp moet de wetshistoriek van de te wijzigen bepaling worden opgenomen in de inleidende zin, en niet in de verschillende punten daarvan;

– in de Nederlandse tekst van het opschrift van hoofdstuk 10 van het voorontwerp en in de inleidende zin van artikel 58 daarvan dient te worden gesproken over “DNA-onderzoek” in plaats van “DNA-analyse”;²⁶

– in de inleidende zin van artikel 58 van het voorontwerp dient bij de weergave van de wetsgeschiedenis ook te worden verwezen naar de vervanging van de te wijzigen bepaling bij de wet van 7 november 2011;

– de zinsbouw van de nieuwe punten 8° tot 10° van artikel 5, § 1, derde lid, van de wet van 22 maart 1999 ‘betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken’ dient te worden afgestemd op de inleidende zin van die bepaling, zodat in het punt 8° in de Nederlandse tekst de woorden “de strafbare feiten bedoeld in” dienen te worden weggelaten en in de Franse tekst de woorden “les infractions visées” en in

– la mention “§ 4” ne fait pas partie de la première phrase de l’alinéa 1er de l’article 182, § 4, du Code judiciaire et ne doit donc pas être reproduite dans la nouvelle version, en projet, de cette phrase (article 18, 1°, de l’avant-projet);

– dans le nouveau groupe de mots qui sera inséré à l’alinéa 3 de l’article 182, § 4, du Code judiciaire, il faut mentionner “les anciens président ou vice-président” au lieu de “les anciens président et vice-président” (article 18, 3°, de l’avant-projet);

– dans le texte néerlandais de la phrase liminaire de l’article 29 de l’avant-projet, le mot “artikel” fait défaut avant “331/52”;

– dans la phrase liminaire de l’article 31 de l’avant-projet, il faut préciser qu’il s’agit du livre II, titre III, chapitre Ier, de la “Partie II” du Code judiciaire;

– dans la phrase liminaire de l’article 43 de l’avant-projet, on fera état de la loi du “28 mars 2024” et non du “27 mars 2024”;²⁵

– dans le texte néerlandais de l’article 9, en projet, de la loi du 23 mai 1990 ‘sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l’exécution de peines et de mesures privatives de liberté’, qui a été “remplacé” par la loi du 5 mai 2014 et “modifié” par celle du 29 février 2024, le mot “in” fait défaut avant les mots “hoofdstuk II van titel III van de wet van 29 februari 2024” (article 56 de l’avant-projet);

– à l’article 57 de l’avant-projet, l’historique de la disposition à modifier doit être mentionné dans la phrase liminaire, et non dans les différents points de cette disposition;

– dans le texte néerlandais de l’intitulé du chapitre 10 de l’avant-projet et dans la phrase liminaire de l’article 58 de celui-ci, il faut faire état de “DNA-onderzoek” au lieu de “DNA-analyse”;²⁶

– dans la phrase liminaire de l’article 58 de l’avant-projet, l’historique doit également faire référence au remplacement de la disposition à modifier par la loi du 7 novembre 2011;

– la syntaxe des nouveaux 8° à 10° de l’article 5, § 1er, alinéa 3, de la loi du 22 mars 1999 ‘relative à la procédure d’identification par analyse ADN en matière pénale’ doit être alignée sur la phrase liminaire de cette disposition, de sorte qu’on omettra, au 8°, les mots “de strafbare feiten bedoeld in” dans le texte néerlandais et les mots “les infractions visées” dans le texte français et qu’on remplacera chaque fois le mot

²⁵ Zie het erratum in het BS van 4 april 2024, 39.698.

²⁶ Zie het erratum in het BS van 24 juni 1999, 23.792.

²⁵ Voir l’erratum publié au MB du 4 avril 2024, p. 39.698.

²⁶ Voir l’erratum publié au MB du 24 juin 1999, p. 23.792.

de punten 9° en 10° in de Franse tekst het woord “les” telkens vervangen dient te worden door “aux” (artikel 58, 1°, van het voorontwerp);²⁷

– in de inleidende zin van artikel 59 van het voorontwerp dient te worden aangegeven dat de te wijzigen bepaling werd “ingevoegd”, en niet “laatstelijk gewijzigd” bij de wet van 7 maart 2024;

– in de inleidende zin van artikel 62 van het voorontwerp ontbreekt de wetsgeschiedenis van de te wijzigen bepaling;

– aan het begin van de Franse tekst van artikel 63 van het voorontwerp ontbreekt het woord “Dans”;

– in de inleidende zin van artikel 68 van het voorontwerp dient bij de weergave van de wetsgeschiedenis ook te worden verwezen naar de invoeging van de te wijzigen bepaling bij de wet van 19 maart 2012;

– in de Nederlandse tekst van het laatste lid van het ontworpen artikel 107/1 van het nieuwe Strafwetboek dient te worden geschreven “In afwijking van” in plaats van “In afwijking bij” (artikel 71 van het voorontwerp);

– in de Nederlandse tekst van artikel 73, 2°, van het voorontwerp dient te worden geschreven “het enige lid” in plaats van “de enige lid”;

– in de inleidende zin van artikel 74 dienen de woorden “boek II, titel 3, hoofdstuk 4, afdeling 2,” niet vooraf te gaan aan de woorden “van dezelfde wet”, maar – gevolgd door het woord “van” – aan de woorden “het Strafwetboek”;

– de verschillende afdelingen van hoofdstuk 16 van het voorontwerp worden in de Nederlandse tekst het best, zoals in de Franse tekst, consequent genummerd met Arabische cijfers, in plaats van afwisselend met Romeinse en Arabische cijfers;

– in de inleidende zin van artikel 75 van het voorontwerp dient te worden verwezen naar de wet van “15 maart 2024” in plaats van “19 december 2023” (Nederlandse tekst) of “15 mai 2024” (Franse tekst);

– in de Nederlandse tekst van de inleidende zin van artikel 76 van het voorontwerp dient te worden verwezen naar de wet van “19 december 2023” in plaats van “23 december 2021”;

– in de Nederlandse tekst van artikel 81 van het voorontwerp ontbreekt het woord “telkens”;

“les” par le mot “aux” aux 9° et 10° du texte français (article 58, 1°, de l’avant-projet);²⁷

– dans la phrase liminaire de l’article 59 de l’avant-projet, on indiquera que la disposition à modifier a été “insérée” et non “modifiée en dernier lieu” par la loi du 7 mars 2024;

– dans la phrase liminaire de l’article 62 de l’avant-projet, l’historique de la disposition à modifier fait défaut;

– au début du texte français de l’article 63 de l’avant-projet, le mot “Dans” fait défaut;

– dans la phrase liminaire de l’article 68 de l’avant-projet, l’historique doit également faire référence à l’insertion de la disposition à modifier par la loi du 19 mars 2012;

– dans le texte néerlandais du dernier alinéa de l’article 107/1, en projet, du nouveau Code pénal, on écrira “In afwijking van” au lieu de “In afwijking bij” (article 71 de l’avant-projet);

– dans le texte néerlandais de l’article 73, 2°, de l’avant-projet, on écrira “het enige lid” au lieu de “de enige lid”;

– dans la phrase liminaire de l’article 74, les mots “livre II, titre 3, chapitre 4, section 2” ne doivent pas précéder les mots “de la même loi”, mais – suivis du mot “du” – les mots “Code pénal”;

– dans le texte néerlandais, à l’instar du texte français, il vaudrait mieux numéroter d’une manière cohérente les différentes sections du chapitre 16 de l’avant-projet en chiffres arabes, au lieu de les numéroter tantôt en chiffres romains, tantôt en chiffres arabes;

– la phrase liminaire de l’article 75 de l’avant-projet doit viser la loi du “15 mars 2024” au lieu du “19 december 2023” (texte néerlandais) ou du “15 mai 2024” (texte français);

– le texte néerlandais de la phrase liminaire de l’article 76 de l’avant-projet doit viser la loi du “19 december 2023” au lieu du “23 december 2021”;

– dans le texte néerlandais de l’article 81 de l’avant-projet, le mot “telkens” fait défaut;

²⁷ Om misverstanden te vermijden strekt het overigens tot aanbeveling het punt 11° uitdrukkelijk op te heffen.

²⁷ Afin d’éviter tout malentendu, il est d’ailleurs recommandé d’abroger expressément le 11°.

– in de Franse tekst van de artikelen 82 en 83 van het voorontwerp is de vermelding “chaque fois” telkens overbodig.

*

<i>De griffier,</i>	<i>De voorzitter,</i>
Béatrice DRAPIER FACCO	Bernard BLERO
<i>De griffier,</i>	<i>De voorzitter,</i>
Ilse ANNÉ	Wouter PAS

– dans le texte français des articles 82 et 83 de l’avant-projet, la mention “chaque fois” est chaque fois superflue.

*

<i>Le greffier,</i>	<i>Le président,</i>
Béatrice DRAPIER FACCO	Bernard BLERO
<i>Le greffier,</i>	<i>Le président,</i>
Ilse ANNÉ	Wouter PAS

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Justitie is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepaling**

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2**Wijzigingen van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt**

Art. 2

In artikel 12, eerste lid, van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 november 2022, wordt het eerste lid aangevuld met de woorden “Wanneer een gerechtelijke lasthebber handelt in uitvoering van zijn mandaat, kan de vermelding van de woonplaats worden vervangen door het adres waar hij kantoor houdt.”

Art. 3

In artikel 100, § 2, zevende lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden “het dossier geseponeerd” vervangen door de woorden “de vervolging beëindigd”.

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de la Justice est chargée de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Disposition générale**Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

CHAPITRE 2**Modifications de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat**

Art. 2

À l'article 12, alinéa 1er, de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, modifié en dernier lieu par la loi du 22 novembre 2022, l'alinéa 1er est complété par les mots “Lorsqu'un mandataire judiciaire agit en exécution de son mandat, la mention du domicile peut être remplacée par l'adresse de son étude ou cabinet.”

Art. 3

Dans l'article 100, § 2, alinéa 7, de la même loi, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les mots “le dossier est classé sans suite” sont remplacés par les mots “les poursuites se terminent”.

Art. 4

In artikel 102, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden “de auditeur de tuchtprocedure in voor de tuchtraad” vervangen door de woorden “het de auditeur aan die de tuchtprocedure inleidt voor de tuchtraad”.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering

Art. 5

In artikel 39*bis* van het Wetboek van Strafvordering, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 maart 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° § 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie beslissen tot een zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande schriftelijke toestemming van de gebruiker van het informaticasysteem.

Deze toestemming is alleen geldig indien de in het eerste lid bedoelde persoon er voorafgaandelijk van in kennis werd gesteld dat de gegevens die tijdens de zoeking worden aangetroffen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt. Wanneer het een minderjarige betreft onder de leeftijd van zestien jaar, kan deze toestemming enkel worden gegeven door zijn wettelijke vertegenwoordiger of voogd *ad hoc*.

Onverminderd het eerste lid, kan de procureur des Konings bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven, ook zonder de toestemming van de gebruiker, een zoeking bevelen in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter.

De motivering weerspiegelt de proportionaliteit ten opzichte van de persoonlijke levenssfeer en het nagestreefde doel.

De zoekingen bedoeld in deze paragraaf kunnen zich enkel uitstrekken tot de gegevens die opgeslagen zijn op het informaticasysteem dat in beslag genomen is. Met het oog daarop wordt elke externe verbinding van dit informaticasysteem verhinderd, alvorens de zoeking wordt aangevat.”;

2° § 3 wordt vervangen als volgt:

Art. 4

Dans l'article 102, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 22 novembre 2022, dans le texte néerlandais, les mots “*de auditeur de tuchtprocedure in voor de tuchtraad*” sont remplacés par les mots “*het de auditeur aan die de tuchtprocedure inleidt voor de tuchtraad*”.

CHAPITRE 3

Modifications du Code d'instruction criminelle

Art. 5

À l'article 39*bis* du Code d'instruction criminelle, modifié en dernier lieu par la loi du 21 mars 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° le § 2 est remplacé comme suit:

“§ 2. Dans le cadre de la détection des crimes et des délits, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à une recherche dans un système informatique qui a été saisi, ou une partie de celui-ci, moyennant le consentement écrit préalable de l'utilisateur du système informatique.

Ce consentement n'est valable que si la personne visée à l'alinéa 1er a été informée au préalable que les données trouvées lors de la recherche pourront être utilisées comme preuve en justice. Lorsqu'il s'agit d'un mineur de moins de seize ans, ce consentement ne peut être donné que par son représentant légal ou son tuteur *ad hoc*.

Sans préjudice de l'alinéa 1er, le procureur du Roi peut ordonner, dans le cadre de la détection des crimes et des délits, y compris sans le consentement écrit préalable de l'utilisateur une recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci qui a été saisi, moyennant l'autorisation préalable du juge d'instruction.

La motivation reflète le caractère proportionnel par rapport à la vie privée et à l'objectif poursuivi.

Les recherches visées au présent paragraphe peuvent uniquement s'étendre aux données sauvegardées dans le système informatique qui est saisi. À cette fin, toute connexion externe de ce système informatique est empêchée avant que la recherche soit entamée.”;

2° le § 3 est remplacé comme suit:

“§ 3. In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie tot de zoeking bedoeld in paragraaf 2, derde lid beslissen zonder voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter. In voorkomend geval deelt de officier van gerechtelijke politie onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing mee aan de procureur des Konings en motiveert hij tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid.

De maatregel dient vervolgens zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd te worden door de onderzoeksrechter, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.”;

3° in § 5, eerste lid, worden de woorden “mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter,” ingevoegd tussen de woorden “procureur des Konings,” en “of de onderzoeksrechter” en worden de woorden “hetzij de eigenaar of zijn rechthebbende, hetzij” geschrapt;

4° in § 5 wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende: “In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie beslissen tot deze maatregel. In voorkomend geval deelt de officier van gerechtelijke politie onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing mee aan de procureur des Konings en motiveert hij tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid. De maatregel dient vervolgens zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd te worden door de onderzoeksrechter, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.”;

5° in § 6, laatste lid, wordt het woord “of” tussen de woorden “417/10” en “417/44” vervangen door een komma, en worden de woorden “417/51 of 417/52” ingevoegd tussen de woorden “417/44” en “van het Strafwetboek”;

6° in § 7, eerste zin, worden de woorden “de verantwoordelijke” vervangen door de woorden “de gebruiker” en worden de woorden “en zodra dit het onderzoek niet langer kan schaden” ingevoegd tussen de woorden “zo spoedig mogelijk” en “op de hoogte van de zoeking”.

Art. 6

In artikel 44*quater*, § 4, van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd bij de wet 7 maart 2024, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8° van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, overlegt de procureur des Konings systematisch

“§ 3. En cas d'extrême urgence, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à la recherche visée au § 2, alinéa 3, sans autorisation préalable du juge d'instruction. Le cas échéant, l'officier de police judiciaire communique sa décision au procureur du Roi sans délai et au plus tard dans les 24 heures, en motivant également l'extrême urgence.

La mesure doit ensuite être confirmée par écrit dans les meilleurs délais par le juge d'instruction, avec mention des motifs de l'extrême urgence.”;

3° dans le § 5, alinéa 1, les mots “moyennant l'autorisation préalable du juge d'instruction,” sont insérés entre les mots “le procureur du Roi” et les mots “ou le juge d'instruction” et les mots “du propriétaire ou de son ayant droit, ou” sont supprimés;

4° dans le § 5, un nouvel alinéa 2 est inséré, rédigé comme suit: “En cas d'extrême urgence, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de cette mesure. Le cas échéant, l'officier de police judiciaire communique sa décision au procureur du Roi sans délai et au plus tard dans les 24 heures, en motivant également l'extrême urgence. La mesure doit ensuite être confirmée par écrit dans les meilleurs délais par le juge d'instruction, avec mention des motifs de l'extrême urgence.”;

5° dans le § 6, dernier alinéa, le mot “ou” entre les mots “417/10” et “417/44” est remplacé par une virgule, et les mots “417/51 ou 417/52” sont insérés entre les mots “417/44” et “du Code pénal”;

6° dans le § 7, première phrase, les mots “le responsable” sont remplacés par les mots “et dès que cela ne peut plus nuire à l'enquête, l'utilisateur”.

Art. 6

Dans l'article 44*quater*, § 4 du Code d'instruction criminelle, inséré par la loi du 7 mars 2024, l'alinéa 2 est remplacé comme suit:

“Lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8° de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, le procureur du Roi se concerte systématiquement

met de deskundige bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, om te bepalen van welke van de aangetroffen sporen een Y-STR-profiel wordt opgesteld.”

Art. 7

In artikel 44*quinquies* van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, tweede lid, worden in de bepaling onder 8° de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”;

2° in § 4 worden in de bepaling onder 3° de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”.

Art. 8

In artikel 90*undecies* van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in § 1, tweede lid, worden in de bepaling onder 9° de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”;

2° in § 4 worden in de bepaling onder 3° de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”.

Art. 9

In artikel 195, tiende lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 27 april 1987, worden de woorden “Het tweede lid” vervangen door de woorden “Het vijfde lid”.

Art. 10

In artikel 216*ter*, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen door de wet van 18 maart 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “van de verblijfplaats van de verdachte, die onverwijld een verantwoordelijke aanwijst die wordt belast met de uitwerking en met de opvolging van de maatregelen” worden vervangen door de woorden “van de plaats van de feiten, die onverwijld een verantwoordelijke

avec l’expert visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, pour déterminer lesquelles des traces découvertes feront l’objet de l’établissement d’un profil Y-STR.”

Art. 7

À l’article 44*quinquies* du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 1er, alinéa 2, dans le 8°, les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”;

2° dans le § 4, dans le 3°, les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”.

Art. 8

À l’article 90*undecies* du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le § 1er, alinéa 2, dans le 9°, les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”;

2° dans le § 4, dans le 3°, les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l’article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”.

Art. 9

Dans l’article 195, alinéa 10, du même Code, remplacé par la loi du 27 avril 1987, les mots “Le deuxième alinéa” sont remplacés par les mots “Le cinquième alinéa”.

Art. 10

Dans l’article 216*ter*, § 2, alinéa premier, du même Code, remplacé par la loi du 18 mars 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “de la résidence du suspect, qui désigne sans délai un responsable qui sera chargé de l’élaboration et du suivi des mesures” sont remplacés par les mots “du lieu des faits, qui désigne sans délai un responsable qui sera chargé de l’élaboration et du suivi

aanwijst die wordt belast met de uitwerking en de opvolging zowel voor wat betreft, in voorkomend geval, de bemiddeling als de maatregelen”;

2° het lid wordt aangevuld met de volgende zin:

“In voorkomend geval, indien dit met het oog op de opvolging van de maatregelen opportuun wordt geacht, kan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de plaats van de feiten het dossier rechtstreeks overmaken voor wat betreft de uitvoering van de maatregelen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van de verdachte.”

Art. 11

In artikel 568, § 7, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2024, worden de woorden “artikel 564, § 1” vervangen door de woorden “artikel 569, § 1”.

HOOFDSTUK 4

Wijzigingen van het Strafwetboek

Art. 12

In artikel 504ter/1, van het Strafwetboek, ingevoegd bij de wet van 18 januari 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de Franse tekst worden de woorden “*non conçus*” telkens vervangen door de woorden “*non conçu*”;

2° in de paragrafen 1 en 2 worden de woorden “*verboden en*” telkens vervangen door de woorden “*verboden of*”;

3° in de Franse tekst van de paragrafen 1 en 2 worden de woorden “*des armes interdites et*” telkens vervangen door de woorden “*des armes prohibées ou*”;

4° in paragraaf 3 worden de woorden “*verboden en*” vervangen door de woorden “*verboden of*”;

5° in de Franse tekst van paragraaf 3 worden de woorden “*des armes interdites*” vervangen door de woorden “*des armes prohibées*”.

tant en ce qui concerne, le cas échéant, la médiation que les mesures”;

2° l’alinéa est complété par la phrase suivante:

“Le cas échéant, si cela est jugé approprié aux fins du suivi des mesures, le service compétent des communautés du lieu des faits peut transférer le dossier directement au service compétent des communautés du lieu de la résidence du suspect en ce qui concerne la mise en œuvre des mesures.”

Art. 11

Dans l’article 568, § 7, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2024, les mots “l’article 564, § 1er” sont remplacés par les mots “l’article 569, § 1er”.

CHAPITRE 4

Modifications du Code pénal

Art. 12

Dans l’article 504ter/1, du Code pénal, inséré par la loi du 18 janvier 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “*non conçus*” sont à chaque fois remplacés par les mots “*non conçu*”;

2° dans le texte néerlandais des paragraphes 1er et 2, les mots “*verboden en*” sont remplacés à chaque fois par les mots “*verboden of*”;

3° dans les paragraphes 1er et 2, les mots “*des armes interdites et*” sont à chaque fois remplacés par les mots “*des armes prohibées ou*”;

4° dans le texte néerlandais du paragraphe 3, les mots “*verboden en*” sont remplacés par les mots “*verboden of*”;

5° dans le paragraphe 3, les mots “*des armes interdites*” sont remplacés par les mots “*des armes prohibées*”.

HOOFDSTUK 5

Wijzigingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Art. 13

In artikel 46 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, vervangen door de wet van 25 maart 1999 en gewijzigd door de wet van 25 december 2017, wordt het woord “Tongeren” vervangen door het woord “Tongeren-Borgloon”.

Art. 14

In artikel 53, § 5, tweede lid, van dezelfde wet, vervangen en gewijzigd door de wet van 25 december 2017, wordt het woord “Tongeren” vervangen door het woord “Tongeren-Borgloon”.

HOOFDSTUK 6

Wijzigingen van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

Art. 15

In artikel 13, § 6, tweede lid, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, worden de woorden “een vol jaar” vervangen door de woorden “drie volle jaren”.

Art. 16

In artikel 14, § 3, van dezelfde wet, worden de woorden “een vol jaar” vervangen door de woorden “drie volle jaren”.

HOOFDSTUK 7

Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 17

In artikel 156*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 december 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “de vredege-rechten en de politierechtbanken,” vervangen door de

CHAPITRE 5

Modifications de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Art. 13

Dans l'article 46 de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire, remplacé par la loi du 25 mars 1999 et modifié par la loi du 25 décembre 2017, le mot “Tongres” est remplacé par le mot “Tongres-Borgloon”.

Art. 14

Dans l'article 53, § 5, alinéa 2, de la même loi, remplacé et modifié par la loi du 25 décembre 2017, le mot “Tongres” est remplacé par le mot “Tongres-Borgloon”.

CHAPITRE 6

Modifications de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Art. 15

Dans l'article 13, § 6, alinéa 2, de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation, les mots “une année révolue” sont remplacés par les mots “trois années révolues”.

Art. 16

Dans l'article 14, § 3, de la même loi, les mots “une année révolue” sont remplacés par les mots “trois années révolues”.

CHAPITRE 7

Modifications du Code judiciaire

Art. 17

Dans l'article 156*bis* du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 23 décembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “des justices de paix et des tribunaux de police,” sont remplacés par les mots

woorden “de vredegerichten, de politierechtbanken, het federaal parket en het parket voor de verkeersveiligheid”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt: “Enkel plaatsvervangende magistraten die voordien het ambt van federaal magistraat hebben uitgeoefend of die voordien met toepassing van artikel 144*bis*, § 3, eerste en tweede lid werden belast met een opdracht bij het federaal parket, kunnen een federaal magistraat of een lid van het Openbaar Ministerie dat met toepassing van artikel 144*bis*, § 3, eerste en tweede lid met een opdracht bij het federaal parket werd belast, vervangen.

Enkel plaatsvervangende magistraten die voordien een mandaat van magistraat in het parket voor de verkeersveiligheid hebben uitgeoefend of die er met toepassing van artikel 326*ter*, § 3, belast werden met een opdracht kunnen een magistraat van het parket voor de verkeersveiligheid vervangen.”

Art. 18

In artikel 182, § 4, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, eerste zin, wordt vervangen als volgt:

“Het College kiest uit zijn leden bedoeld in paragraaf 2 en uit de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College of, indien er uit deze personen niemand gekozen wordt, uit de in functie zijnde korpschefs die niet verkozen werden in het College en uit de erekorpschefs zoals bedoeld in artikel 259*quater*, § 5/1, een voorzitter en een ondervoorzitter voor een termijn van vijf jaar dewelke van rechtswege een einde neemt bij het aflopen van de termijn bedoeld in paragraaf 2, eerste lid.”;

2° het eerste lid, tweede zin, wordt vervangen als volgt:

“De kandidaten moeten minstens vijf jaar verwijderd zijn van hun inrurstelling.”;

3° in het derde lid worden de woorden “door een ander verkozen lid van het College of door een erekorpschef” vervangen door de woorden “door een ander verkozen lid van het College, de voormalige voorzitter of ondervoorzitter van het vorige College, een in functie zijnde korpschef of een erekorpschef”;

4° tussen het derde en het vierde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“des justices de paix, des tribunaux de police, du parquet fédéral et du parquet de la sécurité routière.”;

2° l’alinéa 3 est remplacé par ce qui suit: “Seuls les magistrats suppléants qui ont précédemment exercé la fonction de magistrat fédéral ou qui ont précédemment été chargés d’une mission en application de l’article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2 au parquet fédéral, peuvent remplacer un magistrat fédéral ou un membre du ministère public qui a été chargé d’une mission en application de l’article 144*bis*, § 3, alinéas 1er et 2 au parquet fédéral.

Seuls les magistrats suppléants qui ont précédemment exercé un mandat de magistrat au parquet de la sécurité routière ou qui y ont été chargés d’une mission en application de l’article 326*ter*, § 3, peuvent remplacer un magistrat du parquet de la sécurité routière.”

Art. 18

Dans l’article 182, § 4, du même Code, inséré par la loi du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er, première phrase, est remplacé par ce qui suit:

“Le Collège élit parmi ses membres visés au paragraphe 2 et parmi les anciens président et vice-président du Collège précédent ou, si aucune de ces personnes n’est élue, parmi les chefs de corps en fonction qui n’ont pas été élus au sein du Collège et parmi les chefs de corps honoraires visés à l’article 259*quater*, § 5/1, un président et un vice-président pour un terme de cinq ans, lequel prend fin d’office à l’expiration du terme visé au paragraphe 2, alinéa 1er.”;

2° l’alinéa 1er, deuxième phrase, est remplacé par ce qui suit:

“Les candidats sont éloignés d’au moins cinq ans de leur admission à la retraite.”;

3° dans l’alinéa 3, les mots “par un autre membre élu du Collège ou par un chef de corps honoraire” sont remplacés par les mots “par un autre membre élu du Collège, les anciens président ou vice-président du Collège précédent, un chef de corps en fonction ou un chef de corps honoraire”;

4° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre l’alinéa 3 et l’alinéa 4:

“Wanneer de stemming niet leidt tot de aanwijzing van een voorzitter of een ondervoorzitter wordt de functie van voorzitter of ondervoorzitter tijdelijk waargenomen door het lid van het College met de hoogste anciënniteit of, indien deze anciënniteit geen uitsluitel geeft, door het lid met de hoogste anciënniteit als korpschef binnen de rechterlijke orde, behorende tot de andere taalrol dan de reeds verkozen voorzitter of ondervoorzitter. Wanneer de stemming niet leidt tot de aanwijzing van een voorzitter en een ondervoorzitter worden beide functies tijdelijk waargenomen door de leden van het College met de hoogste anciënniteit of, indien deze anciënniteit geen uitsluitel geeft, door de leden met de hoogste anciënniteit als korpschef binnen de rechterlijke orde, behorende tot een verschillende taalrol. De tijdelijke functie wordt waargenomen tot de stemming een voorzitter, respectievelijk ondervoorzitter aanwijst. Het vijfde lid is in dit geval niet van toepassing.”

Art. 19

In artikel 259octies, § 6, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998, vervangen bij de wet van 6 juli 2017 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid, wordt een bepaling onder 3°/1 ingevoegd, luidende:

“3°/1 de dagelijkse forfaitaire vergoeding bedoeld in artikel 363/1;”;

b) in het tweede lid, worden de woorden “wordt de wedde vastgesteld door enkel een periode van twee jaar in aanmerking te nemen die geldt als de ervaring vereist overeenkomstig § 1, eerste lid, als voorwaarde voor deelname aan het vergelijkend toelatingsexamen tot de stage” vervangen door de woorden “wordt de wedde, berekend in de weddeschaal NA 11, vastgesteld door het in aanmerking nemen van artikel 365, § 1, en de geldelijke anciënniteit bedoeld in artikel 366, §§ 2, 3 en 4. Tijdens de stage evolueert de geldelijke anciënniteit per volledige maand. De onvolledige maanden worden niet in aanmerking genomen.”

Art. 20

Artikel 331/12, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, wordt aangevuld met een bepaling onder 14°, luidende:

“14° zwangerschapsverlies van de magistrate die zwanger was en de zwangerschap heeft gemeld aan haar

“Si le vote n’aboutit pas à la désignation d’un président ou d’un vice-président, la fonction de président ou de vice-président est assurée temporairement par le membre du Collège ayant le plus d’ancienneté ou, si cette ancienneté ne permet pas de les départager, par le membre ayant le plus d’ancienneté en tant que chef de corps au sein de l’ordre judiciaire, appartenant à l’autre rôle linguistique que celui du président ou vice-président déjà élu. Si le vote n’aboutit pas à la désignation d’un président et d’un vice-président, les deux fonctions sont temporairement assurées par les membres du Collège ayant le plus d’ancienneté ou, si cette ancienneté ne permet pas de les départager, par les membres ayant le plus d’ancienneté en tant que chef de corps au sein de l’ordre judiciaire, appartenant à un rôle linguistique différent. La fonction temporaire est assurée jusqu’à ce que le vote désigne respectivement un président ou un vice-président. L’alinéa 5 ne s’applique pas en l’espèce.”

Art. 19

Dans l’article 259octies, § 6, du même Code, inséré par la loi du 22 décembre 1998, remplacé par la loi du 6 juillet 2017 et modifié en dernier lieu par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l’alinéa 1er, il est inséré un 3°/1 rédigé comme suit:

“3°/1 l’indemnité forfaitaire journalière visée à l’article 363/1;”;

b) dans l’alinéa 2, les mots “le traitement est fixé en prenant uniquement en considération deux années au titre de l’expérience exigée, conformément au § 1er, alinéa 1er, comme condition de participation au concours d’admission au stage” sont remplacés par les mots “le traitement, calculé dans l’échelle de traitement NA 11, est fixé en prenant en considération l’article 365, § 1er, et l’ancienneté pécuniaire visée à l’article 366, § 2, 3 et 4. Pendant le stage, l’ancienneté pécuniaire évolue par mois complet. Les mois incomplets ne sont pas pris en considération.”

Art. 20

L’article 331/12, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, est complété par un 14° rédigé comme suit:

“14° la perte de grossesse de la magistrate qui était enceinte et a déclaré la grossesse au son chef de corps

korpschef en zwangerschapsverlies van de echtgenote van de magistraat die zwanger was: twee werkdagen volgend op het zwangerschapsverlies als de magistraat of de magistraat het heeft gemeld aan zijn korpschef. Onder zwangerschapsverlies wordt verstaan voor de toepassing van deze bepaling, alle vormen van zwangerschapsverlies, zowel medisch als spontaan ingeleid, vanaf het ogenblik dat het verlies zich voordoet, vanaf het begin van de zwangerschap tot en met 180 dagen zwangerschap, zonder dat de magistraat of de magistraat een attest hoeft voor te leggen.”

Art. 21

In artikel 331/13, § 1, vierde lid, tweede zin, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “noch de medische reden zelf noch de identiteit van het betrokken gezinslid of familielid” vervangen door de woorden “de medische reden zelf niet”.

Art. 22

In artikel 331/25, § 6, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure” vervangen door de woorden “voorwaarden en regelen tot toekenning van deze uitkering”.

Art. 23

In artikel 331/27, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, wordt het woord “negen” vervangen door het woord “zes”;

2° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“Het adoptieverlof van zes weken per adoptieouder wordt opgetrokken met vier weken voor de adoptieouder of voor beide adoptieouders samen, alsook met een bijkomende week vanaf 1 januari 2027.”

Art. 24

In artikel 331/30, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

et la perte de grossesse de l'épouse du magistrat qui était enceinte: deux jours ouvrables suivant la perte de grossesse si la magistrate ou le magistrat l'a communiqué à son chef de corps. Pour l'application de la présente disposition, on entend par “perte de grossesse” toutes les formes de perte de grossesse, qu'elle soit d'origine médicale ou spontanée, à partir du moment où la perte se produit, depuis le début de la grossesse jusqu'à 180 jours de grossesse inclus, sans que la magistrate ou le magistrat ne doive présenter de certificat.”

Art. 21

À l'article 331/13, § 1er, alinéa 4, deuxième phrase, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “ni indiquer la raison médicale elle-même ni l'identité du membre du ménage ou de la famille” sont remplacés par les mots “pas indiquer la raison médicale elle-même”.

Art. 22

Dans l'article 331/25, § 6, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “modalités de demande de l'allocation et la procédure” sont remplacés par les mots “conditions et modalités d'octroi de cette allocation”.

Art. 23

À l'article 331/27, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, le mot “neuf” est remplacé par le mot “six”;

2° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le congé d'adoption de six semaines par parent adoptif est allongé de quatre semaines pour le parent adoptif ou pour les deux parents adoptifs, ainsi que d'une semaine supplémentaire à partir du 1er janvier 2027.”

Art. 24

À l'article 331/30, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° in het eerste lid, wordt het woord “negen” vervangen door het woord “zes”;

2° het derde lid wordt vervangen als volgt:

“Het pleegouderverlof van zes weken per ouder wordt opgetrokken met vier weken voor de pleegouder of voor beide pleegouders samen, alsook met een bijkomende week vanaf 1 januari 2027.”

Art. 25

In artikel 331/47, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld” opgeheven.

Art. 26

In artikel 331/48, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld” opgeheven.

Art. 27

In artikel 331/49, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de woorden “zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld” telkens opgeheven.

Art. 28

In artikel 331/50, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024 worden de woorden “regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure” vervangen door de woorden “voorwaarden en regelen tot toekenning van deze uitkering”.

Art. 29

In artikel 331/52, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De magistraat ontvangt zijn maandelijks wedde met toelagen en premies die, naargelang het percentage van deeltijdse uitoefening van het ambt:

1° dans l’alinéa 1er, le mot “neuf” est remplacé par le mot “six”;

2° l’alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Le congé parental d’accueil de six semaines par parent est allongé de quatre semaines pour le parent d’accueil ou pour les deux parents d’accueil ensemble, ainsi que d’une semaine supplémentaire à partir du 1er janvier 2027.”

Art. 25

À l’article 331/47, § 3, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “sans que l’identité du patient soit mentionnée” sont abrogés.

Art. 26

À l’article 331/48, § 3, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “sans que l’identité du patient soit mentionnée” sont abrogés.

Art. 27

À l’article 331/49, § 3, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “sans que l’identité du patient soit mentionnée” sont chaque fois abrogés.

Art. 28

Dans l’article 331/50, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les mots “modalités de demande de l’allocation et la procédure” sont remplacés par les mots “conditions et modalités d’octroi de cette allocation”.

Art. 29

À l’article 331/52, § 3, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le magistrat perçoit son traitement mensuel majoré des allocations et des primes qui, en fonction du pourcentage d’exercice à temps partiel de la fonction:

— bij een ambtsuitoefening van 50 % gelijk is aan 50 % van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijslagen, aangevuld met de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector;

— bij een ambtsuitoefening van 60 % gelijk is aan 60 % van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijslagen, aangevuld met 80 % van de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector;

— bij een ambtsuitoefening van 80 % gelijk is aan 80 % van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijslagen, aangevuld met 40 % van de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector.”;

2° de paragraaf wordt aangevuld met een lid luidende:

“Wanneer de magistraat, in toepassing van paragraaf 2, tweede lid, niet tijdens een volledige maand het verlof voor de deeltijdse uitoefening van het ambt vanaf 57 of 60 jaar heeft genoten, dan wordt de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller het aantal kalenderdagen van de periode van het verlof voor de deeltijdse uitoefening van het ambt bevat en de noemer het aantal kalenderdagen van de maand. In de andere gevallen, wanneer de 50, 60 of 80 % van de wedde niet volledig wordt betaald, wordt de premie *pro rata* verminderd.”

Art. 30

In artikel 355ter, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 mei 2006 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “363 en 377” vervangen door de woorden “363, 363/1 en 377”.

Art. 31

In boek II, titel III, hoofdstuk I, van deel II van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 363/1 ingevoegd, luidende:

— correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 50 %, à 50 % de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public;

— correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 60 %, à 60 % de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de 80 % de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public;

— correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 80 %, à 80 % de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de 40 % de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public.”;

2° le paragraphe est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lorsque le magistrat, en application du paragraphe 2, alinéa 2, n'a pas bénéficié du congé pour l'exercice à temps partiel de la fonction à partir de 57 ou 60 ans pendant un mois complet, la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public est alors multipliée par une fraction dont le numérateur est le nombre de jours calendrier de la période du congé pour l'exercice à temps partiel de la fonction et le dénominateur est le nombre de jours calendrier du mois. Dans les autres cas, lorsque les 50, 60 ou 80 % du traitement ne sont pas entièrement payés, la prime est réduite de façon proportionnelle.”

Art. 30

Dans l'article 355ter, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 17 mai 2006 et modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “363 et 377” sont remplacés par les mots “363, 363/1 et 377”.

Art. 31

Dans le livre II, titre III, chapitre Ier, de la partie II du même Code, il est inséré un article 363/1 rédigé comme suit:

“Art. 363/1. § 1. In afwijking van artikel 363, eerste lid, wordt er een dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro voor verblijfskosten om maaltijdkosten te dekken, toegekend aan de magistraat die zich in België moet verplaatsen in het kader van de uitoefening van zijn ambt.

De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedde van het personeel van de federale overheidsdiensten, geldt eveneens voor deze vergoeding. Het bedrag van deze vergoeding wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.

§ 2. De vergoeding wordt toegekend als aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

1° de verplaatsing duurt minimaal 6 uur;

2° de verplaatsing is verder dan een straal van 25 km buiten de agglomeratie van de administratieve standplaats als er een bestaat, of, als er geen bestaat, verder dan een straal van 25 km buiten de gemeente van de administratieve standplaats. De verplaatsing wordt berekend van centrum tot centrum van een agglomeratie of van een gemeente;

3° de verplaatsing geeft er geen aanleiding toe dat de Federale Overheidsdienst Justitie of een derde de kost van de maaltijd op zich neemt;

4° de verplaatsing geeft geen aanleiding tot enig ander voordeel om maaltijdkosten te dekken.

§ 3. De duur van de verplaatsing wordt gerekend vanaf het vertrek uit de administratieve standplaats op de heenweg tot zijn werkelijke uur van aankomst bij de terugkeer.

Onverminderd paragraaf 2, 3° en 4°, echter is, als de magistraat zich verplaatst zonder langs zijn administratieve standplaats te gaan, de dagelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfskosten verschuldigd voor zover aan de afstand- en duurvoorwaarden bepaald in paragraaf 2, 1° en 2°, is voldaan en er daarenboven ook aan zou zijn voldaan indien de verplaatsing vanuit zijn administratieve standplaats was gebeurd.

Het gebied van een agglomeratie is dat gebied bepaald in artikel 8 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.

De berekeningswijze van de afstand van de verplaatsing wordt bepaald door de voorzitter van de Federale Overheidsdienst Justitie of zijn afgevaardigde. In geval

“Art. 363/1. § 1er. Par dérogation à l'article 363, alinéa 1er, une indemnité forfaitaire journalière de 10 euros pour frais de séjour visant à couvrir des frais de repas est accordée au magistrat astreint à se déplacer en Belgique dans le cadre de l'exercice de ses fonctions.

Le régime de mobilité applicable aux rétributions des agents de l'État en activité de service s'applique également à cette indemnité. Le montant de cette indemnité est rattaché à l'indice pivot 138,01.

§ 2. L'indemnité est allouée si les conditions cumulatives suivantes sont remplies:

1° le déplacement est d'une durée minimale de 6 heures;

2° le déplacement est supérieur à un rayon de 25 km en dehors de l'agglomération de la résidence administrative s'il en existe une, ou à défaut à un rayon de 25 km en dehors de la commune de la résidence administrative. Le déplacement est calculé de centre à centre d'une agglomération ou d'une commune;

3° le déplacement ne donne pas lieu à la prise en charge par le service public fédéral Justice ou par un tiers du repas;

4° le déplacement ne donne lieu à aucun autre avantage visant à couvrir des frais de repas.

§ 3. La durée du déplacement est comptée depuis le départ de la résidence administrative à l'aller jusqu'à l'heure réelle d'arrivée de celui-ci au retour.

Toutefois, sans préjudice du paragraphe 2, 3° et 4°, lorsque le magistrat se déplace sans passer par sa résidence administrative, l'indemnité forfaitaire journalière pour frais de séjour est due pour autant que les conditions de distance et de durée définies au paragraphe 2, 1° et 2°, soient remplies et qu'en outre elles eussent été remplies si le déplacement avait été effectué depuis sa résidence administrative.

Le ressort d'une agglomération est celui défini à l'article 8 de l'arrêté du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale.

Le mode de calcul de la distance du déplacement est déterminé par le président du service public fédéral Justice ou son délégué. En cas de contestation, la distance est

van betwisting wordt de afstand berekend door het Nationaal Geografisch Instituut op basis van de officiële middenschalgige referentiegegevens.

§ 4. De dagelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfskosten kan niet gecumuleerd worden met maaltijdcheques.”

Art. 32

In artikel 365*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 mei 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “artikel 259*ter*” vervangen door de woorden “artikel 259*terdecies*”;

2° in het tweede lid worden de woorden “363, 365 en 377” vervangen door de woorden “363, 363/1, 365 en 377”.

Art. 33

In artikel 366 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5 worden het derde tot en met het vijfde lid opgeheven;

2° paragraaf 5 wordt aangevuld met drie leden, luidende:

“Indien het personeelslid dat een functie uitoefent waarvoor het diploma van niveau 1 preventieadviseur is vereist en de weddeschaal bekomt die hem zou worden toegekend als hij wordt bevorderd naar niveau A overeenkomstig artikel 56/2, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, later zonder onderbreking wordt bevorderd naar niveau A, wordt hij voor de schaal- en klasseanciënniteit geacht te zijn bevorderd op de datum waarop hij de functie van preventieadviseur is beginnen uit te oefenen. Deze datum kan niet verder teruggaan dan de datum waarop het personeelslid aan alle statutaire voorwaarden voor bevordering naar niveau A heeft voldaan.

Indien het personeelslid dat een functie uitoefent waarvoor het diploma van niveau 2 preventieadviseur is vereist en de weddeschaal bekomt die hem zou worden toegekend als hij wordt bevorderd naar niveau B overeenkomstig artikel 56/2, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende

calculée par l’Institut Géographique National sur base de données officielles de références à moyenne échelle.

§ 4. L’indemnité forfaitaire journalière pour frais de séjour ne peut être cumulée avec des chèques repas.”

Art. 32

Dans l’article 365*bis* du même Code, inséré par la loi du 6 mai 1997, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l’alinéa 1er, les mots “l’article 259*ter*” sont remplacés par les mots “l’article 259*terdecies*”;

2° dans l’alinéa 2, les mots “363, 365 et 377” sont remplacés par les mots “363, 363/1, 365 et 377”.

Art. 33

Dans l’article 366 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 5, les alinéas 3 à 5 sont abrogés;

2° le paragraphe 5 est complété par trois alinéas rédigés comme suit:

“Si le membre du personnel exerçant une fonction nécessitant le diplôme de conseiller en prévention de niveau 1 qui bénéficie de l’échelle de traitement qui lui serait attribuée s’il était promu au niveau A conformément à l’article 56/2, § 1er, alinéa 1er, de l’arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire, est ultérieurement promu, sans interruption, au niveau A, il est considéré, pour l’ancienneté d’échelle et de classe, comme ayant été promu à la date à laquelle il a commencé à exercer la fonction de conseiller en prévention. Cette date ne peut remonter au-delà de la date à laquelle le membre du personnel a rempli toutes les conditions statutaires de promotion au niveau A.

Si le membre du personnel exerçant une fonction nécessitant le diplôme de conseiller en prévention de niveau 2 qui bénéficie de l’échelle de traitement qui lui serait attribuée s’il était promu au niveau B conformément à l’article 56/2, § 2, alinéa 2, de l’arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire

het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, later zonder onderbreking wordt bevorderd tot griffier of secretaris, wordt hij voor de schaal- en graadanciënniteit geacht te zijn bevorderd op de datum waarop hij de functie van preventieadviseur is beginnen uit te oefenen. Deze datum kan niet verder teruggaan dan de datum waarop het personeelslid aan alle statutaire voorwaarden voor bevordering tot griffier of secretaris heeft voldaan.

De terugwerkende kracht waarin de leden 3 en 4 voorzien, geldt alleen voor zover zij gunstig is voor het personeelslid.”;

3° paragraaf 6, derde lid wordt aangevuld met de bepaling onder 6°, luidende:

“6° indien de contractueel het verlof om dwingende redenen van familiaal belang geniet dat geregeld is door artikel 35 tot 37 van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden die de rechterlijke macht terzijde staan na 1 november 2024.”

Art. 34

In artikel 383, § 2, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met de volgende zinnen: “Magistraten die aangewezen worden om de functies van plaatsvervangend magistraat bij het federaal parket uit te oefenen, worden aangewezen op voorstel van de federale procureur. Magistraten die worden aangewezen om de functies van plaatsvervangend magistraat in het parket voor de verkeersveiligheid uit te oefenen, worden aangewezen op voorstel van de procureur voor de verkeersveiligheid.”;

2° het tweede lid wordt aangevuld met de volgende zinnen: “De beschikking tot verlenging van de plaatsvervangende magistraat aangewezen bij het federaal parket wordt genomen op voorstel van de federale procureur. De beschikking tot verlenging van de plaatsvervangende magistraat aangewezen bij het parket voor de verkeersveiligheid wordt genomen op voorstel van de procureur voor de verkeersveiligheid.”

Art. 35

In artikel 392, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 juli 1984, worden de woorden “hetzij ambtshalve” vervangen door de woorden “hetzij

du personnel judiciaire, est ultérieurement promu, sans interruption, greffier ou secrétaire, il est considéré, pour l’ancienneté d’échelle et de grade, comme ayant été promu à la date à laquelle il a commencé à exercer la fonction de conseiller en prévention. Cette date ne peut remonter au-delà de la date à laquelle le membre du personnel a rempli toutes les conditions statutaires de promotion comme greffer ou secrétaire.

La rétroactivité prévue aux alinéas 3 et 4 ne s’applique que dans la mesure où elle est favorable au membre du personnel.”;

3° le paragraphe 6, alinéa 3, est complété par le 6° rédigé comme suit:

“6° si le contractuel bénéficie du congé pour motifs impérieux d’ordre familial réglé par les articles 35 à 37 de l’arrêté du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire après le 1er novembre 2024.”

Art. 34

Dans l’article 383, § 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er est complété par les phrases suivantes: “Les magistrats désignés pour exercer des fonctions de magistrat suppléant au parquet fédéral sont désignés sur proposition du procureur fédéral. Les magistrats désignés pour exercer des fonctions de magistrat suppléant au parquet de la sécurité routière sont désignés sur proposition du procureur de la sécurité routière.”;

2° l’alinéa 2 est complété par les phrases suivantes: “L’ordonnance de renouvellement d’un magistrat suppléant désigné au parquet fédéral est prise sur proposition du procureur fédéral. L’ordonnance de renouvellement d’un magistrat suppléant désigné au parquet de la sécurité routière est prise sur proposition du procureur de la sécurité routière.”

Art. 35

Dans l’article 392, alinéa 5, du même Code, inséré par la loi du 17 juillet 1984, les mots “soit d’office” sont remplacés par les mots “soit d’office ou à la demande

ambtshalve of op verzoek van, de federale procureur of de procureur voor de verkeersveiligheid indien hij plaatsvervangend magistraat is die zijn functies uitoefent bij het federaal parket of het parket van verkeersveiligheid”.

Art. 36

Het opschrift van deel II, boek IV, hoofdstuk VII, afdeling II, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij wet van 7 januari 2014, wordt vervangen als volgt:

“Afdeling II. – Het auditoraat”.

Art. 37

In artikel 555/5, § 5, tweede zin, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden “op tegenspraak” ingevoegd tussen de woorden “middels verzoekschrift” en de woorden “aanhangig gemaakt”.

Art. 38

Artikel 555/5*bis*, § 3, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De griffier die is aangewezen om het ambt van griffier bij de tuchtraad uit te oefenen op grond van het eerste lid kan worden vervangen door middel van een benoeming of een werving in overtal.”

Art. 39

In artikel 555/5*ter*, § 2, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, wordt het woord “gerechtsbrief,” ingevoegd tussen de woorden “aangetekende zending,” en het woord “gerechtsdeurwaardersexploot”.

Art. 40

In artikel 555/5*quater*, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, wordt het woord “gerechtsbrief,” ingevoegd tussen de woorden “aangetekende zending,” en het woord “gerechtsdeurwaardersexploot”.

du procureur fédéral ou du procureur de la sécurité routière s’il s’agit d’un magistrat suppléant exerçant ses fonctions au parquet fédéral ou au parquet de la sécurité routière”.

Art. 36

L’intitulé de la deuxième partie, livre IV, chapitre VII, section II, du même Code, remplacé par la loi du 7 janvier 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Section II. – L’auditorat”.

Art. 37

L’article 555/5, § 5, deuxième phrase, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, est complété par le mot “contradictoire”.

Art. 38

L’article 555/5*bis*, § 3, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Le greffier désigné pour exercer les fonctions de greffier auprès du conseil de discipline sur la base de l’alinéa 1er peut être remplacé par la voie d’une nomination ou d’un recrutement en surnombre.”

Art. 39

Dans l’article 555/5*ter*, § 2, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les mots “pli judiciaire,” sont insérés entre les mots “envoi recommandé,” et les mots “exploit d’huissier”.

Art. 40

Dans l’article 555/5*quater*, alinéa 4, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les mots “pli judiciaire,” sont insérés entre les mots “envoi recommandé,” et les mots “exploit d’huissier”.

Art. 41

In artikel 555/5*quinquies*, § 1, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden “De zitting voor de debatten” vervangen door de woorden “De eerste zitting”.

Art. 42

In artikel 555/5*septies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “gerechtsbrief,” ingevoegd tussen de woorden “aangetekende zending,” en het woord “gerechtsdeurwaardersexploot”;

2° in het tweede lid, eerste zin, worden de woorden “tegen de beslissing” vervangen door de woorden “tegen een beslissing gewezen bij verstek” en wordt in de Nederlandse tekst het woord “betekend” vervangen door het woord “ingesteld”;

3° in hetzelfde lid, tweede zin, worden de woorden “de beslissing” vervangen door de woorden “de kennisgeving”, worden de woorden “van beroep,” vervangen door de woorden “van beroep en” en worden de woorden “en de tekst van artikel 427*septies*” opgeheven.

Art. 43

In artikel 555/5*octies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 november 2022 en gewijzigd bij de wet van 28 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “bij die tuchtkamer” ingevoegd tussen de woorden “verzet worden ingesteld” en de woorden “of beroep worden ingesteld”;

2° in dezelfde paragraaf wordt het tweede lid aangevuld met de woorden “, Vierde deel.”;

3° in dezelfde paragraaf, vierde lid, worden de woorden “, Vierde deel.” ingevoegd tussen de woorden “boek III, titel III” en de woorden “Het hoger beroep”.

Art. 44

Artikel 571 van het hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 41

Dans l'article 555/5*quinquies*, § 1er, du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les mots “L'audience consacrée aux débats” sont remplacés par les mots “La première audience”.

Art. 42

À l'article 555/5*septies* du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “pli judiciaire,” sont insérés entre les mots “envoi recommandé,” et les mots “exploit d'huissier”;

2° dans l'alinéa 2, première phrase, les mots “à l'encontre de la décision” sont remplacés par les mots “à l'encontre d'une décision rendue par défaut” et dans le texte néerlandais, le mot “*betekend*” est remplacé par le mot “*ingesteld*”;

3° dans le même alinéa, deuxième phrase, les mots “la décision” sont remplacés par les mots “la notification”, les mots “d'un recours,” sont remplacés par les mots “d'un recours et” et les mots “et le texte de l'article 427*septies*” sont abrogés.

Art. 43

À l'article 555/5*octies* du même Code, inséré par la loi du 22 novembre 2022 et modifié par la loi du 28 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “devant cette chambre de discipline” sont insérés entre les mots “chambre de discipline compétente” et les mots “ou un appel interjeté”;

2° dans le même paragraphe, l'alinéa 2 est complété par les mots “, Quatrième partie.”;

3° dans le même paragraphe, alinéa 4, les mots “, Quatrième partie.” sont insérés entre les mots “livre III, titre III” et les mots “L'appel”.

Art. 44

L'article 571 du même Code est abrogé.

Art. 45

Artikel 730, § 2, a), eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 maart 2024, worden de woorden “noch een afgevaardigde van een representatieve organisatie van arbeiders, bedienden of zelfstandigen,” ingevoegd tussen de woorden “door een advocaat” en de woorden “worden vertegenwoordigd”.

Art. 46

In artikel 792, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 mei 2018 en gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzingen aangebracht:

1° de woorden “zonder advocaat is verschenen” worden vervangen door de woorden “niet door een advocaat wordt bijgestaan of vertegenwoordigd”;

2° het woord “kan” wordt vervangen door de woorden “en de partij niet door een advocaat wordt bijgestaan of vertegenwoordigd en die in de technische onmogelijkheid verkeert om verbinding te maken met het portaal van Justitie, kunnen”;

3° het woord “zijn” wordt vervangen door het woord “hun”.

Art. 47

In artikel 801 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 24 juni 1970 en de wet van 24 oktober 2013, worden de woorden “het door de Koning te bepalen bedrag van de kosten in consignatie ter griffie. De dagvaarding wordt in debet betekend” vervangen door de woorden “het bedrag van de kosten die normaliter door of krachtens de wet verschuldigd zijn op het moment dat de vordering wordt ingediend, in consignatie ter griffie”.

Art. 48

In artikel 1390*bis*, tweede lid, 1°, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 21 december 2018, worden de woorden “alook, in voorkomend geval, het ondernemingsnummer en de rechtsvorm” ingevoegd tussen het woord “geboortedatum” en de woorden “van de delegataris”.

Art. 49

In artikel 1390*quater*, § 1, eerste lid, 2°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 29 mei 2000,

Art. 45

À l'article 730, § 2, a), alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 28 mars 2024, les mots “ni par le délégué d'une organisation représentative d'ouvriers, d'employés ou d'indépendants” sont insérés à la fin de la troisième phrase.

Art. 46

À l'article 792, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 25 mai 2018 et modifié par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “a comparu sans avocat” sont remplacés par les mots “n'est pas assistée ou représentée par un avocat”;

2° le mot “peut” est remplacé par les mots “et la partie, ni assistée ni représentée par un avocat, qui se trouve dans l'impossibilité technique de se connecter au portail de la Justice peuvent”;

3° le mot “son” est remplacé par le mot “leur”.

Art. 47

Dans l'article 801 du même Code, modifié par la loi du 24 juin 1970 et la loi du 24 octobre 2013, les mots “, qui sera fixé par le Roi. La citation est signifiée en débet” sont remplacés par les mots “qui sont normalement dus par ou en vertu de la loi au moment de l'introduction de la demande”.

Art. 48

Dans l'article 1390*bis*, alinéa 2, 1°, du même Code, modifié par la loi du 21 décembre 2018, les mots “ainsi que, le cas échéant, le numéro d'entreprise et la forme légale” sont insérés entre les mots “date de naissance” et les mots “du délégataire”.

Art. 49

Dans l'article 1390*quater*, § 1er, alinéa 1er, 2°, du même Code, remplacé par la loi du 29 mai 2000, les mots

worden de woorden “alook het ondernemingsnummer, de rechtsvorm en de contactgegevens” ingevoegd tussen de woorden “en zetel” en de woorden “van de schuldbemiddelaar”.

Art. 50

In artikel 1390*quater*/1, eerste lid, 9°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 januari 2013, worden de woorden “, woonplaats, of bij gebreke daarvan verblijfplaats of naam, rechtsvorm, ondernemingsnummer en zetel” ingevoegd tussen de woorden “de naam” en de woorden “van de verzoeker”.

Art. 51

In artikel 1390*quinquies*/1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder 1° wordt aangevuld met de woorden “en de rechtbank die het heeft gewezen”;

2° de bepaling onder 2° wordt aangevuld met de woorden “evenals het elektronisch adres van de gedelegeerd rechter en, in voorkomend geval, het adres en elektronisch adres van de herstructureringsdeskundige of van de vereffeningsdeskundige”;

3° in de bepaling onder 3° worden de woorden “naam en voornamen van de gedelegeerd rechter,” vervangen door de woorden “naam, voornamen en elektronisch adres van de gedelegeerd rechter evenals de naam, voornamen, adres en elektronisch adres”;

4° de bepaling onder 7° wordt aangevuld met de woorden “en de rechtbank die het heeft gewezen alook de datum van de staking van betaling en de termijn om aangifte van de schuldvorderingen te doen”;

5° de bepaling onder 8° wordt aangevuld met de woorden “evenals het adres en elektronisch adres van de curator”;

6° de bepaling onder 9° wordt aangevuld met de woorden “evenals het adres en elektronisch adres van de vervangen curator”;

7° het lid wordt aangevuld met een bepaling onder 13° luidende:

“13° de gegevens van de onderneming die het voorwerp is van een procedure van openbare gerechtelijke reorganisatie, van overdracht onder gerechtelijk gezag of

“ainsi que le numéro d’entreprise, la forme légale et les coordonnées” sont insérés entre les mots “et le siège” et les mots “du médiateur de dettes”.

Art. 50

Dans l’article 1390*quater*/1, alinéa 1er, 9°, du même Code, inséré par la loi du 14 janvier 2013, les mots “, le domicile, à défaut de domicile, la résidence ou le nom, la forme légale, le numéro d’entreprise et le siège” sont insérés entre les mots “le nom” et les mots “du requérant”.

Art. 51

À l’article 1390*quinquies*/1, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° le 1° est complété par les mots “et le tribunal qui l’a rendu”;

2° le 2° est complété par les mots “ainsi que l’adresse électronique du juge délégué et, le cas échéant, l’adresse et l’adresse électronique du praticien de la réorganisation ou du praticien de la liquidation”;

3° dans le 3°, les mots “les nom et prénoms du juge délégué,” sont remplacés par les mots “les nom, prénoms et adresse électronique du juge-délégué ainsi que les nom, prénoms, adresse et adresse électronique”;

4° le 7° est complété par les mots “et le tribunal qui l’a prononcée ainsi que le cas échéant, la date de cessation de paiement et le délai des déclarations de créance”;

5° le 8° est complété par les mots “ainsi que l’adresse et l’adresse électronique du curateur”;

6° le 9° est complété par les mots “ainsi que l’adresse et l’adresse électronique du curateur remplaçant désigné”;

7° l’alinéa est complété par un 13° rédigé comme suit:

“13° les données de l’entreprise qui fait l’objet de la procédure de réorganisation judiciaire publique, de transfert sous autorité judiciaire ou de faillite, à savoir: s’il

van faillissement, te weten: in het geval van een natuurlijke persoon, de naam, de voornamen, de plaats en datum van geboorte, de aard van de voornaamste activiteit alsmede de handelsnaam waaronder die activiteit wordt uitgeoefend, het adres van zijn hoofdvestiging en het ondernemingsnummer; in het geval van een rechtspersoon, de naam van de rechtspersoon, de rechtsvorm, de handelsnaam waaronder de activiteit wordt uitgeoefend, de zetel en het ondernemingsnummer; in het geval van een onderneming als bedoeld in artikel I.1, eerste lid, 1°, c), van het Wetboek economisch recht, de handelsnaam waaronder de activiteit wordt uitgeoefend, in voorkomend geval het ondernemingsnummer en de zetel van de activiteit en de identificatiegegevens van de gemachtigde, in voorkomend geval.”

Art. 52

In artikel 1390octies, § 4, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 15 mei 2024, worden de woorden “, de zetel, het ondernemingsnummer” ingevoegd tussen de woorden “de naam” en de woorden “en contactgegevens”.

Art. 53

In artikel 1394/20, 2°, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 oktober 2015 en gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden de woorden “of in een van de ondernemingsdatabanken van de andere lidstaten van de Europese Unie in de zin van de Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 48 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, waarvan de gelijkwaardigheid met de Kruispuntbank van Ondernemingen door de Koning wordt vastgesteld” vervangen door de woorden “of in een van de centrale, handels- of vennootschapsregisters van de andere lidstaten van de Europese Unie die interoperabel zijn via het systeem van gekoppelde registers bedoeld in artikel 22 van Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht”.

s’agit d’une personne physique, les nom, prénoms, lieu et date de naissance, la nature de l’activité principale, le nom commercial sous lequel l’activité est exercée, l’adresse de l’établissement principal et le numéro d’entreprise; s’il s’agit d’une personne morale, la dénomination sociale, la forme juridique, le nom commercial sous lequel l’activité est exercée, le siège et le numéro d’entreprise; s’il s’agit d’une entreprise visée à l’article I.1, alinéa 1er, 1°, c), du Code de droit économique, le nom commercial sous lequel l’activité est exercée, le cas échéant le numéro d’entreprise, le siège de l’activité et les données d’identification du fondé de pouvoir, le cas échéant.”

Art. 52

Dans l’article 1390octies, § 4, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 15 mai 2024, les mots “, le siège, le numéro d’entreprise” sont insérés entre les mots “les nom” et les mots “et coordonnées”.

Art. 53

Dans l’article 1394/20, 2°, du même Code, inséré par la loi du 19 octobre 2015 et modifié par la loi du 4 mai 2016, les mots “ou dans une des banques de données d’entreprises des autres États membres de l’Union européenne au sens de la directive 2009/101/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 tendant à coordonner, pour les rendre équivalentes, les garanties qui sont exigées, dans les États membres, des sociétés au sens de l’article 48, deuxième alinéa, du traité, pour protéger les intérêts tant des associés que des tiers dont l’équivalence avec la Banque carrefour des Entreprises est établie par le Roi” sont remplacés par les mots “ou dans un des registres centraux, du commerce ou des sociétés des autres États membres de l’Union européenne qui sont interoperables via le système d’interconnexion des registres visés à l’article 22 de la directive (UE) 2017/1132 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2017 relative à certains aspects du droit des sociétés”.

Art. 54

In artikel 1409, § 2, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid worden de woorden “het hogere honderdtal” vervangen door de woorden “op de hogere euro”;

2° in het vierde lid worden de woorden “het hogere honderdtal” vervangen door de woorden “op de hogere euro”.

Art. 55

In artikel 1675/9, § 3, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 december 2005 en vervangen bij de wet van 5 mei 2019, worden de woorden “mededeling bedoeld in paragraaf 1*bis*” vervangen door de woorden “kennisgeving bedoeld in paragraaf 1”.

HOOFDSTUK 8

Bepaling tot wijziging van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen

Art. 56

De Nederlandse tekst van artikel 9 van de wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen, gewijzigd door de wetten van 5 mei 2014 en 29 februari 2024, wordt vervangen als volgt:

“Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van titel III van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering en in hoofdstuk II van titel III van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank in wier rechtsgebied de

Art. 54

À l'article 1409, § 2, du même Code, modifié par la loi du 19 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 3, les mots “à la centaine supérieure” sont remplacés par les mots “à l'euro supérieur”;

2° dans l'alinéa 4, les mots “au centième supérieur” sont remplacés par les mots “à l'euro supérieur”.

Art. 55

Dans l'article 1675/9, § 3, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 13 décembre 2005 et remplacé par la loi du 5 mai 2019, les mots “communication visée au § 1er*bis*” sont remplacés par les mots “notification visée au paragraphe 1er”.

CHAPITRE 8

Disposition modifiant la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté

Art. 56

Le texte néerlandais de l'article 9 de la loi du 23 mai 1990 sur le transfèrement interétatique des personnes condamnées, la reprise et le transfert de la surveillance de personnes condamnées sous condition ou libérées sous condition ainsi que la reprise et le transfert de l'exécution de peines et de mesures privatives de liberté, modifié par les lois du 5 mai 2014 et 29 février 2024, est remplacé comme suit:

“Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van titel III van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering en in hoofdstuk II van titel III van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank in wier rechtsgebied de geïnterneerde

geïnterneerde persoon zijn domicilie heeft, of bij ontstentenis daarvan de kamer voor de bescherming van de maatschappij van het rechtsgebied waar de betrokkene nog familiale of sociale banden heeft of waarin hij zijn sociale re-integratie wenst uit te werken, opdat deze de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.”

HOOFDSTUK 9

Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken

Art. 57

In artikel 5, § 1, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-analyse in strafzaken, vervangen bij de wet van 7 november 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid worden de bepalingen onder 8° tot 11° vervangen als volgt:

“8° Boek II, Titel VIII, Hoofdstuk I/1, van hetzelfde Wetboek;

9° de artikelen 428 tot 430, van hetzelfde Wetboek;

10° de artikelen 433*quater*/1 en 433*quater*/4, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 433*quater*/1 van hetzelfde Wetboek;”;

2° in het vijfde lid worden de woorden “het derde lid, 8° 9° of 10°,” vervangen door de woorden “het derde lid, 8°”.

Art. 58

In artikel 5*ter*, § 3, tweede lid van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 7 maart 2024, worden de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8° 9° of 10°,” vervangen door de woorden “artikel 5, § 1, derde lid, 8°”.

persoon zijn domicilie heeft, of bij ontstentenis daarvan de kamer voor de bescherming van de maatschappij van het rechtsgebied waar de betrokkene nog familiale of sociale banden heeft of waarin hij zijn sociale re-integratie wenst uit te werken, opdat deze de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.”

CHAPITRE 9

Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Art. 57

À l'article 5, § 1er, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, remplacé par la loi du 7 novembre 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 mars 2024, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 3, les 8° à 11° sont remplacés par ce qui suit:

“8° au Livre II, Titre VIII, Chapitre I/1 du même Code;

9° aux articles 428 à 430 du même Code;

10° aux articles 433*quater*/1 et 433*quater*/4, pour ce qui concerne l'infraction visée à l'article 433*quater*/1 du même Code;”;

2° dans l'alinéa 5, les mots “l'alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l'alinéa 3, 8°”.

Art. 58

Dans l'article 5*ter*, § 3, alinéa 2 de la même loi, inséré par la loi du 7 mars 2024, les mots “l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, 9° ou 10°,” sont remplacés par les mots “l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8°”.

HOOFDSTUK 10

**Wijziging van de wet van 19 december 2003
betreffende het Europees aanhoudingsbevel**

Art. 59

In artikel 4 van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° worden de woorden “of ingeval ten aanzien van de betrokken persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde feiten een andere definitieve beslissing is genomen die de latere instelling van vervolging belet” opgeheven;

2° punt 4° wordt opgeheven.

Art. 60

In artikel 5, § 1, van dezelfde wet worden de woorden “wordt geweigerd” vervangen door de woorden “kan worden geweigerd”.

Art. 61

In artikel 6 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° worden de woorden “of ingeval ten aanzien van de gezochte persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde feiten een definitieve beslissing is genomen die de latere instelling van vervolging belet” ingevoegd na de woorden “of een einde te maken aan die vervolging”;

2° het artikel wordt aangevuld met een punt 6°, luidende: “6° ingeval de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard en de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten”.

Art. 62

In artikel 13, § 3, van dezelfde wet worden de woorden “binnen tien dagen na deze instemming” ingevoegd tussen de woorden “beslist de procureur des Konings” en “over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel”.

CHAPITRE 10

**Modification de la loi du 19 décembre 2003
relative au mandat d'arrêt européen**

Art. 59

Dans l'article 4 de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le 2° les mots “ou lorsque la personne concernée a fait l'objet en Belgique ou dans un autre État membre d'une autre décision définitive pour les mêmes faits qui fait obstacle à l'exercice ultérieur de poursuites” sont abrogés;

2° le 4° est abrogé.

Art. 60

Dans l'article 5, § 1er de la même loi, les mots “est refusée” sont remplacés par les mots “peut être refusée”.

Art. 61

Dans l'article 6 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2014, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans 2° les mots “ou lorsque la personne recherchée a fait l'objet en Belgique ou dans un autre État membre d'une décision définitive pour les mêmes faits qui fait obstacle à l'exercice ultérieur de poursuites;” sont insérés après les mots “soit d'y mettre fin”;

2° l'article est complété par un 6°, rédigé comme suit: “6° lorsqu'il y a prescription de l'action publique ou de la peine selon la loi belge et que les faits relèvent de la compétence des juridictions belges”.

Art. 62

Dans l'article 13, § 3, de la même loi, les mots “dans les dix jours suivant ledit consentement” sont insérés entre les mots “le procureur du Roi décide” et “de l'exécution du mandat d'arrêt européen”.

Art. 63

In artikel 14, § 1, van dezelfde wet worden de woorden “op grond van de artikelen 3 tot 6” vervangen door de woorden “op grond van de artikelen 3 en 4”.

HOOFDSTUK 11

Wijziging van de Basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden

Art. 64. Artikel 139 van de wet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden wordt vervangen als volgt:

“Indien gedurende de tijd van zijn verblijf in de strafcel de gedetineerde een in artikel 129 bedoelde tuchtinbreuk pleegt, kan de opsluiting in de strafcel worden verlengd, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. Het verblijf in de strafcel kan als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen enkel de negen dagen overschrijden in geval van een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon. In geen geval kan het verblijf in de strafcel veertien dagen overschrijden.”

Art. 65

Artikel 142 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 23 december 2005, wordt vervangen als volgt:

“Indien, tijdens zijn periode van afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte, de gedetineerde een nieuwe tuchtinbreuk pleegt, kan deze afzondering verlengd worden, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. De afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte kan als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen enkel de dertig dagen overschrijden in geval van een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon. In geen geval kan de afzondering vijfenveertig dagen overschrijden.”

Art. 66

In artikel 145, § 1, eerste lid van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 2 maart 2010, worden de woorden “4° en 5°” opgeheven.

Art. 63

Dans l'article 14, § 1er, de la même loi, les mots “sur la base des articles 3 à 6” sont remplacés par les mots “sur la base des articles 3 et 4”.

CHAPITRE 11

Modification de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus.

Art. 64. L'article 139 de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus, est remplacé comme suit:

“Si, pendant son séjour en cellule de punition, le détenu commet une infraction disciplinaire visée dans l'article 129, l'enfermement en cellule de punition peut être prolongé, sur la base d'une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. Le séjour en cellule de punition ne peut par suite de ces décisions successives excéder neuf jours qu'en cas d'atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne. Le séjour en cellule de punition ne peut en aucun cas excéder quatorze jours.”

Art. 65

L'article 142 de la même loi, modifié par la loi du 23 décembre 2005, est remplacé comme suit:

“Si, pendant sa période d'isolement dans l'espace de séjour attribué au détenu, le détenu commet une nouvelle infraction disciplinaire, l'isolement peut être prolongé, sur la base d'une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. L'isolement dans l'espace de séjour attribué au détenu ne peut par suite de ces décisions successives excéder trente jours qu'en cas d'atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne. L'isolement ne peut en aucun cas excéder quarante-cinq jours.”

Art. 66

Dans l'article 145, § 1er, alinéa 1er de la même loi, modifié par la loi du 2 mars 2010, les mots “4° et 5°” sont supprimés.

HOOFDSTUK 12

Wijziging van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie

Art. 67

In artikel 30 van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2012 en vervangen door de wet van 28 november 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° een paragraaf 3*bis* wordt ingevoegd luidende:

“§ 3*bis*. In geval van beroep tegen de beslissing van de procureur des Konings, doet de rechtbank uitspraak op basis van de artikelen als bedoeld in § 3.”;

2° in paragraaf 6, vierde lid, wordt de eerste zin opgeheven.

HOOFDSTUK 13

Wijziging van het Burgerlijk Wetboek

Art. 68

In artikel 3.62, § 2, van het Burgerlijk Wetboek wordt het derde lid vervangen als volgt:

“Indien de grensoverschrijding te kwader trouw is, kan de nabuur de verwijdering van het overschrijdende inherente bestanddeel eisen, met inachtneming van artikel 1.10. Vordert hij niet de verwijdering, dan is de tweede zin van het tweede lid van toepassing.”

HOOFDSTUK 14

Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek

Art. 69

In artikel 2 van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van boek II van het Strafwetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht aan artikel 107 van het Strafwetboek:

CHAPITRE 12

Modification de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne

Art. 67

Dans l'article 30 de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les États membres de l'Union européenne, inséré par la loi du 19 mars 2012 et remplacé par la loi du 28 novembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° un paragraphe 3*bis* est inséré, rédigé comme suit:

“§ 3*bis*. Si un recours est formé contre la décision du procureur du Roi, le tribunal se prononce sur la base des articles tels que visés au § 3.”;

2° dans le paragraphe 6, alinéa 4, la première phrase est abrogée.

CHAPITRE 13

Modification du Code civil

Art. 68

À l'article 3.62, § 2, du Code civil, l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Si l'auteur de l'empiètement est de mauvaise foi, le voisin peut exiger l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète, sous réserve de l'article 1.10. S'il ne demande pas l'enlèvement, l'alinéa 2, deuxième phrase, est d'application.”

CHAPITRE 14

Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Art. 69

Dans l'article 2 de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées à l'article 107 du Code pénal:

1° het opschrift wordt vervangen als volgt:

“Art. 107. Doding in het verkeer”;

2° In het enige lid, worden de woorden “van een verkeersongeval” vervangen door de woorden “van het deelnemen aan het verkeer”.

Art. 70

In artikel 2 van dezelfde wet, wordt een artikel 107/1 ingevoegd in het Strafwetboek, luidende:

“Art. 107/1. Verzwaarde doding in het verkeer

Het doden door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van het deelnemen aan het verkeer wordt bestraft met een straf van niveau 4 indien:

1° de bestuurder een overtreding van de 4de graad begaat zoals bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer;

2° de bestuurder door het rode licht rijdt;

3° de bestuurder rijdt terwijl hij een mobiel elektronisch apparaat met een scherm vasthoudt of manipuleert tenzij het in een daartoe bestemde houder aan het voertuig bevestigd is;

4° de bestuurder de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 kilometer per uur of de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 30 kilometer per uur binnen een bebouwde kom, in een zone 30, schoolomgeving, erf of woonerf overschrijdt;

5° de bestuurder geen houder is van het bij wet of regelgeving vereiste rijbewijs of zijn rijbewijs werd ingetrokken, ongeldig verklaard, geschorst of ingehouden;

6° de bestuurder rijdt in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat als gevolg van substanties die de alertheid achter het stuur verminderen;

7° de geldigheid van het rijbewijs van de bestuurder beperkt is tot motorvoertuigen die uitgerust zijn met een alcoholslot en de bestuurder een motorvoertuig bestuurt dat niet uitgerust is met een alcoholslot.

De in 5° bedoelde omstandigheid is niet van toepassing op de bestuurder die houder is van een rijbewijs

1° l'intitulé est remplacé par ce qui suit:

“Art. 107. L'homicide dans le cadre de la circulation”;

2° dans l'alinéa unique, les mots “d'un accident de la circulation” sont remplacés par les mots “de la circulation”.

Art. 70

Dans l'article 2 de la même loi, il est inséré un article 107/1 dans le Code pénal, rédigé comme suit:

“Art. 107/1. L'homicide dans le cadre de la circulation aggravé

L'homicide par défaut grave de prévoyance ou de précaution commis dans le cadre de la circulation est puni d'une peine de niveau 4 si:

1° le conducteur commet une infraction du 4ème degré visée par l'article 4 de l'arrêté royal du 30 septembre 2005 désignant les infractions par degré aux règlements généraux pris en exécution de la loi relative à la police de la circulation routière;

2° le conducteur transgresse un feu rouge;

3° le conducteur conduit en tenant en main ou en manipulant un appareil électronique mobile doté d'un écran à moins qu'il ne soit fixé au véhicule dans un support destiné à cette fin;

4° le conducteur dépasse la vitesse maximale autorisée de plus de 40 kilomètres par heure ou de plus de 30 kilomètres par heure dans une agglomération, dans une zone 30, aux abords d'écoles, dans une zone de rencontre ou une zone résidentielle;

5° le conducteur n'est pas titulaire du permis de conduire exigé par la loi ou le règlement ou son permis est annulé, invalidé, suspendu ou retenu;

6° le conducteur conduit en état d'ivresse ou dans un état analogue résultant de l'emploi de substances qui réduisent la vigilance au volant;

7° la validité du permis de conduire du conducteur a été limitée aux véhicules à moteur équipés d'un éthylotest antidémarrage et que le conducteur conduit un véhicule à moteur non équipé d'un tel dispositif.

La circonstance visée au 5° ne s'applique pas au conducteur, porteur d'un permis de conduire dont la

waarvan de administratieve geldigheidsduur minder dan een jaar is verstreken.

In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 5° bedraagt de geldboete ten hoogste 16.000 euro.”

Art. 71

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 108 van het Strafwetboek, worden de woorden “in de artikelen 106 en 107” vervangen door de woorden “in de artikelen 106 tot 107/1”.

Art. 72

In artikel 2 van dezelfde wet, in artikel 218 van het Strafwetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het opschrift van het artikel, woorden de woorden “een verkeersongeval” vervangen door de woorden “het verkeer”;

2° in het enige lid, worden de woorden “een verkeersongeval” vervangen door de woorden “het deelnemen aan het verkeer”.

Art. 73

In artikel 2 van dezelfde wet, in boek II, titel 3, hoofdstuk 4, afdeling 2, van het Strafwetboek, wordt een artikel 218/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 218/1. Verzwarende factoren

Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor het in artikel 218 bedoeld misdrijf neemt de rechter in overweging dat:

1° de bestuurder een overtreding van de 4de graad begaat zoals bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer;

2° de bestuurder door het rode licht rijdt;

3° de bestuurder rijdt terwijl hij een mobiel elektronisch apparaat met een scherm vasthoudt of manipuleert tenzij het in een daartoe bestemde houder aan het voertuig bevestigd is;

durée de validité administrative a expiré depuis moins d'un an.

Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 5°, l'amende s'élève à 16.000 euros au plus.”

Art. 71

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 108 du Code pénal, les mots “aux articles 106 et 107” sont remplacés par les mots “aux articles 106 à 107/1”.

Art. 72

Dans l'article 2 de la même loi, dans l'article 218 du Code pénal, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'intitulé de l'article, les mots “d'un accident” sont abrogés;

2° dans l'alinéa unique, les mots “d'un accident” sont abrogés.

Art. 73

Dans l'article 2 de la même loi, dans le livre II, titre 3, chapitre 4, section 2, du Code pénal, il est inséré un article 218/1, rédigé comme suit:

“Art. 218/1. Les facteurs aggravants

Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée à l'article 218, le juge prend en considération le fait que:

1° le conducteur commet une infraction du 4ème degré visée par l'article 4 de l'arrêté royal du 30 septembre 2005 désignant les infractions par degré aux règlements généraux pris en exécution de la loi relative à la police de la circulation routière;

2° le conducteur transgresse un feu rouge;

3° le conducteur conduit en tenant en main ou en manipulant un appareil électronique mobile doté d'un écran à moins qu'il ne soit fixé au véhicule dans un support destiné à cette fin;

4° de bestuurder de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 kilometer per uur of de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 30 kilometer per uur binnen een bebouwde kom, in een zone 30, schoolomgeving, erf of woonerf overschrijdt;

5° de bestuurder geen houder is van het bij wet of regelgeving vereiste rijbewijs of zijn rijbewijs werd ingetrokken, ongeldig verklaard, geschorst of ingehouden;

6° de bestuurder rijdt in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat als gevolg van substanties die de alertheid achter het stuur verminderen;

7° de geldigheid van het rijbewijs van de bestuurder beperkt is tot motorvoertuigen die uitgerust zijn met een alcoholslot en de bestuurder een motorvoertuig bestuurt dat niet uitgerust is met een alcoholslot.

De in 5° bedoelde omstandigheid is niet van toepassing op de bestuurder die houder is van een rijbewijs waarvan de administratieve geldigheidsduur minder dan een jaar is verstreken.”

HOOFDSTUK 15

Wijziging van de wetgeving betreffende de tijdelijke personeelsformaties bij de hoven van beroep en van de parketten-generaal

Afdeling 1

Wijzigingen van de wet van 29 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken

Art. 74

In artikel 2 van de wet van 29 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 mei 2024, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Art. 75

In artikel 3, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

4° le conducteur dépasse la vitesse maximale autorisée de plus de 40 kilomètres par heure ou de plus de 30 kilomètres par heure dans une agglomération, dans une zone 30, aux abords d'écoles, dans une zone de rencontre ou une zone résidentielle;

5° le conducteur n'est pas titulaire du permis de conduire exigé par la loi ou le règlement ou son permis est annulé, invalidé, suspendu ou retenu;

6° le conducteur conduit en état d'ivresse ou dans un état analogue résultant de l'emploi de substances qui réduisent la vigilance au volant;

7° la validité du permis de conduire du conducteur a été limitée aux véhicules à moteur équipés d'un éthylotest antidémarrage et que le conducteur conduit un véhicule à moteur non équipé d'un tel dispositif.

La circonstance visée au 5° ne s'applique pas au conducteur, porteur d'un permis de conduire dont la durée de validité administrative a expiré depuis moins d'un an.”

CHAPITRE 15

Modification de la législation relative aux cadres temporaires dans les cours d'appel et les parquets généraux

Section 1re

Modifications de la loi du 29 novembre 2001 fixant un cadre temporaire de conseillers en vue de résorber l'arriéré judiciaire dans les cours d'appel

Art. 74

Dans l'article 2 de la loi du 29 novembre 2001 fixant un cadre temporaire de conseillers en vue de résorber l'arriéré judiciaire dans les cours d'appel, modifié en dernier lieu par la loi du 15 mai 2024, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Art. 75

Dans l'article 3, alinéa 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Afdeling 2

Wijzigingen van de wet van 14 december 2004 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, van de wet van 2 juli 1975 tot vaststelling van de personeelsformatie van de rechtbanken van eerste aanleg en van artikel 211 van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 76

In artikel 9, eerste lid, van de wet van 14 december 2004 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, van de wet van 2 juli 1975 tot vaststelling van de personeelsformatie van de rechtbanken van eerste aanleg en van artikel 211 van het Gerechtelijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Afdeling 3

Wijzigingen van de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoemingen van magistraten, wat het hof van beroep te Gent betreft

Art. 77

In artikel 3, eerste lid, van de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoemingen van magistraten, wat het hof van beroep te Gent betreft, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Art. 78

In artikel 4 van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Art. 79

In artikel 5, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Section 2

Modifications de la loi du 14 décembre 2004 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, la loi du 2 juillet 1975 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de première instance et l'article 211 du Code judiciaire

Art. 76

Dans l'article 9, alinéa 1er, de la loi du 14 décembre 2004 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, la loi du 2 juillet 1975 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de première instance et l'article 211 du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Section 3

Modifications de la loi du 10 août 2005 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Gand

Art. 77

Dans l'article 3, alinéa 1er, de la loi du 10 août 2005 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Gand, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Art. 78

Dans l'article 4 de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Art. 79

Dans l'article 5, alinéa 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Afdeling 4

Wijziging van de wet van 20 december 2005 houdende diverse bepalingen betreffende justitie

Art. 80

In artikel 8 van de wet van 20 december 2005 houdende diverse bepalingen betreffende justitie, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” telkens vervangen door het cijfer “2027”.

Afdeling 5

Wijziging van de wet van 12 maart 2007 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voor wat het hof van beroep te Bergen en de rechtbank van eerste aanleg te Gent betreft en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoeming van magistraten, wat het hof van beroep te Bergen betreft

Art. 81

In artikel 4 van de wet van 12 maart 2007 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voor wat het hof van beroep te Bergen en de rechtbank van eerste aanleg te Gent betreft en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoeming van magistraten, wat het hof van beroep te Bergen betreft, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

Art. 82

In artikel 5, eerste lid, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 december 2023, wordt het cijfer “2025” vervangen door het cijfer “2027”.

HOOFDSTUK 16**Opheffingsbepalingen****Art. 83**

Het koninklijk besluit van 17 augustus 2018 tot uitvoering van artikel 1394/20, 2°, *in fine* van het Gerechtelijk Wetboek wordt opgeheven.

Section 4

Modification de la loi du 20 décembre 2005 portant des dispositions diverses en matière de justice

Art. 80

Dans l'article 8 de la loi du 20 décembre 2005 portant des dispositions diverses en matière de justice, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est chaque fois remplacé par le chiffre “2027”.

Section 5

Modifications de la loi du 12 mars 2007 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne la cour d'appel de Mons et le tribunal de première instance de Gand et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Mons

Art. 81

Dans l'article 4 de la loi du 12 mars 2007 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne la cour d'appel de Mons et le tribunal de première instance de Gand et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Mons, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

Art. 82

Dans l'article 5, alinéa 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par la loi du 19 décembre 2023, le chiffre “2025” est remplacé par le chiffre “2027”.

CHAPITRE 16**Dispositions abrogatoires****Art. 83**

L'arrêté royal du 17 août 2018 portant exécution de l'article 1394/20, 2°, *in fine* du Code judiciaire est abrogé.

Art. 84

Het koninklijk besluit van 6 november 1968 tot vaststelling van het bedrag van de kosten, ter griffie in consignatie te geven door degene die uitlegging of verbetering van een vonnis vordert, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK 17

Overgangsbepalingen

Art. 85

De valorisatie van de geldelijke anciënniteit van de magistraten in opleiding zoals ingevoegd door artikel 19, b) van deze wet, zal vanaf 1 oktober 2025 toegepast worden op de wedden van de magistraten in opleiding die hun gerechtelijke stage hebben aangevat op 1 oktober 2024.

Art. 86

Betaling van de dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro voor verblijfkosten kan worden verkregen voor verplaatsingen die sinds 1 januari 2024 zijn gedaan onder de voorwaarden van artikel 363/1 van het Gerechtelijk Wetboek.

HOOFDSTUK 18

Inwerkingtreding

Art. 87

De artikelen 19, a) en 30 tot 32 en 86 treden in werking de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Art. 88

De artikelen 21, 22 en 25 tot 29 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2025.

Art. 89

Artikel 19, b), heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2025.

Art. 84

L'arrêté royal du 6 novembre 1968 fixant le montant des frais et dépens à consigner au greffe par le demandeur en interprétation ou en rectification de jugement est abrogé.

CHAPITRE 17

Dispositions transitoires

Art. 85

La valorisation de l'ancienneté pécuniaire des magistrats en formation, telle qu'insérée par l'article 19, b), de la présente loi, sera appliquée à partir du 1er octobre 2025 aux traitements des magistrats en formation qui ont entamé leur stage judiciaire le 1er octobre 2024.

Art. 86

Le paiement de l'indemnité forfaitaire journalière de 10 euros pour frais de séjour peut être obtenu pour les déplacements effectués depuis le 1er janvier 2024 dans les conditions visées à l'article 363/1 du Code judiciaire.

CHAPITRE 18

Entrée en vigueur

Art. 87

Les articles 19, a) et 30 à 32 et 86 entrent en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Art. 88

Les articles 21, 22 et 25 à 29 produisent leurs effets le 1er janvier 2025.

Art. 89

L'article 19, b), produit ses effets le 1er octobre 2025.

Art. 90

De artikelen 17, 33, 2°, 34 en 35 treden in werking op een door de Koning te bepalen datum en ten laatste op 1 januari 2027.

Art. 91

Artikel 33, 3°, heeft uitwerking met ingang van 1 november 2024.

Art. 92

De artikelen 74 tot 82 treden in werking op 31 december 2025.

Gegeven te Brussel, 19 november 2025.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Justitie,

Annelies Verlinden

Art. 90

Les articles 17, 33, 2°, 34 et 35 entrent en vigueur à une date déterminée par le Roi et au plus tard le 1er janvier 2027.

Art. 91

L'article 33, 3°, produit ses effets le 1er novembre 2024.

Art. 92

Les articles 74 à 82 entrent en vigueur le 31 décembre 2025.

Donné à Bruxelles, le 19 novembre 2025.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de la Justice,

Annelies Verlinden

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

Basistekst	Tekst aangepast aan het ontwerp
HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt	
Art. 12, eerste lid	Art. 12, eerste lid
Alle akten vermelden de naam, de voornaam en de standplaats van de notaris die ze verlijdt. De partijen worden in de akte vermeld met hun naam, gevolgd door hun voornamen, hun plaats en datum van geboorte en hun woonplaats. De partijen die beschikken over een rijksregisternummer of aan wie een identificatienummer van het bisregister werd toegekend in uitvoering van artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, worden tevens met dit nummer vermeld, behoudens wanneer de akte wordt verleden buiten het kantoor van de notaris en het nummer niet beschikbaar is op het voorgelegde identiteitsbewijs. Ingeval de waarmerking op basis van de identiteitskaart gebeurt, volstaan de eerste twee voornamen in de plaats van de opname van alle voornamen. De voornamen worden vermeld in de volgorde waarin zij voorkomen in het stuk op grond waarvan de identificatie is gebeurd. Van comparanten die enkel als vertegenwoordiger of gemachtigde optreden, of die enkel bijstand verlenen, dienen enkel de naam, voornamen en woonplaats te worden vermeld. Wanneer de vertegenwoordiger of gemachtigde een medewerker is van een notariskantoor, in die hoedanigheid aangesteld, kan de vermelding van de woonplaats van de vertegenwoordiger of gemachtigde worden vervangen door een keuze van woonplaats op de zetel van het notariskantoor.	Alle akten vermelden de naam, de voornaam en de standplaats van de notaris die ze verlijdt. De partijen worden in de akte vermeld met hun naam, gevolgd door hun voornamen, hun plaats en datum van geboorte en hun woonplaats. De partijen die beschikken over een rijksregisternummer of aan wie een identificatienummer van het bisregister werd toegekend in uitvoering van artikel 4, § 2, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, worden tevens met dit nummer vermeld, behoudens wanneer de akte wordt verleden buiten het kantoor van de notaris en het nummer niet beschikbaar is op het voorgelegde identiteitsbewijs. Ingeval de waarmerking op basis van de identiteitskaart gebeurt, volstaan de eerste twee voornamen in de plaats van de opname van alle voornamen. De voornamen worden vermeld in de volgorde waarin zij voorkomen in het stuk op grond waarvan de identificatie is gebeurd. Van comparanten die enkel als vertegenwoordiger of gemachtigde optreden, of die enkel bijstand verlenen, dienen enkel de naam, voornamen en woonplaats te worden vermeld. Wanneer de vertegenwoordiger of gemachtigde een medewerker is van een notariskantoor, in die hoedanigheid aangesteld, kan de vermelding van de woonplaats van de vertegenwoordiger of gemachtigde worden vervangen door een keuze van woonplaats op de zetel van het notariskantoor. Wanneer een gerechtelijke lasthebber handelt in uitvoering van zijn mandaat, kan de vermelding van de woonplaats worden vervangen door het adres waar hij kantoor houdt.
Art. 100	Art. 100
§ 1. De syndicus voert een onderzoek naar de feiten en stelt een verslag op binnen een	§ 1. De syndicus voert een onderzoek naar de feiten en stelt een verslag op binnen een

termijn van drie maanden na de kennisname van de feiten, de klacht of de aangifte. Hij kan voorstellen het betrokken lid te vervolgen dan wel aan de klacht geen gevolg te geven. De syndicus bezorgt zijn verslag aan de secretaris van de kamer van notarissen.	termijn van drie maanden na de kennisname van de feiten, de klacht of de aangifte. Hij kan voorstellen het betrokken lid te vervolgen dan wel aan de klacht geen gevolg te geven. De syndicus bezorgt zijn verslag aan de secretaris van de kamer van notarissen.
De kamer van notarissen beslist te vervolgen, te seponeren of een minnelijke schikking voor te stellen. De kamer van notarissen motiveert haar beslissing.	De kamer van notarissen beslist te vervolgen, te seponeren of een minnelijke schikking voor te stellen. De kamer van notarissen motiveert haar beslissing.
De minnelijke schikking kan niet worden geïnd totdat het auditoraat bij de Nationale Kamer van notarissen een beslissing heeft genomen in het dossier.	De minnelijke schikking kan niet worden geïnd totdat het auditoraat bij de Nationale Kamer van notarissen een beslissing heeft genomen in het dossier.
De syndicus bezorgt een afschrift van de gemotiveerde beslissing en van het dossier binnen een termijn van vijftien werkdagen na de beslissing van de kamer van notarissen aan het auditoraat en brengt tegelijkertijd het betrokken lid op de hoogte van de beslissing.	De syndicus bezorgt een afschrift van de gemotiveerde beslissing en van het dossier binnen een termijn van vijftien werkdagen na de beslissing van de kamer van notarissen aan het auditoraat en brengt tegelijkertijd het betrokken lid op de hoogte van de beslissing.
§ 2. Het auditoraat neemt kennis van de beslissing van de kamer van notarissen en het tuchtdossier.	§ 2. Het auditoraat neemt kennis van de beslissing van de kamer van notarissen en het tuchtdossier.
Indien de kamer van notarissen heeft beslist te vervolgen, handelt zij volgens artikel 102, eerste lid. Het auditoraat kan de beslissing van de kamer van notarissen om te vervolgen niet wijzigen.	Indien de kamer van notarissen heeft beslist te vervolgen, handelt zij volgens artikel 102, eerste lid. Het auditoraat kan de beslissing van de kamer van notarissen om te vervolgen niet wijzigen.
Indien de kamer van notarissen heeft beslist te seponeren, kan het auditoraat de beslissing van de kamer bevestigen of beslissen tot vervolging over te gaan of een minnelijke schikking voor te stellen.	Indien de kamer van notarissen heeft beslist te seponeren, kan het auditoraat de beslissing van de kamer bevestigen of beslissen tot vervolging over te gaan of een minnelijke schikking voor te stellen.
Indien de kamer van notarissen heeft beslist een minnelijke schikking voor te stellen, kan het auditoraat de beslissing van de kamer van notarissen bevestigen of beslissen tot vervolging over te gaan.	Indien de kamer van notarissen heeft beslist een minnelijke schikking voor te stellen, kan het auditoraat de beslissing van de kamer van notarissen bevestigen of beslissen tot vervolging over te gaan.
Bij een beslissing tot seponering brengt het auditoraat de derde of het lid dat de klacht indiende en het betrokken lid hiervan op de hoogte binnen vijftien werkdagen.	Bij een beslissing tot seponering brengt het auditoraat de derde of het lid dat de klacht indiende en het betrokken lid hiervan op de hoogte binnen vijftien werkdagen.

Bij een beslissing tot vervolging brengt het auditoraat het betrokken lid op de hoogte binnen vijftien werkdagen.	Bij een beslissing tot vervolging brengt het auditoraat het betrokken lid op de hoogte binnen vijftien werkdagen.
Bij een beslissing tot minnelijke schikking wordt deze binnen vijftien werkdagen aan het betrokken lid voorgesteld. Na aanvaarding binnen een maand door het betrokken lid van de minnelijke schikking en na betaling wordt het dossier geseponeerd.	Bij een beslissing tot minnelijke schikking wordt deze binnen vijftien werkdagen aan het betrokken lid voorgesteld. Na aanvaarding binnen een maand door het betrokken lid van de minnelijke schikking en na betaling wordt de vervolging beëindigd .
Het auditoraat informeert de syndicus van elke beslissing binnen een termijn van vijftien werkdagen.	Het auditoraat informeert de syndicus van elke beslissing binnen een termijn van vijftien werkdagen.
Art. 102	Art. 102
Wanneer de kamer van notarissen tot vervolging beslist, bepaalt zij de vordering en stelt zij de syndicus aan die de tuchtprocedure inleidt voor de tuchtraad bedoeld in artikel 427 van het Gerechtelijk Wetboek. Hij kan zich laten bijstaan door het auditoraat bij de Nationale Kamer van notarissen.	Wanneer de kamer van notarissen tot vervolging beslist, bepaalt zij de vordering en stelt zij de syndicus aan die de tuchtprocedure inleidt voor de tuchtraad bedoeld in artikel 427 van het Gerechtelijk Wetboek. Hij kan zich laten bijstaan door het auditoraat bij de Nationale Kamer van notarissen.
Wanneer het auditoraat tot vervolging beslist, bepaalt het de vordering en stelt de auditeur de tuchtprocedure in voor de tuchtraad. Hij kan zich laten bijstaan door de syndicus.	Wanneer het auditoraat tot vervolging beslist, bepaalt het de vordering en stelt het de auditeur aan die de tuchtprocedure inleidt voor de tuchtraad . Hij kan zich laten bijstaan door de syndicus.
HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen van het Wetboek van Strafvordering	
Art. 39bis	Art. 39bis
§ 1. Onverminderd de specifieke bepalingen van dit artikel, zijn de regels van dit wetboek inzake inbeslagneming, met inbegrip van artikel 28sexies, van toepassing op het kopiëren, ontoegankelijk maken en verwijderen van in een informaticasysteem of een deel ervan opgeslagen gegevens.	§ 1. Onverminderd de specifieke bepalingen van dit artikel, zijn de regels van dit wetboek inzake inbeslagneming, met inbegrip van artikel 28sexies, van toepassing op het kopiëren, ontoegankelijk maken en verwijderen van in een informaticasysteem of een deel ervan opgeslagen gegevens.
§ 2. Tot de zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, kan beslist worden door een officier van gerechtelijke politie.	§ 2. Bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie beslissen tot een zoeking in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande schriftelijke toestemming van de gebruiker van het informaticasysteem.

	Deze toestemming is alleen geldig indien de in het eerste lid bedoelde persoon er voorafgaandelijk van in kennis werd gesteld dat de gegevens die tijdens de zoeking worden aangetroffen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt. Wanneer het een minderjarige betreft onder de leeftijd van zestien jaar, kan deze toestemming enkel worden gegeven door zijn wettelijke vertegenwoordiger of voogd <i>ad hoc</i> .
Onverminderd het eerste lid, kan de procureur des Konings een zoeking bevelen in een informaticasysteem of een deel ervan dat door hem in beslag kan worden genomen.	Onverminderd het eerste lid, kan de procureur des Konings bij het opsporen van de misdaden en de wanbedrijven, ook zonder de toestemming van de gebruiker , een zoeking bevelen in een informaticasysteem of een deel ervan dat in beslag genomen is, mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter .
	De motivering weerspiegelt de proportionaliteit ten opzichte van de persoonlijke levenssfeer en het nagestreefte doel.
De zoekingen bedoeld in het eerste en het tweede lid kunnen zich enkel uitstrekken tot de gegevens die opgeslagen zijn op het informaticasysteem dat, respectievelijk, in beslag genomen is of in beslag kan worden genomen. Met het oog daarop wordt elke externe verbinding van dit informaticasysteem verhinderd, alvorens de zoeking wordt aangevat.	De zoekingen bedoeld in deze paragraaf kunnen zich enkel uitstrekken tot de gegevens die opgeslagen zijn op het informaticasysteem dat in beslag genomen is. Met het oog daarop wordt elke externe verbinding van dit informaticasysteem verhinderd, alvorens de zoeking wordt aangevat.
§ 3. (vernietigd door GwH)	§ 3. In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie tot de zoeking bedoeld in paragraaf 2, derde lid beslissen zonder voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter. In voorkomend geval deelt de officier van gerechtelijke politie onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing mee aan de procureur des Konings en motiveert hij tevens de uiterst dringende noodzakelijkheid. De maatregel dient vervolgens zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd te worden door de onderzoeksrechter, met vermelding van de

	redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.
§ 4. Enkel de onderzoeksrechter kan een andere zoeking bevelen in een informaticasysteem of een deel ervan dan de zoekingen bedoeld in paragraaf 2:	§ 4. Enkel de onderzoeksrechter kan een andere zoeking bevelen in een informaticasysteem of een deel ervan dan de zoekingen bedoeld in paragraaf 2:
- indien deze zoeking noodzakelijk is om de waarheid aan het licht te brengen ten aanzien van het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van de zoeking; en	- indien deze zoeking noodzakelijk is om de waarheid aan het licht te brengen ten aanzien van het misdrijf dat het voorwerp uitmaakt van de zoeking; en
- indien andere maatregelen disproportioneel zouden zijn, of indien er een risico bestaat dat zonder deze zoeking bewijselementen verloren gaan.	- indien andere maatregelen disproportioneel zouden zijn, of indien er een risico bestaat dat zonder deze zoeking bewijselementen verloren gaan.
In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de onderzoeksrechter de zoeking bedoeld in het eerste lid mondeling bevelen. Dit bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.	In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de onderzoeksrechter de zoeking bedoeld in het eerste lid mondeling bevelen. Dit bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.
§ 5. Teneinde de maatregelen bedoeld in dit artikel mogelijk te maken, kan de procureur des Konings of de onderzoeksrechter bevelen om, te allen tijde, ook zonder de toestemming van hetzij de eigenaar of zijn rechthebbende, hetzij de gebruiker:	§ 5. Teneinde de maatregelen bedoeld in dit artikel mogelijk te maken, kan de procureur des Konings, mits voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter , of de onderzoeksrechter bevelen om, te allen tijde, ook zonder de toestemming van de gebruiker:
- elke beveiliging van de betrokken informaticasystemen tijdelijk op te heffen, desgevallend met behulp van technische hulpmiddelen, valse signalen, valse sleutels of valse hoedanigheden;	- elke beveiliging van de betrokken informaticasystemen tijdelijk op te heffen, desgevallend met behulp van technische hulpmiddelen, valse signalen, valse sleutels of valse hoedanigheden;
- technische middelen in de betrokken informaticasystemen aan te brengen teneinde de door dat systeem opgeslagen, verwerkte of doorgestuurde gegevens te ontcijferen en te decoderen.	- technische middelen in de betrokken informaticasystemen aan te brengen teneinde de door dat systeem opgeslagen, verwerkte of doorgestuurde gegevens te ontcijferen en te decoderen.
	In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie beslissen tot deze maatregel. In voorkomend geval deelt de officier van gerechtelijke politie onverwijld en uiterlijk binnen de 24 uur zijn beslissing mee aan de procureur des Konings en motiveert hij tevens de uiterst dringende

	noodzakelijkheid. De maatregel dient vervolgens zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd te worden door de onderzoeksrechter, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.
Evenwel kan enkel de onderzoeksrechter deze tijdelijke opheffing van de beveiliging of deze aanbrenging van technische middelen bevelen wanneer dit in het bijzonder noodzakelijk is voor de toepassing van artikel 88ter.	Evenwel kan enkel de onderzoeksrechter deze tijdelijke opheffing van de beveiliging of deze aanbrenging van technische middelen bevelen wanneer dit in het bijzonder noodzakelijk is voor de toepassing van artikel 88ter.
§ 6. Indien in de betrokken informaticasystemen opgeslagen gegevens aangetroffen worden die nuttig zijn voor dezelfde doeleinden als de inbeslagneming, maar de inbeslagneming van de drager daarvan evenwel niet wenselijk is, worden deze gegevens, evenals de gegevens noodzakelijk om deze te kunnen verstaan, gekopieerd op dragers, die toebehoren aan de overheid. In geval van dringendheid of om technische redenen, kan gebruik gemaakt worden van dragers, die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken.	§ 6. Indien in de betrokken informaticasystemen opgeslagen gegevens aangetroffen worden die nuttig zijn voor dezelfde doeleinden als de inbeslagneming, maar de inbeslagneming van de drager daarvan evenwel niet wenselijk is, worden deze gegevens, evenals de gegevens noodzakelijk om deze te kunnen verstaan, gekopieerd op dragers, die toebehoren aan de overheid. In geval van dringendheid of om technische redenen, kan gebruik gemaakt worden van dragers, die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken.
Bovendien worden passende technische middelen aangewend om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te waarborgen.	Bovendien worden passende technische middelen aangewend om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te waarborgen.
Wanneer de in het eerste lid vermelde maatregel niet mogelijk is om technische redenen of wegens de omvang van de gegevens, wendt de procureur des Konings de passende technische middelen aan om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te waarborgen.	Wanneer de in het eerste lid vermelde maatregel niet mogelijk is om technische redenen of wegens de omvang van de gegevens, wendt de procureur des Konings de passende technische middelen aan om de toegang tot deze gegevens in het informaticasysteem, evenals tot de kopieën daarvan die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken, te verhinderen en hun integriteit te waarborgen.
Indien de gegevens het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en indien de gegevens strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, of een	Indien de gegevens het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en indien de gegevens strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, of een

gevaar opleveren voor de integriteit van informaticasystemen of gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen, wendt de procureur des Konings alle passende technische middelen aan om deze gegevens ontoegankelijk te maken of, na hiervan kopie te hebben genomen, te verwijderen.	gevaar opleveren voor de integriteit van informaticasystemen of gegevens die door middel daarvan worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen, wendt de procureur des Konings alle passende technische middelen aan om deze gegevens ontoegankelijk te maken of, na hiervan kopie te hebben genomen, te verwijderen.
Hij kan evenwel, behoudens in het geval bedoeld in het vierde lid, het verdere gebruik van het geheel of een deel van deze gegevens toestaan, wanneer dit geen gevaar voor de strafvordering oplevert.	Hij kan evenwel, behoudens in het geval bedoeld in het vierde lid, het verdere gebruik van het geheel of een deel van deze gegevens toestaan, wanneer dit geen gevaar voor de strafvordering oplevert.
In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid en wanneer het kennelijk gaat om een strafbaar feit bedoeld in de artikelen 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10 of 417/44 van het Strafwetboek, kan de procureur des Konings mondeling bevelen dat alle passende technische middelen worden aangewend om de gegevens, die het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en die strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, ontoegankelijk te maken. Dit bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.	In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid en wanneer het kennelijk gaat om een strafbaar feit bedoeld in de artikelen 137, § 3, 6°, 140bis, 417/9, 417/10, 417/44, 417/51 of 417/52 van het Strafwetboek, kan de procureur des Konings mondeling bevelen dat alle passende technische middelen worden aangewend om de gegevens, die het voorwerp van het misdrijf vormen of voortgekomen zijn uit het misdrijf en die strijdig zijn met de openbare orde of de goede zeden, ontoegankelijk te maken. Dit bevel wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk bevestigd, met vermelding van de redenen van de uiterst dringende noodzakelijkheid.
§ 7. Tenzij diens identiteit of woonplaats redelijkerwijze niet achterhaald kan worden, brengt de procureur des Konings of de onderzoeksrechter de verantwoordelijke van het informaticasysteem zo spoedig mogelijk op de hoogte van de zoeking in het informaticasysteem of van de uitbreiding ervan. Hij deelt hem in voorkomend geval een samenvatting mee van de gegevens die zijn gekopieerd, ontoegankelijk gemaakt of verwijderd.	§ 7. Tenzij diens identiteit of woonplaats redelijkerwijze niet achterhaald kan worden, brengt de procureur des Konings of de onderzoeksrechter de gebruiker van het informaticasysteem zo spoedig mogelijk en zodra dit het onderzoek niet langer kan schaden op de hoogte van de zoeking in het informaticasysteem of van de uitbreiding ervan. Hij deelt hem in voorkomend geval een samenvatting mee van de gegevens die zijn gekopieerd, ontoegankelijk gemaakt of verwijderd.
§ 8. De procureur des Konings wendt de passende technische middelen aan om de integriteit en de vertrouwelijkheid van deze gegevens te waarborgen.	§ 8. De procureur des Konings wendt de passende technische middelen aan om de integriteit en de vertrouwelijkheid van deze gegevens te waarborgen.
Gepaste technische middelen worden aangewend voor de bewaring hiervan op de griffie.	Gepaste technische middelen worden aangewend voor de bewaring hiervan op de griffie.

Hetzelfde geldt, wanneer gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen in een informaticasysteem, samen met hun drager in beslag worden genomen, overeenkomstig de vorige artikelen.	Hetzelfde geldt, wanneer gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen in een informaticasysteem, samen met hun drager in beslag worden genomen, overeenkomstig de vorige artikelen.
§ 9. De maatregelen bedoeld in dit artikel kunnen alleen betrekking hebben op de informaticasystemen van een advocaat of een arts, indien deze er zelf van verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd of eraan deelgenomen te hebben, of, indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd, gebruik maken van diens elektronische communicatiemiddelen.	§ 9. De maatregelen bedoeld in dit artikel kunnen alleen betrekking hebben op de informaticasystemen van een advocaat of een arts, indien deze er zelf van verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd of eraan deelgenomen te hebben, of, indien precieze feiten doen vermoeden dat derden die ervan verdacht worden een strafbaar feit te hebben gepleegd, gebruik maken van diens elektronische communicatiemiddelen.
De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd, zonder dat, naar gelang het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte werd gebracht. Diezelfde zullen door de procureur des Konings in kennis worden gesteld van wat volgens hem onder het beroepsgeheim valt. Deze gegevens worden niet opgenomen in het proces-verbaal. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.	De maatregel mag niet ten uitvoer worden gelegd, zonder dat, naar gelang het geval, de stafhouder of de vertegenwoordiger van de provinciale orde van geneesheren ervan op de hoogte werd gebracht. Diezelfde zullen door de procureur des Konings in kennis worden gesteld van wat volgens hem onder het beroepsgeheim valt. Deze gegevens worden niet opgenomen in het proces-verbaal. Deze personen zijn tot geheimhouding verplicht. Iedere schending van het geheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.
Art. 44 ^{quater} , § 4	Art. 44 ^{quater} , § 4
§ 4. De procureur des Konings kan, bij een met redenen omklede beslissing, de deskundige bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, vorderen om het Y-STR-profiel of het mtDNA-profiel op te stellen van de aangetroffen sporen, met specificatie van de omstandigheden van het dossier die deze analyse verantwoorden.	§ 4. De procureur des Konings kan, bij een met redenen omklede beslissing, de deskundige bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, vorderen om het Y-STR-profiel of het mtDNA-profiel op te stellen van de aangetroffen sporen, met specificatie van de omstandigheden van het dossier die deze analyse verantwoorden.
Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, vordert de procureur des Konings systematisch de deskundige bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, om het Y-STR-profiel van de aangetroffen sporen op te stellen.	Wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8° van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken, overlegt de procureur des Konings systematisch met de deskundige bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, om te bepalen van welke van de aangetroffen sporen een Y-STR-profiel wordt opgesteld.

De paragrafen 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing op de in deze paragraaf bedoelde maatregelen.	De paragrafen 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing op de in deze paragraaf bedoelde maatregelen.
<i>Art. 44quinquies, § 1</i>	<i>Art. 44quinquies, § 1</i>
§ 1. De procureur des Konings kan mits schriftelijke toestemming van een persoon die de leeftijd van zestien jaar heeft bereikt en tegen wie aanwijzingen van schuld bestaan bij het plegen van de feiten van de zaak waarmee hij belast is, of bij het plegen van gelijkaardige feiten het afnemen van een referentiestaal op deze persoon bevelen.	§ 1. De procureur des Konings kan mits schriftelijke toestemming van een persoon die de leeftijd van zestien jaar heeft bereikt en tegen wie aanwijzingen van schuld bestaan bij het plegen van de feiten van de zaak waarmee hij belast is, of bij het plegen van gelijkaardige feiten het afnemen van een referentiestaal op deze persoon bevelen.
Deze toestemming kan alleen op geldige wijze worden gegeven als de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, hem vooraf in kennis heeft gesteld van:	Deze toestemming kan alleen op geldige wijze worden gegeven als de procureur des Konings of een officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, hem vooraf in kennis heeft gesteld van:
1° de omstandigheden van de zaak in het kader waarvan de afname wordt gevraagd;	1° de omstandigheden van de zaak in het kader waarvan de afname wordt gevraagd;
2° het bestaan van aanwijzingen van zijn schuld bij het plegen van de feiten van de zaak waarmee hij belast is, of bij het plegen van gelijkaardige feiten;	2° het bestaan van aanwijzingen van zijn schuld bij het plegen van de feiten van de zaak waarmee hij belast is, of bij het plegen van gelijkaardige feiten;
3° in voorkomend geval, de vergelijking van zijn DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen;	3° in voorkomend geval, de vergelijking van zijn DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen;
4° de eenmalige vergelijking van zijn DNA-profiel met de in de nationale DNA-gegevensbanken opgeslagen DNA-profielen;	4° de eenmalige vergelijking van zijn DNA-profiel met de in de nationale DNA-gegevensbanken opgeslagen DNA-profielen;
5° het opslaan van zijn DNA-profiel in de DNA-gegevensbank “ Criminalistiek “ indien de vergelijking van DNA-profielen een positief verband aantoont met de in de 3° of 4° bedoelde DNA-profielen;	5° het opslaan van zijn DNA-profiel in de DNA-gegevensbank “ Criminalistiek “ indien de vergelijking van DNA-profielen een positief verband aantoont met de in de 3° of 4° bedoelde DNA-profielen;
6° in geval van het opslaan van zijn DNA-profiel, de systematische vergelijking van zijn DNA-profiel met de DNA-profielen opgeslagen in de nationale, buitenlandse en internationale DNA-gegevensbanken;	6° in geval van het opslaan van zijn DNA-profiel, de systematische vergelijking van zijn DNA-profiel met de DNA-profielen opgeslagen in de nationale, buitenlandse en internationale DNA-gegevensbanken;

7° in geval van een positief verband met een van de profielen van het 6°, het opslaan van dit verband;	7° in geval van een positief verband met een van de profielen van het 6°, het opslaan van dit verband;
8° het systematisch opstellen en vergelijken van zijn Y-STR-profiel, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken.	8° het systematisch opstellen en vergelijken van zijn Y-STR-profiel, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8° van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken.
Van die informatie wordt melding gemaakt in de schriftelijke toestemming van de betrokkene.	Van die informatie wordt melding gemaakt in de schriftelijke toestemming van de betrokkene.
<i>Art. 44quinquies, § 4</i>	<i>Art. 44quinquies, § 4</i>
§ 4. De procureur des Konings wijst een deskundige verbonden aan een laboratorium aan om:	§ 4. De procureur des Konings wijst een deskundige verbonden aan een laboratorium aan om:
1° het DNA-profiel van het referentiestaal op te stellen;	1° het DNA-profiel van het referentiestaal op te stellen;
2° in voorkomend geval, de vergelijking van dat DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen uit te voeren;	2° in voorkomend geval, de vergelijking van dat DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen uit te voeren;
3° het Y-STR-profiel van het referentiestaal op te stellen, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken;	3° het Y-STR-profiel van het referentiestaal op te stellen, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8° van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken;
4° in voorkomend geval, de vergelijking van dat Y-STR-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen uit te voeren.]]2	4° in voorkomend geval, de vergelijking van dat Y-STR-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen uit te voeren.]]2
<i>Art. 90undecies, § 1</i>	<i>Art. 90undecies, § 1</i>
§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 56, § 1, derde lid, van dit Wetboek, kan de onderzoeksrechter bevelen dat een referentiestaal onder dwang wordt afgenomen van een persoon tegen wie er aanwijzingen van schuld bestaan bij het plegen van feiten die bij	§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 56, § 1, derde lid, van dit Wetboek, kan de onderzoeksrechter bevelen dat een referentiestaal onder dwang wordt afgenomen van een persoon tegen wie er aanwijzingen van schuld bestaan bij het plegen van feiten die bij

hem aanhangig zijn, indien de feiten strafbaar zijn met een maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf of met een zwaardere straf.	hem aanhangig zijn, indien de feiten strafbaar zijn met een maximumstraf van vijf jaar gevangenisstraf of met een zwaardere straf.
In zijn met redenen omklede beschikking die hij meedeelt aan de procureur des Konings, vermeldt de onderzoeksrechter:	In zijn met redenen omklede beschikking die hij meedeelt aan de procureur des Konings, vermeldt de onderzoeksrechter:
1° de omstandigheden van de zaak in het kader waarvan de afname wordt bevolen;	1° de omstandigheden van de zaak in het kader waarvan de afname wordt bevolen;
2° het bestaan van aanwijzingen van zijn schuld bij het plegen van feiten die bij hem aanhangig zijn;	2° het bestaan van aanwijzingen van zijn schuld bij het plegen van feiten die bij hem aanhangig zijn;
3° de noodzaak om dwang te gebruiken;	3° de noodzaak om dwang te gebruiken;
4° in voorkomend geval, de vergelijking van het DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen;	4° in voorkomend geval, de vergelijking van het DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen;
5° de eenmalige vergelijking van het DNA-profiel met de in de nationale DNA-gegevensbanken opgeslagen DNA-profielen;	5° de eenmalige vergelijking van het DNA-profiel met de in de nationale DNA-gegevensbanken opgeslagen DNA-profielen;
6° in geval van een positief verband met een van de profielen bedoeld in de 4° of 5°, het opslaan van zijn DNA-profiel in de DNA-gegevensbank “Criminalistiek”;	6° in geval van een positief verband met een van de profielen bedoeld in de 4° of 5°, het opslaan van zijn DNA-profiel in de DNA-gegevensbank “Criminalistiek”;
7° in geval van het opslaan van het DNA-profiel, de systematische vergelijking van zijn DNA-profiel met de DNA-profielen opgeslagen in de nationale, buitenlandse en internationale DNA-gegevensbanken;	7° in geval van het opslaan van het DNA-profiel, de systematische vergelijking van zijn DNA-profiel met de DNA-profielen opgeslagen in de nationale, buitenlandse en internationale DNA-gegevensbanken;
8° in geval van een positief verband met een van de profielen bedoeld in het 7°, het opslaan van dit verband;	8° in geval van een positief verband met een van de profielen bedoeld in het 7°, het opslaan van dit verband;
9° het systematisch opstellen en vergelijken van zijn Y-STR-profiel, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken.	9° het systematisch opstellen en vergelijken van zijn Y-STR-profiel, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8° van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken.
De onderzoeksrechter hoort vooraleer hij de afname onder dwang beveelt, de persoon die er het voorwerp van moet uitmaken, en stelt hem	De onderzoeksrechter hoort vooraleer hij de afname onder dwang beveelt, de persoon die er het voorwerp van moet uitmaken, en stelt hem

in kennis van de bepalingen onder 1° tot 9° opgesomd in het tweede lid.	in kennis van de bepalingen onder 1° tot 9° opgesomd in het tweede lid.
Van de redenen van de eventuele weigering van de afname of van de instemming van de betrokkene met die maatregel, wordt door de onderzoeksrechter melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.	Van de redenen van de eventuele weigering van de afname of van de instemming van de betrokkene met die maatregel, wordt door de onderzoeksrechter melding gemaakt in het proces-verbaal van verhoor.
Art. 90 <i>undecies</i> , § 4	Art. 90 <i>undecies</i> , § 4
§ 4. De onderzoeksrechter wijst een deskundige verbonden aan een laboratorium aan om:	§ 4. De onderzoeksrechter wijst een deskundige verbonden aan een laboratorium aan om:
1° het DNA-profiel van het referentiestaal op te stellen;	1° het DNA-profiel van het referentiestaal op te stellen;
2° in voorkomend geval, de vergelijking van dat DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen uit te voeren;	2° in voorkomend geval, de vergelijking van dat DNA-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen uit te voeren;
3 ° het Y-STR-profiel van het referentiestaal op te stellen, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°, van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken;	3 ° het Y-STR-profiel van het referentiestaal op te stellen, wanneer er ernstige aanwijzingen zijn dat de strafbare feiten een misdrijf uitmaken als bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8° van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken;
4° in voorkomend geval, de vergelijking van dat Y-STR-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen uit te voeren.	4° in voorkomend geval, de vergelijking van dat Y-STR-profiel met de DNA-profielen van de in het kader van die zaak aangetroffen sporen uit te voeren.
Art. 195, tiende lid	Art. 195, tiende lid
Het tweede lid is niet van toepassing wanneer de rechtbank uitspraak doet in graad van beroep, behalve wanneer zij een verval van het recht tot het besturen van een voertuig, een luchtschip en het geleiden van een rijdier uitspreekt.	Het vijfde lid is niet van toepassing wanneer de rechtbank uitspraak doet in graad van beroep, behalve wanneer zij een verval van het recht tot het besturen van een voertuig, een luchtschip en het geleiden van een rijdier uitspreekt.
Art. 216 <i>ter</i> , § 2, eerste lid	Art. 216 <i>ter</i> , § 2, eerste lid
§ 2. Wanneer de verdachte van het misdrijf instemt met de voorgestelde voorwaarden, bedoeld in paragraaf 1, eerste en/of tweede lid, en de voorgestelde maatregelen, bedoeld in paragraaf 1, vijfde lid, deelt de procureur des Konings zijn beslissing tot uitvoering mee aan	§ 2. Wanneer de verdachte van het misdrijf instemt met de voorgestelde voorwaarden, bedoeld in paragraaf 1, eerste en/of tweede lid, en de voorgestelde maatregelen, bedoeld in paragraaf 1, vijfde lid, deelt de procureur des Konings zijn beslissing tot uitvoering mee aan

de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van de verdachte, die onverwijld een verantwoordelijke aanwijst die wordt belast met de uitwerking en met de opvolging van de maatregelen.	de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de plaats van de feiten, die onverwijld een verantwoordelijke aanwijst die wordt belast met de uitwerking en de opvolging zowel voor wat betreft, in voorkomend geval, de bemiddeling als de maatregelen. In voorkomend geval, indien dit met het oog op de opvolging van de maatregelen opportuun wordt geacht, kan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de plaats van de feiten het dossier rechtstreeks overmaken voor wat betreft de uitvoering van de maatregelen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen van de verblijfplaats van de verdachte.
Art. 568, § 7, eerste lid	Art. 568, § 7, eerste lid
§ 7. Het deel van het strafdossier in materiële vorm dat overeenkomstig paragraaf 3, tweede lid, is gedematerialiseerd en is opgenomen in het digitaal dossier in het Centraal register bedoeld in artikel 564, § 1, verliest zijn authentiek karakter. De griffier vermeldt in de inventaris van het dossier voor elk stuk van dit deel waar het wordt bewaard in het Centraal register.	§ 7. Het deel van het strafdossier in materiële vorm dat overeenkomstig paragraaf 3, tweede lid, is gedematerialiseerd en is opgenomen in het digitaal dossier in het Centraal register bedoeld in artikel 569 , § 1, verliest zijn authentiek karakter. De griffier vermeldt in de inventaris van het dossier voor elk stuk van dit deel waar het wordt bewaard in het Centraal register.
Stukken uit het deel bedoeld in het eerste lid kunnen uit het strafdossier in materiële vorm worden verwijderd door de griffier. Hij maakt hiervan melding in de inventaris van het dossier.	Stukken uit het deel bedoeld in het eerste lid kunnen uit het strafdossier in materiële vorm worden verwijderd door de griffier. Hij maakt hiervan melding in de inventaris van het dossier.

HOOFDSTUK 4 – Wijzigingen van het Strafwetboek

Art. 504ter/1	Art. 504ter/1
§ 1. Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die opzettelijk een voer-, vaar- of vliegtuig of elk ander vervoermiddel uitrust met een niet-fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst.	§ 1. Met gevangenisstraf van vijftien dagen tot een jaar en een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die opzettelijk een voer-, vaar- of vliegtuig of elk ander vervoermiddel uitrust met een niet-fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden of vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst.
§ 2. Met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die opzettelijk een voertuig, een boot, een vliegtuig	§ 2. Met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die opzettelijk een voertuig, een boot, een vliegtuig

of enig ander vervoermiddel dat is uitgerust met een niet-fabriekseigen ruimte die wordt gebruikt voor heimelijk bezit of voor het heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst in bezit heeft. § 3. Met gevangenisstraf van meer dan drie tot vijf jaar en met een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die een voertuig, een boot, een vliegtuig of enig ander vervoermiddel uitrust met een verborgen niet fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of voor het heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden en vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst, wanneer de betrokken activiteit een beroep of een gewoonlijke activiteit is	of enig ander vervoermiddel dat is uitgerust met een niet-fabriekseigen ruimte die wordt gebruikt voor heimelijk bezit of voor het heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden of vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst in bezit heeft. § 3. Met gevangenisstraf van meer dan drie tot vijf jaar en met een geldboete van zesentwintig euro tot honderdduizend euro of met een van die straffen alleen worden gestraft hij die een voertuig, een boot, een vliegtuig of enig ander vervoermiddel uitrust met een verborgen niet fabriekseigen ruimte voor het heimelijk in bezit hebben of voor het heimelijk vervoeren van illegale voorwerpen, verboden of vergunningsplichtige wapens of geld met een illegale herkomst, wanneer de betrokken activiteit een beroep of een gewoonlijke activiteit is

HOOFDSTUK 5 – Wijzigingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Art. 46	Art. 46
In het kanton Aat moet een vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter en in het kanton Moeskroen moet de vrederechter en een plaatsvervangend vrederechter bewijzen de Nederlandse taal te kennen; in het tweede kanton Kortrijk, het kanton Poperinge en in het kanton Geraardsbergen, in de kantons Lennik en Tongeren, moet een vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter en in de kantons Sint-Genesius-Rode en Meise moeten de vrederechter en een plaatsvervangend vrederechter bewijzen de Franse taal te kennen.	In het kanton Aat moet een vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter en in het kanton Moeskroen moet de vrederechter en een plaatsvervangend vrederechter bewijzen de Nederlandse taal te kennen; in het tweede kanton Kortrijk, het kanton Poperinge en in het kanton Geraardsbergen, in de kantons Lennik en Tongeren-Borgloon , moet een vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter en in de kantons Sint-Genesius-Rode en Meise moeten de vrederechter en een plaatsvervangend vrederechter bewijzen de Franse taal te kennen.
Art. 53	Art. 53
§ 1. In de arrondissementen vermeld in artikel 1) kan niemand worden benoemd tot het ambt van griffier bij een der aldaar gevestigde rechtscolleges, indien hij het bewijs niet levert van de kennis van het Frans.	§ 1. In de arrondissementen vermeld in artikel 1) kan niemand worden benoemd tot het ambt van griffier bij een der aldaar gevestigde rechtscolleges, indien hij het bewijs niet levert van de kennis van het Frans.
In oorlogstijd moeten de griffiers die verbonden zijn aan een Nederlandse kamer van een militaire rechtbank het bewijs leveren van de kennis van de Nederlandse taal en moeten de	In oorlogstijd moeten de griffiers die verbonden zijn aan een Nederlandse kamer van een militaire rechtbank het bewijs leveren van de kennis van de Nederlandse taal en moeten de

griffiers die verbonden zijn aan een Duitse kamer van een militaire rechtbank het bewijs leveren van de kennis van de Duitse taal.	griffiers die verbonden zijn aan een Duitse kamer van een militaire rechtbank het bewijs leveren van de kennis van de Duitse taal.
Twee griffiers bij de rechtbank van eerste aanleg te Henegouwen moeten bewijzen de Nederlandse taal te kennen.	Twee griffiers bij de rechtbank van eerste aanleg te Henegouwen moeten bewijzen de Nederlandse taal te kennen.
§ 2. In de arrondissementen vermeld in artikel 2 kan niemand worden benoemd tot het ambt van griffier bij een der aldaar gevestigde rechtscolleges, indien hij het bewijs niet levert van de kennis van het Nederlands.	§ 2. In de arrondissementen vermeld in artikel 2 kan niemand worden benoemd tot het ambt van griffier bij een der aldaar gevestigde rechtscolleges, indien hij het bewijs niet levert van de kennis van het Nederlands.
In oorlogstijd moeten de griffiers die verbonden zijn aan een Franse kamer van een militaire rechtbank, het bewijs leveren van de kennis van de Franse taal en moeten de griffiers die verbonden zijn aan een Duitse kamer van een militaire rechtbank, het bewijs leveren van de kennis van de Duitse taal.	In oorlogstijd moeten de griffiers die verbonden zijn aan een Franse kamer van een militaire rechtbank, het bewijs leveren van de kennis van de Franse taal en moeten de griffiers die verbonden zijn aan een Duitse kamer van een militaire rechtbank, het bewijs leveren van de kennis van de Duitse taal.
Een griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Limburg moet bewijzen de Franse taal te kennen.	Een griffier bij de rechtbank van eerste aanleg te Limburg moet bewijzen de Franse taal te kennen.
§ 3. Eerste lid opgeheven.	§ 3. Eerste lid opgeheven.
De kaders van de personeelsleden die zijn verbonden aan de griffies en de referendarissen van de Franstalige en Nederlandstalige rechtbanken van Brussel, met inbegrip van de politierechtbanken waarvan de zetel is gevestigd in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad worden bepaald door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en met inachtneming van de volgende principes:	De kaders van de personeelsleden die zijn verbonden aan de griffies en de referendarissen van de Franstalige en Nederlandstalige rechtbanken van Brussel, met inbegrip van de politierechtbanken waarvan de zetel is gevestigd in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad worden bepaald door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en met inachtneming van de volgende principes:
1° ...;	1° ...;
2° bij de vaststelling van de kaders wordt een onderscheid gemaakt tussen:	2° bij de vaststelling van de kaders wordt een onderscheid gemaakt tussen:
a) de referendarissen;	a) de referendarissen;
b) de niveaus B, C en D.	b) de niveaus B, C en D.
Onverminderd het vierde lid, dienen in het gerechtelijk arrondissement Brussel de griffiers van de vredegerichten en een derde van de griffiers, respectievelijk van de Franstalige en	Onverminderd het vierde lid, dienen in het gerechtelijk arrondissement Brussel de griffiers van de vredegerichten en een derde van de griffiers, respectievelijk van de Franstalige en

de Nederlandstalige rechtbanken van Brussel, met inbegrip van de politierechtbanken met zetel in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad het bewijs te leveren van de kennis van het Frans en van het Nederlands.	de Nederlandstalige rechtbanken van Brussel, met inbegrip van de politierechtbanken met zetel in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad het bewijs te leveren van de kennis van het Frans en van het Nederlands.
In de politierechtbanken te Halle en te Vilvoorde en in de gerechtelijke kantons die uitsluitend bestaan uit gemeenten van het Nederlandse taalgebied, is alleen de kennis van het Nederlands vereist.	In de politierechtbanken te Halle en te Vilvoorde en in de gerechtelijke kantons die uitsluitend bestaan uit gemeenten van het Nederlandse taalgebied, is alleen de kennis van het Nederlands vereist.
De griffier-hoofd van de griffie wijst evenwel één of meer griffiers aan om de politierechter van zijn rechtbank in de politierechtbanken te Halle en te Vilvoorde bij te staan in de gevallen bedoeld in de artikelen 7bis, § 2, en 15, tweede lid.	De griffier-hoofd van de griffie wijst evenwel één of meer griffiers aan om de politierechter van zijn rechtbank in de politierechtbanken te Halle en te Vilvoorde bij te staan in de gevallen bedoeld in de artikelen 7bis, § 2, en 15, tweede lid.
De helft van het aantal griffiers bij het Hof van beroep te Brussel moet doen blijken van de kennis van het Frans en van het Nederlands; een vierde van het aantal dezer griffiers moet doen blijken van de kennis van het Frans en een vierde van de kennis van het Nederlands.	De helft van het aantal griffiers bij het Hof van beroep te Brussel moet doen blijken van de kennis van het Frans en van het Nederlands; een vierde van het aantal dezer griffiers moet doen blijken van de kennis van het Frans en een vierde van de kennis van het Nederlands.
§ 4. In het arrondissement Eupen kan niemand tot griffier bij de rechtbank van eerste aanleg, de rechtbank van koophandel, de arbeidsrechtbank, bij een vrederecht, bij een politierechtbank of, in oorlogstijd, bij een militaire rechtbank worden benoemd tenzij hij het bewijs levert van de kennis van de Duitse en van de Franse taal.	§ 4. In het arrondissement Eupen kan niemand tot griffier bij de rechtbank van eerste aanleg, de rechtbank van koophandel, de arbeidsrechtbank, bij een vrederecht, bij een politierechtbank of, in oorlogstijd, bij een militaire rechtbank worden benoemd tenzij hij het bewijs levert van de kennis van de Duitse en van de Franse taal.
Bovendien moeten twee griffiers bij het hof van beroep dat zijn zetel heeft te Luik en een griffier bij het arbeidshof dat zijn zetel te Luik heeft het bewijs leveren van de kennis van de Duitse taal.	Bovendien moeten twee griffiers bij het hof van beroep dat zijn zetel heeft te Luik en een griffier bij het arbeidshof dat zijn zetel te Luik heeft het bewijs leveren van de kennis van de Duitse taal.
§ 5. Een griffier van de vrederechten van de kantons Moeskroen, en Aat moet bewijzen de Nederlandse taal te kennen.	§ 5. Een griffier van de vrederechten van de kantons Moeskroen, en Aat moet bewijzen de Nederlandse taal te kennen.
Een griffier van de vrederechten van het kanton Tongeren, het tweede kanton Kortrijk, het kanton Poperinge en het kanton Geraardsbergen moet bewijzen de Franse taal te kennen.	Een griffier van de vrederechten van het kanton Tongeren-Borgloon , het tweede kanton Kortrijk, het kanton Poperinge en het kanton Geraardsbergen moet bewijzen de Franse taal te kennen.
De hoofdgriffier of een griffier van de vrederechten van de kantons Sint-Genesius-	De hoofdgriffier of een griffier van de vrederechten van de kantons Sint-Genesius-

Rode, Meise en Lennik moet bewijzen de Franse taal te kennen.	Rode, Meise en Lennik moet bewijzen de Franse taal te kennen.
§ 6. Het bewijs van de kennis van het Nederlands, van het Duits of van het Frans wordt geleverd door overlegging van een getuigschrift van genoten onderwijs, afgegeven hetzij door een onderwijsinrichting onderworpen aan de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, hetzij door een examencommissie van de Staat.	§ 6. Het bewijs van de kennis van het Nederlands, van het Duits of van het Frans wordt geleverd door overlegging van een getuigschrift van genoten onderwijs, afgegeven hetzij door een onderwijsinrichting onderworpen aan de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, hetzij door een examencommissie van de Staat.
De kennis van de andere taal dan die waarvan de kennis bewezen is door overlegging van het in het eerste lid bedoelde getuigschrift van genoten onderwijs wordt bewezen door te slagen voor een examen.	De kennis van de andere taal dan die waarvan de kennis bewezen is door overlegging van het in het eerste lid bedoelde getuigschrift van genoten onderwijs wordt bewezen door te slagen voor een examen.
Het examen handelt over de actieve en passieve mondelinge kennis en over de actieve en passieve schriftelijke kennis van de andere taal dan die waarvan de kennis bewezen is door overlegging van het in het eerste lid bedoelde getuigschrift van genoten onderwijs.	Het examen handelt over de actieve en passieve mondelinge kennis en over de actieve en passieve schriftelijke kennis van de andere taal dan die waarvan de kennis bewezen is door overlegging van het in het eerste lid bedoelde getuigschrift van genoten onderwijs.
Evenwel, wat de griffiers van de Franstalige en de Nederlandstalige rechtbanken van Brussel betreft, met inbegrip van de politierechtbanken met zetel in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, met inbegrip van de hoofdgriffiers, heeft het examen betrekking op de actieve en passieve mondelinge kennis en op de passieve schriftelijke kennis van de andere taal.	Evenwel, wat de griffiers van de Franstalige en de Nederlandstalige rechtbanken van Brussel betreft, met inbegrip van de politierechtbanken met zetel in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, met inbegrip van de hoofdgriffiers, heeft het examen betrekking op de actieve en passieve mondelinge kennis en op de passieve schriftelijke kennis van de andere taal.
Alleen de afgevaardigd bestuurder van SELOR - Selectiebureau van de Federale Overheid - is bevoegd om de bewijzen uit te reiken van de kennis van de andere taal dan die waarvan de kennis bewezen is door overlegging van het in het eerste lid bedoelde getuigschrift van genoten onderwijs.	Alleen de afgevaardigd bestuurder van SELOR - Selectiebureau van de Federale Overheid - is bevoegd om de bewijzen uit te reiken van de kennis van de andere taal dan die waarvan de kennis bewezen is door overlegging van het in het eerste lid bedoelde getuigschrift van genoten onderwijs.
De samenstelling van de examencommissie en de voorwaarden waaronder de bewijzen van de kennis van de andere taal dan die waarvan de kennis bewezen is door overlegging van het in het eerste lid bedoelde getuigschrift van genoten onderwijs worden uitgereikt, worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.	De samenstelling van de examencommissie en de voorwaarden waaronder de bewijzen van de kennis van de andere taal dan die waarvan de kennis bewezen is door overlegging van het in het eerste lid bedoelde getuigschrift van genoten onderwijs worden uitgereikt, worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Voor de in § 3, derde lid, bedoelde regel alsook in de artikelen 54 <i>bis</i> en 54 <i>ter</i> , wordt als houdende een functionele kennis van de in het vierde lid bedoelde andere taal, tijdelijk rekening gehouden met de personen die zich ertoe verbinden het in dat lid bedoelde examen af te leggen in het jaar na hun indiensttreding en voor zover ze aantonen dat ze lessen volgen om deze taal te leren. Als ze niet deelnemen aan of niet slagen voor het examen binnen deze termijn, wordt er een einde gesteld aan hun ambt, behalve als de voornoemde regel op dat moment wordt nageleefd voor het ambt dat ze uitoefenen in de betrokken griffie of het betrokken parketsecretariaat.	Voor de in § 3, derde lid, bedoelde regel alsook in de artikelen 54 <i>bis</i> en 54 <i>ter</i> , wordt als houdende een functionele kennis van de in het vierde lid bedoelde andere taal, tijdelijk rekening gehouden met de personen die zich ertoe verbinden het in dat lid bedoelde examen af te leggen in het jaar na hun indiensttreding en voor zover ze aantonen dat ze lessen volgen om deze taal te leren. Als ze niet deelnemen aan of niet slagen voor het examen binnen deze termijn, wordt er een einde gesteld aan hun ambt, behalve als de voornoemde regel op dat moment wordt nageleefd voor het ambt dat ze uitoefenen in de betrokken griffie of het betrokken parketsecretariaat.
§ 7. Opgeheven	§ 7. Opgeheven
HOOFDSTUK 6 – Wijzigingen van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie	
Art. 13, § 6	Art. 13, § 6
In geval van een nieuw misdrijf verjaart de vordering tot herroeping en tot uitspraak van de veroordeling voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de opschorting, drie volle jaren na de dag waarop de veroordeling wegens het nieuwe misdrijf in kracht van gewijsde is gegaan.	In geval van een nieuw misdrijf verjaart de vordering tot herroeping en tot uitspraak van de veroordeling voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de opschorting, drie volle jaren na de dag waarop de veroordeling wegens het nieuwe misdrijf in kracht van gewijsde is gegaan.
In geval van niet-naleving van de opgelegde voorwaarden moet die vordering worden ingesteld uiterlijk binnen een jaar na het verstrijken van de termijn bepaald in artikel 3. Zij verjaart een vol jaar na de dag waarop zij bij het bevoegde gerecht is aangebracht.	In geval van niet-naleving van de opgelegde voorwaarden moet die vordering worden ingesteld uiterlijk binnen een jaar na het verstrijken van de termijn bepaald in artikel 3. Zij verjaart drie volle jaren na de dag waarop zij bij het bevoegde gerecht is aangebracht.
Art. 14, § 3	Art. 14, § 3
De vordering tot herroeping wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden moet worden ingesteld uiterlijk binnen een jaar na het verstrijken van de termijn bepaald in artikel 8. Zij verjaart een vol jaar na de dag waarop zij bij het bevoegde gerecht is aangebracht.	De vordering tot herroeping wegens niet-naleving van de opgelegde voorwaarden moet worden ingesteld uiterlijk binnen een jaar na het verstrijken van de termijn bepaald in artikel 8. Zij verjaart drie volle jaren na de dag waarop zij bij het bevoegde gerecht is aangebracht.
HOOFDSTUK 7 – Wijzigingen van het Gerechtelijk Wetboek	
Art. 156 <i>bis</i>	Art. 156 <i>bis</i>

Er zijn, in het Hof van Cassatie, de Hoven van beroep, de Arbeidshoven, de rechtbanken van eerste aanleg, de arbeidsrechtbanken, de ondernemingsrechtbanken, de vrederechten en de politierechtbanken, plaatsvervangende magistraten, aangewezen uit de wegens hun leeftijd overeenkomstig artikel 383, § 1 op rust gestelde magistraten en de magistraten die op eigen verzoek vóór de wettelijke leeftijd worden toegelaten tot de inruststelling en die bovendien werden gemachtigd tot het voeren van de eretitel van hun ambt; zij hebben geen permanente functie en worden benoemd overeenkomstig artikel 383, § 2, om verhinderde magistraten of leden van het openbaar ministerie tijdelijk, naargelang van het geval en ieder wat hem betreft, te vervangen.	Er zijn, in het Hof van Cassatie, de Hoven van beroep, de Arbeidshoven, de rechtbanken van eerste aanleg, de arbeidsrechtbanken, de ondernemingsrechtbanken, de vrederechten, de politierechtbanken, het federaal parket en het parket voor de verkeersveiligheid, plaatsvervangende magistraten, aangewezen uit de wegens hun leeftijd overeenkomstig artikel 383, § 1 op rust gestelde magistraten en de magistraten die op eigen verzoek vóór de wettelijke leeftijd worden toegelaten tot de inruststelling en die bovendien werden gemachtigd tot het voeren van de eretitel van hun ambt; zij hebben geen permanente functie en worden benoemd overeenkomstig artikel 383, § 2, om verhinderde magistraten of leden van het openbaar ministerie tijdelijk, naargelang van het geval en ieder wat hem betreft, te vervangen.
Deze plaatsvervangende magistraten kunnen ook geroepen worden om zitting te nemen wanneer de bezetting niet volstaat om de hangende zaken te behandelen.	Deze plaatsvervangende magistraten kunnen ook geroepen worden om zitting te nemen wanneer de bezetting niet volstaat om de hangende zaken te behandelen.
De plaatsvervangende magistraten bedoeld in het eerste lid, kunnen geen federaal magistraat of magistraat van het parket voor de verkeersveiligheid, noch een lid van het openbaar ministerie vervangen die met toepassing van artikel 144bis, § 3, eerste en tweede lid, belast zijn met een opdracht.	Enkel plaatsvervangende magistraten die voordien het ambt van federaal magistraat hebben uitgeoefend of die voordien met toepassing van artikel 144bis, § 3, eerste en tweede lid werden belast met een opdracht bij het federaal parket, kunnen een federaal magistraat of een lid van het Openbaar Ministerie dat met toepassing van artikel 144bis, § 3, eerste en tweede lid met een opdracht bij het federaal parket werd belast, vervangen.
	Enkel plaatsvervangende magistraten die voordien een mandaat van magistraat in het parket voor de verkeersveiligheid hebben uitgeoefend of die er met toepassing van artikel 326ter, § 3, belast werden met een opdracht kunnen een magistraat van het parket voor de verkeersveiligheid vervangen.
Art. 182	Art. 182
§ 1. Het College bestaat uit twaalf leden, een voorzitter en een ondervoorzitter. De leden tellen drie eerste voorzitters van een hof van	§ 1. Het College bestaat uit twaalf leden, een voorzitter en een ondervoorzitter. De leden tellen drie eerste voorzitters van een hof van

beroep, een eerste voorzitter van een arbeidshof, drie voorzitters van een rechtbank van eerste aanleg, een voorzitter van een ondernemingsrechtbank, een voorzitter van een arbeidsrechtbank, een voorzitter van de vrederechters en rechters in de politierechtbank en twee leden van de raad van hoofdgriffiers. Het College wordt taalkundig paritair samengesteld. Indien een lid afkomstig is uit het gerechtelijk arrondissement Eupen, wordt het meegeteld bij de taalrol van zijn diploma van doctor, licentiaat of master in de rechten. De leden van de raad van hoofdgriffiers behoren tot een verschillende taalrol.	beroep, een eerste voorzitter van een arbeidshof, drie voorzitters van een rechtbank van eerste aanleg, een voorzitter van een ondernemingsrechtbank, een voorzitter van een arbeidsrechtbank, een voorzitter van de vrederechters en rechters in de politierechtbank en twee leden van de raad van hoofdgriffiers. Het College wordt taalkundig paritair samengesteld. Indien een lid afkomstig is uit het gerechtelijk arrondissement Eupen, wordt het meegeteld bij de taalrol van zijn diploma van doctor, licentiaat of master in de rechten. De leden van de raad van hoofdgriffiers behoren tot een verschillende taalrol.
§ 2. De magistraat - leden van het College worden verkozen door de korpschefs van de hoven van beroep, van de arbeidshoven, van de rechtbanken en van de vredegerichten voor een termijn van vijf jaar.	§ 2. De magistraat - leden van het College worden verkozen door de korpschefs van de hoven van beroep, van de arbeidshoven, van de rechtbanken en van de vredegerichten voor een termijn van vijf jaar.
Het verlies van het mandaat van korpschef tenzij deze het gevolg is van een tuchtstraf of de toelating tot de inruststelling, maakt geen einde aan het mandaat van lid van het College.	Het verlies van het mandaat van korpschef tenzij deze het gevolg is van een tuchtstraf of de toelating tot de inruststelling, maakt geen einde aan het mandaat van lid van het College.
Een kiescollege van de eerste voorzitters kiest de vier vertegenwoordigers van de hoven, taalparitair verdeeld.	Een kiescollege van de eerste voorzitters kiest de vier vertegenwoordigers van de hoven, taalparitair verdeeld.
Een kiescollege van de voorzitters kiest de zes vertegenwoordigers van de rechtbanken en de vredegerichten, taalparitair verdeeld. Eén van de drie voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg behoort tot de andere taalrol dan de twee andere voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg.	Een kiescollege van de voorzitters kiest de zes vertegenwoordigers van de rechtbanken en de vredegerichten, taalparitair verdeeld. Eén van de drie voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg behoort tot de andere taalrol dan de twee andere voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg.
De Koning stelt de nadere regels vast voor de verkiezing.	De Koning stelt de nadere regels vast voor de verkiezing.
§ 3. De leden van de raad van hoofdgriffiers verkiezen hun vertegenwoordigers in het College voor een termijn van drie jaar, die hernieuwbaar is op verzoek van elk van de betrokken vertegenwoordigers. De Koning stelt de nadere regels vast voor de verkiezing.	§ 3. De leden van de raad van hoofdgriffiers verkiezen hun vertegenwoordigers in het College voor een termijn van drie jaar, die hernieuwbaar is op verzoek van elk van de betrokken vertegenwoordigers. De Koning stelt de nadere regels vast voor de verkiezing.
§ 3/1. De persoonsgegevens van de kiezers en van de kandidaten die door het College worden ingewonnen in de loop van de	§ 3/1. De persoonsgegevens van de kiezers en van de kandidaten die door het College worden ingewonnen in de loop van de

verkiezingsprocedure van de leden, worden door het College bewaard voor de duur van het mandaat.	verkiezingsprocedure van de leden, worden door het College bewaard voor de duur van het mandaat.
Het College staat in voor de inrichting en het beheer van de werking van de lijst van kiezers en kandidaten. Hij staat in voor de controle op de werking en het gebruik van deze lijst. Het College wordt met betrekking tot de lijst beschouwd als de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene Verordening Gegevensbescherming).	Het College staat in voor de inrichting en het beheer van de werking van de lijst van kiezers en kandidaten. Hij staat in voor de controle op de werking en het gebruik van deze lijst. Het College wordt met betrekking tot de lijst beschouwd als de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene Verordening Gegevensbescherming).
De Koning bepaalt de gegevens die in de lijst zijn opgenomen.	De Koning bepaalt de gegevens die in de lijst zijn opgenomen.
De lijst en de daarin opgenomen gegevens kunnen, onder toezicht van de beheerder en voor zover noodzakelijk voor het vervullen van hun respectievelijke wettelijke opdrachten, uitsluitend worden geraadpleegd door het College en de steundienst bij het College.	De lijst en de daarin opgenomen gegevens kunnen, onder toezicht van de beheerder en voor zover noodzakelijk voor het vervullen van hun respectievelijke wettelijke opdrachten, uitsluitend worden geraadpleegd door het College en de steundienst bij het College.
§ 4. Het College kiest uit zijn leden bedoeld in paragraaf 2 of uit de erekorpsschefs zoals bedoeld in artikel 259 ^{quater} , § 5/1, een voorzitter en een ondervoorzitter voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar dewelke van rechtswege een einde neemt bij het aflopen van de termijn bedoeld in paragraaf 2, eerste lid. De erekorpsschef moet minstens vijf jaar verwijderd zijn van zijn inruststelling. De voorzitter en de ondervoorzitter behoren tot een verschillende taalrol. Na tweeënhalf jaar wordt een beurtwisseling van de mandaten in acht genomen. De Koning stelt de nadere regels vast voor de aanwijzing van de voorzitter en ondervoorzitter op eensluidend voorstel van het College.	§ 4. Het College kiest uit zijn leden bedoeld in paragraaf 2 en uit de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van het vorige College of, indien er uit deze personen niemand gekozen wordt, uit de in functie zijnde korpsschefs die niet verkozen werden in het College en of uit de erekorpsschefs zoals bedoeld in artikel 259 ^{quater} , § 5/1, een voorzitter en een ondervoorzitter voor een termijn van vijf jaar dewelke van rechtswege een einde neemt bij het aflopen van de termijn bedoeld in paragraaf 2, eerste lid. De kandidaten moeten minstens vijf jaar verwijderd zijn van hun inruststelling. De voorzitter en de ondervoorzitter behoren tot een verschillende taalrol. Na tweeënhalf jaar wordt een beurtwisseling van de mandaten in acht genomen. De Koning stelt de nadere regels vast voor de aanwijzing van de voorzitter en ondervoorzitter op eensluidend voorstel van het College.

De gekozen voorzitter en ondervoorzitter worden als lid van het College vervangen overeenkomstig paragraaf 5, eerste lid.	De gekozen voorzitter en ondervoorzitter worden als lid van het College vervangen overeenkomstig paragraaf 5, eerste lid.
Bij het voortijdig openvallen van het mandaat van voorzitter of ondervoorzitter of bij het oplopen van een tuchtstraf wordt de voorzitter of ondervoorzitter voor de resterende duur vervangen door een ander verkozen lid van het College of door een erekorpchef als bedoeld in artikel 259 <i>quater</i> , § 5/1, van dezelfde taalrol.	Bij het voortijdig openvallen van het mandaat van voorzitter of ondervoorzitter of bij het oplopen van een tuchtstraf wordt de voorzitter of ondervoorzitter voor de resterende duur vervangen door een ander verkozen lid van het College, de voormalige voorzitter of ondervoorzitter van het vorige College, een in functie zijnde korpchef of een erekorpchef als bedoeld in artikel 259 <i>quater</i> , § 5/1, van dezelfde taalrol.
	Wanneer de stemming niet leidt tot de aanwijzing van een voorzitter of een ondervoorzitter wordt de functie van voorzitter of ondervoorzitter tijdelijk waargenomen door het lid van het College met de hoogste anciënniteit of, indien deze anciënniteit geen uitsluitel geeft, door het lid met de hoogste anciënniteit als korpchef binnen de rechterlijke orde, behorende tot de andere taalrol dan de reeds verkozen voorzitter of ondervoorzitter. Wanneer de stemming niet leidt tot de aanwijzing van een voorzitter en een ondervoorzitter worden beide functies tijdelijk waargenomen door de leden van het College met de hoogste anciënniteit of, indien deze anciënniteit geen uitsluitel geeft, door de leden met de hoogste anciënniteit als korpchef binnen de rechterlijke orde, behorende tot een verschillende taalrol. De tijdelijke functie wordt waargenomen tot de stemming een voorzitter, respectievelijk ondervoorzitter aanwijst. Het vijfde lid is in dit geval niet van toepassing.
De voorzitter en de ondervoorzitter oefenen hun mandaat voltijds uit. Zij ontvangen de wedde die toegekend wordt aan de eerste voorzitter van het hof van beroep. Artikel 323bis is op hen van toepassing.	De voorzitter en de ondervoorzitter oefenen hun mandaat voltijds uit. Zij ontvangen de wedde die toegekend wordt aan de eerste voorzitter van het hof van beroep. Artikel 323bis is op hen van toepassing.
§ 5. Voor de leden van het College bedoeld in paragraaf 2 wordt voor de duur van het mandaat een lijst met opvolgers opgesteld, die bestaat uit de niet-verkozen korpchefs in volgorde van het behaalde aantal stemmen. Bij	§ 5. Voor de leden van het College bedoeld in paragraaf 2 wordt voor de duur van het mandaat een lijst met opvolgers opgesteld, die bestaat uit de niet-verkozen korpchefs in volgorde van het behaalde aantal stemmen. Bij

afwezigheid, verhindering of, het voortijdig openvallen van een mandaat van lid in het College, wordt het betrokken lid, al naargelang het geval, voor de duur van de afwezigheid of verhindering dan wel voor de resterende duur van het mandaat, vervangen door de eerst nuttig gerangschikte opvolger uit hetzelfde type rechtscollège en van dezelfde taalrol uit de lijst van opvolgers, uitgezonderd de opvolgers waarvan het mandaat van korpschef een einde nam door toedoen van een tuchtstraf of die werden toegelaten tot de inruststelling. Bij gebrek hieraan, wordt het lid vervangen door de korpschef van hetzelfde type rechtscollège en dezelfde taalrol met het hoogste aantal jaren dienstanciënniteit binnen de zetel.	afwezigheid, verhindering of, het voortijdig openvallen van een mandaat van lid in het College, wordt het betrokken lid, al naargelang het geval, voor de duur van de afwezigheid of verhindering dan wel voor de resterende duur van het mandaat, vervangen door de eerst nuttig gerangschikte opvolger uit hetzelfde type rechtscollège en van dezelfde taalrol uit de lijst van opvolgers, uitgezonderd de opvolgers waarvan het mandaat van korpschef een einde nam door toedoen van een tuchtstraf of die werden toegelaten tot de inruststelling. Bij gebrek hieraan, wordt het lid vervangen door de korpschef van hetzelfde type rechtscollège en dezelfde taalrol met het hoogste aantal jaren dienstanciënniteit binnen de zetel.
Ingeval een lid van het College dat de raad van hoofdgriffiers vertegenwoordigt, afwezig of verhinderd is, wordt het vervangen door een lid van de raad die het vertegenwoordigt en dat tot dezelfde taalgroep behoort. Wanneer een vertegenwoordiger van de raad van hoofdgriffiers in de loop van zijn mandaat zijn hoedanigheid van hoofdgriffier verliest, wordt hij vervangen door een opvolger vermeld in een lijst opgesteld volgens door de Koning bepaalde nadere regels.	Ingeval een lid van het College dat de raad van hoofdgriffiers vertegenwoordigt, afwezig of verhinderd is, wordt het vervangen door een lid van de raad die het vertegenwoordigt en dat tot dezelfde taalgroep behoort. Wanneer een vertegenwoordiger van de raad van hoofdgriffiers in de loop van zijn mandaat zijn hoedanigheid van hoofdgriffier verliest, wordt hij vervangen door een opvolger vermeld in een lijst opgesteld volgens door de Koning bepaalde nadere regels.
§ 6. Het College beslist bij meerderheid van stemmen, waaronder minstens één stem in elke taalgroep. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend. De leden van de raad van hoofdgriffiers zetelen met raadgevende stem.	§ 6. Het College beslist bij meerderheid van stemmen, waaronder minstens één stem in elke taalgroep. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend. De leden van de raad van hoofdgriffiers zetelen met raadgevende stem.
Het College neemt de beslissingen inzake de bevoegdheden bedoeld in artikel 181, eerste lid. De voorzitter en de ondervoorzitter nemen autonoom en in overleg beslissingen die aan de door het College bepaalde strategie uitvoering geven. Ze geven hiervan rekenschap aan het College. Indien de voorzitter en de ondervoorzitter het niet eens zijn over de te nemen beslissing, leggen zij deze voor aan het College.	Het College neemt de beslissingen inzake de bevoegdheden bedoeld in artikel 181, eerste lid. De voorzitter en de ondervoorzitter nemen autonoom en in overleg beslissingen die aan de door het College bepaalde strategie uitvoering geven. Ze geven hiervan rekenschap aan het College. Indien de voorzitter en de ondervoorzitter het niet eens zijn over de te nemen beslissing, leggen zij deze voor aan het College.
Het College keurt zijn huishoudelijk reglement goed en kan zich voorzien van een taalparitair bureau voor de voorbereiding en uitvoering van de beslissingen. Indien er een bureau gecreëerd wordt, nemen de voorzitter en de	Het College keurt zijn huishoudelijk reglement goed en kan zich voorzien van een taalparitair bureau voor de voorbereiding en uitvoering van de beslissingen. Indien er een bureau gecreëerd wordt, nemen de voorzitter en de

ondervoorzitter van rechtswege deel aan dit bureau.	ondervoorzitter van rechtswege deel aan dit bureau.
Het College vergadert minstens eenmaal per maand. De minister van Justitie of de voorzitter van het College van het openbaar ministerie kan eveneens het College op hun met redenen omklede vraag verzoeken bijeen te komen. Zij kunnen het College verzoeken een aanbeveling of richtlijn uit te vaardigen. Het College zal daarover beslissen. Op eigen initiatief of op vraag van de minister van Justitie vergaderen beide Colleges samen.	Het College vergadert minstens eenmaal per maand. De minister van Justitie of de voorzitter van het College van het openbaar ministerie kan eveneens het College op hun met redenen omklede vraag verzoeken bijeen te komen. Zij kunnen het College verzoeken een aanbeveling of richtlijn uit te vaardigen. Het College zal daarover beslissen. Op eigen initiatief of op vraag van de minister van Justitie vergaderen beide Colleges samen.
<i>Art. 259octies</i>	<i>Art. 259octies</i>
§ 1. De kandidaten die zich voor het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage inschrijven, moeten, op het ogenblik van hun inschrijving, licentiaat in de rechten of houder van een masterdiploma in de rechten en tijdens de periode van vier jaar voorafgaand aan de inschrijving gedurende ten minste twee jaar als houder van het diploma van licentiaat of master in de rechten als voornaamste beroepsactiviteit hetzij een stage bij de balie hebben doorlopen, hetzij andere juridische functies hebben uitgeoefend.	§ 1. De kandidaten die zich voor het vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage inschrijven, moeten, op het ogenblik van hun inschrijving, licentiaat in de rechten of houder van een masterdiploma in de rechten en tijdens de periode van vier jaar voorafgaand aan de inschrijving gedurende ten minste twee jaar als houder van het diploma van licentiaat of master in de rechten als voornaamste beroepsactiviteit hetzij een stage bij de balie hebben doorlopen, hetzij andere juridische functies hebben uitgeoefend.
De kandidaturen voor dit vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage moeten worden ingediend binnen een maand na de bekendmaking van de oproep tot kandidaten in het Belgisch Staatsblad.	De kandidaturen voor dit vergelijkend toelatingsexamen tot de gerechtelijke stage moeten worden ingediend binnen een maand na de bekendmaking van de oproep tot kandidaten in het Belgisch Staatsblad.
De Koning bepaalt bij een besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, en op advies van het College van het openbaar ministerie en van het College van de hoven en rechtbanken voor elk gerechtelijk jaar vóór 30 april het aantal vacante plaatsen van magistraat in opleiding voor de Nederlandse en voor de Franse taalrol. De Koning houdt rekening met het aantal kandidaat-magistraten bedoeld in § 7.	De Koning bepaalt bij een besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, en op advies van het College van het openbaar ministerie en van het College van de hoven en rechtbanken voor elk gerechtelijk jaar vóór 30 april het aantal vacante plaatsen van magistraat in opleiding voor de Nederlandse en voor de Franse taalrol. De Koning houdt rekening met het aantal kandidaat-magistraten bedoeld in § 7.
De minister bevoegd voor Justitie benoemt de magistraten in opleiding en wijst op gezamenlijk voorstel van het College van hoven en rechtbanken en het College van het openbaar ministerie het rechtsgebied van het hof van beroep aan waar de stage wordt	De minister bevoegd voor Justitie benoemt de magistraten in opleiding en wijst op gezamenlijk voorstel van het College van hoven en rechtbanken en het College van het openbaar ministerie het rechtsgebied van het hof van beroep aan waar de stage wordt

doorgemaakt. De procureur-generaal verleent, binnen dit rechtsgebied, dienstaanwijzing aan de magistraat in opleiding bij een parket van de procureur des Konings of een arbeidsauditoraat en de eerste voorzitter van het hof van beroep verleent dienstaanwijzing aan de magistraat in opleiding in een rechtbank van eerste aanleg, een ondernemingsrechtbank of een arbeidsrechtbank.	doorgemaakt. De procureur-generaal verleent, binnen dit rechtsgebied, dienstaanwijzing aan de magistraat in opleiding bij een parket van de procureur des Konings of een arbeidsauditoraat en de eerste voorzitter van het hof van beroep verleent dienstaanwijzing aan de magistraat in opleiding in een rechtbank van eerste aanleg, een ondernemingsrechtbank of een arbeidsrechtbank.
Bij de benoeming, de aanwijzing in een rechtsgebied van een hof van beroep en de dienstaanwijzing van de magistraten in opleiding wordt rekening gehouden met de voorrang volgens de rangschikking bedoeld in artikel 259bis-9, § 1/1, tweede lid.	Bij de benoeming, de aanwijzing in een rechtsgebied van een hof van beroep en de dienstaanwijzing van de magistraten in opleiding wordt rekening gehouden met de voorrang volgens de rangschikking bedoeld in artikel 259bis-9, § 1/1, tweede lid.
§ 2. De stage die toegang geeft tot het ambt van magistraat van het openbaar ministerie of van de zetel heeft een duur van twee jaar. Zij behelst een opleiding bestaande uit een cyclus van cursussen georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding en een praktische opleiding die verloopt in verschillende opeenvolgende stadia:	§ 2. De stage die toegang geeft tot het ambt van magistraat van het openbaar ministerie of van de zetel heeft een duur van twee jaar. Zij behelst een opleiding bestaande uit een cyclus van cursussen georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding en een praktische opleiding die verloopt in verschillende opeenvolgende stadia:
- van de 1ste tot de 3e maand en van de 5e maand tot de 15e dag van de 12e maand, stage bij een parket van de procureur des Konings en/of van de arbeidsauditeur;	- van de 1ste tot de 3e maand en van de 5e maand tot de 15e dag van de 12e maand, stage bij een parket van de procureur des Konings en/of van de arbeidsauditeur;
- in de 4e maand en vanaf de 16e dag van de 23ste maand tot de 24ste maand een externe stage;	- in de 4e maand en vanaf de 16e dag van de 23ste maand tot de 24ste maand een externe stage;
- vanaf de 16e dag van de 12e maand tot de 15e dag van de 23ste maand, stage bij een of meer kamers van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en/of de ondernemingsrechtbank met inbegrip van een buitenlandse externe stage.	- vanaf de 16e dag van de 12e maand tot de 15e dag van de 23ste maand, stage bij een of meer kamers van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en/of de ondernemingsrechtbank met inbegrip van een buitenlandse externe stage.
Het programma van de externe stage wordt goedgekeurd door de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage.	Het programma van de externe stage wordt goedgekeurd door de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage.
De deelname aan de opleidingssessies georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding is verplicht voor alle magistraten in opleiding.	De deelname aan de opleidingssessies georganiseerd door het Instituut voor gerechtelijke opleiding is verplicht voor alle magistraten in opleiding.

§ 3. De magistraat in opleiding staat tijdens de hele duur van zijn stage, ook tijdens de externe stage, onder het gezag en toezicht van de korpschef van het parket of de zetel waar hij zijn stage doormaakt.	§ 3. De magistraat in opleiding staat tijdens de hele duur van zijn stage, ook tijdens de externe stage, onder het gezag en toezicht van de korpschef van het parket of de zetel waar hij zijn stage doormaakt.
Hij staat eveneens onder leiding van twee stagemeeesters die met zijn opleiding zijn belast en die bij de opmaak en de follow-up van het stageprogramma worden bijgestaan door het Instituut voor gerechtelijke opleiding. De eerste is magistraat bij het parket van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur. De tweede is magistraat van de zetel in de rechtbank van eerste aanleg, de arbeidsrechtbank of de ondernemingsrechtbank. Zij worden door hun respectievelijke korpschefs aangewezen onder de magistraten die de door het Instituut voor gerechtelijke opleiding georganiseerde gespecialiseerde opleiding hebben gevolgd. Deze opleiding wordt minstens tweejaarlijks georganiseerd.	Hij staat eveneens onder leiding van twee stagemeeesters die met zijn opleiding zijn belast en die bij de opmaak en de follow-up van het stageprogramma worden bijgestaan door het Instituut voor gerechtelijke opleiding. De eerste is magistraat bij het parket van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur. De tweede is magistraat van de zetel in de rechtbank van eerste aanleg, de arbeidsrechtbank of de ondernemingsrechtbank. Zij worden door hun respectievelijke korpschefs aangewezen onder de magistraten die de door het Instituut voor gerechtelijke opleiding georganiseerde gespecialiseerde opleiding hebben gevolgd. Deze opleiding wordt minstens tweejaarlijks georganiseerd.
De magistraat in opleiding moet voor het einde van de 2e maand voor wat betreft het eerste gedeelte van de externe stage en voor het einde van de 19 ^{ste} maand voor wat betreft het laatste gedeelte van de externe stage bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, tweede gedachtestreepje, een met redenen omkleed voorstel inzake de externe stage ter goedkeuring voorleggen aan de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage.	De magistraat in opleiding moet voor het einde van de 2e maand voor wat betreft het eerste gedeelte van de externe stage en voor het einde van de 19 ^{ste} maand voor wat betreft het laatste gedeelte van de externe stage bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, tweede gedachtestreepje, een met redenen omkleed voorstel inzake de externe stage ter goedkeuring voorleggen aan de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage.
In de loop van de 12 ^e maand van de stage zendt de eerste stagemeeester aan de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage een omstandig verslag over omtrent het verloop van het eerste deel van de stage alsook omtrent het verloop van het eerste gedeelte van de externe stage. Hij bezorgt een afschrift van die verslagen aan de procureur des Konings en/of de arbeidsauditeur van het parket of het auditoraat waarin de magistraat in opleiding dienstaanwijzing is verleend, evenals aan de betrokken procureur-generaal.	In de loop van de 12 ^e maand van de stage zendt de eerste stagemeeester aan de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage een omstandig verslag over omtrent het verloop van het eerste deel van de stage alsook omtrent het verloop van het eerste gedeelte van de externe stage. Hij bezorgt een afschrift van die verslagen aan de procureur des Konings en/of de arbeidsauditeur van het parket of het auditoraat waarin de magistraat in opleiding dienstaanwijzing is verleend, evenals aan de betrokken procureur-generaal.
In de loop van de 20 ^{ste} maand zendt de tweede stagemeeester aan de bevoegde commissie voor	In de loop van de 20 ^{ste} maand zendt de tweede stagemeeester aan de bevoegde commissie voor

de evaluatie van de gerechtelijke stage een omstandig verslag over omtrent het verloop van het tweede deel van de stage en in de loop van de 24 ^e maand van het laatste deel van de stage en bezorgt een afschrift ervan aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en/of van de ondernemingsrechtbank waarin de magistraat in opleiding dienstaanwijzing is verleend, evenals aan de eerste voorzitter van het betrokken hof van beroep.	de evaluatie van de gerechtelijke stage een omstandig verslag over omtrent het verloop van het tweede deel van de stage en in de loop van de 24 ^e maand van het laatste deel van de stage en bezorgt een afschrift ervan aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en/of van de ondernemingsrechtbank waarin de magistraat in opleiding dienstaanwijzing is verleend, evenals aan de eerste voorzitter van het betrokken hof van beroep.
Vóór het einde van de 22 ^e stagemaand zendt de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage het omstandig eindverslag en de door de stagemeeesters opgestelde verslagen over aan de minister bevoegd voor Justitie en zendt een afschrift van het eindverslag over aan de korpschefs van het parket en van het rechtscollege waarin de magistraat in opleiding dienstaanwijzing is verleend, evenals aan de betrokken procureur-generaal en eerste voorzitter van het hof van beroep.	Vóór het einde van de 22 ^e stagemaand zendt de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage het omstandig eindverslag en de door de stagemeeesters opgestelde verslagen over aan de minister bevoegd voor Justitie en zendt een afschrift van het eindverslag over aan de korpschefs van het parket en van het rechtscollege waarin de magistraat in opleiding dienstaanwijzing is verleend, evenals aan de betrokken procureur-generaal en eerste voorzitter van het hof van beroep.
De magistraat in opleiding ontvangt binnen dezelfde termijn een afschrift van de stageverslagen. Indien de inhoud van een of meer verslagen ongunstig is, brengt de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage advies uit, na de betrokkene te hebben gehoord. Van de inachtneming van dit voorschrift wordt melding gemaakt in het aan de minister bevoegd voor Justitie toegezonden verslag.	De magistraat in opleiding ontvangt binnen dezelfde termijn een afschrift van de stageverslagen. Indien de inhoud van een of meer verslagen ongunstig is, brengt de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage advies uit, na de betrokkene te hebben gehoord. Van de inachtneming van dit voorschrift wordt melding gemaakt in het aan de minister bevoegd voor Justitie toegezonden verslag.
Indien het eindverslag gunstig is en de magistraat in opleiding alle stageverplichtingen is nagekomen, reikt de directeur van het Instituut voor gerechtelijke opleiding aan de magistraat in opleiding in de loop van de 22 ^e stagemaand een getuigschrift uit waaruit blijkt dat hij met vrucht de gerechtelijke stage heeft voltooid en zendt hij een afschrift ervan aan de minister bevoegd voor Justitie. Het getuigschrift wordt echter ingetrokken indien de magistraat in opleiding een ernstige fout maakt gedurende de laatste twee stagemaanden.	Indien het eindverslag gunstig is en de magistraat in opleiding alle stageverplichtingen is nagekomen, reikt de directeur van het Instituut voor gerechtelijke opleiding aan de magistraat in opleiding in de loop van de 22 ^e stagemaand een getuigschrift uit waaruit blijkt dat hij met vrucht de gerechtelijke stage heeft voltooid en zendt hij een afschrift ervan aan de minister bevoegd voor Justitie. Het getuigschrift wordt echter ingetrokken indien de magistraat in opleiding een ernstige fout maakt gedurende de laatste twee stagemaanden.
§ 4. De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde kan de stage, op gemotiveerd	§ 4. De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde kan de stage, op gemotiveerd

advies van de korpschef van het parket of van het rechtscollège waar de magistraat in opleiding zijn stage doormaakt en van de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage, vroegtijdig beëindigen wegens professionele ongeschiktheid na de betrokkene te hebben gehoord en met inachtneming van een opzegtermijn van drie maanden. De opzegtermijn gaat in na het verstrijken van de kalendermaand waarin de opzegging ter kennis wordt gebracht van de betrokkene.	advies van de korpschef van het parket of van het rechtscollège waar de magistraat in opleiding zijn stage doormaakt en van de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage, vroegtijdig beëindigen wegens professionele ongeschiktheid na de betrokkene te hebben gehoord en met inachtneming van een opzegtermijn van drie maanden. De opzegtermijn gaat in na het verstrijken van de kalendermaand waarin de opzegging ter kennis wordt gebracht van de betrokkene.
De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde kan de stage, op gemotiveerd advies van de korpschef van het parket of van het rechtscollège waar de magistraat in opleiding zijn stage doormaakt en van de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage, ook vroegtijdig beëindigen wegens een ernstige fout na de betrokkene te hebben gehoord en zonder opzegtermijn.	De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde kan de stage, op gemotiveerd advies van de korpschef van het parket of van het rechtscollège waar de magistraat in opleiding zijn stage doormaakt en van de bevoegde commissie voor de evaluatie van de gerechtelijke stage, ook vroegtijdig beëindigen wegens een ernstige fout na de betrokkene te hebben gehoord en zonder opzegtermijn.
In de gevallen bedoeld in het eerste en het tweede lid is de betrokkene onderworpen aan de artikelen 7 tot 13 van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen.	In de gevallen bedoeld in het eerste en het tweede lid is de betrokkene onderworpen aan de artikelen 7 tot 13 van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen.
De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde kan de stage om gegronde redenen schorsen, hetzij ambtshalve na advies van de betrokken korpschef, hetzij op verzoek van de betrokkene.	De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde kan de stage om gegronde redenen schorsen, hetzij ambtshalve na advies van de betrokken korpschef, hetzij op verzoek van de betrokkene.
In geval van een onafgebroken schorsing of afwezigheid van meer dan een maand wordt de stage van rechtswege met eenzelfde termijn verlengd zonder dat deze verlenging meer dan acht maanden kan bedragen.	In geval van een onafgebroken schorsing of afwezigheid van meer dan een maand wordt de stage van rechtswege met eenzelfde termijn verlengd zonder dat deze verlenging meer dan acht maanden kan bedragen.
Het vierde en het vijfde lid zijn niet van toepassing op de in artikel 39 van de arbeidswet van 16 maart 1971 bedoelde verloven met betrekking tot moederschapsbescherming, die worden gelijkgesteld met stageperiodes.	Het vierde en het vijfde lid zijn niet van toepassing op de in artikel 39 van de arbeidswet van 16 maart 1971 bedoelde verloven met betrekking tot moederschapsbescherming, die worden gelijkgesteld met stageperiodes.
§ 5. De magistraten in opleiding benoemd overeenkomstig § 1 worden in die hoedanigheid in dienst genomen nadat zij de eed hebben afgelegd die bepaald is in artikel 2	§ 5. De magistraten in opleiding benoemd overeenkomstig § 1 worden in die hoedanigheid in dienst genomen nadat zij de eed hebben afgelegd die bepaald is in artikel 2

van het decreet van 20 juli 1831 betreffende de eed.	van het decreet van 20 juli 1831 betreffende de eed.
De magistraat in opleiding heeft niet de hoedanigheid van magistraat.	De magistraat in opleiding heeft niet de hoedanigheid van magistraat.
De magistraat in opleiding heeft, voor de duur van de stage bij het parket van de procureur des Konings of voor de duur van de stage bij het parket van de arbeidsauditeur, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier respectievelijk van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur, maar mag in die hoedanigheid niet optreden dan na aanstelling door de procureur-generaal.	De magistraat in opleiding heeft, voor de duur van de stage bij het parket van de procureur des Konings of voor de duur van de stage bij het parket van de arbeidsauditeur, de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier respectievelijk van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur, maar mag in die hoedanigheid niet optreden dan na aanstelling door de procureur-generaal.
Na zes maanden stage kan hij door de procureur-generaal worden aangesteld om het ambt van openbaar ministerie geheel of ten dele uit te oefenen, enkel voor de duur van de stage bij het parket van de procureur des Konings en/of van de arbeidsauditeur.	Na zes maanden stage kan hij door de procureur-generaal worden aangesteld om het ambt van openbaar ministerie geheel of ten dele uit te oefenen, enkel voor de duur van de stage bij het parket van de procureur des Konings en/of van de arbeidsauditeur.
Tijdens de duur van de stage bij de zetel kan de magistraat in opleiding als griffier worden toegevoegd overeenkomstig artikel 329. In die periode staat de magistraat in opleiding de rechter of de rechters bij uit wie de kamer van de rechtbank waarvoor hem dienstaanwijzing is verleend, is samengesteld. Hij woont de beraadslagingen bij, maar kan geen rechter vervangen.	Tijdens de duur van de stage bij de zetel kan de magistraat in opleiding als griffier worden toegevoegd overeenkomstig artikel 329. In die periode staat de magistraat in opleiding de rechter of de rechters bij uit wie de kamer van de rechtbank waarvoor hem dienstaanwijzing is verleend, is samengesteld. Hij woont de beraadslagingen bij, maar kan geen rechter vervangen.
Die dienstaanwijzingen worden ter kennis gebracht van de in § 3 bedoelde stagemeeesters en van de respectieve korpschefs.	Die dienstaanwijzingen worden ter kennis gebracht van de in § 3 bedoelde stagemeeesters en van de respectieve korpschefs.
Het ambt van magistraat in opleiding is onverenigbaar met iedere andere bezoldigde betrekking. De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde kan op advies van de betrokken stagemeeester aan de belanghebbende evenwel toestemming verlenen tot de uitoefening van de ambten bedoeld in artikel 294, eerste lid.	Het ambt van magistraat in opleiding is onverenigbaar met iedere andere bezoldigde betrekking. De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde kan op advies van de betrokken stagemeeester aan de belanghebbende evenwel toestemming verlenen tot de uitoefening van de ambten bedoeld in artikel 294, eerste lid.
§ 6. De magistraat in opleiding ontvangt:	§ 6. De magistraat in opleiding ontvangt:
1° een wedde uitbetaald na vervallen termijn, berekend in de weddeschaal NA 11, die aan het	1° een wedde uitbetaald na vervallen termijn, berekend in de weddeschaal NA 11, die aan het

personeel van de federale overheidsdiensten wordt toegekend;	personeel van de federale overheidsdiensten wordt toegekend;
2° de in deze schaal voorziene tussentijdse verhogingen;	2° de in deze schaal voorziene tussentijdse verhogingen;
3° de bijslagen, vergoedingen en bijkomende bezoldigingen die aan het personeel van de federale overheidsdiensten worden toegekend, in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor voornoemd personeel;	3° de bijslagen, vergoedingen en bijkomende bezoldigingen die aan het personeel van de federale overheidsdiensten worden toegekend, in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor voornoemd personeel;
	3°/1 de dagelijkse forfaitaire vergoeding bedoeld in artikel 363/1;
4° een forfaitaire toelage van 235,50 euro per daadwerkelijk in een parket van de procureur des Konings geleverde wachtdienst tijdens de nacht of tijdens de weekends of de feestdagen, voor zover hij op de rol van de wachtprestaties ingeschreven staat. Onder wachtdienst wordt een doorlopende dienst van twaalf uur verstaan tijdens dewelke betrokkenen bereikbaar en beschikbaar zijn, maar zich ook kunnen verplaatsen om prestaties te verrichten op een werkplaats. Het maximumbedrag van de toelagen voor de wettelijke stageperiode in het parket mag niet hoger zijn dan 4.239 euro. De toelage kan niet gecumuleerd worden met de toelage voor onregelmatige prestaties zoals bedoeld in artikel 47 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.	4° een forfaitaire toelage van 235,50 euro per daadwerkelijk in een parket van de procureur des Konings geleverde wachtdienst tijdens de nacht of tijdens de weekends of de feestdagen, voor zover hij op de rol van de wachtprestaties ingeschreven staat. Onder wachtdienst wordt een doorlopende dienst van twaalf uur verstaan tijdens dewelke betrokkenen bereikbaar en beschikbaar zijn, maar zich ook kunnen verplaatsen om prestaties te verrichten op een werkplaats. Het maximumbedrag van de toelagen voor de wettelijke stageperiode in het parket mag niet hoger zijn dan 4.239 euro. De toelage kan niet gecumuleerd worden met de toelage voor onregelmatige prestaties zoals bedoeld in artikel 47 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.
Bij de benoeming tot de stage, wordt de wedde vastgesteld door enkel een periode van twee jaar in aanmerking te nemen die geldt als de ervaring vereist overeenkomstig § 1, eerste lid, als voorwaarde voor deelname aan het vergelijkend toelatingsexamen tot de stage.	Bij de benoeming tot de stage, wordt de wedde, berekend in de weddeschaal NA 11, vastgesteld door het in aanmerking nemen van artikel 365, § 1, en de geldelijke anciënniteit bedoeld in artikel 366, §§ 2, 3 en 4. Tijdens de stage evolueert de geldelijke anciënniteit per volledige maand. De onvolledige maanden worden niet in aanmerking genomen.
De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedde van het personeel is ook van toepassing op de wedde van de magistraat in opleiding en op de wachttoelage. Zij worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.	De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedde van het personeel is ook van toepassing op de wedde van de magistraat in opleiding en op de wachttoelage. Zij worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.

De volledige wetgeving betreffende de sociale zekerheid van de stagiairs van het openbaar ambt is op de magistratuur in opleiding toepasselijk.	De volledige wetgeving betreffende de sociale zekerheid van de stagiairs van het openbaar ambt is op de magistratuur in opleiding toepasselijk.
De Koning regelt de rechtshulp aan de magistraten in opleiding en de schadeloosstelling van de door hen opgelopen zaakschade, overeenkomstig de bepalingen die op het rijkspersoneel van toepassing zijn.	De Koning regelt de rechtshulp aan de magistraten in opleiding en de schadeloosstelling van de door hen opgelopen zaakschade, overeenkomstig de bepalingen die op het rijkspersoneel van toepassing zijn.
§ 7. Indien de stage met vrucht is voltooid en de benoeming van de magistratuur in opleiding niet kan plaatshebben op het einde van de 24 ^e maand, benoemt de Koning de magistratuur in opleiding ambtshalve tot kandidaat-magistratuur bij de hoven en rechtbanken of bij het openbaar ministerie, naargelang van het geval.	§ 7. Indien de stage met vrucht is voltooid en de benoeming van de magistratuur in opleiding niet kan plaatshebben op het einde van de 24 ^e maand, benoemt de Koning de magistratuur in opleiding ambtshalve tot kandidaat-magistratuur bij de hoven en rechtbanken of bij het openbaar ministerie, naargelang van het geval.
Daartoe stellen de magistraten in opleiding vóór het einde van de 21 ^e maand van hun stage de minister bevoegd voor Justitie elektronisch ervan in kennis of zij eventueel, na afloop van hun stage, bij voorkeur bij het parket dan wel bij de zetel de functie van kandidaat-magistratuur willen uitoefenen.	Daartoe stellen de magistraten in opleiding vóór het einde van de 21 ^e maand van hun stage de minister bevoegd voor Justitie elektronisch ervan in kennis of zij eventueel, na afloop van hun stage, bij voorkeur bij het parket dan wel bij de zetel de functie van kandidaat-magistratuur willen uitoefenen.
De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde wijst naargelang van de noodwendigheden van de dienst en, indien mogelijk, op grond van de voorkeur van de kandidaat-magistratuur, de rechtbank of het parket aan waarin hij zijn ambt zal uitoefenen. De noodwendigheden van de dienst worden opgesteld op advies van het College van de hoven en rechtbanken en van het College van het openbaar ministerie.	De minister bevoegd voor Justitie of zijn gemachtigde wijst naargelang van de noodwendigheden van de dienst en, indien mogelijk, op grond van de voorkeur van de kandidaat-magistratuur, de rechtbank of het parket aan waarin hij zijn ambt zal uitoefenen. De noodwendigheden van de dienst worden opgesteld op advies van het College van de hoven en rechtbanken en van het College van het openbaar ministerie.
Het College van hoven en rechtbanken en het College van het openbaar ministerie brengen elk jaar aan de minister bevoegd voor Justitie verslag uit met betrekking tot de situatie van de kandidaat-magistraten bij de hoven en rechtbanken en het openbaar ministerie, evenals de evaluatie van de overgang naar de magistratuur in de loop van het afgelopen gerechtelijk jaar. Dit verslag wordt overgezonden aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.	Het College van hoven en rechtbanken en het College van het openbaar ministerie brengen elk jaar aan de minister bevoegd voor Justitie verslag uit met betrekking tot de situatie van de kandidaat-magistraten bij de hoven en rechtbanken en het openbaar ministerie, evenals de evaluatie van de overgang naar de magistratuur in de loop van het afgelopen gerechtelijk jaar. Dit verslag wordt overgezonden aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De kandidaat-magistraat heeft bij het parket de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier respectievelijk van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur, maar mag in die hoedanigheid niet optreden dan na aanstelling door de procureur-generaal. Hij kan door de procureur-generaal worden aangesteld om het ambt van openbaar ministerie geheel of ten dele uit te oefenen onder toezicht van de korpschef van het parket waaraan hij verbonden is.	De kandidaat-magistraat heeft bij het parket de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier respectievelijk van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur, maar mag in die hoedanigheid niet optreden dan na aanstelling door de procureur-generaal. Hij kan door de procureur-generaal worden aangesteld om het ambt van openbaar ministerie geheel of ten dele uit te oefenen onder toezicht van de korpschef van het parket waaraan hij verbonden is.
De kandidaat-magistraat bij de hoven en rechtbanken staat onder toezicht van de korpschef van het rechtscollege waaraan hij is verbonden. Hij kan als griffier worden toegevoegd overeenkomstig artikel 329. Hij staat de rechter of de rechters bij uit wie de kamer van de rechtbank waarvoor hem diensaanwijzing is verleend, is samengesteld. Hij woont de beraadslagingen bij en kan een plaatsvervanging waarnemen.	De kandidaat-magistraat bij de hoven en rechtbanken staat onder toezicht van de korpschef van het rechtscollege waaraan hij is verbonden. Hij kan als griffier worden toegevoegd overeenkomstig artikel 329. Hij staat de rechter of de rechters bij uit wie de kamer van de rechtbank waarvoor hem diensaanwijzing is verleend, is samengesteld. Hij woont de beraadslagingen bij en kan een plaatsvervanging waarnemen.
§ 8. Het statuut van de referendarissen en parketjuristen is van toepassing op de kandidaat-magistraten onder voorbehoud van het volgende:	§ 8. Het statuut van de referendarissen en parketjuristen is van toepassing op de kandidaat-magistraten onder voorbehoud van het volgende:
1° de kandidaat-magistraat ³ ontvangt een wedde uitbetaald na vervallen termijn, die overeenkomt met een ambt in de klasse A1;	1° de kandidaat-magistraat ³ ontvangt een wedde uitbetaald na vervallen termijn, die overeenkomt met een ambt in de klasse A1;
2° voor de toepassing van artikel 372bis wordt de duur van de gerechtelijke stage als schaalanciënniteit gerekend en wordt de kandidaat-magistraat geacht twee keer ambtshalve de vermelding “voldoet aan de verwachtingen” te hebben gekregen;	2° voor de toepassing van artikel 372bis wordt de duur van de gerechtelijke stage als schaalanciënniteit gerekend en wordt de kandidaat-magistraat geacht twee keer ambtshalve de vermelding “voldoet aan de verwachtingen” te hebben gekregen;
3° de kandidaat-magistraat is vrijgesteld van de stageperiode die aan de benoeming voorafgaat;	3° de kandidaat-magistraat is vrijgesteld van de stageperiode die aan de benoeming voorafgaat;
4° de kandidaat-magistraat ontvangt een forfaitaire toelage van 235,50 euro per daadwerkelijk in een parket van de procureur des Konings geleverde wachtdienst tijdens de nacht of tijdens de weekends of de feestdagen, voor zover hij op de rol van de wachtprestaties ingeschreven staat. Onder wachtdienst wordt een doorlopende dienst van twaalf uur verstaan tijdens dewelke betrokkenen	4° de kandidaat-magistraat ontvangt een forfaitaire toelage van 235,50 euro per daadwerkelijk in een parket van de procureur des Konings geleverde wachtdienst tijdens de nacht of tijdens de weekends of de feestdagen, voor zover hij op de rol van de wachtprestaties ingeschreven staat. Onder wachtdienst wordt een doorlopende dienst van twaalf uur verstaan tijdens dewelke betrokkenen

bereikbaar en beschikbaar zijn, maar zich ook kunnen verplaatsen om prestaties te verrichten op een werkplaats. Het aantal gepresteerde wachtdiensten per jaar mag niet hoger zijn dan 18. De toelage kan niet gecumuleerd worden met de toelage voor onregelmatige prestaties zoals bedoeld in artikel 47 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.	bereikbaar en beschikbaar zijn, maar zich ook kunnen verplaatsen om prestaties te verrichten op een werkplaats. Het aantal gepresteerde wachtdiensten per jaar mag niet hoger zijn dan 18. De toelage kan niet gecumuleerd worden met de toelage voor onregelmatige prestaties zoals bedoeld in artikel 47 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.
De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedden van het personeel is ook van toepassing op de wedde van de kandidaat-magistraat en op de wachttoelage. Zij worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.	De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedden van het personeel is ook van toepassing op de wedde van de kandidaat-magistraat en op de wachttoelage. Zij worden gekoppeld aan het spilindexcijfer 138,01.
Art. 331/12	Art. 331/12
Het omstandigheidsverlof wordt toegekend binnen de perken zoals hierna bepaald:	Het omstandigheidsverlof wordt toegekend binnen de perken zoals hierna bepaald:
1° huwelijk van de magistraat: vier werkdagen;	1° huwelijk van de magistraat: vier werkdagen;
2° de geboorte van een kind waarvan de afstamming langs de zijde van de magistraat vaststaat. Bij ontstentenis van een persoon die dit verlof opneemt op grond van de afstamming met het kind heeft de magistraat die samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats met de moeder van het kind recht op het verlof. Het recht op moederschapsverlof bedoeld in artikel 39 van de arbeidswet van 16 maart 1971, sluit voor eenzelfde ouder het recht op het omstandigheidsverlof bij de geboorte uit. Het verlof bedraagt twintig werkdagen;	2° de geboorte van een kind waarvan de afstamming langs de zijde van de magistraat vaststaat. Bij ontstentenis van een persoon die dit verlof opneemt op grond van de afstamming met het kind heeft de magistraat die samenleeft als koppel op dezelfde woonplaats met de moeder van het kind recht op het verlof. Het recht op moederschapsverlof bedoeld in artikel 39 van de arbeidswet van 16 maart 1971, sluit voor eenzelfde ouder het recht op het omstandigheidsverlof bij de geboorte uit. Het verlof bedraagt twintig werkdagen;
3° overlijden van de echtgeno(o)t(e) van de magistraat, overlijden van het natuurlijk kind of het adoptiekind van de magistraat, of van diens echtgeno(o)t(e): tien werkdagen, waarbij drie werkdagen door de magistraat te kiezen tijdens de periode die begint met de dag van het overlijden en eindigt de dag van de begrafenis en zeven werkdagen door de magistraat te kiezen binnen het jaar na de dag van het overlijden. Er kan van de beide perioden waarin deze verlofdagen moeten opgenomen worden,	3° overlijden van de echtgeno(o)t(e) van de magistraat, overlijden van het natuurlijk kind of het adoptiekind van de magistraat, of van diens echtgeno(o)t(e): tien werkdagen, waarbij drie werkdagen door de magistraat te kiezen tijdens de periode die begint met de dag van het overlijden en eindigt de dag van de begrafenis en zeven werkdagen door de magistraat te kiezen binnen het jaar na de dag van het overlijden. Er kan van de beide perioden waarin deze verlofdagen moeten opgenomen worden,

afgeweken worden op vraag van de magistraat mits een akkoord van de korpschef;	afgeweken worden op vraag van de magistraat mits een akkoord van de korpschef;
4° overlijden van de ouder, schoonouder, stiefouder, schoondochter, schoonzoon van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): vier werkdagen waarbij drie werkdagen door de magistraat te kiezen tijdens de periode die begint met de dag van het overlijden en eindigt de dag van de begrafenis en één werkdag door de magistraat te kiezen binnen het jaar na de dag van het overlijden. Er kan van de beide perioden waarin deze werkdagen moeten opgenomen worden, afgeweken worden op vraag van de magistraat mits een akkoord van de korpschef;	4° overlijden van de ouder, schoonouder, stiefouder, schoondochter, schoonzoon van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): vier werkdagen waarbij drie werkdagen door de magistraat te kiezen tijdens de periode die begint met de dag van het overlijden en eindigt de dag van de begrafenis en één werkdag door de magistraat te kiezen binnen het jaar na de dag van het overlijden. Er kan van de beide perioden waarin deze werkdagen moeten opgenomen worden, afgeweken worden op vraag van de magistraat mits een akkoord van de korpschef;
5° huwelijk van een kind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): twee werkdagen;	5° huwelijk van een kind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): twee werkdagen;
6° het huwelijk van een broer, een zuster, een schoonbroer, een schoonzuster, de ouder, de schoonouder, de stiefouder, een kleinkind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): een werkdag;	6° het huwelijk van een broer, een zuster, een schoonbroer, een schoonzuster, de ouder, de schoonouder, de stiefouder, een kleinkind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): een werkdag;
7° overlijden van een bloed- of aanverwant in om het even welke graad van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e) maar onder hetzelfde dak wonend als de magistraat: twee werkdagen;	7° overlijden van een bloed- of aanverwant in om het even welke graad van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e) maar onder hetzelfde dak wonend als de magistraat: twee werkdagen;
8° overlijden van een bloed- of aanverwant in de tweede of in de derde graad van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e) maar niet onder hetzelfde dak wonend als de magistraat: een werkdag;	8° overlijden van een bloed- of aanverwant in de tweede of in de derde graad van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e) maar niet onder hetzelfde dak wonend als de magistraat: een werkdag;
9° overlijden van een pleegkind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e) in het kader van kortdurende pleegzorg op het moment van het overlijden: een werkdag;	9° overlijden van een pleegkind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e) in het kader van kortdurende pleegzorg op het moment van het overlijden: een werkdag;
10° priesterwijding of intreden in het klooster of elke andere gelijkaardige gebeurtenis van een andere erkende religie van een kind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): een werkdag;	10° priesterwijding of intreden in het klooster of elke andere gelijkaardige gebeurtenis van een andere erkende religie van een kind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): een werkdag;
11° plechtige communie of elke andere gelijkaardige gebeurtenis van een andere	11° plechtige communie of elke andere gelijkaardige gebeurtenis van een andere

erkende religie van een kind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): een werkdag;	erkende religie van een kind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e): een werkdag;
12° deelneming van een kind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e) aan het feest van de "vrijzinnige jeugd": een werkdag;	12° deelneming van een kind van de magistraat of van zijn/haar echtgeno(o)t(e) aan het feest van de "vrijzinnige jeugd": een werkdag;
13° oproeping als getuige voor een rechtscollège of persoonlijke verschijning op aanmaning van een rechtscollège: voor de nodige duur.	13° oproeping als getuige voor een rechtscollège of persoonlijke verschijning op aanmaning van een rechtscollège: voor de nodige duur.
	14° zwangerschapsverlies van de magistrate die zwanger was en de zwangerschap heeft gemeld aan haar korpschef en zwangerschapsverlies van de echtgenote van de magistraat die zwanger was: twee werkdagen volgend op het zwangerschapsverlies als de magistrate of de magistraat het heeft gemeld aan zijn korpschef. Onder zwangerschapsverlies wordt verstaan voor de toepassing van deze bepaling, alle vormen van zwangerschapsverlies, zowel medisch als spontaan ingeleid, vanaf het ogenblik dat het verlies zich voordoet, vanaf het begin van de zwangerschap tot en met 180 dagen zwangerschap, zonder dat de magistrate of de magistraat een attest hoeft voor te leggen.
De banden die ontstaan ingevolge een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg worden, voor de toepassing van het eerste lid, 3° en 4°, gelijkgesteld met de door die bepalingen geviseerde familiebanden, op voorwaarde dat het overlijden zich voordoet, hetzij tijdens een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg, hetzij na afloop van een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg. In dat verband wordt het pleegkind gelijkgesteld met het kind, de pleegmoeder met de moeder, de pleegvader met de vader, en zo verder.	De banden die ontstaan ingevolge een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg worden, voor de toepassing van het eerste lid, 3° en 4°, gelijkgesteld met de door die bepalingen geviseerde familiebanden, op voorwaarde dat het overlijden zich voordoet, hetzij tijdens een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg, hetzij na afloop van een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg. In dat verband wordt het pleegkind gelijkgesteld met het kind, de pleegmoeder met de moeder, de pleegvader met de vader, en zo verder.
De banden die ontstaan ingevolge een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg worden, voor de toepassing van het eerste lid, 5°, 6°, 7°, 8°, 10°, 11° en 12°, gelijkgesteld met de door die bepalingen geviseerde familiebanden, op voorwaarde dat de gebeurtenis zich voordoet, hetzij tijdens een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg, hetzij na afloop van een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg	De banden die ontstaan ingevolge een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg worden, voor de toepassing van het eerste lid, 5°, 6°, 7°, 8°, 10°, 11° en 12°, gelijkgesteld met de door die bepalingen geviseerde familiebanden, op voorwaarde dat de gebeurtenis zich voordoet, hetzij tijdens een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg, hetzij na afloop van een plaatsing in het kader van langdurige pleegzorg

waarbij het pleegkind gedurende een onafgebroken periode van drie jaar op permanente en affectieve wijze deel heeft uitgemaakt van het pleeggezin. In dat verband wordt het pleegkind gelijkgesteld met het kind, de pleegmoeder met de moeder, de pleegvader met de vader, en zo verder.	waarbij het pleegkind gedurende een onafgebroken periode van drie jaar op permanente en affectieve wijze deel heeft uitgemaakt van het pleeggezin. In dat verband wordt het pleegkind gelijkgesteld met het kind, de pleegmoeder met de moeder, de pleegvader met de vader, en zo verder.
De verloven worden vastgelegd in onderling overleg met de korpschef en met inachtneming van de behoeften van de dienst.	De verloven worden vastgelegd in onderling overleg met de korpschef en met inachtneming van de behoeften van de dienst.
Deze verloven worden met een periode van dienstactiviteit gelijkgesteld.	Deze verloven worden met een periode van dienstactiviteit gelijkgesteld.
Art. 331/13	Art. 331/13
§ 1. De magistraat bekomt uitzonderlijk verlof met het oog op het verlenen van persoonlijke zorg of steun aan een gezinslid of een familielid dat om medische redenen behoefte heeft aan zorg of steun.	§ 1. De magistraat bekomt uitzonderlijk verlof met het oog op het verlenen van persoonlijke zorg of steun aan een gezinslid of een familielid dat om medische redenen behoefte heeft aan zorg of steun.
Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:	Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:
1° gezinslid: elk persoon die samenleeft met de magistraat op dezelfde woonplaats;	1° gezinslid: elk persoon die samenleeft met de magistraat op dezelfde woonplaats;
2° familielid: de echtgenoot van de magistraat of de persoon met wie de magistraat wettelijk samenwoont, zoals geregeld door de artikelen 1475 en volgende van het oud Burgerlijk Wetboek, alsook de bloedverwanten in de eerste graad van de magistraat;	2° familielid: de echtgenoot van de magistraat of de persoon met wie de magistraat wettelijk samenwoont, zoals geregeld door de artikelen 1475 en volgende van het oud Burgerlijk Wetboek, alsook de bloedverwanten in de eerste graad van de magistraat;
3° een medische reden als gevolg waarvan men behoefte heeft aan zorg of steun: elke gezondheidstoestand, al dan niet het gevolg van een ziekte of medische ingreep, die door de behandelende arts als dusdanig wordt beschouwd en waarbij de arts oordeelt dat er een behoefte is aan zorg of steun, dit is elke vorm van sociale, familiale of emotionele bijstand of verzorging.	3° een medische reden als gevolg waarvan men behoefte heeft aan zorg of steun: elke gezondheidstoestand, al dan niet het gevolg van een ziekte of medische ingreep, die door de behandelende arts als dusdanig wordt beschouwd en waarbij de arts oordeelt dat er een behoefte is aan zorg of steun, dit is elke vorm van sociale, familiale of emotionele bijstand of verzorging.
De magistraat die gebruik wenst te maken van het zorgverlof, deelt dit vooraf mee aan zijn korpschef.	De magistraat die gebruik wenst te maken van het zorgverlof, deelt dit vooraf mee aan zijn korpschef.
De magistraat legt zo spoedig mogelijk ter staving een doktersattest voor dat in het jaar	De magistraat legt zo spoedig mogelijk ter staving een doktersattest voor dat in het jaar

waarin het uitzonderlijk verlof wordt opgenomen door de behandelend arts van het betrokken gezinslid of het familielid is afgeleverd en waaruit blijkt dat dit gezinslid of familielid om een medische reden behoefte heeft aan zorg of steun. Dit attest mag noch de medische reden zelf noch de identiteit van het betrokken gezinslid of familielid vermelden.	waarin het uitzonderlijk verlof wordt opgenomen door de behandelend arts van het betrokken gezinslid of het familielid is afgeleverd en waaruit blijkt dat dit gezinslid of familielid om een medische reden behoefte heeft aan zorg of steun. Dit attest mag de medische reden zelf niet vermelden.
§ 2. De duur van de verloven bedoeld in paragraaf 1 is beperkt tot vijf werkdagen per jaar. Het verlof wordt genomen per dag, in aaneensluitende dagen of per halve dag.	§ 2. De duur van de verloven bedoeld in paragraaf 1 is beperkt tot vijf werkdagen per jaar. Het verlof wordt genomen per dag, in aaneensluitende dagen of per halve dag.
De duur van de verloven bedoeld in paragraaf 1 wordt verminderd met het aantal werkdagen zorgverlof dat reeds werd opgenomen in hetzelfde jaar in toepassing van artikel 30bis, § 2, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.	De duur van de verloven bedoeld in paragraaf 1 wordt verminderd met het aantal werkdagen zorgverlof dat reeds werd opgenomen in hetzelfde jaar in toepassing van artikel 30bis, § 2, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.
§ 3. De verloven bedoeld in dit artikel worden gelijkgesteld met periodes van dienstactiviteit.	§ 3. De verloven bedoeld in dit artikel worden gelijkgesteld met periodes van dienstactiviteit.
Art. 331/25	Art. 331/25
§ 1. Aan de magistraat wordt, bij de geboorte of de adoptie van zijn kind een ouderschapsverlof toegekend dat kan genomen worden:	§ 1. Aan de magistraat wordt, bij de geboorte of de adoptie van zijn kind een ouderschapsverlof toegekend dat kan genomen worden:
- hetzij gedurende een periode van vier maanden als voltijds verlof; op vraag van de magistraat kan deze periode worden opgesplitst in maanden;	- hetzij gedurende een periode van vier maanden als voltijds verlof; op vraag van de magistraat kan deze periode worden opgesplitst in maanden;
- hetzij gedurende een periode van acht maanden als halftijds verlof; op vraag van de magistraat kan deze periode worden opgesplitst in periodes van twee maanden of een veelvoud hiervan;	- hetzij gedurende een periode van acht maanden als halftijds verlof; op vraag van de magistraat kan deze periode worden opgesplitst in periodes van twee maanden of een veelvoud hiervan;
- hetzij gedurende een periode van twintig maanden als verlof van één vijfde; op vraag van de magistraat kan deze periode worden opgesplitst in periodes van vijf maanden of een veelvoud hiervan;	- hetzij gedurende een periode van twintig maanden als verlof van één vijfde; op vraag van de magistraat kan deze periode worden opgesplitst in periodes van vijf maanden of een veelvoud hiervan;
- hetzij gedurende een periode van veertig maanden als verlof van één tiende; op vraag van de magistraat kan deze periode worden opgesplitst in periodes van tien maanden of een veelvoud hiervan.	- hetzij gedurende een periode van veertig maanden als verlof van één tiende; op vraag van de magistraat kan deze periode worden opgesplitst in periodes van tien maanden of een veelvoud hiervan.

De magistraat heeft de mogelijkheid om bij het opnemen van zijn ouderschapsverlof gebruik te maken van de verschillende modaliteiten vermeld in het eerste lid. Bij een wijziging van opnamevorm moet rekening worden gehouden met het principe dat een maand voltijds verlof gelijk is aan twee maanden halftijds verlof, gelijk is aan vijf maanden verlof van één vijfde en gelijk is aan tien maanden verlof van één tiende.	De magistraat heeft de mogelijkheid om bij het opnemen van zijn ouderschapsverlof gebruik te maken van de verschillende modaliteiten vermeld in het eerste lid. Bij een wijziging van opnamevorm moet rekening worden gehouden met het principe dat een maand voltijds verlof gelijk is aan twee maanden halftijds verlof, gelijk is aan vijf maanden verlof van één vijfde en gelijk is aan tien maanden verlof van één tiende.
§ 2. De magistraat heeft recht op ouderschapsverlof:	§ 2. De magistraat heeft recht op ouderschapsverlof:
- naar aanleiding van de geboorte van zijn kind tot het kind twaalf jaar wordt;	- naar aanleiding van de geboorte van zijn kind tot het kind twaalf jaar wordt;
- in het kader van de adoptie van een kind gedurende een periode die loopt vanaf de inschrijving van het kind als deel uitmakend van zijn gezin in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister van de gemeente waar de magistraat zijn verblijfplaats heeft, tot het kind twaalf jaar wordt.	- in het kader van de adoptie van een kind gedurende een periode die loopt vanaf de inschrijving van het kind als deel uitmakend van zijn gezin in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister van de gemeente waar de magistraat zijn verblijfplaats heeft, tot het kind twaalf jaar wordt.
§ 3. Wanneer het kind voor ten minste 66 % getroffen is door een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid of een aandoening heeft, die tot gevolg heeft dat ten minste vier punten toegekend worden in pijler I van de medisch-sociale schaal in de zin van de regelgeving betreffende de kinderbijslag of dat ten minste negen punten toegekend worden in alle drie de pijlers samen van de medisch-sociale schaal in de zin van de regelgeving betreffende de kinderbijslag, is er geen leeftijdsgrens.	§ 3. Wanneer het kind voor ten minste 66 % getroffen is door een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid of een aandoening heeft, die tot gevolg heeft dat ten minste vier punten toegekend worden in pijler I van de medisch-sociale schaal in de zin van de regelgeving betreffende de kinderbijslag of dat ten minste negen punten toegekend worden in alle drie de pijlers samen van de medisch-sociale schaal in de zin van de regelgeving betreffende de kinderbijslag, is er geen leeftijdsgrens.
§ 4. Aan de voorwaarde van de twaalfde verjaardag moet voldaan zijn uiterlijk gedurende de periode van het ouderschapsverlof.	§ 4. Aan de voorwaarde van de twaalfde verjaardag moet voldaan zijn uiterlijk gedurende de periode van het ouderschapsverlof.
§ 5. Het in dit artikel beoogde ouderschapsverlof wordt niet bezoldigd; voor het overige wordt het gelijkgesteld aan een periode van dienstactiviteit.	§ 5. Het in dit artikel beoogde ouderschapsverlof wordt niet bezoldigd; voor het overige wordt het gelijkgesteld aan een periode van dienstactiviteit.
§ 6. De magistraat die een ouderschapsverlof geniet in toepassing van dit artikel, ontvangt maandelijks van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de uitkering die wordt	§ 6. De magistraat die een ouderschapsverlof geniet in toepassing van dit artikel, ontvangt maandelijks van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de uitkering die wordt

toegekend aan de personeelsleden van het openbaar ambt.	toegekend aan de personeelsleden van het openbaar ambt.
De Koning bepaalt de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure.	De Koning bepaalt de nadere voorwaarden en regelen tot toekenning van deze uitkering.
Art. 331/27	Art. 331/27
§ 1. Een adoptieverlof wordt toegekend gedurende een periode van maximum negen weken aan de magistraat die een minderjarig kind adopteert.	§ 1. Een adoptieverlof wordt toegekend gedurende een periode van maximum zes weken aan de magistraat die een minderjarig kind adopteert.
Het adoptieverlof van negen weken per adoptieouder wordt als volgt opgetrokken voor de adoptieouder of voor beide adoptieouders samen: met een week vanaf 1 januari 2025 en met twee weken vanaf 1 januari 2027.	Het adoptieverlof van zes weken per adoptieouder wordt opgetrokken met vier weken voor de adoptieouder of voor beide adoptieouders samen, alsook met een bijkomende week vanaf 1 januari 2027.
In geval van twee adoptieouders worden de bijkomende weken bedoeld in het tweede lid onderling tussen hen verdeeld.	In geval van twee adoptieouders worden de bijkomende weken bedoeld in het tweede lid onderling tussen hen verdeeld.
Het tweede lid is enkel van toepassing op aanvragen gebeurd overeenkomstig paragraaf 2 vanaf de inwerkingtreding van de betrokken optrekking en voor zover het adoptieverlof ten vroegste aanvangt vanaf diezelfde datum van inwerkingtreding.	Het tweede lid is enkel van toepassing op aanvragen gebeurd overeenkomstig paragraaf 2 vanaf de inwerkingtreding van de betrokken optrekking en voor zover het adoptieverlof ten vroegste aanvangt vanaf diezelfde datum van inwerkingtreding.
Het verlof kan worden gesplitst in weken en dient te worden genomen uiterlijk binnen de zeven maanden na de opname van het kind in het gezin van de magistraat. In het kader van een interlandelijke adoptie kan de magistraat op zijn vraag ten hoogste vier weken van dit verlof opnemen vooraleer het kind effectief in het gezin wordt opgenomen om de daadwerkelijke opvang van kind in zijn gezin voor te bereiden.	Het verlof kan worden gesplitst in weken en dient te worden genomen uiterlijk binnen de zeven maanden na de opname van het kind in het gezin van de magistraat. In het kader van een interlandelijke adoptie kan de magistraat op zijn vraag ten hoogste vier weken van dit verlof opnemen vooraleer het kind effectief in het gezin wordt opgenomen om de daadwerkelijke opvang van kind in zijn gezin voor te bereiden.
§ 2. De magistraat die het verlof wenst te genieten met toepassing van dit artikel deelt aan de korpschef de datum mee waarop het verlof zal aanvangen en de duur ervan. De mededeling gebeurt schriftelijk minstens een maand vóór de aanvang van het verlof, tenzij de korpschef op verzoek van de magistraat een kortere termijn aanvaardt.	§ 2. De magistraat die het verlof wenst te genieten met toepassing van dit artikel deelt aan de korpschef de datum mee waarop het verlof zal aanvangen en de duur ervan. De mededeling gebeurt schriftelijk minstens een maand vóór de aanvang van het verlof, tenzij de korpschef op verzoek van de magistraat een kortere termijn aanvaardt.
De magistraat dient de volgende documenten voor te leggen:	De magistraat dient de volgende documenten voor te leggen:

1° een attest, uitgereikt door de bevoegde centrale autoriteit van de gemeenschap waarin de toewijzing van het kind aan de magistraat wordt bevestigd, om het verlof van ten hoogste vier weken te verkrijgen vooraleer het kind wordt opgenomen in het gezin;	1° een attest, uitgereikt door de bevoegde centrale autoriteit van de gemeenschap waarin de toewijzing van het kind aan de magistraat wordt bevestigd, om het verlof van ten hoogste vier weken te verkrijgen vooraleer het kind wordt opgenomen in het gezin;
2° een attest dat de inschrijving van het kind in het bevolkings- of vreemdelingenregister bevestigd, om het resterend verlof te kunnen opnemen;	2° een attest dat de inschrijving van het kind in het bevolkings- of vreemdelingenregister bevestigd, om het resterend verlof te kunnen opnemen;
3° een verklaring op eer die, al naargelang het geval, de verdeling van de bijkomende weken adoptieverlof tussen de twee adoptieouders of de toewijzing van deze weken aan de enige adoptieouder die van dit verlof gebruik maakt, vastlegt. Deze verklaring op eer is enkel nodig als het adoptiegezin bestaat uit twee adoptieouders.	3° een verklaring op eer die, al naargelang het geval, de verdeling van de bijkomende weken adoptieverlof tussen de twee adoptieouders of de toewijzing van deze weken aan de enige adoptieouder die van dit verlof gebruik maakt, vastlegt. Deze verklaring op eer is enkel nodig als het adoptiegezin bestaat uit twee adoptieouders.
Het verlof wordt vastgelegd in onderling overleg met de korpschef en met inachtneming van de behoeften van de dienst.	Het verlof wordt vastgelegd in onderling overleg met de korpschef en met inachtneming van de behoeften van de dienst.
§ 3. De maximumduur van het adoptieverlof wordt verdubbeld, wanneer het kind getroffen is door een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van ten minste 66 % of een aandoening heeft die tot gevolg heeft dat ten minste vier punten worden toegekend in pijler 1 van de medisch-sociale schaal overeenkomstig de regeling betreffende de kinderbijslag of dat ten minste negen punten worden toegekend in alle drie de pijlers samen van de medisch-sociale schaal overeenkomstig de regeling betreffende de kinderbijslag.	§ 3. De maximumduur van het adoptieverlof wordt verdubbeld, wanneer het kind getroffen is door een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van ten minste 66 % of een aandoening heeft die tot gevolg heeft dat ten minste vier punten worden toegekend in pijler 1 van de medisch-sociale schaal overeenkomstig de regeling betreffende de kinderbijslag of dat ten minste negen punten worden toegekend in alle drie de pijlers samen van de medisch-sociale schaal overeenkomstig de regeling betreffende de kinderbijslag.
De maximumduur van het adoptieverlof wordt met twee weken per adoptieouder verlengd bij de gelijktijdige adoptie van meerdere minderjarige kinderen.	De maximumduur van het adoptieverlof wordt met twee weken per adoptieouder verlengd bij de gelijktijdige adoptie van meerdere minderjarige kinderen.
De maximumduur van het adoptieverlof wordt verminderd met vier weken, wanneer de magistraat voor hetzelfde kind een omstandigheidsverlof met toepassing van artikel 331/12, eerste lid, 2°, of een geboorteverlof in toepassing van artikel 30, § 2, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten heeft genoten.	De maximumduur van het adoptieverlof wordt verminderd met vier weken, wanneer de magistraat voor hetzelfde kind een omstandigheidsverlof met toepassing van artikel 331/12, eerste lid, 2°, of een geboorteverlof in toepassing van artikel 30, § 2, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten heeft genoten.

De maximumduur van het adoptieverlof wordt verminderd met het aantal weken opvangverlof met toepassing van artikel 331/28 dat de magistraat reeds heeft genoten voor hetzelfde kind.	De maximumduur van het adoptieverlof wordt verminderd met het aantal weken opvangverlof met toepassing van artikel 331/28 dat de magistraat reeds heeft genoten voor hetzelfde kind.
Art. 331/30	Art. 331/30
§ 1. Onverminderd artikel 331/29, heeft de magistraat die is aangesteld als pleegouder en die naar aanleiding van een plaatsing in het kader van een langdurige pleegzorg een minderjarig kind in zijn gezin onthaalt, met het oog op de zorg voor dit kind, eenmalig recht op pleegouderverlof gedurende een aaneengesloten periode van maximum negen weken.	§ 1. Onverminderd artikel 331/29, heeft de magistraat die is aangesteld als pleegouder en die naar aanleiding van een plaatsing in het kader van een langdurige pleegzorg een minderjarig kind in zijn gezin onthaalt, met het oog op de zorg voor dit kind, eenmalig recht op pleegouderverlof gedurende een aaneengesloten periode van maximum zes weken.
Indien de magistraat ervoor kiest om niet het toegestane maximum aantal weken pleegouderverlof op te nemen, dient het verlof ten minste een week of een veelvoud van een week te bedragen.	Indien de magistraat ervoor kiest om niet het toegestane maximum aantal weken pleegouderverlof op te nemen, dient het verlof ten minste een week of een veelvoud van een week te bedragen.
Het pleegouderverlof van negen weken per ouder wordt als volgt opgetrokken voor de pleegouder of voor beide pleegouders samen: met een week vanaf 1 januari 2025, en met twee weken vanaf 1 januari 2027.	Het pleegouderverlof van zes weken per ouder wordt opgetrokken met vier weken voor de pleegouder of voor beide pleegouders samen, alsook met een bijkomende week vanaf 1 januari 2027.
Het derde lid is enkel van toepassing op aanvragen gebeurd overeenkomstig paragraaf 2 vanaf de inwerkingtreding van de betrokken optrekking en voor zover het pleegouderverlof ten vroegste aanvangt vanaf diezelfde datum van inwerkingtreding.	Het derde lid is enkel van toepassing op aanvragen gebeurd overeenkomstig paragraaf 2 vanaf de inwerkingtreding van de betrokken optrekking en voor zover het pleegouderverlof ten vroegste aanvangt vanaf diezelfde datum van inwerkingtreding.
Indien het pleeggezin bestaat uit twee personen, die beiden zijn aangesteld als pleegouder van het kind, worden de bijkomende weken bedoeld in het derde lid onderling tussen hen verdeeld.	Indien het pleeggezin bestaat uit twee personen, die beiden zijn aangesteld als pleegouder van het kind, worden de bijkomende weken bedoeld in het derde lid onderling tussen hen verdeeld.
§ 2. Om het recht op pleegouderverlof te kunnen uitoefenen, moet dit verlof een aanvang nemen binnen twaalf maanden volgend op de inschrijving van het kind als deel uitmakend van het gezin van de magistraat in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister van de gemeente waar hij zijn verblijfplaats heeft.	§ 2. Om het recht op pleegouderverlof te kunnen uitoefenen, moet dit verlof een aanvang nemen binnen twaalf maanden volgend op de inschrijving van het kind als deel uitmakend van het gezin van de magistraat in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister van de gemeente waar hij zijn verblijfplaats heeft.

De magistraat die het verlof wenst te genieten deelt aan de korpschef de datum mee waarop het verlof zal aanvangen en de duur ervan. De mededeling gebeurt schriftelijk minstens een maand voor de aanvang van het verlof, tenzij de korpschef op verzoek van de magistraat een kortere termijn aanvaardt.	De magistraat die het verlof wenst te genieten deelt aan de korpschef de datum mee waarop het verlof zal aanvangen en de duur ervan. De mededeling gebeurt schriftelijk minstens een maand voor de aanvang van het verlof, tenzij de korpschef op verzoek van de magistraat een kortere termijn aanvaardt.
De magistraat dient, ten laatste bij de aanvang van het pleegouderverlof, de volgende documenten voor te leggen:	De magistraat dient, ten laatste bij de aanvang van het pleegouderverlof, de volgende documenten voor te leggen:
1° de documenten ter staving van de gebeurtenis die het recht op pleegouderverlof doet ontstaan;	1° de documenten ter staving van de gebeurtenis die het recht op pleegouderverlof doet ontstaan;
2° een verklaring op eer die, al naargelang het geval, de verdeling vastlegt van de bijkomende weken pleegouderverlof tussen de twee pleegouders of de toewijzing van deze weken aan de enige pleegouder die van dit verlof gebruik maakt. Deze verklaring op eer is enkel nodig als het pleeggezin bestaat uit twee pleegouders.	2° een verklaring op eer die, al naargelang het geval, de verdeling vastlegt van de bijkomende weken pleegouderverlof tussen de twee pleegouders of de toewijzing van deze weken aan de enige pleegouder die van dit verlof gebruik maakt. Deze verklaring op eer is enkel nodig als het pleeggezin bestaat uit twee pleegouders.
Het verlof wordt genomen in onderling overleg met de korpschef en met inachtneming van de behoeften van de dienst.	Het verlof wordt genomen in onderling overleg met de korpschef en met inachtneming van de behoeften van de dienst.
§ 3. De maximumduur van het pleegouderverlof wordt verdubbeld wanneer het kind getroffen is door een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van ten minste 66 % of een aandoening heeft die tot gevolg heeft dat ten minste vier punten worden toegekend in pijler 1 van de medisch-sociale schaal overeenkomstig de regeling betreffende de kinderbijslag of dat ten minste negen punten worden toegekend in alle drie de pijlers samen van de medisch-sociale schaal overeenkomstig de regeling betreffende de kinderbijslag.	§ 3. De maximumduur van het pleegouderverlof wordt verdubbeld wanneer het kind getroffen is door een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van ten minste 66 % of een aandoening heeft die tot gevolg heeft dat ten minste vier punten worden toegekend in pijler 1 van de medisch-sociale schaal overeenkomstig de regeling betreffende de kinderbijslag of dat ten minste negen punten worden toegekend in alle drie de pijlers samen van de medisch-sociale schaal overeenkomstig de regeling betreffende de kinderbijslag.
De maximumduur van het pleegouderverlof wordt met twee weken per pleegouder verlengd in het geval van gelijktijdig onthaal van meerdere minderjarige kinderen in het kader van langdurige pleegzorg.	De maximumduur van het pleegouderverlof wordt met twee weken per pleegouder verlengd in het geval van gelijktijdig onthaal van meerdere minderjarige kinderen in het kader van langdurige pleegzorg.
De maximumduur van het pleegouderverlof wordt verminderd met het aantal weken opvangverlof met toepassing van artikel 331/28	De maximumduur van het pleegouderverlof wordt verminderd met het aantal weken opvangverlof met toepassing van artikel 331/28

dat de magistraat reeds heeft genoten voor hetzelfde kind.	dat de magistraat reeds heeft genoten voor hetzelfde kind.
Art. 331/47	Art. 331/47
§ 1. De magistraat heeft recht op verlof voor het verstrekken van palliatieve zorg aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad.	§ 1. De magistraat heeft recht op verlof voor het verstrekken van palliatieve zorg aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad.
§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder palliatieve verzorging verstaan, elke vorm van bijstand en inzonderheid medische, sociale, administratieve en psychologische bijstand aan alsook verzorging van personen die lijden aan een ongeneeslijke ziekte en die zich in een terminale fase bevinden.	§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder palliatieve verzorging verstaan, elke vorm van bijstand en inzonderheid medische, sociale, administratieve en psychologische bijstand aan alsook verzorging van personen die lijden aan een ongeneeslijke ziekte en die zich in een terminale fase bevinden.
Worden als lid van het gezin beschouwd, elke persoon die met de magistraat samenwoont en als familielid, zowel de bloed- als de aanverwanten.	Worden als lid van het gezin beschouwd, elke persoon die met de magistraat samenwoont en als familielid, zowel de bloed- als de aanverwanten.
§ 3. De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van de persoon die palliatieve zorg behoeft en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard deze palliatieve zorg te verlenen, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld.	§ 3. De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van de persoon die palliatieve zorg behoeft en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard deze palliatieve zorg te verlenen.
§ 4. Dit verlof geldt voor een periode van een maand en is tweemaal verlengbaar. Het kan voltijds of halftijds opgenomen worden.	§ 4. Dit verlof geldt voor een periode van een maand en is tweemaal verlengbaar. Het kan voltijds of halftijds opgenomen worden.
Art. 331/48	Art. 331/48
§ 1. De magistraat heeft recht op verlof voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad, dat lijdt aan een ernstige ziekte.	§ 1. De magistraat heeft recht op verlof voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van zijn gezin of aan een familielid tot in de tweede graad, dat lijdt aan een ernstige ziekte.
§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder ernstige ziekte verstaan, elke ziekte of medische ingreep die door de behandelende geneesheer van het ernstig zieke lid van het gezin of familielid als dusdanig wordt beschouwd en waarvoor deze van mening is dat enige vorm van sociale, familiale of geestelijke hulp noodzakelijk is voor het herstel.	§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder ernstige ziekte verstaan, elke ziekte of medische ingreep die door de behandelende geneesheer van het ernstig zieke lid van het gezin of familielid als dusdanig wordt beschouwd en waarvoor deze van mening is dat enige vorm van sociale, familiale of geestelijke hulp noodzakelijk is voor het herstel.

Worden als lid van het gezin beschouwd, elke persoon die met de magistraat samenwoont en als familielid, zowel de bloed- als de aanverwanten.	Worden als lid van het gezin beschouwd, elke persoon die met de magistraat samenwoont en als familielid, zowel de bloed- als de aanverwanten.
§ 3. De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van het ernstig zieke lid van het gezin of familielid, en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard de ernstig zieke persoon bij te staan of hem verzorging te verstrekken, zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld.	§ 3. De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van het ernstig zieke lid van het gezin of familielid, en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard de ernstig zieke persoon bij te staan of hem verzorging te verstrekken.
§ 4. Dit verlof kan voltijds of halftijds worden opgenomen met al dan niet opeenvolgende periodes van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden. Deze periodes mogen samen niet meer bedragen dan twaalf maanden per patiënt, vierentwintig maanden per patiënt indien ze halftijds worden opgenomen.	§ 4. Dit verlof kan voltijds of halftijds worden opgenomen met al dan niet opeenvolgende periodes van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden. Deze periodes mogen samen niet meer bedragen dan twaalf maanden per patiënt, vierentwintig maanden per patiënt indien ze halftijds worden opgenomen.
In geval van zware ziekte van een kind dat hoogstens zestien jaar oud is en van wie de magistraat uitsluitend of hoofdzakelijk de last draagt in de zin van artikel 1 van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag, wordt, wanneer de magistraat alleenstaand is, de maximumperiode bedoeld in het eerste lid verdubbeld.	In geval van zware ziekte van een kind dat hoogstens zestien jaar oud is en van wie de magistraat uitsluitend of hoofdzakelijk de last draagt in de zin van artikel 1 van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag, wordt, wanneer de magistraat alleenstaand is, de maximumperiode bedoeld in het eerste lid verdubbeld.
Onder alleenstaande in de zin van dit artikel wordt verstaan de magistraat die uitsluitend en effectief samenwoont met een of meerdere van zijn kinderen. De magistraat levert hiervoor het bewijs van de samenstelling van zijn gezin door middel van een attest dat wordt afgeleverd door de gemeentelijke overheid en waaruit blijkt dat hij op het moment van de aanvraag uitsluitend en effectief samenwoont met één of meerdere van zijn kinderen.	Onder alleenstaande in de zin van dit artikel wordt verstaan de magistraat die uitsluitend en effectief samenwoont met een of meerdere van zijn kinderen. De magistraat levert hiervoor het bewijs van de samenstelling van zijn gezin door middel van een attest dat wordt afgeleverd door de gemeentelijke overheid en waaruit blijkt dat hij op het moment van de aanvraag uitsluitend en effectief samenwoont met één of meerdere van zijn kinderen.
Art. 331/49	Art. 331/49
§ 1. De magistraat heeft recht op verlof voor de bijstand of de verzorging van een minderjarig kind, tijdens of vlak na de hospitalisatie van het kind als gevolg van een zware ziekte.	§ 1. De magistraat heeft recht op verlof voor de bijstand of de verzorging van een minderjarig kind, tijdens of vlak na de hospitalisatie van het kind als gevolg van een zware ziekte.
§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder zware ziekte, elke ziekte of	§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder zware ziekte, elke ziekte of

medische ingreep die door de behandelende geneesheer van het zwaar zieke kind als dusdanig wordt beschouwd en waarbij de geneesheer oordeelt dat elke vorm van sociale, familiale of psychologische bijstand of het verstrekken van verzorging noodzakelijk is.	medische ingreep die door de behandelende geneesheer van het zwaar zieke kind als dusdanig wordt beschouwd en waarbij de geneesheer oordeelt dat elke vorm van sociale, familiale of psychologische bijstand of het verstrekken van verzorging noodzakelijk is.
De door paragraaf 1 geboden mogelijkheid staat open voor:	De door paragraaf 1 geboden mogelijkheid staat open voor:
- de magistraat die verwant is in de eerste graad van het zwaar zieke kind en ermee samenwoont;	- de magistraat die verwant is in de eerste graad van het zwaar zieke kind en ermee samenwoont;
- de magistraat die samenwoont met het zwaar zieke kind en belast is met de dagelijkse opvoeding.	- de magistraat die samenwoont met het zwaar zieke kind en belast is met de dagelijkse opvoeding.
§ 3. De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van het zwaar zieke kind, en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard het zwaar zieke kind bij te staan of hem verzorging te verstrekken zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld.	§ 3. De magistraat legt een attest voor afgeleverd door de behandelende geneesheer van het zwaar zieke kind, en waaruit blijkt dat de magistraat zich bereid heeft verklaard het zwaar zieke kind bij te staan of hem verzorging te verstrekken.
Het bewijs van hospitalisatie van het kind wordt geleverd door een attest van het betrokken ziekenhuis zonder dat hierbij de identiteit van de patiënt wordt vermeld.	Het bewijs van hospitalisatie van het kind wordt geleverd door een attest van het betrokken ziekenhuis.
§ 4. Dit verlof geldt voor een periode van een week en is eenmaal verlengbaar.	§ 4. Dit verlof geldt voor een periode van een week en is eenmaal verlengbaar.
Art. 331/50	Art. 331/50
De magistraat die een van de verloven bepaald in deze afdeling wenst op te nemen brengt zijn korpschef hiervan minstens zeven dagen op voorhand op de hoogte, tenzij het een onvoorziene gebeurtenis betreft, in welk geval van deze termijn kan worden afgeweken.	De magistraat die een van de verloven bepaald in deze afdeling wenst op te nemen brengt zijn korpschef hiervan minstens zeven dagen op voorhand op de hoogte, tenzij het een onvoorziene gebeurtenis betreft, in welk geval van deze termijn kan worden afgeweken.
Voor iedere verlenging dient de magistraat dezelfde procedure te volgen en het (de) vereiste attest(en) in te dienen.	Voor iedere verlenging dient de magistraat dezelfde procedure te volgen en het (de) vereiste attest(en) in te dienen.
De verloven bepaald in deze afdeling worden met dienstactiviteit gelijkgesteld en zijn onbezoldigd.	De verloven bepaald in deze afdeling worden met dienstactiviteit gelijkgesteld en zijn onbezoldigd.

De magistraat die een zorgverlof geniet in toepassing van deze afdeling, ontvangt van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de uitkering die wordt toegekend aan de personeelsleden van het openbaar ambt.	De magistraat die een zorgverlof geniet in toepassing van deze afdeling, ontvangt van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de uitkering die wordt toegekend aan de personeelsleden van het openbaar ambt.
De Koning bepaalt de nadere regels betreffende de aanvraag van de uitkering en de procedure.	De Koning bepaalt de nadere voorwaarden en regelen tot toekenning van deze uitkering .
Art. 331/52	Art. 331/52
§ 1. De periode van deeltijdse uitoefening van het ambt neemt een aanvang op de eerste dag van een maand.	§ 1. De periode van deeltijdse uitoefening van het ambt neemt een aanvang op de eerste dag van een maand.
De magistraat kan een einde maken aan het verlof of van stelsel bedoeld in artikel 331/51, § 1, derde lid, veranderen, mits hij daarvan de korpschef drie maanden van tevoren op de hoogte van brengt, tenzij de korpschef op verzoek van de belanghebbende een kortere termijn aanvaardt. In dit geval kan de magistraat geen nieuwe aanvraag meer indienen voor het stelsel van deeltijdse uitoefening van het ambt vanaf zevenenvijftig of zestig jaar of van stelsel bedoeld in artikel 331/51, § 1, derde lid, veranderen.	De magistraat kan een einde maken aan het verlof of van stelsel bedoeld in artikel 331/51, § 1, derde lid, veranderen, mits hij daarvan de korpschef drie maanden van tevoren op de hoogte van brengt, tenzij de korpschef op verzoek van de belanghebbende een kortere termijn aanvaardt. In dit geval kan de magistraat geen nieuwe aanvraag meer indienen voor het stelsel van deeltijdse uitoefening van het ambt vanaf zevenenvijftig of zestig jaar of van stelsel bedoeld in artikel 331/51, § 1, derde lid, veranderen.
§ 2. Tijdens de periode van het verlof voor deeltijdse uitoefening van het ambt vanaf zevenenvijftig of zestig jaar kan de magistraat niet worden gemachtigd verminderde prestaties om welke redenen dan ook uit te oefenen.	§ 2. Tijdens de periode van het verlof voor deeltijdse uitoefening van het ambt vanaf zevenenvijftig of zestig jaar kan de magistraat niet worden gemachtigd verminderde prestaties om welke redenen dan ook uit te oefenen.
Het verlof voor deelse uitoefening van het ambt vanaf zevenenvijftig of zestig jaar wordt van rechtswege opgeschort wanneer de magistraat één van de volgende verloven geniet:	Het verlof voor deelse uitoefening van het ambt vanaf zevenenvijftig of zestig jaar wordt van rechtswege opgeschort wanneer de magistraat één van de volgende verloven geniet:
1° ouderschapsverlof;	1° ouderschapsverlof;
2° adoptieverlof, opvangverlof en pleegouderverlof;	2° adoptieverlof, opvangverlof en pleegouderverlof;
3° zorgverlof teneinde palliatieve zorg te verstrekken of voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van het gezin of aan een familielid.	3° zorgverlof teneinde palliatieve zorg te verstrekken of voor het bijstaan van of voor het verstrekken van verzorging aan een lid van het gezin of aan een familielid.

§ 3. Dit verlof wordt met een periode van dienstactiviteit gelijkgesteld.	§ 3. Dit verlof wordt met een periode van dienstactiviteit gelijkgesteld.
De magistraat ontvangt zijn maandelijks wedde met toelagen en premies die gelijk is aan 50 %, 60 % of 80 % van zijn voltijdse wedde aangevuld met de premie zoals ze van toepassing is voor de personeelsleden van het openbaar ambt.	De magistraat ontvangt zijn maandelijks wedde met toelagen en premies die, naargelang het percentage van deeltijdse uitoefening van het ambt:
	- bij een ambtsuitoefening van 50% gelijk is aan 50% van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijslagen, aangevuld met de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector;
	- bij een ambtsuitoefening van 60% gelijk is aan 60% van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijslagen, aangevuld met 80% van de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector;
	- bij een ambtsuitoefening van 80% gelijk is aan 80% van zijn voltijdse wedde met inbegrip van de weddebijslagen, aangevuld met 40% van de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector.
	Wanneer de magistraat, in toepassing van paragraaf 2, tweede lid, niet tijdens een volledige maand het verlof voor de deeltijdse uitoefening van het ambt vanaf 57 of 60 jaar heeft genoten, dan wordt de premie bedoeld in artikel 8 van de wet van 19 juli 2012 betreffende de vierdagenweek en het halftijds werken vanaf 50 of 55 jaar in de openbare sector, vermenigvuldigd met een breuk waarvan de teller het aantal kalenderdagen van de periode van het verlof voor de

	deeltijdse uitoefening van het ambt bevat en de noemer het aantal kalenderdagen van de maand. In de andere gevallen, wanneer de 50, 60 of 80 % van de wedde niet volledig wordt betaald, wordt de premie pro rata verminderd.
§ 4. Voor de magistraten die dit verlof wordt toegekend, kan in een vervanging voorzien worden door middel van een benoeming en, in voorkomend geval, een aanwijzing in overtal telkens de cumulatie van deze verlopen leidt tot een voltijdse invulling van het ambt.	§ 4. Voor de magistraten die dit verlof wordt toegekend, kan in een vervanging voorzien worden door middel van een benoeming en, in voorkomend geval, een aanwijzing in overtal telkens de cumulatie van deze verlopen leidt tot een voltijdse invulling van het ambt.
<i>Art. 355ter</i>	<i>Art. 355ter</i>
De wedde van de werkende assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank stemt overeen met de in artikel 355 bepaalde wedde voor de rechters in de rechtbank van eerste aanleg. De artikelen 360, eerste lid, 360ter, derde en vierde lid, 362, 363 en 377 zijn op hen van toepassing.	De wedde van de werkende assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank stemt overeen met de in artikel 355 bepaalde wedde voor de rechters in de rechtbank van eerste aanleg. De artikelen 360, eerste lid, 360ter, derde en vierde lid, 362, 363, 363/1 en 377 zijn op hen van toepassing.
De vereiste ervaring als benoemingsvoorwaarde wordt meegerekend voor de berekening van de anciënniteit tot ten hoogste zes jaar. Alle periodes gedurende dewelke het ambt van assessor in de strafuitvoeringsrechtbank werd uitgeoefend worden in aanmerking genomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit.	De vereiste ervaring als benoemingsvoorwaarde wordt meegerekend voor de berekening van de anciënniteit tot ten hoogste zes jaar. Alle periodes gedurende dewelke het ambt van assessor in de strafuitvoeringsrechtbank werd uitgeoefend worden in aanmerking genomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit.
De minister van Justitie bepaalt het bedrag van de vergoeding die toegekend wordt aan de plaatsvervangende assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank.	De minister van Justitie bepaalt het bedrag van de vergoeding die toegekend wordt aan de plaatsvervangende assessoren in de strafuitvoeringsrechtbank.
	Art. 363/1 (nieuw)
	§ 1. In afwijking van artikel 363, eerste lid, wordt er een dagelijkse forfaitaire vergoeding van 10 euro voor verblijfkosten om maaltijdkosten te dekken, toegekend aan de magistraat die zich in België moet verplaatsen in het kader van de uitoefening van zijn ambt.
	De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedde van het personeel van de federale overheidsdiensten, geldt eveneens voor deze vergoeding. Het bedrag van deze vergoeding wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.

	§ 2. De vergoeding wordt toegekend als aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:
	1° de verplaatsing duurt minimaal 6 uur;
	2° de verplaatsing is verder dan een straal van 25 km buiten de agglomeratie van de administratieve standplaats als er een bestaat, of, als er geen bestaat, verder dan een straal van 25 km buiten de gemeente van de administratieve standplaats.
	De verplaatsing wordt berekend van centrum tot centrum van een agglomeratie of van een gemeente;
	3° de verplaatsing geeft er geen aanleiding toe dat de Federale Overheidsdienst Justitie of een derde de kost van de maaltijd op zich neemt;
	4° de verplaatsing geeft geen aanleiding tot enig ander voordeel om maaltijdkosten te dekken.
	§ 3. De duur van de verplaatsing wordt gerekend vanaf het vertrek uit de administratieve standplaats op de heenweg tot zijn werkelijke uur van aankomst bij de terugkeer.
	Onverminderd paragraaf 2, 3° en 4°, echter is, als het personeelslid zich verplaatst zonder langs zijn administratieve standplaats te gaan, de dagelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfkosten verschuldigd voor zover aan de afstand- en duurvoorwaarden bepaald in paragraaf 2, 1° en 2°, is voldaan en er daarenboven ook aan zou zijn voldaan indien de verplaatsing vanuit zijn administratieve standplaats was gebeurd.
	Het gebied van een agglomeratie is dat gebied bepaald in artikel 8 van het koninklijk besluit van 13 juli 2017 tot vaststelling van de toelagen en vergoedingen van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.
	De berekeningswijze van de afstand van de verplaatsing wordt bepaald door de voorzitter van de Federale Overheidsdienst Justitie of

	zijn afgevaardigde. In geval van betwisting wordt de afstand berekend door het Nationaal Geografisch Instituut op basis van de officiële middenschalige referentiegegevens.
	§ 4. De dagelijkse forfaitaire vergoeding voor verblijfkosten kan niet gecumuleerd worden met maaltijdcheques.
Art. 365bis	Art. 365bis
De wedden van de referendarissen bij het Hof van Cassatie worden bepaald als volgt:	De wedden van de referendarissen bij het Hof van Cassatie worden bepaald als volgt:
- gedurende de stage van drie jaar bedoeld in artikel 259ter is de wedde van de referendaris dezelfde als die van een substituut-procureur des Konings overeenkomstig artikel 355;	- gedurende de stage van drie jaar bedoeld in artikel 259terdecies is de wedde van de referendaris dezelfde als die van een substituut-procureur des Konings overeenkomstig artikel 355;
- gedurende de tien daaropvolgende jaren is de wedde van de referendaris dezelfde als de wedde van een substituut-procureur-generaal en een substituut-generaal bij het hof van beroep overeenkomstig artikel 355;	- gedurende de tien daaropvolgende jaren is de wedde van de referendaris dezelfde als de wedde van een substituut-procureur-generaal en een substituut-generaal bij het hof van beroep overeenkomstig artikel 355;
- na het dertiende jaar is de wedde van de referendaris dezelfde als die van een advocaat-generaal bij het hof van beroep of bij het arbeidshof.	- na het dertiende jaar is de wedde van de referendaris dezelfde als die van een advocaat-generaal bij het hof van beroep of bij het arbeidshof.
De artikelen 360, 361, 362, 363, 365 en 377 van dit Wetboek zijn mede van toepassing op de referendarissen.	De artikelen 360, 361, 362, 363, 363/1 , 365 en 377 van dit Wetboek zijn mede van toepassing op de referendarissen.
Art. 366	Art. 366
§ 1. De artikelen 363 en 365, § 1, zijn van toepassing op de wedden, weddenbijslagen en anciënniteitsverhogingen van het gerechtspersoneel.	§ 1. De artikelen 363 en 365, § 1, zijn van toepassing op de wedden, weddenbijslagen en anciënniteitsverhogingen van het gerechtspersoneel.
§ 1bis. De geldelijke anciënniteit bestaat uit twee componenten:	§ 1bis. De geldelijke anciënniteit bestaat uit twee componenten:
1° deze die is erkend als verworven bij de indiensttreding en die wordt berekend overeenkomstig §§ 2, 3 en 4;	1° deze die is erkend als verworven bij de indiensttreding en die wordt berekend overeenkomstig §§ 2, 3 en 4;
2° deze die wordt verworven als personeelslid na de indiensttreding en die wordt berekend overeenkomstig §§ 2, 5 en 6.	2° deze die wordt verworven als personeelslid na de indiensttreding en die wordt berekend overeenkomstig §§ 2, 5 en 6.

Elke nieuwe indiensttreding als personeelslid brengt een nieuwe berekening van de eerste component mee. Dit lid is ook van toepassing op het personeelslid dat op grond van een arbeidsovereenkomst is aangeworven en een nieuwe arbeidsovereenkomst krijgt.	Elke nieuwe indiensttreding als personeelslid brengt een nieuwe berekening van de eerste component mee. Dit lid is ook van toepassing op het personeelslid dat op grond van een arbeidsovereenkomst is aangeworven en een nieuwe arbeidsovereenkomst krijgt.
§ 2. Voor de berekening van de anciënniteit komen in aanmerking:	§ 2. Voor de berekening van de anciënniteit komen in aanmerking:
1° de periode gedurende dewelke een ambt in een hof of een rechtbank is uitgeoefend;	1° de periode gedurende dewelke een ambt in een hof of een rechtbank is uitgeoefend;
2° de tijd van inschrijving bij de balie, evenals de uitoefening van het ambt van notaris door een doctor, licentiaat of master in de rechten;	2° de tijd van inschrijving bij de balie, evenals de uitoefening van het ambt van notaris door een doctor, licentiaat of master in de rechten;
3° de tijd besteed aan onderwijs van het recht aan een Belgische universiteit;	3° de tijd besteed aan onderwijs van het recht aan een Belgische universiteit;
4° de tijd van ambtsvervulling bij de Raad van State, als lid van de Raad van State, van het auditoraat of van het coördinatiebureau;	4° de tijd van ambtsvervulling bij de Raad van State, als lid van de Raad van State, van het auditoraat of van het coördinatiebureau;
5° onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 365, § 1:	5° onverminderd de toepassing van de bepalingen van artikel 365, § 1:
- de duur van de diensten verricht vanaf de leeftijd van 21 jaar in een Rijksdienst en in een dienst van Afrika.	- de duur van de diensten verricht vanaf de leeftijd van 21 jaar in een Rijksdienst en in een dienst van Afrika.
- de duur van de werkelijke diensten met volledige prestaties vanaf de leeftijd van 21 jaar verricht in andere openbare diensten dan de diensten van de Staat en de diensten van Afrika of als titularis van een ambt bezoldigd door middel van een weddetoelage in een gesubsidieerde vrije onderwijsinrichting.	- de duur van de werkelijke diensten met volledige prestaties vanaf de leeftijd van 21 jaar verricht in andere openbare diensten dan de diensten van de Staat en de diensten van Afrika of als titularis van een ambt bezoldigd door middel van een weddetoelage in een gesubsidieerde vrije onderwijsinrichting.
Ingeval sommige van die ambten gelijktijdig zijn uitgeoefend, is de samenvoeging daarvan voor de berekening van de weddeverhogingen niet geoorloofd.	Ingeval sommige van die ambten gelijktijdig zijn uitgeoefend, is de samenvoeging daarvan voor de berekening van de weddeverhogingen niet geoorloofd.
De uitdrukking "Rijksdienst" bedoelt elke dienst die afhangt van de wetgevende, de uitvoerende of de rechterlijke macht en die niet de staat van rechtspersoon heeft.	De uitdrukking "Rijksdienst" bedoelt elke dienst die afhangt van de wetgevende, de uitvoerende of de rechterlijke macht en die niet de staat van rechtspersoon heeft.
De uitdrukking "dienst van Afrika" bedoelt elke dienst zonder rechtspersoonlijkheid die afhangt	De uitdrukking "dienst van Afrika" bedoelt elke dienst zonder rechtspersoonlijkheid die afhangt

van het gouvernement van Belgisch-Kongo of van het gouvernement van Ruanda-Urundi.	van het gouvernement van Belgisch-Kongo of van het gouvernement van Ruanda-Urundi.
De uitdrukking “andere openbare diensten dan de diensten van de Staat en de diensten van Afrika” bedoelt:	De uitdrukking “andere openbare diensten dan de diensten van de Staat en de diensten van Afrika” bedoelt:
a) elke dienst met rechtspersoonlijkheid die ressorteert onder de uitvoerende macht;	a) elke dienst met rechtspersoonlijkheid die ressorteert onder de uitvoerende macht;
b) elke dienst met rechtspersoonlijkheid die ressorteerde onder het gouvernement van Belgisch-Kongo of onder het gouvernement van Ruanda-Urundi;	b) elke dienst met rechtspersoonlijkheid die ressorteerde onder het gouvernement van Belgisch-Kongo of onder het gouvernement van Ruanda-Urundi;
c) elke gemeente- of provinciedienst;	c) elke gemeente- of provinciedienst;
d) elke andere instelling naar Belgisch recht, die voldoet aan collectieve noodwendigheden van lokaal of algemeen belang, en aan welker oprichting of bijzondere leiding de openbare overheid klaarblijkelijk een overwegend aandeel heeft, alsook elke andere instelling van koloniaal recht die beantwoordde aan dezelfde voorwaarden.	d) elke andere instelling naar Belgisch recht, die voldoet aan collectieve noodwendigheden van lokaal of algemeen belang, en aan welker oprichting of bijzondere leiding de openbare overheid klaarblijkelijk een overwegend aandeel heeft, alsook elke andere instelling van koloniaal recht die beantwoordde aan dezelfde voorwaarden.
6° Onverminderd de toepassing van de bepalingen van § 1, worden ook in aanmerking genomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit de diensten bedoeld in artikel 12, eerste tot zesde lid, en achtste lid, van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt. Voor de toepassing van dit artikel, worden de woorden “leidend ambtenaar of zijn afgevaardigde” vervangen door de woorden “voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Justitie of zijn afgevaardigde.	6° Onverminderd de toepassing van de bepalingen van § 1, worden ook in aanmerking genomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit de diensten bedoeld in artikel 12, eerste tot zesde lid, en achtste lid, van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt. Voor de toepassing van dit artikel, worden de woorden “leidend ambtenaar of zijn afgevaardigde” vervangen door de woorden “voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Justitie of zijn afgevaardigde.
Indien sommige van die ambten gelijktijdig werden uitgeoefend, is de samenvoeging daarvan voor de berekening van de weddenverhogingen niet geoorloofd.	Indien sommige van die ambten gelijktijdig werden uitgeoefend, is de samenvoeging daarvan voor de berekening van de weddenverhogingen niet geoorloofd.
Indien sommige van die ambten achtereenvolgens werden uitgeoefend, wordt de duur van die uitoefening samengeteld. De overblijvende diensten worden gevaloriseerd naar het belang dat eraan wordt toegekend in de categorie waartoe zij behoren.	Indien sommige van die ambten achtereenvolgens werden uitgeoefend, wordt de duur van die uitoefening samengeteld. De overblijvende diensten worden gevaloriseerd naar het belang dat eraan wordt toegekend in de categorie waartoe zij behoren.

§ 3. De berekening van diensten die overeenkomstig § 2 in aanmerking worden genomen, gebeurt overeenkomstig artikel 11, §§ 2 tot 7 van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.	§ 3. De berekening van diensten die overeenkomstig § 2 in aanmerking worden genomen, gebeurt overeenkomstig artikel 11, §§ 2 tot 7 van het koninklijk besluit van 25 oktober 2013 betreffende de geldelijke loopbaan van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt.
§ 4. Voor de berekening van de anciënniteit van het contractuele personeelslid komen de diensten bedoeld in § 2 in aanmerking. Ze worden berekend overeenkomstig § 3.	§ 4. Voor de berekening van de anciënniteit van het contractuele personeelslid komen de diensten bedoeld in § 2 in aanmerking. Ze worden berekend overeenkomstig § 3.
§ 5. Indien het personeelslid, zelfs bij verminderde prestaties voor persoonlijke aangelegenheden, in dienstactiviteit of in disponibiliteit is, evolueert de geldelijke anciënniteit per volledige maand.	§ 5. Indien het personeelslid, zelfs bij verminderde prestaties voor persoonlijke aangelegenheden, in dienstactiviteit of in disponibiliteit is, evolueert de geldelijke anciënniteit per volledige maand.
De geldelijke anciënniteit verworven na de indiensttreding evolueert per volledige maand. De onvolledige maanden worden niet in aanmerking genomen.	De geldelijke anciënniteit verworven na de indiensttreding evolueert per volledige maand. De onvolledige maanden worden niet in aanmerking genomen.
De geldelijke anciënniteit wordt met een derde verminderd wanneer het personeelslid van niveau B of C tot het niveau A wordt bevorderd. Het resultaat wordt uitgedrukt in maanden en wordt naar boven afgerond naar het hoger geheel getal. In voorkomend geval wordt de geldelijke anciënniteit gecorrigeerd om het effect van een eerdere toepassing van de leeftijdsklassen die gelijk is aan die bepaald in het geldelijke statuut van de personeelsleden van het federaal openbaar ambt op te heffen.	Opgeheven
De vermindering wordt evenwel tot twee jaar beperkt voor de diensten gepresteerd in een functie van niveau B en tot 5 jaar voor de diensten gepresteerd in een functie van de niveaus C en D. Deze regel kan niet ertoe leiden dat een totale vermindering van meer dan vijf jaar opgelegd wordt.	Opgeheven
De vermindering wordt bovendien beperkt zodat de bevordering tot niveau A een jaarlijkse weddeverhoging waarborgt van ten minste 1.094 euro.	Opgeheven
	Indien het personeelslid dat een functie uitoefent waarvoor het diploma van niveau 1 preventieadviseur is vereist en de

	weddeschaal bekomt die hem zou worden toegekend als hij wordt bevorderd naar niveau A overeenkomstig artikel 56/2, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, later zonder onderbreking wordt bevorderd naar niveau A, wordt hij voor de schaal- en klasseanciënniteit geacht te zijn bevorderd op de datum waarop hij de functie van preventieadviseur is beginnen uit te oefenen. Deze datum kan niet verder teruggaan dan de datum waarop het personeelslid aan alle statutaire voorwaarden voor bevordering naar niveau A heeft voldaan.
	Indien het personeelslid dat een functie uitoefent waarvoor het diploma van niveau 2 preventieadviseur is vereist en de weddeschaal bekomt die hem zou worden toegekend als hij wordt bevorderd naar niveau B overeenkomstig artikel 56/2, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 10 november 2006 betreffende het statuut, de loopbaan en de bezoldigingsregeling van het gerechtspersoneel, later zonder onderbreking wordt bevorderd tot griffier of secretaris, wordt hij voor de schaal- en graadanciënniteit geacht te zijn bevorderd op de datum waarop hij de functie van preventieadviseur is beginnen uit te oefenen. Deze datum kan niet verder teruggaan dan de datum waarop het personeelslid aan alle statutaire voorwaarden voor bevordering tot griffier of secretaris heeft voldaan.
	De terugwerkende kracht waarin de leden 3 en 4 voorzien, geldt alleen voor zover zij gunstig is voor het personeelslid.
§ 6. Voor het contractuele personeelslid evolueert de geldelijke anciënniteit per volledige maand indien hij daadwerkelijk zijn arbeidsovereenkomst uitvoert.	§ 6. Voor het contractuele personeelslid evolueert de geldelijke anciënniteit per volledige maand indien hij daadwerkelijk zijn arbeidsovereenkomst uitvoert.
De geldelijke anciënniteit verworven na de indiensttreding evolueert per volledige maand. De onvolledige maanden worden niet in aanmerking genomen.	De geldelijke anciënniteit verworven na de indiensttreding evolueert per volledige maand. De onvolledige maanden worden niet in aanmerking genomen.

In afwijking van het eerste lid evolueert de geldelijke anciënniteit, zelfs in geval van schorsing van de arbeidsovereenkomst:	In afwijking van het eerste lid evolueert de geldelijke anciënniteit, zelfs in geval van schorsing van de arbeidsovereenkomst:
1° indien het contractuele personeelslid bezoldigd blijft door de Federale Overheidsdienst Justitie;	1° indien het contractuele personeelslid bezoldigd blijft door de Federale Overheidsdienst Justitie;
2° indien het contractuele personeelslid geniet van moederschapsverlof of loopbaanonderbreking, bedoeld in artikelen 42 en 43 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of artikel 18, tweede lid, van de wet van 14 december 2000 tot vaststelling van sommige aspecten van de organisatie van de arbeidstijd in de openbare sector;	2° indien het contractuele personeelslid geniet van moederschapsverlof of loopbaanonderbreking, bedoeld in artikelen 42 en 43 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of artikel 18, tweede lid, van de wet van 14 december 2000 tot vaststelling van sommige aspecten van de organisatie van de arbeidstijd in de openbare sector;
3° indien het contractuele personeelslid onbetaald ouderschapsverlof, toegekend door het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan, alsook onbetaald ouderschapsverlof, toegekend in het kader van de loopbaanonderbreking, geniet;	3° indien het contractuele personeelslid onbetaald ouderschapsverlof, toegekend door het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden van de diensten die de rechterlijke macht terzijde staan, alsook onbetaald ouderschapsverlof, toegekend in het kader van de loopbaanonderbreking, geniet;
4° indien het contractuele personeelslid in georganiseerde werkonderbreking is;	4° indien het contractuele personeelslid in georganiseerde werkonderbreking is;
5° indien het contractuele personeelslid het verlof om dwingende reden geniet dat is ingesteld door het koninklijk besluit van 11 oktober 1991 tot vaststelling van de nadere regelen voor de uitoefening van het recht op een verlof om dwingende reden.	5° indien het contractuele personeelslid het verlof om dwingende reden geniet dat is ingesteld door het koninklijk besluit van 11 oktober 1991 tot vaststelling van de nadere regelen voor de uitoefening van het recht op een verlof om dwingende reden.
	6° indien de contractueel het verlof om dwingende redenen van familiaal belang geniet dat geregeld is door artikel 35 tot 37 van het koninklijk besluit van 16 maart 2001 betreffende de verloven en de afwezigheden toegestaan aan sommige personeelsleden die de rechterlijke macht terzijde staan na 1 november 2024.
Art. 383	Art. 383
§ 1. De magistraten van de Rechterlijke Orde houden op hun ambt uit te oefenen en worden in rust gesteld, (op het einde van de maand in	§ 1. De magistraten van de Rechterlijke Orde houden op hun ambt uit te oefenen en worden in rust gesteld, (op het einde van de maand in

de loop van dewelke zij de leeftijd bereiken van): Zeventig jaar wat de leden van het Hof van Cassatie betreft; Zevenenzestig jaar wat de leden van de andere rechtscolleges betreft. of wanneer zij wegens een ernstige en blijvende gebrekkigheid niet langer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen.	de loop van dewelke zij de leeftijd bereiken van): Zeventig jaar wat de leden van het Hof van Cassatie betreft; Zevenenzestig jaar wat de leden van de andere rechtscolleges betreft. of wanneer zij wegens een ernstige en blijvende gebrekkigheid niet langer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen.
De magistraten die op eigen verzoek vóór de wettelijke leeftijd zijn toegelaten tot de inruststelling en die bovendien werden gemachtigd tot het voeren van de eretitel van hun ambt behouden het statuut van magistraat wanneer zij daar niet uitdrukkelijk afstand van hebben gedaan, in voorkomend geval op een latere datum dan hun inruststelling.	De magistraten die op eigen verzoek vóór de wettelijke leeftijd zijn toegelaten tot de inruststelling en die bovendien werden gemachtigd tot het voeren van de eretitel van hun ambt behouden het statuut van magistraat wanneer zij daar niet uitdrukkelijk afstand van hebben gedaan, in voorkomend geval op een latere datum dan hun inruststelling.
§ 2. Evenwel kunnen, op hun verzoek, magistraten toegelaten tot de inruststelling wegens hun leeftijd zoals bedoeld in § 1 en magistraten die op eigen verzoek vóór de wettelijke leeftijd zijn toegelaten tot de inruststelling en die bovendien werden gemachtigd tot het voeren van de eretitel van hun ambt naargelang van het geval door de eerste voorzitters van de hoven van beroep en arbeidshoven, de voorzitters van de rechtbanken, de voorzitters van de vrederechters en rechters in de politierechtbank of door de procureurs-generaal bij de hoven van beroep worden aangewezen om het ambt van plaatsvervangend magistraat uit te oefenen tot zij de leeftijd van 70 jaar hebben bereikt.	§ 2. Evenwel kunnen, op hun verzoek, magistraten toegelaten tot de inruststelling wegens hun leeftijd zoals bedoeld in § 1 en magistraten die op eigen verzoek vóór de wettelijke leeftijd zijn toegelaten tot de inruststelling en die bovendien werden gemachtigd tot het voeren van de eretitel van hun ambt naargelang van het geval door de eerste voorzitters van de hoven van beroep en arbeidshoven, de voorzitters van de rechtbanken, de voorzitters van de vrederechters en rechters in de politierechtbank of door de procureurs-generaal bij de hoven van beroep worden aangewezen om het ambt van plaatsvervangend magistraat uit te oefenen tot zij de leeftijd van 70 jaar hebben bereikt. Magistraten die aangewezen worden om de functies van plaatsvervangend magistraat bij het federaal parket uit te oefenen, worden aangewezen op voorstel van de federale procureur. Magistraten die worden aangewezen om de functies van plaatsvervangend magistraat in het parket voor de verkeersveiligheid uit te oefenen, worden aangewezen op voorstel van de procureur voor de verkeersveiligheid.
De aldus aangewezen magistraten kunnen echter, op hun verzoek, na de leeftijd van zeventig jaar hun ambt van plaatsvervangend	De aldus aangewezen magistraten kunnen echter, op hun verzoek, na de leeftijd van zeventig jaar hun ambt van plaatsvervangend

magistraat blijven uitoefenen voor een tijdspanne van één jaar die viermaal kan worden hernieuwd, indien de gerechtelijke overheid die ze heeft aangewezen dit nuttig acht wegens de behoeften van de dienst. De voortzetting van het ambt en de hernieuwingen ervan worden beslist bij beschikking die naar gelang van het geval wordt gewezen door de eerste voorzitters van de hoven van beroep en van de arbeidshoven, de voorzitters van de rechtbanken of de procureurs-generaal bij de hoven van beroep.	magistraat blijven uitoefenen voor een tijdspanne van één jaar die viermaal kan worden hernieuwd, indien de gerechtelijke overheid die ze heeft aangewezen dit nuttig acht wegens de behoeften van de dienst. De voortzetting van het ambt en de hernieuwingen ervan worden beslist bij beschikking die naar gelang van het geval wordt gewezen door de eerste voorzitters van de hoven van beroep en van de arbeidshoven, de voorzitters van de rechtbanken of de procureurs-generaal bij de hoven van beroep. De beschikking tot verlenging van de plaatsvervangende magistraat aangewezen bij het federaal parket wordt genomen op voorstel van de federale procureur. De beschikking tot verlenging van de plaatsvervangende magistraat aangewezen bij het parket voor de verkeersveiligheid wordt genomen op voorstel van de procureur voor de verkeersveiligheid.
De magistraten van het Hof van Cassatie die op eigen verzoek vóór de wettelijke leeftijd zijn toegelaten tot de inruststelling en die bovendien werden gemachtigd tot het voeren van de eretitel van hun ambt, kunnen, op hun verzoek, naargelang het geval door de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie of door de procureur-generaal bij dit Hof worden aangewezen om het ambt van plaatsvervangend magistraat uit te oefenen tot zij de leeftijd van zeventig jaar hebben bereikt.	De magistraten van het Hof van Cassatie die op eigen verzoek vóór de wettelijke leeftijd zijn toegelaten tot de inruststelling en die bovendien werden gemachtigd tot het voeren van de eretitel van hun ambt, kunnen, op hun verzoek, naargelang het geval door de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie of door de procureur-generaal bij dit Hof worden aangewezen om het ambt van plaatsvervangend magistraat uit te oefenen tot zij de leeftijd van zeventig jaar hebben bereikt.
De magistraten van het Hof van Cassatie toegelaten tot de inruststelling wegens hun leeftijd, kunnen, op hun verzoek, naargelang het geval door de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie of door de procureur-generaal bij dit Hof worden aangewezen om het ambt van plaatsvervangend magistraat uit te oefenen en diegenen bedoeld in het derde lid, kunnen, op hun verzoek, na de leeftijd van zeventig jaar dat ambt blijven uitoefenen indien de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie of de procureur-generaal bij dit Hof dit nuttig acht wegens de behoeften van de dienst. De aanwijzing is geldig voor een tijdspanne van één jaar die viermaal kan worden hernieuwd.	De magistraten van het Hof van Cassatie toegelaten tot de inruststelling wegens hun leeftijd, kunnen, op hun verzoek, naargelang het geval door de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie of door de procureur-generaal bij dit Hof worden aangewezen om het ambt van plaatsvervangend magistraat uit te oefenen en diegenen bedoeld in het derde lid, kunnen, op hun verzoek, na de leeftijd van zeventig jaar dat ambt blijven uitoefenen indien de eerste voorzitter van het Hof van Cassatie of de procureur-generaal bij dit Hof dit nuttig acht wegens de behoeften van de dienst. De aanwijzing is geldig voor een tijdspanne van één jaar die viermaal kan worden hernieuwd.
§ 3. Wat de vrederechters en rechters in de politierechtbank benoemd in het gerechtelijk arrondissement Brussel betreft, gebeurt de	§ 3. Wat de vrederechters en rechters in de politierechtbank benoemd in het gerechtelijk arrondissement Brussel betreft, gebeurt de

aanwijzing door de voorzitter van de Nederlandstalige of Franstalige rechtbank van eerste aanleg naargelang de taal van het diploma van licentiaat, doctor of master in de rechten waarvan zij houder zijn. In het gerechtelijk arrondissement Eupen gebeurt de aanwijzing van de vrederechters en rechters in de politierechtbank door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg.	aanwijzing door de voorzitter van de Nederlandstalige of Franstalige rechtbank van eerste aanleg naargelang de taal van het diploma van licentiaat, doctor of master in de rechten waarvan zij houder zijn. In het gerechtelijk arrondissement Eupen gebeurt de aanwijzing van de vrederechters en rechters in de politierechtbank door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg.
§ 4. De vrederechters aangewezen voor de uitoefening van het ambt van plaatsvervangende magistraat, kunnen dat ambt ook uitoefenen in een ander kanton van het gerechtelijk arrondissement.	§ 4. De vrederechters aangewezen voor de uitoefening van het ambt van plaatsvervangende magistraat, kunnen dat ambt ook uitoefenen in een ander kanton van het gerechtelijk arrondissement.
§ 5. Op hun verzoek kunnen de magistraten die werden gemachtigd om hun ambt overeenkomstig artikel 383ter te blijven uitoefenen na het verstrijken van deze machtiging worden aangewezen om het ambt van plaatsvervangend magistraat uit te oefenen overeenkomstig paragraaf 2	§ 5. Op hun verzoek kunnen de magistraten die werden gemachtigd om hun ambt overeenkomstig artikel 383ter te blijven uitoefenen na het verstrijken van deze machtiging worden aangewezen om het ambt van plaatsvervangend magistraat uit te oefenen overeenkomstig paragraaf 2
Art. 392	Art. 392
De magistraat van wie bevonden is dat hij wegens een gebrekkigheid niet meer in staat is zijn ambt te vervullen maar die de voor het emeritaat vereiste leeftijd niet heeft, kan ongeacht zijn leeftijd gepensioneerd worden. Indien zijn ambt echter een bijbetrekking is, kan het pensioen wegens ongeschiktheid slechts worden verleend na vervulling van vijf dienstjaren. De Koning bepaalt wat een bijbetrekking in de zin van dit artikel is.	De magistraat van wie bevonden is dat hij wegens een gebrekkigheid niet meer in staat is zijn ambt te vervullen maar die de voor het emeritaat vereiste leeftijd niet heeft, kan ongeacht zijn leeftijd gepensioneerd worden. Indien zijn ambt echter een bijbetrekking is, kan het pensioen wegens ongeschiktheid slechts worden verleend na vervulling van vijf dienstjaren. De Koning bepaalt wat een bijbetrekking in de zin van dit artikel is.
Het pensioen wordt voor elk van de eerste vijf dienstjaren in de magistratuur uitgekeerd op basis van een dertigste van de in artikel 8, § 1, van voormelde algemene wet van 21 juli 1844 omschreven referentiewedde en voor elk volgend dienstjaar in de magistratuur op basis van een vijfendertigste van dezelfde wedde. Voor de toepassing van het tweede en het vierde lid van die bepaling worden de in artikel 58bis, 2°, 3° en 4° en in de artikelen 33 en 34 van de COIV-wet bedoelde aanwijzingen gelijkgesteld met vaste benoemingen.	Het pensioen wordt voor elk van de eerste vijf dienstjaren in de magistratuur uitgekeerd op basis van een dertigste van de in artikel 8, § 1, van voormelde algemene wet van 21 juli 1844 omschreven referentiewedde en voor elk volgend dienstjaar in de magistratuur op basis van een vijfendertigste van dezelfde wedde. Voor de toepassing van het tweede en het vierde lid van die bepaling worden de in artikel 58bis, 2°, 3° en 4° en in de artikelen 33 en 34 van de COIV-wet bedoelde aanwijzingen gelijkgesteld met vaste benoemingen.
Dienstjaren die krachtens de wet op de pensioenregeling van de leden van het	Dienstjaren die krachtens de wet op de pensioenregeling van de leden van het

burgerlijk rijkspersoneel in aanmerking komen, maar niet in de magistratuur zijn doorgebracht, worden aangerekend naar de grondslagen in de geldende wetten bepaald.	burgerlijk rijkspersoneel in aanmerking komen, maar niet in de magistratuur zijn doorgebracht, worden aangerekend naar de grondslagen in de geldende wetten bepaald.
Bij wijziging van de weddeschalen wordt het bedrag van het pensioen verhoogd of verlaagd volgens de in artikel 391 gestelde regel.	Bij wijziging van de weddeschalen wordt het bedrag van het pensioen verhoogd of verlaagd volgens de in artikel 391 gestelde regel.
Naargelang van het geval maakt de eerste voorzitter van het hof van beroep of van het arbeidshof, de voorzitter van de rechtbank of de procureur-generaal bij het hof van beroep een einde aan het ambt van plaatsvervangend magistraat aangewezen overeenkomstig artikel 383, § 2, hetzij op verzoek van de magistraat, hetzij ambtshalve, hetzij indien de magistraat wegens gebrekkigheid niet meer in staat wordt bevonden zijn ambt te vervullen	Naargelang van het geval maakt de eerste voorzitter van het hof van beroep of van het arbeidshof, de voorzitter van de rechtbank of de procureur-generaal bij het hof van beroep een einde aan het ambt van plaatsvervangend magistraat aangewezen overeenkomstig artikel 383, § 2, hetzij op verzoek van de magistraat, hetzij ambtshalve of op verzoek van , de federale procureur of de procureur voor de verkeersveiligheid indien hij plaatsvervangend magistraat is die zijn functies uitoefent bij het federaal parket of het parket van verkeersveiligheid , hetzij indien de magistraat wegens gebrekkigheid niet meer in staat wordt bevonden zijn ambt te vervullen
Art. 555/5, § 5	Art. 555/5, § 5
§ 5. De voorzitter van de bevoegde tuchtkamer kan op verzoek van de procureur des Konings, van de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen of van betrokkene de maatregel op elk ogenblik opheffen. Dit verzoek wordt middels verzoekschrift aanhangig gemaakt.	§ 5. De voorzitter van de bevoegde tuchtkamer kan op verzoek van de procureur des Konings, van de instantie bevoegd om de tuchtprocedure in te stellen of van betrokkene de maatregel op elk ogenblik opheffen. Dit verzoek wordt middels verzoekschrift op tegenspraak aanhangig gemaakt.
Art. 555/5bis	Art. 555/5bis
§ 1. Er bestaat voor heel België een tuchtraad met een Nederlandstalige en een Franstalige tuchtkamer, bevoegd ten aanzien van de personen die aan het tuchtrecht van de notarissen en gerechtsdeurwaarders onderworpen zijn. De zetel is gevestigd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.	§ 1. Er bestaat voor heel België een tuchtraad met een Nederlandstalige en een Franstalige tuchtkamer, bevoegd ten aanzien van de personen die aan het tuchtrecht van de notarissen en gerechtsdeurwaarders onderworpen zijn. De zetel is gevestigd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
De Nederlandstalige tuchtkamer is bevoegd voor de procedures tegen de notarissen en gerechtsdeurwaarders met standplaats in het Nederlandstalig taalgebied en de notarissen en gerechtsdeurwaarders met standplaats in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die ingeschreven zijn op de Nederlandse taalrol.	De Nederlandstalige tuchtkamer is bevoegd voor de procedures tegen de notarissen en gerechtsdeurwaarders met standplaats in het Nederlandstalig taalgebied en de notarissen en gerechtsdeurwaarders met standplaats in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die ingeschreven zijn op de Nederlandse taalrol.

Zij is eveneens bevoegd voor de procedures tegen de kandidaat-notarissen die in het Nederlandstalig taalgebied ingeschreven zijn op een tableau bedoeld in artikel 77 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt of in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Nederlandse taalrol ingeschreven zijn, de erenotarissen met de laatste standplaats in het Nederlandstalig taalgebied of die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Nederlandse taalrol ingeschreven zijn en de kandidaat-gerechtsdeurwaarders die ingeschreven zijn op de Nederlandse taalrol.	Zij is eveneens bevoegd voor de procedures tegen de kandidaat-notarissen die in het Nederlandstalig taalgebied ingeschreven zijn op een tableau bedoeld in artikel 77 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt of in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Nederlandse taalrol ingeschreven zijn, de erenotarissen met de laatste standplaats in het Nederlandstalig taalgebied of die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Nederlandse taalrol ingeschreven zijn en de kandidaat-gerechtsdeurwaarders die ingeschreven zijn op de Nederlandse taalrol.
De Franstalige tuchtkamer is bevoegd voor de procedures tegen de notarissen en gerechtsdeurwaarders met standplaats in het Franstalig en het Duitstalig taalgebied en de notarissen en gerechtsdeurwaarders met standplaats in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die ingeschreven zijn op de Franse taalrol.	De Franstalige tuchtkamer is bevoegd voor de procedures tegen de notarissen en gerechtsdeurwaarders met standplaats in het Franstalig en het Duitstalig taalgebied en de notarissen en gerechtsdeurwaarders met standplaats in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die ingeschreven zijn op de Franse taalrol.
Zij is eveneens bevoegd voor de procedures tegen de kandidaat-notarissen die in het Franstalig taalgebied ingeschreven zijn op een tableau bedoeld in artikel 77 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt of in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Franse taalrol ingeschreven zijn, de erenotarissen met de laatste standplaats in het Franstalig taalgebied of die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Franse taalrol ingeschreven zijn en de kandidaat-gerechtsdeurwaarders die ingeschreven zijn op de Franse taalrol.	Zij is eveneens bevoegd voor de procedures tegen de kandidaat-notarissen die in het Franstalig taalgebied ingeschreven zijn op een tableau bedoeld in artikel 77 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt of in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Franse taalrol ingeschreven zijn, de erenotarissen met de laatste standplaats in het Franstalig taalgebied of die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op de Franse taalrol ingeschreven zijn en de kandidaat-gerechtsdeurwaarders die ingeschreven zijn op de Franse taalrol.
§ 2. Elke tuchtkamer is samengesteld uit drie leden, waaronder een magistraat die de tuchtkamer voorziet, naargelang het geval, twee notarissen-assessoren of twee gerechtsdeurwaarders-assessoren.	§ 2. Elke tuchtkamer is samengesteld uit drie leden, waaronder een magistraat die de tuchtkamer voorziet, naargelang het geval, twee notarissen-assessoren of twee gerechtsdeurwaarders-assessoren.
In elk rechtsgebied van het hof van beroep wijzen de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, van de ondernemingsrechtbanken en van de arbeidsrechtbanken alsook de voorzitter van de vrederechters en van de rechters in de politierechtbank gezamenlijk, om de drie jaar, twee werkende magistraten of eremagistraten van die rechtbanken aan die zitting kunnen	In elk rechtsgebied van het hof van beroep wijzen de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, van de ondernemingsrechtbanken en van de arbeidsrechtbanken alsook de voorzitter van de vrederechters en van de rechters in de politierechtbank gezamenlijk, om de drie jaar, twee werkende magistraten of eremagistraten van die rechtbanken aan die zitting kunnen

hebben als voorzitter of plaatsvervangend voorzitter in de tuchtkamer. In het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel wordt per taalrol een werkende of eremagistraat op dezelfde wijze aangewezen. De eremagistraten mogen op het ogenblik van de aanwijzing de leeftijd van 72 jaar niet overschreden hebben. De aanwijzingen worden met redenen omkleed en medegedeeld aan het College van hoven en rechtbanken die uit de aangewezen magistraten één voorzitter en drie plaatsvervangers aanstelt per tuchtkamer.	hebben als voorzitter of plaatsvervangend voorzitter in de tuchtkamer. In het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel wordt per taalrol een werkende of eremagistraat op dezelfde wijze aangewezen. De eremagistraten mogen op het ogenblik van de aanwijzing de leeftijd van 72 jaar niet overschreden hebben. De aanwijzingen worden met redenen omkleed en medegedeeld aan het College van hoven en rechtbanken die uit de aangewezen magistraten één voorzitter en drie plaatsvervangers aanstelt per tuchtkamer.
Het College van de hoven en rechtbanken informeert de minister van Justitie van de aangewezen magistraten. De minister van Justitie maakt de aangewezen magistraten in het Belgisch Staatsblad bekend.	Het College van de hoven en rechtbanken informeert de minister van Justitie van de aangewezen magistraten. De minister van Justitie maakt de aangewezen magistraten in het Belgisch Staatsblad bekend.
De plaatsvervangend voorzitter vervangt de voorzitter wanneer deze belet is of gewraakt wordt.	De plaatsvervangend voorzitter vervangt de voorzitter wanneer deze belet is of gewraakt wordt.
Het mandaat is hernieuwbaar.	Het mandaat is hernieuwbaar.
Elke kamer van notarissen duidt een notaris-assessor aan per begonnen schijf van vijftig notarissen in het genootschap van notarissen. De kamer van notarissen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest stelt een Nederlandstalige en een Franstalige assessor aan per begonnen schijf van honderd notarissen. Voor de notarissen is de aanvaarding van de opdracht van assessor een deontologische verplichting; voor de erenotarissen niet.	Elke kamer van notarissen duidt een notaris-assessor aan per begonnen schijf van vijftig notarissen in het genootschap van notarissen. De kamer van notarissen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest stelt een Nederlandstalige en een Franstalige assessor aan per begonnen schijf van honderd notarissen. Voor de notarissen is de aanvaarding van de opdracht van assessor een deontologische verplichting; voor de erenotarissen niet.
De algemene vergadering van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders verkiest per gerechtelijk arrondissement vier gerechtsdeurwaarders-assessoren. Voor het gerechtelijk arrondissement Brussel worden twee Nederlandstalige en twee Franstalige assessoren verkozen.	De algemene vergadering van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders verkiest per gerechtelijk arrondissement vier gerechtsdeurwaarders-assessoren. Voor het gerechtelijk arrondissement Brussel worden twee Nederlandstalige en twee Franstalige assessoren verkozen.
De ontslagnemende notaris-assessor wordt vervangen door een notaris die wordt aangeduid door de kamer van notarissen van het genootschap waarvan hij deel uitmaakt. De ontslagnemende assessor-gerechtsdeurwaarder wordt vervangen door een gerechtsdeurwaarder die verkozen wordt	De ontslagnemende notaris-assessor wordt vervangen door een notaris die wordt aangeduid door de kamer van notarissen van het genootschap waarvan hij deel uitmaakt. De ontslagnemende assessor-gerechtsdeurwaarder wordt vervangen door een gerechtsdeurwaarder die verkozen wordt

door de algemene vergadering van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.	door de algemene vergadering van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.
De assessoren worden aangesteld voor een mandaat van drie jaar. Uittredende assessoren kunnen eenmaal onmiddellijk heraangesteld worden.	De assessoren worden aangesteld voor een mandaat van drie jaar. Uittredende assessoren kunnen eenmaal onmiddellijk heraangesteld worden.
De notarissen en gerechtsdeurwaarders die sedert tenminste vijf jaar het ambt uitoefenen, erenotarissen en ere-gerechtsdeurwaarders kunnen tot assessor benoemd worden. Zij mogen binnen de vijf jaar voorafgaand aan hun aanstelling niet veroordeeld zijn geweest tot een in kracht van gewijsde gegane tuchtsanctie.	De notarissen en gerechtsdeurwaarders die sedert tenminste vijf jaar het ambt uitoefenen, erenotarissen en ere-gerechtsdeurwaarders kunnen tot assessor benoemd worden. Zij mogen binnen de vijf jaar voorafgaand aan hun aanstelling niet veroordeeld zijn geweest tot een in kracht van gewijsde gegane tuchtsanctie.
De notarissen-assessoren mogen geen lid zijn van het directiecomité van de Nationale Kamer van notarissen, een kamer van notarissen of het auditoraat opgericht bij de Nationale Kamer van notarissen.	De notarissen-assessoren mogen geen lid zijn van het directiecomité van de Nationale Kamer van notarissen, een kamer van notarissen of het auditoraat opgericht bij de Nationale Kamer van notarissen.
De gerechtsdeurwaarders-assessoren mogen geen lid zijn van het directiecomité van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, van de raad van de arrondissementskamer of het auditoraat opgericht bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.	De gerechtsdeurwaarders-assessoren mogen geen lid zijn van het directiecomité van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, van de raad van de arrondissementskamer of het auditoraat opgericht bij de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.
Het mandaat eindigt bij het verstrijken van de termijn, wanneer een onverenigbaarheid ontstaat als bedoeld in het achtste lid, of wanneer zij het voorwerp zijn van een in kracht van gewijsde gegane tuchtsanctie.	Het mandaat eindigt bij het verstrijken van de termijn, wanneer een onverenigbaarheid ontstaat als bedoeld in het achtste lid, of wanneer zij het voorwerp zijn van een in kracht van gewijsde gegane tuchtsanctie.
De tuchtraad stelt het huishoudelijk reglement vast waarin de werking en organisatie, de vervanging van de voorzitter, de aanwijzing van de assessoren per beroepsgroep en de wijze van samenstelling van de tuchtkamer voor de zittingen wordt geregeld.	De tuchtraad stelt het huishoudelijk reglement vast waarin de werking en organisatie, de vervanging van de voorzitter, de aanwijzing van de assessoren per beroepsgroep en de wijze van samenstelling van de tuchtkamer voor de zittingen wordt geregeld.
Het huishoudelijk reglement wordt bij ministerieel besluit door de minister van Justitie, na advies van de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders, goedgekeurd en in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.	Het huishoudelijk reglement wordt bij ministerieel besluit door de minister van Justitie, na advies van de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders, goedgekeurd en in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.
§ 3. Het ambt van griffier bij de tuchtraad wordt uitgeoefend door een griffier van de rechtbank van eerste aanleg in de zetel waar de tuchtraad	§ 3. Het ambt van griffier bij de tuchtraad wordt uitgeoefend door een griffier van de rechtbank van eerste aanleg in de zetel waar de tuchtraad

haar zittingen houdt. Hij wordt aangewezen door de hoofdgriffier.	haar zittingen houdt. Hij wordt aangewezen door de hoofdgriffier.
	De griffier die is aangewezen om het ambt van griffier bij de tuchtraad uit te oefenen op grond van het eerste lid kan worden vervangen door middel van een benoeming of een werving in overtal.
§ 4. De instanties die, naast de procureur des Konings, bevoegd zijn om een tuchtprocedure in te stellen worden voor de notarissen bepaald in de artikelen 96 en 98 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt en voor de gerechtsdeurwaarders in de artikelen 533, § 1, 552, § 1, 3° en 555/1, § 1, 21° voor de hypothese bedoeld in artikel 538, § 6.	§ 4. De instanties die, naast de procureur des Konings, bevoegd zijn om een tuchtprocedure in te stellen worden voor de notarissen bepaald in de artikelen 96 en 98 van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt en voor de gerechtsdeurwaarders in de artikelen 533, § 1, 552, § 1, 3° en 555/1, § 1, 21° voor de hypothese bedoeld in artikel 538, § 6.
§ 5. De Koning bepaalt welke vergoeding aan de voorzitters en de plaatsvervangende voorzitters van de tuchtkamers kan worden toegekend.	§ 5. De Koning bepaalt welke vergoeding aan de voorzitters en de plaatsvervangende voorzitters van de tuchtkamers kan worden toegekend.
Art. 555/5ter	Art. 555/5ter
§ 1. Wanneer de bevoegde instantie een zaak aanhangig maakt bij de bevoegde tuchtkamer, bij aangetekende zending, gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daartoe is aangeduid, verzoekt deze instantie de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer om de samenstelling van de bevoegde tuchtkamer die zal oordelen mee te delen en maakt het dossier over aan de griffie. De voorzitter duidt daartoe de twee assessoren aan die zullen zetelen uit de beroepsgroep van degene aan wie een feit ten laste wordt gelegd.	§ 1. Wanneer de bevoegde instantie een zaak aanhangig maakt bij de bevoegde tuchtkamer, bij aangetekende zending, gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daartoe is aangeduid, verzoekt deze instantie de voorzitter van de bevoegde tuchtkamer om de samenstelling van de bevoegde tuchtkamer die zal oordelen mee te delen en maakt het dossier over aan de griffie. De voorzitter duidt daartoe de twee assessoren aan die zullen zetelen uit de beroepsgroep van degene aan wie een feit ten laste wordt gelegd.
De aangestelde notarissen-assessoren mogen niet behoren tot het genootschap waartoe betrokkene aan wie een feit ten laste wordt gelegd behoort of mogen geen standplaats hebben die paalt aan de standplaats van betrokkene of geen deel uitmaken van een associatie die een kantoor heeft dat paalt aan de standplaats van betrokkene.	De aangestelde notarissen-assessoren mogen niet behoren tot het genootschap waartoe betrokkene aan wie een feit ten laste wordt gelegd behoort of mogen geen standplaats hebben die paalt aan de standplaats van betrokkene of geen deel uitmaken van een associatie die een kantoor heeft dat paalt aan de standplaats van betrokkene.
De aangestelde gerechtsdeurwaarders-assessoren mogen hun kantoor niet hebben in	De aangestelde gerechtsdeurwaarders-assessoren mogen hun kantoor niet hebben in

het gerechtelijk arrondissement waar de betrokkene aan wie feiten worden ten laste gelegd, zijn kantoor heeft of ingeschreven is op het tableau van kandidaat-gerechtsdeurwaarders, noch mogen zij met de betrokkene geassocieerd zijn of zich beiden in een formeel samenwerkingsverband bevinden.	het gerechtelijk arrondissement waar de betrokkene aan wie feiten worden ten laste gelegd, zijn kantoor heeft of ingeschreven is op het tableau van kandidaat-gerechtsdeurwaarders, noch mogen zij met de betrokkene geassocieerd zijn of zich beiden in een formeel samenwerkingsverband bevinden.
De voorzitter bepaalt dag en uur van de eerste zitting.	De voorzitter bepaalt dag en uur van de eerste zitting.
§ 2. De griffier brengt de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld op de hoogte van deze beslissingen.	§ 2. De griffier brengt de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld op de hoogte van deze beslissingen.
De griffier roept de betrokkene bij aangetekende zending, gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daartoe is aangeduid op om voor de bevoegde tuchtkamer te verschijnen. In de oproeping vermeldt de griffier het aan de betrokkene ten laste gelegd feit, de tuchtstraf die door de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld wordt gevorderd alsook de plaats waar en de uren waarop hij kennis kan nemen van het dossier. Dezelfde oproeping vermeldt de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld en de samenstelling van de tuchtkamer die zal oordelen.	De griffier roept de betrokkene bij aangetekende zending, gerechtsbrief , gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daartoe is aangeduid op om voor de bevoegde tuchtkamer te verschijnen. In de oproeping vermeldt de griffier het aan de betrokkene ten laste gelegd feit, de tuchtstraf die door de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld wordt gevorderd alsook de plaats waar en de uren waarop hij kennis kan nemen van het dossier. Dezelfde oproeping vermeldt de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld en de samenstelling van de tuchtkamer die zal oordelen.
Een afschrift van de oproeping wordt verzonden aan de procureur des Konings die bevoegd is voor de standplaats van betrokkene.	Een afschrift van de oproeping wordt verzonden aan de procureur des Konings die bevoegd is voor de standplaats van betrokkene.
Indien de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld kennis heeft genomen van de zaak ingevolge een klacht, stelt zij de klager eveneens op de hoogte.	Indien de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld kennis heeft genomen van de zaak ingevolge een klacht, stelt zij de klager eveneens op de hoogte.
§ 3. De betrokkene kan zich laten bijstaan door een advocaat, of al naargelang het geval, door een notaris, een kandidaat-notaris, een erenotaris, of door een gerechtsdeurwaarder, een kandidaat-gerechtsdeurwaarder of een eregerechtsdeurwaarder.	§ 3. De betrokkene kan zich laten bijstaan door een advocaat, of al naargelang het geval, door een notaris, een kandidaat-notaris, een erenotaris, of door een gerechtsdeurwaarder, een kandidaat-gerechtsdeurwaarder of een eregerechtsdeurwaarder.
De betrokkene, de procureur des Konings, de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld en de klager kunnen uiterlijk binnen acht dagen	De betrokkene, de procureur des Konings, de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld en de klager kunnen uiterlijk binnen acht dagen

na de oproeping bij de griffie van de tuchtraad een verzoek indienen om getuigen te horen en kunnen binnen dezelfde termijn stukken ter staving neerleggen. De tuchtkamer roept de getuigen op binnen een termijn van acht dagen na ontvangst van het verzoek.	na de oproeping bij de griffie van de tuchtraad een verzoek indienen om getuigen te horen en kunnen binnen dezelfde termijn stukken ter staving neerleggen. De tuchtkamer roept de getuigen op binnen een termijn van acht dagen na ontvangst van het verzoek.
De bevoegde tuchtkamer roept de klager, de procureur des Konings, de belanghebbende derden, alsook, al naar gelang het geval, de notarissen of gerechtsdeurwaarders die rechtstreeks of onrechtstreeks bij het dossier betrokken zijn, en die de wens hebben geuit gehoord te worden op de zitting, op. Zij kunnen bijgestaan worden door een advocaat, of, al naargelang het geval, een notaris, een kandidaat-notaris of een erenotaris of door een gerechtsdeurwaarder, een kandidaat-gerechtsdeurwaarder of een eregerechtsdeurwaarder.	De bevoegde tuchtkamer roept de klager, de procureur des Konings, de belanghebbende derden, alsook, al naar gelang het geval, de notarissen of gerechtsdeurwaarders die rechtstreeks of onrechtstreeks bij het dossier betrokken zijn, en die de wens hebben geuit gehoord te worden op de zitting, op. Zij kunnen bijgestaan worden door een advocaat, of, al naargelang het geval, een notaris, een kandidaat-notaris of een erenotaris of door een gerechtsdeurwaarder, een kandidaat-gerechtsdeurwaarder of een eregerechtsdeurwaarder.
De bevoegde tuchtkamer kan de personen oproepen die zij wenst te horen	De bevoegde tuchtkamer kan de personen oproepen die zij wenst te horen
§ 4. Op straffe van verjaring wordt de tuchtprocedure ingesteld binnen twee jaar te rekenen vanaf de kennisneming van de feiten door de instantie die bevoegd is deze tuchtprocedure in te stellen.	§ 4. Op straffe van verjaring wordt de tuchtprocedure ingesteld binnen twee jaar te rekenen vanaf de kennisneming van de feiten door de instantie die bevoegd is deze tuchtprocedure in te stellen.
<i>Art. 555/5quater</i>	<i>Art. 555/5quater</i>
De betrokkene of de instantie die bevoegd is de tuchtprocedure in te stellen kan zijn recht van wraking uitoefenen tegen de aangewezen magistraat-voorzitter of tegen een assessor die over zijn zaak moet beslissen om de redenen bedoeld in artikel 828.	De betrokkene of de instantie die bevoegd is de tuchtprocedure in te stellen kan zijn recht van wraking uitoefenen tegen de aangewezen magistraat-voorzitter of tegen een assessor die over zijn zaak moet beslissen om de redenen bedoeld in artikel 828.
De betrokkene of de instantie die bevoegd is de tuchtprocedure in te stellen richt hiertoe uiterlijk binnen acht dagen na de oproeping, op straffe van verval, aan de voorzitter van de tuchtkamer bij aangetekende zending een gedagtekend en ondertekend geschrift waarin hij de naam vermeldt van de assessor die hij wil wraken met opgave van de redenen van wraking.	De betrokkene of de instantie die bevoegd is de tuchtprocedure in te stellen richt hiertoe uiterlijk binnen acht dagen na de oproeping, op straffe van verval, aan de voorzitter van de tuchtkamer bij aangetekende zending een gedagtekend en ondertekend geschrift waarin hij de naam vermeldt van de assessor die hij wil wraken met opgave van de redenen van wraking.
De bevoegde tuchtkamer doet binnen vijftien dagen na ontvangst van het geschrift uitspraak over de gegrondheid van de wraking en het	De bevoegde tuchtkamer doet binnen vijftien dagen na ontvangst van het geschrift uitspraak over de gegrondheid van de wraking en het

gevolg dat er eventueel aan moet gegeven worden. De magistraat-voorzitter of de assessor die gewraakt wordt, neemt geen deel aan het debat en de stemming en wordt vervangen door een andere magistraat-voorzitter of een andere assessor die door de voorzitter van de tuchtkamer wordt aangewezen.	gevolg dat er eventueel aan moet gegeven worden. De magistraat-voorzitter of de assessor die gewraakt wordt, neemt geen deel aan het debat en de stemming en wordt vervangen door een andere magistraat-voorzitter of een andere assessor die door de voorzitter van de tuchtkamer wordt aangewezen.
De met redenen omklede beslissing wordt binnen vijftien dagen na uitspraak door de griffie aan betrokkene meegedeeld bij aangetekende zending, gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daarvoor is aangeduid.	De met redenen omklede beslissing wordt binnen vijftien dagen na uitspraak door de griffie aan betrokkene meegedeeld bij aangetekende zending, gerechtsbrief, gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daarvoor is aangeduid.
De magistraat-voorzitter of de assessor die vaststelt dat er tussen betrokkene en hemzelf een belangenconflict bestaat, deelt dit mee aan de voorzitter van de tuchtkamer waarvan hij deel uitmaakt. De voorzitter ontheft de betrokken assessor van zijn taak en stelt een andere assessor aan.	De magistraat-voorzitter of de assessor die vaststelt dat er tussen betrokkene en hemzelf een belangenconflict bestaat, deelt dit mee aan de voorzitter van de tuchtkamer waarvan hij deel uitmaakt. De voorzitter ontheft de betrokken assessor van zijn taak en stelt een andere assessor aan.
Art. 555/5quinquies	Art. 555/5quinquies
§ 1. De zitting voor de debatten wordt door de bevoegde tuchtkamer gehouden binnen een termijn die niet minder mag bedragen dan een maand na de datum van oproeping van de betrokkene. In geval van wraking wordt deze termijn op veertig dagen gebracht.	§ 1. De eerste zitting wordt door de bevoegde tuchtkamer gehouden binnen een termijn die niet minder mag bedragen dan een maand na de datum van oproeping van de betrokkene. In geval van wraking wordt deze termijn op veertig dagen gebracht.
§ 2. De debatten zijn openbaar tenzij de betrokkene om behandeling met gesloten deuren verzoekt. De tuchtkamer gaat in op dat verzoek tenzij hij van oordeel is dat dit strijdig is met het openbaar belang. De tuchtkamer mag eveneens zitting houden met gesloten deuren gedurende de gehele of een deel van de rechtspleging, in het belang van de openbare orde of de goede zeden, of telkens dit strikt noodzakelijk wordt geacht en de openbaarheid de belangen van een betrokkene of de goede rechtsbedeling zouden schaden.	§ 2. De debatten zijn openbaar tenzij de betrokkene om behandeling met gesloten deuren verzoekt. De tuchtkamer gaat in op dat verzoek tenzij hij van oordeel is dat dit strijdig is met het openbaar belang. De tuchtkamer mag eveneens zitting houden met gesloten deuren gedurende de gehele of een deel van de rechtspleging, in het belang van de openbare orde of de goede zeden, of telkens dit strikt noodzakelijk wordt geacht en de openbaarheid de belangen van een betrokkene of de goede rechtsbedeling zouden schaden.
De betrokkene heeft het recht op die zitting, zelf of bij monde van de persoon die hem bijstaat, zijn middelen van verweer uiteen te zetten. De opgeroepen getuigen mogen zowel	De betrokkene heeft het recht op die zitting, zelf of bij monde van de persoon die hem bijstaat, zijn middelen van verweer uiteen te zetten. De opgeroepen getuigen mogen zowel

door de betrokkene, door de leden van de bevoegde tuchtkamer als door de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld ondervraagd worden.	door de betrokkene, door de leden van de bevoegde tuchtkamer als door de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld ondervraagd worden.
Art. 555/5septies	Art. 555/5septies
Binnen vijftien dagen na de uitspraak wordt de beslissing bij aangetekende zending, gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daarvoor is aangeduid, aan de klager, de betrokkene, de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld en de bevoegde procureur des Konings meegedeeld.	Binnen vijftien dagen na de uitspraak wordt de beslissing bij aangetekende zending, gerechtsbrief , gerechtsdeurwaardersexploot of het digitale kanaal dat door de Nationale Kamer van notarissen en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders daarvoor is aangeduid, aan de klager, de betrokkene, de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld en de bevoegde procureur des Konings meegedeeld.
In de kennisgeving van de beslissing aan de betrokkene wordt melding gemaakt dat tegen de beslissing verzet kan betekend worden. Tevens meldt de beslissing de mogelijkheid van beroep, de termijnen waarbinnen het beroep kan worden ingesteld en de tekst van artikel 427septies.	In de kennisgeving van de beslissing aan de betrokkene wordt melding gemaakt dat tegen een beslissing gewezen bij verstek verzet kan ingesteld worden. Tevens meldt de kennisgeving de mogelijkheid van beroep en de termijnen waarbinnen het beroep kan worden ingesteld.
Een afschrift van de beslissing wordt verzonden, al naargelang het geval, aan de betrokken kamer van notarissen en de Nationale Kamer van notarissen of aan de betrokken arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.	Een afschrift van de beslissing wordt verzonden, al naargelang het geval, aan de betrokken kamer van notarissen en de Nationale Kamer van notarissen of aan de betrokken arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders en de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.
Art. 555/5octies	Art. 555/5octies
§ 1. Binnen de maand na de kennisgeving kan tegen de beslissing van de bevoegde tuchtkamer verzet worden ingesteld of beroep worden ingesteld bij het hof van beroep van het rechtsgebied waar de betrokkene zijn standplaats heeft, laatst heeft gehad of zijn beroepsactiviteit uitoefent.	§ 1. Binnen de maand na de kennisgeving kan tegen de beslissing van de bevoegde tuchtkamer verzet worden ingesteld bij die tuchtkamer of beroep worden ingesteld bij het hof van beroep van het rechtsgebied waar de betrokkene zijn standplaats heeft, laatst heeft gehad of zijn beroepsactiviteit uitoefent.
Het verzet door de betrokkene wordt ingeleid en behandeld overeenkomstig boek III, titel II.	Het verzet door de betrokkene wordt ingeleid en behandeld overeenkomstig boek III, titel II, Vierde deel .
Het beroep kan ingesteld worden door de betrokkene, de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld en de procureur des Konings.	Het beroep kan ingesteld worden door de betrokkene, de instantie die de tuchtprocedure heeft ingesteld en de procureur des Konings.

Het beroep wordt ingeleid en behandeld overeenkomstig boek III, titel III. Het hoger beroep door de betrokkene wordt ingeleid bij verzoekschrift overeenkomstig artikel 1056, 2°. In alle andere gevallen wordt het hoger beroep ingeleid bij gerechtsdeurwaardersexploot dat aan de betrokkene wordt betekend.	Het beroep wordt ingeleid en behandeld overeenkomstig boek III, titel III, Vierde deel . Het hoger beroep door de betrokkene wordt ingeleid bij verzoekschrift overeenkomstig artikel 1056, 2°. In alle andere gevallen wordt het hoger beroep ingeleid bij gerechtsdeurwaardersexploot dat aan de betrokkene wordt betekend.
§ 1/1. Het hoger beroep tegen een beslissing over de gegrondheid van een wraking als bedoeld in artikel 555/5 ^{quater} of een tussenvonnis heeft geen devolutieve werking. Na uitspraak in hoger beroep, wordt de zaak naar de tuchtraad verwezen.	§ 1/1. Het hoger beroep tegen een beslissing over de gegrondheid van een wraking als bedoeld in artikel 555/5 ^{quater} of een tussenvonnis heeft geen devolutieve werking. Na uitspraak in hoger beroep, wordt de zaak naar de tuchtraad verwezen.
§ 2. Het hof waarbij het beroep is ingesteld, doet in openbare zitting uitspraak in laatste aanleg. Het kan alleen de in artikel 424 bedoelde straffen opleggen of de betrokkene vrijspreken.	§ 2. Het hof waarbij het beroep is ingesteld, doet in openbare zitting uitspraak in laatste aanleg. Het kan alleen de in artikel 424 bedoelde straffen opleggen of de betrokkene vrijspreken.
§ 3. Het hof van beroep kan, voor de duur die zij bepaalt, aan de betrokkene tegen wie zij schorsing of afzetting heeft uitgesproken, een verbod om zijn beroep uit te oefenen opleggen, niettegenstaande cassatie. De bepalingen van artikel 555/5, §§ 6, 7 en 8, zijn van overeenkomstige toepassing.	§ 3. Het hof van beroep kan, voor de duur die zij bepaalt, aan de betrokkene tegen wie zij schorsing of afzetting heeft uitgesproken, een verbod om zijn beroep uit te oefenen opleggen, niettegenstaande cassatie. De bepalingen van artikel 555/5, §§ 6, 7 en 8, zijn van overeenkomstige toepassing.
Het hof van beroep kan, op verzoek van de procureur-generaal, van de instantie die de tuchtprocedure heeft ingeleid of van de betrokkene het verbod op elk ogenblik opheffen.	Het hof van beroep kan, op verzoek van de procureur-generaal, van de instantie die de tuchtprocedure heeft ingeleid of van de betrokkene het verbod op elk ogenblik opheffen.
§ 4. De bepalingen van artikel 555/5 ^{sexies} , § 3 zijn van overeenkomstige toepassing op de geschorste of afgezette betrokkene.	§ 4. De bepalingen van artikel 555/5 ^{sexies} , § 3 zijn van overeenkomstige toepassing op de geschorste of afgezette betrokkene.
Art. 571	Art. 571
De rechtbank van eerste aanleg neemt overeenkomstig artikel 544 in hoger beroep kennis van de beroepen ingesteld tegen de beslissingen van de tuchtcommissie van gerechtsdeurwaarders en spreekt in eerste aanleg de hogere tuchtstraffen tegen de gerechtsdeurwaarders en kandidaat-gerechtsdeurwaarders uit.	Opgeheven

Zij neemt in hoger beroep, overeenkomstig de artikelen 107 en 110 van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, kennis van het beroep ingesteld tegen de beslissingen van de Kamer van notarissen die een tuchtstraf van eigen rechtsmacht heeft uitgesproken, en spreekt in eerste aanleg de hogere tuchtstraffen tegen notarissen uit.	Opgeheven
Art. 730, § 2, a), eerste lid	Art. 730, § 2, a), eerste lid
Vanaf 1 juni tot 30 september van elk kalenderjaar lijst de griffier de zaken op waarvoor sinds vierentwintig maanden geen zitting werd vastgesteld. De griffie brengt de bij die zaken betrokken partijen ter kennis dat, in afwezigheid van een aanvraag tot handhaving, hun zaak ambtshalve zal worden weggelaten van de algemene rol. Deze kennisgeving geschiedt op 30 september van dat kalenderjaar, of, indien 30 september op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag valt, op de hierop volgende werkdag, door elektronische openbare bekendmaking overeenkomstig de door de Koning bepaalde nadere regels, en per aangetekende zending met ontvangstbewijs aan de partijen die niet door een advocaat worden vertegenwoordigd of bijgestaan. Deze kennisgeving bevat de tekst van deze paragraaf en bepaalt dat, indien er elementen zijn opgedoken in het dossier tussen het tijdstip van de controle door de griffier en de kennisgeving, die kennisgeving als niet bestaande wordt beschouwd.	Vanaf 1 juni tot 30 september van elk kalenderjaar lijst de griffier de zaken op waarvoor sinds vierentwintig maanden geen zitting werd vastgesteld. De griffie brengt de bij die zaken betrokken partijen ter kennis dat, in afwezigheid van een aanvraag tot handhaving, hun zaak ambtshalve zal worden weggelaten van de algemene rol. Deze kennisgeving geschiedt op 30 september van dat kalenderjaar, of, indien 30 september op een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag valt, op de hierop volgende werkdag, door elektronische openbare bekendmaking overeenkomstig de door de Koning bepaalde nadere regels, en per aangetekende zending met ontvangstbewijs aan de partijen die niet door een advocaat noch een afgevaardigde van een representatieve organisatie van arbeiders, bedienden of zelfstandigen, worden vertegenwoordigd of bijgestaan. Deze kennisgeving bevat de tekst van deze paragraaf en bepaalt dat, indien er elementen zijn opgedoken in het dossier tussen het tijdstip van de controle door de griffier en de kennisgeving, die kennisgeving als niet bestaande wordt beschouwd.
Art. 792, eerste lid	Art. 792, eerste lid
Binnen vijf dagen te rekenen van de uitspraak van de beslissing geeft de griffier, zowel in burgerlijke als in strafzaken, kennis dat de beslissing raadpleegbaar is via de portalwebsite van Justitie aan elke partij of, in voorkomend geval, aan hun advocaten. Die kennisgeving doet de termijn om een rechtsmiddel aan te wenden niet lopen. Zij gebeurt op elektronische wijze aan het professioneel elektronisch adres van de advocaat of, indien het een partij betreft die	Binnen vijf dagen te rekenen van de uitspraak van de beslissing geeft de griffier, zowel in burgerlijke als in strafzaken, kennis dat de beslissing raadpleegbaar is via de portalwebsite van Justitie aan elke partij of, in voorkomend geval, aan hun advocaten. Die kennisgeving doet de termijn om een rechtsmiddel aan te wenden niet lopen. Zij gebeurt op elektronische wijze aan het professioneel elektronisch adres van de advocaat of, indien het een partij betreft die

zonder advocaat is verschenen, aan het gerechtelijk elektronisch adres van die partij, of, bij gebreke daaraan, aan het laatste elektronisch adres dat die partij heeft verstrekt in het kader van de rechtspleging. Indien bij de griffier geen elektronisch adres gekend is, of indien de kennisgeving aan het elektronisch adres kennelijk niet is geslaagd, gebeurt de kennisgeving bij gewone brief. De partij die de kennisgeving bij gewone brief heeft ontvangen kan aan de griffier vragen om een kosteloos niet-ondertekend afschrift van de beslissing te ontvangen, bij gewone brief of op elektronische wijze op een elektronisch adres van zijn keuze.	niet door een advocaat wordt bijgestaan of vertegenwoordigd, aan het gerechtelijk elektronisch adres van die partij, of, bij gebreke daaraan, aan het laatste elektronisch adres dat die partij heeft verstrekt in het kader van de rechtspleging. Indien bij de griffier geen elektronisch adres gekend is, of indien de kennisgeving aan het elektronisch adres kennelijk niet is geslaagd, gebeurt de kennisgeving bij gewone brief. De partij die de kennisgeving bij gewone brief heeft ontvangen en de partij die niet door een advocaat wordt bijgestaan of vertegenwoordigd en die in de technische onmogelijkheid verkeert om verbinding te maken met het portaal van Justitie, kunnen aan de griffier vragen om een kosteloos niet-ondertekend afschrift van de beslissing te ontvangen, bij gewone brief of op elektronische wijze op een elektronisch adres van hun keuze.
Art. 801	Art. 801
Hij die uitlegging verbetering, of een uitspraak over de omissie van een punt van de vordering vordert, geeft het door de Koning te bepalen bedrag van de kosten in consignatie ter griffie. De dagvaarding wordt in debet betekend. Indien de beslissing de vordering toewijst, komen de kosten ten laste van de Staat, en wordt de in consignatie gegeven som aan de eiser teruggegeven. In het tegenovergestelde geval kunnen de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de eiser worden gebracht en van het in consignatie gegeven bedrag worden afgenomen.	Hij die uitlegging verbetering, of een uitspraak over de omissie van een punt van de vordering vordert, geeft het bedrag van de kosten die normaliter door of krachtens de wet verschuldigd zijn op het moment dat de vordering wordt ingediend, in consignatie ter griffie. Indien de beslissing de vordering toewijst, komen de kosten ten laste van de Staat, en wordt de in consignatie gegeven som aan de eiser teruggegeven. In het tegenovergestelde geval kunnen de kosten geheel of gedeeltelijk ten laste van de eiser worden gebracht en van het in consignatie gegeven bedrag worden afgenomen.
Art. 1390bis	Art. 1390bis
Wanneer krachtens de artikelen 203ter, 220, § 3, 221, 301, § 11, van het Burgerlijk Wetboek of artikel 1253ter/5, eerste lid, 6°, van dit Wetboek een delegatie wordt toegekend, stelt naar gelang van het geval de griffier, de gerechtsdeurwaarder of de ambtenaar die toepassing maakt van artikel 15 van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën binnen drie werkdagen na de kennisgeving of de betekening, een bericht van	Wanneer krachtens de artikelen 203ter, 220, § 3, 221, 301, § 11, van het Burgerlijk Wetboek of artikel 1253ter/5, eerste lid, 6°, van dit Wetboek een delegatie wordt toegekend, stelt naar gelang van het geval de griffier, de gerechtsdeurwaarder of de ambtenaar die toepassing maakt van artikel 15 van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën binnen drie werkdagen na de kennisgeving of de betekening, een bericht van

delegatie op, dat aan het bestand van berichten wordt gezonden.	delegatie op, dat aan het bestand van berichten wordt gezonden.
Het bericht van delegatie vermeldt:	Het bericht van delegatie vermeldt:
1° naam, woonplaats en geboortedatum van de delegataris;	1° naam, woonplaats en geboortedatum alsook, in voorkomend geval, het ondernemingsnummer en de rechtsvorm van de delegataris;
2° naam, voornamen, woonplaats of bij gebreke daarvan verblijfplaats en geboortedatum van de delegant;	2° naam, voornamen, woonplaats of bij gebreke daarvan verblijfplaats en geboortedatum van de delegant;
3° identiteit, woonplaats of zetel en in voorkomend geval geboortedatum van de gedelegeerde derde;	3° identiteit, woonplaats of zetel en in voorkomend geval geboortedatum van de gedelegeerde derde;
4° het bedrag, de voorwaarden, de grenzen en de oorzaak van de delegatie.	4° het bedrag, de voorwaarden, de grenzen en de oorzaak van de delegatie.
Wanneer op grond van de artikelen 203ter, 220, § 3, 221, 301, § 11, van het Burgerlijk Wetboek of van artikel 1253ter/5, eerste lid, 6°, van dit Wetboek een delegatie wordt gevorderd, raadpleegt de griffier van het gerecht waarbij de zaak aanhangig is gemaakt op de wijze bepaald in artikel 1391 kosteloos de berichten bedoeld in dit artikel. Indien er berichten bestaan, maakt hij de lijst ervan op en voegt deze bij het dossier.	Wanneer op grond van de artikelen 203ter, 220, § 3, 221, 301, § 11, van het Burgerlijk Wetboek of van artikel 1253ter/5, eerste lid, 6°, van dit Wetboek een delegatie wordt gevorderd, raadpleegt de griffier van het gerecht waarbij de zaak aanhangig is gemaakt op de wijze bepaald in artikel 1391 kosteloos de berichten bedoeld in dit artikel. Indien er berichten bestaan, maakt hij de lijst ervan op en voegt deze bij het dossier.
Indien de inkomsten of de geldsommen waarop de vordering betrekking heeft reeds het voorwerp zijn van een delegatie of een beslag op grond van uitkeringen tot levensonderhoud, geeft de griffier aan de begunstigde van de delegatie of aan de beslaglegger, teneinde hem in geding te betrekken, bij gerechtsbrief kennis van een afschrift van een afschrift van het verzoekschrift of van de dagvaarding, met uitnodiging om te verschijnen.	Indien de inkomsten of de geldsommen waarop de vordering betrekking heeft reeds het voorwerp zijn van een delegatie of een beslag op grond van uitkeringen tot levensonderhoud, geeft de griffier aan de begunstigde van de delegatie of aan de beslaglegger, teneinde hem in geding te betrekken, bij gerechtsbrief kennis van een afschrift van een afschrift van het verzoekschrift of van de dagvaarding, met uitnodiging om te verschijnen.
De verweerder kan in het geding eveneens de schuldeisers betrekken jegens wie hij veroordeeld is om een uitkering tot levensonderhoud te betalen, maar die geen delegatie genieten, noch beslag gelegd hebben.	De verweerder kan in het geding eveneens de schuldeisers betrekken jegens wie hij veroordeeld is om een uitkering tot levensonderhoud te betalen, maar die geen delegatie genieten, noch beslag gelegd hebben.
Na de partijen te hebben gehoord, bepaalt de rechter indien nodig de verdeling onder de gerechtigden van het levensonderhoud.	Na de partijen te hebben gehoord, bepaalt de rechter indien nodig de verdeling onder de gerechtigden van het levensonderhoud.

Art. 1390 ^{quater}	Art. 1390 ^{quater}
§ 1. Binnen vierentwintig uur na de uitspraak van de beschikking van toelaatbaarheid bedoeld in artikel 1675/6, zendt de griffier, aan het bestand van berichten een bericht van collectieve schuldenregeling met vermelding van:	§ 1. Binnen vierentwintig uur na de uitspraak van de beschikking van toelaatbaarheid bedoeld in artikel 1675/6, zendt de griffier, aan het bestand van berichten een bericht van collectieve schuldenregeling met vermelding van:
1° naam, voornamen, geboortedatum en woonplaats van de verzoeker;	1° naam, voornamen, geboortedatum en woonplaats van de verzoeker;
2° naam, voornamen, beroep en woonplaats en/of kantoor, of benaming en zetel van de schuldbemiddelaar;	2° naam, voornamen, beroep en woonplaats en/of kantoor, of benaming en zetel alsook het ondernemingsnummer, de rechtsvorm en de contactgegevens van de schuldbemiddelaar;
3° datum van de beslissing van toelaatbaarheid;	3° datum van de beslissing van toelaatbaarheid;
4° de territoriaal bevoegde (arbeidsrechtbank) en de referentie van de griffie.	4° de territoriaal bevoegde (arbeidsrechtbank) en de referentie van de griffie.
Binnen vierentwintig uur na de beslissing tot vervanging van de schuldbemiddelaar, zendt de griffier middels het centraal register collectieve schuldenregeling bedoeld in artikel 1675/20 aan het bestand van berichten de vermelding van de datum van deze beslissing en van de identiteit van de vervangende schuldbemiddelaar zoals in lid 1, 2°.	Binnen vierentwintig uur na de beslissing tot vervanging van de schuldbemiddelaar, zendt de griffier middels het centraal register collectieve schuldenregeling bedoeld in artikel 1675/20 aan het bestand van berichten de vermelding van de datum van deze beslissing en van de identiteit van de vervangende schuldbemiddelaar zoals in lid 1, 2°.
§ 2. De schuldbemiddelaar zendt binnen drie werkdagen volgend op de hierna vermelde data aan het bestand van berichten de volgende vermeldingen:	§ 2. De schuldbemiddelaar zendt binnen drie werkdagen volgend op de hierna vermelde data aan het bestand van berichten de volgende vermeldingen:
1° de datum van de herroeping van de beslissing van toelaatbaarheid;	1° de datum van de herroeping van de beslissing van toelaatbaarheid;
2° [...]	2° [...]
3° in geval van minnelijke aanzuiveringsregeling, de datum van de beslissing waarbij akte wordt genomen van het gesloten akkoord, de datum waarop het proces-verbaal bedoeld in artikel 1675/11, § 1, lid 1 aan de rechter wordt bezorgd, de einddatum van de aanzuiveringsregeling de datum van herroeping van de aanzuiveringsregeling, de datum waarop het vonnis tot beëindiging van de collectieve	3° in geval van minnelijke aanzuiveringsregeling, de datum van de beslissing waarbij akte wordt genomen van het gesloten akkoord, de datum waarop het proces-verbaal bedoeld in artikel 1675/11, § 1, lid 1 aan de rechter wordt bezorgd, de einddatum van de aanzuiveringsregeling de datum van herroeping van de aanzuiveringsregeling, de datum waarop het vonnis tot beëindiging van de collectieve

schuldenregeling werd uitgesproken en de reden hiervan;	schuldenregeling werd uitgesproken en de reden hiervan;
4° in geval van gerechtelijke aanzuiveringsregeling de datum van de beslissing waarbij de aanzuiveringsregeling wordt opgelegd, de datum van de beslissing tot verwerping van de vordering, de einddatum van de aanzuiveringsregeling, de datum van herroeping van de aanzuiveringsregeling, de datum waarop het vonnis tot beëindiging van de collectieve schuldenregeling werd uitgesproken en de reden hiervan;	4° in geval van gerechtelijke aanzuiveringsregeling de datum van de beslissing waarbij de aanzuiveringsregeling wordt opgelegd, de datum van de beslissing tot verwerping van de vordering, de einddatum van de aanzuiveringsregeling, de datum van herroeping van de aanzuiveringsregeling, de datum waarop het vonnis tot beëindiging van de collectieve schuldenregeling werd uitgesproken en de reden hiervan;
5° in geval van totale kwijtschelding van de schulden, de datum van de beslissing en de datum van de herroeping van die beslissing.	5° in geval van totale kwijtschelding van de schulden, de datum van de beslissing en de datum van de herroeping van die beslissing.
§ 3. Indien een bericht van collectieve schuldenregeling aan het bestand van berichten wordt gezonden, worden alle gebruikers die op dat moment titularis zijn van een op naam van de verzoeker neergelegd actief bericht in het bestand, hiervan in kennis gesteld.	§ 3. Indien een bericht van collectieve schuldenregeling aan het bestand van berichten wordt gezonden, worden alle gebruikers die op dat moment titularis zijn van een op naam van de verzoeker neergelegd actief bericht in het bestand, hiervan in kennis gesteld.
Zolang deze gebruikers over een actief bericht beschikken op naam van de verzoeker in het bestand van berichten, worden zij vervolgens eveneens in kennis gesteld van alle wijzigingen van dit bericht bedoeld in paragraaf 2.	Zolang deze gebruikers over een actief bericht beschikken op naam van de verzoeker in het bestand van berichten, worden zij vervolgens eveneens in kennis gesteld van alle wijzigingen van dit bericht bedoeld in paragraaf 2.
Art. 1390 ^{quater} /1	Art.1390 ^{quater} /1
Binnen drie werkdagen na het opmaken van de protestakte zendt de instrumenterende gerechtsdeurwaarder op eigen verantwoordelijkheid aan het bestand van berichten een bericht van protest met vermelding van:	Binnen drie werkdagen na het opmaken van de protestakte zendt de instrumenterende gerechtsdeurwaarder op eigen verantwoordelijkheid aan het bestand van berichten een bericht van protest met vermelding van:
1° de plaats, datum en aard van het protest;	1° de plaats, datum en aard van het protest;
2° het soort handelspapier waarop het protest betrekking heeft;	2° het soort handelspapier waarop het protest betrekking heeft;
3° de naam en voornamen, rechtsvorm of bijzondere benaming van de begunstigde van het orderbriefje of van de trekker van de wisselbrief, alsook zijn woonplaats of indien het een koopman betreft, zijn hoofdinstelling of, indien het een rechtspersoon betreft, zijn	3° de naam en voornamen, rechtsvorm of bijzondere benaming van de begunstigde van het orderbriefje of van de trekker van de wisselbrief, alsook zijn woonplaats of indien het een koopman betreft, zijn hoofdinstelling of, indien het een rechtspersoon betreft, zijn

maatschappelijke zetel en zijn ondernemingsnummer;	maatschappelijke zetel en zijn ondernemingsnummer;
4° de naam en voornamen, rechtsvorm of bijzondere benaming van de ondertekenaar van het orderbriefje of van de betrokkene van de wisselbrief, alsook de vermelding of hij de wisselbrief al dan niet geaccepteerd heeft, zijn woonplaats of indien het een koopman betreft, zijn hoofdinrichting of, indien het een rechtspersoon betreft, zijn maatschappelijke zetel en zijn ondernemingsnummer;	4° de naam en voornamen, rechtsvorm of bijzondere benaming van de ondertekenaar van het orderbriefje of van de betrokkene van de wisselbrief, alsook de vermelding of hij de wisselbrief al dan niet geaccepteerd heeft, zijn woonplaats of indien het een koopman betreft, zijn hoofdinrichting of, indien het een rechtspersoon betreft, zijn maatschappelijke zetel en zijn ondernemingsnummer;
5° de vervaldag;	5° de vervaldag;
6° het bedrag van het handelspapier en, indien dat zou verschillen, het bedrag waarvoor het protest werd opgemaakt;	6° het bedrag van het handelspapier en, indien dat zou verschillen, het bedrag waarvoor het protest werd opgemaakt;
7° de reden van de weigering die aanleiding geeft tot het protest;	7° de reden van de weigering die aanleiding geeft tot het protest;
8° de identiteit van de instrumenterende gerechtsdeurwaarder;	8° de identiteit van de instrumenterende gerechtsdeurwaarder;
9° de naam van de verzoeker.	9° de naam, woonplaats, of bij gebreke daarvan verblijfplaats of naam, rechtsvorm, ondernemingsnummer en zetel van de verzoeker.
Indien de instrumenterende gerechtsdeurwaarder na de verzending van het bericht van protest een gedeeltelijke betaling ontvangt, vermeldt hij binnen de drie werkdagen na ontvangst ervan op het betreffend bericht de datum van de gedeeltelijke betaling.	Indien de instrumenterende gerechtsdeurwaarder na de verzending van het bericht van protest een gedeeltelijke betaling ontvangt, vermeldt hij binnen de drie werkdagen na ontvangst ervan op het betreffend bericht de datum van de gedeeltelijke betaling.
Art. 1390 ^{quinquies} /1	Art. 1390 ^{quinquies} /1
De ondernemingsrechtbanken bezorgen zo spoedig mogelijk aan het bestand van berichten via gepaste informaticatechnieken de volgende gegevens die overeenkomstig boek XX van het Wetboek van economisch recht in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt:	De ondernemingsrechtbanken bezorgen zo spoedig mogelijk aan het bestand van berichten via gepaste informaticatechnieken de volgende gegevens die overeenkomstig boek XX van het Wetboek van economisch recht in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt:
1° de datum van het vonnis dat de procedure van openbare gerechtelijke reorganisatie of van overdracht onder gerechtelijk gezag open verklaart;	1° de datum van het vonnis dat de procedure van openbare gerechtelijke reorganisatie of van overdracht onder gerechtelijk gezag open verklaart der 1° wordt aangevuld met de

	woorden en de rechtbank die het heeft gewezen;
2° de naam en voornamen van de gedelegeerd rechter en, in voorkomend geval, van de krachtens artikel XX.30 van het Wetboek van economisch recht aangestelde herstructureringsdeskundige of van de krachtens artikel XX.85 van het Wetboek van economisch recht aangestelde vereffeningsdeskundige;	2° de naam en voornamen van de gedelegeerd rechter en, in voorkomend geval, van de krachtens artikel XX.30 van het Wetboek van economisch recht aangestelde herstructureringsdeskundige of van de krachtens artikel XX.85 van het Wetboek van economisch recht aangestelde vereffeningsdeskundige evenals het elektronisch adres van de gedelegeerd rechter en, in voorkomend geval, het adres en elektronisch adres van de herstructureringsdeskundige of van de vereffeningsdeskundige;
3° de datum van de beslissing tot vervanging van de gedelegeerd rechter, van de aangestelde herstructureringsdeskundige of van de aangestelde vereffeningsdeskundige en de naam en voornamen van de gedelegeerd rechter, van de aangestelde herstructureringsdeskundige of de vereffeningsdeskundige die hem vervangt;	3° de datum van de beslissing tot vervanging van de gedelegeerd rechter, van de aangestelde herstructureringsdeskundige of van de aangestelde vereffeningsdeskundige en de naam, voornamen en elektronisch adres van de gedelegeerd rechter evenals de naam, voornamen, adres en elektronisch adres, van de aangestelde herstructureringsdeskundige of de vereffeningsdeskundige die hem vervangt;
4° de datum van de beslissing die of het vonnis dat oordeelt over de homologatie van openbare gerechtelijke reorganisatie door minnelijk of collectief akkoord;	4° de datum van de beslissing die of het vonnis dat oordeelt over de homologatie van openbare gerechtelijke reorganisatie door minnelijk of collectief akkoord;
5° de datum van het vonnis tot sluiting van de procedure van overdracht onder gerechtelijk gezag overeenkomstig artikel XX.93/1 van het Wetboek van economisch recht;	5° de datum van het vonnis tot sluiting van de procedure van overdracht onder gerechtelijk gezag overeenkomstig artikel XX.93/1 van het Wetboek van economisch recht;
6° de datum van de voortijdige beëindiging en sluiting van de procedure van openbare gerechtelijke reorganisatie of van overdracht onder gerechtelijk gezag overeenkomstig artikel XX.63 van het Wetboek van economisch recht;	6° de datum van de voortijdige beëindiging en sluiting van de procedure van openbare gerechtelijke reorganisatie of van overdracht onder gerechtelijk gezag overeenkomstig artikel XX.63 van het Wetboek van economisch recht;
7° de datum van het vonnis van faillietverklaring;	7° de datum van het vonnis van faillietverklaring en de rechtbank die het heeft gewezen alsook de datum van de staking van betaling en de termijn om aangifte van de schuldvorderingen te doen;

8° de naam en voornamen van de curator en de rechter-commissaris;	8° de naam en voornamen van de curator en de rechter-commissaris evenals het adres en elektronisch adres van de curator;
9° de datum van de beslissing tot vervanging van de curator of rechter-commissaris en de naam en voornamen van de vervangende curator of rechter-commissaris zoals bedoeld respectievelijk in artikel XX.20, § 6, en in artikel XX.129, derde lid, van het Wetboek van economisch recht;	9° de datum van de beslissing tot vervanging van de curator of rechter-commissaris en de naam en voornamen van de vervangende curator of rechter-commissaris zoals bedoeld respectievelijk in artikel XX.20, § 6, en in artikel XX.129, derde lid, van het Wetboek van economisch recht evenals het adres en elektronisch adres van de vervangen curator;
10° de datum van de beslissing die de kwijtschelding geheel of gedeeltelijk weigert overeenkomstig artikel XX.173 van het Wetboek van economisch recht;	10° de datum van de beslissing die de kwijtschelding geheel of gedeeltelijk weigert overeenkomstig artikel XX.173 van het Wetboek van economisch recht;
11° de datum van het vonnis tot sluiting van het faillissement overeenkomstig artikel XX.172 van het Wetboek van economisch recht;	11° de datum van het vonnis tot sluiting van het faillissement overeenkomstig artikel XX.172 van het Wetboek van economisch recht;
12° de datum van het vonnis tot intrekking van het faillissement overeenkomstig artikel XX.242 van het Wetboek van economisch recht.	12° de datum van het vonnis tot intrekking van het faillissement overeenkomstig artikel XX.242 van het Wetboek van economisch recht.
	13° de gegevens van de onderneming die het voorwerp is van een procedure van openbare gerechtelijke reorganisatie, van overdracht onder gerechtelijk gezag of van faillissement, te weten: in het geval van een natuurlijke persoon, de naam, de voornamen, de plaats en datum van geboorte, de aard van de voornaamste activiteit alsmede de handelsnaam waaronder die activiteit wordt uitgeoefend, het adres van zijn hoofdvestiging en het ondernemingsnummer; in het geval van een rechtspersoon, de naam van de rechtspersoon, de rechtsvorm, de handelsnaam waaronder de activiteit wordt uitgeoefend, de zetel en het ondernemingsnummer; in het geval van een onderneming als bedoeld in artikel I.1, eerste lid, 1°, c), van het Wetboek economisch recht, de handelsnaam waaronder de activiteit wordt uitgeoefend, in voorkomend geval het ondernemingsnummer en de zetel van de activiteit en de identificatiegegevens van de gemachtigde, in voorkomend geval.

In afwijking van artikel 1390septies, vierde lid, worden de berichten bedoeld in het eerste lid automatisch geschrapt na 10 jaar.	In afwijking van artikel 1390septies, vierde lid, worden de berichten bedoeld in het eerste lid automatisch geschrapt na 10 jaar.
Art. 1390octies	Art. 1390octies
§ 1. Wanneer de gerechtsdeurwaarder bij de uitoefening van zijn ambt, rekening houdend met de inlichtingen en gegevens waarover hij beschikt, kennis krijgt van een situatie die erop wijst dat de continuïteit van de activiteiten van de schuldenaar onderneming op korte of middellange termijn zou bedreigd zijn, legt hij een bericht van controle van dreigende insolventie neer in het bestand van berichten en brengt hij de betrokkene hiervan schriftelijk in kennis.	§ 1. Wanneer de gerechtsdeurwaarder bij de uitoefening van zijn ambt, rekening houdend met de inlichtingen en gegevens waarover hij beschikt, kennis krijgt van een situatie die erop wijst dat de continuïteit van de activiteiten van de schuldenaar onderneming op korte of middellange termijn zou bedreigd zijn, legt hij een bericht van controle van dreigende insolventie neer in het bestand van berichten en brengt hij de betrokkene hiervan schriftelijk in kennis.
Binnen 24 uur volgend op de neerlegging van het bericht bedoeld in het eerste lid, zendt het bestand van berichten dit bericht, via door de Koning bepaalde informaticatechnieken, naar de bevoegde kamer voor ondernemingen in moeilijkheden.	Binnen 24 uur volgend op de neerlegging van het bericht bedoeld in het eerste lid, zendt het bestand van berichten dit bericht, via door de Koning bepaalde informaticatechnieken, naar de bevoegde kamer voor ondernemingen in moeilijkheden.
§ 2. Wanneer een gerechtsdeurwaarder tijdens de uitoefening van zijn ambt ter plaatse een situatie als bedoeld in artikel 1390, § 1, eerste lid, 7°, vaststelt, legt hij een bericht van vaststelling van niet-bevinding neer in het bestand van berichten.	§ 2. Wanneer een gerechtsdeurwaarder tijdens de uitoefening van zijn ambt ter plaatse een situatie als bedoeld in artikel 1390, § 1, eerste lid, 7°, vaststelt, legt hij een bericht van vaststelling van niet-bevinding neer in het bestand van berichten.
§ 3. Wanneer de schuldbemiddelaar zoals bedoeld in artikel VII.115 van het Wetboek van economisch recht een minnelijke schuldbemiddeling opstart, laat deze hiervan door een door hem aangewezen gerechtsdeurwaarder een bericht van minnelijke schuldbemiddeling neerleggen in het bestand van berichten bedoeld in artikel 1389bis/1. De schuldbemiddelaar die gerechtsdeurwaarder is, legt dit bericht zelf neer. Het bestand van berichten geeft de schuldbemiddelaar die het bericht heeft laten neerleggen daarvan een automatische melding via gepaste informaticatechnieken.	§ 3. Wanneer de schuldbemiddelaar zoals bedoeld in artikel VII.115 van het Wetboek van economisch recht een minnelijke schuldbemiddeling opstart, laat deze hiervan door een door hem aangewezen gerechtsdeurwaarder een bericht van minnelijke schuldbemiddeling neerleggen in het bestand van berichten bedoeld in artikel 1389bis/1. De schuldbemiddelaar die gerechtsdeurwaarder is, legt dit bericht zelf neer. Het bestand van berichten geeft de schuldbemiddelaar die het bericht heeft laten neerleggen daarvan een automatische melding via gepaste informaticatechnieken.
In afwijking van artikel 1390septies, vierde lid, wordt het bericht van minnelijke schuldbemiddeling geschrapt op vraag van de schuldbemiddelaar bij het einde van de	In afwijking van artikel 1390septies, vierde lid, wordt het bericht van minnelijke schuldbemiddeling geschrapt op vraag van de schuldbemiddelaar bij het einde van de

schuldbemiddeling door een door hem aangewezen gerechtsdeurwaarder of automatisch na vijf jaar. De schuldbemiddelaar die gerechtsdeurwaarder is, schrapt dit bericht zelf.	schuldbemiddeling door een door hem aangewezen gerechtsdeurwaarder of automatisch na vijf jaar. De schuldbemiddelaar die gerechtsdeurwaarder is, schrapt dit bericht zelf.
Voor de neerlegging en de schrapping van dit bericht door de gerechtsdeurwaarder kunnen geen kosten worden aangerekend.	Voor de neerlegging en de schrapping van dit bericht door de gerechtsdeurwaarder kunnen geen kosten worden aangerekend.
§ 4. De berichten bedoeld in de paragrafen 1 tot 3 vermelden:	§ 4. De berichten bedoeld in de paragrafen 1 tot 3 vermelden:
1° de identiteit van de optredend gerechtsdeurwaarder;	1° de identiteit van de optredend gerechtsdeurwaarder;
2° wanneer het een schuldenaar natuurlijk persoon betreft, de naam, de voornamen, de woonplaats of, in voorkomend geval, de verblijfplaats, de geboortedatum, en, in voorkomend geval, het ondernemingsnummer;	2° wanneer het een schuldenaar natuurlijk persoon betreft, de naam, de voornamen, de woonplaats of, in voorkomend geval, de verblijfplaats, de geboortedatum, en, in voorkomend geval, het ondernemingsnummer;
3° wanneer het een schuldenaar rechtspersoon betreft, de benaming, de rechtsvorm, het adres van de zetel en het ondernemingsnummer.	3° wanneer het een schuldenaar rechtspersoon betreft, de benaming, de rechtsvorm, het adres van de zetel en het ondernemingsnummer.
Het bericht bedoeld in paragraaf 3 vermeldt ook de naam en contactgegevens van de schuldbemiddelaar.	Het bericht bedoeld in paragraaf 3 vermeldt ook de naam, de zetel, het ondernemingsnummer en contactgegevens van de schuldbemiddelaar.
§ 5. De berichten bedoeld in de paragrafen 1 en 2 worden drie maanden na de neerlegging bij het bestand van berichten automatisch geschrapt.	§ 5. De berichten bedoeld in de paragrafen 1 en 2 worden drie maanden na de neerlegging bij het bestand van berichten automatisch geschrapt.
Art. 1394/20, 2°	Art. 1394/20, 2°
Elke onbetwiste schuld die een geldsom tot voorwerp heeft en die vaststaat en opeisbaar is op dag van de aanmaning bedoeld bij artikel 1394/21 kan, ongeacht het bedrag ervan, vermeerderd met de verhogingen waarin de wet voorziet en de invorderingskosten alsmede, in voorkomend geval en ten belope van ten hoogste 10 % van de hoofdsom van de schuld, alle interesten en schadebedingen, in naam en voor rekening van de schuldeiser op verzoek van de advocaat van de schuldeiser door een gerechtsdeurwaarder worden ingevorderd, met uitzondering van schulden van of ten aanzien van:	Elke onbetwiste schuld die een geldsom tot voorwerp heeft en die vaststaat en opeisbaar is op dag van de aanmaning bedoeld bij artikel 1394/21 kan, ongeacht het bedrag ervan, vermeerderd met de verhogingen waarin de wet voorziet en de invorderingskosten alsmede, in voorkomend geval en ten belope van ten hoogste 10 % van de hoofdsom van de schuld, alle interesten en schadebedingen, in naam en voor rekening van de schuldeiser op verzoek van de advocaat van de schuldeiser door een gerechtsdeurwaarder worden ingevorderd, met uitzondering van schulden van of ten aanzien van:

1° publieke overheden bedoeld in artikel 1412bis, § 1;	1° publieke overheden bedoeld in artikel 1412bis, § 1;
2° schuldeisers of schuldenaren die niet zijn ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen of in een van de ondernemingsdatabanken van de andere lidstaten van de Europese Unie in de zin van de Richtlijn 2009/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 48 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, waarvan de gelijkwaardigheid met de Kruispuntbank van Ondernemingen door de Koning wordt vastgesteld;	2° schuldeisers of schuldenaren die niet zijn ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen of in een van de centrale, handels- of vennootschapsregisters van de andere lidstaten van de Europese Unie die interoperabel zijn via het systeem van gekoppelde registers bedoeld in artikel 22 van Richtlijn (EU) 2017/1132 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 aangaande bepaalde aspecten van het vennootschapsrecht;
Art. 1409, § 2	Art. 1409, § 2
§ 2. Elk jaar en onverminderd de toepassing van paragraaf 3 past de Koning de in § 1 en § 1bis bepaalde bedragen aan, rekening houdend met de afgevlakte gezondheidsindex van de maand november van elk jaar.	§ 2. Elk jaar en onverminderd de toepassing van paragraaf 3 past de Koning de in § 1 en § 1bis bepaalde bedragen aan, rekening houdend met de afgevlakte gezondheidsindex van de maand november van elk jaar.
Voor de bedragen vermeld in de eerste drie leden van § 1 en § 1bis is het aanvangsindexcijfer dat van de maand november 2022. Voor het bedrag vermeld in het vierde lid van § 1 en § 1bis is het aanvangsindexcijfer dat van de maand november 2022.	Voor de bedragen vermeld in de eerste drie leden van § 1 en § 1bis is het aanvangsindexcijfer dat van de maand november 2022. Voor het bedrag vermeld in het vierde lid van § 1 en § 1bis is het aanvangsindexcijfer dat van de maand november 2022.
Elke verhoging of verlaging van het indexcijfer brengt een verhoging of verlaging van de bedragen met zich mee, overeenkomstig de volgende formule: het nieuwe bedrag is gelijk aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het nieuwe indexcijfer en gedeeld door het aanvangsindexcijfer. Het resultaat wordt afgerond tot het hogere honderdtal.	Elke verhoging of verlaging van het indexcijfer brengt een verhoging of verlaging van de bedragen met zich mee, overeenkomstig de volgende formule: het nieuwe bedrag is gelijk aan het basisbedrag, vermenigvuldigd met het nieuwe indexcijfer en gedeeld door het aanvangsindexcijfer. Het resultaat wordt afgerond op de hogere euro.
Het aldus aangepaste laatste bedrag mag evenwel nooit lager zijn dan het bedrag bepaald bij artikel 14, § 1, eerste lid, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op	Het aldus aangepaste laatste bedrag mag evenwel nooit lager zijn dan het bedrag bepaald bij artikel 14, § 1, eerste lid, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op

maatschappelijke integratie, dat van kracht zal zijn op 1 januari van het jaar volgend op de aanpassing, afgerond tot het hogere honderdtal.	maatschappelijke integratie, dat van kracht zal zijn op 1 januari van het jaar volgend op de aanpassing, afgerond op de hogere euro .
Voor 31 december van elk jaar, worden de nieuwe bedragen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Zij worden van kracht vanaf 1 januari van het jaar volgend op hun aanpassing.	Voor 31 december van elk jaar, worden de nieuwe bedragen bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Zij worden van kracht vanaf 1 januari van het jaar volgend op hun aanpassing.
Art. 1675/9, § 3, tweede lid	Art. 1675/9, § 3, tweede lid
De tekst van dit artikel en van de mededeling bedoeld in paragraaf 1bis wordt gevoegd bij de mededeling bedoeld in het eerste lid.	De tekst van dit artikel en van de kennisgeving bedoeld in paragraaf 1 wordt gevoegd bij de mededeling bedoeld in het eerste lid.
HOOFDSTUK 8 – Wet van 23 mei 1990 inzake de overbrenging tussen Staten van veroordeelde personen, de overname en de overdracht van het toezicht op voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde personen, en de overname en de overdracht van de tenuitvoerlegging van vrijheidsbenemende straffen en maatregelen	
Art. 9	Art. 9
Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van titel III van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank in wier rechtsgebied de geïnterneerde persoon zijn domicilie heeft, of bij ontstentenis daarvan de kamer voor de bescherming van de maatschappij van het rechtsgebied waar de betrokkene nog familiale of sociale banden heeft of waarin hij zijn sociale re-integratie wenst uit te werken, opdat deze de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.	Wanneer de maatregel uitgesproken in het buitenland gelijkaardig is aan die bedoeld in hoofdstuk II van titel III van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering en in hoofdstuk II van titel III van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van een beveiligingsmaatregel ter bescherming van de maatschappij, maakt de procureur des Konings de zaak onverwijld aanhangig bij de kamer voor de bescherming van de maatschappij van de strafuitvoeringsrechtbank in wier rechtsgebied de geïnterneerde persoon zijn domicilie heeft, of bij ontstentenis daarvan de kamer voor de bescherming van de maatschappij van het rechtsgebied waar de betrokkene nog familiale of sociale banden heeft of waarin hij zijn sociale re-integratie wenst uit te werken, opdat deze de inrichting zou aanwijzen waar de internering zal plaatsvinden.
HOOFDSTUK 9 – Wijzigingen van de wet van 22 maart 1999 betreffende de identificatieprocedure via DNA-onderzoek in strafzaken	
Art. 5, § 1	Art. 5, § 1

§ 1. Binnen het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie wordt een DNA-gegevensbank "Veroordeelden" opgericht.	§ 1. Binnen het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie wordt een DNA-gegevensbank "Veroordeelden" opgericht.
Deze DNA-gegevensbank bevat de DNA-profielen van alle personen die voor het plegen van een van de misdrijven, bedoeld in het derde lid, door een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden, zijn veroordeeld tot een autonome probatiestraf, een werkstraf, een straf onder elektronisch toezicht, een gevangenisstraf of een zwaardere straf, of ten aanzien van wie een interneringsmaatregel is gelast.	Deze DNA-gegevensbank bevat de DNA-profielen van alle personen die voor het plegen van een van de misdrijven, bedoeld in het derde lid, door een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden, zijn veroordeeld tot een autonome probatiestraf, een werkstraf, een straf onder elektronisch toezicht, een gevangenisstraf of een zwaardere straf, of ten aanzien van wie een interneringsmaatregel is gelast.
De misdrijven die het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich meebrengen, zijn die welke bedoeld zijn in:	De misdrijven die het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich meebrengen, zijn die welke bedoeld zijn in:
1° de artikelen 136 <i>bis</i> tot 136 <i>septies</i> , van het Strafwetboek;	1° de artikelen 136 <i>bis</i> tot 136 <i>septies</i> , van het Strafwetboek;
2° de artikelen 137 tot 141, van hetzelfde Wetboek;	2° de artikelen 137 tot 141, van hetzelfde Wetboek;
3° de artikelen 322 tot 324 <i>ter</i> , van hetzelfde Wetboek;	3° de artikelen 322 tot 324 <i>ter</i> , van hetzelfde Wetboek;
4° artikel 347 <i>bis</i> , van hetzelfde Wetboek;	4° artikel 347 <i>bis</i> , van hetzelfde Wetboek;
5° de artikelen 393 tot 397 van hetzelfde Wetboek;	5° de artikelen 393 tot 397 van hetzelfde Wetboek;
6° de artikelen 400 en 401 van hetzelfde Wetboek;	6° de artikelen 400 en 401 van hetzelfde Wetboek;
7° de artikelen 417/2 en 417/3 van hetzelfde Wetboek;	7° de artikelen 417/2 en 417/3 van hetzelfde Wetboek;
8° de artikelen 417/7 tot 417/22 en 417/24 van hetzelfde Wetboek;	8° boek II, titel VIII, hoofdstuk I/1, van hetzelfde Wetboek;
9° de artikelen 417/25 tot 417/38, 433 <i>quater</i> /1 en 433 <i>quater</i> /4, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 433 <i>quater</i> /1 van hetzelfde Wetboek;	9° de artikelen 428 tot 430, van hetzelfde Wetboek;
10° de artikelen 417/44 et 417/45 van hetzelfde Wetboek;	10° de artikelen 433<i>quater</i>/1 en 433<i>quater</i>/4, voor wat betreft het misdrijf bedoeld in artikel 433<i>quater</i>/1 van hetzelfde Wetboek;

11° de artikelen 428 tot 430, van hetzelfde Wetboek;	(Geschrapt)
12° de artikelen 433 <i>sexies</i> tot 433 <i>octies</i> , van hetzelfde Wetboek;	12° de artikelen 433 <i>sexies</i> tot 433 <i>octies</i> , van hetzelfde Wetboek;
13° de artikelen 467, eerste lid, 471 tot 475, van hetzelfde Wetboek;	13° de artikelen 467, eerste lid, 471 tot 475, van hetzelfde Wetboek;
14° artikel 477 <i>sexies</i> , van hetzelfde Wetboek;	14° artikel 477 <i>sexies</i> , van hetzelfde Wetboek;
15° de artikelen 518, 531 en 532, van hetzelfde Wetboek;	15° de artikelen 518, 531 en 532, van hetzelfde Wetboek;
16° de artikelen 77 <i>ter</i> , 77 <i>quater</i> en 77 <i>quinqies</i> , van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;	16° de artikelen 77 <i>ter</i> , 77 <i>quater</i> en 77 <i>quinqies</i> , van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
17° artikel 2 <i>bis</i> , § 3, b, en § 4, b, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.	17° artikel 2 <i>bis</i> , § 3, b, en § 4, b, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de giftstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica.
De veroordeling voor een poging tot het plegen van een van deze misdrijven brengt eveneens het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich mee.	De veroordeling voor een poging tot het plegen van een van deze misdrijven brengt eveneens het opslaan in de DNA-gegevensbank met zich mee.
De veroordeling voor een misdrijf als bedoeld in het derde lid, 8° 9° of 10°, brengt eveneens het opslaan van het Y-STR-profiel van de veroordeelde in de DNA-gegevensbank met zich mee.	De veroordeling voor een misdrijf als bedoeld in het derde lid, 8° , brengt eveneens het opslaan van het Y-STR-profiel van de veroordeelde in de DNA-gegevensbank met zich mee.
De gegevens met betrekking tot de voormelde DNA-profielen, die opgesomd zijn in de artikelen 5 <i>bis</i> , tweede lid, 5 <i>ter</i> , § 3, derde lid, 5 <i>quater</i> , § 3, en 8, § 3, worden eveneens in de DNA-gegevensbank opgeslagen.	De gegevens met betrekking tot de voormelde DNA-profielen, die opgesomd zijn in de artikelen 5 <i>bis</i> , tweede lid, 5 <i>ter</i> , § 3, derde lid, 5 <i>quater</i> , § 3, en 8, § 3, worden eveneens in de DNA-gegevensbank opgeslagen.
De DNA-profielen van referentiestalen kunnen in de gegevensbank “Veroordeelden” enkel opgeslagen worden onder hun DNA-codenummer.	De DNA-profielen van referentiestalen kunnen in de gegevensbank “Veroordeelden” enkel opgeslagen worden onder hun DNA-codenummer.
Art. 5 <i>ter</i> , § 3	Art. 5 <i>ter</i> , § 3
§ 3. De procureur des Konings wijst een deskundige verbonden aan een laboratorium	§ 3. De procureur des Konings wijst een deskundige verbonden aan een laboratorium

aan om het DNA-profiel op te stellen van het referentiestaal.	aan om het DNA-profiel op te stellen van het referentiestaal.
Wanneer het gaat om een misdrijf bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8°, 9° of 10°, wordt systematisch ook het Y-STR-profiel opgesteld van het referentiestaal.	Wanneer het gaat om een misdrijf bedoeld in artikel 5, § 1, derde lid, 8° wordt systematisch ook het Y-STR-profiel opgesteld van het referentiestaal.
De deskundige zendt ambtshalve, binnen een maximumtermijn van een maand na ontvangst van zijn opdracht en van het referentiestaal, het verkregen DNA-profiel en de gegevens die erop betrekking hebben en die zijn opgesomd in artikel 44 ^{quater} , § 3, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, over aan de beheerder van de nationale DNA-gegevensbanken, om opgeslagen te worden in de DNA-gegevensbank "Veroordeelden".	De deskundige zendt ambtshalve, binnen een maximumtermijn van een maand na ontvangst van zijn opdracht en van het referentiestaal, het verkregen DNA-profiel en de gegevens die erop betrekking hebben en die zijn opgesomd in artikel 44 ^{quater} , § 3, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, over aan de beheerder van de nationale DNA-gegevensbanken, om opgeslagen te worden in de DNA-gegevensbank "Veroordeelden".
De deskundige zendt het referentiestaal en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten over aan het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie, dat ervoor zorgt dat deze gedurende maximaal dertig jaar worden bewaard, om verdere analyse op basis van hetzelfde referentiestaal mogelijk te maken, tenzij de procureur des Konings, bij een met redenen omklede beslissing, een andere bewaartermijn beveelt, die niet langer kan zijn dan veertig jaar.	De deskundige zendt het referentiestaal en de daaruit afgeleide stalen die DNA bevatten over aan het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie, dat ervoor zorgt dat deze gedurende maximaal dertig jaar worden bewaard, om verdere analyse op basis van hetzelfde referentiestaal mogelijk te maken, tenzij de procureur des Konings, bij een met redenen omklede beslissing, een andere bewaartermijn beveelt, die niet langer kan zijn dan veertig jaar.

HOOFDSTUK 10 – Wijziging van de wet van 19 december 2003 betreffende het Europees aanhoudingsbevel

Art. 4	Art. 4
De tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt in volgende gevallen geweigerd:	De tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel wordt in volgende gevallen geweigerd:
1° ingeval met betrekking tot het strafbare feit waarop het aanhoudingsbevel betrekking heeft, in België een amnestiewet geldt voor zover krachtens de Belgische wet vervolging wegens de feiten kon worden ingesteld;	1° ingeval met betrekking tot het strafbare feit waarop het aanhoudingsbevel betrekking heeft, in België een amnestiewet geldt voor zover krachtens de Belgische wet vervolging wegens de feiten kon worden ingesteld;
2° ingeval uit de gegevens waarover de rechter beschikt, blijkt dat in België of in een andere lid-Staat ten aanzien van de gezochte persoon wegens dezelfde feiten een definitief vonnis is uitgesproken, op voorwaarde dat in geval van veroordeling, de straf is ondergaan, thans ten	2° ingeval uit de gegevens waarover de rechter beschikt, blijkt dat in België of in een andere lid-Staat ten aanzien van de gezochte persoon wegens dezelfde feiten een definitief vonnis is uitgesproken, op voorwaarde dat in geval van veroordeling, de straf is ondergaan, thans ten

uitvoer wordt gelegd of krachtens de wetgeving van die lid-Staat niet meer ten uitvoer kan worden gelegd, of ingeval ten aanzien van de betrokken persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde feiten een andere definitieve beslissing is genomen die de latere instelling van vervolging belet;	uitvoer wordt gelegd of krachtens de wetgeving van die lid-Staat niet meer ten uitvoer kan worden gelegd;
3° ingeval de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, gelet op zijn leeftijd krachtens het Belgische recht nog niet strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de feiten die aan dat bevel ten grondslag liggen;	3° ingeval de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, gelet op zijn leeftijd krachtens het Belgische recht nog niet strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor de feiten die aan dat bevel ten grondslag liggen;
4° ingeval de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard en de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten;	Opgeheven
5° ingeval ernstige redenen bestaan te denken dat de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokken persoon, zoals die worden bevestigd door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie.	5° ingeval ernstige redenen bestaan te denken dat de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokken persoon, zoals die worden bevestigd door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie.
Art. 5, § 1	Art. 5, § 1
§ 1. De tenuitvoerlegging wordt geweigerd ingeval het feit waarop het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, krachtens het Belgische recht niet strafbaar is.	§ 1. De tenuitvoerlegging kan worden geweigerd ingeval het feit waarop het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, krachtens het Belgische recht niet strafbaar is.
Art. 6	Art. 6
De tenuitvoerlegging kan worden geweigerd:	De tenuitvoerlegging kan worden geweigerd:
1° ingeval de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, in België wordt vervolgd wegens het feit dat aan het Europees aanhoudingsbevel ten grondslag ligt;	1° ingeval de persoon op wie het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft, in België wordt vervolgd wegens het feit dat aan het Europees aanhoudingsbevel ten grondslag ligt;
2° ingeval een Belgische rechterlijke autoriteit heeft beslist geen vervolging in te stellen wegens het feit waarop het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft of een einde te maken aan die vervolging;	2° ingeval een Belgische rechterlijke autoriteit heeft beslist geen vervolging in te stellen wegens het feit waarop het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft of een einde te maken aan die vervolging of ingeval ten aanzien van de gezochte persoon in België of in een andere lidstaat wegens dezelfde

	feiten een definitieve beslissing is genomen die de latere instelling van vervolging belet;
3° ingeval uit de gegevens waarover de rechter beschikt, blijkt dat in een Staat die geen lid is van de Europese Unie ten aanzien van de betrokken persoon wegens dezelfde feiten een definitief vonnis is uitgesproken, op voorwaarde dat in geval van veroordeling, de straf is ondergaan, thans ten uitvoer wordt gelegd of krachtens de wetgeving van die Staat niet meer ten uitvoer kan worden gelegd;	3° ingeval uit de gegevens waarover de rechter beschikt, blijkt dat in een Staat die geen lid is van de Europese Unie ten aanzien van de betrokken persoon wegens dezelfde feiten een definitief vonnis is uitgesproken, op voorwaarde dat in geval van veroordeling, de straf is ondergaan, thans ten uitvoer wordt gelegd of krachtens de wetgeving van die Staat niet meer ten uitvoer kan worden gelegd;
4° ingeval het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf of van een veiligheidsmaatregel, de betrokken persoon Belg [1 of ingezetene] ¹ is of in België verblijft, en de bevoegde Belgische autoriteiten zich ertoe verbinden die straf of veiligheidsmaatregel overeenkomstig de Belgische wetgeving ten uitvoer te leggen;	4° ingeval het Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een straf of van een veiligheidsmaatregel, de betrokken persoon Belg [1 of ingezetene] ¹ is of in België verblijft, en de bevoegde Belgische autoriteiten zich ertoe verbinden die straf of veiligheidsmaatregel overeenkomstig de Belgische wetgeving ten uitvoer te leggen;
5° ingeval het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft op strafbare feiten die:	5° ingeval het Europees aanhoudingsbevel betrekking heeft op strafbare feiten die:
- geheel of gedeeltelijk gepleegd zijn op het Belgische grondgebied of op een plaats die met dat grondgebied wordt gelijkgesteld;	- geheel of gedeeltelijk gepleegd zijn op het Belgische grondgebied of op een plaats die met dat grondgebied wordt gelijkgesteld;
- gepleegd zijn buiten het grondgebied van de uitvaardigende lid-Staat en het Belgische recht niet voorziet in vervolging wegens dezelfde feiten gepleegd buiten het Belgische grondgebied.	- gepleegd zijn buiten het grondgebied van de uitvaardigende lid-Staat en het Belgische recht niet voorziet in vervolging wegens dezelfde feiten gepleegd buiten het Belgische grondgebied.
	6° ingeval de strafvordering of de straf volgens de Belgische wet is verjaard en de Belgische gerechten bevoegd zijn om kennis te nemen van de feiten.
Art. 13, § 3	Art. 13, § 3
§ 3. In geval van instemming door de betrokken persoon en onder voorbehoud van de controle door de onderzoeksrechter op grond van artikel 14, beslist de procureur des Konings over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel.	§ 3. In geval van instemming door de betrokken persoon en onder voorbehoud van de controle door de onderzoeksrechter op grond van artikel 14, beslist de procureur des Konings binnen tien dagen na deze instemming over de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel.
Art. 14, § 1	Art. 14, § 1

§ 1. Ingeval de onderzoeksrechter tijdens het verhoor bedoeld in artikel 11 vaststelt dat er een kennelijke reden bestaat om de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel op grond van de artikelen 3 tot 6 te weigeren, neemt hij onverwijld een met redenen omklede beslissing houdende nientenuitvoerlegging.	§ 1. Ingeval de onderzoeksrechter tijdens het verhoor bedoeld in artikel 11 vaststelt dat er een kennelijke reden bestaat om de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel op grond van de artikelen 3 en 4 te weigeren, neemt hij onverwijld een met redenen omklede beslissing houdende nientenuitvoerlegging.
HOOFDSTUK 11 – Wijziging van de Basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden	
Art. 139	Art. 139
Indien gedurende de tijd van zijn verblijf in de strafcel de gedetineerde een zware aanslag pleegt op de fysieke integriteit van een persoon, kan de opsluiting in de strafcel worden verlengd, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. Het verblijf in de strafcel kan in geen geval als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen veertien dagen overschrijden.	Indien gedurende de tijd van zijn verblijf in de strafcel de gedetineerde een in artikel 129 bedoelde tuchtinbreuk pleegt, kan de opsluiting in de strafcel worden verlengd, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. Het verblijf in de strafcel kan als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen enkel de negen dagen overschrijden in geval van een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon. In geen geval kan het verblijf in de strafcel veertien dagen overschrijden.
Art. 142	Art. 142
Indien, tijdens zijn periode van afzondering in (de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte), de gedetineerde een zware aanslag pleegt op de fysieke integriteit van een persoon, kan deze afzondering op cel verlengd worden, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. De afzondering in (de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte) kan als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen in geen geval vijfenveertig dagen overschrijden.	Indien, tijdens zijn periode van afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte, de gedetineerde een nieuwe tuchtinbreuk pleegt, kan deze afzondering verlengd worden, op basis van een beslissing die genomen wordt overeenkomstig de in hoofdstuk V bepaalde procedure. De afzondering in de aan de gedetineerde toegewezen verblijfsruimte kan als gevolg van deze opeenvolgende beslissingen enkel de dertig dagen overschrijden in geval van een zware aanslag op de fysieke integriteit van een persoon. In geen geval kan de afzondering vijfenveertig dagen overschrijden.
Art. 145	Art. 145
§ 1. In geval van ernstige en opzettelijke aantasting van de interne veiligheid of indien door het aanzetten of voeren van collectieve acties de veiligheid in de gevangenis ernstig in gevaar wordt gebracht kan de directeur, in afwachting van de tuchtprocedure, voorlopige	§ 1. In geval van ernstige en opzettelijke aantasting van de interne veiligheid of indien door het aanzetten of voeren van collectieve acties de veiligheid in de gevangenis ernstig in gevaar wordt gebracht kan de directeur, in afwachting van de tuchtprocedure, voorlopige

maatregelen nemen en daartoe tot op het ogenblik waarop de beslissing tot tuchtsanctie mondeling aan de gedetineerde is meegedeeld de in artikel 112, § 1, 4° en 5° bedoelde bijzondere veiligheidsmaatregelen opleggen.	maatregelen nemen en daartoe tot op het ogenblik waarop de beslissing tot tuchtsanctie mondeling aan de gedetineerde is meegedeeld de in artikel 112, § 1, bedoelde bijzondere veiligheidsmaatregelen opleggen.
In geval van gevaar voor de orde of de veiligheid kan de directeur, in afwachting van de tuchtprocedure, voorlopige maatregelen nemen en daartoe tot op het ogenblik waarop de beslissing tot tuchtsanctie mondeling aan de gedetineerde is meegedeeld de in artikel 112, § 1, 1°, 2° en 3°, bedoelde bijzondere veiligheidsmaatregelen opleggen.	In geval van gevaar voor de orde of de veiligheid kan de directeur, in afwachting van de tuchtprocedure, voorlopige maatregelen nemen en daartoe tot op het ogenblik waarop de beslissing tot tuchtsanctie mondeling aan de gedetineerde is meegedeeld de in artikel 112, § 1, 1°, 2° en 3°, bedoelde bijzondere veiligheidsmaatregelen opleggen.
§ 2. De voorlopige maatregelen mogen niet worden genomen met het oog op onmiddellijke bestraffing.	§ 2. De voorlopige maatregelen mogen niet worden genomen met het oog op onmiddellijke bestraffing.
§ 3. Indien de in afwachting van de tuchtprocedure genomen bijzondere veiligheidsmaatregel wordt omgevormd in een vergelijkbare sanctie, wordt de duur van de voorlopige maatregel in mindering gebracht van deze tuchtsanctie.	§ 3. Indien de in afwachting van de tuchtprocedure genomen bijzondere veiligheidsmaatregel wordt omgevormd in een vergelijkbare sanctie, wordt de duur van de voorlopige maatregel in mindering gebracht van deze tuchtsanctie.
HOOFDSTUK 12 – Wijziging van de wet van 5 augustus 2006 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie	
Art. 30	Art. 30
§ 1. Voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring van goederen die reeds het voorwerp zijn van een procedure tot inbeslagneming in België, is de procureur des Konings van de plaats waar het bedoelde beslag werd gelegd, bevoegd.	§ 1. Voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring van goederen die reeds het voorwerp zijn van een procedure tot inbeslagneming in België, is de procureur des Konings van de plaats waar het bedoelde beslag werd gelegd, bevoegd.
Voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring van goederen die nog geen deel zijn van een procedure tot inbeslagneming op Belgisch niveau is de procureur des Konings van de plaats waar de in beslag te nemen goederen of de meerderheid van deze goederen zich bevinden, bevoegd.	Voor de tenuitvoerlegging van de verbeurdverklaring van goederen die nog geen deel zijn van een procedure tot inbeslagneming op Belgisch niveau is de procureur des Konings van de plaats waar de in beslag te nemen goederen of de meerderheid van deze goederen zich bevinden, bevoegd.
§ 2. Wanneer de procureur des Konings beslist om het verzoek niet ten uitvoer te leggen, is deze beslissing definitief.	§ 2. Wanneer de procureur des Konings beslist om het verzoek niet ten uitvoer te leggen, is deze beslissing definitief.

De procureur des Konings brengt iedere betrokken persoon en belanghebbende derde op de hoogte van zijn beslissing per gerechtsbrief of aangetekende zending.	De procureur des Konings brengt iedere betrokken persoon en belanghebbende derde op de hoogte van zijn beslissing per gerechtsbrief of aangetekende zending.
§ 3. Daartoe gaat de procureur des Konings na:	§ 3. Daartoe gaat de procureur des Konings na:
1° of de voorwaarden bedoeld in de artikelen 2, 2/1 en 3 vervuld zijn;	1° of de voorwaarden bedoeld in de artikelen 2, 2/1 en 3 vervuld zijn;
2° of een van de weigeringsgronden bedoeld in de artikelen 6, 7, 7/2 en 7/3 moet worden toegepast;	2° of een van de weigeringsgronden bedoeld in de artikelen 6, 7, 7/2 en 7/3 moet worden toegepast;
3° ingeval de beslissing tot verbeurdverklaring betrekking heeft op een feit vermeld in de lijst van artikel 6, § 2, of de gedragingen zoals zij zijn omschreven in het certificaat wel degelijk met die uit de lijst overeenstemmen;	3° ingeval de beslissing tot verbeurdverklaring betrekking heeft op een feit vermeld in de lijst van artikel 6, § 2, of de gedragingen zoals zij zijn omschreven in het certificaat wel degelijk met die uit de lijst overeenstemmen;
4° of een van de redenen voor uitstel van de tenuitvoerlegging bedoeld in artikel 31 moet worden toegepast.	4° of een van de redenen voor uitstel van de tenuitvoerlegging bedoeld in artikel 31 moet worden toegepast.
	§ 3bis. In geval van beroep tegen de beslissing van de procureur des Konings, doet de rechtbank uitspraak op basis van de artikelen als bedoeld in § 3.
§ 4. Indien de procureur des Konings de niet-tenuitvoerlegging overweegt van het bevel op grond van artikel 7, § 1, 2°, van artikel 7/2, 2° of 3°, van artikel 7/3, 1° of 2°, of van dit artikel, moet hij vooraf de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende staat raadplegen.	§ 4. Indien de procureur des Konings de niet-tenuitvoerlegging overweegt van het bevel op grond van artikel 7, § 1, 2°, van artikel 7/2, 2° of 3°, van artikel 7/3, 1° of 2°, of van dit artikel, moet hij vooraf de bevoegde autoriteiten van de uitvaardigende staat raadplegen.
§ 5. Wanneer de procureur des Konings de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verbeurdverklaring beveelt, rekent hij het te confisqueren bedrag indien nodig om in euro tegen de op het tijdstip van de beslissing tot verbeurdverklaring geldende wisselkoers.	§ 5. Wanneer de procureur des Konings de tenuitvoerlegging van de beslissing tot verbeurdverklaring beveelt, rekent hij het te confisqueren bedrag indien nodig om in euro tegen de op het tijdstip van de beslissing tot verbeurdverklaring geldende wisselkoers.
§ 6. Indien de procureur des Konings beslist om het verzoek vooralsnog ten uitvoer te leggen, brengt hij de betrokken persoon en iedere belanghebbende derde op de hoogte van zijn beslissing per gerechtsbrief of aangetekende zending.	§ 6. Indien de procureur des Konings beslist om het verzoek vooralsnog ten uitvoer te leggen, brengt hij de betrokken persoon en iedere belanghebbende derde op de hoogte van zijn beslissing per gerechtsbrief of aangetekende zending.
De betrokken persoon of belanghebbende derde kan de zaak bij verzoekschrift gericht aan	De betrokken persoon of belanghebbende derde kan de zaak bij verzoekschrift gericht aan

de griffie, binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing, aanhangig maken bij de correctionele rechtbank.	de griffie, binnen een termijn van vijftien dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing, aanhangig maken bij de correctionele rechtbank.
De griffie stelt de procureur des Konings onmiddellijk op de hoogte van het rechtsmiddel en de datum van de zitting.	De griffie stelt de procureur des Konings onmiddellijk op de hoogte van het rechtsmiddel en de datum van de zitting.
De rechtbank kan enkel uitspraak doen op basis van de artikelen als bedoeld in paragraaf 3. Tegen de beslissing van de rechtbank kan cassatieberoep worden ingesteld.	Tegen de beslissing van de rechtbank kan cassatieberoep worden ingesteld.
§ 7. De bevoegde autoriteit van de uitvaardigende staat wordt in kennis gesteld van elk rechtsmiddel dat ingesteld wordt krachtens paragraaf 6.	§ 7. De bevoegde autoriteit van de uitvaardigende staat wordt in kennis gesteld van elk rechtsmiddel dat ingesteld wordt krachtens paragraaf 6.

HOOFDSTUK 13 – Wijziging van het Burgerlijk Wetboek

Art. 3.62 Grensoverschrijding	Art. 3.62 Grensoverschrijding
§ 1. Indien een bouwwerk ten dele op, boven of onder de grond van de nabuur is gebouwd, kan laatstgenoemde de verwijdering hiervan eisen, behoudens indien deze grensoverschrijding een wettelijke of contractuele titel heeft.	§ 1. Indien een bouwwerk ten dele op, boven of onder de grond van de nabuur is gebouwd, kan laatstgenoemde de verwijdering hiervan eisen, behoudens indien deze grensoverschrijding een wettelijke of contractuele titel heeft.
Indien de grensoverschrijding al langer dan de termijn voor verkrijgende verjaring bestaat, kan de eigenaar die de grens overschreden heeft een wettelijke titel verkrijgen overeenkomstig artikel 3.27.	Indien de grensoverschrijding al langer dan de termijn voor verkrijgende verjaring bestaat, kan de eigenaar die de grens overschreden heeft een wettelijke titel verkrijgen overeenkomstig artikel 3.27.
Indien bouwwerken boven, op of onder de grond van de nabuur zijn aangebracht op grond van een wettelijke of contractuele titel en een inherent bestanddeel zijn van een bouwwerk dat toebehoort aan de eigenaar die de grens overschreden heeft, behoren ze toe aan deze laatste op grond van natrekking voor de duurtijd van die titel.	Indien bouwwerken boven, op of onder de grond van de nabuur zijn aangebracht op grond van een wettelijke of contractuele titel en een inherent bestanddeel zijn van een bouwwerk dat toebehoort aan de eigenaar die de grens overschreden heeft, behoren ze toe aan deze laatste op grond van natrekking voor de duurtijd van die titel.
§ 2. Bij gebreke van titel, kan de nabuur de verwijdering van het overschrijdende inherente bestanddeel eisen.	§ 2. Bij gebreke van titel, kan de nabuur de verwijdering van het overschrijdende inherente bestanddeel eisen..
Is in dat geval de eigenaar te goeder trouw en zou hij door de wegneming van het overschrijdende gedeelte onevenredig worden benadeeld, dan kan de eigenaar van de	Is in dat geval de eigenaar te goeder trouw en zou hij door de wegneming van het overschrijdende gedeelte onevenredig worden benadeeld, dan kan de eigenaar van de

aanpalende grond niet de verwijdering eisen. Hij heeft dan de keuze om ofwel een recht van opstal voor de duur van het bestaan van het gebouw toe te kennen ofwel het daartoe benodigde gedeelte van het perceel over te dragen, in beide gevallen tegen schadeloosstelling op grond van ongerechtvaardigde verrijking.	aanpalende grond niet de verwijdering eisen. Hij heeft dan de keuze om ofwel een recht van opstal voor de duur van het bestaan van het gebouw toe te kennen ofwel het daartoe benodigde gedeelte van het perceel over te dragen, in beide gevallen tegen schadeloosstelling op grond van ongerechtvaardigde verrijking.
Indien de grensoverschrijding te kwader trouw is, kan de nabuur de verwijdering van het overschrijdende inherente bestanddeel eisen tenzij er noch een omvangrijke inname is noch een potentiële schade is in hoofde van laatstgenoemde. Vordert hij niet de verwijdering, dan is het tweede lid van toepassing.	Indien de grensoverschrijding te kwader trouw is, kan de nabuur de verwijdering van het overschrijdende inherente bestanddeel eisen, met inachtneming van artikel 1.10 van dit Wetboek. Vordert hij niet de verwijdering, dan is de tweede zin van het tweede lid van toepassing.

HOOFDSTUK 14 – Wijzigingen van de wet van 29 februari 2024 tot invoering van Boek II van het Strafwetboek

Art. 107. Dodelijk verkeersongeval	Art. 107. Doding in het verkeer
Het doden door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van een verkeersongeval wordt bestraft met een straf van niveau 3.	Het doden door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van het deelnemen aan het verkeer wordt bestraft met een straf van niveau 3.
	Art. 107/1. Verzwaarde doding in het verkeer (nieuw)
	Het doden door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van het deelnemen aan het verkeer wordt bestraft met een straf van niveau 4 indien:
	1° de bestuurder een overtreding van de 4de graad begaat zoals bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer;
	2° de bestuurder door het rode licht rijdt;
	3° de bestuurder rijdt terwijl hij een mobiel elektronisch apparaat met een scherm vasthoudt of manipuleert tenzij het in een daartoe bestemde houder aan het voertuig bevestigd is;

	4° de bestuurder de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 kilometer per uur of de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 30 kilometer per uur binnen een bebouwde kom, in een zone 30, schoolomgeving, erf of woonerf overschrijdt;
	5° de bestuurder geen houder is van het bij wet of regelgeving vereiste rijbewijs of zijn rijbewijs werd ingetrokken, ongeldig verklaard, geschorst of ingehouden;
	6° de bestuurder rijdt in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat als gevolg van substanties die de alertheid achter het stuur verminderen;
	7° de geldigheid van het rijbewijs van de bestuurder beperkt is tot motorvoertuigen die uitgerust zijn met een alcoholslot en de bestuurder een motorvoertuig bestuurt dat niet uitgerust is met een alcoholslot.
	De in 5° bedoelde omstandigheid is niet van toepassing op de bestuurder die houder is van een rijbewijs waarvan de administratieve geldigheidsduur minder dan een jaar is verstreken.
	In afwijking van artikel 52, § 1, tweede lid, 5° bedraagt de geldboete ten hoogste 16.000 euro.
Art. 108. Verzwarende factor	Art. 108. Verzwarende factor
Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor de in de artikelen 106 en 107 bedoelde misdrijven neemt de rechter in overweging dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor de in de artikelen 106 tot 107/1 bedoelde misdrijven neemt de rechter in overweging dat het misdrijf werd gepleegd in het bijzijn van een minderjarige.
Art. 218. Veroorzaken van een integriteitsaantasting in een verkeersongeval	Art. 218. Veroorzaken van een integriteitsaantasting in het verkeer
Het op eender welke wijze veroorzaken van een integriteitsaantasting van de eerste, tweede of derde graad bij een ander persoon door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van een verkeersongeval wordt bestraft met een straf van niveau 2.	Het op eender welke wijze veroorzaken van een integriteitsaantasting van de eerste, tweede of derde graad bij een ander persoon door een ernstig gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid in het kader van het deelnemen aan het verkeer wordt bestraft met een straf van niveau 2.

	Art. 218/1. Verzwarende factoren (nieuw)
	Bij de keuze van de straf of de maatregel en de zwaarte ervan voor het in artikel 218 bedoeld misdrijf neemt de rechter in overweging dat:
	1° de bestuurder een overtreding van de 4de graad begaat zoals bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 september 2005 tot aanwijzing van de overtredingen per graad van de algemene reglementen genomen ter uitvoering van de wet betreffende de politie over het wegverkeer;
	2° de bestuurder door het rode licht rijdt;
	3° de bestuurder rijdt terwijl hij een mobiel elektronisch apparaat met een scherm vasthoudt of manipuleert tenzij het in een daartoe bestemde houder aan het voertuig bevestigd is;
	4° de bestuurder de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 40 kilometer per uur of de toegelaten maximumsnelheid met meer dan 30 kilometer per uur binnen een bebouwde kom, in een zone 30, schoolomgeving, erf of woonerf overschrijdt;
	5° de bestuurder geen houder is van het bij wet of regelgeving vereiste rijbewijs of zijn rijbewijs werd ingetrokken, ongeldig verklaard, geschorst of ingehouden;
	6° de bestuurder rijdt in staat van dronkenschap of in een soortgelijke staat als gevolg van substanties die de alertheid achter het stuur verminderen;
	7° de geldigheid van het rijbewijs van de bestuurder beperkt is tot motorvoertuigen die uitgerust zijn met een alcoholslot en de bestuurder een motorvoertuig bestuurt dat niet uitgerust is met een alcoholslot.
	De in 5° bedoelde omstandigheid is niet van toepassing op de bestuurder die houder is van een rijbewijs waarvan de administratieve geldigheidsduur minder dan een jaar is verstreken.

HOOFDSTUK 15 – Wijziging van de wetgeving betreffende de tijdelijke personeelsformaties bij de hoven van beroep en van de parketten-generaal

Afdeling I. Wijzigingen van de wet van 29 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken		Afdeling I. Wijzigingen van de wet van 29 november 2001 tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken	
Art. 2		Art. 2	
Naast de personeelsformatie vastgesteld in de tabel die voorkomt in artikel 1 van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, wordt in de hoven van beroep, voor een periode die aanvangt op de datum van inwerkingtreding van deze wet en die verstrijkt op 31 december 2025 wet, een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren ingesteld, vastgesteld als volgt:		Naast de personeelsformatie vastgesteld in de tabel die voorkomt in artikel 1 van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, wordt in de hoven van beroep, voor een periode die aanvangt op de datum van inwerkingtreding van deze wet en die verstrijkt op 31 december 2027 wet, een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren ingesteld, vastgesteld als volgt:	
Zetel	Bijkomend aantal raadsheren	Zetel	Bijkomend aantal raadsheren
Antwerpen	3	Antwerpen	3
[...]	[...]	[...]	[...]
Gent	2	Gent	2
Luik	2	Luik	2
Bergen	1	Bergen	1
Art. 3		Art. 3	
Er kan benoemd worden op de plaatsen opgenomen in de tabel die voorkomt in artikel 2 na 31 december 2025, indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklast van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van deze periode. Bij ontstentenis van beslissing, verdwijnen de overtallen naar gelang er plaatsen openvallen.		Er kan benoemd worden op de plaatsen opgenomen in de tabel die voorkomt in artikel 2 na 31 december 2027 , indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklast van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van deze periode. Bij ontstentenis van beslissing, verdwijnen de overtallen naar gelang er plaatsen openvallen.	
Het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van		Het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van	

inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.	inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.
Afdeling 2. Wijzigingen van de wet van 14 december 2004 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, van de wet van 2 juli 1975 tot vaststelling van de personeelsformatie van de rechtbanken van eerste aanleg en van artikel 211 van het Gerechtelijk Wetboek	Afdeling 2. Wijzigingen van de wet van 14 december 2004 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting, van de wet van 2 juli 1975 tot vaststelling van de personeelsformatie van de rechtbanken van eerste aanleg en van artikel 211 van het Gerechtelijk Wetboek
Art. 9	Art. 9
Er kan, gedurende een periode die aanvangt op de datum van inwerkingtreding van dit artikel en die verstrijkt op 31 december 2025, overgegaan worden tot de benoeming in overtal van drie raadsheren bij het Hof van beroep te Antwerpen.	Er kan, gedurende een periode die aanvangt op de datum van inwerkingtreding van dit artikel en die verstrijkt op 31 december 2027 , overgegaan worden tot de benoeming in overtal van drie raadsheren bij het Hof van beroep te Antwerpen.
Vanaf 1 september 2006, wordt het aantal raadsheren die gedurende de periode bedoeld in het eerste lid bij het hof van beroep te Antwerpen in overtal benoemd kunnen worden, op zes gebracht.	Vanaf 1 september 2006, wordt het aantal raadsheren die gedurende de periode bedoeld in het eerste lid bij het hof van beroep te Antwerpen in overtal benoemd kunnen worden, op zes gebracht.
Er kan worden benoemd op de voorziene plaatsen indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklust van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van de voornoemde periode. Bij ontstentenis van beslissing verdwijnen de overtallen naar gelang er plaatsen openvallen.	Er kan worden benoemd op de voorziene plaatsen indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklust van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van de voornoemde periode. Bij ontstentenis van beslissing verdwijnen de overtallen naar gelang er plaatsen openvallen.
Het in het vorige lid bedoelde koninklijk besluit houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.	Het in het vorige lid bedoelde koninklijk besluit houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.
Afdeling III. Wijzigingen van de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoemingen van magistraten, wat het hof van beroep te Gent betreft	Afdeling III. Wijzigingen van de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoemingen van magistraten, wat het hof van beroep te Gent betreft
Art. 3	Art. 3

Er kan gedurende een periode van die aanvangt op 1 september 2006 en die verstrijkt op 31 december 2025, overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een raadsheer bij het hof van beroep te Gent.	Er kan gedurende een periode van die aanvangt op 1 september 2006 en die verstrijkt op 31 december 2027 , overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een raadsheer bij het hof van beroep te Gent.
Vanaf 1 januari 2007, wordt het aantal raadsheren die gedurende de periode bedoeld in het eerste lid bij het hof van beroep te Gent in overtal benoemd kunnen worden, op twee gebracht.	Vanaf 1 januari 2007, wordt het aantal raadsheren die gedurende de periode bedoeld in het eerste lid bij het hof van beroep te Gent in overtal benoemd kunnen worden, op twee gebracht.
Art. 4	Art. 4
Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 januari 2007 en die verstrijkt op 31 december 2025, overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een substituut-procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent.	Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 januari 2007 en die verstrijkt op 31 december 2027 , overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een substituut-procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent.
Art. 5	Art. 5
Er kan benoemd worden op de plaatsen in overtal bedoeld in de artikelen 3 en 4, na 31 december 2025, indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklust van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van deze periode. Bij ontstentenis van beslissing, verdwijnen de overtallen naar gelang er plaatsen openvallen.	Er kan benoemd worden op de plaatsen in overtal bedoeld in de artikelen 3 en 4, na 31 december 2027 , indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklust van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van deze periode. Bij ontstentenis van beslissing, verdwijnen de overtallen naar gelang er plaatsen openvallen.
Het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.	Het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.
Afdeling 4. Wijziging van de wet van 20 december 2005 houdende diverse bepalingen betreffende justitie	Afdeling 4. Wijziging van de wet van 20 december 2005 houdende diverse bepalingen betreffende justitie
Art. 8	Art. 8
§ 1. Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 januari 2007 en die verstrijkt op 31 december 2025, overgegaan worden tot de	§ 1. Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 januari 2007 en die verstrijkt op 31 december 2027 , overgegaan worden tot de

benoeming in overtal van twee raadsheren bij het hof van beroep te Luik.	benoeming in overtal van twee raadsheren bij het hof van beroep te Luik.
§ 2. Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 september 2006 en die verstrijkt op 31 december [5 2025]5, overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een substituut-procureur-generaal bij het hof van beroep te Luik.	§ 2. Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 september 2006 en die verstrijkt op 31 december 2027 , overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een substituut-procureur-generaal bij het hof van beroep te Luik.
Vanaf 1 januari 2007, wordt het aantal substituut-procureurs-generaal die gedurende de periode bedoeld in het eerste lid bij het hof van beroep te Luik in overtal benoemd kunnen worden, op twee gebracht.	Vanaf 1 januari 2007, wordt het aantal substituut-procureurs-generaal die gedurende de periode bedoeld in het eerste lid bij het hof van beroep te Luik in overtal benoemd kunnen worden, op twee gebracht.
§ 3. Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 september 2007 en die verstrijkt op 31 december 2025, overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een substituut-procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen.	§ 3. Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 september 2007 en die verstrijkt op 31 december 2027 , overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een substituut-procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen.
§ 4. Er kan benoemd worden op de plaatsen in overtal bedoeld in de §§ 1 tot 3, na 31 december 2025, indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklast van de hoven van beroep op grond van een uniforme registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van deze periode. Bij ontstentenis van beslissing, verdwijnen de overtallen naargelang er plaatsen openvallen.	§ 4. Er kan benoemd worden op de plaatsen in overtal bedoeld in de §§ 1 tot 3, na 31 december 2027 , indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklast van de hoven van beroep op grond van een uniforme registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van deze periode. Bij ontstentenis van beslissing, verdwijnen de overtallen naargelang er plaatsen openvallen.
Het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.	Het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.
Afdeling V. Wijziging van de wet van 12 maart 2007 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voor wat het hof van beroep te Bergen en de rechtbank van eerste aanleg te Gent betreft en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoeming van magistraten, wat het hof van beroep te Bergen betreft	Afdeling V. Wijziging van de wet van 12 maart 2007 tot wijziging van de wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voor wat het hof van beroep te Bergen en de rechtbank van eerste aanleg te Gent betreft en tot tijdelijke toelating tot overtallige benoeming van magistraten, wat het hof van beroep te Bergen betreft
Art. 4	Art. 4

Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 januari 2008 en die verstrijkt op 31 december 2025, overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een raadsheer bij het Hof van beroep te Bergen en van een substituut-procureur-generaal bij het parket van dit Hof.	.Er kan gedurende een periode die aanvangt op 1 januari 2008 en die verstrijkt op 31 december 2027 , overgegaan worden tot de benoeming in overtal van een raadsheer bij het Hof van beroep te Bergen en van een substituut-procureur-generaal bij het parket van dit Hof.
Art. 5	Art. 5
Er kan benoemd worden op de plaatsen in overtal bedoeld in artikel 4, na 31 december 2025, indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklast van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van deze periode. Bij ontstentenis van beslissing, verdwijnen de overtallen naar gelang er plaatsen openvallen.	Er kan benoemd worden op de plaatsen in overtal bedoeld in artikel 4, na 31 december 2027 , indien de Koning daartoe beslist bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, genomen op basis van een evaluatie aan de hand van een meting van de werklast van de hoven van beroep op grond van een uniform registratiesysteem en uiterlijk voor het verstrijken van deze periode. Bij ontstentenis van beslissing, verdwijnen de overtallen naar gelang er plaatsen openvallen.
Het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.	Het koninklijk besluit bedoeld in het vorige lid houdt op uitwerking te hebben op het einde van de zesde maand volgend op de datum van inwerkingtreding ervan, tenzij het voor die dag bij wet is bekrachtigd.

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base	Texte adapté au projet de loi
CHAPITRE 2 – Modifications de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat	
Art. 12, 1 ^{er} alinéa	Art. 12, 1 ^{er} alinéa
Tous les actes doivent énoncer les nom, prénom et lieu de résidence du notaire qui les reçoit. Les parties sont désignées dans l'acte par leur nom, suivis de leurs prénoms, lieu et date de naissance et domicile. Les parties qui disposent d'un numéro du registre national ou auxquelles un numéro d'identification du registre bis a été attribué en application de l'article 4, § 2, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale, sont en outre désignées avec ce numéro, sauf si l'acte est reçu en dehors de l'étude du notaire et que le numéro n'est pas disponible sur la pièce d'identité qui est présentée. En cas de certification établie sur la base de la carte d'identité, il suffit de mentionner les deux premiers prénoms au lieu de reprendre tous les prénoms. Les prénoms sont mentionnés dans l'ordre où ils figurent dans le document qui a servi à l'identification. Pour les comparants qui interviennent uniquement comme représentant ou mandataire, ou qui ne font que prêter assistance, seuls doivent être mentionnés les noms, prénoms et domicile. Lorsque le représentant ou mandataire est un collaborateur d'une étude notariale, désigné en cette qualité, la mention du domicile du représentant ou mandataire peut être remplacée par une élection de domicile au siège de l'étude notariale.	Tous les actes doivent énoncer les nom, prénom et lieu de résidence du notaire qui les reçoit. Les parties sont désignées dans l'acte par leur nom, suivis de leurs prénoms, lieu et date de naissance et domicile. Les parties qui disposent d'un numéro du registre national ou auxquelles un numéro d'identification du registre bis a été attribué en application de l'article 4, § 2, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale, sont en outre désignées avec ce numéro, sauf si l'acte est reçu en dehors de l'étude du notaire et que le numéro n'est pas disponible sur la pièce d'identité qui est présentée. En cas de certification établie sur la base de la carte d'identité, il suffit de mentionner les deux premiers prénoms au lieu de reprendre tous les prénoms. Les prénoms sont mentionnés dans l'ordre où ils figurent dans le document qui a servi à l'identification. Pour les comparants qui interviennent uniquement comme représentant ou mandataire, ou qui ne font que prêter assistance, seuls doivent être mentionnés les noms, prénoms et domicile. Lorsque le représentant ou mandataire est un collaborateur d'une étude notariale, désigné en cette qualité, la mention du domicile du représentant ou mandataire peut être remplacée par une élection de domicile au siège de l'étude notariale. Lorsqu'un mandataire judiciaire agit en exécution de son mandat, la mention du domicile peut être remplacée par l'adresse de son étude ou cabinet.
Art. 100	Art. 100
§ 1er. Le syndic examine les faits et établit un rapport dans un délai de trois mois après avoir pris connaissance des faits, de la plainte	§ 1er. Le syndic examine les faits et établit un rapport dans un délai de trois mois après avoir pris connaissance des faits, de la

ou de la dénonciation. Il peut proposer de poursuivre le membre concerné ou de ne réserver aucune suite à la plainte. Le syndic communique son rapport au secrétaire de la chambre des notaires.	plainte ou de la dénonciation. Il peut proposer de poursuivre le membre concerné ou de ne réserver aucune suite à la plainte. Le syndic communique son rapport au secrétaire de la chambre des notaires.
La chambre des notaires décide de poursuivre, de classer le dossier sans suite ou de proposer une transaction. La chambre des notaire motive sa décision.	La chambre des notaires décide de poursuivre, de classer le dossier sans suite ou de proposer une transaction. La chambre des notaire motive sa décision.
La transaction ne peut être perçue tant que l'auditorat établi auprès de la Chambre nationale des notaires n'a pas pris de décision dans le dossier.	La transaction ne peut être perçue tant que l'auditorat établi auprès de la Chambre nationale des notaires n'a pas pris de décision dans le dossier.
Le syndic communique à l'auditorat une copie de la décision motivée et du dossier dans un délai de quinze jours ouvrables suivant la décision de la chambre des notaires et informe le membre concerné en même temps de la décision.	Le syndic communique à l'auditorat une copie de la décision motivée et du dossier dans un délai de quinze jours ouvrables suivant la décision de la chambre des notaires et informe le membre concerné en même temps de la décision.
§ 2. L'auditorat prend connaissance de la décision de la chambre des notaires et du dossier disciplinaire.	§ 2. L'auditorat prend connaissance de la décision de la chambre des notaires et du dossier disciplinaire.
Lorsque la chambre des notaires a décidé de poursuivre, elle procède conformément à l'article 102, alinéa 1. L'auditorat ne peut pas modifier la décision de la chambre des notaires de poursuivre.	Lorsque la chambre des notaires a décidé de poursuivre, elle procède conformément à l'article 102, alinéa 1. L'auditorat ne peut pas modifier la décision de la chambre des notaires de poursuivre.
Lorsque la chambre des notaires a décidé de classer sans suite, l'auditorat peut confirmer la décision de la chambre des notaires ou décider de poursuivre ou de proposer une transaction.	Lorsque la chambre des notaires a décidé de classer sans suite, l'auditorat peut confirmer la décision de la chambre des notaires ou décider de poursuivre ou de proposer une transaction.
Lorsque la chambre des notaires a décidé de proposer une transaction, l'auditorat peut confirmer la décision de la chambre des notaires ou décider de poursuivre.	Lorsque la chambre des notaires a décidé de proposer une transaction, l'auditorat peut confirmer la décision de la chambre des notaires ou décider de poursuivre.
En cas de décision de classer sans suite, l'auditorat informe le tiers ou le membre qui a introduit la plainte et le membre concerné dans un délai de quinze jours ouvrables.	En cas de décision de classer sans suite, l'auditorat informe le tiers ou le membre qui a introduit la plainte et le membre concerné dans un délai de quinze jours ouvrables.

En cas de décision de poursuivre, l'auditorat informe le membre concerné dans un délai de quinze jours ouvrables.	En cas de décision de poursuivre, l'auditorat informe le membre concerné dans un délai de quinze jours ouvrables.
En cas de décision de transaction, l'auditorat la propose au membre concerné dans un délai de quinze jours ouvrables. Après acceptation dans le mois par le membre concerné de la transaction et après paiement, le dossier est classé sans suite.	En cas de décision de transaction, l'auditorat la propose au membre concerné dans un délai de quinze jours ouvrables. Après acceptation dans le mois par le membre concerné de la transaction et après paiement, les poursuites se terminent.
L'auditorat informe le syndic de chaque décision dans un délai de quinze jours ouvrables.	L'auditorat informe le syndic de chaque décision dans un délai de quinze jours ouvrables.
Art. 102	Art. 102
Lorsque la chambre des notaires décide de poursuivre, elle détermine l'action et désigne le syndic qui introduira la procédure disciplinaire devant le conseil de discipline visé à l'article 427 du Code judiciaire. Il peut se faire assister par l'auditorat établi auprès de la Chambre nationale des notaires.	Lorsque la chambre des notaires décide de poursuivre, elle détermine l'action et désigne le syndic qui introduira la procédure disciplinaire devant le conseil de discipline visé à l'article 427 du Code judiciaire. Il peut se faire assister par l'auditorat établi auprès de la Chambre nationale des notaires.
Lorsque l'auditorat décide de poursuivre, il détermine l'action et désigne l'auditeur qui introduira la procédure disciplinaire devant le conseil de discipline. Il peut se faire assister par le syndic.	Lorsque l'auditorat décide de poursuivre, il détermine l'action et désigne l'auditeur qui introduira la procédure disciplinaire devant le conseil de discipline. Il peut se faire assister par le syndic.
CHAPITRE 3 – Modifications du Code d'instruction criminelle	
Art. 39bis	Art. 39bis
§ 1 ^{er} . Sans préjudice des dispositions spécifiques de cet article, les règles de ce code relatives à la saisie, y compris l'article 28sexies, sont applicables aux mesures consistant à copier, rendre inaccessibles et retirer des données stockées dans un système informatique ou une partie de celui-ci.	§ 1 ^{er} . Sans préjudice des dispositions spécifiques de cet article, les règles de ce code relatives à la saisie, y compris l'article 28sexies, sont applicables aux mesures consistant à copier, rendre inaccessibles et retirer des données stockées dans un système informatique ou une partie de celui-ci.
§ 2. La recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci qui a été saisi, peut être décidée par un officier de police judiciaire.	§ 2. Dans le cadre de la détection des crimes et des délits, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à une recherche dans un système informatique qui a été saisi, ou une partie de celui-ci, moyennant le

	consentement écrit préalable de l'utilisateur du système informatique.
	Ce consentement n'est valable que si la personne visée à l'alinéa 1 ^{er} a été informée au préalable que les données trouvées lors de la recherche pourront être utilisées comme preuve en justice. Lorsqu'il s'agit d'un mineur de moins de seize ans, ce consentement ne peut être donné que par son représentant légal ou son tuteur <i>ad hoc</i> .
Sans préjudice de l'alinéa 1 ^{er} , le procureur du Roi peut ordonner une recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci qui peut être saisi par lui.	Sans préjudice de l'alinéa 1 ^{er} , le procureur du Roi peut ordonner, dans le cadre de la détection des crimes et des délits, y compris sans le consentement écrit préalable de l'utilisateur une recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci qui a été saisi, moyennant l'autorisation préalable du juge d'instruction.
	La motivation reflète le caractère proportionnel par rapport à la vie privée et à l'objectif poursuivi.
Les recherches visées aux alinéas 1 ^{er} et 2 peuvent uniquement s'étendre aux données sauvegardées dans un système informatique qui est soit saisi, soit susceptible d'être saisi. À cette fin, toute connexion externe de ce système informatique est empêchée avant que la recherche soit entamée.	Les recherches visées au présent paragraphe peuvent uniquement s'étendre aux données sauvegardées dans un système informatique qui est saisi. À cette fin, toute connexion externe de ce système informatique est empêchée avant que la recherche soit entamée.
§ 3. (annulé par la Cour constitutionnelle)	§ 3. En cas d'extrême urgence, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de procéder à la recherche visée au § 2, alinéa 3, sans autorisation préalable du juge d'instruction. Le cas échéant, l'officier de police judiciaire communique sa décision au procureur du Roi sans délai et au plus tard dans les 24 heures, en motivant également l'extrême urgence. La mesure doit ensuite être confirmée par écrit dans les meilleurs délais par le juge d'instruction, avec mention des motifs de l'extrême urgence.

§ 4. Seul le juge d'instruction peut ordonner une recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci autre que les recherches visées au paragraphe 2:	§ 4. Seul le juge d'instruction peut ordonner une recherche dans un système informatique ou une partie de celui-ci autre que les recherches visées au paragraphe 2:
- si cette recherche est nécessaire pour la manifestation de la vérité à l'égard de l'infraction qui fait l'objet de la recherche; et	- si cette recherche est nécessaire pour la manifestation de la vérité à l'égard de l'infraction qui fait l'objet de la recherche; et
- si d'autres mesures seraient disproportionnées, ou s'il existe un risque que, sans cette recherche, des éléments de preuve soient perdus.	- si d'autres mesures seraient disproportionnées, ou s'il existe un risque que, sans cette recherche, des éléments de preuve soient perdus.
En cas d'extrême urgence, le juge d'instruction peut ordonner verbalement la recherche visée à l'alinéa 1 ^{er} . Cet ordre est confirmé par écrit dans les meilleurs délais, avec mention des motifs de l'extrême urgence.	En cas d'extrême urgence, le juge d'instruction peut ordonner verbalement la recherche visée à l'alinéa 1 ^{er} . Cet ordre est confirmé par écrit dans les meilleurs délais, avec mention des motifs de l'extrême urgence.
§ 5. En vue de permettre les mesures visées à cet article, le procureur du Roi ou le juge d'instruction peut également, sans le consentement du propriétaire ou de son ayant droit, ou de l'utilisateur, ordonner, à tout moment:	§ 5. En vue de permettre les mesures visées à cet article, le procureur du Roi, moyennant l'autorisation préalable du juge d'instruction , ou le juge d'instruction peut également, sans le consentement de l'utilisateur, ordonner, à tout moment:
- la suppression temporaire de toute protection des systèmes informatiques concernés, le cas échéant à l'aide de moyens techniques, de faux signaux, de fausses clés ou de fausses qualités;	- la suppression temporaire de toute protection des systèmes informatiques concernés, le cas échéant à l'aide de moyens techniques, de faux signaux, de fausses clés ou de fausses qualités;
- l'installation de dispositifs techniques dans les systèmes informatiques concernés en vue du décryptage et du décodage de données stockées, traitées ou transmises par ce système.	- l'installation de dispositifs techniques dans les systèmes informatiques concernés en vue du décryptage et du décodage de données stockées, traitées ou transmises par ce système.
	En cas d'extrême urgence, le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire peut décider de cette mesure. Le cas échéant, l'officier de police judiciaire communique sa décision au procureur du Roi sans délai et au plus tard dans les 24 heures, en motivant également l'extrême urgence. La mesure doit ensuite être confirmée par écrit dans les meilleurs délais par le juge

	d’instruction, avec mention des motifs de l’extrême urgence.
Toutefois, seul le juge d’instruction peut ordonner cette suppression temporaire de protection ou cette installation de dispositifs techniques lorsque ceci est spécifiquement nécessaire pour l’application de l’article 88ter.	Toutefois, seul le juge d’instruction peut ordonner cette suppression temporaire de protection ou cette installation de dispositifs techniques lorsque ceci est spécifiquement nécessaire pour l’application de l’article 88ter.
§ 6. Si des données stockées sont trouvées dans les systèmes informatiques concernés qui sont utiles pour les mêmes finalités que celles prévues pour la saisie, mais que la saisie du support n’est néanmoins pas souhaitable, ces données, de même que les données nécessaires pour les comprendre, sont copiées sur des supports qui appartiennent à l’autorité. En cas d’urgence ou pour des raisons techniques, il peut être fait usage de supports qui sont disponibles pour des personnes autorisées à utiliser le système informatique.	§ 6. Si des données stockées sont trouvées dans les systèmes informatiques concernés qui sont utiles pour les mêmes finalités que celles prévues pour la saisie, mais que la saisie du support n’est néanmoins pas souhaitable, ces données, de même que les données nécessaires pour les comprendre, sont copiées sur des supports qui appartiennent à l’autorité. En cas d’urgence ou pour des raisons techniques, il peut être fait usage de supports qui sont disponibles pour des personnes autorisées à utiliser le système informatique.
En outre, les moyens techniques appropriés sont utilisés pour empêcher l’accès à ces données dans le système informatique, de même qu’aux copies de ces données qui sont à la disposition de personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.	En outre, les moyens techniques appropriés sont utilisés pour empêcher l’accès à ces données dans le système informatique, de même qu’aux copies de ces données qui sont à la disposition de personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.
Lorsque la mesure prévue à l’alinéa 1 ^{er} n’est pas possible, pour des raisons techniques ou à cause du volume des données, le procureur du Roi utilise les moyens techniques appropriés pour empêcher l’accès à ces données dans le système informatique, de même qu’aux copies de ces données qui sont à la disposition de personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.	Lorsque la mesure prévue à l’alinéa 1 ^{er} n’est pas possible, pour des raisons techniques ou à cause du volume des données, le procureur du Roi utilise les moyens techniques appropriés pour empêcher l’accès à ces données dans le système informatique, de même qu’aux copies de ces données qui sont à la disposition de personnes autorisées à utiliser le système informatique, de même que pour garantir leur intégrité.
Si les données forment l’objet de l’infraction ou ont été produites par l’infraction et si elles sont contraires à l’ordre public ou aux bonnes mœurs ou constituent un danger pour l’intégrité des systèmes informatiques ou pour des données stockées, traitées ou transmises par le biais de tels systèmes, le	Si les données forment l’objet de l’infraction ou ont été produites par l’infraction et si elles sont contraires à l’ordre public ou aux bonnes mœurs ou constituent un danger pour l’intégrité des systèmes informatiques ou pour des données stockées, traitées ou transmises par le biais de tels systèmes, le

procureur du Roi utilise tous les moyens techniques appropriés pour rendre ces données inaccessibles ou, après en avoir pris copie, les retirer.	procureur du Roi utilise tous les moyens techniques appropriés pour rendre ces données inaccessibles ou, après en avoir pris copie, les retirer.
Il peut cependant, sauf dans le cas prévu à l'alinéa 4, autoriser l'usage ultérieur de l'ensemble ou d'une partie de ces données, lorsque cela ne présente pas de danger pour l'exercice des poursuites.	Il peut cependant, sauf dans le cas prévu à l'alinéa 4, autoriser l'usage ultérieur de l'ensemble ou d'une partie de ces données, lorsque cela ne présente pas de danger pour l'exercice des poursuites.
En cas d'extrême urgence et s'il s'agit manifestement d'une infraction visée aux articles 137, § 3, 6°, 140bis 417/9, 417/10 ou 417/44, du Code pénal, le procureur du Roi peut ordonner verbalement que tous les moyens appropriés soient utilisés pour rendre inaccessibles les données qui forment l'objet de l'infraction ou ont été produites par l'infraction et qui sont contraires à l'ordre public ou aux bonnes mœurs. Cet ordre est confirmé par écrit dans les meilleurs délais, avec mention des motifs de l'extrême urgence.	En cas d'extrême urgence et s'il s'agit manifestement d'une infraction visée aux articles 137, § 3, 6°, 140bis 417/9, 417/10 , 417/44, 417/51 ou 417/52 du Code pénal, le procureur du Roi peut ordonner verbalement que tous les moyens appropriés soient utilisés pour rendre inaccessibles les données qui forment l'objet de l'infraction ou ont été produites par l'infraction et qui sont contraires à l'ordre public ou aux bonnes mœurs. Cet ordre est confirmé par écrit dans les meilleurs délais, avec mention des motifs de l'extrême urgence.
§ 7. Sauf si son identité ou son adresse ne peuvent être raisonnablement retrouvées, le procureur du Roi ou le juge d'instruction informe dans les plus brefs délais, le responsable du système informatique de la recherche dans le système informatique ou de son extension. Il lui communique le cas échéant un résumé des données qui ont été copiées, rendues inaccessibles ou retirées.	§ 7. Sauf si son identité ou son adresse ne peuvent être raisonnablement retrouvées, le procureur du Roi ou le juge d'instruction informe, dans les plus brefs délais et dès que cela ne peut plus nuire à l'enquête, l'utilisateur du système informatique de la recherche dans le système informatique ou de son extension. Il lui communique le cas échéant un résumé des données qui ont été copiées, rendues inaccessibles ou retirées.
§ 8. Le procureur du Roi utilise les moyens techniques appropriés pour garantir l'intégrité et la confidentialité de ces données.	§ 8. Le procureur du Roi utilise les moyens techniques appropriés pour garantir l'intégrité et la confidentialité de ces données.
Des moyens techniques appropriés sont utilisés pour leur conservation au greffe.	Des moyens techniques appropriés sont utilisés pour leur conservation au greffe.
La même règle s'applique, lorsque des données qui sont stockées, traitées ou transmises dans un système informatique sont saisies avec leur support, conformément aux articles précédents.	La même règle s'applique, lorsque des données qui sont stockées, traitées ou transmises dans un système informatique sont saisies avec leur support, conformément aux articles précédents.

§ 9. Les mesures visées au présent article ne peuvent porter sur les systèmes informatiques d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une infraction ou d'y avoir participé, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une infraction, utilisent ses systèmes informatiques.	§ 9. Les mesures visées au présent article ne peuvent porter sur les systèmes informatiques d'un avocat ou d'un médecin que si celui-ci est lui-même soupçonné d'avoir commis une infraction ou d'y avoir participé, ou si des faits précis laissent présumer que des tiers soupçonnés d'avoir commis une infraction, utilisent ses systèmes informatiques.
La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en soit averti. Ces mêmes personnes seront informées par le procureur du Roi des éléments qu'il estime relever du secret professionnel. Ces éléments ne sont pas consignés au procès-verbal. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.	La mesure ne peut être exécutée sans que le bâtonnier ou le représentant de l'ordre provincial des médecins, selon le cas, en soit averti. Ces mêmes personnes seront informées par le procureur du Roi des éléments qu'il estime relever du secret professionnel. Ces éléments ne sont pas consignés au procès-verbal. Ces personnes sont tenues au secret. Toute violation du secret est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.
Art. 44quater, § 4	Art. 44quater, § 4
§ 4. Le procureur du Roi peut, par décision motivée, requérir l'expert visé au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , d'établir le profil Y-STR ou le profil ADNmt des traces découvertes, en précisant les circonstances de l'affaire qui justifient cette analyse.	§ 4. Le procureur du Roi peut, par décision motivée, requérir l'expert visé au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , d'établir le profil Y-STR ou le profil ADNmt des traces découvertes, en précisant les circonstances de l'affaire qui justifient cette analyse.
Lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1 ^{er} , alinéa 3, 8°, 9° ou 10°, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, le procureur du Roi requiert systématiquement l'expert visé au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , d'établir le profil Y-STR des traces découvertes.	Lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8° de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale, le procureur du Roi se concerta systématiquement avec l'expert visé au paragraphe 1er, alinéa 1er, pour déterminer lesquelles des traces découvertes feront l'objet de l'établissement d'un profil Y-STR.
Les paragraphes 2 et 3 s'appliquent par analogie aux mesures visées au présent paragraphe.	Les paragraphes 2 et 3 s'appliquent par analogie aux mesures visées au présent paragraphe.
Art. 44quinquies, § 1	Art. 44quinquies, § 1
§ 1 ^{er} . Le procureur du Roi peut, moyennant l'accord écrit de l'intéressé, ordonner le prélèvement d'un échantillon de référence	§ 1 ^{er} . Le procureur du Roi peut, moyennant l'accord écrit de l'intéressé, ordonner le prélèvement d'un échantillon de référence

sur une personne ayant atteint l'âge de seize ans contre laquelle il existe des indices de culpabilité dans la commission des faits de l'affaire dont il a la charge, ou dans la commission de faits similaires.	sur une personne ayant atteint l'âge de seize ans contre laquelle il existe des indices de culpabilité dans la commission des faits de l'affaire dont il a la charge, ou dans la commission de faits similaires.
Cet accord ne peut être valablement donné que si le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire, auxiliaire du procureur du Roi, l'a préalablement informée:	Cet accord ne peut être valablement donné que si le procureur du Roi ou un officier de police judiciaire, auxiliaire du procureur du Roi, l'a préalablement informée:
1° des circonstances de l'affaire dans le cadre de laquelle le prélèvement est demandé;	1° des circonstances de l'affaire dans le cadre de laquelle le prélèvement est demandé;
2° de l'existence d'indices de sa culpabilité dans la commission des faits de l'affaire dont il a la charge, ou dans la commission de faits similaires;	2° de l'existence d'indices de sa culpabilité dans la commission des faits de l'affaire dont il a la charge, ou dans la commission de faits similaires;
3° le cas échéant, de la comparaison de son profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;	3° le cas échéant, de la comparaison de son profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;
4° de la comparaison unique de son profil ADN avec les profils ADN enregistrés dans les banques nationales de données ADN;	4° de la comparaison unique de son profil ADN avec les profils ADN enregistrés dans les banques nationales de données ADN;
5° de l'enregistrement de son profil ADN dans la banque de données ADN "Criminalistique", si la comparaison des profils ADN établit un lien positif avec un des profils ADN visés au 3° ou au 4°;	5° de l'enregistrement de son profil ADN dans la banque de données ADN "Criminalistique", si la comparaison des profils ADN établit un lien positif avec un des profils ADN visés au 3° ou au 4°;
6° en cas d'enregistrement de son profil ADN, de la comparaison systématique de son profil ADN avec les profils ADN enregistrés dans les banques nationales, étrangères et internationales de données ADN;	6° en cas d'enregistrement de son profil ADN, de la comparaison systématique de son profil ADN avec les profils ADN enregistrés dans les banques nationales, étrangères et internationales de données ADN;
7° en cas de lien positif avec un des profils visés au 6°, de l'enregistrement de ce lien;	7° en cas de lien positif avec un des profils visés au 6°, de l'enregistrement de ce lien;
8° de l'établissement et de la comparaison systématiques de son profil Y-STR, s'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1 ^{er} , alinéa 3, 8°, 9° ou 10°, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale.	8° de l'établissement et de la comparaison systématiques de son profil Y-STR, s'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8° , de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale.

Il est fait mention de ces informations dans l'accord écrit de l'intéressé.	Il est fait mention de ces informations dans l'accord écrit de l'intéressé.
Art. 44quinquies, § 4	Art. 44quinquies, § 4
§ 4. Le procureur du Roi désigne un expert attaché à un laboratoire pour:	§ 4. Le procureur du Roi désigne un expert attaché à un laboratoire pour:
1° établir le profil ADN de l'échantillon de référence;	1° établir le profil ADN de l'échantillon de référence;
2° effectuer, le cas échéant, une comparaison de ce profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;	2° effectuer, le cas échéant, une comparaison de ce profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;
3° établir le profil Y-STR de l'échantillon de référence lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1 ^{er} , alinéa 3, 8°, 9° ou 10°, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale;	3° établir le profil Y-STR de l'échantillon de référence lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8° , de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale;
4° effectuer, le cas échéant, une comparaison de ce profil Y-STR avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire.	4° effectuer, le cas échéant, une comparaison de ce profil Y-STR avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire.
Art. 90undecies, § 1	Art. 90undecies, § 1
§ 1 ^{er} . Sans préjudice de l'application de l'article 56, § 1 ^{er} , alinéa 3, du présent Code, le juge d'instruction peut ordonner le prélèvement sous la contrainte d'un échantillon de référence sur une personne contre laquelle il existe des indices de culpabilité dans la commission des faits dont il est saisi, si les faits sont punissables d'une peine maximale de cinq ans d'emprisonnement ou d'une peine plus lourde.	§ 1 ^{er} . Sans préjudice de l'application de l'article 56, § 1 ^{er} , alinéa 3, du présent Code, le juge d'instruction peut ordonner le prélèvement sous la contrainte d'un échantillon de référence sur une personne contre laquelle il existe des indices de culpabilité dans la commission des faits dont il est saisi, si les faits sont punissables d'une peine maximale de cinq ans d'emprisonnement ou d'une peine plus lourde.
Dans son ordonnance motivée, qu'il communique au procureur du Roi, le juge d'instruction indique:	Dans son ordonnance motivée, qu'il communique au procureur du Roi, le juge d'instruction indique:
1° les circonstances de l'affaire dans le cadre de laquelle le prélèvement est ordonné;	1° les circonstances de l'affaire dans le cadre de laquelle le prélèvement est ordonné;

2° l'existence d'indices de sa culpabilité dans la commission des faits dont il est saisi;	2° l'existence d'indices de sa culpabilité dans la commission des faits dont il est saisi;
3° la nécessité de recourir à la contrainte;	3° la nécessité de recourir à la contrainte;
4° le cas échéant, la comparaison du profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;	4° le cas échéant, la comparaison du profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;
5° la comparaison unique du profil ADN avec les profils ADN enregistrés dans les banques nationales de données ADN;	5° la comparaison unique du profil ADN avec les profils ADN enregistrés dans les banques nationales de données ADN;
6° en cas de lien positif avec un des profils ADN visés au 4° ou au 5°, l'enregistrement de son profil ADN dans la banque de données ADN "Criminalistique";	6° en cas de lien positif avec un des profils ADN visés au 4° ou au 5°, l'enregistrement de son profil ADN dans la banque de données ADN "Criminalistique";
7° en cas d'enregistrement du profil ADN, la comparaison systématique de son profil ADN avec les profils ADN enregistrés dans les banques nationales, étrangères et internationales de données ADN;	7° en cas d'enregistrement du profil ADN, la comparaison systématique de son profil ADN avec les profils ADN enregistrés dans les banques nationales, étrangères et internationales de données ADN;
8° en cas de lien positif avec un des profils visés au 7°, de l'enregistrement de ce lien;	8° en cas de lien positif avec un des profils visés au 7°, de l'enregistrement de ce lien;
9° de l'établissement et de la comparaison systématiques de son profil Y-STR s'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1 ^{er} , alinéa 3, 8°, 9° ou 10°, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale.	9° de l'établissement et de la comparaison systématiques de son profil Y-STR s'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l' article 5, § 1er, alinéa 3, 8°, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale.
Avant d'ordonner le prélèvement sous la contrainte, le juge d'instruction entend la personne qui doit en faire l'objet, et il l'informe des 1° à 9° énumérés à l'alinéa 2.	Avant d'ordonner le prélèvement sous la contrainte, le juge d'instruction entend la personne qui doit en faire l'objet, et il l'informe des 1° à 9° énumérés à l'alinéa 2.
Les motifs de l'éventuel refus de prélèvement ou l'accord de l'intéressé à cette mesure sont actés par le juge d'instruction dans le procès-verbal d'audition.	Les motifs de l'éventuel refus de prélèvement ou l'accord de l'intéressé à cette mesure sont actés par le juge d'instruction dans le procès-verbal d'audition.
Art. 90undecies, § 4	Art. 90undecies, § 4
§ 4. Le juge d'instruction désigne un expert attaché à un laboratoire, pour:	§ 4. Le juge d'instruction désigne un expert attaché à un laboratoire, pour:

1° établir le profil ADN de l'échantillon de référence;	1° établir le profil ADN de l'échantillon de référence;
2° effectuer, le cas échéant, une comparaison de ce profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;	2° effectuer, le cas échéant, une comparaison de ce profil ADN avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire;
3° établir le profil Y-STR de l'échantillon de référence lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1 ^{er} , alinéa 3, 8°, 9° ou 10°, de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale;	3° établir le profil Y-STR de l'échantillon de référence lorsqu'il existe des indices sérieux que les faits punissables constituent une infraction visée à l'article 5, § 1er, alinéa 3, 8° , de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale;
4° effectuer, le cas échéant, une comparaison de ce profil Y-STR avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire.	4° effectuer, le cas échéant, une comparaison de ce profil Y-STR avec les profils ADN des traces découvertes dans le cadre de cette affaire.
Art. 195, alinéa 10.	Art. 195, alinéa 10.
Le deuxième alinéa n'est pas applicable lorsque le tribunal statue en degré d'appel, sauf lorsqu'il prononce une déchéance du droit de conduire un véhicule, un aéronef et une monture.	Le cinquième alinéa n'est pas applicable lorsque le tribunal statue en degré d'appel, sauf lorsqu'il prononce une déchéance du droit de conduire un véhicule, un aéronef et une monture.
Art. 216ter, § 2, alinéa premier	Art. 216ter, § 2, alinéa premier
§ 2. Si le suspect de l'infraction consent aux conditions proposées, visées au paragraphe 1 ^{er} , alinéas 1 ^{er} et/ou 2, et aux mesures proposées, visées au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 5, le procureur du Roi communique sa décision d'exécution au service compétent des communautés de la résidence du suspect, qui désigne sans délai un responsable qui sera chargé de l'élaboration et du suivi des mesures.	§ 2. Si le suspect de l'infraction consent aux conditions proposées, visées au paragraphe 1 ^{er} , alinéas 1 ^{er} et/ou 2, et aux mesures proposées, visées au paragraphe 1 ^{er} , alinéa 5, le procureur du Roi communique sa décision d'exécution au service compétent des communautés du lieu des faits, qui désigne sans délai un responsable qui sera chargé de l'élaboration et du suivi tant en ce qui concerne, le cas échéant, la médiation que les mesures. Le cas échéant, si cela est jugé approprié aux fins du suivi des mesures, le service compétent des communautés du lieu des faits peut transférer le dossier directement au service compétent des communautés du lieu de la résidence du suspect en ce qui concerne la mise en œuvre des mesures.
Art. 568, § 7, alinéa 1 ^{er}	Art. 568, § 7, alinéa 1 ^{er}

§ 7. La partie du dossier pénal sous format matériel qui est, conformément au paragraphe 3, alinéa 2, dématérialisée et enregistrée dans le dossier numérique dans le Registre central visé à l'article 564, § 1er, perd son caractère authentique. Le greffier mentionne dans l'inventaire du dossier pour chaque pièce de cette partie où elle est conservée dans le Registre central. Des pièces de la partie visée à l'alinéa 1er peuvent être supprimées du dossier pénal sous forme matérielle par le greffier. Il en fait mention dans l'inventaire du dossier.	§ 7. La partie du dossier pénal sous format matériel qui est, conformément au paragraphe 3, alinéa 2, dématérialisée et enregistrée dans le dossier numérique dans le Registre central visé à l'article 569, § 1er, perd son caractère authentique. Le greffier mentionne dans l'inventaire du dossier pour chaque pièce de cette partie où elle est conservée dans le Registre central. Des pièces de la partie visée à l'alinéa 1er peuvent être supprimées du dossier pénal sous forme matérielle par le greffier. Il en fait mention dans l'inventaire du dossier.

CHAPITRE 4 – Modifications du Code pénal

Art. 504ter/1	Art. 504ter/1
§ 1er. Sera puni d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui délibérément équipe un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport d'un compartiment non conçus en usine pour la possession secrète ou à transporter secrètement des objets illicites, des armes interdites et soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite. § 2. Sera puni d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de vingt-cinq euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui délibérément possède un véhicule un bateau, un avion ou de tout autre moyen de transport qui est équipé d'un compartiment non conçus en usine qui sert à la possession secrète ou à transporter secrètement des objets illicites, des armes interdites et soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite. § 3. Sera puni d'un emprisonnement de plus de trois ans à cinq ans au plus et d'une amende de vingt-six euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui équipe un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport avec un compartiment caché non conçus en usine pour la possession secrète ou pour le transport secret des objets illicites, des armes interdites ou soumises à autorisation ou de	§ 1er. Sera puni d'un emprisonnement de quinze jours à un an et d'une amende de vingt-six euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui délibérément équipe un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport d'un compartiment non conçu en usine pour la possession secrète ou à transporter secrètement des objets illicites, des armes prohibées ou soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite. § 2. Sera puni d'un emprisonnement de six mois à trois ans et d'une amende de vingt-cinq euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui délibérément possède un véhicule un bateau, un avion ou de tout autre moyen de transport qui est équipé d'un compartiment non conçu en usine qui sert à la possession secrète ou à transporter secrètement des objets illicites, des armes prohibées ou soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite. § 3. Sera puni d'un emprisonnement de plus de trois ans à cinq ans au plus et d'une amende de vingt-six euros à cent mille euros ou d'une de ces peines seulement celui qui équipe un véhicule, un bateau, un avion ou tout autre moyen de transport avec un compartiment caché non conçu en usine pour la possession secrète ou pour le transport secret des objets illicites, des

l'argent d'origine illicite, lorsque l'activité concernée constitue une profession ou une activité habituelle.	armes prohibées ou soumises à autorisation ou de l'argent d'origine illicite, lorsque l'activité concernée constitue une profession ou une activité habituelle.

CHAPITRE 5 – Modifications de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Art. 46	Art. 46
Dans le canton d'Ath, un juge de paix ou un juge de paix suppléant et, dans le canton de Mouscron, le juge de paix et un juge de paix suppléant doivent justifier de la connaissance de la langue néerlandaise; dans le deuxième canton de Courtrai, le canton de Poperinge et dans le canton de Grammont ainsi que dans les cantons de Lennik et de Tongres, un juge de paix ou un juge de paix suppléant et, dans les cantons de Rhode-Saint-Genèse et de Meise, le juge de paix et un juge de paix suppléant doivent justifier de la connaissance de la langue française.	Dans le canton d'Ath, un juge de paix ou un juge de paix suppléant et, dans le canton de Mouscron, le juge de paix et un juge de paix suppléant doivent justifier de la connaissance de la langue néerlandaise; dans le deuxième canton de Courtrai, le canton de Poperinge et dans le canton de Grammont ainsi que dans les cantons de Lennik et de Tongres-Looz , un juge de paix ou un juge de paix suppléant et, dans les cantons de Rhode-Saint-Genèse et de Meise, le juge de paix et un juge de paix suppléant doivent justifier de la connaissance de la langue française.
Art. 53	Art. 53
§ 1 ^{er} . Dans les arrondissements indiqués à l'article 1, nul ne peut être nommé à la fonction de greffier d'une des juridictions qui y ont leur siège, s'il ne justifie de la connaissance de la langue française.	§ 1 ^{er} . Dans les arrondissements indiqués à l'article 1, nul ne peut être nommé à la fonction de greffier d'une des juridictions qui y ont leur siège, s'il ne justifie de la connaissance de la langue française.
En temps de guerre doivent toutefois justifier de la connaissance de la langue néerlandaise les greffiers qui sont attachés à une chambre néerlandaise d'un tribunal militaire et de la langue allemande les greffiers qui sont attachés à une chambre allemande d'un tribunal militaire.	En temps de guerre doivent toutefois justifier de la connaissance de la langue néerlandaise les greffiers qui sont attachés à une chambre néerlandaise d'un tribunal militaire et de la langue allemande les greffiers qui sont attachés à une chambre allemande d'un tribunal militaire.
Au tribunal de première instance du Hainaut deux greffiers doivent justifier de la connaissance de la langue néerlandaise.	Au tribunal de première instance du Hainaut deux greffiers doivent justifier de la connaissance de la langue néerlandaise.
§ 2. Dans les arrondissements indiqués à l'article 2, nul ne peut être nommé à la fonction de greffier d'une des juridictions qui y ont leur siège, s'il ne justifie de la connaissance de la langue néerlandaise.	§ 2. Dans les arrondissements indiqués à l'article 2, nul ne peut être nommé à la fonction de greffier d'une des juridictions qui y ont leur siège, s'il ne justifie de la connaissance de la langue néerlandaise.

En temps de guerre doivent justifier de la connaissance de la langue française, les greffiers qui sont attachés à une chambre française d'un tribunal militaire et de la connaissance de la langue allemande les greffiers qui sont attachés à une chambre allemande d'un tribunal militaire.	En temps de guerre doivent justifier de la connaissance de la langue française, les greffiers qui sont attachés à une chambre française d'un tribunal militaire et de la connaissance de la langue allemande les greffiers qui sont attachés à une chambre allemande d'un tribunal militaire.
Au tribunal de première instance du Limbourg un greffier doit justifier de la connaissance de la langue française.	Au tribunal de première instance du Limbourg un greffier doit justifier de la connaissance de la langue française.
§ 3. Alinéa 1 ^{er} abrogé.	§ 3. Alinéa 1 ^{er} abrogé.
Les cadres des membres du personnel attachés au greffe et des référendaires des tribunaux francophones et néerlandophones de Bruxelles, en ce compris les tribunaux de police dont le siège est établi dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale sont fixés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans le respect des principes suivants:	Les cadres des membres du personnel attachés au greffe et des référendaires des tribunaux francophones et néerlandophones de Bruxelles, en ce compris les tribunaux de police dont le siège est établi dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale sont fixés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans le respect des principes suivants:
1° ...;	1° ...;
2° les cadres sont établis en distinguant:	2° les cadres sont établis en distinguant:
a) les référendaires;	a) les référendaires;
b) les niveaux B, C et D.	b) les niveaux B, C et D.
Sans préjudice de l'alinéa 4, dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, les greffiers des justices de paix et un tiers des greffiers respectivement des tribunaux francophones et néerlandophones de Bruxelles, en ce compris les tribunaux de police dont le siège est établi dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale doivent justifier de la connaissance de la langue française et de la langue néerlandaise.	Sans préjudice de l'alinéa 4, dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, les greffiers des justices de paix et un tiers des greffiers respectivement des tribunaux francophones et néerlandophones de Bruxelles, en ce compris les tribunaux de police dont le siège est établi dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale doivent justifier de la connaissance de la langue française et de la langue néerlandaise.
Aux tribunaux de police de Hal et de Vilvorde et dans les cantons judiciaires composés exclusivement de communes de la région de langue néerlandaise, la connaissance de la langue néerlandaise est seule exigée.	Aux tribunaux de police de Hal et de Vilvorde et dans les cantons judiciaires composés exclusivement de communes de la région de langue néerlandaise, la connaissance de la langue néerlandaise est seule exigée.

Toutefois, le greffier en chef désigne un ou plusieurs greffiers qui assisteront le juge de police de son tribunal aux tribunaux de police de Hal et de Vilvorde dans les cas prévus aux articles 7bis, § 2, et 15, alinéa 2.	Toutefois, le greffier en chef désigne un ou plusieurs greffiers qui assisteront le juge de police de son tribunal aux tribunaux de police de Hal et de Vilvorde dans les cas prévus aux articles 7bis, § 2, et 15, alinéa 2.
La moitié du nombre des greffiers à la cour d'appel de Bruxelles, doit justifier de la connaissance de la langue française et de la langue néerlandaise; un quart du nombre de ces greffiers doit justifier de la connaissance de la langue française, et un quart de la connaissance de la langue néerlandaise.	La moitié du nombre des greffiers à la cour d'appel de Bruxelles, doit justifier de la connaissance de la langue française et de la langue néerlandaise; un quart du nombre de ces greffiers doit justifier de la connaissance de la langue française, et un quart de la connaissance de la langue néerlandaise.
§ 4. Dans l'arrondissement d'Eupen, nul ne peut être nommé à la fonction de greffier du tribunal de première instance, du tribunal de commerce, du tribunal du travail, d'une justice de paix, d'un tribunal de police ou, en temps de guerre, d'un tribunal militaire, s'il ne justifie de la connaissance de la langue allemande et de la langue française.	§ 4. Dans l'arrondissement d'Eupen, nul ne peut être nommé à la fonction de greffier du tribunal de première instance, du tribunal de commerce, du tribunal du travail, d'une justice de paix, d'un tribunal de police ou, en temps de guerre, d'un tribunal militaire, s'il ne justifie de la connaissance de la langue allemande et de la langue française.
En outre, deux greffiers de la cour d'appel dont le siège est établi à Liège et un greffier de la cour du travail dont le siège est établi à Liège doivent justifier de la connaissance de la langue allemande.	En outre, deux greffiers de la cour d'appel dont le siège est établi à Liège et un greffier de la cour du travail dont le siège est établi à Liège doivent justifier de la connaissance de la langue allemande.
§ 5. Un greffier des justice de paix des cantons de Mouscron et d'Ath doit justifier de la connaissance de la langue néerlandaise.	§ 5. Un greffier des justice de paix des cantons de Mouscron et d'Ath doit justifier de la connaissance de la langue néerlandaise.
Un greffier des justices de paix du canton de Tongres, du deuxième canton de Courtrai, du canton de Poperinge et du canton de Grammont doit justifier de la connaissance de la langue française.	Un greffier des justices de paix du canton de Tongres-Looz , du deuxième canton de Courtrai, du canton de Poperinge et du canton de Grammont doit justifier de la connaissance de la langue française.
Le greffier en chef ou un greffier des justices de paix des cantons de Rhode-Saint-Genèse, de Meise et de Lennik doit justifier de la connaissance de la langue française.	Le greffier en chef ou un greffier des justices de paix des cantons de Rhode-Saint-Genèse, de Meise et de Lennik doit justifier de la connaissance de la langue française.
§ 6. La connaissance de la langue française, de la langue néerlandaise ou de la langue allemande se justifie par la production d'un certificat d'études d'enseignement soumis à la loi du 30 juillet 1963 concernant le régime	§ 6. La connaissance de la langue française, de la langue néerlandaise ou de la langue allemande se justifie par la production d'un certificat d'études d'enseignement soumis à la loi du 30 juillet 1963 concernant le

linguistique dans l'enseignement, soit d'un jury d'Etat.	régime linguistique dans l'enseignement, soit d'un jury d'Etat.
La connaissance de la langue autre que celle dont la connaissance est justifiée par la production du certificat d'études visé à l'alinéa 1 ^{er} est vérifiée par un examen.	La connaissance de la langue autre que celle dont la connaissance est justifiée par la production du certificat d'études visé à l'alinéa 1 ^{er} est vérifiée par un examen.
L'examen porte sur la connaissance orale passive et active et sur la connaissance écrite passive et active de la langue autre que celle dont la connaissance est justifiée par la production du certificat d'études visé à l'alinéa 1 ^{er} .	L'examen porte sur la connaissance orale passive et active et sur la connaissance écrite passive et active de la langue autre que celle dont la connaissance est justifiée par la production du certificat d'études visé à l'alinéa 1 ^{er} .
Toutefois, en ce qui concerne les greffiers des tribunaux francophones et néerlandophones de Bruxelles, en ce compris les tribunaux de police dont le siège est établi dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, y compris les greffiers en chef, l'examen porte sur la connaissance orale active et passive et sur la connaissance écrite passive de l'autre langue.	Toutefois, en ce qui concerne les greffiers des tribunaux francophones et néerlandophones de Bruxelles, en ce compris les tribunaux de police dont le siège est établi dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, y compris les greffiers en chef, l'examen porte sur la connaissance orale active et passive et sur la connaissance écrite passive de l'autre langue.
Seul l'administrateur délégué de SELOR - Bureau de Sélection de l'Administration fédérale - est compétent pour délivrer les certificats de connaissance de la langue autre que celle dont la connaissance est justifiée par la production du certificat d'études visé à l'alinéa 1 ^{er} .	Seul l'administrateur délégué de SELOR - Bureau de Sélection de l'Administration fédérale - est compétent pour délivrer les certificats de connaissance de la langue autre que celle dont la connaissance est justifiée par la production du certificat d'études visé à l'alinéa 1 ^{er} .
La composition de la commission d'examen et les conditions auxquelles sont délivrés les certificats de la connaissance de la langue autre que celle dont la connaissance est justifiée par la production du certificat d'études visé à l'alinéa 1 ^{er} , sont déterminées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.	La composition de la commission d'examen et les conditions auxquelles sont délivrés les certificats de la connaissance de la langue autre que celle dont la connaissance est justifiée par la production du certificat d'études visé à l'alinéa 1 ^{er} , sont déterminées par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.
Pour la règle visée au § 3, alinéa 3, ainsi qu'aux articles 54bis et 54ter, sont temporairement pris en compte comme ayant une connaissance fonctionnelle de l'autre langue visée à l'alinéa 4, les personnes qui s'engagent à présenter l'examen visé à cet alinéa, dans l'année qui suit leur entrée en fonction et pour autant qu'ils fournissent la preuve qu'ils suivent des cours	Pour la règle visée au § 3, alinéa 3, ainsi qu'aux articles 54bis et 54ter, sont temporairement pris en compte comme ayant une connaissance fonctionnelle de l'autre langue visée à l'alinéa 4, les personnes qui s'engagent à présenter l'examen visé à cet alinéa, dans l'année qui suit leur entrée en fonction et pour autant qu'ils fournissent la preuve qu'ils suivent

d'apprentissage de cette langue. S'ils ne se présentent pas ou ne réussissent pas l'examen dans ce délai, il est mis fin à leur fonction sauf si, à ce moment, la règle précitée est respectée pour la fonction qu'ils exercent dans le greffe ou le secrétariat de parquet concerné.	des cours d'apprentissage de cette langue. S'ils ne se présentent pas ou ne réussissent pas l'examen dans ce délai, il est mis fin à leur fonction sauf si, à ce moment, la règle précitée est respectée pour la fonction qu'ils exercent dans le greffe ou le secrétariat de parquet concerné.
§ 7. Abrogé.	§ 7. Abrogé.

CHAPITRE 6 – Modifications de la loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation

Art. 13, § 6	Art. 13, § 6
§ 6. En cas de nouvelle infraction, l'action tendant à la révocation et au prononcé de la condamnation pour les faits qui ont donné lieu à la suspension est prescrite après trois années révolues à compter du jour où la condamnation prononcée pour la nouvelle infraction a acquis force de chose jugée.	§ 6. En cas de nouvelle infraction, l'action tendant à la révocation et au prononcé de la condamnation pour les faits qui ont donné lieu à la suspension est prescrite après trois années révolues à compter du jour où la condamnation prononcée pour la nouvelle infraction a acquis force de chose jugée.
En cas d'inobservation des conditions imposées cette action doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai visé à l'article 3. Elle est prescrite après une année révolue à compter du jour où la juridiction compétente en a été saisie.	En cas d'inobservation des conditions imposées cette action doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai visé à l'article 3. Elle est prescrite après trois années révolues à compter du jour où la juridiction compétente en a été saisie.
Art. 14, § 3	Art. 14, § 3
§ 3. L'action en révocation pour inobservation des conditions imposées doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai visé à l'article 8. Elle est prescrite après une année révolue à compter du jour où la juridiction compétente en a été saisie.	§ 3. L'action en révocation pour inobservation des conditions imposées doit être intentée au plus tard dans l'année qui suit l'expiration du délai visé à l'article 8. Elle est prescrite trois années révolues à compter du jour où la juridiction compétente en a été saisie.

CHAPITRE 7 – Modifications au Code judiciaire

Art.156bis	Art.156bis
Il y a, auprès de la Cour de cassation, des Cours d'appel, des Cours du travail, des tribunaux de première instance, des tribunaux du travail des tribunaux de l'entreprise, des justices de paix et des tribunaux de police, des magistrats suppléants désignés parmi les magistrats	Il y a, auprès de la Cour de cassation, des Cours d'appel, des Cours du travail, des tribunaux de première instance, des tribunaux du travail des tribunaux de l'entreprise, des justices de paix, des tribunaux de police, du parquet fédéral et du parquet de la sécurité routière , des

admis à la retraite en raison de leur âge conformément à l'article 383, § 1 ^{er} et des magistrats qui à leur propre demande sont admis à la retraite avant l'âge légal et qui en outre ont été autorisés à porter le titre honorifique de leur fonction; ils n'ont pas de fonctions permanentes et sont désignés conformément à l'article 383, § 2, pour remplacer momentanément, selon le cas et chacun pour ce qui le concerne, soit les magistrats effectifs, soit les membres du ministère public lorsqu'ils sont empêchés.	magistrats suppléants désignés parmi les magistrats admis à la retraite en raison de leur âge conformément à l'article 383, § 1 ^{er} et des magistrats qui à leur propre demande sont admis à la retraite avant l'âge légal et qui en outre ont été autorisés à porter le titre honorifique de leur fonction; ils n'ont pas de fonctions permanentes et sont désignés conformément à l'article 383, § 2, pour remplacer momentanément, selon le cas et chacun pour ce qui le concerne, soit les magistrats effectifs, soit les membres du ministère public lorsqu'ils sont empêchés.
Ces magistrats suppléants peuvent aussi être appelés à siéger dans les cas où l'effectif est insuffisant pour traiter les affaires pendantes.	Ces magistrats suppléants peuvent aussi être appelés à siéger dans les cas où l'effectif est insuffisant pour traiter les affaires pendantes.
Les magistrats suppléants visés à l'alinéa 1 ^{er} ne peuvent remplacer ni un magistrat fédéral ni un magistrat du parquet de la sécurité routière ni un membre du ministère public chargé d'une mission en application de l'article 144bis, § 3, alinéas 1 ^{er} et 2.	Seuls les magistrats suppléants qui ont précédemment exercé la fonction de magistrat fédéral ou qui ont précédemment été chargés d'une mission en application de l'article 144bis, § 3, alinéas 1er et 2 au parquet fédéral, peuvent remplacer un magistrat fédéral ou un membre du ministère public qui a été chargé d'une mission en application de l'article 144bis, § 3, alinéas 1er et 2 au parquet fédéral.
	Seuls les magistrats suppléants qui ont précédemment exercé un mandat de magistrat au parquet de la sécurité routière ou qui y ont été chargés d'une mission en application de l'article 326ter, § 3, peuvent remplacer un magistrat du parquet de la sécurité routière.
Art. 182	Art. 182
§ 1 ^{er} . Le Collège est composé de douze membres, d'un président et d'un vice-président. Les membres comptent trois premiers présidents de cour d'appel, un premier président de cour du travail, trois présidents de tribunal de première instance, un président de tribunal de l'entreprise, un président de tribunal du travail, un président des juges de paix et des juges au tribunal de police et deux membres du conseil des greffiers en chef. Le Collège est composé	§ 1 ^{er} . Le Collège est composé de douze membres, d'un président et d'un vice-président. Les membres comptent trois premiers présidents de cour d'appel, un premier président de cour du travail, trois présidents de tribunal de première instance, un président de tribunal de l'entreprise, un président de tribunal du travail, un président des juges de paix et des juges au tribunal de police et deux membres du conseil des greffiers en chef. Le Collège

paritairement sur le plan linguistique. Si un membre est issu de l'arrondissement judiciaire d'Eupen, il est comptabilisé dans le rôle linguistique de son diplôme de docteur, licencié ou master en droit. Les membres du conseil des greffiers en chef appartiennent à un rôle linguistique différent.	est composé paritairement sur le plan linguistique. Si un membre est issu de l'arrondissement judiciaire d'Eupen, il est comptabilisé dans le rôle linguistique de son diplôme de docteur, licencié ou master en droit. Les membres du conseil des greffiers en chef appartiennent à un rôle linguistique différent.
§ 2. Les magistrats membres du Collège sont élus par les chefs de corps des cours d'appel, des cours du travail, des tribunaux et des justices de paix pour un terme de cinq ans.	§ 2. Les magistrats membres du Collège sont élus par les chefs de corps des cours d'appel, des cours du travail, des tribunaux et des justices de paix pour un terme de cinq ans.
La perte du mandat de chef de corps, sauf à la suite d'une peine disciplinaire ou d'une admission à la retraite ne met pas fin au mandat de membre du Collège.	La perte du mandat de chef de corps, sauf à la suite d'une peine disciplinaire ou d'une admission à la retraite ne met pas fin au mandat de membre du Collège.
Un collège électoral des premiers présidents élit les quatre représentants des cours, selon une répartition linguistique paritaire.	Un collège électoral des premiers présidents élit les quatre représentants des cours, selon une répartition linguistique paritaire.
Un collège électoral des présidents élit les six représentants des tribunaux et des justices de paix, selon une répartition linguistique paritaire. Un des trois présidents du tribunal de première instance appartient à l'autre rôle linguistique que celui des deux autres présidents du tribunal de première instance.	Un collège électoral des présidents élit les six représentants des tribunaux et des justices de paix, selon une répartition linguistique paritaire. Un des trois présidents du tribunal de première instance appartient à l'autre rôle linguistique que celui des deux autres présidents du tribunal de première instance.
Le Roi fixe les modalités de l'élection.	Le Roi fixe les modalités de l'élection.
§ 3. Les membres du conseil des greffiers en chef élisent leurs représentants au sein du Collège pour un terme de trois ans, renouvelable à la demande de chacun des représentants. Le Roi fixe les modalités de l'élection.	§ 3. Les membres du conseil des greffiers en chef élisent leurs représentants au sein du Collège pour un terme de trois ans, renouvelable à la demande de chacun des représentants. Le Roi fixe les modalités de l'élection.
§ 3/1. Les données à caractère personnel des électeurs et des candidats recueillies par le Collège au cours de la procédure d'élection des membres sont conservées par le Collège pendant la durée du mandat.	§ 3/1. Les données à caractère personnel des électeurs et des candidats recueillies par le Collège au cours de la procédure d'élection des membres sont conservées par le Collège pendant la durée du mandat.
Le Collège met en place et gère le fonctionnement de la liste des électeurs et des candidats. Il assure le contrôle du	Le Collège met en place et gère le fonctionnement de la liste des électeurs et des candidats. Il assure le contrôle du

fonctionnement et l'utilisation de cette liste. Le Collège est considéré, pour ce qui concerne la liste, comme le responsable du traitement, au sens de l'article 4, 7), du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (Règlement général sur la protection des données).	fonctionnement et l'utilisation de cette liste. Le Collège est considéré, pour ce qui concerne la liste, comme le responsable du traitement, au sens de l'article 4, 7), du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (Règlement général sur la protection des données).
Le Roi détermine les données qui figurent dans la liste.	Le Roi détermine les données qui figurent dans la liste.
La liste et les données qui y figurent peuvent, sous le contrôle du gestionnaire et pour autant que cela est nécessaire pour l'accomplissement de leurs missions légales respectives, être consultées exclusivement par le Collège et le service d'appui près du Collège.	La liste et les données qui y figurent peuvent, sous le contrôle du gestionnaire et pour autant que cela est nécessaire pour l'accomplissement de leurs missions légales respectives, être consultées exclusivement par le Collège et le service d'appui près du Collège.
§ 4. Le Collège élit parmi ses membres visés au paragraphe 2 ou parmi les chefs de corps honoraires visés à l'article 259 ^{quater} , § 5/1, un président et un vice-président pour un terme renouvelable de cinq ans, lequel prend fin d'office à l'expiration du terme visé au paragraphe 2, alinéa 1 ^{er} . Le chef de corps honoraire doit être éloigné d'au moins cinq ans de son admission à la retraite. Le président et le vice-président appartiennent à un rôle linguistique différent. Après deux ans et demi, une alternance des mandats est respectée. Le Roi fixe les modalités de la désignation du président et du vice-président sur proposition conforme du Collège.	§ 4. Le Collège élit parmi ses membres visés au paragraphe 2 et parmi les anciens président et vice-président du Collège précédent ou, si aucune de ces personnes n'est élue, parmi les chefs de corps en fonction qui n'ont pas été élus au sein du Collège et parmi les chefs de corps honoraires visés à l'article 259 ^{quater} , § 5/1, un président et un vice-président pour un terme de cinq ans, lequel prend fin d'office à l'expiration du terme visé au paragraphe 2, alinéa 1 ^{er} . Les candidats sont éloignés d'au moins cinq ans de leur admission à la retraite. Le président et le vice-président appartiennent à un rôle linguistique différent. Après deux ans et demi, une alternance des mandats est respectée. Le Roi fixe les modalités de la désignation du président et du vice-président sur proposition conforme du Collège.
Le président et le vice-président élus sont remplacés en tant que membres du Collège conformément au paragraphe 5, alinéa 1 ^{er} .	Le président et le vice-président élus sont remplacés en tant que membres du Collège conformément au paragraphe 5, alinéa 1 ^{er} .
Le président ou le vice-président dont le mandat devient vacant avant son terme ou qui encourt une sanction disciplinaire est	Le président ou le vice-président dont le mandat devient vacant avant son terme ou qui encourt une sanction disciplinaire est

remplacé pour la durée restante par un autre membre élu du Collège ou par un chef de corps honoraire visé à l'article 259 <i>quater</i> , § 5/1, du même rôle linguistique.	remplacé pour la durée restante par un autre membre élu du Collège, les anciens président ou vice-président du Collège précédent, un chef de corps en fonction ou un chef de corps honoraire visé à l'article 259 <i>quater</i> , § 5/1, du même rôle linguistique.
	Si le vote n'aboutit pas à la désignation d'un président ou d'un vice-président, la fonction de président ou de vice-président est assurée temporairement par le membre du Collège ayant le plus d'ancienneté ou, si cette ancienneté ne permet pas de les départager, par le membre ayant le plus d'ancienneté en tant que chef de corps au sein de l'ordre judiciaire, appartenant à l'autre rôle linguistique que celui du président ou vice-président déjà élu. Si le vote n'aboutit pas à la désignation d'un président et d'un vice-président, les deux fonctions sont temporairement assurées par les membres du Collège ayant le plus d'ancienneté ou, si cette ancienneté ne permet pas de les départager, par les membres ayant le plus d'ancienneté en tant que chef de corps au sein de l'ordre judiciaire, appartenant à un rôle linguistique différent. La fonction temporaire est assurée jusqu'à ce que le vote désigne respectivement un président ou un vice-président. L'alinéa 5 ne s'applique pas en l'espèce.
Le président et le vice-président exercent leur mandat à temps plein. Ils perçoivent le traitement octroyé au premier président de la cour d'appel. L'article 323 <i>bis</i> leur est applicable.	Le président et le vice-président exercent leur mandat à temps plein. Ils perçoivent le traitement octroyé au premier président de la cour d'appel. L'article 323 <i>bis</i> leur est applicable.
§ 5. Pour la durée du mandat des membres du Collège visés au paragraphe 2, une liste de successeurs est établie, composée des chefs de corps non élus dans l'ordre du nombre de votes reçus. En cas d'absence, d'empêchement, ou d'ouverture prématurée du mandat au sein du Collège, le membre concerné, selon le cas, pour la durée de son absence ou de son empêchement ou pour la durée restante de son mandat, est remplacé par le premier successeur en rang utile issu du même type de juridiction et du même rôle	§ 5. Pour la durée du mandat des membres du Collège visés au paragraphe 2, une liste de successeurs est établie, composée des chefs de corps non élus dans l'ordre du nombre de votes reçus. En cas d'absence, d'empêchement, ou d'ouverture prématurée du mandat au sein du Collège, le membre concerné, selon le cas, pour la durée de son absence ou de son empêchement ou pour la durée restante de son mandat, est remplacé par le premier successeur en rang utile issu du même type

linguistique de la liste des successeurs à l'exception des successeurs dont le mandat de chef de corps a pris fin à la suite d'une peine disciplinaire ou de leur admission à la retraite. A défaut, le membre est remplacé par le chef de corps du même type de juridiction et du même rôle linguistique comptant le plus grand nombre d'années d'ancienneté au siège.	de juridiction et du même rôle linguistique de la liste des successeurs à l'exception des successeurs dont le mandat de chef de corps a pris fin à la suite d'une peine disciplinaire ou de leur admission à la retraite. A défaut, le membre est remplacé par le chef de corps du même type de juridiction et du même rôle linguistique comptant le plus grand nombre d'années d'ancienneté au siège.
Dans le cas où un membre du Collège qui représente le conseil des greffiers en chef est absent ou empêché, il est remplacé par un membre du conseil qu'il représente et qui appartient au même rôle linguistique. Lorsqu'un représentant du conseil des greffiers en chef perd sa qualité de greffier en chef au cours de son mandat, il est remplacé par un successeur issu d'une liste établie selon des modalités fixées par le Roi.	Dans le cas où un membre du Collège qui représente le conseil des greffiers en chef est absent ou empêché, il est remplacé par un membre du conseil qu'il représente et qui appartient au même rôle linguistique. Lorsqu'un représentant du conseil des greffiers en chef perd sa qualité de greffier en chef au cours de son mandat, il est remplacé par un successeur issu d'une liste établie selon des modalités fixées par le Roi.
§ 6. Le Collège décide à la majorité des voix, dont au moins une voix dans chaque groupe linguistique. En cas de parité des voix, la voix du président est prépondérante. Les membres du conseil des greffiers en chef siègent avec voix consultative.	§ 6. Le Collège décide à la majorité des voix, dont au moins une voix dans chaque groupe linguistique. En cas de parité des voix, la voix du président est prépondérante. Les membres du conseil des greffiers en chef siègent avec voix consultative.
Le Collège prend les décisions relatives aux compétences visées à l'article 181, alinéa 1 ^{er} . Le président et le vice-président prennent des décisions autonomes et concertées qui exécutent la stratégie établie par le Collège. Ils en rendent compte au Collège. Si le président et le vice-président ne sont pas d'accord sur la décision à prendre, ils la soumettent au Collège.	Le Collège prend les décisions relatives aux compétences visées à l'article 181, alinéa 1 ^{er} . Le président et le vice-président prennent des décisions autonomes et concertées qui exécutent la stratégie établie par le Collège. Ils en rendent compte au Collège. Si le président et le vice-président ne sont pas d'accord sur la décision à prendre, ils la soumettent au Collège.
Le Collège approuve son règlement d'ordre intérieur et peut se doter d'un bureau, qui est composé paritairement sur le plan linguistique, pour la préparation et l'exécution des décisions. Si un bureau est créé, le président et le vice-président y participent de plein droit.	Le Collège approuve son règlement d'ordre intérieur et peut se doter d'un bureau, qui est composé paritairement sur le plan linguistique, pour la préparation et l'exécution des décisions. Si un bureau est créé, le président et le vice-président y participent de plein droit.
Le Collège se réunit au moins une fois par mois. Il peut également être invité à se réunir par une demande motivée du ministre de la Justice ou du président du Collège du	Le Collège se réunit au moins une fois par mois. Il peut également être invité à se réunir par une demande motivée du ministre de la Justice ou du président du

ministère public. Ceux-ci peuvent demander au Collège d'édicter une recommandation ou une directive. Le Collège statue sur ces demandes. Les deux Collèges se réunissent conjointement de leur propre initiative ou à la demande du ministre de la Justice.	Collège du ministère public. Ceux-ci peuvent demander au Collège d'édicter une recommandation ou une directive. Le Collège statue sur ces demandes. Les deux Collèges se réunissent conjointement de leur propre initiative ou à la demande du ministre de la Justice.
Art. 259octies	Art. 259octies
§ 1 ^{er} . Les candidats qui s'inscrivent au concours d'admission au stage judiciaire doivent, au moment de leur inscription, être licenciés ou détenteurs d'un master en droit et avoir, au cours des quatre années précédant l'inscription et à titre d'activité professionnelle principale, soit accompli un stage au barreau, soit exercé d'autres fonctions juridiques pendant au moins deux ans en tant que titulaire du diplôme de licencié ou de master en droit.	§ 1 ^{er} . Les candidats qui s'inscrivent au concours d'admission au stage judiciaire doivent, au moment de leur inscription, être licenciés ou détenteurs d'un master en droit et avoir, au cours des quatre années précédant l'inscription et à titre d'activité professionnelle principale, soit accompli un stage au barreau, soit exercé d'autres fonctions juridiques pendant au moins deux ans en tant que titulaire du diplôme de licencié ou de master en droit.
Les candidatures au concours d'admission au stage judiciaire doivent être introduites dans un délai d'un mois après la publication de l'appel aux candidats au Moniteur belge.	Les candidatures au concours d'admission au stage judiciaire doivent être introduites dans un délai d'un mois après la publication de l'appel aux candidats au Moniteur belge.
Pour chaque année judiciaire, avant le 30 avril, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et sur avis du Collège du ministère public et du Collège des cours et tribunaux, le nombre de places vacantes de magistrats en formation dans les rôles linguistiques français et néerlandais. Le Roi tient compte du nombre de candidats-magistrats visés au § 7.	Pour chaque année judiciaire, avant le 30 avril, le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres et sur avis du Collège du ministère public et du Collège des cours et tribunaux, le nombre de places vacantes de magistrats en formation dans les rôles linguistiques français et néerlandais. Le Roi tient compte du nombre de candidats-magistrats visés au § 7.
Le ministre qui a la Justice dans ses attributions nomme les magistrats en formation et désigne, sur proposition commune du Collège des cours et tribunaux et du Collège du ministère public, le ressort de la cour d'appel dans lequel le stage est accompli. Au sein de ce ressort, le procureur général affecte le magistrat en formation à un parquet du procureur du Roi ou un audiorat du travail et le premier président de la cour d'appel affecte le magistrat en formation à un tribunal de première instance, un tribunal de l'entreprise ou un tribunal du travail.	Le ministre qui a la Justice dans ses attributions nomme les magistrats en formation et désigne, sur proposition commune du Collège des cours et tribunaux et du Collège du ministère public, le ressort de la cour d'appel dans lequel le stage est accompli. Au sein de ce ressort, le procureur général affecte le magistrat en formation à un parquet du procureur du Roi ou un audiorat du travail et le premier président de la cour d'appel affecte le magistrat en formation à un tribunal de première instance, un tribunal de l'entreprise ou un tribunal du travail.

Lors de la nomination, de la désignation dans un ressort de cour d'appel et de l'affectation des magistrats en formation, il est tenu compte de la priorité attachée au classement visé à l'article 259bis-9, § 1 ^{er} /1, alinéa 2.	Lors de la nomination, de la désignation dans un ressort de cour d'appel et de l'affectation des magistrats en formation, il est tenu compte de la priorité attachée au classement visé à l'article 259bis-9, § 1 ^{er} /1, alinéa 2.
§ 2. Le stage qui donne accès à la fonction de magistrat du ministère public ou du siège a une durée de deux ans. Il comprend une formation consistant en un cycle de cours organisé par l'Institut de formation judiciaire et une formation pratique qui se déroule en plusieurs stades successifs:	§ 2. Le stage qui donne accès à la fonction de magistrat du ministère public ou du siège a une durée de deux ans. Il comprend une formation consistant en un cycle de cours organisé par l'Institut de formation judiciaire et une formation pratique qui se déroule en plusieurs stades successifs:
- du 1 ^{er} au 3 ^e mois et du 5 ^e mois au 15 ^e jour du 12 ^e mois, un stage au sein d'un parquet du procureur du Roi et/ou de l'auditeur du travail;	- du 1 ^{er} au 3 ^e mois et du 5 ^e mois au 15 ^e jour du 12 ^e mois, un stage au sein d'un parquet du procureur du Roi et/ou de l'auditeur du travail;
- durant le 4 ^e mois et à partir du 16 ^e jour du 23 ^e mois jusqu'au 24 ^e mois, un stage externe;	- durant le 4 ^e mois et à partir du 16 ^e jour du 23 ^e mois jusqu'au 24 ^e mois, un stage externe;
- à partir du 16 ^e jour du 12 ^e mois jusqu'au 15 ^e jour du 23 ^e mois, un stage au sein d'une ou de plusieurs chambres du tribunal de première instance, du tribunal du travail et/ou du tribunal de l'entreprise incluant un stage externe à l'étranger.	- à partir du 16 ^e jour du 12 ^e mois jusqu'au 15 ^e jour du 23 ^e mois, un stage au sein d'une ou de plusieurs chambres du tribunal de première instance, du tribunal du travail et/ou du tribunal de l'entreprise incluant un stage externe à l'étranger.
Le programme du stage externe est approuvé par la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente.	Le programme du stage externe est approuvé par la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente.
La participation aux sessions de formation organisées par l'Institut de formation judiciaire est obligatoire pour tous les magistrats en formation.	La participation aux sessions de formation organisées par l'Institut de formation judiciaire est obligatoire pour tous les magistrats en formation.
§ 3. Pendant toute la durée de son stage, y compris le stage externe, le magistrat en formation est placé sous l'autorité et la surveillance du chef de corps du parquet ou du siège où il effectue son stage.	§ 3. Pendant toute la durée de son stage, y compris le stage externe, le magistrat en formation est placé sous l'autorité et la surveillance du chef de corps du parquet ou du siège où il effectue son stage.
Il est également placé sous la direction de deux maîtres de stage chargés de sa formation qui sont assistés par l'Institut de formation judiciaire dans l'élaboration et le suivi du programme de stage. Le premier est magistrat du parquet du procureur du Roi ou	Il est également placé sous la direction de deux maîtres de stage chargés de sa formation qui sont assistés par l'Institut de formation judiciaire dans l'élaboration et le suivi du programme de stage. Le premier est magistrat du parquet du procureur du Roi ou

de l'auditeur du travail. Le second est magistrat du siège au tribunal de première instance, tribunal du travail ou tribunal de l'entreprise. Ils sont désignés par leur chef de corps respectif parmi les magistrats qui ont suivi la formation spécialisée organisée par l'Institut de formation judiciaire. Cette formation est organisée au moins tous les deux ans.	ou de l'auditeur du travail. Le second est magistrat du siège au tribunal de première instance, tribunal du travail ou tribunal de l'entreprise. Ils sont désignés par leur chef de corps respectif parmi les magistrats qui ont suivi la formation spécialisée organisée par l'Institut de formation judiciaire. Cette formation est organisée au moins tous les deux ans.
Avant la fin du 2 ^e mois pour ce qui concerne la première partie du stage externe et avant la fin du 19 ^e mois pour ce qui concerne la dernière partie du stage externe visé au paragraphe 2, alinéa 1 ^{er} , deuxième tiret, le magistrat en formation soumet une proposition motivée relative au stage externe à l'approbation de la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente.	Avant la fin du 2 ^e mois pour ce qui concerne la première partie du stage externe et avant la fin du 19 ^e mois pour ce qui concerne la dernière partie du stage externe visé au paragraphe 2, alinéa 1 ^{er} , deuxième tiret, le magistrat en formation soumet une proposition motivée relative au stage externe à l'approbation de la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente.
Le premier maître de stage transmet à la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente, au cours du 12 ^e mois de stage, un rapport circonstancié sur le déroulement de la première partie du stage ainsi que sur le déroulement de la première partie du stage externe. Il communique une copie de ces rapports au procureur du Roi et/ou à l'auditeur du travail du parquet ou de l'auditorat où le magistrat en formation a été affecté, ainsi qu'au procureur général concerné.	Le premier maître de stage transmet à la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente, au cours du 12 ^e mois de stage, un rapport circonstancié sur le déroulement de la première partie du stage ainsi que sur le déroulement de la première partie du stage externe. Il communique une copie de ces rapports au procureur du Roi et/ou à l'auditeur du travail du parquet ou de l'auditorat où le magistrat en formation a été affecté, ainsi qu'au procureur général concerné.
Au cours du 20 ^e mois, le second maître de stage transmet à la commission compétente pour l'évaluation du stage judiciaire un rapport circonstancié sur le déroulement de la deuxième partie du stage et au cours du 24 ^e mois, de la dernière partie de celui-ci et en communique une copie au président du tribunal de première instance, du tribunal du travail et/ou du tribunal de l'entreprise où le magistrat en formation a été affecté, ainsi qu'au premier président de la cour d'appel concernée.	Au cours du 20 ^e mois, le second maître de stage transmet à la commission compétente pour l'évaluation du stage judiciaire un rapport circonstancié sur le déroulement de la deuxième partie du stage et au cours du 24 ^e mois, de la dernière partie de celui-ci et en communique une copie au président du tribunal de première instance, du tribunal du travail et/ou du tribunal de l'entreprise où le magistrat en formation a été affecté, ainsi qu'au premier président de la cour d'appel concernée.
Avant la fin du 22 ^e mois de stage, la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente fait parvenir le rapport final circonstancié et les rapports rédigés par les maîtres de stage au ministre qui a la Justice	Avant la fin du 22 ^e mois de stage, la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente fait parvenir le rapport final circonstancié et les rapports rédigés par les maîtres de stage au ministre qui a la Justice

dans ses attributions et communique une copie du rapport final aux chefs de corps du parquet et de la juridiction où le magistrat en formation a été affecté, ainsi qu'au procureur général et au premier président de la cour d'appel concernés.	dans ses attributions et communique une copie du rapport final aux chefs de corps du parquet et de la juridiction où le magistrat en formation a été affecté, ainsi qu'au procureur général et au premier président de la cour d'appel concernés.
Le magistrat en formation reçoit une copie des rapports de stage dans les mêmes délais. Si les informations contenues dans un ou plusieurs rapports sont défavorables, la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente rend un avis après avoir entendu l'intéressé. L'accomplissement de cette formalité est mentionné dans le rapport communiqué au ministre qui a la Justice dans ses attributions.	Le magistrat en formation reçoit une copie des rapports de stage dans les mêmes délais. Si les informations contenues dans un ou plusieurs rapports sont défavorables, la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente rend un avis après avoir entendu l'intéressé. L'accomplissement de cette formalité est mentionné dans le rapport communiqué au ministre qui a la Justice dans ses attributions.
Si le rapport final est favorable et si le magistrat en formation a accompli toutes les obligations du stage, le directeur de l'Institut de formation judiciaire délivre au magistrat en formation, au cours du 22 ^e mois de stage, un certificat attestant qu'il a achevé avec fruit le stage judiciaire et en adresse une copie au ministre qui a la Justice dans ses attributions. Le certificat est, cependant, retiré si le magistrat en formation commet une faute grave durant les deux derniers mois de stage.	Si le rapport final est favorable et si le magistrat en formation a accompli toutes les obligations du stage, le directeur de l'Institut de formation judiciaire délivre au magistrat en formation, au cours du 22 ^e mois de stage, un certificat attestant qu'il a achevé avec fruit le stage judiciaire et en adresse une copie au ministre qui a la Justice dans ses attributions. Le certificat est, cependant, retiré si le magistrat en formation commet une faute grave durant les deux derniers mois de stage.
§ 4. Le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué peut, après avoir entendu l'intéressé et sur l'avis motivé du chef de corps du parquet ou de la juridiction où le magistrat en formation effectue son stage et de la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente, mettre fin au stage de manière anticipative pour cause d'inaptitude professionnelle moyennant un préavis de trois mois. Le délai de préavis prend cours à l'expiration du mois civil pendant lequel le préavis est notifié à l'intéressé.	§ 4. Le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué peut, après avoir entendu l'intéressé et sur l'avis motivé du chef de corps du parquet ou de la juridiction où le magistrat en formation effectue son stage et de la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente, mettre fin au stage de manière anticipative pour cause d'inaptitude professionnelle moyennant un préavis de trois mois. Le délai de préavis prend cours à l'expiration du mois civil pendant lequel le préavis est notifié à l'intéressé.
Le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué peut également mettre fin au stage de manière anticipative pour faute grave, sans préavis, après avoir entendu l'intéressé et sur l'avis motivé du chef de corps du parquet ou de la juridiction	Le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué peut également mettre fin au stage de manière anticipative pour faute grave, sans préavis, après avoir entendu l'intéressé et sur l'avis motivé du chef de corps du parquet ou de la juridiction

où le magistrat en formation effectue son stage et de la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente.	où le magistrat en formation effectue son stage et de la commission d'évaluation du stage judiciaire compétente.
Dans les cas visés aux alinéas 1 ^{er} et 2, l'intéressé est soumis aux articles 7 à 13 de la loi du 20 juillet 1991 portant des dispositions sociales et diverses.	Dans les cas visés aux alinéas 1 ^{er} et 2, l'intéressé est soumis aux articles 7 à 13 de la loi du 20 juillet 1991 portant des dispositions sociales et diverses.
Le stage peut être suspendu pour des motifs légitimes par le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué, soit d'office après avis du chef de corps concerné, soit à la demande de l'intéressé.	Le stage peut être suspendu pour des motifs légitimes par le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué, soit d'office après avis du chef de corps concerné, soit à la demande de l'intéressé.
En cas de suspension ou d'absence ininterrompue pendant plus d'un mois, le stage est prolongé de plein droit de la même durée sans que cette prolongation puisse dépasser huit mois.	En cas de suspension ou d'absence ininterrompue pendant plus d'un mois, le stage est prolongé de plein droit de la même durée sans que cette prolongation puisse dépasser huit mois.
Les alinéas 4 et 5 ne sont pas applicables aux congés liés à la protection de la maternité visés à l'article 39 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail, lesquels sont assimilés à des périodes de stage.	Les alinéas 4 et 5 ne sont pas applicables aux congés liés à la protection de la maternité visés à l'article 39 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail, lesquels sont assimilés à des périodes de stage.
§ 5. Les magistrats en formation nommés conformément au § 1 ^{er} sont appelés en service en cette qualité après avoir prêté le serment prévu à l'article 2 du décret du 20 juillet 1831 concernant le serment.	§ 5. Les magistrats en formation nommés conformément au § 1 ^{er} sont appelés en service en cette qualité après avoir prêté le serment prévu à l'article 2 du décret du 20 juillet 1831 concernant le serment.
Le magistrat en formation n'a pas la qualité de magistrat.	Le magistrat en formation n'a pas la qualité de magistrat.
Le magistrat en formation a, pour la durée du stage au parquet du procureur du Roi ou pour la durée du stage au parquet de l'auditeur du travail, la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire respectivement du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail, mais il ne peut en exercer les fonctions que sur commissionnement par le procureur général.	Le magistrat en formation a, pour la durée du stage au parquet du procureur du Roi ou pour la durée du stage au parquet de l'auditeur du travail, la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire respectivement du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail, mais il ne peut en exercer les fonctions que sur commissionnement par le procureur général.
Après six mois de stage, il peut être commissionné par le procureur général pour exercer en tout ou en partie les fonctions du ministère public pour la seule durée du stage au parquet du procureur du Roi et/ou de l'auditeur du travail.	Après six mois de stage, il peut être commissionné par le procureur général pour exercer en tout ou en partie les fonctions du ministère public pour la seule durée du stage au parquet du procureur du Roi et/ou de l'auditeur du travail.

Pendant la durée du stage au siège, le magistrat en formation peut être assumé en qualité de greffier, conformément à l'article 329. Pendant cette même période, le magistrat en formation assiste le ou les juges composant la chambre du tribunal au sein duquel il est affecté. Il assiste au délibéré, mais n'exerce aucune suppléance.	Pendant la durée du stage au siège, le magistrat en formation peut être assumé en qualité de greffier, conformément à l'article 329. Pendant cette même période, le magistrat en formation assiste le ou les juges composant la chambre du tribunal au sein duquel il est affecté. Il assiste au délibéré, mais n'exerce aucune suppléance.
Ces affectations sont portées à la connaissance des maîtres de stage visés au § 3, ainsi que des chefs de corps respectifs.	Ces affectations sont portées à la connaissance des maîtres de stage visés au § 3, ainsi que des chefs de corps respectifs.
Les fonctions de magistrat en formation sont incompatibles avec toute autre fonction rémunérée. Le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué peut toutefois, sur avis du maître de stage concerné, autoriser l'intéressé à exercer les fonctions visées à l'article 294, alinéa 1 ^{er} .	Les fonctions de magistrat en formation sont incompatibles avec toute autre fonction rémunérée. Le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué peut toutefois, sur avis du maître de stage concerné, autoriser l'intéressé à exercer les fonctions visées à l'article 294, alinéa 1 ^{er} .
§ 6. Le magistrat en formation perçoit:	§ 6. Le magistrat en formation perçoit:
1° une rémunération payée à terme échu, calculée dans l'échelle de traitement NA 11 qui est accordée au personnel de la fonction publique fédérale;	1° une rémunération payée à terme échu, calculée dans l'échelle de traitement NA 11 qui est accordée au personnel de la fonction publique fédérale;
2° les augmentations intercalaires prévues dans ladite échelle;	2° les augmentations intercalaires prévues dans ladite échelle;
3° les allocations, indemnités et rétributions complémentaires de traitement attribuées au personnel des services publics fédéraux, dans la même mesure et aux mêmes conditions que celles imposées à celui-ci;	3° les allocations, indemnités et rétributions complémentaires de traitement attribuées au personnel des services publics fédéraux, dans la même mesure et aux mêmes conditions que celles imposées à celui-ci;
	3°/1 l'indemnité forfaitaire journalière visée à l'article 363/1;
4° une allocation forfaitaire de 235,50 euros par service de garde de nuit, ou pendant les week-ends ou les jours fériés, réellement assumé au sein d'un parquet du procureur du Roi, pour autant qu'il soit inscrit au rôle de garde. Par service de garde, on entend un service continu de douze heures pendant lequel les intéressés sont joignables et disponibles mais peuvent également se déplacer afin d'assurer des prestations sur un lieu de travail. Le montant maximum des allocations pour la période de stage légale au	4° une allocation forfaitaire de 235,50 euros par service de garde de nuit, ou pendant les week-ends ou les jours fériés, réellement assumé au sein d'un parquet du procureur du Roi, pour autant qu'il soit inscrit au rôle de garde. Par service de garde, on entend un service continu de douze heures pendant lequel les intéressés sont joignables et disponibles mais peuvent également se déplacer afin d'assurer des prestations sur un lieu de travail. Le montant maximum des allocations pour la période de stage légale

parquet ne peut être supérieur à 4.239 euros. L'allocation ne peut pas être cumulée avec l'allocation pour prestations irrégulières visée à l'article 47 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale.	au parquet ne peut être supérieur à 4.239 euros. L'allocation ne peut pas être cumulée avec l'allocation pour prestations irrégulières visée à l'article 47 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale.
Lors de la nomination au stage, le traitement est fixé en prenant uniquement en considération deux années au titre de l'expérience exigée, conformément au § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , comme condition de participation au concours d'admission au stage.	Lors de la nomination au stage, le traitement, calculé dans l'échelle de traitement NA 11, est fixé en prenant en considération l'article 365, § 1er, et l'ancienneté pécuniaire visée à l'article 366, §§ 2, 3 et 4. Pendant le stage, l'ancienneté pécuniaire évolue par mois complet. Les mois incomplets ne sont pas pris en considération.
Le régime de mobilité applicable aux traitements du personnel s'applique également à la rémunération du magistrat en formation ainsi qu'à l'allocation pour service de garde. Elles sont rattachées à l'indice-pivot 138,01.	Le régime de mobilité applicable aux traitements du personnel s'applique également à la rémunération du magistrat en formation ainsi qu'à l'allocation pour service de garde. Elles sont rattachées à l'indice-pivot 138,01.
Toute la législation concernant la sécurité sociale des stagiaires de la fonction publique est applicable au magistrat en formation.	Toute la législation concernant la sécurité sociale des stagiaires de la fonction publique est applicable au magistrat en formation.
Le Roi détermine l'assistance en justice des magistrats en formation et l'indemnisation des dommages aux biens, encourus par eux, conformément aux dispositions en vigueur pour les agents de l'Etat.	Le Roi détermine l'assistance en justice des magistrats en formation et l'indemnisation des dommages aux biens, encourus par eux, conformément aux dispositions en vigueur pour les agents de l'Etat.
§ 7. Si le stage est achevé avec fruit, lorsque la nomination du magistrat en formation ne peut avoir lieu à la fin du 24 ^e mois, le Roi nomme d'office le magistrat en formation en qualité de candidat-magistrat, selon le cas, auprès des cours et tribunaux ou auprès du ministère public.	§ 7. Si le stage est achevé avec fruit, lorsque la nomination du magistrat en formation ne peut avoir lieu à la fin du 24 ^e mois, le Roi nomme d'office le magistrat en formation en qualité de candidat-magistrat, selon le cas, auprès des cours et tribunaux ou auprès du ministère public.
A cette fin, les magistrats en formation font connaître, avant la fin du 21 ^e mois de leur stage, par voie électronique au ministre qui a la Justice dans ses attributions, leur préférence entre le parquet et le siège pour l'exercice éventuel de la fonction de candidat-magistrat à l'issue de leur stage.	A cette fin, les magistrats en formation font connaître, avant la fin du 21 ^e mois de leur stage, par voie électronique au ministre qui a la Justice dans ses attributions, leur préférence entre le parquet et le siège pour l'exercice éventuel de la fonction de candidat-magistrat à l'issue de leur stage.

Le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué désigne en fonction des nécessités du service et, si possible, sur la base de la préférence du candidat-magistrat, le tribunal ou le parquet dans lequel celui-ci exercera ses fonctions. Les nécessités du service sont établies sur avis du Collège des cours et tribunaux et du Collège du ministère public.	Le ministre qui a la Justice dans ses attributions ou son délégué désigne en fonction des nécessités du service et, si possible, sur la base de la préférence du candidat-magistrat, le tribunal ou le parquet dans lequel celui-ci exercera ses fonctions. Les nécessités du service sont établies sur avis du Collège des cours et tribunaux et du Collège du ministère public.
Chaque année, le Collège des cours et tribunaux et le Collège du ministère public adressent au ministre qui a la Justice dans ses attributions un rapport concernant la situation des candidats-magistrats auprès des cours et tribunaux et auprès du ministère public ainsi que l'évaluation du passage vers la magistrature au cours de l'année judiciaire écoulée. Ce rapport est transmis à la Chambre des représentants.	Chaque année, le Collège des cours et tribunaux et le Collège du ministère public adressent au ministre qui a la Justice dans ses attributions un rapport concernant la situation des candidats-magistrats auprès des cours et tribunaux et auprès du ministère public ainsi que l'évaluation du passage vers la magistrature au cours de l'année judiciaire écoulée. Ce rapport est transmis à la Chambre des représentants.
Le candidat-magistrat auprès du parquet a la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire respectivement du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail, mais il ne peut en exercer les fonctions que sur commissionnement par le procureur général. Il peut être commissionné par le procureur général pour exercer en tout ou en partie les fonctions du ministère public sous la surveillance du chef de corps du parquet auquel il est attaché.	Le candidat-magistrat auprès du parquet a la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire respectivement du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail, mais il ne peut en exercer les fonctions que sur commissionnement par le procureur général. Il peut être commissionné par le procureur général pour exercer en tout ou en partie les fonctions du ministère public sous la surveillance du chef de corps du parquet auquel il est attaché.
Le candidat-magistrat auprès des cours et tribunaux est placé sous la surveillance du chef de corps de la juridiction à laquelle il est attaché. Il peut être assumé en qualité de greffier, conformément à l'article 329. Il assiste le ou les juges composant la chambre du tribunal au sein duquel il est affecté. Il assiste au délibéré et peut exercer une suppléance.	Le candidat-magistrat auprès des cours et tribunaux est placé sous la surveillance du chef de corps de la juridiction à laquelle il est attaché. Il peut être assumé en qualité de greffier, conformément à l'article 329. Il assiste le ou les juges composant la chambre du tribunal au sein duquel il est affecté. Il assiste au délibéré et peut exercer une suppléance.
§ 8. Le statut des référendaires et juristes de parquet est applicable aux candidats-magistrats sous réserve de ce qui suit:	§ 8. Le statut des référendaires et juristes de parquet est applicable aux candidats-magistrats sous réserve de ce qui suit:
1° le candidat-magistrat perçoit une rémunération payée à terme échu qui correspond à une fonction de la classe A1;	1° le candidat-magistrat perçoit une rémunération payée à terme échu qui correspond à une fonction de la classe A1;

2° pour l'application de l'article 372bis, la durée du stage judiciaire compte comme ancienneté d'échelle et le candidat-magistrat est considéré comme ayant d'office reçu à deux reprises la mention "répond aux attentes";	2° pour l'application de l'article 372bis, la durée du stage judiciaire compte comme ancienneté d'échelle et le candidat-magistrat est considéré comme ayant d'office reçu à deux reprises la mention "répond aux attentes";
3° le candidat-magistrat est dispensé de la période de stage précédent la nomination;	3° le candidat-magistrat est dispensé de la période de stage précédent la nomination;
4° le candidat-magistrat perçoit une allocation forfaitaire de 235,50 euros par service de garde de nuit, ou pendant les week-ends ou les jours fériés, réellement assumé au sein d'un parquet du procureur du Roi, pour autant qu'il soit inscrit au rôle de garde. Par service de garde, on entend un service continu de douze heures pendant lequel les intéressés sont joignables et disponibles mais peuvent également se déplacer afin d'assurer des prestations sur un lieu de travail. Le nombre de gardes effectuées par an ne peut être supérieur à 18. L'allocation ne peut pas être cumulée avec l'allocation pour prestations irrégulières visée à l'article 47 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale.	4° le candidat-magistrat perçoit une allocation forfaitaire de 235,50 euros par service de garde de nuit, ou pendant les week-ends ou les jours fériés, réellement assumé au sein d'un parquet du procureur du Roi, pour autant qu'il soit inscrit au rôle de garde. Par service de garde, on entend un service continu de douze heures pendant lequel les intéressés sont joignables et disponibles mais peuvent également se déplacer afin d'assurer des prestations sur un lieu de travail. Le nombre de gardes effectuées par an ne peut être supérieur à 18. L'allocation ne peut pas être cumulée avec l'allocation pour prestations irrégulières visée à l'article 47 de l'arrêté royal du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale.
Le régime de mobilité applicable aux traitements du personnel s'applique également à la rémunération de le candidat-magistrat, ainsi qu'à l'allocation pour service de garde. Elles sont rattachées à l'indice-pivot 138,01.	Le régime de mobilité applicable aux traitements du personnel s'applique également à la rémunération de le candidat-magistrat, ainsi qu'à l'allocation pour service de garde. Elles sont rattachées à l'indice-pivot 138,01.
Art. 331/12	Art. 331/12
Des congés de circonstances sont accordés dans les limites fixées ci-après:	Des congés de circonstances sont accordés dans les limites fixées ci-après:
1° le mariage du magistrat: quatre jours ouvrables;	1° le mariage du magistrat: quatre jours ouvrables;
2° la naissance d'un enfant dont la filiation est établie à l'égard du magistrat. A défaut d'une personne qui prend ce congé sur la base de la filiation avec l'enfant, le magistrat qui vit en couple avec la mère de l'enfant au même domicile a droit au congé. Le droit au congé de maternité visé à l'article 39 de la loi du	2° la naissance d'un enfant dont la filiation est établie à l'égard du magistrat. A défaut d'une personne qui prend ce congé sur la base de la filiation avec l'enfant, le magistrat qui vit en couple avec la mère de l'enfant au même domicile a droit au congé. Le droit au congé de maternité visé à

16 mars 1971 sur le travail exclus pour un même parent le droit au congé de circonstances à la naissance. Le congé s'élève à vingt jours ouvrables;	l'article 39 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail exclus pour un même parent le droit au congé de circonstances à la naissance. Le congé s'élève à vingt jours ouvrables;
3° le décès du/de la conjoint(e) du magistrat, le décès de l'enfant naturel ou de l'enfant adoptif du magistrat ou de son/sa conjoint(e): dix jours ouvrables, dont trois jours ouvrables à choisir par le magistrat pendant la période qui prend cours le jour du décès et s'achève le jour des funérailles et sept jours ouvrables à choisir par le magistrat dans l'année qui suit le jour du décès. Il peut être dérogé, à la demande du magistrat et moyennant l'accord du chef de corps, aux deux périodes au cours desquelles ces jours de congé doivent être pris;	3° le décès du/de la conjoint(e) du magistrat, le décès de l'enfant naturel ou de l'enfant adoptif du magistrat ou de son/sa conjoint(e): dix jours ouvrables, dont trois jours ouvrables à choisir par le magistrat pendant la période qui prend cours le jour du décès et s'achève le jour des funérailles et sept jours ouvrables à choisir par le magistrat dans l'année qui suit le jour du décès. Il peut être dérogé, à la demande du magistrat et moyennant l'accord du chef de corps, aux deux périodes au cours desquelles ces jours de congé doivent être pris;
4° le décès du parent, du beau-parent, du beau-parent en cas de remariage, de la belle-fille, du beau-fils du magistrat ou de son/sa conjoint(e): quatre jours ouvrables dont trois jours ouvrables à choisir par le magistrat pendant la période qui prend cours le jour du décès et s'achève le jour des funérailles et un jour ouvrable à choisir par le magistrat dans l'année qui suit le jour du décès. Il peut être dérogé, à la demande du magistrat et moyennant l'accord du chef de corps, aux deux périodes au cours desquelles ces jours ouvrables doivent être pris;	4° le décès du parent, du beau-parent, du beau-parent en cas de remariage, de la belle-fille, du beau-fils du magistrat ou de son/sa conjoint(e): quatre jours ouvrables dont trois jours ouvrables à choisir par le magistrat pendant la période qui prend cours le jour du décès et s'achève le jour des funérailles et un jour ouvrable à choisir par le magistrat dans l'année qui suit le jour du décès. Il peut être dérogé, à la demande du magistrat et moyennant l'accord du chef de corps, aux deux périodes au cours desquelles ces jours ouvrables doivent être pris;
5° le mariage d'un enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): deux jours ouvrables;	5° le mariage d'un enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): deux jours ouvrables;
6° le mariage d'un frère, d'une soeur, d'un beau-frère, d'une belle-soeur, du parent, du beau-parent, du beau-parent en cas de remariage, d'un petit-enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): un jour ouvrable;	6° le mariage d'un frère, d'une soeur, d'un beau-frère, d'une belle-soeur, du parent, du beau-parent, du beau-parent en cas de remariage, d'un petit-enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): un jour ouvrable;
7° le décès d'un parent ou allié, à quelque degré que ce soit, du magistrat ou de son/sa conjoint(e), mais habitant sous le même toit que le magistrat: deux jours ouvrables;	7° le décès d'un parent ou allié, à quelque degré que ce soit, du magistrat ou de son/sa conjoint(e), mais habitant sous le même toit que le magistrat: deux jours ouvrables;
8° le décès d'un parent ou allié au deuxième ou au troisième degré du magistrat ou de son/sa conjoint(e), mais n'habitant pas sous	8° le décès d'un parent ou allié au deuxième ou au troisième degré du magistrat ou de son/sa conjoint(e), mais n'habitant pas sous

le même toit que le magistrat: un jour ouvrable;	le même toit que le magistrat: un jour ouvrable;
9° le décès d'un enfant qui était placé auprès du magistrat ou de son/sa conjoint(e) dans le cadre d'un placement familial de courte durée au moment du décès: un jour ouvrable;	9° le décès d'un enfant qui était placé auprès du magistrat ou de son/sa conjoint(e) dans le cadre d'un placement familial de courte durée au moment du décès: un jour ouvrable;
10° l'ordination, l'entrée au couvent ou tout autre événement similaire d'un culte reconnu d'un enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): un jour ouvrable;	10° l'ordination, l'entrée au couvent ou tout autre événement similaire d'un culte reconnu d'un enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): un jour ouvrable;
11° la communion solennelle ou tout autre événement similaire d'un culte reconnu d'un enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): un jour ouvrable;	11° la communion solennelle ou tout autre événement similaire d'un culte reconnu d'un enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): un jour ouvrable;
12° la participation à la fête de la jeunesse laïque, d'un enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): un jour ouvrable;	12° la participation à la fête de la jeunesse laïque, d'un enfant du magistrat ou de son/sa conjoint(e): un jour ouvrable;
13° la convocation comme témoin devant une juridiction ou comparution personnelle ordonnée par une juridiction: pour la durée nécessaire.	13° la convocation comme témoin devant une juridiction ou comparution personnelle ordonnée par une juridiction: pour la durée nécessaire.
	14° la perte de grossesse de la magistrate qui était enceinte et a déclaré la grossesse au son chef de corps et la perte de grossesse de l'épouse du magistrat qui était enceinte: deux jours ouvrables suivant la perte de grossesse si la magistrate ou le magistrat l'a communiqué à son chef de corps. Pour l'application de la présente disposition, on entend par "perte de grossesse" toutes les formes de perte de grossesse, qu'elle soit d'origine médicale ou spontanée, à partir du moment où la perte se produit, depuis le début de la grossesse jusqu'à 180 jours de grossesse inclus, sans que la magistrate ou le magistrat ne doive présenter de certificat.
Les liens qui découlent d'un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée sont, pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , 3° et 4°, assimilés aux liens familiaux consacrés par ces dispositions, à condition que le décès survienne soit pendant un placement dans le cadre d'un placement	Les liens qui découlent d'un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée sont, pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , 3° et 4°, assimilés aux liens familiaux consacrés par ces dispositions, à condition que le décès survienne soit pendant un placement dans le cadre d'un placement

familial de longue durée, soit après la fin d'un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée. Dans ce contexte, l'enfant placé est assimilé à l'enfant, la mère d'accueil à la mère, le père d'accueil au père, et ainsi de suite.	familial de longue durée, soit après la fin d'un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée. Dans ce contexte, l'enfant placé est assimilé à l'enfant, la mère d'accueil à la mère, le père d'accueil au père, et ainsi de suite.
Les liens qui découlent d'un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée sont, pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , 5°, 6°, 7°, 8°, 10°, 11° et 12°, assimilés aux liens familiaux consacrés par ces dispositions, à condition que l'événement survienne soit pendant un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée, soit après la fin d'un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée dans lequel l'enfant placé a fait partie de la famille d'accueil de manière permanente et affective pendant une période ininterrompue de trois ans. Dans ce contexte, l'enfant placé est assimilé à l'enfant, la mère d'accueil à la mère, le père d'accueil au père, et ainsi de suite.	Les liens qui découlent d'un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée sont, pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , 5°, 6°, 7°, 8°, 10°, 11° et 12°, assimilés aux liens familiaux consacrés par ces dispositions, à condition que l'événement survienne soit pendant un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée, soit après la fin d'un placement dans le cadre d'un placement familial de longue durée dans lequel l'enfant placé a fait partie de la famille d'accueil de manière permanente et affective pendant une période ininterrompue de trois ans. Dans ce contexte, l'enfant placé est assimilé à l'enfant, la mère d'accueil à la mère, le père d'accueil au père, et ainsi de suite.
Les congés sont fixés en concertation avec le chef de corps et dans le respect des nécessités du service.	Les congés sont fixés en concertation avec le chef de corps et dans le respect des nécessités du service.
Ces congés sont assimilés à une période d'activité de service.	Ces congés sont assimilés à une période d'activité de service.
Art. 331/13	Art. 331/13
§ 1 ^{er} . Le magistrat obtient les congés exceptionnels dans le but de fournir des soins personnels ou une aide personnelle à un membre du ménage ou à un membre de la famille qui nécessite des soins ou une aide pour une raison médicale.	§ 1 ^{er} . Le magistrat obtient les congés exceptionnels dans le but de fournir des soins personnels ou une aide personnelle à un membre du ménage ou à un membre de la famille qui nécessite des soins ou une aide pour une raison médicale.
Pour l'application du présent article, l'on entend par:	Pour l'application du présent article, l'on entend par:
1° membre du ménage: toute personne cohabitant avec le magistrat au même domicile;	1° membre du ménage: toute personne cohabitant avec le magistrat au même domicile;
2° membre de la famille: le conjoint du magistrat ou la personne avec qui le magistrat cohabite légalement, au sens des	2° membre de la famille: le conjoint du magistrat ou la personne avec qui le magistrat cohabite légalement, au sens des

articles 1475 et suivants de l'ancien Code civil, de même que les parents du magistrat au premier degré;	articles 1475 et suivants de l'ancien Code civil, de même que les parents du magistrat au premier degré;
3° une raison médicale rendant nécessaires des soins ou une aide: tout état de santé, consécutif ou non à une maladie ou à une intervention médicale, considéré comme tel par le médecin traitant et pour lequel le médecin estime qu'il nécessite des soins ou une aide, à savoir toute forme d'assistance ou de soin de type social, familial ou émotionnel.	3° une raison médicale rendant nécessaires des soins ou une aide: tout état de santé, consécutif ou non à une maladie ou à une intervention médicale, considéré comme tel par le médecin traitant et pour lequel le médecin estime qu'il nécessite des soins ou une aide, à savoir toute forme d'assistance ou de soin de type social, familial ou émotionnel.
Le magistrat qui souhaite faire usage du congé d'aidant en informe préalablement son chef de corps.	Le magistrat qui souhaite faire usage du congé d'aidant en informe préalablement son chef de corps.
Le magistrat fournit aussi vite que possible, à titre de preuve, un certificat médical délivré par le médecin traitant du membre du ménage ou de la famille concerné au cours de l'année où le congé exceptionnel est pris et dont il apparait que le membre du ménage ou de la famille nécessite des soins ou une aide pour une raison médicale. Ce certificat ne peut ni indiquer la raison médicale elle-même ni l'identité du membre du ménage ou de la famille.	Le magistrat fournit aussi vite que possible, à titre de preuve, un certificat médical délivré par le médecin traitant du membre du ménage ou de la famille concerné au cours de l'année où le congé exceptionnel est pris et dont il apparait que le membre du ménage ou de la famille nécessite des soins ou une aide pour une raison médicale. Ce certificat ne peut pas indiquer la raison médicale elle-même .
§ 2. La durée des congés visés au paragraphe 1 ^{er} est limitée à cinq jours ouvrables par an. Le congé peut être pris par jour, par jours consécutifs ou par demi-jour.	§ 2. La durée des congés visés au paragraphe 1 ^{er} est limitée à cinq jours ouvrables par an. Le congé peut être pris par jour, par jours consécutifs ou par demi-jour.
La durée des congés visés au paragraphe 1 ^{er} est réduite du nombre de jours ouvrables de congé d'aidant déjà pris au cours de la même année, en application de l'article 30bis, § 2, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.	La durée des congés visés au paragraphe 1 ^{er} est réduite du nombre de jours ouvrables de congé d'aidant déjà pris au cours de la même année, en application de l'article 30bis, § 2, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.
§ 3. Les congés visés dans le présent article sont assimilés à des périodes d'activité de service.	§ 3. Les congés visés dans le présent article sont assimilés à des périodes d'activité de service.
Art. 331/25	Art. 331/25
§ 1 ^{er} . Le magistrat, au moment de la naissance ou de l'adoption de son enfant, se	§ 1 ^{er} . Le magistrat, au moment de la naissance ou de l'adoption de son enfant, se

voit accorder un congé parental qui peut être pris:	voit accorder un congé parental qui peut être pris:
- soit sous la forme d'un congé à temps plein durant une période de quatre mois; à la demande du magistrat, cette période peut être fractionnée par mois;	- soit sous la forme d'un congé à temps plein durant une période de quatre mois; à la demande du magistrat, cette période peut être fractionnée par mois;
- soit sous la forme d'un congé à mi-temps durant une période de huit mois; à la demande du magistrat, cette période peut être fractionnée en périodes de deux mois ou un multiple de ce chiffre;	- soit sous la forme d'un congé à mi-temps durant une période de huit mois; à la demande du magistrat, cette période peut être fractionnée en périodes de deux mois ou un multiple de ce chiffre;
- soit sous la forme d'un congé d'un cinquième durant une période de vingt mois; à la demande du magistrat, cette période peut être fractionnée en périodes de cinq mois ou un multiple de ce chiffre;	- soit sous la forme d'un congé d'un cinquième durant une période de vingt mois; à la demande du magistrat, cette période peut être fractionnée en périodes de cinq mois ou un multiple de ce chiffre;
- soit sous la forme d'un congé d'un dixième durant une période de quarante mois; à la demande du magistrat, cette période peut être fractionnée en périodes de dix mois ou un multiple de ce chiffre.	- soit sous la forme d'un congé d'un dixième durant une période de quarante mois; à la demande du magistrat, cette période peut être fractionnée en périodes de dix mois ou un multiple de ce chiffre.
Le magistrat a la possibilité dans le cadre de l'exercice de son droit au congé parental de faire usage des différentes modalités prévues à l'alinéa 1 ^{er} . Lors d'un changement de forme, il convient de tenir compte du principe qu'un mois de congé à temps plein est équivalent à deux mois de congé à mi-temps, à cinq mois de congé à raison d'un cinquième et à dix mois de congé à raison d'un dixième.	Le magistrat a la possibilité dans le cadre de l'exercice de son droit au congé parental de faire usage des différentes modalités prévues à l'alinéa 1 ^{er} . Lors d'un changement de forme, il convient de tenir compte du principe qu'un mois de congé à temps plein est équivalent à deux mois de congé à mi-temps, à cinq mois de congé à raison d'un cinquième et à dix mois de congé à raison d'un dixième.
§ 2. Le magistrat a droit au congé parental:	§ 2. Le magistrat a droit au congé parental:
- en raison de la naissance de son enfant, jusqu'à ce que l'enfant atteigne son douzième anniversaire;	- en raison de la naissance de son enfant, jusqu'à ce que l'enfant atteigne son douzième anniversaire;
- en raison de l'adoption d'un enfant, pendant une période qui court à partir de l'inscription de l'enfant comme faisant partie de son ménage, au registre de la population ou au registre des étrangers de la commune où le magistrat a sa résidence, jusqu'à ce que l'enfant atteigne son douzième anniversaire.	- en raison de l'adoption d'un enfant, pendant une période qui court à partir de l'inscription de l'enfant comme faisant partie de son ménage, au registre de la population ou au registre des étrangers de la commune où le magistrat a sa résidence, jusqu'à ce que l'enfant atteigne son douzième anniversaire.

§ 3. Lorsque l'enfant est atteint d'une incapacité physique ou mentale de 66 % au moins ou d'une affection qui a pour conséquence qu'au moins quatre points sont reconnus dans le pilier I de l'échelle médico-sociale au sens de la réglementation relative aux allocations familiales ou que neuf points au moins sont reconnus dans l'ensemble des trois piliers de l'échelle médicosociale au sens de la réglementation relative aux allocations familiales, il n'y a pas de limite d'âge.	§ 3. Lorsque l'enfant est atteint d'une incapacité physique ou mentale de 66 % au moins ou d'une affection qui a pour conséquence qu'au moins quatre points sont reconnus dans le pilier I de l'échelle médico-sociale au sens de la réglementation relative aux allocations familiales ou que neuf points au moins sont reconnus dans l'ensemble des trois piliers de l'échelle médicosociale au sens de la réglementation relative aux allocations familiales, il n'y a pas de limite d'âge.
§ 4. La condition du douzième anniversaire doit être satisfaite au plus tard pendant la période de congé parental.	§ 4. La condition du douzième anniversaire doit être satisfaite au plus tard pendant la période de congé parental.
§ 5. Le congé parental visé dans le présent article n'est pas rémunéré; il est assimilé pour le surplus à une période d'activité de service.	§ 5. Le congé parental visé dans le présent article n'est pas rémunéré; il est assimilé pour le surplus à une période d'activité de service.
§ 6. Le magistrat qui bénéficie d'un congé parental en application du présent article perçoit mensuellement de l'Office national de l'emploi l'allocation qui est accordée aux membres du personnel de la fonction publique.	§ 6. Le magistrat qui bénéficie d'un congé parental en application du présent article perçoit mensuellement de l'Office national de l'emploi l'allocation qui est accordée aux membres du personnel de la fonction publique.
Le Roi détermine les modalités de demande de l'allocation et la procédure.	Le Roi détermine les conditions et modalités d'octroi de cette allocation .
Art. 331/27	Art. 331/27
§ 1 ^{er} . Un congé d'adoption est accordé pendant une période de maximum neuf semaines au magistrat qui adopte un enfant mineur.	§ 1 ^{er} . Un congé d'adoption est accordé pendant une période de maximum six semaines au magistrat qui adopte un enfant mineur.
Le congé d'adoption de neuf semaines par parent adoptif est allongé, comme suit, pour le parent adoptif ou pour les deux parents adoptifs ensemble: d'une semaine à partir du 1 ^{er} janvier 2025 et de deux semaines à partir du 1 ^{er} janvier 2027.	Le congé d'adoption de six semaines par parent adoptif est allongé de quatre semaines pour le parent adoptif ou pour les deux parents adoptifs, ainsi que d'une semaine supplémentaire à partir du 1er janvier 2027.
S'il y a deux parents adoptifs, ceux-ci se répartissent entre eux les semaines supplémentaires visées à l'alinéa 2.	S'il y a deux parents adoptifs, ceux-ci se répartissent entre eux les semaines supplémentaires visées à l'alinéa 2.
L'alinéa 2 ne s'applique qu'aux demandes introduites conformément au paragraphe 2 à	L'alinéa 2 ne s'applique qu'aux demandes introduites conformément au paragraphe 2

partir de l'entrée en vigueur de l'allongement concerné et pour autant que le congé d'adoption prenne cours au plus tôt à partir de la même date d'entrée en vigueur.	à partir de l'entrée en vigueur de l'allongement concerné et pour autant que le congé d'adoption prenne cours au plus tôt à partir de la même date d'entrée en vigueur.
Le congé peut être fractionné par semaine et doit être pris au plus tard dans les sept mois qui suivent l'accueil de l'enfant dans la famille du magistrat. Dans le cadre d'une adoption internationale, le magistrat peut, à sa demande, prendre maximum quatre semaines de ce congé avant que l'enfant ne soit effectivement accueilli dans la famille afin de préparer l'accueil effectif de l'enfant dans sa famille.	Le congé peut être fractionné par semaine et doit être pris au plus tard dans les sept mois qui suivent l'accueil de l'enfant dans la famille du magistrat. Dans le cadre d'une adoption internationale, le magistrat peut, à sa demande, prendre maximum quatre semaines de ce congé avant que l'enfant ne soit effectivement accueilli dans la famille afin de préparer l'accueil effectif de l'enfant dans sa famille.
§ 2. Le magistrat qui souhaite bénéficier du congé par application du présent article communique au chef de corps la date à laquelle le congé prendra cours et sa durée. Cette communication se fait par écrit au moins un mois avant le début du congé, à moins que le chef de corps n'accepte un délai plus court à la demande du magistrat.	§ 2. Le magistrat qui souhaite bénéficier du congé par application du présent article communique au chef de corps la date à laquelle le congé prendra cours et sa durée. Cette communication se fait par écrit au moins un mois avant le début du congé, à moins que le chef de corps n'accepte un délai plus court à la demande du magistrat.
Le magistrat doit présenter les documents suivants:	Le magistrat doit présenter les documents suivants:
1° une attestation, délivrée par l'autorité centrale communautaire compétente, qui confirme l'attribution de l'enfant au magistrat, pour obtenir le congé de quatre semaines au plus avant que l'enfant ne soit accueilli dans la famille;	1° une attestation, délivrée par l'autorité centrale communautaire compétente, qui confirme l'attribution de l'enfant au magistrat, pour obtenir le congé de quatre semaines au plus avant que l'enfant ne soit accueilli dans la famille;
2° une attestation qui confirme l'inscription de l'enfant au registre de la population ou au registre des étrangers, pour pouvoir prendre le congé restant;	2° une attestation qui confirme l'inscription de l'enfant au registre de la population ou au registre des étrangers, pour pouvoir prendre le congé restant;
3° une déclaration sur l'honneur attestant, selon le cas, de la répartition des semaines supplémentaires de congé d'adoption entre les deux parents adoptifs ou de l'attribution de ces semaines au seul parent adoptif qui utilise ce congé. Cette déclaration sur l'honneur n'est nécessaire que si la famille adoptive se compose de deux parents adoptifs.	3° une déclaration sur l'honneur attestant, selon le cas, de la répartition des semaines supplémentaires de congé d'adoption entre les deux parents adoptifs ou de l'attribution de ces semaines au seul parent adoptif qui utilise ce congé. Cette déclaration sur l'honneur n'est nécessaire que si la famille adoptive se compose de deux parents adoptifs.

Le congé est fixé en concertation avec le chef de corps et dans le respect des nécessités du service.	Le congé est fixé en concertation avec le chef de corps et dans le respect des nécessités du service.
§ 3. La durée maximum du congé d'adoption est doublée lorsque l'enfant est atteint d'une incapacité physique ou mentale de 66 % au moins ou d'une affection qui a pour conséquence qu'au moins quatre points sont octroyés dans le pilier 1 de l'échelle médico-sociale, au sens de la réglementation relative aux allocations familiales ou qu'au moins neuf points sont reconnus dans l'ensemble des trois piliers de l'échelle médico-sociale au sens de la réglementation relative aux allocations familiales.	§ 3. La durée maximum du congé d'adoption est doublée lorsque l'enfant est atteint d'une incapacité physique ou mentale de 66 % au moins ou d'une affection qui a pour conséquence qu'au moins quatre points sont octroyés dans le pilier 1 de l'échelle médico-sociale, au sens de la réglementation relative aux allocations familiales ou qu'au moins neuf points sont reconnus dans l'ensemble des trois piliers de l'échelle médico-sociale au sens de la réglementation relative aux allocations familiales.
La durée maximale du congé d'adoption est allongée de deux semaines par parent adoptif en cas d'adoption simultanée de plusieurs enfants mineurs.	La durée maximale du congé d'adoption est allongée de deux semaines par parent adoptif en cas d'adoption simultanée de plusieurs enfants mineurs.
La durée maximum du congé d'adoption est réduite de quatre semaines, lorsque le magistrat a obtenu pour le même enfant un congé de circonstances en application de l'article 331/12, alinéa 1 ^{er} , 2 ^o , ou un congé à l'occasion d'une naissance en application de l'article 30, § 2, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.	La durée maximum du congé d'adoption est réduite de quatre semaines, lorsque le magistrat a obtenu pour le même enfant un congé de circonstances en application de l'article 331/12, alinéa 1 ^{er} , 2 ^o , ou un congé à l'occasion d'une naissance en application de l'article 30, § 2, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.
La durée maximum du congé d'adoption est réduite du nombre de semaines de congé d'accueil en application de l'article 331/28, que le magistrat a déjà obtenu pour le même enfant.	La durée maximum du congé d'adoption est réduite du nombre de semaines de congé d'accueil en application de l'article 331/28, que le magistrat a déjà obtenu pour le même enfant.
Art. 331/30	Art. 331/30
§ 1 ^{er} . Sans préjudice de l'article 331/29, le magistrat qui est désigné comme parent d'accueil et qui dans le cadre d'un placement familial de longue durée, accueille un enfant mineur dans sa famille, a droit une seule fois, pour prendre soin de cet enfant, à un congé parental d'accueil pendant une période ininterrompue de maximum neuf semaines.	§ 1 ^{er} . Sans préjudice de l'article 331/29, le magistrat qui est désigné comme parent d'accueil et qui dans le cadre d'un placement familial de longue durée, accueille un enfant mineur dans sa famille, a droit une seule fois, pour prendre soin de cet enfant, à un congé parental d'accueil pendant une période ininterrompue de maximum six semaines.
Dans le cas où le magistrat choisit de ne pas prendre le nombre maximal de semaines	Dans le cas où le magistrat choisit de ne pas prendre le nombre maximal de semaines

prévues dans le cadre du congé parental d'accueil, le congé doit être au moins d'une semaine ou d'un multiple d'une semaine.	prévues dans le cadre du congé parental d'accueil, le congé doit être au moins d'une semaine ou d'un multiple d'une semaine.
Le congé parental d'accueil de neuf semaines par parent est allongé pour le parent d'accueil ou pour les deux parents d'accueil ensemble d'une semaine à partir du 1 ^{er} janvier 2025 et de deux semaines à partir du 1 ^{er} janvier 2027.	Le congé parental d'accueil de six semaines par parent est allongé de quatre semaines pour le parent d'accueil ou pour les deux parents d'accueil ensemble, ainsi que d'une semaine supplémentaire à partir du 1er janvier 2027.
L'alinéa 3 ne s'applique qu'aux demandes introduites conformément au paragraphe 2 à partir de l'entrée en vigueur de l'allongement concerné et pour autant que le congé parental d'accueil prenne cours au plus tôt à partir de la même date d'entrée en vigueur.	L'alinéa 3 ne s'applique qu'aux demandes introduites conformément au paragraphe 2 à partir de l'entrée en vigueur de l'allongement concerné et pour autant que le congé parental d'accueil prenne cours au plus tôt à partir de la même date d'entrée en vigueur.
Si la famille d'accueil comprend deux personnes, qui sont désignées ensemble comme parent d'accueil de l'enfant, ceux-ci se répartissent entre eux les semaines supplémentaires visées à l'alinéa 3.	Si la famille d'accueil comprend deux personnes, qui sont désignées ensemble comme parent d'accueil de l'enfant, ceux-ci se répartissent entre eux les semaines supplémentaires visées à l'alinéa 3.
§ 2. Pour pouvoir exercer le droit au congé parental d'accueil, ce congé doit prendre cours dans les douze mois qui suivent l'inscription de l'enfant comme faisant partie du ménage du magistrat dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers de sa commune de résidence.	§ 2. Pour pouvoir exercer le droit au congé parental d'accueil, ce congé doit prendre cours dans les douze mois qui suivent l'inscription de l'enfant comme faisant partie du ménage du magistrat dans le registre de la population ou dans le registre des étrangers de sa commune de résidence.
Le magistrat qui souhaite bénéficier du congé communique au chef de corps la date à laquelle le congé prendra cours et sa durée. La communication se fait par écrit au minimum un mois avant le début du congé, sauf si le chef de corps accepte un délai plus court à la demande du magistrat.	Le magistrat qui souhaite bénéficier du congé communique au chef de corps la date à laquelle le congé prendra cours et sa durée. La communication se fait par écrit au minimum un mois avant le début du congé, sauf si le chef de corps accepte un délai plus court à la demande du magistrat.
Le magistrat doit, au plus tard au début du congé parental d'accueil, présenter les documents suivants:	Le magistrat doit, au plus tard au début du congé parental d'accueil, présenter les documents suivants:
1° les documents attestant l'événement qui ouvre le droit au congé parental d'accueil;	1° les documents attestant l'événement qui ouvre le droit au congé parental d'accueil;
2° une déclaration sur l'honneur attestant, selon le cas, de la répartition des semaines supplémentaires de congé parental d'accueil entre les deux parents d'accueil ou de	2° une déclaration sur l'honneur attestant, selon le cas, de la répartition des semaines supplémentaires de congé parental d'accueil entre les deux parents d'accueil ou de

l'attribution de ces semaines au seul parent d'accueil qui utilise ce congé. Cette déclaration sur l'honneur n'est nécessaire que si la famille d'accueil se compose de deux parents d'accueil.	de l'attribution de ces semaines au seul parent d'accueil qui utilise ce congé. Cette déclaration sur l'honneur n'est nécessaire que si la famille d'accueil se compose de deux parents d'accueil.
Le congé est pris en concertation avec le chef de corps et dans le respect des nécessités du service.	Le congé est pris en concertation avec le chef de corps et dans le respect des nécessités du service.
§ 3. La durée maximale du congé parental d'accueil est doublée lorsque l'enfant est atteint d'une incapacité physique ou mentale de 66 % au moins ou d'une affection qui a pour conséquence qu'au moins quatre points sont octroyés dans le pilier 1 de l'échelle médico-sociale, au sens de la réglementation relative aux allocations familiales ou qu'au moins neuf points sont reconnus dans l'ensemble des trois piliers de l'échelle médicosociale au sens de la réglementation relative aux allocations familiales.	§ 3. La durée maximale du congé parental d'accueil est doublée lorsque l'enfant est atteint d'une incapacité physique ou mentale de 66 % au moins ou d'une affection qui a pour conséquence qu'au moins quatre points sont octroyés dans le pilier 1 de l'échelle médico-sociale, au sens de la réglementation relative aux allocations familiales ou qu'au moins neuf points sont reconnus dans l'ensemble des trois piliers de l'échelle médicosociale au sens de la réglementation relative aux allocations familiales.
La durée maximale du congé parental d'accueil est allongée de deux semaines par parent d'accueil en cas d'accueil simultané de plusieurs enfants mineurs dans le cadre d'un placement familial de longue durée.	La durée maximale du congé parental d'accueil est allongée de deux semaines par parent d'accueil en cas d'accueil simultané de plusieurs enfants mineurs dans le cadre d'un placement familial de longue durée.
La durée maximum du congé parental d'accueil est réduite du nombre de semaines de congé d'accueil en application de l'article 331/28, que le magistrat a déjà obtenu pour le même enfant.	La durée maximum du congé parental d'accueil est réduite du nombre de semaines de congé d'accueil en application de l'article 331/28, que le magistrat a déjà obtenu pour le même enfant.
Art. 331/47	Art. 331/47
§ 1 ^{er} . Le magistrat a droit à un congé pour donner des soins palliatifs à un membre de son ménage ou à un membre de sa famille jusqu'au deuxième degré.	§ 1 ^{er} . Le magistrat a droit à un congé pour donner des soins palliatifs à un membre de son ménage ou à un membre de sa famille jusqu'au deuxième degré.
§ 2. Pour l'application du présent article, l'on entend par soins palliatifs toute forme d'assistance, notamment médicale, sociale, administrative et psychologique, ainsi que les soins donnés à des personnes souffrant d'une maladie incurable et se trouvant en phase terminale.	§ 2. Pour l'application du présent article, l'on entend par soins palliatifs toute forme d'assistance, notamment médicale, sociale, administrative et psychologique, ainsi que les soins donnés à des personnes souffrant d'une maladie incurable et se trouvant en phase terminale.

Sont considérés comme membre du ménage, toute personne qui cohabite avec le magistrat et comme membre de la famille, tant les parents que les alliés.	Sont considérés comme membre du ménage, toute personne qui cohabite avec le magistrat et comme membre de la famille, tant les parents que les alliés.
§ 3. Le magistrat produit une attestation délivrée par le médecin traitant de la personne qui nécessite des soins palliatifs et dont il ressort que le magistrat s'est déclaré prêt à donner ces soins palliatifs sans que l'identité du patient soit mentionnée.	§ 3. Le magistrat produit une attestation délivrée par le médecin traitant de la personne qui nécessite des soins palliatifs et dont il ressort que le magistrat s'est déclaré prêt à donner ces soins palliatifs.
§ 4. Ce congé est valable pour une période d'un mois et peut être prolongé deux fois. Il peut être pris à temps plein ou à mi-temps.	§ 4. Ce congé est valable pour une période d'un mois et peut être prolongé deux fois. Il peut être pris à temps plein ou à mi-temps.
Art. 331/48	Art. 331/48
§ 1 ^{er} . Le magistrat a droit à un congé pour l'assistance ou l'octroi de soins à un membre de son ménage ou à un membre de sa famille, jusqu'au deuxième degré, qui souffre d'une maladie grave.	§ 1 ^{er} . Le magistrat a droit à un congé pour l'assistance ou l'octroi de soins à un membre de son ménage ou à un membre de sa famille, jusqu'au deuxième degré, qui souffre d'une maladie grave.
§ 2. Pour l'application du présent article, l'on entend par maladie grave toute maladie ou intervention médicale qui est considérée comme telle par le médecin traitant du membre du ménage ou de la famille gravement malade et pour laquelle celui-ci est d'avis que toute forme d'assistance sociale, familiale ou mentale est nécessaire pour la convalescence.	§ 2. Pour l'application du présent article, l'on entend par maladie grave toute maladie ou intervention médicale qui est considérée comme telle par le médecin traitant du membre du ménage ou de la famille gravement malade et pour laquelle celui-ci est d'avis que toute forme d'assistance sociale, familiale ou mentale est nécessaire pour la convalescence.
Sont considérés comme membre du ménage, toute personne qui cohabite avec le magistrat et comme membre de la famille, tant les parents que les alliés.	Sont considérés comme membre du ménage, toute personne qui cohabite avec le magistrat et comme membre de la famille, tant les parents que les alliés.
§ 3. Le magistrat produit une attestation délivrée par le médecin traitant du membre du ménage ou de la famille gravement malade, dont il ressort que le magistrat s'est déclaré prêt à assister la personne qui souffre d'une maladie grave ou à lui donner des soins sans que l'identité du patient soit mentionnée.	§ 3. Le magistrat produit une attestation délivrée par le médecin traitant du membre du ménage ou de la famille gravement malade, dont il ressort que le magistrat s'est déclaré prêt à assister la personne qui souffre d'une maladie grave ou à lui donner des soins.
§ 4. Ce congé peut être pris à temps plein ou à mi-temps par périodes consécutives ou non d'un mois au moins et de trois mois au plus. Ces périodes ne peuvent au total excéder	§ 4. Ce congé peut être pris à temps plein ou à mi-temps par périodes consécutives ou non d'un mois au moins et de trois mois au plus. Ces périodes ne peuvent au total

douze mois par patient, vingt-quatre mois par patient si elles sont prises à mi-temps.	excéder douze mois par patient, vingt-quatre mois par patient si elles sont prises à mi-temps.
En cas de maladie grave d'un enfant âgé de seize ans au plus dont le magistrat supporte exclusivement ou principalement la charge au sens de l'article 1 ^{er} de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties, la période maximale visée à l'alinéa 1 ^{er} est doublée lorsque le magistrat est isolé.	En cas de maladie grave d'un enfant âgé de seize ans au plus dont le magistrat supporte exclusivement ou principalement la charge au sens de l'article 1 ^{er} de la loi du 20 juillet 1971 instituant des prestations familiales garanties, la période maximale visée à l'alinéa 1 ^{er} est doublée lorsque le magistrat est isolé.
Est isolé au sens du présent article, le magistrat qui habite exclusivement et effectivement avec un ou plusieurs de ses enfants. Le magistrat fournit à cet effet la preuve de la composition de son ménage au moyen d'une attestation délivrée par l'autorité communale et dont il ressort que le magistrat, au moment de la demande, habite exclusivement et effectivement avec un ou plusieurs de ses enfants.	Est isolé au sens du présent article, le magistrat qui habite exclusivement et effectivement avec un ou plusieurs de ses enfants. Le magistrat fournit à cet effet la preuve de la composition de son ménage au moyen d'une attestation délivrée par l'autorité communale et dont il ressort que le magistrat, au moment de la demande, habite exclusivement et effectivement avec un ou plusieurs de ses enfants.
Art. 331/49	Art. 331/49
§ 1 ^{er} . Le magistrat a droit à un congé pour l'assistance ou les soins à un enfant mineur pendant ou juste après l'hospitalisation de l'enfant des suites d'une maladie grave.	§ 1 ^{er} . Le magistrat a droit à un congé pour l'assistance ou les soins à un enfant mineur pendant ou juste après l'hospitalisation de l'enfant des suites d'une maladie grave.
§ 2. Pour l'application du présent article, l'on entend par maladie grave toute maladie ou intervention médicale qui est considérée ainsi par le médecin traitant de l'enfant gravement malade et pour laquelle le médecin est d'avis que toute forme d'assistance sociale, familiale ou psychologique ou l'octroi des soins est nécessaire.	§ 2. Pour l'application du présent article, l'on entend par maladie grave toute maladie ou intervention médicale qui est considérée ainsi par le médecin traitant de l'enfant gravement malade et pour laquelle le médecin est d'avis que toute forme d'assistance sociale, familiale ou psychologique ou l'octroi des soins est nécessaire.
La possibilité offerte au paragraphe 1 ^{er} est ouverte pour:	La possibilité offerte au paragraphe 1 ^{er} est ouverte pour:
- le magistrat qui est parent au premier degré de l'enfant gravement malade et qui cohabite avec lui;	- le magistrat qui est parent au premier degré de l'enfant gravement malade et qui cohabite avec lui;
- le magistrat qui cohabite avec l'enfant gravement malade et est chargé de son éducation quotidienne.	- le magistrat qui cohabite avec l'enfant gravement malade et est chargé de son éducation quotidienne.

§ 3. Le magistrat produit une attestation délivrée par le médecin traitant de l'enfant gravement malade, dont il ressort que le magistrat s'est déclaré prêt à assister l'enfant gravement malade ou à lui donner des soins sans que l'identité du patient soit mentionnée.	§ 3. Le magistrat produit une attestation délivrée par le médecin traitant de l'enfant gravement malade, dont il ressort que le magistrat s'est déclaré prêt à assister l'enfant gravement malade ou à lui donner des soins.
La preuve de l'hospitalisation de l'enfant est apportée à l'aide d'une attestation de l'hôpital concerné sans que l'identité du patient soit mentionnée.	La preuve de l'hospitalisation de l'enfant est apportée à l'aide d'une attestation de l'hôpital concerné.
§ 4. Ce congé est valable pour une période d'une semaine et peut être prolongé une seule fois.	§ 4. Ce congé est valable pour une période d'une semaine et peut être prolongé une seule fois.
Art. 331/50	Art. 331/50
Le magistrat qui souhaite bénéficier de l'un des congés visés dans la présente section en informe son chef de corps au moins sept jours au préalable, sauf s'il s'agit d'un événement imprévu, auquel cas il peut être dérogé à ce délai.	Le magistrat qui souhaite bénéficier de l'un des congés visés dans la présente section en informe son chef de corps au moins sept jours au préalable, sauf s'il s'agit d'un événement imprévu, auquel cas il peut être dérogé à ce délai.
Pour chaque prolongation, le magistrat doit suivre la même procédure et introduire l'/les attestation(s) requise(s).	Pour chaque prolongation, le magistrat doit suivre la même procédure et introduire l'/les attestation(s) requise(s).
Les congés visés à la présente section sont assimilés à une activité de service et sont non rémunérés.	Les congés visés à la présente section sont assimilés à une activité de service et sont non rémunérés.
Le magistrat qui bénéficie d'un congé d'aidant en application de la présente section perçoit de l'Office national de l'emploi l'allocation qui est accordée aux membres du personnel de la fonction publique.	Le magistrat qui bénéficie d'un congé d'aidant en application de la présente section perçoit de l'Office national de l'emploi l'allocation qui est accordée aux membres du personnel de la fonction publique.
Le Roi détermine les modalités de demande de l'allocation et la procédure.	Le Roi détermine les conditions et modalités d'octroi de cette allocation .
Art. 331/52	Art. 331/52
§ 1 ^{er} . La période d'exercice à temps partiel des fonctions prend cours le premier jour d'un mois.	§ 1 ^{er} . La période d'exercice à temps partiel des fonctions prend cours le premier jour d'un mois.
Le magistrat peut mettre fin au congé ou changer de régime visé à l'article 331/51,	Le magistrat peut mettre fin au congé ou changer de régime visé à l'article 331/51,

§ 1 ^{er} , alinéa 3, à condition d'en informer le chef de corps trois mois à l'avance, à moins que ce dernier n'accepte un délai plus court à la demande de l'intéressé. Dans ce cas, le magistrat ne peut plus introduire de nouvelle demande pour le régime d'exercice des fonctions à temps partiel à partir de cinquante-sept ou soixante ans ni changer de régime visé à l'article 331/51, § 1 ^{er} , alinéa 3.	§ 1 ^{er} , alinéa 3, à condition d'en informer le chef de corps trois mois à l'avance, à moins que ce dernier n'accepte un délai plus court à la demande de l'intéressé. Dans ce cas, le magistrat ne peut plus introduire de nouvelle demande pour le régime d'exercice des fonctions à temps partiel à partir de cinquante-sept ou soixante ans ni changer de régime visé à l'article 331/51, § 1 ^{er} , alinéa 3.
§ 2. Durant la période de congé pour l'exercice des fonctions à temps partiel à partir de cinquante-sept ou soixante ans, le magistrat ne peut pas être autorisé à exercer des prestations réduites pour quelque raison que ce soit.	§ 2. Durant la période de congé pour l'exercice des fonctions à temps partiel à partir de cinquante-sept ou soixante ans, le magistrat ne peut pas être autorisé à exercer des prestations réduites pour quelque raison que ce soit.
Le congé pour l'exercice des fonctions à temps partiel à partir de cinquante-sept ou soixante ans est suspendu de plein droit lorsque le magistrat bénéficie de l'un des congés suivants:	Le congé pour l'exercice des fonctions à temps partiel à partir de cinquante-sept ou soixante ans est suspendu de plein droit lorsque le magistrat bénéficie de l'un des congés suivants:
1° congé parental;	1° congé parental;
2° congé d'adoption, congé d'accueil et congé parental d'accueil;	2° congé d'adoption, congé d'accueil et congé parental d'accueil;
3° congé d'aidant pour donner des soins palliatifs ou pour assister ou prodiguer des soins à un membre de son ménage ou de sa famille.	3° congé d'aidant pour donner des soins palliatifs ou pour assister ou prodiguer des soins à un membre de son ménage ou de sa famille.
§ 3. Ce congé est assimilé à une période d'activité de service.	§ 3. Ce congé est assimilé à une période d'activité de service.
Le magistrat perçoit son traitement mensuel majoré des allocations et des primes, qui correspond à 50 %, 60 % ou 80 % de son traitement à temps plein majoré de la prime, comme cela s'applique aux membres du personnel de la fonction publique.	Le magistrat perçoit son traitement mensuel majoré des allocations et des primes qui, en fonction du pourcentage d'exercice à temps partiel de la fonction:
	- correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 50%, à 50% de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au

	travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public;
	- correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 60%, à 60% de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de 80% de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public;
	- correspond, dans le cadre d'un exercice de la fonction à 80%, à 80% de son traitement à temps plein y compris les suppléments de traitement, majoré de 40% de la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public.
	Lorsque le magistrat, en application du paragraphe 2, alinéa 2, n'a pas bénéficié du congé pour l'exercice à temps partiel de la fonction à partir de 57 ou 60 ans pendant un mois complet, la prime visée à l'article 8 de la loi du 19 juillet 2012 relative à la semaine de quatre jours et au travail à mi-temps à partir de l'âge de 50 ou 55 ans dans le secteur public est alors multipliée par une fraction dont le numérateur est le nombre de jours calendrier de la période du congé pour l'exercice à temps partiel de la fonction et le dénominateur est le nombre de jours calendrier du mois. Dans les autres cas, lorsque les 50, 60 ou 80% du traitement ne sont pas entièrement payés, la prime est réduite de façon proportionnelle.
§ 4. Pour les magistrats auxquels ce congé est accordé, il peut être procédé au remplacement par une nomination et, le cas échéant, par une désignation en surnombre chaque fois que le cumul de ces congés	§ 4. Pour les magistrats auxquels ce congé est accordé, il peut être procédé au remplacement par une nomination et, le cas échéant, par une désignation en surnombre chaque fois que le cumul de ces congés

équivalait à une occupation à temps plein de la fonction.	équivalait à une occupation à temps plein de la fonction.
Art. 355ter	Art. 355ter
Le traitement des assesseurs effectifs au tribunal de l'application des peines est identique au traitement fixé par l'article 355 pour les juges au tribunal de première instance. Les articles 360, alinéa 1 ^{er} , 360ter, alinéas 3 et 4, 362, 363 et 377 leur sont applicables.	Le traitement des assesseurs effectifs au tribunal de l'application des peines est identique au traitement fixé par l'article 355 pour les juges au tribunal de première instance. Les articles 360, alinéa 1 ^{er} , 360ter, alinéas 3 et 4, 362, 363, 363/1 et 377 leur sont applicables.
L'expérience exigée comme condition de nomination entre en compte pour le calcul de l'ancienneté à concurrence d'une durée maximale de six ans. Toutes les périodes durant lesquelles la fonction d'assesseur au tribunal de l'application des peines a été exercée entrent en compte pour le calcul de l'ancienneté pécuniaire.	L'expérience exigée comme condition de nomination entre en compte pour le calcul de l'ancienneté à concurrence d'une durée maximale de six ans. Toutes les périodes durant lesquelles la fonction d'assesseur au tribunal de l'application des peines a été exercée entrent en compte pour le calcul de l'ancienneté pécuniaire.
Le ministre de la Justice détermine le montant de l'indemnité allouée aux assesseurs suppléants au tribunal de l'application des peines.	Le ministre de la Justice détermine le montant de l'indemnité allouée aux assesseurs suppléants au tribunal de l'application des peines.
	Art. 363/1 (nouveau)
	§ 1er. Par dérogation à l'article 363, alinéa 1er, une indemnité forfaitaire journalière de 10 euros pour frais de séjour visant à couvrir des frais de repas est accordée au magistrat astreint à se déplacer en Belgique dans le cadre de l'exercice de ses fonctions.
	Le régime de mobilité applicable aux rétributions des agents de l'État en activité de service s'applique également à cette indemnité. Le montant de cette indemnité est rattaché à l'indice pivot 138,01.
	§ 2. L'indemnité est allouée si les conditions cumulatives suivantes sont remplies:
	1° le déplacement est d'une durée minimale de 6 heures;
	2° le déplacement est supérieur à un rayon de 25 km en dehors de l'agglomération de

	la résidence administrative s'il en existe une, ou à défaut à un rayon de 25 km en dehors de la commune de la résidence administrative. Le déplacement est calculé de centre à centre d'une agglomération ou d'une commune;
	3° le déplacement ne donne pas lieu à la prise en charge par le service public fédéral Justice ou par un tiers du repas;
	4° le déplacement ne donne lieu à aucun autre avantage visant à couvrir des frais de repas.
	§ 3. La durée du déplacement est comptée depuis le départ de la résidence administrative à l'aller jusqu'à l'heure réelle d'arrivée de celui-ci au retour.
	Toutefois, sans préjudice du paragraphe 2, 3° et 4°, lorsque le membre du personnel se déplace sans passer par sa résidence administrative, l'indemnité forfaitaire journalière pour frais de séjour est due pour autant que les conditions de distance et de durée définies au paragraphe 2, 1° et 2°, soient remplies et qu'en outre elles eussent été remplies si le déplacement avait été effectué depuis sa résidence administrative.
	Le ressort d'une agglomération est celui défini à l'article 8 de l'arrêté du 13 juillet 2017 fixant les allocations et indemnités des membres du personnel de la fonction publique fédérale.
	Le mode de calcul de la distance du déplacement est déterminé par le président du service public fédéral Justice ou son délégué. En cas de contestation, la distance est calculée par l'Institut Géographique National sur base de données officielles de références à moyenne échelle.
	§ 4. L'indemnité forfaitaire journalière pour frais de séjour ne peut être cumulée avec des chèques repas.
Art. 365bis	Art. 365bis

Les traitements des référendaires près la Cour de cassation sont fixés comme suit:	Les traitements des référendaires près la Cour de cassation sont fixés comme suit:
- pendant la période de stage de trois ans visée à l'article 259ter, le traitement du référendaire est identique au traitement d'un substitut du procureur du Roi conformément à l'article 355;	- pendant la période de stage de trois ans visée à l' article 259terdecies , le traitement du référendaire est identique au traitement d'un substitut du procureur du Roi conformément à l'article 355;
- pendant les dix années suivantes le traitement du référendaire est identique au traitement d'un substitut du procureur général et d'un substitut général près la cour d'appel conformément à l'article 355;	- pendant les dix années suivantes le traitement du référendaire est identique au traitement d'un substitut du procureur général et d'un substitut général près la cour d'appel conformément à l'article 355;
- à l'expiration de la treizième année, son traitement est identique au traitement d'un avocat général près la cour d'appel ou près la cour du travail.	- à l'expiration de la treizième année, son traitement est identique au traitement d'un avocat général près la cour d'appel ou près la cour du travail.
Les articles 360, 361, 362, 363, 365 et 377 du présent Code sont applicables aux référendaires.	Les articles 360, 361, 362, 363, 363/1 , 365 et 377 du présent Code sont applicables aux référendaires.
Art. 366	Art. 366
§ 1 ^{er} . Les 363 et 365, § 1 ^{er} , s'appliquent aux traitements, suppléments de traitement et majorations d'ancienneté du personnel judiciaire.	§ 1 ^{er} . Les 363 et 365, § 1 ^{er} , s'appliquent aux traitements, suppléments de traitement et majorations d'ancienneté du personnel judiciaire.
§ 1 ^{er} bis. L'ancienneté pécuniaire est constituée de deux composantes:	§ 1 ^{er} bis. L'ancienneté pécuniaire est constituée de deux composantes:
1° celle qui est reconnue comme acquise lors de l'entrée en service et qui est calculée conformément aux §§ 2, 3 et 4;	1° celle qui est reconnue comme acquise lors de l'entrée en service et qui est calculée conformément aux §§ 2, 3 et 4;
2° celle qui est acquise en tant que membre du personnel après l'entrée en service et qui est calculée conformément aux §§ 2, 5 et 6.	2° celle qui est acquise en tant que membre du personnel après l'entrée en service et qui est calculée conformément aux §§ 2, 5 et 6.
Toute nouvelle entrée en service comme membre du personnel entraîne un nouveau calcul de la première composante. Cet alinéa s'applique aussi au membre du personnel engagé dans les liens d'un contrat de travail qui obtient un nouveau contrat de travail.	Toute nouvelle entrée en service comme membre du personnel entraîne un nouveau calcul de la première composante. Cet alinéa s'applique aussi au membre du personnel engagé dans les liens d'un contrat de travail qui obtient un nouveau contrat de travail.

§ 2. Entrent en compte pour le calcul de l'ancienneté:	§ 2. Entrent en compte pour le calcul de l'ancienneté:
1° la période durant laquelle une fonction a été exercée dans une cour ou un tribunal;	1° la période durant laquelle une fonction a été exercée dans une cour ou un tribunal;
2° le temps de l'inscription au barreau, ainsi que l'exercice de la charge de notaire par un docteur, un licencié ou un master en droit;	2° le temps de l'inscription au barreau, ainsi que l'exercice de la charge de notaire par un docteur, un licencié ou un master en droit;
3° le temps consacré à l'enseignement du droit dans une université belge;	3° le temps consacré à l'enseignement du droit dans une université belge;
4° la durée des fonctions exercées au Conseil d'Etat en qualité de membre du Conseil d'Etat, de l'auditorat ou du bureau de coordination;	4° la durée des fonctions exercées au Conseil d'Etat en qualité de membre du Conseil d'Etat, de l'auditorat ou du bureau de coordination;
5° sans préjudice de l'application des dispositions de l'article 365, § 1 ^{er} :	5° sans préjudice de l'application des dispositions de l'article 365, § 1 ^{er} :
- la durée des services rendus à partir de l'âge de 21 ans dans les services de l'Etat et les services d'Afrique;	- la durée des services rendus à partir de l'âge de 21 ans dans les services de l'Etat et les services d'Afrique;
- la durée des services effectifs à prestations complètes rendus à partir de l'âge de 21 ans dans les services publics autres que les services de l'Etat et les services d'Afrique ou comme titulaire d'une fonction rémunérée par une subvention-traitement dans un établissement d'enseignement libre subventionné.	- la durée des services effectifs à prestations complètes rendus à partir de l'âge de 21 ans dans les services publics autres que les services de l'Etat et les services d'Afrique ou comme titulaire d'une fonction rémunérée par une subvention-traitement dans un établissement d'enseignement libre subventionné.
Au cas où certaines de ces professions auraient été exercées en même temps, le cumul de celles-ci n'est pas autorisé pour le calcul des majorations de traitement.	Au cas où certaines de ces professions auraient été exercées en même temps, le cumul de celles-ci n'est pas autorisé pour le calcul des majorations de traitement.
L'expression "services de l'Etat" désigne tout service relevant du pouvoir législatif, du pouvoir exécutif ou du pouvoir judiciaire et qui n'est pas constitué en personne juridique.	L'expression "services de l'Etat" désigne tout service relevant du pouvoir législatif, du pouvoir exécutif ou du pouvoir judiciaire et qui n'est pas constitué en personne juridique.
L'expression "services d'Afrique" désigne tout service qui relevait du gouvernement du Congo belge ou du gouvernement du Ruanda-Urundi et qui n'était pas constitué en personne juridique.	L'expression "services d'Afrique" désigne tout service qui relevait du gouvernement du Congo belge ou du gouvernement du Ruanda-Urundi et qui n'était pas constitué en personne juridique.

L'expression "services publics autres que les services de l'État et les services d'Afrique" désigne:	L'expression "services publics autres que les services de l'État et les services d'Afrique" désigne:
a) tout service relevant du pouvoir exécutif et constitué en personnalité juridique;	a) tout service relevant du pouvoir exécutif et constitué en personnalité juridique;
b) tout service qui relevait du gouvernement du Congo belge ou du gouvernement du Ruanda-Urundi et était constitué en personnalité juridique;	b) tout service qui relevait du gouvernement du Congo belge ou du gouvernement du Ruanda-Urundi et était constitué en personnalité juridique;
c) tout service communal ou provincial;	c) tout service communal ou provincial;
d) toute autre institution de droit belge, qui répond à des besoins collectifs d'intérêt local ou général et dans la création ou la direction particulière de laquelle se constate la prépondérance de l'autorité publique, ainsi que toute autre institution de droit colonial qui répondait aux mêmes conditions.	d) toute autre institution de droit belge, qui répond à des besoins collectifs d'intérêt local ou général et dans la création ou la direction particulière de laquelle se constate la prépondérance de l'autorité publique, ainsi que toute autre institution de droit colonial qui répondait aux mêmes conditions.
6° Sans préjudice de l'application des dispositions du § 1 ^{er} , entrent également en ligne de compte pour le calcul de l'ancienneté pécuniaire les services visés à l'article 12, alinéas 1 à 6, et 8, de l'arrêté royal du 25 octobre 2013 relatif à la carrière pécuniaire des membres du personnel de la fonction publique fédérale. Pour l'application de cet article, les mots "fonctionnaire dirigeant ou son délégué" sont remplacés par les mots "président du comité de direction du Service Public Fédéral Justice ou son délégué.	6° Sans préjudice de l'application des dispositions du § 1 ^{er} , entrent également en ligne de compte pour le calcul de l'ancienneté pécuniaire les services visés à l'article 12, alinéas 1 à 6, et 8, de l'arrêté royal du 25 octobre 2013 relatif à la carrière pécuniaire des membres du personnel de la fonction publique fédérale. Pour l'application de cet article, les mots "fonctionnaire dirigeant ou son délégué" sont remplacés par les mots "président du comité de direction du Service Public Fédéral Justice ou son délégué.
Au cas où certaines de ces professions auraient été exercées en même temps, le cumul de celles-ci n'est pas autorisé pour le calcul des majorations de traitement.	Au cas où certaines de ces professions auraient été exercées en même temps, le cumul de celles-ci n'est pas autorisé pour le calcul des majorations de traitement.
Au cas où certaines de ces professions auraient été exercées successivement, les temps d'exercice sont additionnés. Les services restants sont valorisés d'après l'importance qui leur est reconnue pour la catégorie à laquelle ils appartiennent.	Au cas où certaines de ces professions auraient été exercées successivement, les temps d'exercice sont additionnés. Les services restants sont valorisés d'après l'importance qui leur est reconnue pour la catégorie à laquelle ils appartiennent.
§ 3. Le calcul des services valorisés conformément au § 2 s'effectue selon l'article 11, § § 2 à 7 de l'arrêté royal du	§ 3. Le calcul des services valorisés conformément au § 2 s'effectue selon l'article 11, § § 2 à 7 de l'arrêté royal du

25 octobre 2013 relatif à la carrière pécuniaire des membres du personnel de la fonction publique fédérale.	25 octobre 2013 relatif à la carrière pécuniaire des membres du personnel de la fonction publique fédérale.
§ 4. Entrent en ligne de compte pour le calcul de l'ancienneté du membre du personnel contractuel les services visés au § 2. Ils sont calculés conformément au § 3.	§ 4. Entrent en ligne de compte pour le calcul de l'ancienneté du membre du personnel contractuel les services visés au § 2. Ils sont calculés conformément au § 3.
§ 5. Pour le membre du personnel, l'ancienneté pécuniaire évolue par mois entier, s'il est en activité de service, même à prestations réduites pour convenances personnelles, ou en disponibilité.	§ 5. Pour le membre du personnel, l'ancienneté pécuniaire évolue par mois entier, s'il est en activité de service, même à prestations réduites pour convenances personnelles, ou en disponibilité.
L'ancienneté pécuniaire acquise après l'entrée en service évolue par mois entier. Les mois incomplets ne sont pas pris en compte.	L'ancienneté pécuniaire acquise après l'entrée en service évolue par mois entier. Les mois incomplets ne sont pas pris en compte.
L'ancienneté pécuniaire est réduite d'un tiers lorsque le membre du personnel de niveau B ou C est promu au niveau A. Le résultat est exprimé en mois et arrondi au nombre entier supérieur. Le cas échéant, l'ancienneté pécuniaire est rectifiée pour neutraliser l'effet d'une application antérieure des classes d'âge semblables à celles définies dans le statut pécuniaire des membres du personnel de la fonction publique fédérale.	Abrogé
Toutefois, la réduction est limitée à deux ans, pour les services prestés dans une fonction du niveau B et à 5 ans pour ceux prestés dans une fonction des niveaux C et D. Cette règle ne peut pas avoir pour effet d'imposer une réduction totale de plus de cinq ans.	Abrogé
La réduction est en outre limitée de manière à ce que la promotion au niveau A garantisse une augmentation de traitement annuelle d'au moins 1.094 euros.	Abrogé
	Si le membre du personnel exerçant une fonction nécessitant le diplôme de conseiller en prévention de niveau 1 qui bénéficie de l'échelle de traitement qui lui serait attribuée s'il était promu au niveau A conformément à l'article 56/2, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel

	judiciaire, est ultérieurement promu, sans interruption, au niveau A, il est considéré, pour l'ancienneté d'échelle et de classe, comme ayant été promu à la date à laquelle il a commencé à exercer la fonction de conseiller en prévention. Cette date ne peut remonter au-delà de la date à laquelle le membre du personnel a rempli toutes les conditions statutaires de promotion au niveau A.
	Si le membre du personnel exerçant une fonction nécessitant le diplôme de conseiller en prévention de niveau 2 qui bénéficie de l'échelle de traitement qui lui serait attribuée s'il était promu au niveau B conformément à l'article 56/2, § 2, alinéa 2, de l'arrêté royal du 10 novembre 2006 portant statut, carrière et statut pécuniaire du personnel judiciaire, est ultérieurement promu, sans interruption, greffier ou secrétaire, il est considéré, pour l'ancienneté d'échelle et de grade, comme ayant été promu à la date à laquelle il a commencé à exercer la fonction de conseiller en prévention. Cette date ne peut remonter au-delà de la date à laquelle le membre du personnel a rempli toutes les conditions statutaires de promotion comme greffier ou secrétaire.
	La rétroactivité prévue aux alinéas 3 et 4 ne s'applique que dans la mesure où elle est favorable au membre du personnel.
§ 6. Pour le membre du personnel contractuel, l'ancienneté pécuniaire évolue, par mois entier, s'ils exécutent effectivement leur contrat de travail.	§ 6. Pour le membre du personnel contractuel, l'ancienneté pécuniaire évolue, par mois entier, s'ils exécutent effectivement leur contrat de travail.
L'ancienneté pécuniaire acquise après l'entrée en service évolue par mois entier. Les mois incomplets ne sont pas pris en compte.	L'ancienneté pécuniaire acquise après l'entrée en service évolue par mois entier. Les mois incomplets ne sont pas pris en compte.
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , l'ancienneté pécuniaire évolue même dans les cas de suspension du contrat de travail:	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , l'ancienneté pécuniaire évolue même dans les cas de suspension du contrat de travail:

1° si le membre du personnel contractuel reste rémunéré par le Service public fédéral Justice;	1° si le membre du personnel contractuel reste rémunéré par le Service public fédéral Justice;
2° si le membre du personnel contractuel bénéficie du congé de maternité ou de l'interruption de travail visés aux articles 42 et 43 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail ou de l'article 18, alinéa 2, de la loi du 14 décembre 2000 fixant certains aspects de l'aménagement du temps de travail;	2° si le membre du personnel contractuel bénéficie du congé de maternité ou de l'interruption de travail visés aux articles 42 et 43 de la loi du 16 mars 1971 sur le travail ou de l'article 18, alinéa 2, de la loi du 14 décembre 2000 fixant certains aspects de l'aménagement du temps de travail;
3° si le membre du personnel contractuel bénéficie du congé parental non rémunéré octroyé par l'arrêté royal du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire, de même que celui octroyé dans le cadre de l'interruption de carrière;	3° si le membre du personnel contractuel bénéficie du congé parental non rémunéré octroyé par l'arrêté royal du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire, de même que celui octroyé dans le cadre de l'interruption de carrière;
4° si le membre du personnel contractuel est en cessation concertée de travail;	4° si le membre du personnel contractuel est en cessation concertée de travail;
5° si le membre du personnel contractuel bénéficie du congé pour raisons impérieuses créé par l'arrêté royal du 11 octobre 1991 déterminant les modalités de l'exercice du droit à un congé pour raisons impérieuses.	5° si le membre du personnel contractuel bénéficie du congé pour raisons impérieuses créé par l'arrêté royal du 11 octobre 1991 déterminant les modalités de l'exercice du droit à un congé pour raisons impérieuses.
	6° si le contractuel bénéficie du congé pour motifs impérieux d'ordre familial réglé par les articles 35 à 37 de l'arrêté royal du 16 mars 2001 relatif aux congés et aux absences accordés à certains membres du personnel des services qui assistent le pouvoir judiciaire après le 1er novembre 2024.
Art. 383	Art. 383
§ 1 ^{er} . Les magistrats de l'Ordre judiciaire cessent d'exercer leurs fonctions et sont admis à la retraite [à la fin du mois au cours duquel ils ont atteint l'âge	§ 1 ^{er} . Les magistrats de l'Ordre judiciaire cessent d'exercer leurs fonctions et sont admis à la retraite [à la fin du mois au cours duquel ils ont atteint l'âge
de soixante-dix ans s'ils sont membres de la Cour de cassation,	de soixante-dix ans s'ils sont membres de la Cour de cassation,
de soixante-sept ans s'ils sont membres des autres juridictions,	de soixante-sept ans s'ils sont membres des autres juridictions,

ou lorsqu'une infirmité grave et permanente ne leur permet plus de remplir convenablement leurs fonctions.	ou lorsqu'une infirmité grave et permanente ne leur permet plus de remplir convenablement leurs fonctions.
Les magistrats qui à leur propre demande sont admis à la retraite avant l'âge légal et qui, en outre, ont été autorisés à porter le titre honorifique de leur fonction conservent leur statut de magistrat à moins qu'il n'y renoncent explicitement, le cas échéant à une date ultérieure à celle de leur admission à la retraite.	Les magistrats qui à leur propre demande sont admis à la retraite avant l'âge légal et qui, en outre, ont été autorisés à porter le titre honorifique de leur fonction conservent leur statut de magistrat à moins qu'il n'y renoncent explicitement, le cas échéant à une date ultérieure à celle de leur admission à la retraite.
§ 2. Toutefois, à leur demande, des magistrats admis à la retraite en raison de leur âge , comme visé au § 1 ^{er} et des magistrats qui à leur propre demande sont admis à la retraite avant l'âge légal et qui, en outre, ont été autorisés à porter le titre honorifique de leur fonction peuvent être désignés, selon le cas, par les premiers présidents des cours d'appel et du travail, les présidents des tribunaux, les présidents des juges de paix et des juges au tribunal de police ou les procureurs généraux près les cours d'appel, pour exercer les fonctions de magistrat suppléant jusqu'à ce qu'ils aient atteint l'âge de 70 ans.	§ 2. Toutefois, à leur demande, des magistrats admis à la retraite en raison de leur âge , comme visé au § 1 ^{er} et des magistrats qui à leur propre demande sont admis à la retraite avant l'âge légal et qui, en outre, ont été autorisés à porter le titre honorifique de leur fonction peuvent être désignés, selon le cas, par les premiers présidents des cours d'appel et du travail, les présidents des tribunaux, les présidents des juges de paix et des juges au tribunal de police ou les procureurs généraux près les cours d'appel, pour exercer les fonctions de magistrat suppléant jusqu'à ce qu'ils aient atteint l'âge de 70 ans. Les magistrats désignés pour exercer des fonctions de magistrat suppléant au parquet fédéral sont désignés sur proposition du procureur fédéral. Les magistrats désignés pour exercer des fonctions de magistrat suppléant au parquet de la sécurité routière sont désignés sur proposition procureur de la sécurité routière.
Les magistrats ainsi désignés peuvent toutefois, à leur demande, continuer à exercer leur fonction de magistrat suppléant, au-delà de septante ans, pour une période d'un an, renouvelable quatre fois, si l'autorité judiciaire qui les a désignés l'estime utile en raison des nécessités du service. La continuation de la fonction et ses renouvellements seront décidés par ordonnance prononcée, selon le cas, par les premiers présidents des cours d'appel et du travail, les présidents des tribunaux , les présidents des juges de paix et des juges au	Les magistrats ainsi désignés peuvent toutefois, à leur demande, continuer à exercer leur fonction de magistrat suppléant, au-delà de septante ans, pour une période d'un an, renouvelable quatre fois, si l'autorité judiciaire qui les a désignés l'estime utile en raison des nécessités du service. La continuation de la fonction et ses renouvellements seront décidés par ordonnance prononcée, selon le cas, par les premiers présidents des cours d'appel et du travail, les présidents des tribunaux , les présidents des juges de paix et des juges au tribunal de police ou les procureurs généraux près les cours d'appel.

tribunal de police ou les procureurs généraux près les cours d'appel.	L'ordonnance de renouvellement d'un magistrat suppléant désigné au parquet fédéral est prise sur proposition du procureur fédéral. L'ordonnance de renouvellement d'un magistrat suppléant désigné au parquet de la sécurité routière est prise sur proposition du procureur de la sécurité routière.
Les magistrats de la Cour de cassation admis à la retraite en raison de leur âge peuvent, à leur demande, être désignés selon le cas par le premier président de la Cour de cassation ou par le procureur général près cette Cour pour exercer des fonctions de magistrat suppléant et ceux visés à l'alinéa 3 peuvent, à leur demande, continuer à exercer cette fonction au-delà de septante ans si le premier président de la Cour de cassation ou le procureur général près cette Cour l'estime utile en raison des nécessités du service. La désignation vaut pour une période d'un an et est renouvelable quatre fois.	Les magistrats de la Cour de cassation admis à la retraite en raison de leur âge peuvent, à leur demande, être désignés selon le cas par le premier président de la Cour de cassation ou par le procureur général près cette Cour pour exercer des fonctions de magistrat suppléant et ceux visés à l'alinéa 3 peuvent, à leur demande, continuer à exercer cette fonction au-delà de septante ans si le premier président de la Cour de cassation ou le procureur général près cette Cour l'estime utile en raison des nécessités du service. La désignation vaut pour une période d'un an et est renouvelable quatre fois.
§ 3. En ce qui concerne les juges de paix et les juges au tribunal de police nommés dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, la désignation est faite par le président du tribunal de première instance francophone ou néerlandophone en fonction de la langue du diplôme de licencié, de docteur ou de master en droit dont ils sont porteurs. Dans l'arrondissement judiciaire d'Eupen la désignation des juges de paix et des juges au tribunal de police est faite par le président du tribunal de première instance.	§ 3. En ce qui concerne les juges de paix et les juges au tribunal de police nommés dans l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, la désignation est faite par le président du tribunal de première instance francophone ou néerlandophone en fonction de la langue du diplôme de licencié, de docteur ou de master en droit dont ils sont porteurs. Dans l'arrondissement judiciaire d'Eupen la désignation des juges de paix et des juges au tribunal de police est faite par le président du tribunal de première instance.
§ 4. Les juges de paix désignés pour exercer des fonctions de magistrat suppléant peuvent également exercer cette fonction dans un autre canton de l'arrondissement judiciaire.	§ 4. Les juges de paix désignés pour exercer des fonctions de magistrat suppléant peuvent également exercer cette fonction dans un autre canton de l'arrondissement judiciaire.
§ 5. A leur demande, les magistrats qui ont été autorisés à continuer à exercer leur fonction conformément à l'article 383ter peuvent, à l'expiration de cette autorisation, être désignés pour exercer les fonctions de magistrat suppléant conformément au paragraphe 2.	§ 5. A leur demande, les magistrats qui ont été autorisés à continuer à exercer leur fonction conformément à l'article 383ter peuvent, à l'expiration de cette autorisation, être désignés pour exercer les fonctions de magistrat suppléant conformément au paragraphe 2.

Art. 392	Art. 392
Le magistrat reconnu hors d'état de continuer ses fonctions par suite d'infirmités, mais n'ayant pas l'âge voulu pour obtenir d'éméritat, pourra être admis à la pension, quel que soit son âge. Toutefois, si sa fonction a un caractère accessoire, la pension pour cause d'incapacité ne peut être octroyée qu'après l'accomplissement de cinq années de service. Le Roi définit la fonction accessoire au sens du présent article.	Le magistrat reconnu hors d'état de continuer ses fonctions par suite d'infirmités, mais n'ayant pas l'âge voulu pour obtenir d'éméritat, pourra être admis à la pension, quel que soit son âge. Toutefois, si sa fonction a un caractère accessoire, la pension pour cause d'incapacité ne peut être octroyée qu'après l'accomplissement de cinq années de service. Le Roi définit la fonction accessoire au sens du présent article.
La pension est liquidée à raison d'un trentième du traitement de référence défini à l'article 8, § 1er, de la loi générale du 21 juillet 1844 précitée pour chacune des cinq premières années de service dans la magistrature et à raison d'un trente-cinquième de ce même traitement pour chacune des années de service ultérieures dans la magistrature. Pour l'application des alinéas 2 et 4 de cette disposition, les désignations visées à l'article 58bis, 2° à 4°, et aux articles 33 et 34 de la loi OCSC sont assimilées à des nominations à titre définitif.	La pension est liquidée à raison d'un trentième du traitement de référence défini à l'article 8, § 1er, de la loi générale du 21 juillet 1844 précitée pour chacune des cinq premières années de service dans la magistrature et à raison d'un trente-cinquième de ce même traitement pour chacune des années de service ultérieures dans la magistrature. Pour l'application des alinéas 2 et 4 de cette disposition, les désignations visées à l'article 58bis, 2° à 4°, et aux articles 33 et 34 de la loi OCSC sont assimilées à des nominations à titre définitif.
Toutefois, les années de service admissibles en vertu de la loi sur les pensions des membres du personnel civil de l'Etat, mais étrangères à la magistrature, seront comptées d'après les bases fixées par les lois en vigueur.	Toutefois, les années de service admissibles en vertu de la loi sur les pensions des membres du personnel civil de l'Etat, mais étrangères à la magistrature, seront comptées d'après les bases fixées par les lois en vigueur.
Lorsque des modifications sont apportées au barème des traitements, le montant de la pension est augmenté ou réduit selon la règle énoncée à l'article 391.	Lorsque des modifications sont apportées au barème des traitements, le montant de la pension est augmenté ou réduit selon la règle énoncée à l'article 391.
Selon le cas, le premier président de la cour d'appel ou du travail, le président du tribunal ou le procureur général près la cour d'appel met fin aux fonctions des magistrats suppléants désignés conformément à l'article 383, § 2, soit à la demande du magistrat, soit d'office, soit si le magistrat est reconnu hors d'état de continuer ses fonctions par suite d'infirmités.	Selon le cas, le premier président de la cour d'appel ou du travail, le président du tribunal ou le procureur général près la cour d'appel met fin aux fonctions des magistrats suppléants désignés conformément à l'article 383, § 2, soit à la demande du magistrat, soit d'office ou à la demande du procureur fédéral ou du procureur de la sécurité routière s'il s'agit d'un magistrat suppléant exerçant ses fonctions au

	parquet fédéral ou au parquet de la sécurité routière , soit si le magistrat est reconnu hors d'état de continuer ses fonctions par suite d'infirmités.
Art. 555/5, § 5	Art. 555/5, § 5
§ 5. La mesure peut être levée, à tout moment, par le président de la chambre de discipline compétente, sur requête du procureur du Roi, de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou de l'intéressé. Cette demande est introduite par requête.	§ 5. La mesure peut être levée, à tout moment, par le président de la chambre de discipline compétente, sur requête du procureur du Roi, de l'instance habilitée à engager la procédure disciplinaire ou de l'intéressé. Cette demande est introduite par requête contradictoire .
Art. 555/5bis	Art. 555/5bis
§ 1 ^{er} . Il existe pour toute la Belgique un conseil de discipline composé d'une chambre de discipline francophone et d'une chambre de discipline néerlandophone, qui est compétent vis-à-vis des personnes soumises au droit disciplinaire des notaires et huissiers de justice. Le siège est établi en Région de Bruxelles-Capitale.	§ 1 ^{er} . Il existe pour toute la Belgique un conseil de discipline composé d'une chambre de discipline francophone et d'une chambre de discipline néerlandophone, qui est compétent vis-à-vis des personnes soumises au droit disciplinaire des notaires et huissiers de justice. Le siège est établi en Région de Bruxelles-Capitale.
La chambre de discipline néerlandophone est compétente pour les procédures à l'encontre des notaires et huissiers de justice ayant leur résidence dans la région de langue néerlandaise et des notaires et huissiers de justice ayant leur résidence dans la Région de Bruxelles-Capitale qui sont inscrits au rôle linguistique néerlandais.	La chambre de discipline néerlandophone est compétente pour les procédures à l'encontre des notaires et huissiers de justice ayant leur résidence dans la région de langue néerlandaise et des notaires et huissiers de justice ayant leur résidence dans la Région de Bruxelles-Capitale qui sont inscrits au rôle linguistique néerlandais.
Elle est également compétente pour les procédures contre les candidats-notaires inscrits dans la région de langue néerlandaise au tableau comme prévu à l'article 77 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat ou inscrit dans la Région de Bruxelles-Capitale au rôle linguistique néerlandais, les notaires honoraires ayant leur dernière résidence dans la région de langue néerlandaise ou qui sont inscrits au rôle linguistique néerlandais dans la Région de Bruxelles-Capitale et les candidats-huissiers de justice inscrits au rôle linguistique néerlandais.	Elle est également compétente pour les procédures contre les candidats-notaires inscrits dans la région de langue néerlandaise au tableau comme prévu à l'article 77 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat ou inscrit dans la Région de Bruxelles-Capitale au rôle linguistique néerlandais, les notaires honoraires ayant leur dernière résidence dans la région de langue néerlandaise ou qui sont inscrits au rôle linguistique néerlandais dans la Région de Bruxelles-Capitale et les candidats-huissiers de justice inscrits au rôle linguistique néerlandais.

La chambre de discipline francophone est compétente pour les procédures à l'encontre des notaires et huissiers de justice ayant leur résidence dans la région de langue française et allemande et des notaires et huissiers de justice ayant leur résidence dans la Région de Bruxelles-Capitale qui sont inscrits au rôle linguistique français.	La chambre de discipline francophone est compétente pour les procédures à l'encontre des notaires et huissiers de justice ayant leur résidence dans la région de langue française et allemande et des notaires et huissiers de justice ayant leur résidence dans la Région de Bruxelles-Capitale qui sont inscrits au rôle linguistique français.
Elle est également compétente pour les procédures contre les candidats-notaires inscrits dans la région de langue française au tableau comme prévu à l'article 77 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat ou inscrit dans la Région de Bruxelles-Capitale au rôle linguistique français, les notaires honoraires ayant leur dernière résidence dans la région de langue française ou qui sont inscrits au rôle linguistique français dans la Région de Bruxelles-Capitale et les candidats-huissiers de justice inscrits au rôle linguistique français.	Elle est également compétente pour les procédures contre les candidats-notaires inscrits dans la région de langue française au tableau comme prévu à l'article 77 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat ou inscrit dans la Région de Bruxelles-Capitale au rôle linguistique français, les notaires honoraires ayant leur dernière résidence dans la région de langue française ou qui sont inscrits au rôle linguistique français dans la Région de Bruxelles-Capitale et les candidats-huissiers de justice inscrits au rôle linguistique français.
§ 2. Chaque chambre de discipline est composée de trois membres, dont un magistrat qui préside la chambre de discipline, et selon le cas de deux assesseurs-notaires ou de deux assesseurs huissiers de justice.	§ 2. Chaque chambre de discipline est composée de trois membres, dont un magistrat qui préside la chambre de discipline, et selon le cas de deux assesseurs-notaires ou de deux assesseurs huissiers de justice.
§ 2. Chaque chambre de discipline est composée de trois membres, dont un magistrat qui préside la chambre de discipline, et selon le cas de deux assesseurs-notaires ou de deux assesseurs huissiers de justice.	§ 2. Chaque chambre de discipline est composée de trois membres, dont un magistrat qui préside la chambre de discipline, et selon le cas de deux assesseurs-notaires ou de deux assesseurs huissiers de justice.
Dans chaque ressort de cour d'appel, les présidents des tribunaux de première instance, de l'entreprise et du travail et les présidents des juges de paix et des juges au tribunal de police désignent conjointement, tous les trois ans, deux magistrats effectifs ou honoraires issus de ces tribunaux qui pourront siéger comme président ou président suppléant dans la chambre de discipline. Dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles, un magistrat effectif ou honoraire est désigné de la même manière	Dans chaque ressort de cour d'appel, les présidents des tribunaux de première instance, de l'entreprise et du travail et les présidents des juges de paix et des juges au tribunal de police désignent conjointement, tous les trois ans, deux magistrats effectifs ou honoraires issus de ces tribunaux qui pourront siéger comme président ou président suppléant dans la chambre de discipline. Dans le ressort de la cour d'appel de Bruxelles, un magistrat effectif ou honoraire est désigné de la même manière

dans chaque rôle linguistique. Les magistrats honoraires ne peuvent pas avoir dépassé l'âge de 72 ans au moment de leur désignation. Les désignations sont motivées et communiquées au Collège des cours et tribunaux qui nomme parmi les magistrats désignés un président et trois suppléants par chambre de discipline.	dans chaque rôle linguistique. Les magistrats honoraires ne peuvent pas avoir dépassé l'âge de 72 ans au moment de leur désignation. Les désignations sont motivées et communiquées au Collège des cours et tribunaux qui nomme parmi les magistrats désignés un président et trois suppléants par chambre de discipline.
Le Collège des cours et tribunaux informe le ministre de la Justice des magistrats désignés. Le ministre de la Justice publie les magistrats désignés au Moniteur belge.	Le Collège des cours et tribunaux informe le ministre de la Justice des magistrats désignés. Le ministre de la Justice publie les magistrats désignés au Moniteur belge.
Le président suppléant remplace le président quand il est empêché ou récusé.	Le président suppléant remplace le président quand il est empêché ou récusé.
Le mandat est renouvelable.	Le mandat est renouvelable.
Chaque chambre des notaires désigne un assesseur-notaire par tranche entamée de cinquante notaires dans la compagnie des notaires. La chambre des notaires de la Région de Bruxelles-Capitale désigne un assesseur francophone et un assesseur néerlandophone par tranche entamée de cent notaires. Pour les notaires, l'acceptation de la mission d'assesseur est une obligation déontologique; pour les notaires honoraires, ce n'est pas le cas.	Chaque chambre des notaires désigne un assesseur-notaire par tranche entamée de cinquante notaires dans la compagnie des notaires. La chambre des notaires de la Région de Bruxelles-Capitale désigne un assesseur francophone et un assesseur néerlandophone par tranche entamée de cent notaires. Pour les notaires, l'acceptation de la mission d'assesseur est une obligation déontologique; pour les notaires honoraires, ce n'est pas le cas.
L'assemblée générale de la Chambre nationale des huissiers de justice élit quatre assesseurs-huissiers de justice pour chaque arrondissement judiciaire. Pour l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, deux assesseurs francophones et deux assesseurs néerlandophones sont élus.	L'assemblée générale de la Chambre nationale des huissiers de justice élit quatre assesseurs-huissiers de justice pour chaque arrondissement judiciaire. Pour l'arrondissement judiciaire de Bruxelles, deux assesseurs francophones et deux assesseurs néerlandophones sont élus.
L'assesseur-notaire démissionnaire est remplacé par un notaire désigné par la chambre des notaires de la compagnie dont il fait partie. L'assesseur-huissier de justice démissionnaire est remplacé par un huissier de justice élu par l'assemblée générale de la Chambre nationale des huissiers de justice.	L'assesseur-notaire démissionnaire est remplacé par un notaire désigné par la chambre des notaires de la compagnie dont il fait partie. L'assesseur-huissier de justice démissionnaire est remplacé par un huissier de justice élu par l'assemblée générale de la Chambre nationale des huissiers de justice.
Les assesseurs sont désignés pour un mandat de trois ans. Les assesseurs sortants peuvent être immédiatement redésignés une seule fois.	Les assesseurs sont désignés pour un mandat de trois ans. Les assesseurs sortants peuvent être immédiatement redésignés une seule fois.

Les notaires et huissiers de justice qui exercent leur fonction depuis au moins cinq ans, les notaires honoraires et les huissiers de justice honoraires peuvent être nommés assesseurs. Ils ne peuvent avoir fait l'objet d'une peine disciplinaire passée en force de chose jugée au cours des cinq années précédant leur désignation.	Les notaires et huissiers de justice qui exercent leur fonction depuis au moins cinq ans, les notaires honoraires et les huissiers de justice honoraires peuvent être nommés assesseurs. Ils ne peuvent avoir fait l'objet d'une peine disciplinaire passée en force de chose jugée au cours des cinq années précédant leur désignation.
Les assesseurs-notaires ne peuvent pas être membres du comité de direction de la Chambre nationale des notaires, d'une chambre de notaires ou de l'auditorat établi auprès de la Chambre nationale des notaires.	Les assesseurs-notaires ne peuvent pas être membres du comité de direction de la Chambre nationale des notaires, d'une chambre de notaires ou de l'auditorat établi auprès de la Chambre nationale des notaires.
Les assesseurs-huissiers de justice ne peuvent pas être membres du comité de direction de la Chambre nationale des huissiers de justice, du conseil de la chambre d'arrondissement ou de l'auditorat établi auprès de la Chambre nationale des huissiers de justice.	Les assesseurs-huissiers de justice ne peuvent pas être membres du comité de direction de la Chambre nationale des huissiers de justice, du conseil de la chambre d'arrondissement ou de l'auditorat établi auprès de la Chambre nationale des huissiers de justice.
Le mandat prend fin à l'expiration du délai ou en cas d'incompatibilité visée à alinéa 8, ou s'ils font l'objet d'une peine disciplinaire passée en force de chose jugée.	Le mandat prend fin à l'expiration du délai ou en cas d'incompatibilité visée à alinéa 8, ou s'ils font l'objet d'une peine disciplinaire passée en force de chose jugée.
Le conseil de discipline fixe le règlement d'ordre intérieur, qui régit le fonctionnement et l'organisation, la suppléance du président, la désignation des assesseurs par groupe professionnel et le mode de composition du conseil de discipline pour les audiences.	Le conseil de discipline fixe le règlement d'ordre intérieur, qui régit le fonctionnement et l'organisation, la suppléance du président, la désignation des assesseurs par groupe professionnel et le mode de composition du conseil de discipline pour les audiences.
Le règlement d'ordre intérieur est approuvé par le ministre de la Justice, après avis de la Chambre nationale des notaires et de la Chambre nationale des huissiers de justice, par arrêté ministériel publié au Moniteur belge.	Le règlement d'ordre intérieur est approuvé par le ministre de la Justice, après avis de la Chambre nationale des notaires et de la Chambre nationale des huissiers de justice, par arrêté ministériel publié au Moniteur belge.
§ 3. La fonction de greffier auprès du conseil de discipline est exercée par un greffier du tribunal de première instance au siège duquel le conseil de discipline tient ses audiences. Il est désigné par le greffier en chef.	§ 3. La fonction de greffier auprès du conseil de discipline est exercée par un greffier du tribunal de première instance au siège duquel le conseil de discipline tient ses audiences. Il est désigné par le greffier en chef.

	Le greffier désigné pour exercer les fonctions de greffier auprès du conseil de discipline sur la base de l'alinéa 1er peut être remplacé par la voie d'une nomination ou d'un recrutement en surnombre.
§ 4. Les instances, outre le procureur du Roi, habilitées à engager une procédure disciplinaire à l'encontre des notaires sont définies aux articles 96 et 98 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat et à l'encontre des huissiers de justice aux articles 533, § 1, 552, § 1 ^{er} , 3° et 555/1, § 1 ^{er} , 21° pour l'hypothèse visée à l'article 538, § 6.	§ 4. Les instances, outre le procureur du Roi, habilitées à engager une procédure disciplinaire à l'encontre des notaires sont définies aux articles 96 et 98 de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat et à l'encontre des huissiers de justice aux articles 533, § 1, 552, § 1 ^{er} , 3° et 555/1, § 1 ^{er} , 21° pour l'hypothèse visée à l'article 538, § 6.
§ 5. Le Roi détermine l'indemnité qui peut être allouée aux présidents et aux présidents suppléants des chambres de discipline.	§ 5. Le Roi détermine l'indemnité qui peut être allouée aux présidents et aux présidents suppléants des chambres de discipline.
Art. 555/5 ^{ter}	Art. 555/5 ^{ter}
§ 1 ^{er} . Si l'instance compétente saisit la chambre de discipline compétente, par envoi recommandé, exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cette fin par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice, cette instance prie le président de la chambre de discipline compétente de communiquer la composition de la chambre de discipline compétente qui statuera et transmet le dossier au greffe. Le président désigne à cette fin les deux assesseurs qui siégeront parmi le groupe professionnel de la personne mise en cause.	§ 1 ^{er} . Si l'instance compétente saisit la chambre de discipline compétente, par envoi recommandé, exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cette fin par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice, cette instance prie le président de la chambre de discipline compétente de communiquer la composition de la chambre de discipline compétente qui statuera et transmet le dossier au greffe. Le président désigne à cette fin les deux assesseurs qui siégeront parmi le groupe professionnel de la personne mise en cause.
Les assesseurs-notaires désignés ne peuvent appartenir à la compagnie dont l'intéressé mis en cause fait partie ou ne peuvent avoir de résidence attenante à la résidence de l'intéressé ou ne peuvent faire partie d'une association qui possède un bureau attenant à la résidence de l'intéressé.	Les assesseurs-notaires désignés ne peuvent appartenir à la compagnie dont l'intéressé mis en cause fait partie ou ne peuvent avoir de résidence attenante à la résidence de l'intéressé ou ne peuvent faire partie d'une association qui possède un bureau attenant à la résidence de l'intéressé.
Les assesseurs-huissiers de justice désignés ne peuvent avoir leur bureau dans l'arrondissement judiciaire où l'intéressé mis en cause a son bureau ou est inscrit au	Les assesseurs-huissiers de justice désignés ne peuvent avoir leur bureau dans l'arrondissement judiciaire où l'intéressé mis en cause a son bureau ou est inscrit au

tableau des candidats-huissiers de justice, et ne peuvent pas non plus être associés avec l'intéressé ou se trouver tous deux dans une relation de coopération formelle. Le président fixe la date et l'heure de la première audience.	tableau des candidats-huissiers de justice, et ne peuvent pas non plus être associés avec l'intéressé ou se trouver tous deux dans une relation de coopération formelle. Le président fixe la date et l'heure de la première audience.
§ 2. Le greffier informe l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire de ces décisions.	§ 2. Le greffier informe l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire de ces décisions.
Le greffier convoque, par envoi recommandé, exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cette fin par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice, l'intéressé à comparaître devant la chambre de discipline compétente. Dans la convocation, le greffier mentionne le fait pour lequel l'intéressé est mis en cause, la peine disciplinaire requise par l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire, ainsi que le lieu et les heures où il peut prendre connaissance du dossier. La convocation en question mentionne l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire, ainsi que la composition de la chambre de discipline appelée à statuer.	Le greffier convoque, par envoi recommandé, pli judiciaire , exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cette fin par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice, l'intéressé à comparaître devant la chambre de discipline compétente. Dans la convocation, le greffier mentionne le fait pour lequel l'intéressé est mis en cause, la peine disciplinaire requise par l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire, ainsi que le lieu et les heures où il peut prendre connaissance du dossier. La convocation en question mentionne l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire, ainsi que la composition de la chambre de discipline appelée à statuer.
Une copie de la convocation est envoyée au procureur du Roi qui est compétent pour la résidence de l'intéressé.	Une copie de la convocation est envoyée au procureur du Roi qui est compétent pour la résidence de l'intéressé.
Si l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire a pris connaissance de l'affaire suite à une plainte, elle en informe également le plaignant.	Si l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire a pris connaissance de l'affaire suite à une plainte, elle en informe également le plaignant.
§ 3. L'intéressé peut se faire assister par un avocat, ou selon le cas, par un notaire, un candidat-notaire, un notaire honoraire, ou par un huissier de justice, un candidat-huissier de justice ou un huissier de justice honoraire.	§ 3. L'intéressé peut se faire assister par un avocat, ou selon le cas, par un notaire, un candidat-notaire, un notaire honoraire, ou par un huissier de justice, un candidat-huissier de justice ou un huissier de justice honoraire.
L'intéressé, le procureur du Roi, l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire et le plaignant peuvent requérir, au plus tard huit jours après la convocation, auprès du greffe du conseil de discipline, que des témoins soient entendus et peuvent déposer des	L'intéressé, le procureur du Roi, l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire et le plaignant peuvent requérir, au plus tard huit jours après la convocation, auprès du greffe du conseil de discipline, que des témoins soient entendus et peuvent

pièces justificatives dans le même délai. La chambre de discipline convoque les témoins dans un délai de huit jours à partir de la réception de la requête.	déposer des pièces justificatives dans le même délai. La chambre de discipline convoque les témoins dans un délai de huit jours à partir de la réception de la requête.
La chambre de discipline compétente convoque le plaignant, le procureur du Roi, les tiers intéressés ainsi que, selon le cas, les notaires ou les huissiers de justice qui sont directement ou indirectement impliqués dans le dossier, et qui ont exprimé le souhait d'être entendus à l'audience. Ils peuvent se faire assister par un avocat, ou, selon le cas, par un notaire, un candidat-notaire ou un notaire honoraire, ou par un huissier de justice, un candidat-huissier de justice ou un huissier de justice honoraire.	La chambre de discipline compétente convoque le plaignant, le procureur du Roi, les tiers intéressés ainsi que, selon le cas, les notaires ou les huissiers de justice qui sont directement ou indirectement impliqués dans le dossier, et qui ont exprimé le souhait d'être entendus à l'audience. Ils peuvent se faire assister par un avocat, ou, selon le cas, par un notaire, un candidat-notaire ou un notaire honoraire, ou par un huissier de justice, un candidat-huissier de justice ou un huissier de justice honoraire.
La chambre de discipline concernée peut convoquer les personnes qu'elle souhaite entendre.	La chambre de discipline concernée peut convoquer les personnes qu'elle souhaite entendre.
§ 4. La procédure disciplinaire est, sous peine de prescription, ouverte dans les deux ans de la connaissance des faits par l'instance compétente pour initier cette procédure disciplinaire.	§ 4. La procédure disciplinaire est, sous peine de prescription, ouverte dans les deux ans de la connaissance des faits par l'instance compétente pour initier cette procédure disciplinaire.
Art. 555/5 ^{quater}	Art. 555/5 ^{quater}
L'intéressé ou l'instance compétente pour initier la procédure disciplinaire peut exercer son droit de récusation contre le magistrat président désigné ou contre un assesseur qui est appelé à statuer à son sujet pour les causes visées à l'article 828.	L'intéressé ou l'instance compétente pour initier la procédure disciplinaire peut exercer son droit de récusation contre le magistrat président désigné ou contre un assesseur qui est appelé à statuer à son sujet pour les causes visées à l'article 828.
L'intéressé ou l'instance compétente pour initier la procédure disciplinaire doit, à peine de déchéance, adresser au plus tard huit jours après la convocation, au président de la chambre de discipline, par envoi recommandé, un écrit daté et signé, mentionnant le nom de l'assesseur qu'il récuse, ainsi que les motifs de la récusation.	L'intéressé ou l'instance compétente pour initier la procédure disciplinaire doit, à peine de déchéance, adresser au plus tard huit jours après la convocation, au président de la chambre de discipline, par envoi recommandé, un écrit daté et signé, mentionnant le nom de l'assesseur qu'il récuse, ainsi que les motifs de la récusation.
La chambre de discipline compétente statue dans les quinze jours après réception de l'écrit, sur le bien-fondé de la récusation et la suite qui y est éventuellement donnée. Le magistrat président ou l'assesseur récusé ne participe ni au débat ni au vote et est	La chambre de discipline compétente statue dans les quinze jours après réception de l'écrit, sur le bien-fondé de la récusation et la suite qui y est éventuellement donnée. Le magistrat président ou l'assesseur récusé ne participe ni au débat ni au vote et est

remplacé par un autre magistrat président ou un autre assesseur désigné par le président de la chambre de discipline.	remplacé par un autre magistrat président ou un autre assesseur désigné par le président de la chambre de discipline.
La décision motivée est notifiée par envoi recommandé, exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cette fin par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice, dans les quinze jours de la décision par le greffe à l'intéressé.	La décision motivée est notifiée par envoi recommandé, pli judiciaire , exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cette fin par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice, dans les quinze jours de la décision par le greffe à l'intéressé.
Le magistrat président ou l'assesseur qui constate qu'il existe un conflit d'intérêts entre l'intéressé et lui-même, est tenu d'en faire part au président de la chambre de discipline dont il fait partie. Le président relève l'assesseur concerné de sa mission et désigne un autre assesseur.	Le magistrat président ou l'assesseur qui constate qu'il existe un conflit d'intérêts entre l'intéressé et lui-même, est tenu d'en faire part au président de la chambre de discipline dont il fait partie. Le président relève l'assesseur concerné de sa mission et désigne un autre assesseur.
Art. 555/5quinquies	Art. 555/5quinquies
§ 1 ^{er} . L'audience consacrée aux débats est tenue par la chambre de discipline compétente dans un délai qui ne peut être inférieur à un mois après la date fixée pour la comparution de l'intéressé. En cas de récusation, ce délai est porté à quarante jours.	§ 1 ^{er} . La première audience est tenue par la chambre de discipline compétente dans un délai qui ne peut être inférieur à un mois après la date fixée pour la comparution de l'intéressé. En cas de récusation, ce délai est porté à quarante jours.
§ 2. Les débats sont publics, sauf si l'intéressé demande le huis clos. La chambre de discipline accède à cette demande sauf si elle estime que c'est contraire à l'intérêt public. La chambre de discipline peut également siéger à huis clos pendant toute la durée ou une partie de la procédure, dans l'intérêt de l'ordre public ou des bonnes moeurs, ou chaque fois qu'elle le juge strictement nécessaire ou que la publicité pourrait nuire aux intérêts d'une personne concernée ou à la bonne administration de la justice.	§ 2. Les débats sont publics, sauf si l'intéressé demande le huis clos. La chambre de discipline accède à cette demande sauf si elle estime que c'est contraire à l'intérêt public. La chambre de discipline peut également siéger à huis clos pendant toute la durée ou une partie de la procédure, dans l'intérêt de l'ordre public ou des bonnes moeurs, ou chaque fois qu'elle le juge strictement nécessaire ou que la publicité pourrait nuire aux intérêts d'une personne concernée ou à la bonne administration de la justice.
L'intéressé a le droit de présenter à cette audience, lui-même ou par la voix de la personne qui l'assiste, ses moyens de défense. Les témoins appelés peuvent être interrogés tant par l'intéressé que par les membres de la chambre de discipline	L'intéressé a le droit de présenter à cette audience, lui-même ou par la voix de la personne qui l'assiste, ses moyens de défense. Les témoins appelés peuvent être interrogés tant par l'intéressé que par les membres de la chambre de discipline

compétente et par l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire.	compétente et par l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire.
Art. 555/5septies	Art. 555/5septies
Dans les quinze jours du prononcé, la décision est notifiée par envoi recommandée, exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cet effet par la Chambre nationale des huissiers de justice, au plaignant, à l'intéressé, à l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire et au procureur du Roi compétent.	Dans les quinze jours du prononcé, la décision est notifiée par envoi recommandée, pli judiciaire , exploit d'huissier ou par le canal numérique désigné à cet effet par la Chambre nationale des notaires et la Chambre nationale des huissiers de justice, au plaignant, à l'intéressé, à l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire et au procureur du Roi compétent.
Dans la notification de la décision à l'intéressé, il est fait mention qu'opposition peut être formée à l'encontre de la décision. Par ailleurs, la décision mentionne la possibilité d'un recours, les délais dans lesquels le recours peut être introduit et le texte de l'article 427septies.	Dans la notification de la décision à l'intéressé, il est fait mention qu'opposition peut être formée à l'encontre d'une décision rendue par défaut . Par ailleurs, la notification mentionne la possibilité d'un recours et les délais dans lesquels le recours peut être introduit.
Une copie de la décision est envoyée, selon le cas, à la chambre des notaires concernée et à la Chambre nationale des notaires ou à la chambre d'arrondissement des huissiers de justice concernée et à la Chambre nationale des huissiers de justice.	Une copie de la décision est envoyée, selon le cas, à la chambre des notaires concernée et à la Chambre nationale des notaires ou à la chambre d'arrondissement des huissiers de justice concernée et à la Chambre nationale des huissiers de justice.
Art. 555/5octies	Art. 555/5octies
§ 1 ^{er} . Dans le mois de la notification, une opposition peut être formée à l'encontre de la décision de la chambre de discipline compétente ou un appel interjeté devant la Cour d'appel du ressort où l'intéressé a sa résidence, a eu sa dernière résidence ou exerce son activité professionnelle.	§ 1 ^{er} . Dans le mois de la notification, une opposition peut être formée à l'encontre de la décision de la chambre de discipline compétente devant cette chambre de discipline ou un appel interjeté devant la Cour d'appel du ressort où l'intéressé a sa résidence, a eu sa dernière résidence ou exerce son activité professionnelle.
L'opposition par l'intéressé est interjetée et traitée conformément au livre III, titre II.	L'opposition par l'intéressé est interjetée et traitée conformément au livre III, titre II, Quatrième partie .
L'appel peut être interjeté par l'intéressé, par l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire et par le procureur du Roi.	L'appel peut être interjeté par l'intéressé, par l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire et par le procureur du Roi.
L'appel est interjeté et traité conformément au livre III, titre III. L'appel est interjeté par	L'appel est interjeté et traité conformément au livre III, titre III, Quatrième partie .

l'intéressé par requête conformément à l'article 1056, 2°. Dans tous les autres cas, l'appel est interjeté par exploit d'huissier qui est signifié à l'intéressé.	L'appel est interjeté par l'intéressé par requête conformément à l'article 1056, 2°. Dans tous les autres cas, l'appel est interjeté par exploit d'huissier qui est signifié à l'intéressé.
§ 1/1. Le recours contre une décision au sujet du bien-fondé de la récusation visé à l'article 555/5 <i>quater</i> ou sur un jugement interlocutoire, n'a pas d'effet dévolutif. Après avoir statué sur l'appel, la cause est renvoyée au conseil de discipline.	§ 1/1. Le recours contre une décision au sujet du bien-fondé de la récusation visé à l'article 555/5 <i>quater</i> ou sur un jugement interlocutoire, n'a pas d'effet dévolutif. Après avoir statué sur l'appel, la cause est renvoyée au conseil de discipline.
§ 2. La cour auprès de laquelle l'appel est interjeté statue en audience publique en dernier ressort. Elle ne peut qu'infliger les peines visées à l'article 424 ou acquitter l'intéressé.	§ 2. La cour auprès de laquelle l'appel est interjeté statue en audience publique en dernier ressort. Elle ne peut qu'infliger les peines visées à l'article 424 ou acquitter l'intéressé.
§ 3. La cour d'appel peut, pour la durée qu'elle fixe, interdire à l'intéressé contre qui elle a prononcé la suspension ou la destitution, l'exercice de sa profession, nonobstant cassation. Les dispositions de l'article 555/5, § 6, 7 en 8, s'appliquent par analogie.	§ 3. La cour d'appel peut, pour la durée qu'elle fixe, interdire à l'intéressé contre qui elle a prononcé la suspension ou la destitution, l'exercice de sa profession, nonobstant cassation. Les dispositions de l'article 555/5, § 6, 7 en 8, s'appliquent par analogie.
L'interdiction peut être levée à tout moment par la cour d'appel, à la demande du procureur général, de l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire ou de l'intéressé.	L'interdiction peut être levée à tout moment par la cour d'appel, à la demande du procureur général, de l'instance qui a engagé la procédure disciplinaire ou de l'intéressé.
§ 4. Les dispositions de l'article 555 <i>sexies</i> , § 3 s'appliquent par analogie à l'intéressé suspendu ou destitué.	§ 4. Les dispositions de l'article 555 <i>sexies</i> , § 3 s'appliquent par analogie à l'intéressé suspendu ou destitué.
Art. 571	Art. 571
Conformément à l'article 544, le tribunal de première instance connaît en degré d'appel des recours formés contre les décisions de la commission disciplinaire des huissiers de justice et prononce, en premier ressort, les peines de haute discipline à l'égard des huissiers de justice et des candidats-huissiers de justice.	Abrogé
Conformément aux articles 107 et 110 de la loi du 25 ventôse an XI, contenant organisation du notariat, il connaît en degré d'appel des recours formés contre les	Abrogé

décisions de la Chambre des notaires prononçant une peine de discipline intérieure et prononce, en premier ressort, les peines de haute discipline à l'égard des notaires.	
Art. 730, § 2, a), alinéa 1er	Art. 730, § 2, a), alinéa 1er
A partir du 1er juin et jusqu'au 30 septembre de chaque année civile, le greffier établit la liste des causes dans lesquelles aucune audience n'a été fixée depuis vingt-quatre mois. Il notifie aux parties concernées par ces causes qu'en l'absence de demande de maintien, leur cause sera omise d'office du rôle général. Cette notification est faite le 30 septembre de l'année civile en cause, ou, si le 30 septembre tombe un samedi, un dimanche ou un jour férié légal, le jour ouvrable qui suit, par publication électronique selon les modalités déterminées par le Roi et par envoi recommandé avec accusé de réception aux parties qui ne sont ni représentées ni assistées par un avocat. Cette notification contient le texte du présent paragraphe et précise que si des éléments sont intervenus dans le dossier entre le moment de la vérification par le greffier et la notification, cette notification est nulle et non avenue.	A partir du 1er juin et jusqu'au 30 septembre de chaque année civile, le greffier établit la liste des causes dans lesquelles aucune audience n'a été fixée depuis vingt-quatre mois. Il notifie aux parties concernées par ces causes qu'en l'absence de demande de maintien, leur cause sera omise d'office du rôle général. Cette notification est faite le 30 septembre de l'année civile en cause, ou, si le 30 septembre tombe un samedi, un dimanche ou un jour férié légal, le jour ouvrable qui suit, par publication électronique selon les modalités déterminées par le Roi et par envoi recommandé avec accusé de réception aux parties qui ne sont ni représentées ni assistées par un avocat ni par le délégué d'une organisation représentative d'ouvriers, d'employés ou d'indépendants. Cette notification contient le texte du présent paragraphe et précise que si des éléments sont intervenus dans le dossier entre le moment de la vérification par le greffier et la notification, cette notification est nulle et non avenue.
Art. 792, alinéa 1er	Art. 792, alinéa 1er
Dans les cinq jours de la prononciation de la décision, tant pour les affaires civiles que pour les affaires pénales, le greffier notifie à chacune des parties ou, le cas échéant, à leurs avocats, que la décision est consultable sur le site internet du portail de la Justice. Cette notification ne fait pas courir le délai de recours. Elle a lieu par voie électronique à l'adresse électronique professionnelle de l'avocat ou, s'il s'agit d'une partie qui a comparu sans avocat, à l'adresse judiciaire électronique de cette partie ou, à défaut, à la dernière adresse électronique que cette partie a fournie dans le cadre de la procédure. Si aucune adresse électronique n'est connue du greffier, ou si la notification	Dans les cinq jours de la prononciation de la décision, tant pour les affaires civiles que pour les affaires pénales, le greffier notifie à chacune des parties ou, le cas échéant, à leurs avocats, que la décision est consultable sur le site internet du portail de la Justice. Cette notification ne fait pas courir le délai de recours. Elle a lieu par voie électronique à l'adresse électronique professionnelle de l'avocat ou, s'il s'agit d'une partie qui n'est pas assistée ou représentée par un avocat, à l'adresse judiciaire électronique de cette partie ou, à défaut, à la dernière adresse électronique que cette partie a fournie dans le cadre de la procédure. Si aucune adresse

à l'adresse électronique a manifestement échoué, la notification est faite par simple lettre. La partie qui a reçu la notification par simple lettre peut demander au greffier de recevoir gratuitement une copie non signée de la décision, par simple lettre ou par voie électronique à l'adresse électronique de son choix.	électronique n'est connue du greffier, ou si la notification à l'adresse électronique a manifestement échoué, la notification est faite par simple lettre. La partie qui a reçu la notification par simple lettre et la partie, ni assistée ni représentée par un avocat, qui se trouve dans l'impossibilité technique de se connecter au portail de la Justice peuvent demander au greffier de recevoir gratuitement une copie non signée de la décision, par simple lettre ou par voie électronique à l'adresse électronique de leur choix.
Art. 801	Art. 801
Le demandeur en interprétation, en rectification ou en vue de voir statuer sur l'omission d'un chef de demande consigne au greffe le montant des frais et dépens, qui sera fixé par le Roi. La citation est signifiée en débet. Si la décision accueille la demande, les frais et dépens sont à charge de l'Etat, et la somme consignée est restituée au demandeur. Dans le cas contraire, les frais et dépens peuvent être mis en tout ou en partie à charge du demandeur et prélevés sur le montant consigné.	Le demandeur en interprétation, en rectification ou en vue de voir statuer sur l'omission d'un chef de demande consigne au greffe le montant des frais et dépens, qui sont normalement dus par ou en vertu de la loi au moment de l'introduction de la demande. Si la décision accueille la demande, les frais et dépens sont à charge de l'Etat, et la somme consignée est restituée au demandeur. Dans le cas contraire, les frais et dépens peuvent être mis en tout ou en partie à charge du demandeur et prélevés sur le montant consigné.
Art. 1390bis	Art. 1390bis
Lorsqu'une délégation est accordée en vertu des articles 203ter, 220, § 3, 221, 301, § 11, du Code civil ou 1253ter/5, alinéa 1 ^{er} , 6°, du présent Code, un avis de délégation est dans les trois jours ouvrables de la notification ou de la signification établi, suivant les cas, par le greffier, l'huissier de justice ou l'officier qui fait application de l'article 15 de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances et adressé au fichier des avis.	Lorsqu'une délégation est accordée en vertu des articles 203ter, 220, § 3, 221, 301, § 11, du Code civil ou 1253ter/5, alinéa 1 ^{er} , 6°, du présent Code, un avis de délégation est dans les trois jours ouvrables de la notification ou de la signification établi, suivant les cas, par le greffier, l'huissier de justice ou l'officier qui fait application de l'article 15 de la loi du 21 février 2003 créant un Service des créances alimentaires au sein du SPF Finances et adressé au fichier des avis.
L'avis de délégation relate:	L'avis de délégation relate:
1° les nom, prénoms et domicile et la date de naissance du délégataire;	1° les nom, prénoms et domicile et la date de naissance ainsi que, le cas échéant, le

	numéro d'entreprise et la forme légale du délégataire;
2° les nom, prénoms et domicile, à défaut de domicile, la résidence et la date de naissance du délégant;	2° les nom, prénoms et domicile, à défaut de domicile, la résidence et la date de naissance du délégant;
3° l'identité et le domicile ou siège et, le cas échéant, la date de naissance du tiers délégué;	3° l'identité et le domicile ou siège et, le cas échéant, la date de naissance du tiers délégué;
4° le montant, les conditions, les limites et la cause de la délégation.	4° le montant, les conditions, les limites et la cause de la délégation.
Lorsqu'une délégation est demandée en vertu des articles 203ter, 220, § 3, 221, 301, § 11, du Code civil ou 1253ter/5, alinéa 1 ^{er} , 6°, du présent Code, le greffier de la juridiction saisie consulte, sans frais, selon les modalités fixées à l'article 1391, les avis prévus au présent article. S'il en existe, le greffier en établit le relevé qu'il joint au dossier.	Lorsqu'une délégation est demandée en vertu des articles 203ter, 220, § 3, 221, 301, § 11, du Code civil ou 1253ter/5, alinéa 1 ^{er} , 6°, du présent Code, le greffier de la juridiction saisie consulte, sans frais, selon les modalités fixées à l'article 1391, les avis prévus au présent article. S'il en existe, le greffier en établit le relevé qu'il joint au dossier.
Si les revenus ou les sommes sur lesquels porte la demande font déjà l'objet d'une délégation ou d'une saisie pour cause d'aliments, le greffier notifie sous pli judiciaire au bénéficiaire de la délégation ou au saisissant, pour le mettre à la cause, une copie de la requête ou de la citation avec invitation à comparaître.	Si les revenus ou les sommes sur lesquels porte la demande font déjà l'objet d'une délégation ou d'une saisie pour cause d'aliments, le greffier notifie sous pli judiciaire au bénéficiaire de la délégation ou au saisissant, pour le mettre à la cause, une copie de la requête ou de la citation avec invitation à comparaître.
Le défendeur peut également mettre à la cause les créanciers auxquels il a été condamné à payer des aliments mais qui ne bénéficient pas d'une délégation ou qui n'ont pas pratiqué une saisie.	Le défendeur peut également mettre à la cause les créanciers auxquels il a été condamné à payer des aliments mais qui ne bénéficient pas d'une délégation ou qui n'ont pas pratiqué une saisie.
Les parties entendues, le juge détermine, au besoin, la répartition à opérer entre les ayants droit d'aliments.	Les parties entendues, le juge détermine, au besoin, la répartition à opérer entre les ayants droit d'aliments.
<i>Art. 1390quater</i>	<i>Art. 1390quater</i>
§ 1 ^{er} . Dans les vingt-quatre heures du prononcé de la décision d'admissibilité visée à l'article 1675/6, le greffier adresse au fichier des avis, un avis de règlement collectif de dettes relatant:	§ 1 ^{er} . Dans les vingt-quatre heures du prononcé de la décision d'admissibilité visée à l'article 1675/6, le greffier adresse au fichier des avis, un avis de règlement collectif de dettes relatant:

1° les nom, prénoms, date de naissance et domicile du requérant;	1° les nom, prénoms, date de naissance et domicile du requérant;
2° les nom, prénoms, profession et domicile et/ou bureau, ou la dénomination et le siège du médiateur de dettes;	2° les nom, prénoms, profession et domicile et/ou bureau, ou la dénomination et le siège ainsi que le numéro d'entreprise, la forme légale et les coordonnées du médiateur de dettes;
3° la date de la décision d'admissibilité;	3° la date de la décision d'admissibilité;
4° (le tribunal du travail) territorialement compétent et la référence du greffe.	4° (le tribunal du travail) territorialement compétent et la référence du greffe.
Dans les vingt-quatre heures de la décision de remplacement du médiateur de dettes, le greffier adresse au fichier des avis la mention de la date de cette décision et de l'identité du médiateur de dettes remplaçant au sens de l'alinéa 1 ^{er} , 2°, au moyen du registre central des règlements collectifs de dettes prévu à l'article 1675/20.	Dans les vingt-quatre heures de la décision de remplacement du médiateur de dettes, le greffier adresse au fichier des avis la mention de la date de cette décision et de l'identité du médiateur de dettes remplaçant au sens de l'alinéa 1 ^{er} , 2°, au moyen du registre central des règlements collectifs de dettes prévu à l'article 1675/20.
§ 2. Le médiateur de dettes adresse au fichier des avis, dans les trois jours ouvrables suivant les dates mentionnées ci-après, les mentions suivantes:	§ 2. Le médiateur de dettes adresse au fichier des avis, dans les trois jours ouvrables suivant les dates mentionnées ci-après, les mentions suivantes:
1° la date de la révocation de la décision d'admissibilité;	1° la date de la révocation de la décision d'admissibilité;
2° [...]	2° [...]
3° en cas de plan de règlement amiable, la date de la décision actant l'accord intervenu, la date à laquelle le procès-verbal visé à l'article 1675/11, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , est transmis au juge, le terme du plan de règlement, la date de révocation du plan de règlement, la date à laquelle le jugement mettant terme au règlement collectif de dettes a été prononcé et son motif;	3° en cas de plan de règlement amiable, la date de la décision actant l'accord intervenu, la date à laquelle le procès-verbal visé à l'article 1675/11, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , est transmis au juge, le terme du plan de règlement, la date de révocation du plan de règlement, la date à laquelle le jugement mettant terme au règlement collectif de dettes a été prononcé et son motif;
4° en cas de plan de règlement judiciaire, la date de la décision imposant le plan de règlement, la date de la décision de rejet de la demande, le terme du plan de règlement, la date de révocation du plan de règlement, la date à laquelle le jugement mettant terme	4° en cas de plan de règlement judiciaire, la date de la décision imposant le plan de règlement, la date de la décision de rejet de la demande, le terme du plan de règlement, la date de révocation du plan de règlement, la date à laquelle le jugement mettant

au règlement collectif de dettes a été prononcé et le motif de celui-ci;	terme au règlement collectif de dettes a été prononcé et le motif de celui-ci;
5° en cas de remise totale des dettes, la date de la décision et la date de révocation de celle-ci.	5° en cas de remise totale des dettes, la date de la décision et la date de révocation de celle-ci.
§ 3. Lorsqu'un avis de règlement collectif de dettes est envoyé au fichier des avis, tous les utilisateurs qui sont à ce moment-là titulaires d'un avis actif déposé dans le fichier au nom du requérant en sont informés.	§ 3. Lorsqu'un avis de règlement collectif de dettes est envoyé au fichier des avis, tous les utilisateurs qui sont à ce moment-là titulaires d'un avis actif déposé dans le fichier au nom du requérant en sont informés.
Tant que ces utilisateurs ont un avis actif au nom du requérant dans le fichier des avis, ils sont également informés de toute modification de cet avis, visé au paragraphe 2.	Tant que ces utilisateurs ont un avis actif au nom du requérant dans le fichier des avis, ils sont également informés de toute modification de cet avis, visé au paragraphe 2.
Art. 1390 ^{quater} /1	Art. 1390 ^{quater} /1
Dans les trois jours ouvrables de l'établissement de l'acte de protêt, l'huissier de justice instrumentant adresse, sous sa responsabilité, au fichier des avis, un avis de protêt mentionnant:	Dans les trois jours ouvrables de l'établissement de l'acte de protêt, l'huissier de justice instrumentant adresse, sous sa responsabilité, au fichier des avis, un avis de protêt mentionnant:
1° les lieu, date et nature du protêt;	1° les lieu, date et nature du protêt;
2° le type d'effet auquel l'acte de protêt se rapporte;	2° le type d'effet auquel l'acte de protêt se rapporte;
3° les nom et prénoms, forme juridique ou dénomination particulière du bénéficiaire du billet à ordre ou du tireur de la lettre de change, ainsi que son domicile ou, s'il s'agit d'un commerçant, son établissement principal ou, s'il s'agit d'une personne morale, son siège social et son numéro d'entreprise;	3° les nom et prénoms, forme juridique ou dénomination particulière du bénéficiaire du billet à ordre ou du tireur de la lettre de change, ainsi que son domicile ou, s'il s'agit d'un commerçant, son établissement principal ou, s'il s'agit d'une personne morale, son siège social et son numéro d'entreprise;
4° les nom et prénoms, forme juridique ou dénomination particulière du souscripteur du billet à ordre ou du tiré de la lettre de change, ainsi que son acceptation ou non par celui-ci, son domicile ou, s'il s'agit d'un commerçant, son établissement principal ou, s'il s'agit d'une personne morale, son siège social et son numéro d'entreprise;	4° les nom et prénoms, forme juridique ou dénomination particulière du souscripteur du billet à ordre ou du tiré de la lettre de change, ainsi que son acceptation ou non par celui-ci, son domicile ou, s'il s'agit d'un commerçant, son établissement principal ou, s'il s'agit d'une personne morale, son siège social et son numéro d'entreprise;
5° la date de l'échéance;	5° la date de l'échéance;

6° le montant de l'effet et, s'il est différent, le montant pour lequel l'effet est protesté;	6° le montant de l'effet et, s'il est différent, le montant pour lequel l'effet est protesté;
7° le motif du refus qui donne lieu au protêt;	7° le motif du refus qui donne lieu au protêt;
8° l'identité de l'huissier de justice instrumentant;	8° l'identité de l'huissier de justice instrumentant;
9° le nom du requérant.	9° le nom, le domicile, à défaut de domicile, la résidence ou le nom, la forme légale, le numéro d'entreprise et le siège du requérant.
Si l'huissier de justice instrumentant reçoit un paiement partiel après l'envoi de l'avis de protêt, il indique la date du paiement partiel sur l'avis correspondant dans les trois jours ouvrables suivant sa réception.	Si l'huissier de justice instrumentant reçoit un paiement partiel après l'envoi de l'avis de protêt, il indique la date du paiement partiel sur l'avis correspondant dans les trois jours ouvrables suivant sa réception.
Art. 1390quinquies/1	Art. 1390quinquies/1
Les tribunaux de l'entreprise fournissent au fichier des avis, dans les meilleurs délais, par des techniques informatiques appropriées, les données suivantes, qui sont publiées au Moniteur belge conformément au livre XX du Code de droit économique:	Les tribunaux de l'entreprise fournissent au fichier des avis, dans les meilleurs délais, par des techniques informatiques appropriées, les données suivantes, qui sont publiées au Moniteur belge conformément au livre XX du Code de droit économique:
1° la date du jugement qui déclare ouverte la procédure de réorganisation judiciaire publique ou de transfert sous autorité judiciaire;	1° la date du jugement qui déclare ouverte la procédure de réorganisation judiciaire publique ou de transfert sous autorité judiciaire et le tribunal qui l'a rendu;
2° les nom et prénoms du juge délégué et, le cas échéant, du praticien de la réorganisation désigné en vertu de l'article XX.30 du Code de droit économique ou du praticien de la liquidation désigné en vertu de l'article XX.85 du Code de droit économique;	2° les nom et prénoms du juge délégué et, le cas échéant, du praticien de la réorganisation désigné en vertu de l'article XX.30 du Code de droit économique ou du praticien de la liquidation désigné en vertu de l'article XX.85 du Code de droit économique ainsi que l'adresse électronique du juge délégué et, le cas échéant, l'adresse et l'adresse électronique du praticien de la réorganisation ou du praticien de la liquidation;
3° la date de la décision de remplacement du juge-délégué, du praticien de la réorganisation ou du praticien de la liquidation désigné et les nom et prénoms du juge délégué, du praticien de la	3° la date de la décision de remplacement du juge-délégué, du praticien de la réorganisation ou du praticien de la liquidation désigné et les nom, prénoms et adresse électronique du juge-délégué ainsi que les nom, prénoms, adresse et adresse

réorganisation désigné ou du praticien de la liquidation qui le remplace;	électronique , du praticien de la réorganisation désigné ou du praticien de la liquidation qui le remplace;
4° la date de la décision ou du jugement statuant sur l'homologation de la réorganisation judiciaire publique par accord amiable ou accord collectif;	4° la date de la décision ou du jugement statuant sur l'homologation de la réorganisation judiciaire publique par accord amiable ou accord collectif;
5° la date du jugement qui clôture la procédure de transfert sous autorité judiciaire conformément à l'article XX.93/1 du Code de droit économique;	5° la date du jugement qui clôture la procédure de transfert sous autorité judiciaire conformément à l'article XX.93/1 du Code de droit économique;
6° la date de fin anticipée et de clôture de la procédure de réorganisation judiciaire publique ou de transfert sous autorité judiciaire conformément à l'article XX.63 du Code de droit économique;	6° la date de fin anticipée et de clôture de la procédure de réorganisation judiciaire publique ou de transfert sous autorité judiciaire conformément à l'article XX.63 du Code de droit économique;
7° la date du jugement qui déclare la faillite;	7° la date du jugement qui déclare la faillite et le tribunal qui l'a prononcée ainsi que le cas échéant, la date de cessation de paiement et le délai des déclarations de créance;
8° les nom et prénoms du curateur et du juge-commissaire;	8° les nom et prénoms du curateur et du juge-commissaire ainsi que l'adresse et l'adresse électronique du curateur ;
9° la date de la décision de remplacement du curateur ou du juge-commissaire et les nom et prénoms du curateur ou du juge-commissaire remplaçant désigné en vertu de l'article XX.20, § 6, et de l'article XX.129, alinéa 3, du Code de droit économique, respectivement;	9° la date de la décision de remplacement du curateur ou du juge-commissaire et les nom et prénoms du curateur ou du juge-commissaire remplaçant désigné en vertu de l'article XX.20, § 6, et de l'article XX.129, alinéa 3, du Code de droit économique, respectivement ainsi que l'adresse et l'adresse électronique du curateur remplaçant désigné;
10° la date de la décision refusant partiellement ou entièrement l'effacement conformément à l'article XX.173 du Code de droit économique;	10° la date de la décision refusant partiellement ou entièrement l'effacement conformément à l'article XX.173 du Code de droit économique;
11° la date du jugement de clôture de faillite conformément à l'article XX.172 du Code de droit économique;	11° la date du jugement de clôture de faillite conformément à l'article XX.172 du Code de droit économique;
12° la date du jugement qui rapporte la faillite conformément à l'article XX.242 du Code de droit économique.	12° la date du jugement qui rapporte la faillite conformément à l'article XX.242 du Code de droit économique.

	13° les données de l'entreprise qui fait l'objet de la procédure de réorganisation judiciaire publique, de transfert sous autorité judiciaire ou de faillite, à savoir: s'il s'agit d'une personne physique, les nom, prénoms, lieu et date de naissance, la nature de l'activité principale, le nom commercial sous lequel l'activité est exercée, l'adresse de l'établissement principal et le numéro d'entreprise; s'il s'agit d'une personne morale, la dénomination sociale, la forme juridique, le nom commercial sous lequel l'activité est exercée, le siège et le numéro d'entreprise; s'il s'agit d'une entreprise visée à l'article 1.1, alinéa 1er, 1°, c), du Code de droit économique, le nom commercial sous lequel l'activité est exercée, le cas échéant le numéro d'entreprise, le siège de l'activité et les données d'identification du fondé de pouvoir, le cas échéant.
Par dérogation à l'article 1390septies, alinéa 4, les avis visés à l'alinéa 1 ^{er} sont automatiquement radiés après 10 ans.	Par dérogation à l'article 1390septies, alinéa 4, les avis visés à l'alinéa 1 ^{er} sont automatiquement radiés après 10 ans.
Art. 1390octies	Art. 1390octies
§ 1er. Lorsque l'huissier de justice, dans l'exercice de sa fonction, compte tenu des renseignements et données dont il dispose, prend connaissance d'une situation de laquelle il ressort que la continuité des activités de l'entreprise débitrice serait menacée à court ou moyen terme, il dépose un avis de contrôle de probabilité d'insolvabilité au fichier des avis et le notifie par écrit à l'intéressé.	§ 1er. Lorsque l'huissier de justice, dans l'exercice de sa fonction, compte tenu des renseignements et données dont il dispose, prend connaissance d'une situation de laquelle il ressort que la continuité des activités de l'entreprise débitrice serait menacée à court ou moyen terme, il dépose un avis de contrôle de probabilité d'insolvabilité au fichier des avis et le notifie par écrit à l'intéressé.
Dans les 24 heures suivant le dépôt de l'avis visé à l'alinéa 1er, le fichier des avis transmet cet avis, par des techniques informatiques déterminées par le Roi, à la chambre des entreprises en difficulté compétente.	Dans les 24 heures suivant le dépôt de l'avis visé à l'alinéa 1er, le fichier des avis transmet cet avis, par des techniques informatiques déterminées par le Roi, à la chambre des entreprises en difficulté compétente.
§ 2. Lorsqu'un huissier de justice constate sur place, dans l'exercice de ses fonctions une situation telle que visée à l'article 1390, § 1er, alinéa 1er, 7°, il dépose un avis de constat de carence dans le fichier des avis.	§ 2. Lorsqu'un huissier de justice constate sur place, dans l'exercice de ses fonctions une situation telle que visée à l'article 1390, § 1er, alinéa 1er, 7°, il dépose un avis de constat de carence dans le fichier des avis.

§ 3. Lorsque le médiateur de dettes tel que visé à l'article VII.115 du Code de droit économique entame une médiation de dettes amiable, il fait déposer par un huissier de justice qu'il désigne, un avis de médiation de dettes amiable dans le fichier des avis visé à l'article 1389bis/1. Le médiateur qui est huissier de justice dépose cet avis lui-même. Le fichier des avis envoie une notification automatique vers le médiateur de dettes qui a fait déposer l'avis par des techniques informatiques appropriées.	§ 3. Lorsque le médiateur de dettes tel que visé à l'article VII.115 du Code de droit économique entame une médiation de dettes amiable, il fait déposer par un huissier de justice qu'il désigne, un avis de médiation de dettes amiable dans le fichier des avis visé à l'article 1389bis/1. Le médiateur qui est huissier de justice dépose cet avis lui-même. Le fichier des avis envoie une notification automatique vers le médiateur de dettes qui a fait déposer l'avis par des techniques informatiques appropriées.
Par dérogation à l'article 1390septies, alinéa 4, l'avis de médiation de dettes amiable est radié à la demande du médiateur de dettes au terme de la médiation de dettes, par un huissier de justice qu'il désigne ou automatiquement après cinq ans. Le médiateur qui est huissier de justice radie cet avis lui-même.	Par dérogation à l'article 1390septies, alinéa 4, l'avis de médiation de dettes amiable est radié à la demande du médiateur de dettes au terme de la médiation de dettes, par un huissier de justice qu'il désigne ou automatiquement après cinq ans. Le médiateur qui est huissier de justice radie cet avis lui-même.
Aucuns frais ne peuvent être facturés pour le dépôt et la radiation de cet avis, par l'huissier de justice.	Aucuns frais ne peuvent être facturés pour le dépôt et la radiation de cet avis, par l'huissier de justice.
§ 4. Les avis visés aux paragraphes 1 ^{er} à 3 mentionnent:	§ 4. Les avis visés aux paragraphes 1 ^{er} à 3 mentionnent:
1° l'identité de l'huissier de justice instrumentant;	1° l'identité de l'huissier de justice instrumentant;
2° si le débiteur est une personne physique, les nom, prénoms, date de naissance, domicile ou, le cas échéant, l'adresse de résidence, ainsi que, le cas échéant, le numéro d'entreprise;	2° si le débiteur est une personne physique, les nom, prénoms, date de naissance, domicile ou, le cas échéant, l'adresse de résidence, ainsi que, le cas échéant, le numéro d'entreprise;
3° si le débiteur est une personne morale, la dénomination, la forme juridique, l'adresse du siège et le numéro d'entreprise.	3° si le débiteur est une personne morale, la dénomination, la forme juridique, l'adresse du siège et le numéro d'entreprise.
L'avis visé au paragraphe 3 mentionne également les nom et coordonnées du médiateur de dettes.	L'avis visé au paragraphe 3 mentionne également les nom, le siège, le numéro d'entreprise et coordonnées du médiateur de dettes.
§ 5. Les avis visés aux paragraphes 1 ^{er} et 2 sont automatiquement radiés, trois mois après le dépôt au fichier des avis.	§ 5. Les avis visés aux paragraphes 1 ^{er} et 2 sont automatiquement radiés, trois mois après le dépôt au fichier des avis.

Art. 1394/20, 2°	Art. 1394/20, 2°
Toute dette non contestée qui a pour objet une somme d'argent et qui est certaine et exigible à la date de la sommation visée à l'article 1394/21 peut, quel qu'en soit le montant, augmenté des majorations prévues par la loi et des frais du recouvrement ainsi que, le cas échéant et à concurrence de 10 % au maximum du montant principal de la créance, de tous les intérêts et [3 clauses indemnitaires]3, être recouvrée au nom et pour compte du créancier, à la demande de l'avocat du créancier, par un huissier de justice, à l'exception de dettes concernant:	Toute dette non contestée qui a pour objet une somme d'argent et qui est certaine et exigible à la date de la sommation visée à l'article 1394/21 peut, quel qu'en soit le montant, augmenté des majorations prévues par la loi et des frais du recouvrement ainsi que, le cas échéant et à concurrence de 10 % au maximum du montant principal de la créance, de tous les intérêts et [3 clauses indemnitaires]3, être recouvrée au nom et pour compte du créancier, à la demande de l'avocat du créancier, par un huissier de justice, à l'exception de dettes concernant:
1° des autorités publiques visées à l'article 1412bis, § 1;	1° des autorités publiques visées à l'article 1412bis, § 1;
2° des créanciers ou débiteurs qui ne sont pas inscrits dans la Banque Carrefour des Entreprises ou dans une des banques de données d'entreprises des autres Etats membres de l'Union européenne au sens de la Directive 2009/101/CE du Parlement européen et du Conseil du 16 septembre 2009 tendant à coordonner, pour les rendre équivalentes, les garanties qui sont exigées, dans les Etats membres, des sociétés au sens de l'article 48, deuxième alinéa, du traité, pour protéger les intérêts tant des associés que des tiers dont l'équivalence avec la Banque carrefour des Entreprises est établie par le Roi;	2° des créanciers ou débiteurs qui ne sont pas inscrits dans la Banque Carrefour des Entreprises ou dans un des registres centraux, du commerce ou des sociétés des autres États membres de l'Union européenne qui sont interopérables via le système d'interconnexion des registres visés à l'article 22 de la directive (UE) 2017/1132 du Parlement européen et du Conseil du 14 juin 2017 relative à certains aspects du droit des sociétés;
Art. 1409, § 2	Art. 1409, § 2
§ 2. Chaque année, et sans préjudice de l'application du paragraphe 3, le Roi adapte les montants fixés aux § 1 ^{er} et § 1 ^{er} bis compte tenu de l'indice santé lissé du mois de novembre de chaque année.	§ 2. Chaque année, et sans préjudice de l'application du paragraphe 3, le Roi adapte les montants fixés aux § 1 ^{er} et § 1 ^{er} bis compte tenu de l'indice santé lissé du mois de novembre de chaque année.
L'indice de départ pour les montants visés aux trois premiers alinéas des § 1 et § 1bis est celui du mois de novembre 2022. L'indice de départ pour le montant visé à l'alinéa 4 des § 1 et § 1bis est celui du mois de novembre 2022.	L'indice de départ pour les montants visés aux trois premiers alinéas des § 1 et § 1bis est celui du mois de novembre 2022. L'indice de départ pour le montant visé à l'alinéa 4 des § 1 et § 1bis est celui du mois de novembre 2022.

Chaque augmentation ou diminution de l'indice entraîne une augmentation ou une diminution des montants, conformément à la formule suivante: le nouveau montant est égal au montant de base, multiplié par le nouvel indice et divisé par l'indice de départ. Le résultat est arrondi à la centaine supérieure.	Chaque augmentation ou diminution de l'indice entraîne une augmentation ou une diminution des montants, conformément à la formule suivante: le nouveau montant est égal au montant de base, multiplié par le nouvel indice et divisé par l'indice de départ. Le résultat est arrondi à l'euro supérieur .
Le montant minimal ainsi adapté ne peut jamais être inférieur au montant déterminé à l'article 14, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, en vigueur au 1 ^{er} janvier de l'année suivant celle de l'adaptation, arrondi au centième supérieur.	Le montant minimal ainsi adapté ne peut jamais être inférieur au montant déterminé à l'article 14, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, en vigueur au 1 ^{er} janvier de l'année suivant celle de l'adaptation, arrondi à l'euro supérieur .
Avant le 31 décembre de chaque année, les nouveaux montants sont publiés au <i>Moniteur belge</i> . Ils entrent en vigueur le 1 ^{er} janvier de l'année suivant celle de leur adaptation.	Avant le 31 décembre de chaque année, les nouveaux montants sont publiés au <i>Moniteur belge</i> . Ils entrent en vigueur le 1 ^{er} janvier de l'année suivant celle de leur adaptation.
Art. 1675/9, § 3, alinéa 2	Art. 1675/9, § 3, alinéa 2
Copie du présent article et de la communication visée au § 1 ^{er} bis est jointe à la communication visée à l'alinéa 1 ^{er} .	Copie du présent article et de la notification visée au paragraphe 1er est jointe à la communication visée à l'alinéa 1 ^{er} .

CHAPITRE 9 – Modifications de la loi du 22 mars 1999 relative à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale

Art. 5, § 1	Art. 5, § 1
§ 1 ^{er} . Il est créé au sein de l'Institut national de Criminalistique et de Criminologie une banque de données ADN "Condamnés".	§ 1 ^{er} . Il est créé au sein de l'Institut national de Criminalistique et de Criminologie une banque de données ADN "Condamnés".
Cette banque de données ADN contient les profils ADN des personnes qui, par une décision judiciaire coulée en force de chose jugée, ont été condamnées à une peine de probation autonome, à une peine de travail, à une peine de surveillance électronique, à une peine d'emprisonnement ou à une peine plus lourde, ou ont fait l'objet d'une mesure d'internement, pour avoir commis une des infractions visées à l'alinéa 3.	Cette banque de données ADN contient les profils ADN des personnes qui, par une décision judiciaire coulée en force de chose jugée, ont été condamnées à une peine de probation autonome, à une peine de travail, à une peine de surveillance électronique, à une peine d'emprisonnement ou à une peine plus lourde, ou ont fait l'objet d'une mesure d'internement, pour avoir commis une des infractions visées à l'alinéa 3.

Donnent lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN, les infractions visées:	Donnent lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN, les infractions visées:
1° aux articles 136 <i>bis</i> à 136 <i>septies</i> , du Code pénal;	1° aux articles 136 <i>bis</i> à 136 <i>septies</i> , du Code pénal;
2° aux articles 137 à 141, du même Code;	2° aux articles 137 à 141, du même Code;
3° aux articles 322 à 324 <i>ter</i> , du même Code;	3° aux articles 322 à 324 <i>ter</i> , du même Code;
4° à l'article 347 <i>bis</i> , du même Code;	4° à l'article 347 <i>bis</i> , du même Code;
5° les articles 393 à 397 du même Code;	5° les articles 393 à 397 du même Code;
6° les articles 400 et 401 du même Code;	6° les articles 400 et 401 du même Code;
7° les articles 417/2 et 417/3 du même Code;	7° les articles 417/2 et 417/3 du même Code;
8° les articles 417/7 à 417/22 et 417/24 du même Code;	8° au livre II, titre VIII, chapitre I/1 du même Code;
9° les articles 417/25 à 417/38, 433 <i>quater</i> /1 et 433 <i>quater</i> /4, pour ce qui concerne l'infraction visée à l'article 433 <i>quater</i> /1 du même Code;	9° aux articles 428 à 430 du même Code;
10° les articles 417/44 et 417/45 du même Code;	10° aux articles 433<i>quater</i>/1 et 433<i>quater</i>/4, pour ce qui concerne l'infraction visée à l'article 433<i>quater</i>/1 du même Code;
11° aux articles 428 à 430, du même Code;	(supprimé)
12° aux articles 433 <i>sexies</i> à 433 <i>octies</i> , du même Code;	12° aux articles 433 <i>sexies</i> à 433 <i>octies</i> , du même Code;
13° aux articles 467, alinéa 1 ^{er} , 471 à 475, du même Code;	13° aux articles 467, alinéa 1 ^{er} , 471 à 475, du même Code;
14° à l'article 477 <i>sexies</i> , du même Code;	14° à l'article 477 <i>sexies</i> , du même Code;
15° aux articles 518, 531 et 532, du même Code;	15° aux articles 518, 531 et 532, du même Code;
16° aux articles 77 <i>ter</i> , 77 <i>quater</i> et 77quinquies, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;	16° aux articles 77 <i>ter</i> , 77 <i>quater</i> et 77quinquies, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers;

17° à l'article 2bis, § 3, b, et § 4, b, de la loi 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, désinfectantes ou antiseptiques.	17° à l'article 2bis, § 3, b, et § 4, b, de la loi 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, désinfectantes ou antiseptiques.
La condamnation pour une tentative de commettre une de ces infractions donne également lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN.	La condamnation pour une tentative de commettre une de ces infractions donne également lieu à un enregistrement dans la banque de données ADN.
La condamnation pour une infraction visée à l'alinéa 3, 8°, 9° ou 10°, donne également lieu à un enregistrement du profil Y-STR de la personne condamnée dans la banque de données ADN.	La condamnation pour une infraction visée à l' alinéa 3, 8° , donne également lieu à un enregistrement du profil Y-STR de la personne condamnée dans la banque de données ADN.
Les données relatives aux profils ADN précités, qui sont énumérées aux articles 5bis, alinéa 2, 5ter, § 3, alinéa 3, 5quater, § 3, et 8, § 3, sont également enregistrées dans la banque de données ADN.	Les données relatives aux profils ADN précités, qui sont énumérées aux articles 5bis, alinéa 2, 5ter, § 3, alinéa 3, 5quater, § 3, et 8, § 3, sont également enregistrées dans la banque de données ADN.
Les profils ADN des échantillons de référence ne peuvent être enregistrés dans la banque de données "Condamnés" que sous leur numéro de code ADN.	Les profils ADN des échantillons de référence ne peuvent être enregistrés dans la banque de données "Condamnés" que sous leur numéro de code ADN.
Art. 5ter, § 3	Art. 5ter, § 3
§ 3. Le procureur du Roi désigne un expert attaché à un laboratoire, pour établir le profil ADN de l'échantillon de référence.	§ 3. Le procureur du Roi désigne un expert attaché à un laboratoire, pour établir le profil ADN de l'échantillon de référence.
Lorsqu'il s'agit d'une infraction visée à l'article 5, § 1 ^{er} , alinéa 3, 8°, 9° ou 10°, le profil Y-STR de l'échantillon de référence est également systématiquement établi.	Lorsqu'il s'agit d'une infraction visée à l' article 5, § 1er, alinéa 3, 8° , le profil Y-STR de l'échantillon de référence est également systématiquement établi.
Dans un délai maximal d'un mois après la réception de sa mission et de l'échantillon de référence, l'expert communique d'office au gestionnaire des banques nationales de données ADN, le profil ADN obtenu et les données y relatives qui sont énumérées à l'article 44quater, § 3, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, afin qu'ils soient enregistrés dans la banque de données ADN "Condamnés".	Dans un délai maximal d'un mois après la réception de sa mission et de l'échantillon de référence, l'expert communique d'office au gestionnaire des banques nationales de données ADN, le profil ADN obtenu et les données y relatives qui sont énumérées à l'article 44quater, § 3, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, afin qu'ils soient enregistrés dans la banque de données ADN "Condamnés".
L'expert transmet l'échantillon de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN à l'Institut national de	L'expert transmet l'échantillon de référence et les échantillons qui en dérivent contenant de l'ADN à l'Institut national de

Criminalistique et de Criminologie, qui en assure la conservation pendant trente ans au maximum, pour permettre d'autres analyses basées sur le même échantillon de référence, sauf si le procureur du Roi ordonne, par une décision motivée, un autre délai de conservation, qui ne peut pas excéder quarante ans.	Criminalistique et de Criminologie, qui en assure la conservation pendant trente ans au maximum, pour permettre d'autres analyses basées sur le même échantillon de référence, sauf si le procureur du Roi ordonne, par une décision motivée, un autre délai de conservation, qui ne peut pas excéder quarante ans.

CHAPITRE 10 – Modification de la loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen

Art. 4	Art. 4
L'exécution d'un mandat d'arrêt européen est refusée dans les cas suivants:	L'exécution d'un mandat d'arrêt européen est refusée dans les cas suivants:
1° si l'infraction qui est à la base du mandat d'arrêt est couverte par une loi d'amnistie en Belgique, pour autant que les faits aient pu être poursuivis en Belgique en vertu de la loi belge;	1° si l'infraction qui est à la base du mandat d'arrêt est couverte par une loi d'amnistie en Belgique, pour autant que les faits aient pu être poursuivis en Belgique en vertu de la loi belge;
2° s'il résulte des informations à la disposition du juge que la personne recherchée a été définitivement jugée pour les mêmes faits en Belgique ou dans un autre Etat membre à condition que, en cas de condamnation, la sanction ait été subie ou soit actuellement en cours d'exécution ou ne puisse plus être exécutée selon les lois de l'Etat membre de condamnation, ou lorsque la personne concernée a fait l'objet en Belgique ou dans un autre Etat membre d'une autre décision définitive pour les mêmes faits qui fait obstacle à l'exercice ultérieur de poursuites;	2° s'il résulte des informations à la disposition du juge que la personne recherchée a été définitivement jugée pour les mêmes faits en Belgique ou dans un autre Etat membre à condition que, en cas de condamnation, la sanction ait été subie ou soit actuellement en cours d'exécution ou ne puisse plus être exécutée selon les lois de l'Etat membre de condamnation;
3° si la personne qui fait l'objet du mandat d'arrêt européen ne peut encore être, en vertu du droit belge, tenue pénalement responsable des faits à l'origine du mandat d'arrêt européen en raison de son âge;	3° si la personne qui fait l'objet du mandat d'arrêt européen ne peut encore être, en vertu du droit belge, tenue pénalement responsable des faits à l'origine du mandat d'arrêt européen en raison de son âge;
4° lorsqu'il y a prescription de l'action publique ou de la peine selon la loi belge et que les faits relèvent de la compétence des juridictions belges;	Abrogé
5° s'il y a des raisons sérieuses de croire que l'exécution du mandat d'arrêt européen aurait pour effet de porter atteinte aux droits	5° s'il y a des raisons sérieuses de croire que l'exécution du mandat d'arrêt européen aurait pour effet de porter atteinte aux

fondamentaux de la personne concernée, tels qu'ils sont consacrés par l'article 6 du traité sur l'Union européenne.	droits fondamentaux de la personne concernée, tels qu'ils sont consacrés par l'article 6 du traité sur l'Union européenne.
Art. 5, § 1	Art. 5, § 1
L'exécution est refusée si le fait qui est à la base du mandat d'arrêt européen ne constitue pas une infraction au regard du droit belge.	L'exécution peut être refusée si le fait qui est à la base du mandat d'arrêt européen ne constitue pas une infraction au regard du droit belge.
Art. 6	Art. 6
L'exécution peut être refusée dans les cas suivants:	L'exécution peut être refusée dans les cas suivants:
1° lorsque la personne qui fait l'objet du mandat d'arrêt européen est poursuivie en Belgique pour le même fait que celui qui est à la base du mandat d'arrêt européen;	1° lorsque la personne qui fait l'objet du mandat d'arrêt européen est poursuivie en Belgique pour le même fait que celui qui est à la base du mandat d'arrêt européen;
2° lorsqu'une autorité judiciaire belge a décidé soit de ne pas engager des poursuites pour l'infraction faisant l'objet du mandat d'arrêt européen soit d'y mettre fin;	2° lorsqu'une autorité judiciaire belge a décidé soit de ne pas engager des poursuites pour l'infraction faisant l'objet du mandat d'arrêt européen soit d'y mettre fin ou lorsque la personne recherchée a fait l'objet en Belgique ou dans un autre État membre d'une décision définitive pour les mêmes faits qui fait obstacle à l'exercice ultérieur de poursuites;
3° s'il résulte des informations à la disposition du juge que la personne concernée a été définitivement jugée pour les mêmes faits par un Etat non membre de l'Union européenne, à condition que, en cas de condamnation, la sanction ait été subie ou soit actuellement en cours d'exécution ou ne puisse plus être exécutée selon les lois de l'Etat de condamnation;	3° s'il résulte des informations à la disposition du juge que la personne concernée a été définitivement jugée pour les mêmes faits par un Etat non membre de l'Union européenne, à condition que, en cas de condamnation, la sanction ait été subie ou soit actuellement en cours d'exécution ou ne puisse plus être exécutée selon les lois de l'Etat de condamnation;
3° s'il résulte des informations à la disposition du juge que la personne concernée a été définitivement jugée pour les mêmes faits par un Etat non membre de l'Union européenne, à condition que, en cas de condamnation, la sanction ait été subie ou soit actuellement en cours d'exécution ou ne puisse plus être exécutée selon les lois de l'Etat de condamnation;	4° si le mandat d'arrêt européen a été délivré aux fins d'exécution d'une peine ou d'une mesure de sûreté, lorsque la personne concernée est belge demeure ou réside en Belgique et que les autorités belges compétentes s'engagent à exécuter cette peine ou mesure de sûreté conformément à la loi belge;

5° lorsque le mandat d'arrêt européen porte sur des infractions qui:	5° lorsque le mandat d'arrêt européen porte sur des infractions qui:
- ont été commises en tout ou en partie sur le territoire belge ou en un lieu assimilé à son territoire;	- ont été commises en tout ou en partie sur le territoire belge ou en un lieu assimilé à son territoire;
- ont été commises hors du territoire de l'Etat membre d'émission et que le droit belge n'autorise pas la poursuite des mêmes infractions commises hors du territoire belge;	- ont été commises hors du territoire de l'Etat membre d'émission et que le droit belge n'autorise pas la poursuite des mêmes infractions commises hors du territoire belge;
	6° lorsqu'il y a prescription de l'action publique ou de la peine selon la loi belge et que les faits relèvent de la compétence des juridictions belges
Art. 13, § 3	Art. 13, § 3
En cas de consentement de la personne concernée et sous la réserve du contrôle opéré par le juge d'instruction sur la base de l'article 14, le procureur du Roi décide de l'exécution du mandat d'arrêt européen.	En cas de consentement de la personne concernée et sous la réserve du contrôle opéré par le juge d'instruction sur la base de l'article 14, le procureur du Roi décide dans les dix jours suivant ledit consentement de l'exécution du mandat d'arrêt européen.
Art. 14, § 1	Art. 14, § 1
Si, lors de l'audition visée à l'article 11, le juge d'instruction constate l'existence d'une cause manifeste de refuser l'exécution du mandat d'arrêt européen, sur la base des articles 3 à 6, il prend immédiatement une décision motivée de non exécution.	Si, lors de l'audition visée à l'article 11, le juge d'instruction constate l'existence d'une cause manifeste de refuser l'exécution du mandat d'arrêt européen, sur la base des articles 3 et 4 , il prend immédiatement une décision motivée de non exécution.
CHAPITRE 11 - Modification de la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus.	
Art. 139	Art. 139
Si, pendant son séjour en cellule de punition, le détenu commet une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne, l'enfermement en cellule de punition peut être prolongé, sur la base d'une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. Le séjour en cellule de punition ne peut en aucun cas excéder quatorze jours par suite de ces décisions successives.	Si, pendant son séjour en cellule de punition, le détenu commet une infraction disciplinaire visée dans l'article 129, l'enfermement en cellule de punition peut être prolongé, sur la base d'une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. Le séjour en cellule de punition ne peut par suite de ces décisions successives excéder neuf jours qu'en cas d'atteinte grave à l'intégrité physique

	d'une personne. Le séjour en cellule de punition ne peut en aucun cas excéder quatorze jours.
Art. 142	Art. 142
Si, pendant sa période d'isolement (dans l'espace de séjour attribué au détenu), le détenu commet une atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne, l'isolement (dans l'espace de séjour attribué au détenu) peut être prolongé, sur la base d'une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. L'isolement (dans l'espace de séjour attribué au détenu) ne peut en aucun cas excéder quarante-cinq jours par suite de ces décisions successives.	Si, pendant sa période d'isolement dans l'espace de séjour attribué au détenu, le détenu commet une nouvelle infraction disciplinaire, l'isolement peut être prolongé, sur la base d'une décision prise conformément à la procédure prévue au chapitre V. L'isolement dans l'espace de séjour attribué au détenu ne peut par suite de ces décisions successives excéder trente jours qu'en cas d'atteinte grave à l'intégrité physique d'une personne. L'isolement ne peut en aucun cas excéder quarante-cinq jours.
Art. 145	Art. 145
§ 1 ^{er} . En cas d'atteinte volontaire grave à la sécurité interne ou si l'instigation ou la conduite d'actions collectives menacent gravement la sécurité au sein de la prison, le directeur peut, dans l'attente de la procédure disciplinaire, prendre des mesures provisoires et imposer à cet effet les mesures de sécurité particulières visées à l'article 112, § 1 ^{er} , 4° et 5° jusqu'au moment où la décision de sanction disciplinaire est communiquée verbalement au détenu.	§ 1 ^{er} . En cas d'atteinte volontaire grave à la sécurité interne ou si l'instigation ou la conduite d'actions collectives menacent gravement la sécurité au sein de la prison, le directeur peut, dans l'attente de la procédure disciplinaire, prendre des mesures provisoires et imposer à cet effet les mesures de sécurité particulières visées à l'article 112, § 1 ^{er} , jusqu'au moment où la décision de sanction disciplinaire est communiquée verbalement au détenu.
En cas de danger pour l'ordre ou la sécurité, le directeur peut, dans l'attente de la procédure disciplinaire, prendre des mesures provisoires et imposer à cet effet les mesures de sécurité particulières visées à l'article 112, § 1 ^{er} 1°, 2° et 3°, jusqu'au moment où la décision de sanction disciplinaire est communiquée au détenu.	En cas de danger pour l'ordre ou la sécurité, le directeur peut, dans l'attente de la procédure disciplinaire, prendre des mesures provisoires et imposer à cet effet les mesures de sécurité particulières visées à l'article 112, § 1 ^{er} 1°, 2° et 3°, jusqu'au moment où la décision de sanction disciplinaire est communiquée au détenu.
§ 2. Les mesures provisoires ne peuvent pas être prises à fin de sanction immédiate.	§ 2. Les mesures provisoires ne peuvent pas être prises à fin de sanction immédiate.
§ 3. Lorsque la mesure de sécurité particulière prise dans l'attente de la procédure disciplinaire est transformée en une sanction comparable, la durée de la mesure provisoire est déduite de celle de cette sanction disciplinaire.	§ 3. Lorsque la mesure de sécurité particulière prise dans l'attente de la procédure disciplinaire est transformée en une sanction comparable, la durée de la mesure provisoire est déduite de celle de cette sanction disciplinaire.

CHAPITRE 12 – Modification de la loi du 5 août 2006 relative à l'application du principe de reconnaissance mutuelle des décisions judiciaires en matière pénale entre les Etats membres de l'Union européenne

Art. 30	Art. 30
§ 1 ^{er} . Pour l'exécution de la confiscation de biens faisant déjà l'objet d'une procédure de saisie en Belgique, le procureur du Roi compétent est celui du lieu où la saisie visée a été pratiquée.	§ 1 ^{er} . Pour l'exécution de la confiscation de biens faisant déjà l'objet d'une procédure de saisie en Belgique, le procureur du Roi compétent est celui du lieu où la saisie visée a été pratiquée.
Pour l'exécution de la confiscation de biens qui ne font pas encore partie d'une procédure de saisie au niveau de la Belgique, le procureur du Roi compétent est celui du lieu où sont situés les biens ou la majorité de ces biens visés.	Pour l'exécution de la confiscation de biens qui ne font pas encore partie d'une procédure de saisie au niveau de la Belgique, le procureur du Roi compétent est celui du lieu où sont situés les biens ou la majorité de ces biens visés.
§ 2. Lorsque le procureur du Roi décide de ne pas exécuter la demande, cette décision est définitive.	§ 2. Lorsque le procureur du Roi décide de ne pas exécuter la demande, cette décision est définitive.
Le procureur du Roi informe de sa décision toute personne concernée et tout tiers intéressé par pli judiciaire ou envoi recommandé.	Le procureur du Roi informe de sa décision toute personne concernée et tout tiers intéressé par pli judiciaire ou envoi recommandé.
§ 3. En vue de statuer, le procureur du roi vérifie:	§ 3. En vue de statuer, le procureur du roi vérifie:
1° si les conditions visées aux articles 2, 2/1 et 3 sont remplies;	1° si les conditions visées aux articles 2, 2/1 et 3 sont remplies;
2° s'il n'y a pas lieu d'appliquer une des causes de refus prévues aux articles 6, 7, 7/2 et 7/3;	2° s'il n'y a pas lieu d'appliquer une des causes de refus prévues aux articles 6, 7, 7/2 et 7/3;
3° dans le cas où le fait à la base de la décision de confiscation est contenu dans la liste de l'article 6, § 2, si les comportements tels qu'ils sont décrits dans le certificat correspondent bien à ceux repris dans cette liste;	3° dans le cas où le fait à la base de la décision de confiscation est contenu dans la liste de l'article 6, § 2, si les comportements tels qu'ils sont décrits dans le certificat correspondent bien à ceux repris dans cette liste;
4° s'il y a lieu d'appliquer un des motifs de sursis à l'exécution prévus à l'article 31.	4° s'il y a lieu d'appliquer un des motifs de sursis à l'exécution prévus à l'article 31.
	§ 3bis. Si un recours est formé contre la décision du procureur du Roi, le tribunal se

	prononce sur la base des articles tels que visés au § 3.
§ 4. Si le procureur du Roi envisage la non-exécution de la décision sur la base de l'article 7, § 1 ^{er} , 2°, de l'article 7/2, 2° ou 3°, de l'article 7/3, 1° ou 2°, ou du présent article, il doit consulter préalablement les autorités compétentes de l'Etat d'émission.	§ 4. Si le procureur du Roi envisage la non-exécution de la décision sur la base de l'article 7, § 1 ^{er} , 2°, de l'article 7/2, 2° ou 3°, de l'article 7/3, 1° ou 2°, ou du présent article, il doit consulter préalablement les autorités compétentes de l'Etat d'émission.
§ 5. En ordonnant l'exécution de la décision de confiscation, le procureur du Roi convertit, si besoin, le montant à confisquer en euro au taux de change en vigueur au moment de la décision de confiscation.	§ 5. En ordonnant l'exécution de la décision de confiscation, le procureur du Roi convertit, si besoin, le montant à confisquer en euro au taux de change en vigueur au moment de la décision de confiscation.
§ 6. Lorsque le procureur du Roi décide d'exécuter quand même la demande, il informe toute personne concernée et tout tiers intéressé par pli judiciaire ou envoi recommandé de sa décision.	§ 6. Lorsque le procureur du Roi décide d'exécuter quand même la demande, il informe toute personne concernée et tout tiers intéressé par pli judiciaire ou envoi recommandé de sa décision.
La personne concernée ou le tiers intéressé peut saisir le tribunal correctionnel par requête adressée au greffe, dans un délai de quinze jours à partir de la notification de la décision.	La personne concernée ou le tiers intéressé peut saisir le tribunal correctionnel par requête adressée au greffe, dans un délai de quinze jours à partir de la notification de la décision.
Le greffe informe immédiatement le procureur du Roi du recours et de la date de l'audience.	Le greffe informe immédiatement le procureur du Roi du recours et de la date de l'audience.
Le tribunal peut statuer uniquement sur la base des articles visés au paragraphe 3. La décision du tribunal peut faire l'objet d'un pourvoi en cassation.	La décision du tribunal peut faire l'objet d'un pourvoi en cassation.
§ 7. L'autorité compétente de l'Etat d'émission est informée de tout recours formé conformément au paragraphe 6.	§ 7. L'autorité compétente de l'Etat d'émission est informée de tout recours formé conformément au paragraphe 6.

CHAPITRE 13 – Modification du Code civil

Article 3.62 Empiètement	Article 3.62 Empiètement
§ 1 ^{er} . Si un ouvrage est réalisé en partie sur, au-dessus ou en dessous du fonds du voisin, ce dernier peut en exiger l'enlèvement, sauf si cet empiètement est fondé sur un titre légal ou contractuel.	§ 1 ^{er} . Si un ouvrage est réalisé en partie sur, au-dessus ou en dessous du fonds du voisin, ce dernier peut en exiger l'enlèvement, sauf si cet empiètement est fondé sur un titre légal ou contractuel.

Si l'empiètement a déjà duré le temps de la prescription acquisitive, le propriétaire empiétant peut acquérir un titre légal conformément à l'article 3.27	Si l'empiètement a déjà duré le temps de la prescription acquisitive, le propriétaire empiétant peut acquérir un titre légal conformément à l'article 3.27
Si des ouvrages sont réalisés sur, au-dessus ou en dessous du fonds du voisin sur la base d'un titre légal ou contractuel et sont une composante inhérente d'un ouvrage appartenant au propriétaire empiétant, ils appartiennent à ce dernier par accession pour la durée de ce titre.	Si des ouvrages sont réalisés sur, au-dessus ou en dessous du fonds du voisin sur la base d'un titre légal ou contractuel et sont une composante inhérente d'un ouvrage appartenant au propriétaire empiétant, ils appartiennent à ce dernier par accession pour la durée de ce titre.
§ 2. A défaut de titre, le voisin peut exiger l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète sur son fonds.	§ 2. A défaut de titre, le voisin peut exiger l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète sur son fonds.
Dans ce cas, si le propriétaire est de bonne foi et qu'il serait, par l'enlèvement de la partie qui empiète, lésé de façon disproportionnée, le propriétaire du fonds contigu ne peut pas en exiger l'enlèvement. Il a le choix soit d'accorder un droit de superficie pour la durée de l'existence de la construction, soit de céder la partie de la parcelle nécessaire, moyennant, dans les deux cas, dédommagement sur la base de l'enrichissement injustifié.	Dans ce cas, si le propriétaire est de bonne foi et qu'il serait, par l'enlèvement de la partie qui empiète, lésé de façon disproportionnée, le propriétaire du fonds contigu ne peut pas en exiger l'enlèvement. Il a le choix soit d'accorder un droit de superficie pour la durée de l'existence de la construction, soit de céder la partie de la parcelle nécessaire, moyennant, dans les deux cas, dédommagement sur la base de l'enrichissement injustifié.
Si l'auteur de l'empiètement est de mauvaise foi, le voisin peut exiger l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète sauf s'il n'y a ni emprise considérable, ni préjudice potentiel dans le chef du voisin. S'il ne demande pas l'enlèvement, l'alinéa 2 est d'application.	Si l'auteur de l'empiètement est de mauvaise foi, le voisin peut exiger l'enlèvement de la composante inhérente qui empiète, sous réserve de l'article 1.10 du présent Code. S'il ne demande pas l'enlèvement, l'alinéa 2, deuxième phrase, est d'application.

CHAPITRE 14 – Modifications de la loi du 29 février 2024 introduisant le livre II du Code pénal

Art. 107. L'accident de la circulation mortel	Art. 107. L'homicide dans le cadre de la circulation
L'homicide par défaut grave de prévoyance ou de précaution dans le cadre d'un accident de la circulation est puni d'une peine de niveau 3.	L'homicide par défaut grave de prévoyance ou de précaution dans le cadre de la circulation est puni d'une peine de niveau 3.
	Art. 107/1. L'homicide dans le cadre de la circulation aggravé (nouveau)

	L'homicide par défaut grave de prévoyance ou de précaution commis dans le cadre de la circulation est puni d'une peine de niveau 4 si:
	1° le conducteur commet une infraction du 4 ^e degré visée par l'article 4 de l'arrêté royal du 30 septembre 2005 désignant les infractions par degré aux règlements généraux pris en exécution de la loi relative à la police de la circulation routière;
	2° le conducteur transgresse un feu rouge;
	3° le conducteur conduit en tenant en main ou en manipulant un appareil électronique mobile doté d'un écran à moins qu'il ne soit fixé au véhicule dans un support destiné à cette fin;
	4° le conducteur dépasse la vitesse maximale autorisée de plus de 40 kilomètres par heure ou de plus de 30 kilomètres par heure dans une agglomération, dans une zone 30, aux abords d'écoles, dans une zone de rencontre ou une zone résidentielle;
	5° le conducteur n'est pas titulaire du permis de conduire exigé par la loi ou le règlement ou son permis est annulé, invalidé, suspendu ou retenu;
	6° le conducteur conduit en état d'ivresse ou dans un état analogue résultant de l'emploi de substances qui réduisent la vigilance au volant;
	7° la validité du permis de conduire du conducteur a été limitée aux véhicules à moteur équipés d'un éthylotest antidémarrage et que le conducteur conduit un véhicule à moteur non équipé d'un tel dispositif.
	La circonstance visée au 5° ne s'applique pas au conducteur, porteur d'un permis de conduire dont la durée de validité administrative a expiré depuis moins d'un an.

	Par dérogation à l'article 52, § 1er, alinéa 2, 5°, l'amende s'élève à 16 000 euros au plus.
Art. 108. Le facteur aggravant	Art. 108. Le facteur aggravant
Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée aux articles 106 et 107, le juge prend en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée aux articles 106 à 107/1 , le juge prend en considération le fait que l'infraction a été commise en présence d'un mineur.
Art. 218. L'atteinte à l'intégrité dans le cadre d'un accident de la circulation	Art. 218. L'atteinte à l'intégrité dans le cadre de la circulation
L'atteinte, de quelque manière que ce soit, à l'intégrité du premier, deuxième ou troisième degré commise sur une autre personne en conséquence d'un défaut grave de prévoyance et de précaution dans le cadre d'un accident de la circulation, est punie d'une peine de niveau 2.	L'atteinte, de quelque manière que ce soit, à l'intégrité du premier, deuxième ou troisième degré commise sur une autre personne en conséquence d'un défaut grave de prévoyance et de précaution dans le cadre de la circulation, est punie d'une peine de niveau 2.
	Art. 218/1. Les facteurs aggravants (nouveau)
	Lors du choix de la peine ou de la mesure et de la sévérité de celle-ci, pour une infraction visée à l'article 218, le juge prend en considération le fait que:
	1° le conducteur commet une infraction du 4e degré visée par l'article 4 de l'arrêté royal du 30 septembre 2005 désignant les infractions par degré aux règlements généraux pris en exécution de la loi relative à la police de la circulation routière;
	2° le conducteur transgresse un feu rouge;
	3° le conducteur conduit en tenant en main ou en manipulant un appareil électronique mobile doté d'un écran à moins qu'il ne soit fixé au véhicule dans un support destiné à cette fin;
	4° le conducteur dépasse la vitesse maximale autorisée de plus de 40 kilomètres par heure ou de plus de 30 kilomètres par heure dans une agglomération, dans une zone 30, aux

	abords d'écoles, dans une zone de rencontre ou une zone résidentielle;
	5° le conducteur n'est pas titulaire du permis de conduire exigé par la loi ou le règlement ou son permis est annulé, invalidé, suspendu ou retenu;
	6° le conducteur conduit en état d'ivresse ou dans un état analogue résultant de l'emploi de substances qui réduisent la vigilance au volant;
	7° la validité du permis de conduire du conducteur a été limitée aux véhicules à moteur équipés d'un éthylotest antidémarrage et que le conducteur conduit un véhicule à moteur non équipé d'un tel dispositif..
	La circonstance visée au 5° ne s'applique pas au conducteur, porteur d'un permis de conduire dont la durée de validité administrative a expiré depuis moins d'un an.

CHAPITRE 15 – Modification de la législation relative aux cadres temporaires dans les cours d'appel et les parquets généraux

Section 1 ^{re} . Modifications de la loi du 29 novembre 2001 fixant un cadre temporaire de conseillers en vue de résorber l'arriéré judiciaire dans les cours d'appel		Section 1 ^{re} . Modifications de la loi du 29 novembre 2001 fixant un cadre temporaire de conseillers en vue de résorber l'arriéré judiciaire dans les cours d'appel	
Art. 2		Art. 2	
Outre le cadre fixé dans le tableau figurant à l'article 1 ^{er} de la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, il est créé dans les cours d'appel, pour une période prenant cours à la date d'entrée en vigueur de la présente loi et venant à expiration le 31 décembre 2025, un cadre temporaire de conseillers fixé comme suit:		Outre le cadre fixé dans le tableau figurant à l'article 1 ^{er} de la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, il est créé dans les cours d'appel, pour une période prenant cours à la date d'entrée en vigueur de la présente loi et venant à expiration le 31 décembre 2027 , un cadre temporaire de conseillers fixé comme suit:	
Siège	Nombre supplémentaire de conseillers	Siège	Nombre supplémentaire de conseillers
Anvers	3	Anvers	3

[...]	[...]	[...]	[...]
Gand	2	Gand	2
Liège	2	Liège	2
Mons	1	Mons	1
Art. 3		Art. 3	
Il peut être pourvu aux places prévues dans le tableau figurant à l'article 2 au-delà du 31 décembre 2025, moyennant décision du Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, prise sur la base d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de cette période. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.		Il peut être pourvu aux places prévues dans le tableau figurant à l'article 2 au-delà du 31 décembre 2027, moyennant décision du Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, prise sur la base d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de cette période. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.	
L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.		L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.	
Section 2. Modifications de la loi du 14 décembre 2004 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, la loi du 2 juillet 1975 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de première instance et l'article 211 du Code judiciaire		Section 2. Modifications de la loi du 14 décembre 2004 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire, la loi du 2 juillet 1975 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de première instance et l'article 211 du Code judiciaire	
Art. 9		Art. 9	
Il peut être procédé à la nomination en surnombre de trois conseillers à la Cour d'appel d'Anvers (pendant une période prenant cours à la date d'entrée en vigueur du présent article et venant à expiration le 31 décembre 2025.		Il peut être procédé à la nomination en surnombre de trois conseillers à la Cour d'appel d'Anvers (pendant une période prenant cours à la date d'entrée en vigueur du présent article et venant à expiration le 31 décembre 2027.	
A partir du 1er septembre 2006, le nombre de conseillers pouvant être nommés en surnombre à la cour d'appel d'Anvers pendant la période visée à l'alinéa 1er, est porté à six.		A partir du 1er septembre 2006, le nombre de conseillers pouvant être nommés en surnombre à la cour d'appel d'Anvers pendant la période visée à l'alinéa 1er, est porté à six.	

Il peut être pourvu aux places prévues moyennant décision du Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, pris sur la base d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de la période précitée. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.	Il peut être pourvu aux places prévues moyennant décision du Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, pris sur la base d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de la période précitée. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.
L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.	L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.
Section 3. Modifications de la loi du 10 août 2005 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Gand	Section 3. Modifications de la loi du 10 août 2005 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Gand
Art. 3	Art. 3
Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un conseiller à la cour d'appel de Gand pendant une période prenant cours le 1 ^{er} septembre 2006 et venant à expiration le 31 décembre 2025.	Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un conseiller à la cour d'appel de Gand pendant une période prenant cours le 1 ^{er} septembre 2006 et venant à expiration le 31 décembre ~~2025~~ 2027 .
A partir du 1 ^{er} janvier 2007, le nombre de conseillers pouvant être nommés en surnombre à la cour d'appel de Gand pendant la période visée à l'alinéa 1 ^{er} , est porté à deux.	A partir du 1 ^{er} janvier 2007, le nombre de conseillers pouvant être nommés en surnombre à la cour d'appel de Gand pendant la période visée à l'alinéa 1 ^{er} , est porté à deux.
Art. 4	Art. 4
Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un substitut du procureur général près la cour d'appel de Gand pendant une période prenant cours le 1 ^{er} janvier 2007 et venant à expiration le 31 décembre 2025.	Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un substitut du procureur général près la cour d'appel de Gand pendant une période prenant cours le 1 ^{er} janvier 2007 et venant à expiration le 31 décembre 2027 .
Art. 5	Art. 5
Il peut être pourvu aux places en surnombre visées aux articles 3 et 4, au-delà du 31 décembre 2025, moyennant décision du	Il peut être pourvu aux places en surnombre visées aux articles 3 et 4, au-delà du 31 décembre 2027 , moyennant décision du

Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prise sur la base d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de cette période. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.	Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prise sur la base d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de cette période. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.
L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.	L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.
Section 4. Modification de la loi du 20 décembre 2005 portant des dispositions diverses en matière de justice	Section 4. Modification de la loi du 20 décembre 2005 portant des dispositions diverses en matière de justice
Art. 8	Art. 8
§ 1 ^{er} . Il peut être procédé à la nomination en surnombre de deux conseillers à la cour d'appel de Liège pendant une période prenant cours le 1 ^{er} janvier 2007 et venant à expiration le 31 décembre 2025.	§ 1 ^{er} . Il peut être procédé à la nomination en surnombre de deux conseillers à la cour d'appel de Liège pendant une période prenant cours le 1 ^{er} janvier 2007 et venant à expiration le 31 décembre 2027 .
§ 2. Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un substitut du procureur général près la cour d'appel de Liège pendant une période prenant cours le 1 ^{er} septembre 2006 et venant à expiration le 31 décembre 2025.	§ 2. Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un substitut du procureur général près la cour d'appel de Liège pendant une période prenant cours le 1 ^{er} septembre 2006 et venant à expiration le 31 décembre ~~2025~~ 2027 .
A partir du 1 ^{er} janvier 2007, le nombre de substituts du procureur général pouvant être nommés en surnombre près la cour d'appel de Liège pendant la période visée à l'alinéa 1 ^{er} , est porté à deux.	A partir du 1 ^{er} janvier 2007, le nombre de substituts du procureur général pouvant être nommés en surnombre près la cour d'appel de Liège pendant la période visée à l'alinéa 1 ^{er} , est porté à deux.
§ 3. Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un substitut du procureur général près la cour d'appel d'Anvers pendant une période prenant cours le 1 ^{er} septembre 2007 et venant à expiration le 31 décembre 2025.	§ 3. Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un substitut du procureur général près la cour d'appel d'Anvers pendant une période prenant cours le 1 ^{er} septembre 2007 et venant à expiration le 31 décembre 2027 .
§ 4. Il peut être pourvu aux places en surnombre visées aux § § 1 ^{er} à 3, au-delà du 31 décembre 2025, moyennant décision du Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prise sur la base d'une	§ 4. Il peut être pourvu aux places en surnombre visées aux § § 1 ^{er} à 3, au-delà du 31 décembre 2027 , moyennant décision du Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prise sur la base

évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de cette période. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.	d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de cette période. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.
L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.	L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.
Section 5. Modifications de la loi du 12 mars 2007 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne la cour d'appel de Mons et le tribunal de première instance de Gand et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Mons	Section 5. Modifications de la loi du 12 mars 2007 modifiant la loi du 3 avril 1953 d'organisation judiciaire en ce qui concerne la cour d'appel de Mons et le tribunal de première instance de Gand et autorisant temporairement la nomination de magistrats en surnombre, en ce qui concerne la cour d'appel de Mons
Art. 4	Art. 4
Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un conseiller à la Cour d'appel de Mons et d'un substitut du procureur général près de cette Cour pendant une période prenant cours le 1 ^{er} janvier 2008 et venant à expiration le 31 décembre 2025.	Il peut être procédé à la nomination en surnombre d'un conseiller à la Cour d'appel de Mons et d'un substitut du procureur général près de cette Cour pendant une période prenant cours le 1 ^{er} janvier 2008 et venant à expiration le 31 décembre 2027 .
Art. 5	Art. 5
Il peut être pourvu aux places en surnombre visées à l'article 4, au-delà du 31 décembre 2025 moyennant décision du Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, prise sur la base d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de cette période. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.	Il peut être pourvu aux places en surnombre visées à l'article 4, au-delà du 31 décembre 2027 moyennant décision du Roi en ce sens, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, prise sur la base d'une évaluation reposant sur la mesure, au moyen d'un système d'enregistrement uniforme, de la charge de travail des cours d'appel et au plus tard avant l'expiration de cette période. A défaut de décision, les surnombres sont résorbés au fur et à mesure des places vacantes.
L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.	L'arrêté royal visé à l'alinéa précédent cesse de produire ses effets à la fin du sixième mois qui suit son entrée en vigueur s'il n'a pas été confirmé par la loi avant cette date.